ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Γ'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1871.

052
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Γ
ΣΥΝ. Β
1870-1871
Τ.1

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ

Γ'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Συνελθόντων των Κ. Κ. Βουλευτών έν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων περὶ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ ἐπὶ τῶν εσωτερικῶν ὑπουργοῦ 10 1|2 ὥραν π. μ. παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, καὶ τελέσας ἁγιασμὸν μετὰ τῶν βαθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, ηὐλόγησε καὶ ἡγίασε τούς τε Βουλευτὰς καὶ τὸ Βουλευτήριον.

Ἀνηγορεύθησαν εἶτα προσωρινὸς μὲν πρόεδρος, ὡς πρεσβύτερος, ὁ Βουλευτὴς Νέων Ψαρῶν Κωνσταντῖνος Νικόδημος, γραμματεῖς δὲ, οἱ νεώτεροι κ. κ. Περικλῆς Μπούτος, Βουλευτὴς Μεσσήνης, Λ. Μαντζαβῖνος, Κρανσίας, Δ. Σαρηγιάννης, Κυνουρίας καὶ Μιχαὴλ Παρίσης, Τήνου.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθέντων παρόντων 87 Βουλευτῶν, παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Κ. Α. Κουμουνδούρος ἀνέγνω τὸ ἑξῆς περὶ ἐναρξεως τῆς Β'. Συνόδου διάταγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῆς Β'. Συνόδου τῆς Γ'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1870.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ διατάγματος, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος εἰπών, ὅτι θέλει συγκαλέσει ἐν δέοντι τὴν Βουλὴν ὅπως ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου ἐκλογῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος

Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Οἱ προσωρ. γραμματεῖς

Μιχ. Παρίσης
Ἄγ. Μαντζαβῖνος
Δ. Σαρρηγιάννης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 11 Δεκεμβρίου 1870.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν 11 π. μ. ἀνεγνώσθη τὸ πρακτικὸν τῆς προτεραίας καὶ ἐπικυρώθη.

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Σώματος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὥρισε τὴν προτεχῆ πέμπτην καὶ ὡς ὥραν συνεδριάσεως τὴν 12.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 11 1/2 π. μ.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος

Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Μπούτος
Μιχ. Παρίσης
Ἄγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 17 *Δεκεμβρίου* 1870.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀγγελθέντος δὲ, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου, προσετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάλ-

παι καὶ προσερχόμενος ἕκαστος τῶν κκ. βουλευτῶν, ἐκφωνουμένου τοῦ ὀνόματός του, ἔρριπτεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Δ. Πανηροπούλου καὶ Ν. Κατσικαπῆ. Παραβληθέντων δὲ ἀκολούθως τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τοὺς κυάμους καὶ εὑρεθέντων ἰσαρίθμων, ἤτοι 138. ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Μαγγίναν καὶ Γ. Ρούρον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὅτι ὁριστικὸς πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη ὁ Κ. Λομβάρδος, βουλευτὴς Ζακύνθου, λαβὼν ψήφους 129· εὑρέθησαν δὲ καὶ 9 ἄγραφα ψηφοδέλτια. Οὕτω δὲ καταλαβὼν τὴν προεδρικὴν ἕδραν προσερώνησε τάδε πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι συνάδελφοι!

« Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς πρὸς ἐμὲ εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης Σας. Προσέρχομαι μετὰ συγκινήσεως εἰς τὴν διὰ τοῦ τρόπου τούτου προσφερομένην μοι ἕδραν, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ θάρρους, καθότι ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνατιθεμένων μοι καθηκόντων βασίζομαι οὐχὶ ἐπὶ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις, ἀλλ' εἰς τὴν ἀδελφικὴν σύμπραξιν ὅλων ὑμῶν, ἣν ἐπικαλοῦμαι, καὶ ἣν μοι ἐγγυᾶται ἡ πρὸ μικροῦ ψηφοφορία, δι' ἧς εὐηρεστήθητε νὰ μὲ τιμήσητε ὑπὲρ ἀξίαν.

Μείνατε βέβαιοι, κύριοι, ὅτι ποτὲ δὲν θέλω παρεννοήσει τὴν ἔννοιαν τῆς ψηφοφορίας ταύτης· μείνατε βέβαιοι, ὅτι, καὶ ὡς ἄτομον, καὶ ὡς βουλευτήν, εἴτε διὰ τῆς ψήφου μου, εἴτε διὰ τῆς φωνῆς μου ἐπὶ τοῦ ζήματος ἐκείνου, θὰ μὲ ἴδητε καὶ τώρα ὡς καὶ ἄλλοτε, ὡς καὶ παντοτε, ἀνήκοντα εἰς τὰς πεποιθήσεις μου, εἰς τὰς ἀρχάς μου, τὰς ἰδέας μου· ἐπὶ τῆς ἕδρας ὅμως ταύτης δὲν θὰ μὲ ἴδητε ἀνήκοντα εἰμὴ εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν καὶ εἰς ὅλους ὑμᾶς ἀνεξαιρέτως, ἄνευ διακρίσεως.

Πέπεισμαι, ὅτι τὴν διεξαγωγὴν τῶν καθηκόντων τῆς Προεδρείας θέλει διευκολύνει καὶ εἷς ἕτερος λόγος, ὁ ἑπόμενος.

Ἐλπίζω, ὅτι ἐγίνετο ἤδη εἰλικρινὴς, ἔντιμος ἔναρξις ἀναγνωρίσεως τῆς μεγάλης ἀρχῆς, *ὅτε ὁ τόπος πρέπει νὰ κυβερνηθῇ διὰ τοῦ τόπου.* Αὐτὴ εἶναι ἡ θέλτσις του, αὐτὸ ἐπιθάλλουσιν οἱ θεσμοί του, τοὺς ὁποίους ὡρκίσθημεν καὶ νὰ τηρήσωμεν καὶ νὰ ὑπερασπισθῶμεν.

Ἐλπίζω, ὅτι χάρις εἰς τὸν πεφωτισμένον πατριωτισμὸν τοῦ Ἡγεμόνος εἰσερχόμεθα ἤδη ὁριστικῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λήξεως

τοῦ συστήματος ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς παρελθούσης δυναστείας ἐδημιούργησε τοσαύτας καὶ τοιαύτας δεινὰς δυσκολίας εἰς τε τὸν Τόπον καὶ τὸν Θρόνον· ἐννοῶ τὸ σύστημα τοῦ νὰ κυβερνᾶται ὁ τόπος ἄνευ ἀληθοῦς συμπράξεως, ἄνευ ἀληθοῦς ἐπιτηρήσεως, ἄνευ ἀληθοῦς ἐξελέγξεως τῆς ἀντιπροσωπείας του.

Πέπεισμαι ἑπομένως, ὅτι κατὰ τὴν ἀρχομένην Σύνοδον ἡμῶν δὲν θὰ μᾶς διαιρέσωσι, δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσωσι τὸν καιρὸν μικρολόγα ζητήματα, ἀλλ' ἅπαντες θὰ συνενισώσωμεν ὅλην τὴν ἐνέργειάν μας, ὅπως καθιερωθῇ πλήρης καὶ σταθερὰ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ἵνα μὴ ἐπὶ πλέον παράσιτα ἢ ξένα στοιχεῖα διαταράττωσι τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδιον συννόησιν καὶ ἀπὸ κοινοῦ σύμπραξιν τῶν δύω ἀνωτάτων τοῦ Κράτους ἀρχῶν, τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ὑπὸ τὴν τερπνὴν ταύτην πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν, φρονῶ, συμμεριζόμεθα τὴν στιγμὴν ταύτην ἅπαντες, ὑπὸ οἰωνοὺς τοσοῦτον αἰσίους ἀρχόμενοι τῶν ἐργασιῶν μας, ἂς προχωρήσωμεν καὶ θὰ προχωρήσωμεν βεβαίως μετὰ πατριωτικῆς σταθερότητος εἰς αὐτάς, καὶ ἂς ἤμεθα βέβαιοι, ὅτι δύναμις δὲν θέλει εὑρεθῇ, ἡ ὁποία νὰ ἠμπορέσῃ νὰ παρεμποδίσῃ ἢ σταματήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος καὶ συκοφαντουμένου Ἑλληνισμοῦ ἀποστολῆς μας.»

Ἀναγγείλας εἶτα ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διαταξεως τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Γ. Μαλέας,
Κ. Ἐπιφανείου,
Ι. Α. Καβαλλιεράτος,
Α. Γ. Φωσκάρδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 18 *Δεκεμβρίου* 1870.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀγγελθέντος δὲ, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, παρετέθησαν αἱ δύω κάλπαι, καὶ παριὼν ἕκαστος τῶν βουλευτῶν, ἐκφωνουμένου τοῦ ὀνόματός του, ἔρριπτεν εἰς τὴν μὲν τούτων τὸ ψη-

φοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον, ἐπιτηρούντων τῶν βουλευτῶν Γ. Ῥούφου καὶ Α. Μαγγίνα.—Ψηφοφορησάντων δὲ ἐν συνόλῳ 132 βουλευτῶν, ἐμετρήθησαν καὶ ἀντιπαρεβλήθησαν τὰ ψηφοδέλτια πρὸς τοὺς κυάμους· εὑρεθέντων δὲ ἰσαρίθμων, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἐπαμ. Καμπεράπουλον, Σ. Κολιάτσον καὶ Ν. Κατσικαπῆν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὅτι ἐξελέχθησαν Ἀντιπρόεδροι μὲν οἱ

Δ. Τσιριμῶκος	διὰ ψήφων	116.
Σ. Νοταρᾶς	»	93.
Δ. Τσαμόπουλος	»	83.

Γραμματεῖς δὲ

Κ. Κοσσονάκος	διὰ ψήφων	126.
Μ. Παρίσης	»	124.
Ἄγγ. Μαντζαβῖνος	»	121.
Π. Μπῶτος	»	110.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ τοὺς ἀνακηρυχθέντας γραμματεῖς καλέσας νὰ καταλάβωσι τὰς ἑαυτῶν ἕδρας, ὑπέμνησε πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ Οἰτύλου καὶ Σπετσῶν, ἐπαναληφθεῖσαι πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων, δέον νὰ κληρωθῶσιν εἰς τμήματα πρὸς ἐξέλεγξιν. Συναινεσάσης δὲ τῆς Βουλῆς καὶ κληρώσεως γενομένης, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου, ἡ μὲν ἐκλογὴ Οἰτύλου ἔλαχεν εἰς τὸ Ζ'. τμῆμα, ἡ δὲ τῶν Σπετσῶν εἰς τὸ Δ'. Μεθ' ὃ τοῦ προέδρου προτείναντος νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένων ἐπιτροπῶν, ἀνεβλήθη αὕτη ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Μιχ. Παρίσης.
Ἄγγ. Μαντζαβῖνος.
Κ. Κοσσονάκος.
Ἰω. Μπαλάφας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 21 *Δεκεμβρίου* 1870.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνελθὼν δὲ ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ πρωθυπουργὸς ἔλεξεν, ὅτι καί τοι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Σώματος ἐξετοξεύθησαν κατ' αὐτοῦ μαῦραι συκοφαντίαι, τείνουσαι νὰ δείξωσιν, ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα ἐναυάγησεν ἐν Ἑλλάδι, ἡ προχθεσινὴ ἡμέρα ἀνέτρεψεν ἄρδην τὰ ψευδῆ οἰκοδομήματα τῶν συκοφαντῶν ἀποδείξασα πανηγυρικῶς, ὅτι ἡ ἄκρατος φιλαρχία καὶ ὁ ἄγριος φατριασμὸς ἀπέχουσι πόρρω τοῦ περιβόλου τούτου· εὐτυχῶς τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα ἔρριψε βαθείας ρίζας ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐδάφει χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν πρὸς τοῦτο τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἡγεμόνος του. ἂν καὶ οὐχ ἧττον ἡ πατρὶς διῆλθε διὰ μακρῶν δυσχερειῶν ἐμφύτων εἰς ἀρτισύστατα πολιτεύματα, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸ εὐτυχὲς τοῦτο σημεῖον.

Προλογισάμενος οὕτω ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέπτυξεν εἶτα τὰς ἀρχὰς ἐφ' ὧν θέλει βαδίσει ἡ Κυβέρνησίς του. Δὲν ἦλθεν, εἶπε, μὲ ξένα προγράμματα νὰ διοικήσῃ, διότι θεωρεῖ τοῦτο ἀνάξιον Κυβερνήτου ἐλθόντος νὰ πράξῃ τι καὶ οὐχὶ νὰ καθίσῃ ἁπλῶς ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν ἑδωλίων. Θέλει πρῶτον, εἶπε, ἐνισχύσει ἐπὶ μᾶλλον τὰς φιλικὰς πρὸς τὰς ἄλλας δυνάμεις σχέσεις, δὲν θέλει ὅμως παύσει τείνων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν, δι' ἧς μόνης εἶναι ἐφικτὸς ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς τῶν ἐθνῶν. Τῆς λῃστείας θέλει προσπαθήσει νὰ ἀποξηράνῃ τὴν πηγὴν, καθόσον, καί τοι βλέπει ἀρκούσαν βελτίωσιν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, οὐχ ἧττον 200 λῃσταὶ ὑπάρχουσιν ἔτι καὶ ἀπρακτοῦσι μὲν πρὸς τὸ παρὸν, ἀλλ' εἶναι ἕτοιμοι νὰ ὑψώσωσι τὴν λῃστρικὴν αὐτῶν σημαίαν. Θέλει εἰσαγάγει ἑπομένως νομοσχέδιον καθιεροῦν πληρέστερον σύστημα καταδιώξεως τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος. Καὶ ὡς πρὸς τὴν φυγοδικίαν δὲ ἀνέβη βελτίωσιν, ἀλλ' ἔτι 1500 φυγόδικοι ἀναφέρονται ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἐγγράφοις, ὅτι ὑπάρχουσιν· οὐχ ἧττον ἐκ τούτων φρονεῖ, ὅτι πολλοὶ εἶναι κακῶς ἐγγεγραμμένοι. Ἐις πρὸς δὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἀτυχῶς, εἶπεν, εἶναι ἠναγκασμένος νὰ ἀναγγείλῃ, ὅτι βαίνει ἐπὶ τὰ χείρω· ἔλλειμμα 6 1/0 ἑκατομ. ἀπέλιπεν ἡ χρῆσις τοῦ 1869. καλυφθὲν διὰ δανείων. Ἔλλειμμα δὲ 3 ἑκατομ. προϋπολογίζεται ἐκ τῆς μὴ λῃξάσης χρήσεως τοῦ 1870, ἐνῷ ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου οὐδόλως εἶναι εὐάρεστος, ἂν καὶ ἤδη διανύομεν τοὺς γονίμους μῆνας· 50,000 δραχ. μόνον εὗρεν ἐν τῷ ταμείῳ, ἓν δὲ ἀπαιτητὸν χρέος ἐξ 700,000 δραχ. πρὸς τὴν Τράπεζαν, καὶ ἕτερος 750,000 εἰς πληρωμὰς ἄλλας. Τοιαύτη κατάστασις παρατεινομένη καὶ τὰ ὅρια τῆς χρεωκοπίας θέλει ὑπερβῆ, ἐφ' ᾧ ἀνα-

πόδραστος ἀνάγκη νὰ ἀναρθωθῇ· διὰ νέων φόρων ἡ δανείων ἡ ἀνόρθωτις εἶναι προσκαίρως ἐφικτή· μόνον δι' ἀληθῶν οἰκονομιῶν δύναται νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, ἀλλ' αἱ οἰκονομίαι θέλουσιν ὑποβάλει πολὺν κόσμον εἰς σκληρὰς θυσίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπομένως εἰς τὴν πορείαν της ταύτην ἔχει ἀνάγκην ἰσχυρᾶς συνδρομῆς, ἐπὶ μόνης δὲ τῆς εἰλικρινοῦς ὑποστηρίξεως τοῦ Σώματος δύναται νὰ βασισθῇ.

Ἀνακεφαλαιῶν τὸ ἑαυτοῦ πρόγραμμα ὁ πρωθυπουργὸς προσέτπεν, ὅτι θέλει ἐπιδιώξει πρὸς τούτοις τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως, σφοδρῶς ἐπιθυμῶν νὰ παράσχῃ ζωὴν εἰς τὸν δῆμον καὶ τὴν ἐπαρχίαν. Ὅλως δὲ περιττὸν κρίνει νὰ εἴπῃ, ὅτι θέλει μεριμνήσει περὶ συγκοινωνίας—τῆς ζωῆς αὐτῆς τῶν ἐθνῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν μελλουσῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ νὰ κατευνάζῃ τὰς ἀγρίας διαιρέσεις, ὅπου τυχὸν ὑπάρχουσι.

Κατερχόμενος ἐκ τοῦ βήματος ἐπηγγείλατο, ὅτι τὴν προσεχῆ Τετάρτην θέλει προσαγάγει τρία νομοσχέδια, 1) περὶ λῃστείας, 2) περὶ διανομῆς ἐθνικῶν γαιῶν καὶ 3) περὶ αὐθαιρέτων φυτειῶν.

Μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν ἐλθεὶς, ὅτι σπουδαία συμβάντα ἐλαιῶν χώραν κατὰ τὴν μακρὰν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς, ἐζήτησε νὰ δώσωσιν οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ κατὰ ῥητὴν ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τῆς Βουλῆς, πρῶτον μὲν πληροφορίας περὶ τοῦ στυγεροῦ ἐν Δήλεσι ἐγκλήματος, ὅπερ ἐνεκόλαψεν ἄδικον στίγμα ἐπὶ τοῦ ἔθνους, καταλυπῆσαν τὸν ἑλληνισμὸν, καὶ δεύτερον τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα παρητήθησαν δύο Κυβερνήσεις κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς. Προσέθετο δὲ, ὅτι ἂν οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ ἀπαξιώσωσι νὰ δώσωσι τὰς ζητουμένας πληροφορίας, αὐτὸς οὗτος θέλει λαλήσει ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων.

Μετ' αὐτὸν ἕτερος διὰ μακρῶν ἀνέπτυξεν, ὅτι πρὸς ἀνίδρυσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας οὐδὲν ἄλλο συντελέσει ἢ ἡ αὐστηρὰ καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης· κυρίαν πηγὴν τῆς λῃστείας ἐθεώρησε πάντοτε τὴν μεροληπτικὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοτικῆς καὶ διοικητικῆς ἐνεργείας περί τε τοὺς στρατευσίμους καὶ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις· ἐὰν, εἶπεν, ἀλλάξῃ ἡ διοικητικὴ ἐνέργεια, ἐὰν ἡ συγκοινωνία ἀναπτυχθῇ, διοργανωθῇ δὲ ὁ ἀξιόλογος ἡμῶν στρατὸς ἐπαξίως, ἓν καὶ μόνον πρόσκομμα, ἀλλὰ μέγιστον, θέλει ἀπολειφθῇ πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας— ἡ ἀθλία ὁροθετικὴ γραμμή· ἧς τὴν διόρθωσιν θέλομεν τύχει ἂν ἐπικαλούμεθα ἐνδελεχῶς ἔργῳ καὶ λόγῳ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν εἴνοιαν

τῶν κρατούντων. Ἐπέρανε δὲ ὅτι ἄνευ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐκτεθειτῶν ὑπ' αὐτοῦ σκέψεων, ἡ ληστεία θέλει ἐκάστοτε ὑπάρχει, ὅσος δήποτε ἀριθμὸς λῃστῶν φονεύεται.

Κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε δύο νομοσχέδια.

1) Περὶ συστάσεως ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς.

2) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 23,418 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870 πρὸς ἀγορὰν γαιανθράκων.

Ἀμφότερα τὰ νομοσχέδια ταῦτα παρεπέμφθησαν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς· ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Ἐπαρχ. Ταμείου Ἀττικῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

«Τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Ἐπαρχ. Ταμείου Ἀττικῆς, περὶ οὗ πρόκειται τὸ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν σκέψιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, ἀνεγνώρισαν δύο προκάτοχοι Κυβερνήσεις, ἡ τοῦ 1867 καὶ ἐκείνη τοῦ 1868, αἵτινες συνέταξαν καὶ ὑπέβαλον περὶ τούτου ἴδιον ἑκάστη Νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἀμφότερα δι' ἔλλειψιν χρόνου δὲν ἐφθασαν νὰ ἐπιψηφισθῶσιν.

Ἡ ἀπό τινων ἐτῶν ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, παρακωλύουσα τὴν ὁμαλὴν καὶ κανονικὴν πορείαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀκριβεστέραν καὶ ἐπιμελεστέραν διαχείρισιν τῶν δημοσίων, δικαιολογεῖ τὴν σύστασιν Ἐπαρχ. Ταμείου Ἀττικῆς, ὑποσχόμενον τὴν εὐχερεστέραν θεραπείαν τῶν κοινῶν ἀπαιτήσεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημοσίων εἰσπράξεων.

Ἡ σπουδαιότης τῆς ἀνάγκης συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ δι' αὐτοῦ δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ δημόσιον διὰ προσθέτου τινὸς δαπάνης. Ἀπεναντίας, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς κατέναντι παραθέσεως, προκύπτει οἰκονομία δραχμῶν 1200 ἐτησίως διὰ τῆς προτεινομένης μεταβολῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους συνιστῶ τὸ κατεπείγον τῆς παραδοχῆς τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ν. ΧΩΤΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Δαπάνη κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

1.	Κεντρικὸς ταμίας	δραχ.	180	
2.	Ὑποταμίαι πρὸς δρ. 400 ἕκαστος	»	800	
1.	Γραμματεὺς ἀ. τάξεως	»	240	
1.	» 6'. »	»	190	
2.	Γραφεῖς ἀ. τάξ. πρὸς δρ. 120 ἕκαστος	»	240	
1.	» 6'. » » » 90	»	90	
2.	Κλητῆρες πρὸς δρ. 70 ἕκαστος	»	140	
	Ἐπιχορήγησις	»	70	2,250

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

1.	Κεντρικὸς ταμίας	δραχ.	480	
1.	Γραμματεὺς 6'. τάξεως	»	190	
1.	Γραφεὺς ἀ. τάξεως	»	120	
1.	Κλητὴρ ἀ. »	»	70	
	Ἐπιχορήγησις	»	50	910

Ταμεῖον σφραγιστοῦ χάρτου.

1.	Ταμίας	δραχ.	400
1.	Γραφεὺς 6'. τάξεως	»	90
1.	Κλητὴρ	»	70
	Ἐπιχορήγησις	»	20 580

Ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ἀττικῆς.

1.	Ταμίας	δραχ.	280		
1.	Γραμματεὺς	»	150		
1.	Γραφεὺς ἀ. τάξεως	»	110		
1.	» 6'. »	»	90		
	Ἐπιχορήγησις	»	30	660	2150
	Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον	δραχ.			100
	Κτησίως	»			1,200

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς καὶ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου.

«Ἄρθρον 1. Συνιστᾶται ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ἀττικῆς κατατασσόμενον εἰς τὴν 1ην τάξιν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων.

Ἄρθρον 2. Ἡ διαχείρισις τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ σφραγιστοῦ ἐν γένει χάρτου ἀνατίθεται εἰς ἴδιον ὑπάλληλον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμίας τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου» μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ταμιατάρχου ἀ. ἢ 6'. τάξεως.

Ἡ γενικὴ ἀποθήκη ἐφοδιάζει τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα μὲ τὸν ἀπαιτούμενον σφραγιστὸν χάρτην κατὰ τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας. Πᾶσα δὲ χρηματικὴ διαχείρισις ἀπαγορεύεται ἐν αὐτῇ.

Παρὰ τῇ γενικῇ ἀποθήκῃ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ὑπηρετεῖ εἷς γραφεὺς 6'. τάξεως καὶ εἷς κλητήρ· χορηγοῦνται δὲ δι' ἐπιχορήγησιν γραφείου ἄνευ λογοδοσίας δραχ. εἴκοσι κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 3. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἔχον ἀνεξαρτήτων τοῦ Ἐπαρ. ταμείου καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δικαιοδοσίαν, ὀργανίζεται ὡς ἑξῆς.

Ἡ διαχείρισις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς ἕνα κεντρικὸν ταμίαν, ἔχοντα βαθμὸν καὶ μισθὸν νομάρχου.

Παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ διορίζονται προσέτι·

Εἷς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως 6'. τάξεως.

Εἷς γραφεὺς ἀ. τάξεως.

Εἷς κλητήρ.

Χορηγοῦνται προσέτι δι' ἐπιχορήγησιν γραφείου ἄνευ λογοδοσίας δραχ. πεντήκοντα κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 4. Ὁ κεντρικὸς ταμίας δίδει ἐγγύησιν εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων, στηριζομένων εἰς νόμους, μετὰ τὸ 1861 ἐκδοθέντας, εἴτε εἰς μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς ἢ ἄλλης διὰ νόμου ἀνεγνωρισμένης τραπέζης ἐκ δραχ. 16,000.

Ὁ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δραχ. 12,000.

Ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ δοθῇ εἰς ἀκίνητα κτήματα μόνον κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀνωτέρου ὁρισθέντος ποσοῦ, πάντοτε ὅμως ἀξίας διπλασίας.

Ἄρθρον 5. Οἱ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐξομοιοῦνται μὲ τοὺς ἐν τοῖς ὑπουργείοις, διορίζονται δὲ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν προϊσταμένων αὐτῶν.

Ἄρθρον 6. Αἱ θέσεις τῶν παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ὑποταμιῶν καταργοῦνται, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται εἰδικώτερον τὰ περὶ καθηκόντων, λογοδοσίας καὶ εὐθύνης τοῦ κεντρικοῦ τα-

μίου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ταμίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. »

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 23,418 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. εἴκοσι τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων δέκα ὀκτώ, ἀριθ. 23,418, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. Β'. ἄρθρον 5 « Γαιάνθρακες».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικ. ὑπουργός
Η. ΠΕΤΡΑΚΗΣ. Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. »

Ἀριθ. Πρωτ. 7637.

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

«Ὁ πρωκάτοχος ἡμῶν ὑπουργὸς ἠγόρασε παρά τινος πλοιάρχου ὀνόματι Σούρεσων φορτίον γαιανθράκων τόνων 612 πρὸς σελήνια 25, ἤτοι δραχμὰς 35 περίπου τὸν τόνον, διέταξε δὲ τὸν ὑπολιμενάρχην Πειραιῶς νὰ παραλάβῃ τὸ ἀνωτέρω φορτίον καὶ νὰ ἐναποθέσῃ αὐτὸ εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

Χθὲς ἀπεπερατώθη ἡ παράδοσις τοῦ φορτίου καὶ σήμερον παρουσιασθεὶς ὁ εἰρημένος πλοίαρχος αἰτεῖ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ.

Ἐξετάσαντες ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ πρὸς τοῦτο ἀναγκαία πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήγοντος ἔτους, ἐπληροφορήθημεν ὅτι αὕτη ἐξαντλήθη ἤδη, ἀλλ' ὅτι ὁ πρωκάτοχος ὑπουργὸς ἀπεφάσισε τὴν ἀγορὰν ἕνεκα τῆς εὐθηνίας καὶ τῆς τῶν γαιανθράκων καλῆς ποιότητος.

Πρὸς πληρωμὴν δὲ τοῦ φορτίου αὐτοῦ, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου συμποσοῦται εἰς δραχ. 22,200

καὶ τὰ ἔξοδα τῆς στάσεως (Σταλίας), τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται εἰς λίρ. 42 δι' ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ τῆς 18 τοῦ λήγοντος μηνὸς δραχ. 1,218

Τὸ ὅλον δραχ. 23,418

Ἐξαιτοῦμαι συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Β'. ἄρθρ. 5 τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ παρακαλῶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅπως εὐαρεστούμενον ἐγκρίνῃ αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός
ΠΕΡ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.»

Μεθ' ὃ ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν, παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ Δ'. Τμῆμα αὐτῆς.

«Ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Σπετσῶν κύριος Ἀναργύρου Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου διορισθεὶς εἰς ἐμπιστεύτον ὑπηρεσίαν καὶ ἀποδεχθεὶς αὐτήν, ἀπώλεσε τὴν βουλευτικὴν ἰδιότητα· κατὰ συνέπειαν διετάχθη καὶ ἐνηργήθη ἡ διὰ νέας ἐκλογῆς ἀναπλήρωσις τῆς κενωθείσης θέσεως τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν, καθ' ἣν ἀνεδείχθη νομίμως βουλευτὴς ὁ κύριος Γεώργιος Ι. Κούτζης διὰ ψήφων 652 κατὰ 139, ψηφοφορησάντων ἐν ὅλῳ 791 ἐκλογέων, καὶ καθ' ἣν ἐπέλαχον οἱ κύριοι Κωνστ. Ὀρλάνδος διὰ ψήφων 429 καὶ ἄλλοι δὲ πολὺ ὀλιγωτέρων.

Ὅθεν γενομένης ὑπὸ τοῦ τμήματος τούτου ἀκριβοῦς ἐξελέγξεως τῶν ἀφορώντων καὶ τὴν ἐν λόγῳ ἐκλογὴν πρακτικῶν, παρατηρήθησαν τὰ ἑξῆς·

α) Ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν πλήρει τάξει καὶ νομιμότητι, μηδεμιᾶς παρατυπίας λαβούσης χώραν εἰς τὸ ἐκλογικὸν στάδιον.

β) Ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ἐπίσης τακτικῶς καὶ νομίμως, καὶ τα κατὰ τὸ στάδιον αὐτῆς ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἀποτυχόντος κ. Ὀρλάνδου αἱ ἀκόλουθοι ἐνστάσεις.

Α) Ὅτι ἡ ἐκ πολιτῶν φρουρὰ τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας δὲν ἐξεπλήρου καλῶς τὸ ἔργον της καθήκον καὶ ἐπομένως ἐθεώρει ἀναγκαίαν τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς διὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ

Β) Ὅτι κακῶς ὡμοιάσθη ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Κούτζη ὁ κ. Γ. Λεωνίδας, ὅτε εἶχεν ὁ ὁμώνυμος συνάμα καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀποτυχόντος ὑποψηφίου κ. Πάνου.

Ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης τῶν ἐνστάσεων τούτων ἡ ἐφορευτικὴ

ἐπιτροπὴ ἐν τῷ δικαιώματι αὐτῆς παρετήρησεν, ὅτι οὐδένα εὗρισκε λόγον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ὑπαγορεύουν τὴν παρουσίαν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ ὅτι οὐδὲν ἐπιλήψιμον ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν διαγωγὴν τῆς ἐκ πολιτῶν φρουρᾶς, δικαιολογοῦν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ὀρλάνδου γενόμενα κατ' αὐτῆς παράπονα.

Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ δεχθῇ τὸν Κ. Γ. Λεωνίδαν ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐπιτυχόντος ὑποψηφίου κ. Κούτζη, ἀφοῦ οὗτος διωρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. ἐπάρχου καὶ προὐτίμησε ν' ἀντιπροσωπεύσῃ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τὸν κ. Κούτζην καὶ οὐχὶ τὸν κ. Πάνον.

γ) Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος οὐδεμία ἔνστασις ἐδόθη εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Διὰ ταῦτα

Γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σπετσῶν ἐνεργηθεῖσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς αὐτῆς ὁ κ. Γεώρ. Ἰω. Κούτζης, ἔχων ἅπαντα τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1870.

Τὰ μέλη.

Γ. Μ. Βαλλιάνος, Ἀριστ. Λιδωρίκης, Ν. Σ. Παγκράτης, Α. Καρδαρᾶς, Α. Μήτσας, Ἰω. Μ. Πανούσης, Γ. Μαλέας, Ι. Βάρκας, Ν. Ἀγγελίδης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ν. Κατσικαπῆς.»

Κατόπιν βουλευτής τις συστήσας διὰ μακρῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ταχύτητα περὶ τὴν ψήφισιν τῶν κατὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην ὑποβληθησομένων 3 νομοσχεδίων, ὧν τὰ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ τῶν αὐθαιρέτων φυτειῶν, εὐεργετικώτατα ὄντα, ἐπιβάλλονται ῥητῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως περὶ τὴν ἀγαθὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας, συνισταμένην εἰς τὴν ἴσην ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸν χωρισμὸν τῆς διοικήσεως ἀπὸ τῆς πολιτικῆς.

Μετὰ ταῦτα ἡ μὲν Βουλὴ ὡρίσετὴν 8 Ἰανουαρίου πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ συζήτησιν τῶν ἄνω λεχθέντων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος Δ. Χατζίσκου, ὁ δὲ πρόεδρος, συναινέσει τοῦ Σώματος, ὥρισεν ἀντικείμενην τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν προπε-

χοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν καὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας κ. Πολυλᾶ.

Εἶτα προέβη ἡ Βουλὴ εἰς ἐκλογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένων ἐπιτροπῶν, ἐφ' ᾧ καὶ παρετέθησαν αἱ κάλπαι καὶ πάριων ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἔρριπτεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς τὴν ἑτέραν δὲ τὸν κύαμον, ἐπιτηρούντων τῶν βουλευτῶν Ν. Κατσικαπῆ καὶ Λ. Μαγγίνα. Ψηφοφορησάντων δὲ ἐν συνόλῳ 120 βουλευτῶν, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Στυλ. Κολιάτσον καὶ Κ. Πεταλᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα, ὅπερ καὶ ἀνεκήρυξεν ὁ πρόεδρος.

Ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Γ'. Περιόδου.

Α'. *Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.*

1) Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς, 2) Νικόλ. Κατσικαπῆς, 3) Κωνσταντῖνος Θεοδώρου, 4) Γρηγ. Δημητριάδης, 5) Δ. Τσιριμῶκος, 6) Ν. Τσώκρης, 7) Α. Γαΐτας, 8) Δ. Τζιτζάρας, 9) Σπ. Λευταράκης, 10) Ἀγ. Μεταξᾶς, 11) Περικλῆς Καλαμογδάρτης, 12) Α. Καραλίβανος, 13) Γ. Μαλέας, 14) Ν. Βαρβιτζιώτης, 15) Στυλ. Κολιάζος, 16) Π. Μανωλίδης, 17) Κ. Δαγρῆς, 18) Ν. Ἀγγελίδης, 19) Κ. Εὐθυμιόπουλος, 20 Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος. 21) Πολυχ. Κωνσταντᾶς.

Β'. *Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.*

1) Θ. Θερμογιάννης, 2) Σπ. Μαλασπίνας, 3) Ἰω. Μπαλάφας, 4) Ἰω. Σοφιανόπουλος, 5) Σπυρ. Νοταρᾶς, 6) Ι. Α. Καβαλλιεράτος, 7) Ἰω. Β. Ῥοΐλός, 8) Δ. Πονηρόπουλος, 9) Κ. Δαγρῆς.

Γ'. *Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.*

1) Περικλῆς Μπούτος, 2) Κ. Πανάρετος, 3) Ἐπ. Καμπερόπουλος, 4) Μ. Παρίσης, 5) Π. Πετιμεζῆς, 6) Κ. Κοσσονάκος, 7) Ἰω Δεληγιάννης, 8) Φ. Ι. Φιλωνός, 9) Α. Δανόπουλος.

Δ'. *Ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου κ.λπ.*

1) Γεώργιος Περρῶτῆς, 2) Γ. Λάππας, 3) Ν. Καρύδης, 4) Γ. Γουλιμῆς, 5) Ἰω. Πανούσης, 6) Ν. Παγκράτης, 7) Α. Ζαΐμης, 8) Θ. Δαραλέξης, 9) Θ. Ῥωμαΐος.

Ε'. *Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.*

1) Γ. Μπούμπουλης, 2) Κ. Ἐπιφτνίου, 3) Α. Γιαννουλίδης, 4) Ἀντ. Βενιζέλος, 5) Α) Καραλίβανος, 6) Θ. Γκίκας, 7) Στ. Κορυζῆς, 8) Δ. Κουνουπιώτης, 9) Κ. Κρίσπης.

ΣΤ'. *Ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.*

1) Γ. Βακαλόπουλος, 2) Ἀθ. Μισυρλῆς, 3) Ν. Βαρβιτζιώτης, 4) Δ. Καραλίβανος, 5) Ἀναστ. Κορομιτάκης, 6) Α. Παππαδάτος, 7) Α. Διαμαντόπουλος, 8) Ἰω. Δεστούνης, 9).....

Ζ'. *Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.*

1) Ἀριστ. Αὐδωρίκης, 2) Ἰω. Προβελέγγιος, 3) Ἰω. Κ. Βαλλεράτος, 4) Κ. Πεταλᾶς, 5) Α. Γκούσκος, 6) Γεωρ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος, 7) Δ. Λένωσης, 8) Ν. Μ. Κοζαδίνος 9)..

Η'. *Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.*

1) Ἀγ. Μεταξᾶς, 2) Α. Παπαλεξης, 3) Δ. Σαρρηγιάννης, 4) Π. Μανέτας, 5) Γ. Μίλιτσης, 6) Δ. Οἰκονόμου, 7) Εὐθύμιος Γουβέλης, 8) Δ. Σαράβας, 9) Ἀθ. Κατριβάνος.

Θ'. *Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.*

1) Ἰω. Λέκας, 2) Γ. Ἀππας, 3) Α. Καπετανάκης, 4) Δ. Κριεζώτης, 5) Α. Μαγγίνας, 6) Γ. Μίλησης, 7) Σκαρλάτος Σοῦτσος, 8) Ἀν. Μήτσας, 9) Γ. Μ. Βαλλιάνος.

Ι'. *Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.*

1) Γεράσιμος Σέρβος, 2) Δ. Ζέγγελης, 3) Γεώργιος Μίλησης, 4) Δ. Ραπτάκης, 5) Σπ. Κοπανίτζας, 6) Σπ. Λεοντάρακης, 7) Θάνος Κανακάρης, 8) Ἰω. Κοτζιᾶς, 9) Ἰω. Τοπάλης,

ΙΑ'. *Ἐπὶ τῶν Ἀναφορῶν.*

1) Α. Παπαλέξης, 2) Κ. Κοκκινώρης, 3) Ἰω. Σούλης Βάρκας, 4) Γ. Παπανικολάου, 5) Μ Παΐζης, 6) Κ. Ζυλουμης, 7) Α. Ἀντωνόπουλος, 8) Ν. Καΐρης, 9) Ν. Δοῦβρος.

ΙΒ'. *Ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ.*

1) Κωνστ. Θεωδώρου, 2) Μ. Παρίσης, 3) Περ. Μπούτος, 4) Κωνστ. Πεταλᾶς, 5) Ν. Φαρμάκης, 6) Δ. Σαρρηγιάννης, 7) Μ. Ἀβέρωφ, 8) Θ. Τζανετάκης, 9) Γ. Δρακονταειδής.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος συνανέπεμψε τῇ Βουλῇ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Κοσσονάκος.
Ἀγγ. Μαντσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε.

Τῆς 23 Δεκεμβρίου 1870.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ὑπαρχὴν ἀριθμοῦ περὶ

τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερούσης καὶ μετὰ μικρὰν ἐπ' αὐτῶν διόρθωσιν ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Παρατηρήσας δὲ ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτυπουμένων 500 ἀντιτύπων τῶν στενογραφημάτων δὲν γίνεται ἡ δέουσα κυκλοφορία, καὶ ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶσθαι νὰ διανέμητο καὶ ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον καθ' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ κράτους, ἀναβαίνοντας εἰς 351, ἐπρότεινε τὴν εἰς 1000 ἀντίτυπα τύπωσιν αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον, καθ' ὅσον, εἶπεν, ἡ μὲν ἐντεῦθεν δαπάνη εἶναι ἐλαχίστη, ἡ δὲ ἐκ τῆς εὐρυτέρας αὐτῶν δημοσιότητος ὠφέλεια πολλῷ ἀνωτέρα· ἡ Βουλὴ παρεδέξατο ὁμοφώνως τὴν πρότασιν τοῦ προέδρου.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν ἐκθεὶς, ὅτι ἡ 8η Ἰανουαρίου ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸς συζήτησιν τῶν περὶ Ἀγλετι ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐνεργειῶν, ἐζήτησε νὰ καταθέσῃ πρὸ τῆς 8 Ἰανουαρίου ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τὰ σχετικὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα, ἂν ἡ Βουλὴ ἐπινεύσῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρῇ τὸ τοιοῦτον ἐπιβλαβές· ὁρμᾶται δὲ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ὅπως εὑρεθῇ παρεσκευασμένον τὸ Σῶμα ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ἀντικειμένου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ βραχεῖα ἐπῆλθε συζήτησις, καθ' ἣν εἶπε τις, ὅτι αὐτὸς περιωρίσθη μόνον νὰ προκαλέσῃ τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς εἰς ἀνακοίνωσιν τῶν περὶ Ἀγλέτι, κατὰ ῥητὴν ἡμέραν, προσθεὶς ὅτι εἰ μὴ συνῆνουν εἰς τοῦτο οὗτοι, αὐτὸς οὗτος ἤθελεν ἐπιληφθῆ τοῦ ἀντικειμένου· οὔτε ἐζήτησε δὲ, οὐδ' ἔχει ἀνάγκην ἐγγράφων, εἰς ὧν τὴν κατάθεσιν θέλει προβῆ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς, ἐὰν ἐκ τῆς συζητήσεως κριθῇ ἀναγκαῖον. Παρατηρήσαντος δὲ καὶ τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ 8η Ἰανουαρίου ὡρίσθη μόνον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὅπως ἀναπτύξῃ τὸ ζήτημα ὁ προαγορεύσας καὶ μετὰ τοῦτο προβῇ ἡ Βουλὴ περαιτέρω, ἂν κριθῇ ἀναγκαῖον, ἡ Βουλὴ ᾠρκέσθη εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας· μεθ' ὃ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπέβαλε νομοσχέδιον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ὅπερ ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προκλήσει τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐθεώρησε κατεπείγον, ἀποφανθεῖσα νὰ προτιμηθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ τῶν ἄλλων νομοσχεδίων· παρεπέμφθη δὲ εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς ἔχον οὕτω·

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Εἰσαχθὲν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν συζήτησιν σχέδιον νόμου περὶ κα-

ταδιώξεως τῆς λῃστείας, θὰ ἐματαιοπόνουν μὲν ἐγώ, θὰ ἠδίκουν δὲ τὴν σύνεσιν καὶ τὸν πατριωτισμόν μας, ἐὰν ἐπειρώμην νὰ αἰτιολογήσω τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. Ἡ ἀποτελεσματικὴ τῆς λῃστείας καταδίωξις, ἡ ἐκρίζωσις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος εἶναι ἡ πρωτίστη τῶν εὐχῶν τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύετε, καὶ ἡ μᾶλλον κατεπείγουσα τῶν παρουσῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ. Πλὴν τῶν ἐσωτερικῶν δεινῶν, τῶν ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς λῃστείας προκυπτόντων, ἐδόθη ἀπό τινας ἐκ λυπηροῦ δυστυχήματος ἀφορμὴ δυσμενῶν καὶ ἀδίκων κρίσεων. Ἐπὶ τῶν κρίσεων τούτων ἐπέχω νὰ ποιήσωμαι λόγον. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ παρασιωπήσω παγκοίνως γνωστὸν γεγονός, ὅπερ δι' αὐθεντίας ἀνεπιδέκτου πλέον ἀντιρρήσεως διέψευσε τὰς γενομένας παραμορφώσεις, οὐδὲ νὰ μὴ συγχαρῶ τὸν τόπον, ὅστις δι' ἐκτάκτου συνδρομῆς πρὸς τὴν δημοσίαν δύναμιν καὶ διὰ θυσιῶν ἐκτάκτων, εἰς ἃ κυρίως ὀφείλονται τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἐπελθόντα κατὰ τῆς λῃστείας ἀποτελέσματα, ἐμαρτύρησε διὰ τῶν πραγμάτων πόσον ἀποτροπιάζεται τὴν λῃστείαν καὶ ὁποίαν φέρει βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς τιμῆς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Τὸ ὑποβαλλόμενον σχέδιον βάσιν ἔχει τὴν αὐστηρότητα τῶν ποινῶν κατά τε τῶν λῃστῶν καὶ τῶν λῃσταποδόχων, σκοπὸν δὲ τὴν κατάρτισιν πλήρους ὅσον οἷόν τε συστήματος, ὄχι μόνον τὴν καταδίωξιν τῶν ὑπαρχόντων λῃστῶν καθιστῶντος μᾶλλον ἐπιτυχῆ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄρσιν τῶν κυριωτέρων αἰτίων τῆς γενέσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ κακοῦ πραγματοποιοῦντος. Μόνον διὰ πλήρους τοιούτου συστήματος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἀσφαλῶς ὁ σκοπός, διότι παρερχομένων τῶν τελευταίων ἐντυπώσεων καὶ τοῦ ἐξεγερθέντος πατριωτικοῦ παροξυσμοῦ κατασιγάζοντος, μόνη ἡ συστηματικὴ ἐνέργεια δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συνδρομῆς τοῦ τόπου, πάντοτε ἀναγκαίας καὶ πάντοτε πολυτίμου.

Ἐπὶ τῶν καθέκαστα διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου ὀλίγας θέλω ἐπιφέρει παρατηρήσεις, διότι τὸ λεπτομερὲς καὶ σαφὲς τῶν διατάξεων τούτων πλειστέρων δὲν χρήζει.

Ἡ ἐπικήρυξις τῶν λῃστῶν εἶναι μέτρον ἀναγκαιότατον μέν, ἀλλὰ πλείστης χρῄζον προσοχῆς. Τελευταῖαι δυσάρεστοι περιστάσεις ἀπέδειξαν μετὰ πόσης φειδοῦς ὀφείλει ἡ κυβέρνησις νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦτο ἔχει τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προλάβῃ πᾶν ἐνδεχόμενον ἄτοπον, περιβάλλον τὴν διοικητικὴν ἐνέργειαν μὲ ἐγγυήσεις ἀρκούσας, νὰ ὑπαγάγῃ

δὲ τὸ μέτρον εἰς τὴν κανονικὴν τῶν νόμων ἐνέργειαν διὰ τῆς προϋπάρξεως δικαστικοῦ ἐντάλματος.

Τὰ ἄρθρα 2—7 ἀφορῶντα εἰς τὴν πλήρωσιν κενῶν τινων τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ εἰς μείζονα αὐστηρότητα τῆς λῃσταποδοχῆς, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπεξηγήσεων.

Ἡ συνδρομὴ τῶν κατοίκων εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἀποτελοῦσα καθῆκον ἐπιβαλλόμενον ὑπό τε τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ ἄλλων διατάξεων, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ ἀκριβέστερον, ὅπως ἀποβῇ χρησιμωτέρα καὶ προληφθῶσι καταχρήσεις· εἰς τοῦτο δ' ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ κατὰ τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων καὶ τῶν δημοτικῶν αὐστηρότης τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 θέλει χρησιμεύσει μᾶλλον, ὡς ἐλπίζω, εἰς ἐπίτασιν τοῦ ζήλου αὐτῶν, προσέτι δὲ θέλει ἐνισχύσει τὰς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πεποιθήσεις τῶν διοικουμένων.

Τὸ ἄρθρον 12 ἐτέθη, ὅπως αἱ ἐπικρυπτόμεναι χρηματικαὶ ἀμοιβαὶ στηρίζωνται εἰς νόμιμον τίτλον. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς δέον νὰ ποικίλληται ἀναλόγως τῶν διαφόρων ἰδιοτήτων τοῦ λῃστοῦ καὶ τῶν δυσχερειῶν τῆς ἀνακαλύψεως καὶ καταδιώξεως αὐτοῦ, ὁ προσδιορισμὸς ἀφίεται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἥτις εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐκτιμᾷ τὰς τοιαύτας περιστάσεις. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ εἰρημένου ἄρθρου σκοπεῖ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καταδιώξεως, ἥτις εἶναι τὸ πρώτιστον μέσον τῆς καταδιώξεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποβλέπουσι καὶ τὰ ἄρθρα 13—16 καὶ 20. Ἡ πληρεστέρα ἐξασφάλισις καὶ ἡ ταχυτέρα ἀπόδοσις τῆς ἀμοιβῆς τῶν καταδεικτῶν, ἡ τήρησις τοῦ μυστηρίου τῆς προσενεχθείσης ὑπηρεσίας, ἡ ἐλπὶς μονιμωτέρας τινὸς ὠφελείας καὶ θέσεως ἀποκρουούσης ἐνδεχομένους κινδύνους, εἰσὶ μέτρα τὰ ὁποῖα, ὡς μακρὰ πεῖρα ἔδειξεν, θὰ πολλαπλασιάσωσι τὰ πολύτιμα ταῦτα ὄργανα τῶν ἐπιτεταγμένων τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας.

Τὸ ἄρθρον 17 ἐτέθη ὅπως ἡ κυβέρνησις δυνηθῇ, παρουσιασθείσης ἀνάγκης, νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας. Ὑπηγορεύθη δὲ ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι ἡ καὶ πρὸς ἀλλοδαπούς χορηγία ἀμοιβῆς ἐπὶ τῇ ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ συλλήψει ἢ τῷ φόνῳ λῃστῶν ἐπιτεκηρυγμένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, θέλει καταστήσει μᾶλλον δύσκολον τὴν ἐκεῖσε καταφυγὴν τῶν ἐν τῇ ἀμεδαπῇ καταδιωκομένων λῃστῶν, ἐπεκτείνουσα οὕτως, εἰπεῖν, τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα καὶ πέραν τῶν δυσφυλάκτων ὁρίων τῆς ἐπικρατείας.

Τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 μετηνέχθησαν ἐκ τοῦ προσωρινοῦ νόμου τοῦ 1867, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ τοσοῦτον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ζήλου τῶν πολιτῶν πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας.

Ἡ πεῖρα διὰ μυρίων ἀπέδειξε, πανθομολογούμενον δὲ κατέστη σήμερον, ὅτι ὁ μέγιστος τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐχθρὸς εἶναι ἡ τῶν λῃστῶν ὑπόθαλψις. Τὴν ὑπόθαλψιν ταύτην δίδουσι μὲν καὶ ἄλλοι εἴτε ἐκ συμφέροντος κινούμενοι, εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων, καὶ κατ' αὐτῶν κυρίως ἐτέθησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου 1ου. Ἀλλ' οἱ δραστηριώτεροι σύμμαχοι τῶν λῃστῶν εἰσὶν οἱ συγγενεῖς αὐτῶν. Ἡ στοργὴ τῶν γονέων ἢ τῶν τέκνων καὶ ἡ ἀγάπη τῶν συζύγων καὶ ἀδελφῶν εἰσιν αἰσθήματα, καθ' ὧν τὸ πρὸς τὴν πολιτείαν καθῆκον δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐπικρατήσῃ.

Τὴν δύναμιν τοῦ συγγενικοῦ αἰσθήματος ἀναγνωρίζουσα ἡ νομοθεσία ἡμῶν, ἀπαλλάττει τοὺς στενοὺς συγγενεῖς τῶν ἐπὶ συνεργείᾳ ποινῶν ἐν ὡρισμέναις περιπτώσεσι. Δὲν ὑπάρχει ἐπομένως οὐδὲν ἄλλο μέσον καταστολῆς τοῦ κακοῦ τῆς ὑπὸ συγγενῶν ὑποθάλψεως ἢ ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν· ταύτην δὲ διατάσσουν τὰ ἄρθρα 21—24. Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου προσδοκῶνται ἄριστα ἀποτελέσματα. Πολλοὶ τῶν λῃστῶν στερούμενοι οὕτω τῶν κυριωτέρων μέσων τῆς ὑποκρύβης καὶ συντηρήσεώς των καὶ πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν συγγενῶν των ἐνδεχόμενον ν' ἀναγκασθῶσι νὰ προσέλθωσιν ἢ κἂν νὰ φύγωσι μακρὰν τοῦ Κράτους· ὅλοι δὲ θέλουσι καταστῇ μᾶλλον εὐκαταδίωκτοι. Ἀλλὰ πλὴν τούτου σπουδαιότερον ἄλλο θέλομεν ἔχει ἀποτέλεσμα· ἡ εἰς τὸν λῃστρικὸν βίον τροπὴ πάντοτε γίνεται ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς παρὰ τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ μενόντων συγγενῶν ὑποθάλψεως. Καταστρέφοντες αὐτὴν τὴν ἐλπίδα, ἀντ' αὐτῆς δὲ προβάλλοντες βέβαιον κίνδυνον ζημιῶν τῆς οἰκογενείας, ὄχι μόνον καταστρέφομεν τὴν πρὸς τὸ κακὸν τάσιν τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ καθιστῶμεν ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν ἀκουσίων φύλακα τῆς ἠθικότητος τῶν μελῶν αὐτῆς· οὕτω δὲ στειρεύομεν μίαν τῶν πηγῶν τῆς λῃστείας.

Ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν συγγενῶν ἐλήφθη πᾶσα πρόνοια, ὅπως συμβιβασθῇ τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν ἀτόμων. Διὰ τοῦτο δέ, ἐνῷ δὲν πρόκειται ἐνταῦθα ἢ περὶ βεβαιώσεως εὐαποδείκτου γεγονότος, τοῦ τῆς συγγενείας στενοτάτου βαθμοῦ, ἐδόθη οὐχ ἧττον δικαίωμα ἀνακοπῆς κατὰ τῆς διοικητικῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Μετὰ τοὺς συγγενεῖς, οἱ βλαχοποιμένες εἰσὶν οἱ συνηθῶς, πολλάκις δ' ἐκ συστήματος ὑποθάλποντες τὴν λῃστείαν. Ἄγοντες οὗτοι βίον νομαδικὸν καὶ ἐπομένως ἀπομεμακρυσμένοι τῆς κοινωνίας, ἐλαχίστην ἔχουσι συνείδησιν τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀποτελούντων τὰς λῃστρικὰς συμμορίας ἐκ τῆς τάξεως τῶν βλαχοποιμένων ἐξῆλθον. Ἐθισμένοι εἰς τὸν βίον τῶν ὀρέων, ὀλίγον δισταζουσι νὰ ἐγκαταλείψωσιν ὁριστικῶς τὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἀπετέλεσαν μέρος, βέβαιοι μάλιστα ὄντες, ὅτι θὰ ἔχωσι τὴν ὑποστήριξιν ὁλοκλήρων ὁμάδων, μεθ' ὧν διὰ πλείστων συνδέονται καὶ αἵτινες εὐκολώτερον παντὸς ἄλλου διαφεύγουσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀρχῆς.

Κατὰ τοῦ προσκόμματος τούτου τῶν καταδιωκτικῶν ἐνεργειῶν ἐρρίθη πάντοτε ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσιν αὐστηρὰ μέτρα. Τὰ μέτρα ταῦτα ἐπιψηφισθέντα κατὰ τὸ 1867 καὶ εὐάρεστα ἐπαγαγόντα ἀποτελέσματα, ἐπαναλαμβάνονται ἐν τοῖς ἄρθροις 25 καὶ 26, προσετέθησαν δὲ ἐν τῷ παρόντι σχεδίῳ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 28 τὸ μὲν ὅπως ἐπιταθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ποιμενικῶν ὁμάδων εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας, τὸ δὲ ὅπως ἱκανοποιῶνται ὅσον οἷόν τε τὰ δικαιώματα τῶν λῃστευομένων.

Αἱ δικονομικαὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30—34 καὶ 36, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς λῃστείας καὶ τῆς λῃσταποδοχῆς καὶ ἐκτέλεσιν τῆς κεφαλικῆς ποινῆς, θέσουσι κατ' ἐπιτήδειον τὸν παραδειγματισμὸν ἀποτελεσματικώτερον. Ἡ δ' αὐστηρότης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 35, ὑπαγορευθεῖσα ἐκ λυπηρῶν γεγονότων, δικαιολογεῖται πληρέστατα ἐκ τῶν θυσιῶν, εἰς ἃς καὶ τὸ δημόσιον καὶ ὁ τόπος ὑποβάλλεται πρὸς σύλληψιν τῶν λῃστῶν· ἐλπίζω δὲ, ὅτι θέλει χρησιμεύσει μόνον ἵνα καταστήσῃ ἀγρυπνότεροι οἱ ἔχοντες τὸ καθῆκον τῆς φρουρήσεως τῶν φυλακῶν.

Ὡς ἀρχόμενος εἶπον, ὁ σκοπὸς τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ τόπου ἀπὸ τῆς λῃστείας τότε μόνον θέλει ἐπιτευχθῇ, ὅταν κατορθωθῇ νὰ στειρεύσωσιν αἱ κυριώτεραι τοῦ κακοῦ πηγαί. Μία τούτων, ἴσως δὲ ἡ πιωτίστη, εἶναι τὸ ὑλικὸν συμφέρον. Εἰς τὴν λῃστείαν ἐπεδόθησάν πολλοὶ πρὸς πλουτισμόν. Ὑπῆρξα δὲ καὶ ὑπάρχουσιν ἔτι ἐν τῇ κοινωνίᾳ στενοὶ συγγενεῖς λῃστῶν, σύζυγοι ἢ γονεῖς, ἐπιδεικνύοντες σκανδαλωδῶς περιουσίαν σχηματισθεῖσαν ἐκ λῃστεύσεων καὶ κινοῦντες τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῶν φιλησύχων πολιτῶν. Ἂν ἐξαλειφθῇ τοῦ ἀθεμίτου κέρδους ἡ ἐλπίς, τὸ κυριώτερον τῆς λῃστείας ἐλατήριον ἐκλείπει· οἱ δὲ συγ-

γενεῖς, οἱ εἰς κληρονομίαν τῆς περιουσίας τοῦ ληστοῦ δικαιούμενοι, θέλουσι μεταβληθῆ εἰς διώκτας αὐτοῦ. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ἱκανοποίησις θέλει δοθῆ εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐφ' ᾧ ρίψουσαν τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων συντήρησιν καὶ αὔξησιν ἀγαθῶν, προερχομένων ἐκ τῆς ἀθετήσεως τῶν πρὸς ἑαυτὴν καθηκόντων. Εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποβλέπει τὸ ἄρθρον 37.

Ἡ προσωρινὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 38 ὑπαγορεύθη ὑπὸ τῆς ἀνάγκης. Οἱ ὑπάρχοντες λῃσταὶ, πρὸ πολλοῦ ἄγοντες τὸν ἀποτρόπαιον τοῦτον βίον, καὶ σχέσεις πλείστας συνέστηταν καὶ ἐμπειρίαν ἐκτήσαντο, δι' ὧν εὐκόλως ἀποφεύγουσι τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα· Ἐκρίθη διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ ῥιφθῆ τὸ σπέρμα τῆς ἀμοιβαίας δυσπιστίας μεταξὺ τῶν ἀποτελούντων τὰς συμμορίας μελῶν. Καίτοι δὲ τῆς ἐλαττωμένης ποινῆς οὔσης ἔτι ἀρκετὰ βαρείας, ἐτέθη ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου, ὅπως ἐξαιρεθῶσι τοῦ μέτρου τούτου κακοῦργοι, εἰς ὧν τὴν πλήρη τιμωρίαν ἐνδιαφέρεται ἡ κοινωνία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπικήρυξις καὶ ποιναὶ λῃστῶν καὶ συνεργῶν.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικήρυξις τῶν λῃστῶν γίνεται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος, στηριζομένου ἐπὶ ἐκθέσεως συντεταγμένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας.

Ἄρθρον 2. Πλὴν τῶν τεταγμένων κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τῆς ληστείας ποινῶν, πᾶσα ἕνωσις δύο ἢ πλειόνων πρὸς ἐκτέλεσιν λῃστρικῶν πράξεων, οὐχὶ ἐξ ἐλευθέρας θελήσεως παραλειφθεισῶν, ἐπάγει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου μὲν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐπικεκηρυγμένων λῃστῶν, τὴν τῶν ἰσοβίων δὲ δεσμῶν κατὰ τῶν συμμοριτῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπαλλάσσονται τῆς ποινῆς, ἂν πρὸ πάσης λῃστρικῆς πράξεως ἀποστῶσι τῆς ἑνώσεως καὶ συνάμα καταγγείλωσιν αὐτήν· ἄλλως τιμωροῦνται διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἀποπείρας τῶν συμφωνηθεισῶν πράξεων.

Μὲ θάνατον τιμωρεῖται πᾶς λῃστὴς ἐνόπλως ἀνθιστάμενος.

Ἄρθρον 3. Ἡ ὑπὸ λῃστῶν χάριν ἐκβιάσεως ἀπαγωγὴ τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ἐὰν ὁ ἀπαχθεὶς ἀπολυθῇ διὰ λύτρων.

Ἄρθρον 4. Ὁ λαβὼν γνῶσιν τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς λῃστοῦ ἢ λῃστρικῆς συμμορίας, ἐὰν ἐγκαίρως δὲν ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀξιωματικὸν ἢ ὑπαξιωματικὸν, ἢ εἰς τὴν πλησιεστέραν Στρατιωτικὴν, Διοικητικὴν ἢ Δημοτικὴν ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 5. Πλὴν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ ποιν. νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων, ὅστις ἐν γνώσει καὶ ἄνευ κινδύνου τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ἢ τῶν συγγενῶν ζωῆς, προφυλάττει λῃστὴν ἢ λῃστρικὴν συμμορίαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν. Μὲ εἱρκτὴν τιμωρεῖται ὁ νοσοῦντα λῃστὴν νοσηλεύων ἢ θεραπεύων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἀναγγέλλων εἰς λῃστὴν ἢ λῃστρικὴν συμμορίαν τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται μὲ εἱρκτήν.

Ἄρθρον 7. Ὁ ἄνευ ἀποχρώντος λόγου καὶ δικαιολογημένης ἀνάγκης ἐρχόμενος εἰς συνέντευξιν μετὰ λῃστοῦ ἢ λῃστρικῆς συμμορίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ποιναὶ καὶ ἀμοιβαὶ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας.

Ἄρθρον 8. Πᾶς δημότης ἡλικίας 20—50 ἐτῶν ὀφείλει, τῇ προσκλήσει τοῦ δημάρχου, νὰ ὑπηρετῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπασματάρχου εἰς περιπολίας πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας τρεῖς ἡμέρας κατ' ἀνώτατον ὅρον καθ' ἑκατὸν μῆνα καὶ ἐντὸς μόνον τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει, πλὴν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἡ ἐκτίμησις τῶν ὁποίων ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δημάρχου. Ὁ ἀπειθῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5—50 δραχμῶν. Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ δημοτικοῦ νόμου μνημονευόμενοι.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ὑποχρέων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς σειρᾶς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν δήμαρχον. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο πραχθησομένη ὑπ' αὐτοῦ ἀδικία τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου 25—100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 9. Διοικητικοὶ, δικαστικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἢ ἄλλοι ὑπάλληλοι δημόσιοι ἢ ὑπηρέται, ἐπιτεταγμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἢ καλούμενοι ἀρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μέτρων ἀναγομένων εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτῆς καὶ ὀλιγωροῦντες περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τούτων, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ καταδίκη συνεπάγει τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν καὶ τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ

τρία εως έξ έτη. Ἡ καταδίκη τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ συνεπάγει τὴν ἀπόταξιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

Αἱ ποιναὶ αὗται καταγινώσκονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ἀνωτέρω δημόσιοι λειτουργοὶ ἤθελον τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν.

Ἄρθρον 10. Δήμαρχοι, δημαρχεύοντες πάρεδροι, εἰδικοὶ πάρεδροι καὶ ἀστυνόμοι, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως ὑποκρύπτονται ἢ διαιτῶνται λῃσταί, γινώσκοντες τοῦτο καὶ μὴ λαμβάνοντες μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας τὰ πρὸς ἔγκαιρον κατάδειξιν καὶ καταδίωξιν αὐτῶν μέτρα, ἀνάλογα πρὸς τὴν ἰδιότητα ἑκάστου καὶ κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων καὶ τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν μέσα, τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μὲ πρόσκαιρον παῦσιν δύω μέχρι ἓξ μηνῶν. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν γινώσκοντες τοὺς ὑποθάλποντας, ὑποκρύπτοντας ἢ προφυλοτοῦνται λῃστείαν τῇ δικαιοδοσίᾳ των, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτούς, ἢ ἄλλως παραλείπουσί τι ἐκ τῶν νομίμων καθηκόντων των, σχετικῶς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας.

Ἄρθρον. 11. Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ὁ δήμαρχος ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ πρὸς καταδίωξιν πρόσφορα μέτρα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰδοποιῶν ἀμελητὶ καὶ τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν καὶ διοικητικὴν ἀρχήν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν ἐν αὐτῷ ὡρισμένην ποινήν.

Ἄρθρον 12. Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδειξιν, τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον ἑκάστου λῃστοῦ, ὁρίζεται διὰ τοῦ περὶ ἐπικηρύξεως Διατάγματος χρηματικὴ ἀμοιβή.

Ὅσάκις ἡ κατάδειξις ἀποβαίνει ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀπόκεινται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ν' ἀποταίνηται, ἂν καὶ κατὰ πόσον ὁ καταδείκτης δικαιοῦται εἰς ἀμοιβήν.

Ἄρθρον 13. Περὶ τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον συντάσσεται ἐντὸς 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν πρωτόκολλον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας, ἢ τῆς ὑπομοιραρχίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀποσπασματάρχου.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἑπομένων εἴκοσι ἡμερῶν.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ τόπου καὶ χρησιμεύει ὡς μόνον ἀποδεικτικὸν μέσον τῆς ἐγερθησομένης τυχὸν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ δημοσίου.

Πᾶς δόλος τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δεινοτέρα τις τοῦ δικαίου παραβίασις. Πᾶς δόλος ἐπίσης χορηγεῖ εἰς τὸν ἀδικηθέντα ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως. Πᾶς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δικαιούμενος εἰς ἀμοιβήν, δὲν συμπράττει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ διαληφθέντος πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 14. Τὸ περὶ ἀμοιβῆς τοῦ καταδείκτου πρωτόκολλον συντάσσεται ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω δημοσίων λειτουργῶν, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ μνεία ἐν αὐτῷ τοῦ ὀνόματος τοῦ καταδείκτου. Τὸ δὲ ἔνταλμα τῆς πληρωμῆς ἐκδίδεται καὶ ἐξοφλεῖται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου καὶ παρ' αὐτοῦ λαμβάνει ὁ καταδείκτης τὴν ἀμοιβήν, ἐντὸς ἐὰν οὗτος συγκατατεθῇ εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ὀνόματος του ἢ προστήσῃ ἕτερον ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτε μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ καταδείκτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, καὶ ἑπομένως τὸ ἔνταλμα ἐκδίδεται κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15. Ὁ ἀποκαλύψας τὸν καταδείκτην ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του ὑπάλληλος τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν.

Ἄρθρον 16. Ὁ καταδείκτης συμμορίας λῃστρικῆς ἀποκτᾷ δικαίωμα διορισμοῦ ἐπὶ πενταετίαν ἐθνοφύλακος μὲν μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 30, ἐὰν ἐκ τῆς καταδείξεως προῆλθε φόνος ἢ σύλληψις ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐπικεκηρυγμένου λῃστοῦ· ὁδηγοῦ δέ, μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 50, ἐὰν προῆλθε φόνος ἢ σύλληψις πλειοτέρων λῃστῶν ἢ ἑνὸς ἀρχιλῃστοῦ.

Ἄρθρον 17. Ἡ ὡρισμένη ἀμοιβὴ διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον λῃστοῦ δύναται νὰ δοθῇ καὶ ὅταν ὁ λῃστὴς φονευθῇ ἐντὸς τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας καὶ ὑπ' ἀλλοδαπῶν, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ὁ φόνος λάβῃ χώραν ἐντὸς τῶν παρορίων ἐπαρχιῶν αὐτῆς. Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος τοῦ λῃστοῦ καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀμοιβῆς κανονίζεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 18. Πολίτης ἢ ἐθνοφύλαξ πληγωθεὶς ἐν συμπλοκῇ μετὰ λῃστῶν, λαμβάνει παρὰ τοῦ δημοσίου πρὸς ἴασιν καὶ διὰ τὰς ἡμερσρχίας του δρ. 200 μέχρι 500 ἀλλ' ἐὰν καταστασθῇ διαρκῶς ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν μὲν ᾖ ἔγγαμος, σύνταξιν μηνιαίαν δρ. 50, ἂν δὲ ἄγαμος δρ. 30. Ἡ σύνταξις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ συνταξιούχου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συν-

τάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου· ἂν δὲ ἦναι ἄγαμος, ἡ σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς γονεῖς. ἐν ἐλλείψει δ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων, εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφοὺς του. Τὰ περὶ συντάξεως ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ὑποξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον 19. Ἡ χήρα πολίτου ἢ ἐθνοφύλακος, στρατιώτου ἢ ὑπαξιωματικοῦ, φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ λῃστῶν, ἢ ἀποθανόντος ἐκ πληγῆς, ἣν ἐν τοιαύτῃ συμπλοκῇ ὑπέστη, ἐφ' ὅσον διατελεῖ ἐν τῇ χηρείᾳ αὐτῆς, λαμβάνει μηνιαίαν σύνταξιν δραχ. 30· τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ λαμβάνουσι τὰ μὲν ἄῤῥενα μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου, δρ. 15 ἕκαστον.

Τὰ θήλεα προικίζονται προσέτι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ δρ. 500 ἕκαστον, πληρωτέων μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου.

Ἄρθρον 20. Πᾶς καταδείκτης, ἐὰν συνεπείᾳ τῆς γενομένης παρ' αὐτοῦ καταδείξεως ἔλαβε χώραν καταδιωξις, κατόπιν παθὴ ὑπὸ τῶν λῃστῶν, ἐὰν μὲν ὑποστῇ ἁπλῶς τραῦμα, λαμβάνει λόγῳ ἐξόδων τῆς ἰάσεως δρ. 100 καὶ ἀποζημίωσιν ἡμερεργίας δρ. 100 μέχρι 300· ἂν δὲ κατασταθῇ ἀνίκανος διὰ βίου πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου σύνταξιν, ἐὰν μὲν ἦ ἔγγαμος, δρ. 50 κατὰ μῆνα, ἐὰν δὲ ἦ ἄγαμος δρ. 30· καὶ ἐὰν ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν, σύνταξις ἐκ δρ. 20 δίδεται εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ. Τὰ θήλεα ὀρφανὰ προικίζονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου μὲ δρ. 500 ἕκαστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκτόπισις ὑπόπτων λῃσταποδοχῆς καὶ ἐθύνη ὁλιγωτομένων.

Ἄρθρον 21. Συγγενεῖς ἀνιόντες, σύζυγος, τέκνα, ἀδελφοί, πενθερὸς καὶ πενθερὰ λῃστοῦ ἐπικεκηρυγμένου ἐκτοπίζονται ἀπὸ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς τὰς νήσους, ἢ τὴν Πελοπόννησον καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἔνθα δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τόπον διαμονῆς. Ἡ νῆσος Εὔβοια θεωρεῖται ὡς ἀποτελοῦσα μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 22. Ἡ ἐκτόπισις διατάσσεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Τριάκοντα δὲ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτοπίσεως κοινοποιεῖται ἡ διαταγὴ εἰς τοὺς ἐκτοπιστέους διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πραγματοποιεῖται ἡ ἐκτόπισις ἀνυπερθέτως, πλὴν ἂν ἐκλείψῃ ἐν τοσούτῳ ὁ λόγος τῆς ἐκτοπίσεως. Ὁ ἐκτοπιστέος δύναται ν' ἀνακόψῃ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἐν τούτοις δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, ἐνώπιον παντὸς

εἰρηνοδίκου, προτείνων ἐν τῇ ἀνακοπῇ τὸν λόγον αὐτῆς καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ μέσα· ὁ εἰρηνοδίκης διευθύνει τὴν ἀνακοπὴν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν διαταγὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, ἥτις διαβιβάζει αὐτὴν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα μετὰ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀνακοπῆς, νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας κλήσεις πρὸς τὸν ἀνακόπτοντα καὶ τοὺς προταθέντας τυχὸν παρ' αὐτοῦ μάρτυρας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ἦ ἀνώτερος τῶν τριῶν, ἑπομένως εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν.

Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς μετὰ συζήτησιν, καθ' ἣν εἶναι παραδεκτὸν πᾶν μέσον ἀποδείξεως τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀνακόπτοντος. Ἡ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 23. Ὁ ἐκτοπισθεὶς, ἐπανερχόμενος αὐτογνωμόνως ὅθεν ἐξετοπίσθη, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ, μὲ φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 24. Ἀποθανόντος, φονευθέντος, συλληφθέντος, προσελθόντος ἢ προσφυγόντος τοῦ λῃστοῦ εἰς ἄλλο κράτος, ἐπανέρχονται εἰς τὰ ἴδια, δυνάμει ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, οἱ ἐκτοπισθέντες συγγενεῖς αὐτοῦ.

Ἐν ἐλλείψει πραγματικῶν ἀποδείξεων περὶ τοῦ θανάτου ἢ τῆς προσφυγῆς τοῦ λῃστοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἡ ἐκτίμησις τῶν περὶ τούτων ἐνδείξεων ἀπόκειται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 25. Εἰς τοὺς ὁλιγωτομένους καὶ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιουμένους σκηνίτας ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὡς καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν κεκηρυγμένων λῃστῶν, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, περὶ ὧν ἔχρεται περὶ λῃσταποδοχῆς ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι, ἐπιβάλλεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις καὶ ἀπαγορεύεται ἡ ἔντος ὡρισμένου τόπου διαμονὴ ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους· ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς ἁπλοῦς ποιμένας καὶ ἀγροφύλακας κοινότητός τινος, ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς συμβῇ λῃστεία καὶ ὑπάρχωσι βάσιμοι κατ' αὐτῶν ὑπόνοιαι συνεργείας.

Ἄρθρον 26. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη ἐπιτήρησις, ὡς καὶ ἡ διάρκεια αὐτῆς, ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, μετὰ συζήτησιν κατ' ἀντιμωλίαν, τῇ καταγγελίᾳ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τοῦ Νομάρχου, ἢ Ἐπάρχου προεδρεύοντος, τοῦ διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ, τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας ἢ ὑπομοιραρχίας καὶ τοῦ

σχετικοῦ ἀγημάρχου, συνταγομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

Κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπή.

Ἀποθανόντος, φονευθέντος, συλληφθέντος, προσελθόντος, ἢ προσαγομένου εἰς ἄλλο κράτος τοῦ λῃστοῦ, ἐπὶ ὑποβλάψει τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον ὑπόνοιαι, αἴρεται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 ὁριζόμενον τρόπον ἡ ἐπιβληθεῖσα ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις καὶ ἀπαγόρευσις διαμονῆς εἰς ὡρισμένον τόπον, καίτοι μὴ παρελθόντος τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου ὁρισθέντος χρόνου. Παρατείνεται δὲ καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων καὶ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 26 ὁριζόμενον τρόπον.

Ἄρθρον 27. Πᾶσαι αἱ ἐντὸς τοῦ δήμου παραθερίζουσαι ἢ παραχειμάζουσαι ποιμενικαὶ ὁμάδες (τζελίγκατα) εὑρύνονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποιμνίων καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 3000 δρ. εἰς ἀποζημίωσιν παντὸς ὑπὸ λῃστῶν ζημιωθέντος ὁπωσδήποτε. Ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ τέλος τῆς θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἐξαμηνίας πρὶν ἀπέλθωσιν ἀπὸ τῶν θερινῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἑκάστη ὁμὰς προσφέρει ἀξιόχρεων ἔγγυητὴν ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ὑπόχρεων εἰς ἀπότισιν τῆς ζημίας. Εἰς τὴν ἀρνηθεῖσαν ἢ μὴ δυνηθεῖσαν νὰ παράσχῃ ἔγγυητὴν ὁμάδα ἀπαγορεύεται ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν θερινῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ὡς ἔγγυητὴς γίνεται δεκτὸς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ποιμενικῆς ὁμάδος (Τσέλιγκας).

Ἀπαλλάττονται τῆς προκειμένης εὐθύνης αἱ λοιπαὶ ὁμάδες, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι μέλη μιᾶς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν ἐν τῷ δήμῳ ὁμάδων συνήργησαν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐπιζήμιον λῃστρικὴν πρᾶξιν καὶ ἂν μόνον ἐτροφοδότησαν τοὺς διαπράξαντας αὐτὴν λῃστάς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐθύνεται εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος μόνη ἡ ὁμάς, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ μέλη ταῦτα ἀνήκουσιν.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου οὐδόλως ἐπηρεάζει τὰ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως ἑκάστης τῶν ποιμενικῶν ὁμάδων δικαιώματα τοῦ παθόντος.

Ἄρθρον 28. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν σκηνιτῶν ἐλαχοποιμένων, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποκατασταθῶσιν ἐν τινι χωρίῳ καὶ κατοικίσωσιν αὐτόθι μονίμως καὶ διαρκῶς τὴν οἰκογένειάν των.

Ἄρθρον 29. Ἡ Κυβέρνησις θέλει προνοήσει ὑπὲρ τῆς προσωρινῆς συντηρήσεως τῶν ἐκτιθεμένων, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐπιτήρησιν ὑποβαλλομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκδίκασις τῶν ἐγκλήματος τῆς λῃστείας.

Ἄρθρον 30. Πᾶς λῃστὴς εἰς συμμορίαν ἀνήκων ἐπικηρυγμένος ὡς καὶ πᾶς λῃστὴς συλλαμβανόμενος ἐν ὁμπλοκῇ, ἤτοι κατόπιν ἀντιστάσεως, προσαγόμενος ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως καὶ δικάζεται ἐπὶ ἐνώσει ἢ ἀντιστάσει ἐμπίπτων ἐνώπιον κακουργιοδικείου· διώκεται δὲ ἡ κατηγορία διὰ εὐθείας κλήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 162 καὶ 163 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 31. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν διαληφθεισῶν πράξεων καθίσταται ἁρμόδιον πᾶν κακουργιοδικεῖον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἰσαγωγῆς τῆς δίκης.

Ἄρθρον 32. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀθωωθῇ τῆς ἐπὶ ἀντιστάσει ἢ ἐνώσει κατηγορίας, παραπέμπεται διὰ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ πράξεις εἰς τὴν πρόσοχὴν τῶν καπουργιοδικῶν σύνοδον, διωκομένης τῆς κατηγορίας ἐπὶ τῇ βάσει ταχυτέρας ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 33. Κατὰ τὰς ἐπουσιαζούσας τῶν ἐνόρκων καὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεως τῶν συνέδρων κατ' οὐδεμίαν περίστασιν ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις.

Ἄρθρον 34. Τοῦ πλημμελήματος τῆς συνεργείας εἰς λῃστείαν ὡς καὶ τοῦ κακουργήματος τῆς συνεργείας ἢ συναιτιότητος αὐτοῦ, διατάσσει ὁ χωρισμὸς τῆς δίκης ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐγκλήματος διὰ βουλεύματος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ πλημμέλημα εἰσάγεται εἰς τὸ ἁρμόδιον πλημμελειοδικεῖον.

Ἄρθρον 35. Ἐὰν ἀπὸ τῶν φυλακῶν ἢ τῶν εἱρκτῶν ἀποδράσῃ λῃστὴς καὶ δὲν ὑπάρχῃ δεινοτέρα τις τοῦ δικαίου παράβασις, τιμωρεῖται πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ φύλαξ καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχιφύλαξ μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ συγχρόνως ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ δὲ ἀξιωματικός, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ ἄμεσος διοίκησις ἢ ἐπιτήρησις, τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

Ἄρθρον 36. Ἡ καταγινώσκουσα ποινικὴν ποινὴν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐντὸς εἴκοσι ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἀκροάσεως αὐτῆς, ἂν δὲν ἀπονεμηθῇ Β. χάρις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 37. Ἡ τε κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ λῃστοῦ, ἅμα ἐπικηρυχθέντος, κατάσχεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου. Μετὰ παρέλευσιν δὲ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως μένει ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου, ὅπως δι' αὐτῆς τιμήματος τῆς

ἐκποιήσεως αὐτῆς ἀποζημιῶνται κατὰ προτίμησιν μὲν οἱ ὑπὸ τοῦ λῃστοῦ λῃστευθησόμενοι, μετ' αὐτοὺς δὲ τὸ δημόσιον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς καταδιώξεως.

Τὰ περὶ κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 38. Λῃσταὶ οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν τριῶν, συλλαβόντες καὶ προσαγαγόντες ἀρχιλῃστὴν ἢ φονεύσαντες αὐτόν, ἐὰν προσέλθωσιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ φόνου εἰς μίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους, δημοσίαν ἢ δημοτικήν, τιμωροῦνται μὲ εἱρκτὴν δι' ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις, ὧν κατέστησαν ἔνοχοι. Τ' αὐτὰ κρατοῦσι καὶ περὶ παντὸς λῃστοῦ, ὅστις θέλει συλλάβει καὶ προσαγάγει ἢ φονεύσει λῃστὴν ἐπικεκηρυγμένον καὶ προσέλθει ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ φόνου εἰς μίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους.

Ἡ προκειμένη διάταξις δὲν ἰσχύει ἐπέκεινα τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὐδ' ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς μετ' αὐτὴν ἐπιδοθησομένους εἰς τὸν λῃστρικὸν βίον, ὡς καὶ εἰς τοὺς φονεῖς, οἵτινες μετὰ τὸν φόνον κατέστησαν λῃσταί.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς διατάξεως ταύτης ἀρχιλῃσταὶ καὶ λῃσταὶ ἐκ τῶν ἐπικεκηρυγμένων.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΓΙΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Α.Λ. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ».

Εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὰ ἑξῆς νομοσχέδια, 1) περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς, 2) περὶ αὐθαιρέτων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν κλπ. γαιῶν, 3) περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, 4) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870, 6) περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκ δραχ. 426,273 τῆς χρήσεως 1870, 7) ἐπίσης ἐκ δραχ. 271,000 τῆς αὐτῆς χρήσεως 1870, 8) ἐπίσης ἐκ δραχ. 350,000 τῆς χρήσεως 1869, 9) ὡσαύτως δραχ. 223,500 τῆς αὐτῆς χρήσεως 1869, 10) Νομοσχέδιον περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως.

Ἅπαντα τὰ νομοσχέδια ταῦτα παρεπέμφθησαν εἰς τὰς οἰκίας ἐπιτροπάς, καὶ ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

αἰ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, συνέταξα καὶ ἀπέστειλα τὴν 15 Μαρτίου τοῦ 1865 ἔτους πρὸς τὸ τότε ὑπάρχον Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας σχέδιον περιέχον τὰς βάσεις νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς. Τὸ Συμβούλιον παραδεχθὲν τὰς οὐσιωδεστέρας τῶν βάσεων τούτων, κατήρτισεν ἕτερον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔπεμψεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον συνωδευμένον διὰ μακρᾶς καὶ ἀξιολόγου αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ τὸ ὁποῖον εἰσήχθη μὲν, ὡς εἶχεν, εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ δὲν συνεζητήθη.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ ἐνασχοληθῶ ἐν τοῖς πρώτοις εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐπανειλημμένων ἀποφάσεων τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τέλος πάντων μεγάλου πόθου τοῦ ἔθνους, ἔχων δὲ ὡς βάσιν τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας συνέταξα ἕτερον νομοσχέδιον κατὰ πολὺ συντομώτερον καὶ ἁπλούστερον ἐκείνου, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν. Συνοδεύων δὲ αὐτὸ μὲ τὸ παρὰ τοῦ Συμβουλίου καταρτισθὲν καὶ τὴν λεπτομερῆ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἀπαλλάσσομαι τοῦ κόπου νὰ μακρηγορήσω ἐνταῦθα, ὅπως παραστήσω τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως τοιούτου νόμου, καθόσον μάλιστα εἰμὶ βέβαιος, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ τὸ ἐναντίον φρονῶν. Περιορίζομαι ἑπομένως εἰς σύντομον ἐξήγησιν διατάξεών τινων τῆς προτάσεώς μου καὶ εἰς τὴν κατὰ κεφάλαιον δικαιολόγησιν τῶν ὑπαρχουσῶν μεταξὺ τῶν δύω σχεδίων διαφορῶν, διότι ἡ κατ' ἄρθρον ἀντιπαράθεσις καὶ περιττὴ εἶναι καὶ δύσκολος ἀποβαίνει.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Α'.

Δὲν περιελάβομεν μεταξὺ τῶν μὴ δυναμένων νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς· 1) τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς τοὺς λαβόντας φαλαγγιτικὰ ἢ ναυτικὰ γραμμάτια, διότι ἐθεώρησα ἄδικον νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἑνὸς γενικοῦ μέτρου οἱ ὀλίγοι τούτων ὑπάρχοντες ἔτι ἐν τῇ ζωῇ, οἵτινες χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐβαθμολογήθησαν καὶ ἔλαβον ἅπαξ ἑξαετῆ μισθὸν εἰς πιστωτικὰ γραμμάτια πραγματοποιητέα εἰς ἀγορὰν κτημάτων διὰ δημοπρασίας πωλουμένων, καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων, ἐπώλησαν αὐτὰ εἰς εὐτελεῖς τιμάς· 2) τοὺς λαβόντας δωρεὰν ἐθνικὰς γαίας, διότι αἱ δωρεαὶ αὗται ἐδόθησαν χάριν ἰδιαιτέ-

ρων ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ δυναμένου νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ 3) τὰ τέκνα τῶν ἐξαιρουμένων τῆς διανομῆς, καθὼς ἐσκέφθην, ὅτι ἡ πρὸ πολλῶν ἐτῶν παρὰ τοῦ πατρὸς ἀποκτηθεῖσα γῆ δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν τέκνων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι σήμερον ἰδίας οἰκογενείας. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐθεώρησα δικαίαν τὴν προσθήκην τῆς τελευταίας παραγράφου, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐξαιρουμένους τῆς διανομῆς νὰ αἰτήσωσι τὴν συμπλήρωσιν τῆς μερίδος των κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ἐὰν ἔλαβον ἐκτάσεις μικροτέρας τῶν κατὰ τὸν ὑποβαλλόμενον Νόμον παραχωρουμένων.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Β'.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὰς διανεμητέας γαίας καὶ ἀπαριθμεῖ τὰς ἐξαιρουμένας τῆς παραχωρήσεως, ἐθεώρησα ἀναγκαίας τὰς ἑξῆς μεταβολάς, 1) διέγραψα τὴν λέξιν « δρυμῶνες » μεταγραφεῖσαν ἐκ τοῦ νόμου περὶ προικοδοτήσεως, διότι εὑρίσκω τὴν προσθήκην αὐτῆς περιττήν. 2) Ἐτροποποίησα τὴν ἐξαίρεσιν τὴν ἀφορῶσαν τὰς γαίας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἀπραγματοποιήτων πιστωτικῶν γραμματίων, διότι κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἔπρεπε νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς διανομῆς ὅσαι γαίαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πραγματοποίησιν οὐ μόνον τῶν ὑπαρχόντων γραμματίων, ἀλλὰ καὶ τῶν τυχὸν ἐκδοθησομένων· ἐπειδὴ δὲ εἶναι δύσκολον νὰ ὁρίσῃ τις ἐκ τῶν πρότερον πόσα γραμμάτια ὑπάρχουσι, πόσα θέλουν ἐκδοθῆ καὶ ὁποία ἔκτασις ἀναγκαιοῖ πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα διαλαμβάνουσι χρηματικὰ ποσά, ἡ παραδοχὴ τῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου ἤθελεν ἀναγκάσει τὴν Κυβέρνησιν νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἱκανοποίησιν τῶν κατόχων, νὰ ἀρνηθῇ δὲ πᾶσαν ἄλλην παραχώρησιν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξαντλήσεως τῶν γραμματίων, ὅπερ καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὸ δημόσιον πολλαχῶς ἤθελε ζημιώσει. Διὰ ταῦτα κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον σχέδιον ἡ ἐξαίρεσις περιορίζεται εἰς τὰς γαίας ἐκείνας, τὰς ὁποίας οἱ κάτοχοι τῶν γραμματίων ἤθελον σπεύσει νὰ ζητήσωσι πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἄλλοι πολῖται δηλώσωσιν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ τὰς λάβωσι δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φρονῶ, ὅτι δὲν κωλύεται ἡ ἀποκατάστασις τῶν θελόντων νὰ μετάσχωσι τῆς διανομῆς πολιτῶν, χωρὶς ἀφ' ἑτέρου νὰ παραβλάπτωνται καὶ τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων τῶν γραμματίων, διότι αἱ γαῖαι, ἐφ' ὧν ταῦτα δύνανται νὰ πραγματο-

ποιηθῶσιν, οὖσαι βεβαίως ἐκ τῶν ἀκαλλιεργήτων ἢ καθ' ὑπέρβασιν κατεχομένων, δὲν δύνανται νὰ ζητηθῶσιν εἰμὴ μετὰ παραλεύσιν πολλῶν μηνῶν (ὅρα ἄρθρα 10 καὶ 20 καὶ 26 τοῦ νομοσχεδίου)· ἐπομένως οἱ φέροντες τὰ γραμμάτια, ἐὰν δὲν προτιμῶσι νὰ τὰ πραγματοποιήσωσιν εἰς ἀγορὰν φθαρτῶν κτημάτων ἢ πληρωμὴν χρεῶν, ἔχουσι τὸν καιρὸν νὰ ὑποδείξωσι τὰς γαίας, τὰς ὁποίας δι' αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσι.

Παρελείφθη ἐκ τοῦ τελευταίου σχεδίου ἡ πρὸ τοῦ ἄρθρου ἡ παράγραφος τοῦ σχεδίου, τοῦ Συμβουλίου, διότι, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, γαῖαι καλλιεργούμεναι καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὅρων τοῦ νόμου δύνανται καὶ πρέπει νὰ παραχωρῶνται πρὸς πραγματοποίησιν γραμματίων εἰαζδήποτε κατηγορίας, ἐὰν πρὸ παντὸς ἄλλου ζητήσωσιν αὐτὰς οἱ κάτοχοι τῶν γραμματίων τούτων.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Γ'.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο πραγματεύεται περὶ τῆς διαιρέσεως, κατατάξεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν διανεμητέων γαιῶν. Ἀποτυχόντος καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ συστήματος τῆς δημοπρασίας, τὸ ὁποῖον καθιέρου ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος, εἶναι ἤδη ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἡ παραχώρησις πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἐπ' ἐκτιμήσει· ἔχων δὲ ὁ ὑποφαινόμενος ὑπ' ὄψιν τὰ ἀδικήματα, τὰς καταχρήσεις καὶ τὰ σκάνδαλα, ἅτινα παρακολουθοῦσι τὰς ἐκτιμήσεις, ὁσάκις αὗται ἀφίνονται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀπόφασιν τῶν ἐκτιμητῶν, ἐσκέφθην, ὅτι ἦτο προτιμότερον νὰ ὑποβληθῇ ἡ ἐκτίμησις εἰς φυσικά τινα καὶ εὐδιάκριτα γνωρίσματα· ἐκ τῆς σκέψεως δὲ ταύτης ὁρμώμενος παρεδέχθην εἰς τὸ κατὰ τὸ 1865 συνταχθὲν σχέδιον νὰ διαιρεθῶσιν αἱ γαῖαι εἰς τέσσαρας τάξεις, ὀρεινὰς ποτιστικάς, ὀρεινὰς ξηρικάς, πεδινὰς ποτιστικὰς καὶ πεδινὰς ξηρικάς, καὶ νὰ ὁρίζηται μία κατὰ χωρίον τιμὴ δι' ἑκάστην τάξιν. Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παραδεχόμενον τὴν εἰς τέσσαρας τάξεις διαίρεσιν καὶ τὸν κατὰ χωρίον προσδιορισμὸν μιᾶς τιμῆς κατὰ τάξιν, δὲν ἐνέκρινε νὰ ληφθῶσιν ὡς βάσεις τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα, ἀλλ' ἐκανόνισε νὰ γίνηται ἡ κατάταξις ἑκάστου τεμαχίου ὑπὸ ἐπιτροπῶν. Θεωρῶν ὅτι ἡ κατάταξις, ὅταν δὲν στηρίζηται εἰς ἐξωτερικὰ γνωρίσματα, ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τὴν ἐκτίμησιν ἀτοπήματα καὶ πληροφορηθεὶς παρ' εἰδημόνων, ὅτι ἡ διάκρισις τῶν ὀρεινῶν ἀπὸ τὰ πεδινὰ ἀποβαίνει δυσχερὴς καὶ θέλει γεννήσει πολλὰς καὶ ἀτελευτήτους ἀμφισβητήσεις, ἀπεφάσισα νὰ παραδεχθῶ ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ νομοσχεδίῳ δύο μόνον τάξεις, ἤτοι ποτιστικὰς καὶ ξηρικάς, καὶ ν' ἀναθέσω τὴν

κατὰ χωρίον προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς ἑκάστης τάξεως εἰς ἐπιτροπὰς συγκειμένας ὑπὸ ἀνωτέρων δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Καὶ ἀναγνωρίζω μὲν τὴν ἀνισότητα, ἥτις θέλει ἐπέλθει ἐκ τούτου, καθόσον πασίγνωστον εἶναι ὅτι αἱ γαῖαι ἑκάστου χωρίου δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ἀξίας, ἀλλὰ μήπως διὰ τῶν κατὰ τεμάχιον ἐκτιμήσεων ἔχομεν τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ μεγαλειτέρα δικαιοσύνη; Τίς ἀγνοεῖ τὰς σκανδαλώδεις καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουσι χώραν κατὰ τὰς ἐκτιμήσεις, ἕνεκα τῆς ἰδιοτελείας ἢ τοῦ φατριατισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν; Ἄλλως τε εἶχον ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὰς Παραδουναβίους Ἡγεμονίας, ὅτε ἀπεφάσισαν νὰ παραχωρήσωσιν ἀνὰ ἓν τεμάχιον γῆς εἰς τοὺς ἀπελευθερωθέντας δούλους, ἐκανόνισαν διὰ Νόμου μίαν τιμὴν διὰ τὰς γαίας ὅλης τῆς ἐπικρατείας. Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀπήλειψα τὸ ἄρθρον Λ τοῦ παρὰ τοῦ Συμβουλίου συνταχθέντος Νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπῃτεῖτο νὰ ἐνεργηθῇ γενικὴ καταμέτρησις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ νὰ συνταχθῇ κατὰ χωρίον τοπογραφικὸς χάρτης, ἐμφαίνων τὰς καλλιεργουμένας καὶ καλλιεργησίμους γαίας, ὡς καὶ τὰς κατεχομένας ἐθνικὰς ἑκάστης τάξεως, ἰδίως δὲ τὰ τεμάχια, ἐφ' ὧν οἱ κάτοχοι ἤθελον ζητήσει τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως. Ἔπραξα δὲ τοῦτο, διότι ἐσκέφθην, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὑπάρχουσι τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα, ὅπως ἐνεργηθῶσι τοιαῦται χωρομετρικαὶ ἐργασίαι, ἀλλ' ὅτι ἀπαιτοῦνται καὶ μεγάλαι δαπάναι, τὰς ὁποίας δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καταβάλωμεν. Ἐκτὸς τούτου δὲν βλέπω καὶ τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς τοιαύτης μακρᾶς καὶ δαπανηρᾶς ἐργασίας, διότι καθ' ὃν τρόπον σήμερον ὁ φέρων Κρητικὸν ἢ ἄλλο γραμμάτιον καταδεικνύων εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς τὸ τεμάχιον ἢ τὰ τεμάχια, ἐφ' ὧν θέλει νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ, προκαλεῖ τὴν καταμέτρησιν καὶ παραχώρησιν αὐτῶν, ἀπαράλλακτα καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου, πᾶς ὁ ἔχων δικαίωμα νὰ προσκτήσῃ ἐθνικὴν γῆν θέλει ἔχει τὴν εὐκολίαν νὰ ζητῇ τὴν καταμέτρησιν καὶ παραχώρησιν παντὸς διαθεσίμου τεμαχίου. Καὶ ἐννοῶ μὲν, ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος γενικοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου, δύνανται νὰ παραλειφθῶσι πολλὰ μικρὰ τεμάχια ἐν τῷ μεταξύ, ἀλλὰ ταῦτα εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλει ἀνακαλύψει ὁ ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς τῶν θελόντων νὰ τὰ προσκτήσωσιν ἰδιωτῶν ἢ τέλος πάντων θέλει φέρει εἰς φῶς μίαν ἡμέραν γενικὴ τις ἀναθεώρησις, τὴν ὁποίαν ὅταν εὐκολυνθῇ δύναται τὸ δημόσιον νὰ ἐνεργήσῃ.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Δ'.

Ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως εἰμὶ σύμφωνος μὲ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὅτι ὡς μέγιστος ὅρος παραχωρήσεως πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νόμῳ ἕκτασις 60 στρεμμάτων ξηρικῶν ἢ 30 ποτιστικῶν, διαφωνῶ ὅμως μετ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τοὺς μὴ κατόχους, φρονῶν ὅτι πρέπει νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἴσην ἔκτασιν καὶ οὐχί, ὡς γνωμοδοτεῖ τὸ Συμβούλιον, πίστωσιν ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων, διότι οὔτε δίκαιον οὔτε εὔκολον κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν εὑρίσκω τὸ νὰ μὴ ἐξομοιωθῶσι κατὰ τοῦτο οἱ μὴ κάτοχοι μετὰ τῶν κατόχων.

Ἡ προτίμησις τῶν κατόχων καὶ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν, ἡ προτίμησις τῶν μὴ κατόχων κατοίκων τοῦ χωρίου ἔνθα κεῖνται αἱ διανεμητέαι γαῖαι, εἶναι τοσοῦτον φυσικὴ καὶ δικαία, ὥστε οὐδεὶς, πιστεύω, ὑπάρχει ὁ διαφωνῶν. Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον ν' ἀποκαταστήσωμεν τοὺς κατέχοντας καὶ καλλιεργοῦντας ἐθν. γῆν γεωργοὺς, μεταβάλλοντες τὴν παρ' αὐτοῦ πληρονομένην ἐπικαρπίαν εἰς σταθερὸν κανόνα περιλαμβάνοντα καὶ ἀνάλογον χρεώλυτρον εἰς τρόπον ὥστε μετά τινα ἔτη νὰ ἐξοφληθῇ τὸ τίμημα καὶ νὰ παύσῃ πᾶσα πληρωμή· μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν δὲ τῶν κατόχων, οἵτινες, ὡς γνωστὸν, πλεῖστα ὅσα δικαιώματα ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κατεχομένων γαιῶν, τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δημοσίου ὑπαγορεύει ὅπως αἱ διαθέσιμοι γαῖαι περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῶν δυναμένων νὰ τὰς καλλιεργήσωσι καὶ τοιοῦτοι εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων εὑρίσκονται αἱ γαῖαι. Ἀλλ' αἱ προτιμήσεις αὗται οὐδόλως θέλουσιν ἐμποδίσει καὶ τοὺς λοιποὺς πολίτας ἀπὸ τοῦ νὰ μετάσχωσι τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ νόμου, διότι πολλαὶ ἐθνικαὶ γαῖαι θέλουσι μείνει διαθέσιμοι. Ἀντίκειμαι εἰς τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῇ ἀτόκως εἰς τὸ δημόσιον τὸ τίμημα τῶν γαιῶν, διότι οἱ μέχρι τοῦδε προικοδοτηθέντες, προσκτησάμενοι τὰ κτήματα διὰ δημοπρασίας καὶ εἰς ὑπερόγκους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τιμάς, ὑπεβλήθησαν ἐν ἀρχῇ εἰς τὴν πληρωμὴν συμπεφωνημένου τόκου 6 ἐπὶ τοῖς 0|0, ὅτε διὰ τοῦ κατὰ τὸ 1855 ἐκδοθέντος εὐεργετικοῦ νόμου περιωρίσθη εἰς δύο μόνον. Δίκαιον λοιπὸν ἐθεώρησα ἵνα καὶ οἱ μεθέξοντες τῆς διανομῆς πληρώσωσι τοὐλάχιστον τὸν αὐτὸν τόκον, αὐξήσας δὲ τὸ χρεώλυτρον εἰς 3 0/0 διὰ νὰ γενῇ ταχύτερον ἡ ἐξόφλησις.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ε'.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διαλαμβάνει τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ κάτοχοι ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι τὴν παραχώρησιν καὶ καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἡ καταμέτρησις τῶν γαιῶν καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων. Ὡς πρὸς τοῦτο ὀλίγον διαφέρει κατ' οὐσίαν τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ἀπὸ τὸ τοῦ Συμβουλίου· διὰ τοῦ ἄρθρου ὅμως 11 εἰσάγεται διάταξις, καθ' ἣν οἱ θέλοντες νὰ προσκτήσωσιν ἐθνικὴν γῆν ὀφείλουσιν ἅμα τῇ δηλώσει νὰ καταβάλλωσι μικράν τινα χρηματικὴν ποσότητα, ἥτις θέλει ἐκπίπτεσθαι ἀκολούθως ἐκ τοῦ πληρωτέου τιμήματος· ἡ μικρὰ αὕτη προκαταβολὴ ἐθεωρήθη ἀναγκαία διὰ νὰ περιβληθῇ μὲ κάποιαν σπουδαιότητα ἡ ἐργασία τῶν δηλώσεων, διότι ἄνευ ταύτης δὲν ἤθελον ἴσως δυσκολευθῇ τινες νὰ παρουσιάσωσι καὶ χάριν πεδιάδες δηλώσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παρακωλύσωσιν ἄλλους, σπουδαίως ἐνδιαφερομένους νὰ ἀποκτήσωσι τὴν αὐτὴν γῆν, ἀφοῦ δὲ ἤθελεν ἐκτελεσθῇ ἡ καταμέτρησις καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων, νὰ ἀρνηθῶσι τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὁμολογιῶν.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ γίνεται λόγος καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητήσεων, αἵτινες εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγερθῶσι μεταξὺ δύω ἢ πλειόνων κατόχων ἀξιούντων τὴν κατοχὴν τῆς αὐτῆς γῆς, ὡς καὶ περὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς κυριότητος, τὰς ὁποίας ἐνδέχεται νὰ φέρωσι τρίτοι ἐπὶ γαιῶν, αἵτινες ἐδηλώθησαν ἢ παρεχωρήθησαν ὡς ἐθνικαί. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς πρὸς τὰς μεταξὺ κατόχων ἀμφισβητήσεις παρεδέχθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ νομοσχεδίου του ἰδίαν διαδικασίαν διεξαγομένην ἐνώπιον διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις κηρύσσονται ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἀξιώσεις τῶν τρίτων, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον (ἄρθρον 12) νὰ ὁρᾳχνῃ τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ὁριζομένας προθεσμίας καὶ παραγραφὰς, ν' ἁπλοποιήσῃ τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διεξαγωγὴν τῶν ἀναφυησομένων δικῶν, νὰ μεταβάλῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν προθεσμιῶν εἰς προσωπικὰς τὰς πραγματικὰς ἀγωγὰς τῶν ἰδιωτῶν καὶ νὰ παραδεχθῇ ἐπὶ τέλους τὴν ἀρχὴν ὅτι ἐν περιπτώσει ἐκνικήσεως ὑπὸ τρίτων, τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπότιμιν τοῦ εἰσπραχθέντος τιμήματος. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐχθρὸς ὢν τῶν ἐξαιρετικῶν μέτρων καὶ τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, ὁσάκις πρόκειται περὶ κανονισμοῦ καὶ διεξαγωγῆς ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων, ἐνόμισα ὅτι ὤφειλον ν' ἀρκεσθῶ εἰς τὸ νὰ προφυλάξω μόνον τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰς δικαστικὰς περιπλοκὰς καὶ τὰς ζημίας, εἰς τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ ἐκτεθῇ, ν' ἀφήσω δὲ τοὺς ἰδιώτας νὰ λύσωσι τὰς

διαφορὰς των διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ τῶν δικαστηρίων. Παραδέχομαι ἐπομένως ἐν τῷ ἄρθρῳ 14, ὅτι πᾶσα διένεξις περὶ κατοχῆς μεταξὺ δύω ἢ πλειόνων θέλει λύεσθαι δικαστικῶς· ἐν τούτοις διὰ νὰ μὴ μένῃ ἐκκρεμὴς ἡ παραχώρησις καὶ ζημιοῦται τὸ δημόσιον τὰς δόσεις τοῦ τιμήματος, τὸ παραχωρητήριον θέλει ἐκδίδεσθαι ὑπὲρ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἤθελε θεωρήσει μᾶλλον δικαιούμενον ἐπιτροπὴ συγκειμένη παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι τὸ παραχωρητήριον κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων καὶ ὁ λαβὼν αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν λύσιν τῆς ὑφισταμένης διενέξεως ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ κυριότητος ἀξιώσεις, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῶσιν ἐκ μέρους τρίτων ἐπὶ γαιῶν δηλωθεισῶν καὶ παραχωρηθεισῶν ὡς ἐθνικῶν, ἐνόμισα, ὅτι ἦτο συμφερώτερον νὰ ἀφεθῇ ἡ ἀντίκρουσις αὐτῶν καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν φροντίδα καὶ τὴν εὐθύνην τῶν δηλωτάντων, οἵτινες προσκάλεσαν τὴν παραχώρησιν καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντικρούσωσιν ἐπιτυχέστερον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὰς ἀξιώσεις τῶν τρίτων. Κατὰ τὸ ἄρθρον λοιπὸν 15 τοῦ νομοσχεδίου, τὸ δημόσιον οὐδόλως εὐθύνεται, ἐὰν δηλωθεῖσαι καὶ παραχωρηθεῖσαι γαῖαι ἐκνικηθῶσιν ὑπὸ τρίτου, ὁ δὲ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦται οὐχ ἧττον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦσι, φρονῶ, νὰ καταδείξωσι τὰς κυριωτέρας διαφορὰς, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουσι μεταξὺ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ἤδη ὑποβαλλομένου, καὶ νὰ ἐξηγήσωσι τοὺς λόγους, οἵτινες προσκάλεσαν ταύτας. Νομίζω, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ὅλως ἀσυγχώρητος ματαιοπονία, ἐὰν ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ἤθελον ἐπιχειρήσει νὰ ἀποδείξω ὁπόσον ἀναγκαία εἶναι ἡ διάθεσις τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ ὁποίων ὠφελημάτων πρόξενος διά τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς πολίτας θέλει ἀποβῇ.

Πάντα ταῦτα ἀναγνωρισθέντα καὶ διακριβωθέντα ἐπαναλημμένως ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα· ἐὰν δὲ ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ πραγματοποίησις τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου, αἰτία εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον αἱ ἐσφαλμέναι ἰδέαι, αἵτινες ἐπεκράτησαν περὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς παρελθούσης δυναστείας, καὶ κατὰ δεύτερον αἱ πολυειδεῖς δυσκολίαι, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Μεθ' ὅσα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγράφησαν καὶ ἐρρέθησαν καὶ μετὰ τὴν ἐμβριθῆ μελέτην, ἥτις

κατ' εἰσήγησιν ἐμοῦ ἐγένετο παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλω θεωρήσει ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἐὰν τὸ ἤδη ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον κριθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς δυνάμενον νὰ λύσῃ ὅτον ἐνεστι δικαιότερον καὶ ταχύτερον τὸ πολύκροτον τοῦτο ζήτημα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῆς ἐθν. καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐπὶ τῆς διανομῆς.

«Ἄρθρον 1. Δικαίωμα μετοχῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσι·

ἀ) Πᾶς πολίτης Ἕλλην ἔγγαμος.

β) Πᾶς πολίτης Ἕλλην ἐνήλιξ ζῶν ἐκτὸς τῆς πατρικῆς οἰκίας καὶ ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἢ περιουσίας.

γ') Πᾶσα χήρα πολίτου Ἕλληνος.

δ') Τὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἀνήλικα ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς, ὡς καὶ τὰ ὀρφανὰ χήρας ἐλθούσης εἰς δεύτερον γάμον.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀτέκνου χήρας περιορίζεται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὰ ἥμισυ.

Ἡ ἔχουσα τέκνα χήρα ἐλθοῦσα εἰς δεύτερον γάμον στερεῖται παντὸς δικαιώματος. Ἐὰν δ' ἐξήσκησεν ἤδη τὸ δικαίωμα διαρκούσης τῆς χηρείας της, αἱ δυνάμει αὐτοῦ ἀποκτηθεῖσαι γαῖαι διανέμονται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων τοῦ πρώτου γάμου ἐξίσου.

Ἄρθρον 2. Δὲν μετέχουσιν εἰς τὴν διανομὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν·

ἀ.) Οἱ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον προικοδοτηθέντες καὶ μὴ παραιτήσαντες τὰς εἰς προικοδότησιν ληφθείσας παρ' αὐτῶν γαίας κατὰ τὸν ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1855 περὶ τῶν ἐκ προικοδοτησιῶν καθυστερούντων νόμον.

β'.) Οἱ Κρῆτες καὶ λοιποὶ ἄποικοι, οἵτινες ἔλαβον δωρεὰν ἐθνικὰς γαίας.

γ'.) Οἱ κάτοχοι φυτειῶν ἐπὶ ἐθν. ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν. Ὅσοι ὅμως ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω τρισὶν ἐξαιρέσεσιν ἐλαβον

ἢ κατέχουσιν ἐκτάσεις κατωτέρας τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 6 διαλαμβανομένης, δύνανται νὰ λάβωσι καὶ ἑτέρας γαίας μέχρι συμπληρώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ διανεμητέων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἄρθρον 3. Διανεμηταί εἰσιν ἅπασαι αἱ καλλιεργούμεναι καὶ καλλιεργήσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι, ὡς καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μονῶν καὶ ἐπισκοπῶν. Ἐξαιροῦνται·

ἀ) Τὰ δάση κατὰ τὰ προσδιωρισμένα ἢ προσδιορισθησόμενα ὅρια αὐτῶν καὶ αἱ συνταχθησόμεναι ἀγριελαῖαι.

β') Αἱ γαῖαι, ὅσας ἡ κυβέρνησις διὰ Β. Διατάγματος ἤθελε προσδιορίσει πρὸς δημόσιον ἢ δημοτικὸν σκοπόν.

γ') Αἱ γαῖαι ὅσαι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς πραγματοποίησιν γραμματίων φαλαγγιτῶν, Κρητῶν, πυρπολιστῶν, ὀρφανῶν ἢ ἄλλων, ἐὰν οἱ φέροντες τὰ γραμμάτια ταῦτα ὑποβάλωσι τὴν περὶ πραγματοποιήσεως αἴτησίν των πρὶν ἢ διὰ τὰς αὐτὰς γαίας δοθῇ δήλωσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· καὶ

δ') Αἱ πολυετῶς ἐκμισθωρέναι ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, ἑνόσῳ διαρκεῖ ἡ ἐκμίσθωσις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ λόγος διαλύσεως αὐτῆς.

Δύνανται ὅμως οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐπὶ τῆς διανομῆς νὰ ζητήσωσιν ἐπ' αὐτῶν τὴν μερίδα των, ἀλλ' ἡ παραχώρησις δὲν ἐνεργεῖται, εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως, ἐκτὸς ἐὰν οἱ μισθωταὶ συναινέσωσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διαιρέσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν γαιῶν.

Ἄρθρον 4. Αἱ διανεμόμεναι ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι διαιροῦνται εἰς 2 τάξεις, ἤτοι εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικάς. Διὰ τὰς γαίας ἑκάστης τάξεως ὁρίζεται κατὰ χωρίον ἓν μόνον τίμημα κατὰ στρέμμα ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἐκτίθεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Δημαρχεῖον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου. Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως δύναται πᾶς πολίτης νὰ φέρῃ ἐγγράφως ἐνστάσεις, παραδίδων τὴν πρὸς τοῦτο ἀναφορὰν του εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Οἰκον. Ἔφορον.

Ἄρθρον 5. Γενομένων ἐνστάσεων, ἡ ἀν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κρίνῃ ἀναγκαῖον, γνωμοδοτεῖ ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ὑφ' ἑνὸς Πρωτοδίκου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δὲ γνωμοδοτήσεων ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἢ παραδεχόμενον τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζον ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν. Ἡ κατὰ τὴν γνώμην τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική, ὅταν δὲν γείνωσι κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμήσεως· ἐὰν αἱ γνῶμαι τῶν δύω ἐπιτροπῶν ὦσι σύμφωνοι, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων γνωστοποιοῦνται διὰ δηλοποιήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ὁρίων τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 6. Εἷς μέγιστος ὅρος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως γαιῶν εἰς ἕκαστον πολίτην Ἕλληνα ὁρίζεται ποσὸν ἑξήκοντα στρεμμάτων ξηρικῶν· αἱ ποτιστικαὶ λογίζονται ἀντὶ ξηρικῶν διπλασίας ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 7. Προτιμῶνται εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν γαιῶν ἑκάστου χωρίου· α') πᾶς κάτοχος ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων γαιῶν· καὶ β') οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου οἱ μὴ κατέχοντες ἐθνικὰς γαίας, ἢ κατέχοντες ἔκτασιν κατωτέραν τῆς ὁριοθεσίας ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν διαθεσίμων γαιῶν παραχωρεῖται ἄνευ τινὸς προτιμήσεως.

Ἄρθρον 8. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 προκαταβολῶν ἀποδίδεται εἰς εἰκοσιὲξ ἐτησίας ἴσας δόσεις· ἑκάστη δόσις συνίσταται εἰς χρεωλύσιον 3 τοῖς ἑκατὸν καὶ 2 τοῖς ἑκατὸν τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος· πληρώνεται δὲ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παραχωρήσεως. Οἱ λαβόντες ὁριστικὰ τὰ παραχωρητήρια μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου πληρώνουσι τὴν πρώτην δόσιν τὴν 1 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὑποχρεοῦνται δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον.

Ἄρθρον 9. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν δικαίωμα ὑποθήκης, ἀποκτώμενον διὰ τακτικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

Ἐὰν ἕνεκα καθυστερήσεως δόσεων γενῇ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος οὐ μόνον τὰς ληξάσας δόσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἑπομένων πρὸς ὁλοσχερῆ τοῦ τιμήματος ἐξόφλησιν· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπότισιν ὅλων τούτων, ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου· ὁσάκις δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ληξασῶν δόσεων τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὀφειλομένου ἔτι κεφαλαίου, ὁ νέος ἀγοραστὴς δύναται νὰ κρατήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν μέλλουσῶν ληξασῶν δόσεων καὶ νὰ πληρώνῃ αὐτὰς κατὰ τὴν λῆξίν των, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ προσυπογράψῃ τὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων τούτων καὶ ν' ἀνανεώσῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα κατατίθεται ἀμέσως καὶ ἀποδίδοται εἰς τὸν ἀρχικὸν ὀφειλέτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ παραχωρήσεως εἰς κατόχους.

Ἄρθρον 10. Πᾶς κάτοχος ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7, ἐὰν θέλῃ νὰ μεταβιβάσῃ τοῦ εἰς τὸν κάτοχον ἀπονεμομένου δικαιώματος, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς Ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖνται αἱ παρ' αὐτοῦ κατεχόμεναι γαῖαι, δήλωσιν περιέχουσαν·

α') Τὸ ὄνομα, τὰ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β') Τὸ προσὸν, ἐφ' οὗ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 στηρίζει τὸ δικαίωμά του.

γ') Τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν εἰς Βασιλ. στρέμματα τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων γαιῶν, ὡς καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ κεῖνται.

δ') Ἐὰν ἡ γῆ ἦναι ποτιστικὴ ἢ ξηρική.

ε) Ἐπί τίνος τεμαχίου προτιμᾷ νὰ λάβῃ τὴν μερίδα του ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατέχει ἐκτασιν γαιῶν ἀνωτέραν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 μεγίστου ὅρου.

Ἄρθρον 11. Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ δηλωθείσας πρὸς ἀπόκτησιν γαίας, τριῶν μὲν δραχμῶν διὰ τὰς ποτιστικάς, μιᾶς δὲ καὶ ἡμισείας δραχμῆς διὰ τὰς ξηρικὰς κατὰ στρέμμα. Δήλωσις ἄνευ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γινομένη.

Ἐὰν ὁ δειλῶν ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος τῆς ἐκλογῆς του.

Ἄρθρον 12. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος ὀφείλοντα νὰ βεβαιώσῃ·

α) Τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ καὶ

β) Ἐὰν ἔχῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσόντα.

Ἐκ τῶν δηλώσεων ἡ μία θεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἐφόρου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δ' ἄλλη μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ· αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ καὶ ἀποσπάσματα εἰς τ' ἀνήκοντα Παιδρεῖα.

Ἄρθρον 13. Οἱ μὴ δηλώσαντες κάτοχοι ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας θεωροῦνται ὡς παρητημένοι τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως, δυνάμενοι τοῦ λοιποῦ νὰ ἐξασκήσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ μὴ κατόχου· αἱ δὲ παρ' αὐτῶν κατεχόμεναι γαῖαι διατίθενται ὡς καὶ αἱ μὴ κατεχόμεναι. Εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν τάσσονται καὶ αἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 μεγίστου ὅρου κατεχόμεναι.

Ἄρθρον 14. Πᾶσα διένεξις περὶ κατοχῆς μεταξὺ δύω ἢ καὶ πλειόνων ἀξιούντων αὐτὴν λύεται δικαστικῶς. Ἐν τούτοις διὰ τὰς ἀμφισβητουμένας παρ' αὐτῶν γαίας τὸ παραχωρητήριον ἐκδίδεται ὑπὲρ ἐκείνου ὃν ἤθελε κρίνει δικαιούμενον ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς Ἐπαρχίας.

Ἂν δικαιωθῇ δικαστικῶς ἕτερος παρὰ τὸν λαβόντα τὸ παραχωρητήριον, ἀκυροῦται τοῦτο· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ ἀπόλλυσι τὴν προκαταβολὴν καὶ τὰς ληξιπροθέσμους δόσεις.

Ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ περὶ πάσης διενέξεως ἀφορώσης τὰ ὅρια τῶν χωρίων.

Ἄρθρον 15. Τὸ δημόσιον οὐδόλως εὐθύνεται ἐὰν δηλωθεῖσαι καὶ παραχωρηθεῖσαι γαῖαι ἐκνικηθῶσιν ὑπὸ τρίτου. Ὁ δὲ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦται οὐχ ἧττον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπεφωνημένου τιμήματος.

Ἄρθρ. 16. Ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος, τῇ συμπράξει ἑνὸς γεωμέτρου ἢ ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως, ἀφ' οὗ κατασταθῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν γαιῶν.

Διὰ πᾶν τεμάχιον συντάσσεται ἴδιον πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ὁροθεσίας, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ τάξις εἰς ἣν ἀνήκει ἡ γῆ, τὰ πλευρικὰ μέτρα, τὰ ὅρια, ἡ θέσις καὶ τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον.

Ἄρθρον 17. Τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως μετὰ τῆς δηλώσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδίδει τὰ παραχωρητήρια καὶ διευθύνει αὐτὰ εἰς τὸν οἰκον. Ἔφορον, ἀφοῦ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρον 18. Ὁ Ἔφορος ἅμα λάβῃ τὰ παραχωρητήρια προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπιδεικνύει τὸν κάτοχον ἵνα ὑπογράψῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὴν χρεωστικὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας μεταγράφει τὰ παραχωρητήρια, ἐγγράφει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν καὶ παραδίδει τὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, τὰ δικαιώματα τῆς μεταγραφῆς καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρον 19. Ἐὰν ὁ κάτοχος δὲν ὑπογράψῃ τὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις, ἀπόλλυσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 προκαταβολὴν καὶ θεωρεῖται παρητημένος τοῦ δικαιώματος τοῦ κατόχου, αἱ δὲ γαῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μὴ κατεχομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Περὶ παραχωρήσεως εἰς μὴ κατόχους.

Ἄρθρον 20. Ὅστις τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 1 πολιτῶν δὲν κατέχει ἐθνικὰς γαίας, ὡς καὶ ὁ κάτοχος γαιῶν κατωτέρας ἐκτάσεως τῆς ὁριθείσης ἐν τῷ ἄ. θρ. 6, ἐὰν θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῶν γορηγουμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πλεονε-

κτημάτων επί γαιών κειμένων εν τῷ χωρίῳ τῆς κατοικίας του, ὀφείλει εντὸς μηνὸς ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξετέθη ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 12, νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἶκον. Ἔφορον δήλωσιν περιέχουσαν·

α) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον, εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β) Τὸ χωρίον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου προτιμᾷ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ δικαίωμά του.

Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ πιστοποιητικὸν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου βεβαιοῦντος, ὅτι κέκτηται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου προσόντα, πρὸς δὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 11 ὁριζομένης προκαταβολῆς.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφονται πυρὰ τοῦ δηλοῦντος καὶ ἂν ἦναι ἀγράμματος ὑπὸ ἑτέρου τῆς ἐκλογῆς του· ἐκ τῆς δηλώσεως ἡ μία θεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἐπιστρέφεται ἀμέσως εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δὲ ἑτέρα μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ.

Ἄρθρον 21. Αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον ἴδιον δι' ἕκαστον δῆμον κατὰ σειράν, τὴν δὲ ἐσπέραν ἑκάστης ἡμέρας τὸ βιβλίον ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ Ἐφόρου καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ περιλαμβάνον τὰς δηλώσεις ἑκάστης ἡμέρας ταχυδρομεῖται τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης, ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς ἐφορίας καὶ τοῦ δημαρχείου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 22. Ἐὰν τὴν αὐτὴν ἡμέραν δύο ἢ καὶ πλείονες ζητήσωσι διὰ τῆς δηλώσεως τὰς αὐτὰς γαίας, τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης καὶ πρὸ τῆς παραδοχῆς νέων δηλώσεων αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσι κλήρωσιν δημοσίᾳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐφορίας, παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες ἐπὶ τούτῳ ὀφείλουσι νὰ παραμείνωσι.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κληρώσεως συντάσσεται πρωτόκολλον ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τῶν δηλώσεων, ὅπερ ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων· ἐὰν δὲ ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται περὶ τούτου μνεία. Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν παρευρεθῶσιν εἰς τὴν κλήρωσιν, προσκαλεῖται ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πρωτευούσης, ὅστις συμπράττει εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ ὑπογράφει τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 23. Εἰς τοὺς ἀποτυγχάντας εἰς τὴν κλήρωσιν ἐπιστρέφεται ἡ πληρωθεῖσα προκαταβολὴ καὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδώσωσιν ἑτέραν δήλωσιν.

Ἄρθρον 24. Τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ ἐφόρου καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ, ἀποσπάσματα δ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνήκοντα παραδρεῖα.

Ἄρθρον 25. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 16, 17, 18 καὶ 19 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν μὴ κατεχομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 26. Οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 1 πολῖται, μὴ κατέχοντες ἐθνικὰς γαίας ἢ κατέχοντες κατωτέρας ἐκτάσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁριζομένης καὶ θέλοντες νὰ μετάσχωσι τῶν δικαιωμάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ γαιῶν κειμένων εἰς ἄλλα χωρία παρὰ τὸ τῆς κατοικίας των, ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξετέθη ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον οἶκον. Ἔφορον δήλωσιν.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 20—25 περὶ συντάξεως τῆς δηλώσεως, περὶ πληρωμῆς τῆς προκαταβολῆς, περὶ κληρώσεως κλπ. ἐφαρμόζονται ὁλοτρόπως καὶ ἐπὶ τῶν δηλώσεων τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 27. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10, 20 καὶ 26 προθεσμιῶν οὐδεμία δήλωσις πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν γαιῶν ἐκ τῶν παραχωρουμένων δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γίνεται δεκτή.

Ἄρθρον 28. Πᾶς ἐκ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δύναται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν εἴκοσιν ἐτῶν νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς του.

Ἄρθρον 29. Αἱ ἀδιάθετοι μείνασαι γαῖαι μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διατίθενται εἴτε δι' ἐκποιήσεως κατὰ τοὺς περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμους, εἴτε δι' ἐκμισθώσεως.

Ἄρθρον 30. Δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος, θέλουν δείξει ἀπίγνωστον ἀμέλειαν ἢ καὶ ἀπάτην,

ξαθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 31. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸν διατάξεις καὶ ῥητῶς οἱ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836 περὶ πρακοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμοι ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 περὶ παρατάσεως τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς φαλαγγίτας προθεσμίας, κλπ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σχέδιον νόμου περὶ παραχωρήσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν γενομένων φυτειῶν ἀδείᾳ ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν Ὀθωμανῶν.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἶχον ὑποβληθῇ νομοσχέδια εἴς τε τὴν τελευταίαν ἐθνοσυνέλευσιν καὶ τὴν Βουλὴν τῆς Α'. περιόδου, ἅτινα ὅμως δὲν ἐφθασαν νὰ ἐπιψηφισθῶσιν. Ἡ οὐσιωδεστέρα τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν νομοσχεδίων τούτων καὶ τοῦ ἤδη ὑποβαλλομένου, εἶναι ὅτι κατ' ἐκεῖνα μὲν ὁ ἐμφυτεύσας ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἀνεγνωρίζετο κύριος τοῦ ἡμίσεως μόνον τῆς φυτείας, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θεωρούμενον ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου παρεχωρεῖτο εἰς τὸν αὐτὸν ἐμφυτευτὴν ἐπὶ ἐκτιμήσει· διὰ δὲ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου παραχωρεῖται ἡ φυτεία εἰς τὸν ἐμφυτευτήν, ὑποχρεούμενον νὰ πληρώσῃ κατ' ἐκτίμησιν τὸ ὅλον τῆς ἐμφυτευθείσης γῆς. Οἱ λόγοι, ὧν ἕνεκα ἐθεώρησα ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἐκτίθενται ἐν ἐκτάσει εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1865 πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ὦμαι εἰσηγητής, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ περιττὸν νὰ τοὺς ἐπαναλάβω καὶ ἐνταῦθα, πεπεισμένος ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει διατάξει καὶ ταύτης τὴν ἀνατύπωσιν.

Ἐπίσης θεωρῶ περιττὸν νὰ μακρηγορήσω καὶ περὶ τῶν καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, διότι ὅλη αὐτοῦ ἡ οἰκονομία οὐδόλως σχεδὸν διαφέρει ἀπὸ τὴν τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου, τοῦ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς, ὅπερ ὑποβάλλεται σήμερον· εὐλήπτοι δὲ, νομίζω, εἶναι οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐκρίθη εὔλογον νὰ μὴ τεθῇ ἐν

τῷ περὶ φυτειῶν νομοσχεδίῳ οὐδεὶς περιορισμὸς ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν, ἐνῷ τὸ ἕτερον νομοσχέδιον παρεχώρει ταύτην εἰς 60 μόνον στρέμματα, καὶ νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐμφυτευταὶ νὰ καταβάλωσι τὸ τίμημα εἰς βραχύτερον χρόνου διάστημα καὶ μὲ τόκον ἀνώτερον. Ἡ μὲν ἔλλειψις τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως ὑπηγορεύθη ἐκ τοῦ ὅτι οὔτε δίκαιον ἐθεωρήθη ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοὺς ἐμφυτευτὰς μέρος τῆς φυτείας, οὔτε εὔκολον ἦθελεν ἀποβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καθόσον ἀμέσως τὸ περιπλέον ἦθελον μεταβιβάσει οἱ ἐμφυτευταὶ εἰς τοὺς οἰκείους των τοὺς μὴ ἔχοντας φυτείας, καὶ οὕτω πᾶσα περιοριστικὴ διάταξις ἦθελε ματαιωθῇ, ἡ δὲ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δόσεων καὶ ἑπομένως ἡ αὔξησις τοῦ περιεχομένου ἐν ἑκάστῃ αὐτῶν ποσοῦ, δικαιολογεῖται ἀποχρώντως ἐκ τῶν στενοχωριῶν τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρας παραγωγῆς τῶν φυτειῶν σχετικῶς μὲ τὰς ψιλὰς γαίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν, ἢ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκουσῶν γαιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ χαρακτηρισμοῦ, διαιρέσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν φυτειῶν.

«Ἄρθρον 1. Οἱ μέχρι τέλους τοῦ 1870 ἐμφυτεύσαντες, ἄδειᾳ ἢ μὴ τῆς κυβερνήσεως ἢ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν Ὀθωμανῶν, ἐπὶ γαιῶν ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν, ἢ διαλελυμένων μονῶν, ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ἐλαίας, μορέας, ὑπωροφόρα δένδρα, συκέας ἢ ἀναμίξ κλήματα ἀμπέλου, σταφιδαμπέλου ὁμοῦ καὶ πᾶν εἶδος καρποφόρων δένδρων, ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται τῶν φυτειῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἀξίας τῆς ἐμφυτευθείσης γῆς.

Ἄρθρον 2. Αἱ γαῖαι, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν αἱ φυτείαι, διαιροῦνται κατὰ χωρίον εἰς δύο τάξεις, εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικάς.

Διὰ τὰς γαίας ἑκάστης τάξεως προσδιορίζεται κατὰ χωρίον καὶ κατὰ στρέμμα ἓν μόνον τίμημα ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον, ἀν-

τίγραφον τοῦ ὑποίου ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημαρχεῖον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως δύναται πᾶς πολίτης νὰ φέρῃ ἐγγράφως ἐνστάσεις παραδίδων τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν του εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν οἰκονομ. ἔφορον.

Ἄρθρον 3. Γενομένων ἐνστάσεων, ἢ ἂν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κρίνῃ ἀναγκαῖον, γνωμοδοτεῖ ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐφ' ἑνὸς πρωτοδίκου, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δὲ γνωμοδοτήσεων ἀποφαίνεται τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἢ παραδεχόμενον τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζον ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων αὐτῶν.

Ἡ κατὰ τὴν γνώμην τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική, ὅταν δὲν γίνωσι κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις, καὶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμήσεως· ἐὰν αἱ γνῶμαι τῶν δύο ἐπιτροπῶν ὦσι σύμφωνοι, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων γνωστοποιοῦνται διὰ δηλοποιήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 4. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων φυτειῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 προκαταβολῶν ἀποδίδεται εἰς δέκα ὀκτὼ ἐτησίας ἴσας δόσεις· ἑκάστη δόσις, περιέχουσα 4 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον καὶ 4 τοῖς ἑκατὸν τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θέλει πληρόνεσθαι τὴν 1 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους διὰ τὰς λοιπὰς φυτείας, διὰ δὲ τὰς ἐλαιοφυτείας τὴν 1 Δεκεμβρίου, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παραχωρήσεως. Οἱ λαβόντες ὅμως τὰ παραχωρητήρια μετὰ τὴν 15 Ἰουνίου πληρόνουσι τὴν πρώτην δόσιν κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐποχὰς τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὑποχρεοῦνται δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον.

Ἄρθρον 5. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῆς φυτείας δικαίωμα πρώτης ὑποθήκης, ἀποκτωμένης δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Πᾶσα τυχὸν προγενεστέρα ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους

τῆς φυτείας ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐπ' αὐτῆς ἀποκτηθὲν πραγματικὸν δικαίωμα ἔπονται τῆς ὑποθήκης τοῦ δημοσίου.

Ὅσαι δ' ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ φυτειῶν γενομένων μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1837 συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 15/27 Ἰανουαρίου 1837 νόμον περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν λαμβάνουσαι θέσιν μετὰ τὴν ὑποθήκην τοῦ δημοσίου, ἐκτείνονται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐφ' ὅλου τοῦ κτήματος καὶ ἂν τυχὸν εἶχον ἐγγραφῆ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἕνεκα καθυστερήσεων δόσεων γενῇ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος οὐ μόνον τὰς ληξάσας δόσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἑπομένων πρὸς ὁλοσχερῆ τοῦ τιμήματος ἐξόφλησιν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπότισιν ὅλων τούτων, ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου. Ὁπόταν δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ληξασῶν δόσεων τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ᾖναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὀφειλομένου ἔτι κεφαλαίου, ὁ νέος ἀγοραστὴς δύναται νὰ κρατήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων, καὶ νὰ πληρόνῃ αὐτὰς κατὰ τὴν λῆξιν των· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὀφείλει νὰ προσυπογράψῃ τὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων τούτων, καὶ ν' ἀνανεώσῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα κατατίθεται ἀμέσως καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀρχικὸν ὀφειλέτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 7. Πᾶς κάτοχος φυτειῶν θέλων νὰ μετάσχῃ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅπερ παρέχει ὁ παρὼν νόμος, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς Ἐπαρχίας, ἐν ᾧ κεῖται τὸ κτῆμα, ἔγγραφον δήλωσιν διαλαμβάνουσαν.

α) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β) Τὸν δῆμον, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα τὸ κτῆμα κεῖται·

γ) Τὰ ὅρια τοῦ κτήματος, τὸ εἶδος τῆς φυτείας, τὴν ἔκτασιν

αὐτῆς εἰς Β. στρέμματα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐμφυτεύσεως· καὶ δ) Ἐὰν ἦναι ποτιστικὴ ἢ ξηρική.

Ἄρθρον 8. Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ δηλωθὲν πρὸς ἀπόκτησιν κτῆμα δραχμῶν μὲν 4 διὰ τὰς σταφιδαμπέλους καὶ τὰ συκόδενδρα, δύω δὲ δραχμῶν διὰ τὰς λοιπὰς φυτείας κατὰ στρέμμα.

Δήλωσις ἄνευ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἄρθρον 9. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος, καὶ ἂν οὗτος ἦναι ἀγράμματος, ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, προσυπογράφονται δὲ ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος, ὀφείλοντα νὰ βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος.

Ἐκ τῶν δηλώσεων ἡ μία θεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐφόρου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δ' ἄλλη μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ. Αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀντίγραφον αὐτῶν ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ καὶ ἀποσπάσματα εἰς τ' ἀνήκοντα παρεδρεῖα.

Ἄρθρον 10. Οἱ μὴ δηλώσαντες ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας φυτείας, θεωροῦνται παρῃτημένοι τῶν χορηγουμένων ἐκ τοῦ παρόντος νόμου πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 11. Πᾶσα διένεξις περὶ κατοχῆς μεταξὺ δύω ἢ καὶ πλειόνων ἀξιούντων αὐτὴν, λύεται δικαστικῶς· ἐν τούτοις διὰ τὰς ἀμφισβητουμένας παρ' αὐτῶν φυτείας, τὸ παραχωρητήριον ἐκδίδεται ὑπὲρ ἐκείνου ὃν ἤθελε κρίνει δικαιούμενον ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης.

Ἂν δικαιωθῇ δικαστικῶς ἕτερος παρὰ τὸν λαβόντα τὸ παραχωρητήριον, ἀκυροῦται τοῦτο, ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ ἀπόλλυσι τὴν προκαταβολὴν καὶ τὰς ληξιπροθέσμους δόσεις.

Ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ περὶ πάσης διενέξεως ἀφορώσης τὰ ὅρια τῶν χωρίων.

Ἄρθρον 12. Τὸ δημόσιον οὐδόλως εὐθύνεται, ἐὰν δηλωθεῖσα καὶ παραχωρηθεῖσα φυτεία ἐκδικηθῇ ὑπὸ τρίτου, ὁ δὲ πρὸς ὃν

ἐγένετο ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦται οὐχ ἧττον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπεφωνημένου τιμήματος.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν φθαρτὸν κτῆμα ἐδηλώθη ἢ παρεχωρήθη ὡς φυτεία, ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις θεωρεῖται ὡς κακῆς πίστεως κάτοχος, καὶ συνάμα ἀπόλλυσιν ὅ,τι ἀπέναντι τοῦ τιμήματος κατέβαλεν.

Ἄρθρον 13. Ὁ ἀρμόδιος οἰκονομικὸς ἔφορος, τῇ συμπράξει γεωμέτρου ἢ ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως, ἀφοῦ καταστασθῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν φυτειῶν. Διὰ πᾶν τεμάχιον συντάσσεται ἴδιον πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ὁριθεσίας, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ τάξις εἰς ἣν ἀνήκει, τὸ εἶδος τῆς φυτείας, τὰ πλευρικὰ μέτρα, τὰ ὅρια, ἡ θέσις καὶ τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον.

Ἄρθρον 14. Τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως μετὰ τῆς δηλώσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδίδει τὰ παραχωρητήρια καὶ διευθύνει αὐτὰ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἀφ' οὗ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρον 15. Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἅμα λάβῃ τὰ παραχωρητήρια, προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἕνα ἕκαστον τῶν δικαιούχων, ἵνα ὑπογράψῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὴν χρεωστικὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις· μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας μεταγράφει τὰ παραχωρητήρια, ἐγγράφει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν φυτειῶν καὶ παραδίδει τὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, τὰ δικαιώματα τῆς μεταγραφῆς καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρον 16. Ἐὰν ὅμως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης προθεσμίας δὲν ὑπογράψῃ τὴν ὁμολογίαν, ἀπόλλυσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 προκαταβολήν, καὶ θεωρεῖται παρῃτημένος τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17. Πᾶσα φυτεία, τῆς ὁποίας ὁ κάτοχος κατέστη ἔκπτωτος κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 16 τοῦ παρόντος νόμου, περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου καὶ θεωρουμένη ὡς ἐθνικὸν φθαρτὸν κτῆμα, διατίθεται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἐὰν κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῆς φυτείας εὑρεθῇ πλεόνασμα

ἐπὶ τῆς δηλωθείσης ἐκτάσεως, παραχωρεῖται καὶ τοῦτο εἰς τὸν δηλώσαντα, ὅταν δὲν ἦναι ἀνώτερον τῶν δέκα τοῖς ἑκατόν.

Πᾶσα ὑπέρβασις τοῦ ὅρου τούτου περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ διατίθεται ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 18. Δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος, ἤθελον δείξει ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν ἢ καὶ ἁπλῆν ῥαθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 19. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καὶ ῥητῶς ὁ ἀπὸ 15/27 Ἰανουαρίου 1837 νόμος περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ μὴ προσήκουσα καὶ ἀκριβὴς σύνταξις τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων τούτων πολλὰς δίκας μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Περὶ δὲ τὴν λύσιν τῶν ἐντεῦθεν ἀναφυομένων ζητημάτων δὲν ὑπάρχουσι σύμφωνα κατὰ πάντα τὰ ἡμέτερα δικαστήρια.

Τούτου ἕνεκα ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ συντάξω καὶ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ, ὡς νομίζω, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁρίζονται πᾶσαι αἱ δυνατὰ περιστάσεις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰρημένων ἄρθρων.

Ἂν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι σαφεῖς καὶ δὲν παρουσιάζουσί τι τὸ ἀμφίβολον, δὲν θεωρῶ μολονοῦτο ἄσκοπον νὰ ἐπισυνάψω τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

Τὸ ἄρθρον 69, ὅπως ἔχει ἐν τῷ ἰσχύοντι νόμῳ, λέγει.

«Παραγράφεται πρὸς ὄφελος τοῦ κράτους καὶ ἐξαλείφεται πᾶν χρέος δημόσιον». Ἑπομένως ὑποβάλλει εἰς τὴν πενταετῆ παραγραφὴν πᾶσαν κατὰ τοῦ δημοσίου προσωπικὴν ἀπαίτησιν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προερχομένην. Οὕτω δ' ἑρμηνεύεται τὸ ἄρθρον αὐτὸ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὅθεν μετενέχθη (Dalloz Tresor public, ἀριθ. 469. 472). Τὸ νομοσχέδιον λοιπὸν ἐκφράζει τὴν ἔννοιαν ταύτην σαφέστερον. Ἐξεφράσθη ἄλλοτε γνώμη ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 69, ὅτι δὴθεν ὑποβάλλει τὸ ἄρθρον τοῦτο

εἰς τὴν πενταετῆ παραγραφὴν μόνα τὰ δημόσια χρέη τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατακεχωρισμένα, ἀλλὰ τὴν γνώμην ταύτην, οὐδεμίαν εἰς τὸν νόμον ὑποστήριξιν ἔχουσαν, ἀπέκρουσε σταθερὰ τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων νομολογία. Θὰ ἦτο ὅλως ἀδικαιολόγητον τὰ μὲν βέβαια καὶ καθαρὰ χρέη τοῦ δημοσίου τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καταγεγραμμένα νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν παραγραφὴν τῶν πέντε ἐτῶν, τὰ δὲ μὴ καταγεγραμμένα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καθὸ ἀμφίβολα καὶ ἀμφισβητήσιμα, νὰ ἐξαιρῶνται τῆς παραγραφῆς ταύτης.

Ἡ ἀσαφὴς ἔκφρασις τοῦ ἄρθρου 70 «δὲν ἰσχύει ἡ παραγραφὴ πρασέτι ὡς πρὸς τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπληρώθησαν ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν κτλ.» ἐτροποποιήθη οὕτως, ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς διακοπῆς τῆς παραγραφῆς.

Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ἄρθρον 69 δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τὰς λαβούσας ὕπαρξιν πρὸ τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Ἡ νομολογία αὕτη, ἥτις δὲν φαίνεται ἐπιστημονικῶς ἀκριβὴς καὶ ὑπὸ τῶν ἐφετείων ἀπεκρούσθη πολλάκις, στηρίζεται εἰς ἑρμηνείαν λίαν στενὴν τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ νόμου. Ἀλλ' ἂν ἦναι εὔλογον νὰ παραγράφωνται ἐντὸς πενταετίας αἱ νεώτεραι τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀπαιτήσεις, πολὺ εὐλογώτερον εἶναι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν παραγραφὴν καὶ αἱ προγενέστεραι αὐτοῦ, ὧν ἡ ἐξακρίβωσις καὶ ἐκκαθάρισις εἶναι ἔτι δυσχερεστέρα διὰ τὸ δημόσιον.

Διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου ὑπέβαλε καὶ αὐτὰς εἰς τὴν παραγραφὴν τῶν πέντε ἐτῶν.

Εἰς τὴν πενταετῆ παραγραφὴν ὑποβάλλονται καὶ αἱ κατὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἀπαιτήσεις, διότι καὶ τὸ ταμεῖον τοῦτο δημόσιος περιουσία εἶναι, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται ἡ διαχείρισις αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 1.

«Τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ

τροποποιοῦνται οὕτως· Ἄρθρον 69. «Παραγράφεται πᾶσα κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας προσωπικὴ ἀπαίτησις μετὰ παρέλευσιν 5 ἐτῶν, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χρήσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ ἀπαίτησις.

Ἡ παραγραφὴ αὕτη τῶν πέντε ἐτῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων ἐκείνων, δι' ἃς νόμοι, εἰδικὰ διατάγματα, ἢ συμβόλαια προσδιώρισαν μακρότερον ἢ βραχύτερον χρόνον ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος.» Ἄρθρον 70. «Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται δι' ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος καὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ τρίτου ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, γενομένης δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν δικαιοῦχον. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς ἀναγνωρίσεως τρέχει νέα πενταετὴς παραγραφή. Προσέτι ἡ παραγραφὴ διακόπτεται δι' ἐπιδόσεως αἰτήσεως θεραπείας, δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἢ κινήσεως ἀγωγῆς. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως θεραπείας, τῆς ἐπιταγῆς ἢ τῆς ἀγωγῆς τρέχει νέα πενταετὴς παραγραφή. Εἰς τὴν αὐτὴν παραγραφὴν ὑπάγονται καὶ τὰ διὰ τελεσιδίκων ἀποράσεων ἀνεγνωρισμένα χρέη.»

Ἄρθρον 2.

Αἱ προγενέστεραι τοῦ νόμου τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιωτῶν κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ὑπάγονται εἰς τὴν πενταετῆ παραγραφήν, ἐὰν ὁ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπολειπόμενος χρόνος τῆς παραγραφῆς αὐτῶν κατὰ τὴν προγενεστέραν νομοθεσίαν ἦναι μείζων τῶν 5 ἐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 50,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἐπόκλειστον σχέδιον νόμου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 50,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870.

Οἱ ὑπαγορεύοντες τὴν χορηγίαν τῆς προκειμένης πιστώσεως

λόγοι καταφαίνονται εἰς τὴν συναπτομένην ὡδε πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ παρακαλῶ λαμβάνουσα αὐτὴν ὑπ' ὄψιν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 50,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 50,000, καταλογιζομένη εἰς τὸ Κεφ. 3, ἄρθρον 6 «Διατήρησις καταδίκων.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐσωτερικῶν — Οἰκονομικῶν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. — Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ Κεφ. 3, ἄρθρου 6 τοῦ εἰδικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως ἐνεστώτος ἔτους τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου προβλεφθεῖσα πίστωσις ἐκ δραχ. 400,000, ὑπολογισθεῖσα διὰ τὴν διατήρησιν 1900 ἀτόμων, κρατουμένων ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Κράτους, ἐξαντληθὴ ἤδη ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἀναβιβασθέντων εἰς 2,300 περίπου, καὶ ἐπομένως ἀπαιτοῦνται ἔτι δραχμαὶ πεντήκοντα χιλιάδες ὡς ἐγγίστα, ἀριθ. 50,000, διὰ τὴν τροφοδοσίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

Διὰ ταῦτα λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλήν, νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ

Κεφ. 3, ἄρ. 6. «Διατήρησις καταδίκων» τῆς χρήσεως ε. ε. ἡ ἀπαιτουμένη, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 50,000.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 216,225 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1870.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον νόμου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 216,225 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1870.

Οἱ ὑπαγορεύοντες τὴν χορηγίαν τῆς προκειμένης πιστώσεως λόγοι καταφαίνονται λεπτομερῶς ἐν τῇ συναπτομένῃ ὧδε πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλὴν ὅπως λαμβάνουσα αὐτὴν ὑπ' ὄψιν, εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 216,225 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. διακοσίων δέκα ἓξ χιλιάδων διακοσίων εἴκοσι πέντε, ἀριθ. 216,225, καταλογιζομένη ὡς ἑξῆς.

Εἰς τὸ Κεφ. 8.	ἄρθρ.	1	Στρατιωτικὴ Σχολὴ δραχ.	23,000
» »	»	2	Δαπάναι διδασκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	2,000

» » 14	»	1	Τροφαί	60,000
» » »	»	8	Ὄργανα καὶ Σάλπιγγες	225
» » 16	»	3	Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν καὶ ὑδάτων	15,000
» » 17	»	2	Μετακομίσεις Στρατοῦ	60,000
» » 18	»		Νοσηλεῖα	45,000
» » 21			Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη	11,000
			Ἐν ὅλῳ	216,225

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Οἱ Ὑπουργοί

Τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

Ἀριθ. 25,156.

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως.

Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ συμβεβηκότα ἀπροσδόκητα, λίαν σπουδαῖα, ἐπολλαπλασίασαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος ἔτους τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ. Ἕνεκα δὲ τῶν κινήσεων τούτων κατὰ τοσοῦτον ηὐξησαν τὰ ὁδοιπορικά, τὰ πρὸς οἴκησιν, τὰ πρὸς νοσηλείαν, τὰ πρὸς τροφοδοσίαν καὶ τὰ πρὸς διαδικασίαν ἔξοδα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὥστε τῶν ἐξόδων τούτων αἱ ἐπιψηφισθεῖσαι πιστώσεις ἀπὸ τοῦ μηνὸς Βρίου λήγοντος ἔτους ἐξηντλήθησαν.

Εἰς τὴν παράκαιρον δὲ ἐξάντλησιν τῆς πιστώσεως τῶν τροφῶν συνετέλεσε καὶ ἡ αἰφνίδιος ὑπερτίμησις τοῦ σίτου, ἀποδιδομένη εἰς τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάρχουσαν κατάστασιν.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐξηντλήθη ἀπὸ πολλοῦ ἤδη καὶ ἡ πρὸς συντήρησιν τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου χορηγηθεῖσα πίστωσις, διότι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 90,000 τῶν προϋπολογισθεισῶν διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος τούτου, ἀφῃρέθησαν δι' ἐνδεχομένας κενὰς θέσεις δραχ. 25,000, ἐνῷ οὐδεμία τῶν κανονισμένων θέσεων ἐστάθη δυνατὸν νὰ μείνῃ κενὴ καθ' ὅλον τὸ ἄχρι τοῦδε χρονικὸν διάστημα.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνάκλησις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκπαιδευομένων ἀξιωματικῶν, ὧν ἡ ἄδεια ἔληγε κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, ἐπεβάρυνε διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπανόδου

των τὴν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο χορηγηθεῖσαν πίστωσιν ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 8—2.

Διὰ δὲ τῆς διαφορᾶς τοῦ νομίσματος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐπῆλθε μικρά τις ὑπέρβασις τῆς πιστώσεως τῆς χορηγηθείσης πρὸς ἀγορὰν ὀργάνων καὶ σαλπίγγων Κεφάλ. 14—8.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, θεωρῶ ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον νὰ χορηγηθῶσιν ὡς τάχιστα αἱ ἑξῆς ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου.

Ἐπὶ τοῦ	Κεφ. 8,	ἄρθρ. 1	Στρατιωτικὸν σχολεῖον	δρ.	23,000
»	»	» 8	» 2	Δαπάναι διδασκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ..	»	2,000
»	»	» 14	» 1	Τροφαί	»	60,000
»	»	» 14	» 8	Ὄργανα καὶ σάλπιγγες	»	225
»	»	» 16	» 3	Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν καὶ ὑδάτων..	»	15,000
»	»	» 17	» 2	Μετακομίσεις στρατοῦ	»	60,000
»	»	» 18	»	Μόνον. Νοσηλεία....	»	45,000
»	»	» 21	»	» Στρατιωτ. δικαιοσύνη	»	11,000
				Τὸ ὅλον....δραχ.		216,225

Τοσοῦτον δὲ μᾶλλον θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν ταχεῖαν χορήγησιν τῶν πιστώσεων τούτων, καθόσον αἱ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὅρων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνεργούμεναι δαπάναι οὐσιωδῶς ἀντίκεινται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους Νόμου, καὶ καθόσον αἱ πλεῖσται τούτων ἐπραγματοποιήθησαν ἤδη.

Ὅθεν παρακαλῶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ Πρ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ἐγκρίνεται. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ, Π. ΠΕΤΡΑΚΗΣ».

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870 ἐκ δραχ. 426,273.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν

τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς διὰ Β. Διαταγμάτων χορηγηθεισῶν ἐκτάκτων πιστώσεων δραχ. 426,273 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870 καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς προαρτημένας πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα, νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἀπόφασίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δρ. 426,273 χορηγηθεισῶν εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπικυροῦνται αἱ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσαι κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα διὰ Β. Διαταγμάτων ἔκτακτοι πιστώσεις δραχμῶν τετρακοσίων εἴκοσι ἓξ χιλιάδων διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν, ἀριθ. 426,273, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα ὑπὸ τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1870.

α')	Ὑπουργεῖον	Ἐξωτερικῶν	δραχ.	14,142	
β')	»	Ἐσωτερικῶν	»	168,800	
γ')	»	Στρατιωτικῶν	»	142,531	(142,531)
δ')	Ἀγορὰ ἄλατος		»	100,000	
		Τὸ ὅλον	δραχ.	426,273.	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΠΙΝΑΞ τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεισῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870.

Χρονολογία τοῦ Β. Διατάγματος		Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἐχορηγήθη ἡ πίστωσις	Κεφάλ. εἰδικοῦ προϋπολογ.	Τίτλος	Χορηγηθεῖσαι πιστώσεις: Κατὰ κεφάλαιον	Κατὰ Β. Διάταγμα	Κεθ' ὑπουργ.
1870 Μαΐου	24	Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν	Ζ'.	Ἀπόδοσις ἀπωλεσθεισῶν χρημ. πρόσταξολῶν ἐν Βουκουρεστίῳ.....	2942	2942	14943
» Νοεμβ.	27	» »	Η'.	Συνδρομὴ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ὑπαλλήλων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας	12000	12000	
» Ἀπριλ.	15	» Ἐσωτερικῶν	12	Βοήθεια χήρας Λόϋδ	28800	28800	
» Μαΐου	12	» »	13	Συνοικισμὸς Ψαριανῶν ἐν Ἐρετρίᾳ....	30000	30000	
» Ἰουνίου	14	» »	14	Βοήθεια ὑπὲρ τῶν ἐκ πυρκαϊᾶς ζημιωθέντων καὶ παθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει....	30000	30000	
» Ἰουλίου	28	» »	15	Βοήθεια τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα	50000	50000	168800
» Ὀκτώβρ.	27	» »	»	Ὁμοίως ὡς ἄνω	30000	30000	
» Αὐγούστ.	26	» Στρατιωτικῶν	23	Ἀντίτιμ. ὅπλων ἀγορασθέντ. κατὰ τὸ 1861	130000	130000	
» Νοεμβ.	6	» »	24	Προμήθεια καπνῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ	11531	12531	162531
» Ὀκτώβρ.	11	» Οἰκονομικῶν	25	Σύνταξις στρατιωτικοῦ χάρτου τῆς Στερεᾶς	1000		
			20	Ἀγορὰ ἅλατος.....	100000	100000	100000
							426273

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκ δραχ. 271,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς διὰ Β. Διαταγμάτων χορηγηθεισῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 271,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870, καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλήν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς συναπτομένας πράξεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα, νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπόφασίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 271,000 χορηγηθεισῶν εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Κυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. διακοσίων ἑβδομήκοντα μιᾶς χιλιάδων, λεπτομερῶς ἀναφερόμεναι εἰς τὸν προσηρτημένον πίνακα καὶ καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἐξῆς γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1870.

Ὑπουργείων Δικαιοσύνης.....	δραχ.	5,000
» Ἐσωτερικῶν.....	»	186,000
Ἀποζημιώσεις	»	80,000
Τὸ ὅλον δραχ.....		271,000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

Πίναξ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1870, χορηγηθεισῶν ὑπὸ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς.

Χρονολογία τῶν Β. Διαταγμάτων.			Κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ.		Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ.		Πιστώσεις χορηγηθεῖσαι	
							Κατ' ἄρθρον εἰδικοῦ προϋπολ.	Κατὰ κεφάλ. γενικοῦ προϋπολογισμ.
1870	Ὀκτωβρίου	11	Ζ'.	Ὑπουργ. Δικαιοσύνης	4	9	Ἔξοδα ἐκτελ. θανατ. ἀπορ.	5000 —
»	Νοεμβρίου	6	Η'.	» Ἐσωτερικῶν	3	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.	186000 — 186000
»	Μαΐου	7	ΙΕ'.	Ἀποζημιώσεις	16	2	Ἀντιμισθία δικηγόρων . .	25000 —
»	Δεκεμβρίου	1	»	»	»	»	»	55000 — 80000
							Ἐν ὅλῳ	271000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς χρήσεως 1869 ἐκ δραχ. 350,000.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ εἰσωκλειστὸν σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεισῶν ἐκτάκτων πιστώσεων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ δραχ. 350,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1869, καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλήν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς συναπτομένας πράξεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπόφασίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 350,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1869.

Ἄρθρον 1.

«Κυροῦνται αἱ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγμάτων τῆς 9 καὶ 22 Δεκεμβρίου 1869 ἔκτακτοι πιστώσεις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 350,000, καταλογιζόμεναι ἐπὶ τῶν ἐξῆς κεφαλαίων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1869.

Κεφ. ΙΖ'. Ἀπόδοσις χρεῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν . . . . . δραχ.	300,000
Κεφ. ΙΗ'. Συνδρομὴ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ σεισμῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἀκαρνανίᾳ . . . . . »	50,000
	350,000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

(Ἐπίσημα πρακτ. τῆς Βουλῆς Ϛ'. Συνοδ. γ'. περιόδ.) 5.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του νομοσχεδίου περί κυρώσεως αναπληρωτικών πιστώσεων χορηγηθεισών εν απουσία της Βουλής επί τη χρήσει 1869 εκ δραχ. 223,500.

«Προς την Βουλήν.

Λαμβάνω την τιμήν να υποβάλω εις την επιψήφισιν Υμών το εσώκλειστον σχέδιον νόμου περί κυρώσεως των εν απουσία της Βουλής διά Β. Διαταγμάτων χορηγηθεισών αναπληρωτικών πιστώσεων εκ δραχμών 223 500 επί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1869, και αποκειται εις την Βουλήν, λαμβάνουσα υπ' όψιν τας συναπτομένας πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου και τα επί τη βάσει αυτών εκδοθέντα Β. Διατάγματα, να επιψήφιση την απόφασίν της.

Εν Αθήναις, τη 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ο υπουργός των Οικονομικών
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περί κυρώσεως αναπληρωτικών πιστώσεων εκ δρ. 223,500, χορηγηθεισών εις διάφορα υπουργεία επί τω προϋπολογισμώ του 1869.

Άρθρον μοναδικόν.

«Επικυρούνται αι εν απουσία της Βουλής κατά τους όρισμούς του άρθρου 15 του νόμου περί δημοσίου λογιστικού χορηγηθείσαι διά Β. Διαταγμάτων αναπληρωτικαί πιστώσεις εκ δραχμών διακοσίων είκοσι τριών χιλιάδων πεντακοσίων, αριθμώ 223,500, καταλογιζόμεναι κατά τον συναπτόμενον πίνακα εις τα εξής γενικά κεφάλαια του προϋπολογισμού της χρήσεως 1869.

Υπουργείον Δικαιοσύνης	δραχ.	120,500
» Εσωτερικών	»	57,000
» Οικονομικών	»	14,000
Έξοδα διοικ. επιστασίας κλπ.	»	32,000
Εν όλω	»	223,500

Εν Αθήναις, τη 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ο επί των Οικονομικών υπουργός
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

Των εν απουσία της Βουλής χορηγηθεισών εκτάκτων πιστώσεων εκ της χρήσεως 1869.

Χρονολογία της Βασ. Διατάγματος	Καθ' ύποπτέρευσιν	Κατά Βασ. Διατάγματα	Κατά κεφάλαια	Τίτλος	Κεφάλαια ειδικού προϋπολογισμού	Υποσημείωσις εις το έξοδον πίστωσις	Φύλλον Εφημ. Κυβερνήσεως
1869 Νοεμβρίου 0	350000 ..	50000 ..	50000 ..	Αποδόσεις χρεών προς την Ελληνικήν εταιρίαν ..	IΖ'.	Εσωτερικών	
» 22			300000 ..	Βυζάντιος υπέρ των εκ Θεσσαλίας πεφυγότων εν Αττικοίς καλύβαις.	IΗ'.	»	

Εν Αθήναις, την 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ο υπουργός των Οικονομικών
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ ἀνακλήσεων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1869 χορηγηθεισῶν ὑπὸ Β. Διατελλάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς.

Χρονολογία τοῦ Β. Διατάγματος		Κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ		Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ		Ποσότης πιστώσεως ἀνακληθείσης	Κατάστασις τῶν πρὸς ἀνάκλησιν προταθεισῶν πιστώσεων
1870 Φεβρ.	4	Ζ'.	Ὑπουργ. Δικαιοσύνης . .	3	4	6000	6000
» »	2	» »	» » »	4	1	2000	2000
» »	3	» »	» » »	»	2	6000	6000
» »	4	» »	» » »	»	3	105000	105000
» »	5	» »	» » »	»	6	1500	1500
» »	6	» »	» » »	»	7	120500	120500
» Μαρτ.	8	Η'.	» Ἐσωτερικῶν . .	7	8	20000	20000
» »	9	» »	» » »	8	1	37000	37000
» »	10	» »	» » »	»	»	»	»
» »	11	» »	» » »	7	2	14000	14000
» »	12	» »	» » »	13	9	14000	14000
Ἀπρίλ.	17	ΙΒ'.	» Οἰκονομικῶν . .	7	2	20000	20000
Μάϊος	1	ΙΓ'.	Ἔξοδα διοικ. ἐπιτρ. κλπ.	13	9	12000	12000
»	15	»	» »	»	»	223500	223500

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Χ. ΧΩΤΙΠΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου ἀρξάμενοι καὶ ἐξακολουθοῦντες ἔτι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος σεισμοί, καταστρέψαντες ἄρδην τὰς οἰκοδομὰς τῶν κυριωτέρων τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς πόλεων καὶ χωρίων, ἐπήνεγκαν εἰς τοὺς κατοίκους ἀνεπανορθώτους ὑλικὰς ζημίας· ἡ θέσις αὐτῶν, καταστάντων ἀστέγων καὶ περιελθόντων εἰς ἀπόγνωσιν, δικαίως προσελκύει τὴν φιλάνθρωπον συνδρομὴν οὐ μόνον τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἰδιώτου.

Οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ τὴν ἐλαιόφυτον κοιλάδα οἰκούντων, τοὺς ὁποίους κυριώτερον οἱ σεισμοὶ ἐβλαψαν, εἰσὶν ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἐξ ἀγορᾶς ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων κατὰ τὸν ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1863 Ι.Ζ'. Νόμον περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων. Κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον καὶ τὸν ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1869 ὑπὸ στοιχ. ΤΑΘ'. ἡ μία τῶν δέκα δόσεων καθ' ἃς ὡρίσθη ἡ πληρωμὴ τῶν 4|5 τοῦ τιμήματος, ἦν πληρωτέα κατὰ τὴν α'. λήγοντος μηνὸς Δεκεμβρίου· ἡ ἐκπλήρωσις ὅμως τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἀποβαίνει εἰς αὐτοὺς ἀδύνατος ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ὑπέστησαν ζημιῶν ἕνεκα τῶν σεισμῶν. Ἐξ γνωστόν, ἡ ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων πρόσοδος ἐπρόκειτο κατὰ τὸ πλεῖστον νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς δόσεως ταύτης, ἀλλὰ πρὸς ὀφειλέτας οἵτινες τοσαύτας ὑπέστησαν καταστροφὰς διατελοῦσιν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ μυρίαις κακουχίαις καὶ στερήσεσιν, εἶναι ἔργον φιλανθρωπίας ν' ἀναβληθῇ ἡ τοῦ χρέους των πρὸς τὸ δημόσιον πληρωμή, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ ὁ ἐρετεινὸς ἐλαιόκαρπος εἰς πλήρωσιν τῆς πρωτίστης τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, ἤτοι τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν οἰκιῶν των.

Ἡ Κυβέρνησις, ὀφείλουσα ἐν τοῖς πρώτοις νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν παθόντων, νομίζει, ὅτι ἐπαισθητὴν θέλει παράσχει εἰς αὐτοὺς ἀνακούρισιν ἡ ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξαγορᾶς ἐλαιοδένδρων χρέους των. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑποβάλλει ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ συνημμένον σχέδιον Νόμου, καθ' ὃ ἡ δόσις, ἥτις ἦν πληρωτέα τῇ 1 τρέχοντος μηνὸς, θέλει πληρωθῇ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τελευταίας (δεκάτης) δόσεως.

Διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου οἱ ἐκ τῆς ἐ-

παρχίας Περναισίδος τοιοῦτοι ὀφειλέται δὲν ἀπαλλάσσονται μὲν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους των, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μὴ ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς δόσεως (συνισταμένης εἰς δρ. 195,570) θέλουσι δυνηθῆ νὰ θεραπεύσωσι τὰς μᾶλλον κατεπειγούσας ἀνάγκας, ὧν οἱ σεισμοὶ ἐγίνοντο αὐτοῖς παραίτιοι.

Πεποίθαμεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐμπνεομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ὀφειλομένης εἰς δεινοπαθοῦντας συμπολίτας μας περιθάλψεως θέλει ἐπιψηφίσει προθύμως τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἡ κατὰ τὴν πρώτην Δεκεμβρίου 1870 λήξασα δόσις ἐκ τιμήματος τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Περναισίδος, κατὰ τοὺς ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1863 καὶ 31 Ὀκτωβρίου 1869 ΙΖ. καὶ ΤΛΘ'. Νόμους πληρωθήσεται τὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας δόσεως ἑπομένου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Κατόπιν ὑπέβαλε καὶ ὑπεστήριξε βουλευτής τις, τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ν. Δάσκα, ἐξαιτουμένου σύνταξιν κατὰ τὸν τελευταῖον περὶ τῶν πρώην Ἰονίων χωροφυλάκων νόμον, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν ἐξέθετο, ὅτι ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ ἐν Καλάμαις κατεσκευάσθη πρό τινων ἐτῶν ἐπαρχιακὴ δαπάνῃ γέφυρα, ἧς τὰ διόδια πωλοῦνται κατὰ τριετῆ ἐνοικίασιν, ἥτις ἡ ἐπισκευὴ αὐτῆς χρήζει ἐλαχίστης δαπάνης· πρὸς δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὑπεβλήθησαν εἰς φορολογίαν καὶ αἱ ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἰδιοκτῆται. Διὸ ζητεῖ νὰ ἐπενέγκῃ διόρθωσιν ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς καὶ πρὸς τοῦτο νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργόν.

Εἶτα ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν αὐτῆς διάταξιν· ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ὡδὲ προσαρτωμένης ἐκθέσεως τοῦ τμή-

ματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν, ἡ Βουλὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἀπεδέξατο τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, ὁ δὲ πρόεδρος ἀνεκήρυξε βουλευτὴν Σπετσῶν τὸν Γ. Κούτσην.

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Τὸ Δ'. Τμῆμα αὐτῆς.

Ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Σπετσῶν κύριος Ἀνάργυρος Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου διορισθεὶς εἰς ἐμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ ἀποδεχθεὶς αὐτὴν, ἀπώλεσε τὴν βουλευτικὴν ἰδιότητα· κατὰ συνέπειαν διετάχθη καὶ ἐνεργήθη ἡ διὰ νέας ἐκλογῆς ἀναπλήρωσις τῆς κενωθείσης θέσεως τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν, καθ' ἣν ἀνεδείχθη νόμιμος βουλευτὴς ὁ κύριος Γεώργιος Ι. Κούτζης διὰ ψήφων 652 κατὰ 139, ψηφοφορηθέντων ἐν ὅλῳ 791 ἐκλογέων, καὶ καθ' ἣν ἐπέλαχον οἱ κύριοι Κωνστ. Ὀρλάνδος διὰ ψήφων 429 καὶ ἄλλοι διὰ πολὺ ὀλιγωτέρων.

Ὅλην γενομένης ὑπὸ τοῦ τμήματος τούτου ἀκριβοῦς ἐξελέγξεως τῶν ἀφορώντων καὶ τὴν ἐν λόγῳ ἐκλογὴν πραξικῶν, παρετηρήθησαν τὰ ἑξῆς.

α) Ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν πλήρει τάξει καὶ νομιμότητι, μηδεμιᾶς παρατυπίας λαβούσης χώραν εἰς τὸ ἐκλογικὸν στάδιον.

β) Ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ἐπίσης τακτικῶς καὶ νομίμως, καὶ τοι κατὰ τὸ στάδιον αὐτῆς ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἀποτυχόντος Κ. Ὀρλάνδου αἱ ἀκόλουθοι ἐνστάσεις.

Α) Ὅτι ἡ ἐκ πολιτῶν φρουρὰ τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας δὲν ἐξεπλήρου καλῶς τὸ ἑαυτῆς καθῆκον καὶ ἑπομένως ἐθεώρει ἀναγκαίαν τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς διὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ

Β) Ὅτι κατῶς ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κ. Κούτζη ὁ Κ. Γ. Λεωνίδας, ὅστις εἶχεν ὀνομασθῆ συνάμα καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀποτυχόντος ὑποψηφίου κ. Πάνου.

Ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης τῶν ἐνστάσεων τούτων ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐν τῷ δικαιώματι αὐτῆς παρετήρησεν, ὅτι οὐδένα εὗρισκε λόγον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ὑπαγορεύουν τὴν παρουσίαν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ ὅτι οὐδὲν ἐπιλήψιμον ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν διαγωγὴν τῆς ἐκ πολιτῶν φρουρᾶς, δικαιολογοῦν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ὀρλάνδου γενόμενα κατ' αὐτῆς παράπονα.

Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ δεχθῇ τὸν κ. Γ. Λεωνίδαν ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐπιτυχόντος ὑποψηφίου κ.

Κούτζη, ἀφοῦ οὗτος διωρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. ἐπάρχου καὶ προὐτίμησε ν' ἀντιπροσωπεύσῃ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τὸν κ. Κούτζην καὶ οὐχὶ τὸν κ. Πάνον.

γ) Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος οὐδεμία ἔνστασις ἐδόθη εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Διὰ ταῦτα

Γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σπετσῶν ἐνεργηθεῖσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς αὐτῆς ὁ κ. Γεωρ. Ἰω. Κούτζης, ἔχων ἅπαντα τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1870.

Τὰ μέλη

Γ. Μ. Βαλλιάνος, Ἀρισ. Λιδωρίκης, Ν. Σ. Παγκράτης, Α. Καρδαρᾶς, Λ. Μήτσας, Ἰω. Μ. Πανούσης, Γ. Μηλέας, Ι. Βάρκας, Ν. Ἀγγελίδης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ν. Κατσικαπῆς.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη εἰς συζήτησιν ἡ ἀποδοχὴ ἢ μὴ τῆς παραιτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας Πολυλᾶ· διάφοροι δὲ γνῶμαι ἐξηνέχθησαν, τινῶν μὲν ἀποκρουόντων τὴν παραίτησιν, ὡς μὴ στηριζομένην ἐπὶ οὐδενὸς λόγου, ἑτέρων δὲ προτεινάντων νὰ ζητηθῇ ὁ λόγος τῆς παραιτήσεως παρ' αὐτοῦ, μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ εἰς ἐκτίμησιν τοῦ λόγου τούτου, ἀποδεχομένη ἢ μὴ τὴν παραίτησιν. Τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην ἀπεδέξατο ἡ Βουλή, ἀφοῦ ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς παραιτήσεως οὐδὲν διεκρίθη ἀποτέλεσμα.

Κατόπιν προέβη ἡ Βουλὴ εἰς ἀ. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 23,418 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1870 δι' ἀγορὰν γαιανθράκων. Ἐζήτησε δέ τις νὰ ἐκθέσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐν τῇ γ'. συζητήσει ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν τοὺς λόγους ὧν ἕνεκεν ὁ προκάτοχος ὑπουργὸς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἠναγκάσθη νὰ δαπανήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Φρονεῖ δέ, εἶπε, ὅτι ὁ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου λόγος, ὅτι δῆθεν οἱ γαιάνθρακες ἦσαν εὐθηνοί καὶ ὡς ἐκ τούτου τοὺς ἠγόρασεν, οὐδόλως δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὡς καθιερῶν ἀρχὴν ἐπικίνδυνον. Ἕτερος δὲ τῶν βουλευτῶν ἐζήτησε νὰ μάθῃ διατί πληρώνεται ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει μνημονευομένη *σταλλία*, ἐνῷ οἱ γαιάνθρακες ἠγοράσθησαν ἐν Πειραιεῖ.

Πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός, ὅτι ζητηθείσης παρ' αὐτοῦ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τῶν γαιανθράκων, ἠρνήθη νὰ παράσχῃ ταύτην ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς. Τότε ὁ ἄγγλος πλοίαρχος, παρ' οὗ ἠγοράσθησαν οἱ γαιάνθρακες, παρουσίασεν αὐτῷ ναυλωτικὸν καὶ ἐζήτει *σταλλίαν* 15 λίρας καθ' ἑκάστην, συναινέσας ἐν τέλει εἰς 7 λίρας· παριδόθησαν δὲ καθ' ἑκάστην, συναινέσας ἐν τέλει εἰς 7 λίρας· παριδόθησαν δὲ οἱ γαιάνθρακες τὴν παρασκευήν· σήμερον ὅμως ὁ πλοίαρχος εἶπε τῷ γενικῷ γραμματεῖ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὅτι ζητεῖ ἀπὸ τῆς σήμερον *κόντρα σταλλίαν*, ἤτοι 14 λίρας καθ' ἑκάστην. Φρονεῖ ἑπομένως, ὅτι πρέπει νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἄδεια ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἵνα προβῇ εἰς τὴν πληρωμήν.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν μακρὰ ἐπῆλθε συζήτησις καὶ πολλοὶ τῶν βουλευτῶν κατέκριναν σφοδρῶς τὸ σύστημα τῶν ὑπερβάσεων, ὅπερ καθίστησι νεκρὸν γράμμα τὸν προϋπολογισμόν· συναινοῦσιν, εἶπον, νὰ πληρωθῇ ὁ ἄγγλος πλοίαρχος, διότι οἱ τρίτοι ἐν καλῇ πίστει συναλλάττονται μετὰ τῆς κυβερνήσεως, ὁ ἐνεργήσας ὅμως ὑπουργὸς τὴν ὑπέρβασιν πρέπει νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν συνταγματικὴν εὐθύνην· ἀνάγκη νὰ δοθῇ ἓν παράδειγμα, ἵνα ἐνισχυθῇ ὁ σεβασμὸς τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς νόμους· οἱ ὑπουργοὶ οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ ἐντολοδόχοι, καὶ ὅμως διὰ τῶν ὑπερβάσεων καθίστανται αὐτοὶ οὗτοι ἐντολεῖς.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο εἰς ἀ. συζήτησιν τὴν πίστωσιν, οὐδόλως προδικάσασα τὸ ζήτημα τῆς συνταγματικῆς εὐθύνης.

Εἶτα δὲ ἐχορήγησεν ἄδειαν ἀπουσίας πρὸς τὸν βουλευτὴν Κυνουρίας Καρδαρᾶν, ζητήσαντα ταύτην. Ὁ δὲ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ. συναινέσει τῆς Βουλῆς.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης,
Κων. Κοσσονάκος,
Περ. Μπούτος,
Ἀγ. Μαντσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΓ'.

Τῆς 28 *Δεκεμβρίου* 1870.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ τὴν

μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοίνωσεν εἶτα ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἐμφανισθὲν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν κανονισμὸν, προσεφώνησε τῇ Α. Μ. τάδε.

Μεγαλειότατε!

«Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς καταρτισθὲν παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς Γ. Μεγαλειότητος, ὅπως προσφέρῃ Αὐτῇ τὰ σεβάσματά του.

Ὠφελούμενον δὲ τῆς περιστάσεως συγχαίρει τὴν Γ. Μεγαλειότητα ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ γεννήσει τῆς Βασιλόπαιδος, καὶ εὔχεται ἵνα ὁ Ὕψιστος σκέπῃ ἅπασαν τὴν Βασιλικὴν οἰκογένειαν.»

Ἡ δὲ Α. Μ. ἀντεφώνησεν ὡς ἑξῆς.

Κύριοι!

«Εὐχαρίστως ἀποδέχομαι τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ διὰ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν προεδρείου μοὶ ἀποτείνει. Εὐχαρίστως δὲ καὶ ἐπιλαμβάνομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ὅπως δηλώσω ἣν ἔχω ἐνδόμυχον πεποίθησιν, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἐργαζομένη καὶ πρὸς τὴν εὐημερίαν αὐτῆς σκοποῦσα, θέλει μετὰ ζήλου καὶ εἰλικρινῶς συμπράξει μετὰ τῆς κυβερνήσεώς μου, λαμβάνουσα ὑπὸ ἐμβριθῆ σκέψιν καὶ ψηφίζουσα τὰ ὑποβληθησόμενα αὐτῇ σπουδαῖα νομοσχέδια, πρὸς θεραπείαν τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἀναγκῶν τοῦ τόπου».

Μετὰ τοῦτο ὁ ἀρμόδιος εἰσηγητὴς ὑπέβαλεν ἔκθεσιν τοῦ Ζ'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου, παραπεμφθεῖσαν εἰς τύπωσιν. Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἐξ ὀνόματος τοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν καὶ τὴν οἰκείαν ἐπιτροπήν· ἀμφότερα ἔχουσιν οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ζ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς διεξελθὸν μετ' ἐπιστασίας τὰ ὑποβληθέντα αὐτῷ ἔγγραφα περὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Δ'. βουλευτοῦ παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς.

Ὅτι ἡ ἐπαρχία Οἰτύλου σύγκειται ἐκ πέντε δήμων, ἤτοι τὸν τοῦ Οἰτύλου, Ἀξίας, Καρδαμύλης, Λευκτρων καὶ Μέσσης.

Ὅτι πᾶσαι αἱ προκαταρκτικαὶ τῆς ἐκλογῆς ἐργασίαι ἐνεργήθησαν νομίμως, καὶ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἐγένετο ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἔνστασις καὶ τῶν 5 δήμων, ἅπαντα δὲ τὰ μέλη τῶν κατὰ δήμους Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκτεθέντων βεβαιοῦσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη νομίμως καὶ ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ καὶ τάξει.

Ὅτι ἐκ τῆς τακτικῶς γενομένης καθ' ἕκαστον τῶν δήμων διαλογῆς καὶ τῆς γενικῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ψήφων τῆς ὅλης ἐκλογικῆς περιφερείας προκύπτει, ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 4,423 ἐκλογεῖς, αἱ δὲ ψῆφοι αὗται διενεμήθησαν μεταξὺ τῶν 3 ὑποψηφίων ὡς ἑξῆς·

Ὁ κ. Μιχαὴλ Γ. Καπετανάκης . . . . . ναὶ 2,569
Ὁ κ. Ἀντώνιος Α. Μαυρομιχάλης . . . . . » 2,509
Ὁ κ. Ξανθὸς Α. Νικουλάκης . . . . . » 1,896

Οὕτω δὲ ἐπλειονοψήφησεν ὁ κ. Μιχαὴλ Γ. Καπετανάκης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης προθεσμίας ἐπεδόθη πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἔπαρχον κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἔνστασις, δι' ἧς οἱ ἐνιστάμενοι ὑποβάλλουσι τὰ ἑξῆς παράπονα.

1) Ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Οἰτύλου ἐψηφοφόρησαν 91 ἀνήλικες ἐκλογεῖς, ἐγγεγραμμένοι ὅμως εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον.

2) Ὅτι ἐν τῷ ἰδίῳ δήμῳ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ὁ ἐκλογεὺς Μιχαὴλ Ν. Νικολαράκος μεταβὰς εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ ἀποπειραθεὶς νὰ ῥίψῃ σφαιρίδια περισσότερα εἰς τὴν κάλπην τοῦ ἀποτυχόντος κ. Μαυρομιχάλη συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπενωματάρχου Πανταζοπούλου, εἰς δὲ τὸ σιλάχιον τοῦ ἐκλογέως τούτου εὑρέθησαν 11 σφαιρίδια.

3) Ὅτι κατὰ τὴν διαλογὴν εὑρέθησαν πλειονάζοντα 8 σφαιρίδια εἰς τὴν κάλπιν τοῦ Α. Λ. Μαυρομιχάλη καὶ ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τὸ Ναΐ.

4) Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Μέσσης ἐψηφοφόρησαν 25 ἐκλογεῖς παραπεμφθέντες διὰ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Καλάμαις Πρωτομειλιαδικῶν.

5) Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Λευκτρου ἀφῃρέθησαν ὡς πλειονάζοντα 29 σφαιρίδια ἀπὸ τὴν κάλπην τοῦ ἀποτυχόντος Α. Λ. Μαυρομιχάλη.

6) Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Λευκτρου ἐψηφοφόρησαν 13 ἐκλογεῖς φυγόδικοι, καὶ πρωϊαίτι ἐψηφοφόρησαν 9 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν εἷς ἀποβιώσας, καὶ οἱ λοιποὶ ἀποδημοῦντες, ἅπαντες ἐν ταῖς ἐνστάσεσι κατονομαζόμενοι. Ἐπὶ τῶν παραπόνων τούτων καὶ τὴν ὑπὸ

τοῦ κ. Α. Λ. Μαυρομιχάλη προφορικὴν ἔνστασιν, ὅτι ὁ ἐπιτυχὼν βουλευτὴς εἶναι ἀνήλικος, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς ἀνηλικιότητός του προσήγαγεν ἀντίγραφον τοῦ μητρώου τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων, ἐν ᾧ φαίνεται ὅτι ὁ ἐπιτυχὼν κατὰ τὸ ἔτος 1852, ὅτε ἐξεδόθη τὸ πρὸς σύνταξιν τῆς οἰκογενείας του Β. διάταγμα, διέτρεχε τὸ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Μετὰ τὴν προφορικὴν ὑποστήριξιν καὶ ἀντίκρουσιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, τὸ τμῆμα σκεφθέν.

Ἐπειδὴ οὐδεμία προσάγεται ἀπόδειξις, ὅτι ὁ ἐκλογεὺς Μ. Νικολαράκος ἀπεπειράθη νὰ ῥίψῃ σφαιρίδια εἰς τὴν κάλπην τοῦ ἀποτυχόντος Α. Μαυρομιχάλη, καὶ ἐνῷ ἐν ταῖς ἐνστάσεσιν ἀναφέρεται, ὅτι γίνεται μνεία εἰς τὰ πρακτικὰ περὶ τούτου, οὐδαμοῦ τῶν πρακτικῶν ὑπάρχει τοιοῦτον γεγονός.

Ἐπειδὴ τὰ κατὰ τὴν διαλογὴν εὑρεθέντα ὡς πλεονάζοντα 8 σφαιρίδια εἰς τὴν κάλπην τοῦ Κ. Ἀντ. Μαυρομιχάλη κατὰ τὸν νόμον ἀφῃρέθησαν ἐκ τοῦ ναί, ὡς ἀφῃρέθη ἐκ τοῦ ναὶ καὶ ἓν σφαιρίδιον πλεονάζον εἰς τὴν κάλπην τοῦ ἐπιτυχόντος Μ. Γ. Καπετανάκου.

Ἐπειδὴ οὐδεμία προσάγεται ἀπόδειξις ἐξ ὅσων ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, διὰ τοὺς ἐν τῷ δήμῳ Μέσσης ψηφοφορήσαντας 25 ἐκλογεῖς, ἐνῷ ἂν πράγματι ἐστεροῦντο τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφορεῖν, ἤθελον διαγραφῆ τῶν καταλόγων ἀναθεωρουμένων κατ' ἔτος.

Ἐπειδὴ ἁπλῶς ἀναφέρεται, ὅτι ἐψηφοφόρησαν 1 ἀποβιώσας καὶ 8 ἀποδημοῦντες χωρὶς οὐδεμία νὰ προσάγηται ἀπόδειξις περὶ τούτου.

Ἐπειδή, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς κατὰ δήμους τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἐκλογῆς οὐδεμία φαίνεται ἔνστασις, τοὐναντίον βεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη νομίμως.

Ἐπειδή, ἡ περὶ ἀνηλικιότητος προφορικὴ ἔνστασις τοῦ ἀποτυχόντος, ἐκπροθέσμως προτεινομένη, δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τοῦ προσαχθέντος ἐγγράφου δὲν ἀποδεικνύεται ἡ ἡλικία τοῦ ἐπιτυχόντος· ἄλλως τε ὁ ἐπιτυχὼν ἦτο προηγουμένως δήμαρχος τῆς ἐπαρχίας του καὶ ὡς τοιοῦτος εἶχε βεβαίως τὰ ἀπαιτούμενα τοῦ ἐκλέγεσθαι προσόντα.

Διὰ ταῦτα

Ἀποφαινόμεθα, ὅτι ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ ἐκλογικοῦ σταδίου ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἔγκυρος καὶ νόμιμος βουλευτὴς ὁ κ. Μ. Γ. Καπετανάκος. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἔνστασιν

τῶν 91 ψηφοφόρων ἀνηλίκων, ἐπειδὴ εἶναι ἀντίκρους προσβολὴ τοῦ νόμου καὶ τῆς ἀνωθεύτου ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, (ἂν τοῦτο ᾖναι ἀληθές), τὸ τμῆμα δὲν δύναται νὰ παρατρέξῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον χωρὶς νὰ τὸ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἐξεύρῃ τρόπον πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀδικημάτων τοιούτων.

Ὁ προεδρεύων
Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ.

Ν. Πιπῖνος, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι τὸ ζήτημα τῶν 91 ἀνηλίκων ψηφοφόρων, ἂν ᾖναι ἀληθὲς, καὶ ὡς μεταβάλλον τὸ ἀποτέλεσμα, ἀφίημι εἰς τὴν Βουλήν.

Ἰω. Τοπάλλης, Εὐθ. Γουβέλης, Χ. Ῥηγόπουλος, Α. Λ. Ἀντωνόπουλος, Ν. Κοζαδῖνος, Περ. Μπούτσι, Ἀλ. Παπαλέξης, Δημ. Ῥαπτάκης, Δ. Τσαμόπουλος, Κ. Κοκκινώρης, Α. Διαμαντόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Μ. Ε. Παρίσης.

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις.

Ἐπὶ τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1871.

Διὰ τὴν εὔρυθμον τῆς πολιτείας διοίκησιν δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ κατασκευὴ ἀγαθῶν νόμων, ἀλλὰ προσαπαιτεῖται καὶ ἡ εὐμέθοδος καὶ ἀκριβὴς αὐτῶν ἐκτέλεσις. Ἡ προσήκουσα τῶν νόμων ἐφαρμογὴ εἶναι τὸ πόρισμα γενικωτέρας μορφώσεως, ἅμα δὲ καὶ εἰδικῆς μορφώσεως καὶ πείρας. Αἱ πρόοδοι τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν διοικητικῶν ἔργων μετέβαλον τὰς δημοσίας θέσεις ἀπὸ ἁπλῶν λειτουργημάτων, ὅπως ἐθεωροῦντο ἐν τῇ ἀρχαιότητι, καὶ ἀπὸ προνομίων, ὅπως ἐξελάμβανεν αὐτὰς ὁ μεσαιών, εἰς δημόσια ἐπαγγέλματα, ὧν ἡ διαχείρισις ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς πολιτείας εἰς πρόσωπα, προπαρασκευασθέντα διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, καὶ ἀφιεροῦντα εἰς αὐτὴν διαρκῶς τὴν ὁλομέρειαν τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν ἠθικῶν αὐτῶν δυνάμεων.

Ὁ καταμερισμὸς τῶν διοικητικῶν ἔργων κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν διαίρεσιν τῶν διαφόρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν εἰδικότητα τῶν ὑπαλλήλων δι' ἕκαστον κλάδον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀπονομὴὴ τῶν δημοσίων θέσεων εἰς τοὺς διακρινομένους ἐπὶ ἱκανότητι κατήντησε τὸ κοινὸν δίκαιον τῶν εὐνομουμένων πολιτειῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, καὶ ἡ διατύπωσις ὡρισμένων προσόντων διὰ τοὺς εἰς τὰς δημοσίας θέσεις διορισμοὺς ἐθεωρήθη ὅρος ἀπαραίτητος πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἱκανότητος τῶν μετιόντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Καὶ πρὶν ἀκόμη ἡ πρόοδος τῶν φώτων ἀναβιβάσῃ ὅλας τὰς δημοσίας θέσεις εἰς τὴν περιωπὴν ἐπαγγελμάτων, ἀπονεμομένων ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῆς δοκιμασίας τῆς ἱκανότητος τῶν ὑποψηφίων, καὶ πρὶν ἀκόμη οἱ δημόσιαι θέσεις ἀποβάλωσι τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαιώματος, τὸν ὁποῖον λαβοῦσαι ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος, διετήρησαν πολλαχοῦ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, αἱ δικαστικαὶ θέσεις ἐθεωροῦντο ὡς ἀποτελοῦσαι ἀνωτέραν τινὰ κατηγορίαν μεταξὺ τῶν δημοσίων θέσεων ἕνεκα τῆς ἀποκλειστικῆς τῶν δικαστηρίων ἀρμοδιότητος πρὸς ἐπίλυσιν τῶν περὶ τῶν εἰδικῶν δικαιωμάτων διαφορῶν, ἢ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς προσβληθείσης ἐνόμου τάξεως. Ἡ ἀνωτέρα αὐτὴ θέσις τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν ἀπῄτει καὶ ἀνωτέραν τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἀρχῆς διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ διορισμούς. Καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἀπολύτων μοναρχιῶν, ὅσαι τοὐλάχιστον δὲν ἀνέγραφον ὡς νόμον τὴν θέλησιν τοῦ μονάρχου, ἀλλ' ἐπολιτεύοντο ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων θετικῶν νόμων, ὁ διορισμὸς τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν ἐχώρει ἀπὸ ὡρισμένων μόνων προσόντων, ὧν τὰ κυριώτερα ἐθεωροῦντο ὡρισμένη ἡλικία καὶ ἐπιστημονικὴ παίδευσις, ὡς ἀρετηρία τοῦ δικαστικοῦ σταδίου, καὶ ἀφελὴς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δοκιμασία ὡς λόγος προαγωγῆς.

Ὅτε ἐπὶ τῆς πρώτης βασιλείας ἐξεδόθη ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων, ὑπεδλήθη δι' αὐτοῦ ὡσαύτως ἡ ἀπονομὴ τῶν δικαστικῶν θέσεων, ὡς καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν δικηγόρων καὶ συμβολαιογράφων εἰς τὴν ὕπαρξιν ὡρισμένων προσόντων, ἐπετράπη δὲ ἐξ ἑτέρου διὰ τοὺς πρώτους διορισμοὺς νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν περὶ προσόντων διατάξεων, ἐπὶ τῇ βάσει προλαβουσῶν ἐκδουλεύσεων, διὰ τὴν λειψανδρίαν τῶς κεκτημένων ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ τὰ τεθέντα ὑπὸ τοῦ νόμου προσόντα. Ὁ δικαστικὸς ὀργανισμὸς περιωρίσθη ὅμως εἰς τὸ νὰ θέσῃ προσόντα διὰ τὸν εἰς τὰς δικαστικὰς θέσεις κατὰ πρῶτον διορισμόν, χωρὶς νὰ ὁρίσῃ συγχρόνως καὶ προσόντα διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι προαγωγὴν τῶν ἅπαξ διορισθέντων. Τὸ σύνταγμα τοῦ 1844 ἔτους διέταξεν ἐν ἄρθρῳ 87, ὅτι οἱ δικασταὶ θέλουσιν εἶσθαι ἰσόβιοι, τὸν δὲ προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἰσοβιότητος ἀνέ-

θετο εἰς εἰδικὸν νόμον, ἐκδοθησόμενον μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ συντάγματος. Ἡ πρώτη ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ Συνέλευσις εἶχε βεβαίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ εἰδικὸς ἐκεῖνος νόμος, ὅστις ἔμελλε νὰ προσδιορίσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσοβιότητος, ἤθελεν ὁρίσει συγχρόνως καὶ τ' ἀπαραίτητα διὰ τοὺς δικαστικοὺς διορισμοὺς καὶ προβιβασμοὺς προσόντα, καθόσον ἡ ἀπονομὴ τῆς ἰσοβιότητος ἀπῄτει ἀναγκαίως καὶ ἀνωτέρας ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς πολιτείας ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ἅτινα ἔμελλον νὰ περιβληθῶσι μὲ τὴν ἰσοβιότητα. Ἡ ἔννοια αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰπόντος ὅτι διὰ τὴν παροῦσαν τῶν δικαστηρίων κατάστασιν ἡ ἰσοβιότης δὲν πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἀμέσως, ἀλλὰ νὰ ὁρισθῇ διὰ νόμου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν.

Ὁ εἰδικὸς νόμος, οὗ τινος τὴν μετὰ πενταετίαν εἰσαγωγὴν διέταξε τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Συντάγματος, δὲν ἐξεδόθη, ἀτελεσφορήτου ἀποβάσης τῆς ἐν ἔτει 1861 γενομένης ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ποτλῆ ἀποπείρας εἰσαγωγῆς αὐτοῦ. Οὔτε δύναταί τις ἴσως νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐγένετο καταχρηστικῶς, πλὴν σπανίων τινῶν ἐξαιρέσεων, ἡ ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν χρόνου, καθ' ὃν μᾶλλον συχνὰ καὶ μᾶλλον ἀδικαιολόγητοι τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων μεταβολαὶ ἀπέδειξαν ὁριστικῶς τὴν ἀνάγκην τοῦ περιορισμοῦ τοῦ πρὸς παῦσιν καὶ διορισμὸν τῶν δικαστῶν δικαιώματος τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ἀτοπήματα ταῦτα βέλουσα ὁριστικῶς νὰ προλάβῃ εἰς τὸ μέλλον ἡ δευτέρα ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις ἐθέσπισε τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μὲν Ἀρειοπαγῖται καὶ Ἐφέται καθίσταντο ἰσόβιοι μετὰ παρέλευσιν τετραετίας, οἱ δὲ Πρωτοδίκαι μετὰ παρέλευσιν ἑξαετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ αὐτοῦ Συντάγματος οἱ Εἰσαγγελεῖς, οἱ Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰρηνοδίκαι ἐξῃρέθησαν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 89 ἀπερασίσθη ὅτι τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων βέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τούτων, ἡ ἔκδοσις τοῦ περὶ προσόντων νόμου ἔπρεπε νὰ προαγγελθῇ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔμελλε ν' ἀρχίσῃ ἡ ἰσοβιότης. Ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἐσχηματίσθη τὸ πρῶτον μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Συντάγματος, δ ὡρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν νομοσχεδίου περὶ τῶν προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέταξεν, ὑπέβαλε τὸ

σχέδιον αὐτῆς, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι αἱ ἀλλεπαλλήλως ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἐπέστρεψαν τὴν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ συζήτησιν καὶ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου νόμου· ἔκτοτε συνετελέσθη ὁ χρόνος διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσοβιότητος τῶν Ἀρειοπαγιτῶν καὶ Ἐφετῶν, ἐπ' ἐσχάτων δὲ καὶ τῶν Πρωτοδικῶν, ἅτε παρελθούσης τῆς τετραετοῦς διὰ τοὺς πρώτους καὶ τῆς ἑξαετοῦς διὰ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος προθεσμίας.

Ἐπικειμένου τοῦ χρόνου τῆς τῶν Πρωτοδικῶν ἰσοβιότητος, ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις ἀπέλυσέ τινας ἐξ αὐτῶν τῆς ὑπηρεσίας, διώρισε δὲ καὶ ἀριθμόν τινα ἐποπτῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀναθεῖσα αὐτοῖς νὰ γνωμοδοτήσωσι περὶ τῆς δοκιμότητος τῶν ὑπολοίπων. Κατὰ γνωμοδότησιν δὲ τῶν ἐποπτῶν ἀπελύθησαν καὶ ἄλλοι τινές· διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενωθεισῶν θέσεων ἡ κοινὴ γνώμη ἀπῄτησε νὰ προηγηθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ περὶ προσόντων νόμου, ἵνα οἱ εἰς τὰς θέσεις ταύτας διορισμοὶ πραγματοποιηθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει προσόντων ὡρισμένων ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἀποκλειόντων τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτῆς διοριζομένων διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἱκανότητος τῶν ὑποψηφίων.

Ἡ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀποτελῶ μέρος, ἐθεώρησεν ὡς ἐκ τῶν πρωτίστων αὐτῆς μελημάτων τὴν σύνταξιν καὶ εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ προσόντων νομοσχεδίου. Δώρισε πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τῶν κυρίων Α. Μωραϊτίνη, προέδρου, Κ. Προβελεγγίου, εἰσαγγελέως, Δ. Βάλβη, ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ Ἐμμανουὴλ Κοκκίνου, καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις, συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐμὴν προεδρείαν καὶ συνδιασκεψαμένη ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς συσταθείσης ἐν ἔτει 1864 ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων τοῦ ἔργου μεταρρυθμίσεων, κατήρτισε τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὁρίζονται τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν κατωτέρων, καὶ οὐχὶ μόνον τῶν δικαστῶν ὅσοι ἀπολαμβάνουσι τῆς ἰσοβιότητος. Περιελήφθησαν δὲ ἐκτὸς τῶν ἰσοβίων καὶ οἱ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, διότι καὶ κατὰ τὴν ῥητὴν τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Συντάγματος διάταξιν «ὁ νόμος ὀφείλει νὰ ὁρίσῃ τὰ προσόντα τῶν δικαστι-

κῶν ὑπαλλήλων» ὡς εἶδος τῶν ὁποίων διακρίνει τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Συντάγματος τοὺς ἀπολαμβάνοντας τὴν ἰσοβιότητα Ἀρεοπαγίτας, Ἐφέτας καὶ Πρωτοδίκας, ἐνῷ τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Συντάγματος διακρίνει ἀπ' αὐτῶν ἄλλο εἶδος δικαστικῶν ὑπαλλήλων μὴ ἀπολαμβανόντων τὸ δικαίωμα τῆς ἰσοβιότητος, ἤτοι τοὺς Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς καὶ τοὺς Εἰρηνοδίκας, καὶ διότι πρόσεῖται καὶ αὐταὶ αἱ μὴ ἰσόβιοι θέσεις τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας δύνανται ν' ἀποτελέσωσι βαθμίδας διὰ τὴν εἰς τὰς ἰσοβίους θέσεις προαγωγήν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἅπασαι αἱ θέσεις τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, αἱ ἀνώτεραι ὡς καὶ αἱ κατώτεραι, συμπλέκονται μὲ τὸν χειρισμὸν συμφερόντων, ὧν ἡ ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαφέρει τοὺς πολίτας, ὅσον καὶ τὴν πολιτείαν, καὶ ὑπομένως δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀνατεθῶσιν ἀνεξετάστως εἰς τὸν παρουσιαζόμενον, ὅταν δὲν παρέχῃ οὗτος τὴν ἀπὸ τῶν νομίμων τεκμηρίων τῆς δοκιμότητος αὐτοῦ ἐγγύησιν.

Ἐκτὸς τῶν ἰδίως λεγομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων περιέχει τὸ νομοσχέδιον διατάξεις καὶ περὶ τῶν δικηγόρων καὶ τῶν συμβολαιογράφων, συμμορφωθὲν ὡς πρὸς τὴν περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν προσόντων γνώμην μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, δι' ὧν ἀπαιτοῦνται καὶ παρὰ τῶν δικηγόρων (ἄρθρον 137 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων) καὶ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων (ἄρθρον 170 τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ) ὡρισμένα προσόντα. Ἡ ἰσοβιότης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπαγγελμάτων, καὶ ἡ μεγίστη ἐπιρροή, ἣν ἐνασκοῦσιν εἰς τὰς συναλλαγὰς καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ συμβεβηκότα τοῦ ἀστικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου βίου, ἀπαιτοῦσιν ἀναγκαίως τὴν μέριμναν τῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν παρουσιαζομένων διὰ τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα ὑποψηφίων.

Περὶ τῶν προσόντων τῶν ὑποθηκοφυλάκων θέλει ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ εἰδικὸν νομοσχέδιον.

Τὸ νομοσχέδιον ἐνεωτέρισε μόνον ὡς πρὸς τὰ εἴδη τῶν προσόντων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν συμβολαιογράφων, καθόσον ὁ ἐπελθὼν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ πολλαπλασιασμὸς τῶν μέσων πρὸς ἀπόκτησιν νομικῶν γνώσεων καὶ εἰδικῆς πείρας ἀπῄτει ἀναγκαίως ἀνωτέρας τὰς ἐγγυήσεις ἐν μέρους τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπαγγέλματα, παρ' ὅσας ὑπηγόρευσεν ἐν καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἡ πασίγνωστος τῆς ἐποχῆς ἀτέλεια, ὡς πρὸς τὰ μέσα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ τῆς εἰδικῆς πείρας.

(Ἐπίσημα πρακτ. τῆς Βουλῆς Β'. Συνόδ. γ'. περιόδου) Ὑ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Διὰ τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου ἐτέθη διὰ μὲν τοὺς πρακτικῶς μόνον καταρτισθέντας τὸ προσὸν πενταετοῦς δοκιμασίας ἐν τῇ θέσει τοῦ ὑπογραμματέως τοιούτου δικαστηρίου, ἢ ἐν τῇ τοῦ γραμματέως Εἰρηνοδικείου, διὰ δὲ τοὺς θεωρητικῶς παιδευθέντας τὸ προσὸν τῆς εἰς τὰς νομικὰς σπουδὰς εὐδοκιμήσεως, ἀποδεικνυομένης διὰ τοῦ διπλώματος τοῦ προλύτου ἢ τοῦ διδάκτορος τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἢ ξένου ὁμοταγοῦς πανεπιστημίου. Μεταξὺ διαρρήδην πτυχιούχων ἐννοεῖται εἰκοθεν ὅτι θέλουσι προτιμᾶσθαι καὶ διὰ τὰς θέσεις τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀνωτέρας ἰσοβίους ἢ μὴ θέσεις τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, οἱ κεκτημένοι πτυχίον διδάκτορος ἀπὸ τοὺς ἔχοντας προλύτου μόνον δίπλωμα.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει τὰ προσόντα τῶν συμβολαιογράφων· ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῶν ἐκράτησεν ἡ ὑποδειχθεῖσα ἀνωτέρω ἔποψις τῆς ἀνάγκης πληρεστέρων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐποχῇ προσόντων διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο. Ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι διὰ τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδόλως μεταβάλλονται αἱ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 174 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει τὰ προσόντα τῶν εἰρηνοδικῶν. Κατὰ λόγον δὲ ἀναγκαῖον συνάπτει τὸ τεκμήριον τῆς νομικῆς ἱκανότητος, τὸ δηλούμενον διὰ τοῦ πανεπιστημιακοῦ διπλώματος, μὲ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ δικαστοῦ πεῖραν. Τὴν πεῖραν ταύτην τεκμαίρεται ὡς προσγινομένην εἰς τοὺς ἔχοντας δίπλωμα διὰ τῆς ἐπὶ ἓξ ἔτος ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἴτε ὡς δικηγόρων, εἴτε ὡς δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Διὰ τοὺς μὴ κεκτημένους πανεπιστημιακὸν δίπλωμα ἀπαιτεῖται ὡρισμένος χρόνος ὑπηρεσίας εἰς τὰς κατωτέρας θέσεις, ἀπολυτήριον Γυμνασίου, καὶ νὰ ὑποβληθῶσι προηγουμένως εἰς τὰς ἐξετάσεις, τὰς ὁριζομένας διὰ τοὺς Εἰρηνοδίκας ὑπὸ τοῦ Βασ. Διατάγματος τῆς 26 Ἰουλίου 1866.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο διαλαμβάνει περὶ τῶν προσόντων τῶν δικηγόρων κατὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἀνωτέρω ἔποψιν. Τὸ πανεπιστημιακὸν δίπλωμα ἐθεωρήθη ὡς περιεκτικὸν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἄμεσον παραδοχὴν τοῦ φέροντος αὐτὸ εἰς τὰς ὁριζομένας

διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 Β. Διατάγματος δικηγορικὰς ἐξετάσεις, ὅταν ὁ φέρων αὐτὸ ἐκάθη παρά τινι δικηγόρῳ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἀποφοιτήσεως του. Ἕνεκα τῆς καθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος ἢ τοῦ προλύτου ἐθεωρήθη ὡς ὅρος ἀπαραίτητος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἰδιότητος τοῦ δικηγόρου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἔκτῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένης ἐξαιρέσεως, ἤτοι ἐπὶ τῶν ἀπομακρυθέντων τῆς ὑπηρεσίας Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν, εἴτινες ἄπαντες εἴτε δεκτοὶ πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, εἴτε φέρουσιν, εἴτε μή, πανεπιστημιακὸν δίπλωμα, καὶ χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσι προηγουμένως εἰς τὰς δικηγορικὰς ἐξετάσεις. Εἰς χρόνος ἡλικίας ὡρίσθη διὰ τοὺς δικηγόρους τὸ 21 ἔτος, καὶ διότι ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὴ καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ἄσκησις παρά τινι δικηγόρῳ, καὶ ἡ ἐν ταῖς δικηγορικαῖς ἐξετάσεσιν ἐπιτυχία παρέχουσιν ἱκανὰς ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς ὡριότητος τῶν κεκτημένων αὐτὰς πρὸς τὸ νὰ μετέλθωσι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, καὶ διότι προτέτακται κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου (Ἄρθρον 6) οἱ δικηγόροι διορίζονται τὸ πρῶτον παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις μόνον καὶ δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι παρ' ἑφέταις καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἂν προηγουμένως δὲν ὑπηρέτησαν ἐπὶ δύω τοὐλάχιστον ἔτη, εἴτε ὡς δικηγόροι, εἴτε ὡς πάρεδροι παρὰ πρωτοδίκαις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5.

Τὰ προσόντα τῶν παρέδρων παρὰ πρωτοδίκαις, ἑφέταις καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὡρίσθησαν διὰ μὲν τὸ πρωτοδικεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πανεπιστημιακοῦ διπλώματος καὶ τῆς ἀποκτήσεως τῆς τοῦ δικηγόρου ἰδιότητος, διὰ δὲ τὸ Ἐφετεῖα καὶ τὸν Ἄρειον Πάγον προσαπαιτεῖται ἡ τριετὴς ὡς δικηγόρου ἢ ὡς παρέδρου παρὰ πρωτοδίκαις ὑπηρεσία, ὡς μέσον ἀκριβεστέρας δοκιμασίας διὰ τὰς παρεδρικὰς θέσεις τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται διετὴς δοκιμασίας χρόνος διὰ τοὺς παρὰ πρωτοδίκαις δικηγόρους, τοὺς θέλοντας νὰ διορισθῶσι καὶ παρ' ἑφέταις καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ ἡ παρ' ἅπασι τοῖς δικαστηρίοις παραδοχὴ τῶν ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπομακρυνθέντων προέδρων, εἰσαγ-

γελέων, πρωτοδικῶν, καὶ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν (ἴδε τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοσχεδίου).

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει τὰ προσόντα τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρὰ πρωτοδίκαις ἀντεισαγγελέων.

Διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως ἐτέθη κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὡς ὅρος ἡλικίας τὸ 22, διὰ δὲ τοὺς πρωτοδίκας τὸ 25 ἔτος. Ἐπὶ τῶν διορισμῶν εἰς τὰς θέσεις ταύτας προετιμήθησαν, ὡς εἰκός, οἱ ἔχοντες πανεπιστημιακὸν δίπλωμα τοῦ ἡμετέρου ἢ ξένου ὁμοταγοῦς πανεπιστημίου, ἐθεωρήθη ὅμως ἀναγκαῖον νὰ τελειωθῇ διὰ τῆς πείρας ἢ διὰ τοῦ διπλώματος βεβαιωθεῖσα ἐπιστημονικὴ δοκιμασία, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Πρωσσίᾳ ἰσχύοντας ὁρισμούς, κατὰ τοὺς ὁποίους τὸ Πανεπιστημιακὸν δίπλωμα δὲν παρέχει ἄνευ τῆς πρακτικῆς δοκιμασίας τοῦ φέροντος αὐτὸ δικαίωμα πρὸς διορισμὸν εἰς θέσιν δικαστοῦ. Ἐτέθη διὰ τοῦτο διετὴς χρόνος ὑπηρεσίας ὡς Παρέδρου, ἢ δικηγορικῆς παρὰ πρωτοδίκαις, ἢ εἰς τὰς θέσεις εἰρηνοδίκου ἢ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου, καὶ ἀφωμοιώθησαν ὡσαύτως ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρακτικῆς δοκιμασίας αἱ θέσεις τῶν ἐμμίσθων παρέδρων παρὰ τοῖς ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικοῖς προξενικοῖς δικαστηρίοις, ὅταν ἄλλως καὶ οὗτοι φέρωσι πανεπιστημιακὸν δίπλωμα. Ἐνοεῖται καὶ ἐπὶ τῶν διορισμῶν τούτων, καθὼς καὶ διὰ πάσας ἐν γένει τὰς θέσεις τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ὅτι προτιμῶνται οἱ ἔχοντες πτυχίον διδάκτορος ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δίπλωμα προλύτου.

Περὶ τῶν μὴ ἐχόντων δίπλωμα Πανεπιστημίου, ὑπηρετησάντων ὅμως εἰς κατωτέρας δικαστικὰς θέσεις, ἤτοι εἰρηνοδίκου, ἢ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἐθεωρήθη εὔλογον νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τούτους ὁ προβιβασμὸς μετὰ χρονιωτέραν διαμονὴν ἐν τῇ κατωτέρᾳ αὐτῶν θέσει, ἤτοι μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως βεβαιωθῇ ἡ ἐπιστημονικὴ ἱκανότης καὶ ἡ πρακτικὴ αὐτῶν δοκιμότης διὰ δοκιμασίας, τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς τῶν δικηγόρων ἐπιτροπῆς, συμπληρουμένης διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν τοῦ προβιβασμοῦ τῶν πενταετῆ διανυσάντων ὑπηρεσίαν εἰρηνοδικῶν ἢ γραμματέων πολυμελῶν δικαστηρίων, διὰ τῆς προσλήψεως καὶ δύο ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς σχολῆς.

Καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου σαφῶς δεικνύουσιν, ὅτι οἱ ἔχοντες πανεπιστημιακὸν δίπλωμα ἐλογίσθησαν πλεονεκτοῦντες τῶν μὴ κεκτημένων τοιοῦτον ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν εἰς τὰς θέσεις τῶν παρὰ πρωτοδίκαις δικαστῶν καὶ ἀντεισαγγελέων. Καὶ ὁ κατὰ πολὺ βραχύτερος τῆς πρακτικῆς αὐτῶν δοκιμασίας χρόνος καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τῶν περαιτέρω ἐξετάσεων κατασκευάζει αὐτοῖς θέσιν ὑπερτέραν ἐκείνης, ἣν ἔχουσιν ἐν τῇ ὑποψηφιότητι τοῦ διορισμοῦ οἱ τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ πρακτικοῦ εἶδος λαβόντες.

Ἀλλ' ἂν ἐξ ἑνὸς ἐθεωρήθη καὶ εὔλογος καὶ δικαία ἡ προτίμησις τῶν ἐχόντων ἀκαδημαϊκὸν δίπλωμα, δὲν ἠδύνατο ὅμως τὸ νομοσχέδιον νὰ ἀποκλείσῃ ὁλοσχερῶς τῆς προαγωγῆς εἰς τὰς θέσεις τῶν παρὰ πρωτοδίκαις δικαστῶν καὶ ἀντεισαγγελέων καὶ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἵτινες, διανύσαντες ἱκανὸν χρόνον ἐν ταῖς κατωτέραις θέσεσι καὶ δυνηθέντες νὰ καταρτισθῶσιν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ διὰ προσηκούσης ἐπιστημονικῆς παιδεύσεως, ἀποδύονται προθύμως εἰς τὸ στάδιον τῆς δοκιμασίας τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν ἱκανότητος ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ἐκ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης, περιλαμβανούσης ὡς εἰδικοὺς τῆς θεωρητικῆς παιδεύσεως τῶν ὑποψηφίων κριτὰς καὶ δύο ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς νομικῆς τοῦ πανεπιστημίου σχολῆς, οὓς δὲν δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ θέλει ὑποδεικνύει ἡ σχολὴ μόνη.

Ὁ ἀποκλεισμὸς ὑποψηφίων, τοιαῦτα κεκτημένων προσόντα, θὰ ἦτο ἀδίκημα καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἤτις πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς τὸ κοινὸν τῆς ἱκανότητος βραβεῖον καὶ οὐχὶ ὡς μονοπώλιον μιᾶς μόνης τάξεως προσώπων, καθότον μάλιστα καὶ ἐν πολλαῖς τῆς Εὐρώπης πολιτείαις καὶ παρ' ἡμῖν ἡ πεῖρα ἐξήνεγκε τὴν ἀσφαλῆ αὐτῆς ἐτυμηγορίαν ὑπὲρ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς καταρατικῆς τοῦ ζητήματος λύσεως, ἣν παρεδέξατο καὶ τὸ ἡμέτερον νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 8—12.

Διὰ τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων τούτων καινονίζονται τὰ προσόντα διὰ τὰς θέσεις τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων παρὰ πρωτοδίκαις, τῶν Ἐφετῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων παρ' Ἐφέταις, τῶν Ἀρειοπαγιτῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς κατωτέρας θέσεις ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῇ ὡς βάσις τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὰς ἀνωτέρας δικαστικὰς λειτουργίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πε-

ριορισθῇ ἐπὶ τῶν προϋπαρχόντων, διὰ τῆς συστάσεως προσόντων, ἡ διακριτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἐξουσία καὶ ν' ἀπονέμωνται αἱ ἀνώτεραι δικαστικαὶ θέσεις ὡς γέρας τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δοκιμασίας καὶ οὐχὶ ὡς δῶρα τῆς ὑπουργικῆς εὐνοίας.

Ἐπὶ τοῦ λογισμοῦ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας αἱ θέσεις τῶν δικαστῶν ἦτο ἐπόμενον νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τὰς θέσεις τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων· ἀλλ' ἡ διάκρισις αὕτη οὐδόλως ἀνατρέπει τὴν ὁμοτιμίαν τῶν εἰσαγγελικῶν καὶ δικαστικῶν θέσεων, ὑπαγορευθεῖσα ἁπλῶς ἀπὸ τὴν περὶ τῶν συμφερόντων τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας σκέψιν, καθόσον εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ πεῖρα τῆς εἰσαγγελικῆς θέσεως δὲν καταρτίζει ἐξ ἴσου τὸν δικαστικὸν ὑπάλληλον καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ζητημάτων, τῶν ἀναφερομένων ἐπὶ τῶν διαφορῶν τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου.

Ἡ διαβάθμισις τῶν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων θέσεων καὶ ὁ συνυπολογισμὸς τῶν χρονικῶν διαστημάτων τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν διετυπώθησαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν, τὴν ὑποδεικνυομένην ὑπὸ τῆς διαφορᾶς τῶν περιπτώσεων, ὅσας προβλέπουσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄρθρα.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13.

Τὸ νομοσχέδιον ἐπιτρέπει τὸν εἰς τὰς θέσεις Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τούτων εἰσαγγελικὰς καὶ δικαστικὰς θέσεις μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν θέσεων τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου διορισμὸν τῶν καθηγητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ἀποδεδειγμένως διακρίνονται ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἱκανότητι.

Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν χρήζει βεβαίως πολλῶν ἐξηγήσεων. Τὰ χρονικὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλων ἐθνῶν μαρτυροῦσιν, ὅτι ἄνδρες, διαπρέψαντες ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ, προήχθησαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ ἕνεκα τῆς διεκκριμένης θέσεως, ἣν ἔλαβον πρότερον ὡς καθηγηταὶ Πανεπιστημίων ἢ ὡς δικηγόροι. Εἶθι μόνον ἡ προθυμία τῶν τοιούτων νὰ ὑπάρξῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος ἴση μὲ τὴν σπουδήν, ἣν ἐν ἀνάγκῃ θέλει δείξει ἡ κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν αὐτῶν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14.

Διὰ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου τούτου γίνεται δῆλον, ὅτι αἱ περὶ

προϊόντων διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς διατελοῦντας ἤδη ἐν δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ, παρὰ μόνον διὰ τοὺς εἰς ἀνωτέρας θέσεις προβιβασμούς, καὶ προσέτι ὅτι οἱ ἀπομακρυνθέντες ἢ ἀπολυθέντες ἐκ τῶν δικαστικῶν θέσεων καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμενα προσόντα (διότι ὡς πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτὰ ἐννοεῖται ὅτι οὗτοι δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ προσόντων ὁρισμῶν τοῦ νόμου) δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου, οὐχὶ ὅμως εἰς θέσιν ἀνωτέραν ἐκείνης, ἣν κατεῖχον πρότερον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἤθελον ἔχει διατῆ ταύλάχιστον προηγουμένην ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ. Ὡ: πρὸς τὴν προαγωγὴν δὲ ὑποβάλλονται καὶ οὗτοι εἰς τὰ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ὁριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου προσόντα.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 15.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ἐναντίαι διατάξεις τῶν προϋπαρχόντων νόμων καταργοῦνται.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ».

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ προσόντων ἐν γένει τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 1. Γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 21 τῆς ἡλικίας ἔτος καὶ φέρων περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν του δίπλωμα τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἢ ὁ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἔχων καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ Γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ὑπηρετήσας.

Ἄρθρον 2. Συμβολαιογράφος διορίζεται ὅστις, συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἔχει καὶ περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν του δίπλωμα τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἢ ὑπεβλήθη προηγουμένως εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ Συμβολαιογράφου ἀπαιτουμένας δημοσίας ἐξετάσεις, καὶ ἐγυμνάσθη εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓν ἔτος παρά τινι συμβολαιογράφῳ, ἢ ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἓν ἐπίσης ἔτος ὡς δικηγόρος, ἢ ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου· Δύναται δὲ νὰ διορισθῇ συμβολαιογράφος καὶ ὁ εἰς ἀνωτέρας τοῦ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου δικαστικὰς θέσεις ὑπηρετήσας. Αἱ, περὶ ὧν εἴρηται, ἐξετάσεις γίνονται ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς τῶν εἰρηνοδικῶν ἐπιτροπῆς καθ' ἓν

τρόπον διαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα, ἀφοῦ ὁ ἐξεταζόμενος παρουσιάσῃ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπολυτήριον γυμνασίου. Εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐκτὸς τῶν ἐχόντων Πανεπιστημιακὸν δίπλωμα, δὲν ὑποβάλλονται οἱ, ὡς εἴρηται, εἰς ἀνωτέρας τοῦ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου δικαστικὰς θέσεις ὑπηρετήσαντες.

Ἄρθρον 3. Εἰρηνοδίκης διορίζεται ὅστις, συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, 1) φέρει περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν του δίπλωμα ἡμεδαποῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, καὶ ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς δικηγόρος, ἢ ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος· 2) μὴ ἔχων δίπλωμα Πανεπιστημίου, ὑπηρέτησεν ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἢ ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἐπὶ δεκαετίαν, ἢ ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἐπὶ ἓν ἔτος, φέρει ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ὑπεβλήθη προηγουμένως εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 4. Δικηγόρος διορίζεται ὅστις, συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, φέρει περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν του δίπλωμα τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἠσκήθη παρά τινι δικηγόρῳ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς του, καὶ ἔδωκε μετὰ ταῦτα τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀπαιτουμένας, κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 Β. Διάταγμα, ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 5. Πάρεδρος παρὰ μὲν Πρωτοδίκαις διορίζεται ὁ φέρων περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν του δίπλωμα ἡμεδαποῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου λαβών, παρ' Ἐφέταις δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς δικηγόρος ἢ Πάρεδρος παρὰ Πρωτοδίκαις ὑπηρετήσας.

Ἄρθρον 6. Οὐδεὶς διορίζεται δικηγόρος παρ' Ἐφέταις καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἐὰν προηγουμένως δὲν ὑπηρέτησεν ὡς Δικηγόρος ἢ Πάρεδρος παρὰ Πρωτοδίκαις ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον ἔτη. Οἱ ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρυνθέντες πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν καὶ οἱ τούτων ἀνώτεροι διορίζονται δικηγόροι παρ' ἅπασι τοῖς δικαστηρίοις.

Ἄρθρον 7. Δικαστὴς ἢ Ἀντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν διορίζεται, 1) ὁ φέρων περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν του δίπλωμα ἡμεδαποῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ δύω ἔτη ὡς πάρεδρος ἢ ὡς δικηγόρος παρὰ πρωτοδίκαις, ἢ εἰς ἐμμισθον θέσιν παρέδρου παρά τινι Ἑλληνικῷ πρωτοδικείῳ δικαστηρίῳ, ἢ ὡς εἰρηνοδίκης, ἢ γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστη-

ρίου· 2) ὅστις, μὴ ἔχων τοιοῦτον δίπλωμα, ὑπηρέτησεν ὡς εἰρηνοδίκης, ἢ ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη, καὶ ὑποβληθεὶς προηγουμένως εἰς ἐξετάσεις ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς τῶν δικηγόρων ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθη ὑπ' αὐτῆς. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην περιλαμβάνονται, κατὰ τὴν, περὶ ἧς ὁ λόγος, περίπτωσιν, καὶ δύο ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κατ' ἐκλογὴν αὐτῆς.

Διὰ τοὺς Πρωτοδίκας ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ 25ου, διὰ δὲ τοὺς Ἀντεισαγγελεῖς ἡ τοῦ 22ου τῆς ἡλικίας ἔτους.

Ἄρθρον 8. Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδίκαις διορίζεται ὁ ἐπὶ τετραετίαν ὡς Πρωτοδίκης, ἢ ὁ ἐπὶ διετίαν ὡς τοιοῦτος, καὶ ἐπὶ διετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς ὑπηρετήσας. Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν διορίζεται καὶ Πρόεδρος αὐτῶν, ἐὰν ὑπηρέτησε ἐπὶ δύο ἔτη ὡς Πρωτοδίκης. Ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις διορίζεται ὁ ὡς Πρόεδρος ἢ Εἰσαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδίκαις ἐπὶ δύο ἔτη, ἢ ὡς Πρωτοδίκης ἐπὶ ἓξαετίαν ὑπηρετήσας.

Ἄρθρον 9. Ἀρειοπαγίτης ἢ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ἐπὶ ἑπταετίαν ὡς Ἐφέτης, ἢ ἐπὶ τριετίαν ὡς τοιοῦτος, καὶ ἐπὶ τετραετίαν ὡς Ἀντεισαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις ὑπηρετήσας.

Ἄρθρον 10. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Πρόεδρος Ἐφετῶν διορίζεται ὁ ἐπὶ ἓξαετίαν ὡς Ἀρειοπαγίτης, ἢ ἐπὶ τριετίαν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ τριετίαν ὡς Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπηρετήσας. Εἰσαγγελεὺς δὲ παρ' Ἐφέταις, καὶ ὁ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ἐφέτης, ἢ Ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν, ἢ ὁ ἐπὶ πενταετίαν εἰς τὰς θέσεις ταύτας, καὶ ἐπὶ πενταετίαν ὡς Πρόεδρος ἢ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν ὑπηρετήσας. Ὁ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ἐφέτης ὑπηρετήσας διορίζεται καὶ Πρόεδρος Ἐφετῶν. Ὁ δὲ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς διορίζεται πρόεδρος αὐτῶν, ἐὰν ὑπηρέτησεν ὡς ἐφέτης ἐπὶ τετραετίαν, ἢ ὡς πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἐπὶ ἓξαετίαν.

Ἄρθρον 11. Πρόεδρος ἢ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ, ἢ ὡς πρόεδρος Ἐφετῶν ὑπηρετήσας. Πρόεδρος δὲ τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς αὐτοῦ. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται προσέτι, 1) Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς μετὰ τριετῆ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν, ἐὰν ἔχῃ συνάμα καὶ ἓξαετῆ ὑπηρεσίαν Ἀρειοπαγίτου ἢ τριετῆ

ὑπηρεσίαν τοιούτου, καὶ τριετῆ ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ δεκαετῆ ἐφέτου, ἢ πενταετῆ ἐφέτου καὶ πενταετῆ ἀντεισαγγελέως ἐφετῶν, ἢ δεκαετῆ πρωέδρου πρωτοδικῶν· 2) ὁ Ἀρειοπαγίτης μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 12. Τὸ χρονικὸν διάστημα διαφόρων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ θέσεων συνυπολογίζεται καὶ συγκεφαλαιοῦται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὡρισμένου διὰ τὸν προβιβασμὸν χρόνου, ἐξαιρουμένων τῶν ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰδικῶς προβλεπομένων περιπτώσεων.

Ἄρθρον 13. Καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ δικηγόροι ἀποδεδειγμένως ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἱκανότητι διακρινόμενοι, διορίζονται πρόεδροι μὲν ἡ εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν μετὰ τετραετῆ, Ἐφέται δὲ ἡ ἀντεισαγγελεῖς ἐφετῶν μετὰ ὁκταετῆ, Ἀρειοπαγῖται δὲ καὶ ἀνώτεροι τούτων, μετὰ δωδεκαετῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν, ἢ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 14. Οἱ ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρυθέντες καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα προσόντα δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου, ἀλλ' οὐχὶ εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἐὰν εἶχον διετῆ τοὐλάχιστον εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 15. Ἅπασαι αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Λ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ».

Ἐχορηγήθη δὲ δεκαήμερος ἀπουσίας ἄδεια πρὸς τὸν βουλευτὴν Ἀργύριον Διαμαντόπουλον κατ' αἴτησίν του.

Εἶτα δὲ ἐζητήθη ὑπό τινος ἡ εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγὴ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, τοῦ ἄρτι συνταχθέντος Ἀστυκοῦ Κώδηκος, ὡς καὶ ἡ διανομὴ ἀντιτύπων αὐτοῦ πρὸς τοὺς βουλευτάς, ἐπίσης ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ἐζήτησε νὰ διανεμηθῇ πρὸς τοὺς βουλευτὰς καὶ τὸ δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐκτυπωθὲν βούλευμα περὶ τοῦ ἐν Νικέρμι κακουργήματος· ἀλλ' ὁ πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐπρονόησεν ἤδη νὰ ζητήσῃ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀντιτύπων.

Ἕτερος βουλευτὴς ἐζήτησε νὰ ὑποβάλῃ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐθαιρέτων φυτειῶν στατιστικὴν τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ εἴδους αὐτῶν, κατὰ δήμους ἢ ἐπαρχίας. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ἐπίκαιραι στατιστικαὶ πληροφορίαι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ εἰσαχθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει κατὰ τὸ 1865. Ὅθεν δέον ἡ ἔκθεσις αὕτη νὰ ἀνατυπωθῇ πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἀνατύπωσις τῆς ἐκθέσεως ὁμοφώνως ἐγένετο δεκτή.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν αὐτῆς διάταξιν. Ἐτέθη δὲ εἰς Β'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως δρ. 23,418 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Προτείναντος δέ τινος νὰ παραπεμφθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν αἰκείαν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν, καὶ ἐρωτήσαντος ἐπὶ τούτῳ τοῦ Προέδρου τὴν Βουλὴν, ἀπέῤῥιψεν αὕτη, μὴ ἀναστᾶσα, τὴν τῆς παραπομπῆς πρότασιν. Οὕτω ἤρξατο ἡ Β'. συζήτησις.

Ἐπὶ ταύτης κατακριθέντος ὑπὸ πολλῶν τοῦ συζητήματος τῶν δαπανῶν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθόσον οὕτως ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία σφετερίζεται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ὁρισμοῦ τῶν δαπανῶν, καθισταμένη ἀπόλυτος, εἰς μὲν πρόεινε νὰ παύσῃ ἡ παραιτέρω συζήτησις, χορηγουμένης τῆς ἐν λόγῳ πιστώσεως, ἀφοῦ πολλαὶ ἄλλαι πιστώσεις ἐξ 1,700.000 ἐν συνόλῳ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μένει ἡ εὐκαιρία εἰς ἕκαστον νὰ ἀναπτύξῃ τὰς περὶ τοῦ συστήματος τῶν ὑπερβάσεων ἰδέας του, ἄλλως τε ἡ ζητουμένη ἤδη πίστωσις συνίσταται ἐκ μικροῦ ποσοῦ καὶ ἀφορᾷ ὑποχρέωσιν συναφθεῖσαν μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ξένου, τὰς δὲ ὑποχρεώσεις του οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀθετῇ ἄτομον, πολλῷ μᾶλλον Κυβέρνησις· ἕτερος ἀντικρούων τὴν πρότασιν ταύτην εἶπεν, ὅτι τὸ κακὸν, ἤτοι ὁ σφετερισμὸς ἀλλοτρίου δικαιώματος, ἔγκειται εἰς πᾶσαν ὑπέρβασιν· ὅθεν ἐὰν ἡ Βουλὴ συναισθάνεται τὴν προσγενομένην αὐτῷ ἀδικίαν διὰ τῶν ὑπερβάσεων, ὀφείλει διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου νὰ κατεμετρήσῃ ἁπάσας τὰς καθ' ὑπέρβασιν δαπάνας. Ἐπὶ δὲ τῆς προκειμένης θεωρεῖ πρὸς τούτοις ὀρθὸν πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ὑπερβάσεως νὰ πληροφορήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς τὴν Βουλὴν, ἂν οἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐγγραφέντες 4,000 τόνοι γαιανθράκων κατηναλώθησαν, ἢ εὑρίσκωνται ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὡς περιττοὶ καὶ ἐκ ποίου ἀνθρακωρυχείου ἀγγλικοῦ προέρχονται οἱ ἄρτι ἀγορασθέντες γαιάνθρακες, καθόσον, ὡς γνωρίζει, ἐκτὸς ἑνὸς μόνου ἀνθρακωρυχείου, τοῦ Νιουκάστελ, τὰ λοιπὰ εἶναι μηδαμινῆς ἀξίας.

Τὰς διασαφήσεις ταύτας ἀπεφήνατο ἡ Βουλὴ ὅτι ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς νὰ δώσῃ κατὰ τὴν γ'. τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν. Μεθ' ὃ Βουλευτής τις διὰ μακρῶν ἀνέπτυ-

ξεν ὅτι δέον νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην οἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῶν προκατόχων ὑπουργείων Θ. Ζαΐμη καὶ Ε. Δεληγεώργη δαπανήσαντες ὑπουργοί, καθόσον αἱ ὑπερβάσεις ἀποτελοῦσι περίπτωσιν τοιαύτης παραπομπῆς, ἐπειδὴ δι' αὐτῶν ἐπάγεται σφετερισμὸς δικαιώματος τῆς Βουλῆς, καὶ κατὰ τὸ 80 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος εἰσὶ παραπεμπτέοι οἱ τοιοῦτοι Ὑπουργοὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον. Ἕτερος δὲ ὑπέμνησε πρὸς τὸν προλαλήσαντα τὸν Νόμον περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ, καθ' ὃν κατ' ἀρχὴν δύναται νὰ δαπανήσῃ ἑκάστη Κυβέρνησις ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς πέραν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναλαμβάνουσα τὴν εὐθύνην τῆς ἐγκρίσεως τῆς δαπάνης ταύτης ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἧς μὴ χορηγηθείσης, ἕπεται ἡ εἰς δίκην παραπομπὴ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὁ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμος κατὰ ῥητὰς περιπτώσεις ἐπέτρεψε τὴν δαπάνην πέραν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοιαύτην δὲ οὐδόλως διαβλέπει ἐν τῇ συζητουμένῃ πιστώσει περιάγορᾶς γαιανθράκων, καὶ δι' ὑπερβάσεις τοιαύτας μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου παραπέμπονται πρὸ τῆς συζητήσεώς των οἱ Ὑπουργοὶ εἰς δίκην.

Ἄλλος βουλευτὴς ἐξέθετο, ὅτι ἡ συζήτησις ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ ἐπὶ τῆς πιστώσεως περὶ ἀγορᾶς γαιανθράκων, διότι μόνη αὕτη κατ' αὐτὸν δείκνυσιν ἄκραν περιφρόνησιν πρὸς τὴν Βουλήν, καθόσον οὐδόλως ἦτο ἐπιτετραμμένον τῷ ὑπουργῷ τῶν Ναυτικῶν νὰ προβῇ εἰς ἀγορὰν λόγῳ εὐτελοῦς κέρδους ὡς ἐκ τῆς εὐθηνίας τῶν γαιανθράκων· ἄλλως τε ἡ Βουλὴ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς συνεκλήθη καὶ κάλλιστα ἠδύνατο ὁ ὑπουργὸς νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀγορὰν μέχρις ἐρωτήσεως αὐτῆς. Ἐκ τῶν ἄλλων δὲ πιστώσεων αἱ πλεῖσται ἐγένοντο λόγῳ ἐκτάκτων περιστάσεων, ὡς ἕνεκεν τῶν σεισμῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἑλλάδι, τῆς πυρκαϊᾶς ἐν Κωνσταντινουπόλει κλπ. Διὸ ἡ συζήτησις τῆς προκειμένης πιστώσεως πρέπει νὰ ᾖναι ὅλως κεχωρισμένη τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν.

Μετὰ τὸν βουλευτὴν τοῦτον, κηρυχθείσης περατωμένης τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἀναστᾶσα ἐχορήγησε τὴν πίστωσιν πρὸς ἀγορὰν γαιανθράκων ἐν δ', αὐτῆς συζητήσει. Εἶτα δὲ, ἐπὶ τῇ προκλήσει βουλευτοῦ τινος, ἡ Βουλὴ ὥρισεν ἑξαήμερον μὲν προθεσμίαν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, δεκαήμερον δὲ διὰ τὰ ἕτερα δύω περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ τὸ περὶ αὐθαιρέτων φυτειῶν.

Κατόπιν ἀπέκρουσεν ὁμοφώνως ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν ἑτέρου βουλευτοῦ περὶ ὁρισμοῦ ἡμέρας ῥητῆς τῆς ἑβδομάδος, καθ' ἣν νὰ ἐπευθύνωνται πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς αἱ ἐπερωτήσεις, ἵνα μὴ καθεκάστην ἀπασχολῶνται αὗτοι ἐκ τῶν κυρίων ἔργων αὐτῶν.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 1/2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Χ. Παρίσης,
Ἀγγ. Ματσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ.

Τῆς 29 *Δεκεμβρίου* 1870.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰπόντος εἶτα τοῦ προέδρου, ὅτι δέον νὰ κληρωθῇ ἡ μεγάλη πρεσβεύσις τῆς Βουλῆς, ἡ παρουσιασθησομένη πρὸς τὰς Α. Μεγαλειότητας, κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους, παρετέθη ἐπὶ τούτῳ ἡ κληρωτὶς καὶ ἐκληρώθησαν ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου ὡς μέλη τῆς πρεσβεύσεως οἱ κ. κ. Δ. Σαριγιάννης, Γ. Μίλησης, Ἀθ. Κατριβάνος, Ἰω. Καβαλλιεράτος, Ἰω. Σοριανόπουλος, Κ. Στεργιαλόπουλος, Κ. Πανάρετος, Α. Γκοῦσκος, Α. Σταματόπουλος, Γ. Βαλλιάνος.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν ἐπηρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἂν ὁ συνταχσόμενος προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου ἔχῃ ὡς βάσιν τὸν νέον ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ ἂν δεύτερον θέλει ἐπικυρωθῇ τὸ Σῶμα τῶν Σκαπανέων, ὡς ἐμμέσως ὑπέδειξε τοῦτο ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν πρώτην Σύνοδον αὐτῆς· πρὸς δὲ τί ἀπέγεινε περὶ ἀγορᾶς νέων ὅπλων, δι' ἃν ἀπεστάλησαν εἷς ἀνώτερος καὶ ἕτερος κατώτερος ἀξιωματικὸς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῶν ἐπερωτήσεων τούτων πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀκολούθως ἕτερος βουλευτὴς ἐπηρώτησε τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, ἂν θέλῃ εἰσαχθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον

ὁ συνταχθεὶς ἀστυκὸς Κώδιξ. Ἀπάντησε δὲ ἀποφατικῶς ὁ ὑπουργός, ἐπαγγειλάμενος νὰ εἰσαγάγῃ μόνον προσεχῶς νομοσχέδιον περὶ πτωχεύσεων.

Ἄλλος βουλευτὴς ἐζήτησε νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ ἐν ἀ. καὶ β'. ἀναγνώσει συζητηθὲν νομοσχέδιον περὶ κληροδοτημάτων κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον· πρὸς δὲ νὰ ὑποβάλῃ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς κατάλογον τῶν γενομένων ὑποτρόφων, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Καὶ ἕτεροι δὲ βουλευταὶ ἐζήτησαν νὰ περαιωθῇ ἡ συζήτησις πολλῶν οὐσιωδῶν νομοσχεδίων, ἐκκρεμῶν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Συνόδου.

Ἀλλ' ὁ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀντεῖπεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην νὰ μελετήσῃ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, ἐπηγγείλατο δ' ὅτι θέλει εἰσαγάγει προσεχῶς πολλὰ ἐξ αὐτῶν· ἰδίως δὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ κληροδοτημάτων, ἐνῷ συγχρόνως θέλει προσαγάγει καὶ τὸν ζητηθέντα κατάλογον ὑποτρόφων, ὡς καὶ ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τῶν κληροδοτημάτων.

Οὕτω δὲ προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ ἀρξαμένης τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχ. 23,418 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν, ἐπὶ τῇ προτάσει βουλευτοῦ τινος, τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατέθετο δὲ ὁ ὑπουργὸς τὰ σχετικὰ τῆς πιστώσεως ταύτης, προσθείς, ὅτι καὶ ἕτεραι 200,000 περίπου δραχ. ἐδαπανήθησαν πέραν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἐπληροφορήθη ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων του, καὶ περὶ ὧν θέλει φέρει ἐν τῇ Βουλῇ τὰς ἀνηκούσας πιστώσεις.

Μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν ἐξέθηκεν, ὅτι σπουδαίας ἐμβλέπει ἐνστάσεις ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκλογῇ, ἡ δὲ Βουλὴ δέον νὰ δείκνυται αὐστηρὰ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοιούτων ἐκλογῶν, ὅπως καταδείξῃ ψευδομένους τοὺς διακηρύσσοντας, ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Βουλὴ εἶναι νόθος καὶ ἀπαύγασμα παρανομιῶν. Ἡ πρώτη τῶν ἐνστάσεων, ὅτι ἐψηφοφόρησαν 91 ἀνήλικες, οὓς κατέταξεν ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις ὁ ἐκλεχθεὶς κ. Καπετανάκος ὢν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν καταλόγων τούτων δήμαρχος Οἰτύλου, εἶναι, εἶπε, σπουδαιοτάτη, καθόσον οὗτοι ψηφοφορήσαντες ἠλλοίωσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς. Ἐπίσης δὲ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκλογῇ ἐψηφορόρησαν ἄνθρωποι διατελοῦντες ὑπὸ κατηγορίαν καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνασκῶσι τὰ πολιτικά των

δικαιώματα. Παρεκτὸς τούτων, προσέθεκεν, ὁ ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς δὲν ἔχει τὴν νόμιμον πρὸς βουλευτορίαν ἡλικίαν, καθόσον δὲν συνεπλήρωσε τὰ τριάκοντα τῆς ἡλικίας του ἔτη· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀνέγνω πρὸς τὴν Βουλὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τοῦ ἐκλεχθέντος, ἐξαιτουμένης, ὡς εἶπε, τὸ 1855 τὴν σύνταξίν της, καθ' ἣν αὐτὴ ὡμολόγει, ὅτι ὁ υἱός της διέτρεχε τὸ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐκ τοῦ φακέλλου δὲ τῆς ἐκλογῆς ἐλλείπει τὸ ἔγγραφον τοῦ ἐπάρχου τὸ συνοδεῦον τὴν ἀνακήρυξιν, δι' οὗ ὁ ἔπαρχος οὐχὶ τόσον ἐπαρκέστατα ἐπληροφόρει, λαβὼν χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς. Κατόπιν τούτων προέτεινεν εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποστείλῃ εἰς Οἰτυλον ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ ἐπαλήθευσιν τῶν ἐνστάσεων, ὅπως κατόπιν δώσῃ δικαίαν καὶ περωτισμένην ψῆφον ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Τὸν βουλευτὴν τοῦτον ἀντέκρουσεν ἕτερος εἰπών, ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦ ἐπάρχου οὐδεμίαν ἔχει σπουδαιότητα· καθ' ὅσον δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην ἡ Βουλὴ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν ἰδίων, ἃς τυχὸν εἶχεν ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς. Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐνστάσεις, ἀντικρούων τὸν προλαλήσαντα, εἶπεν ὅτι ἡ ἔνστασις τῆς ἀνηλικιότητος δὲν ἔχει σημασίαν· καθ' ὅσον τὸ προσαγόμενον ἔγγραφον οὐδεμίαν δύναται νὰ φέρῃ ἀποδεικτικὴν ἰσχύν. Ἄλλως τε καὶ ἂν δεχθῶμεν, εἶπεν, ὅτι δύναται τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ ἡμῖν ὡς ἐκμαρτύριον περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ ἐκλεχθέντος βουλευτοῦ κ. Καπετανάκου, τοῦτο ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ προλαλήσαντος. Διότι τὸ διάταγμα τὸ ἀπονέμον σύνταξιν εἰς τὴν μητέρα τοῦ ἐκλεχθέντος οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1855, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1852 χρονολογεῖται. Ὥστε, ἔχοντος τοῦ ἐπιτυχόντος κατὰ τὸ 1852 ἡλικίαν 12 ἐτῶν, ἔπεται ὅτι σήμερον κέκτηται τὴν πρὸς βουλευτορίαν ἡλικίαν· ἄλλως ἡ δήλωσις ἐκ μέρους τῆς μητρὸς τοῦ ἐκλεχθέντος ὅτι οὗτος ἦτο δωδεκαετὴς ἐγένετο πολὺ πρότερον τοῦ 1852 διὰ τὰς αἰτήσεως, ἥτις βεβαίως θὰ ἐπεδόθη πολὺ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 1852 διατάγματος τοῦ ἀπονείμοντος τὴν σύνταξιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐπιτυχόντος. Περὶ τῶν 91 ἀνηλίκων εἶπεν, ὅτι τοῦτο δὲν βεβαιοῦται ποσῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς. Τὰ δὲ μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ σήμερον λεγόμενα δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὑπόστασιν καὶ εἶναι λόγοι ξηροί· ἄλλως οἱ κατάλογοι εἰσὶ σήμερον ὁριστικοί, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ αὐτούς, μολονότι καὶ οὗτος παραδέχεται ὅτι πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ ἀνήλικες ἐν τῷ καταλόγῳ καὶ νὰ ἐψηφοφόρησάν τινες ἐκ τούτων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι σπουδαῖος λόγος πρὸς ἀκύρωσιν μιᾶς

ἐκλογῆς. καθόσον εἰς ἁπάσας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας τοῦτο συμβαίνει, ἕνεκα τῆς ἀτελείας τῶν πρὸς κατάρτισιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων στοιχείων. Ἄλλως τε οἱ κατάλογοι οἱ χρησιμεύσαντες εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἐχρησίμευσαν καὶ εἰς τὴν προηγουμένην. Περαίνων εἶπεν ὅτι ἀπορεῖ πῶς προσβάλλεται τόσον νόμιμος ἐκλογή, καθ' ἣν οὔτε βία, οὔτε ἐπέμβασις, οὔτε ἄλλη τις παρανομία ἔλαβε χώραν. Τελευτῶν δὲ προέτεινεν εἰς τὴν Βουλήν, ἵνα αὕτη κηρύξῃ ἔγκυρον τὴν προκειμένην ἐκλογὴν Οἰτύλου.

Κατόπιν ὡρχεῖα ἐπῆλθε συζήτησις, καθ' ἣν ἔλαβον ἀλληλοδιαδόχως πολλοὶ τῶν βουλευτῶν τὸν λόγον, ἀναπτύξαντες καὶ ὑποστηρίξαντες, οἱ μὲν τὴν περὶ ἀποστολῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς Οἴτυλον πρότασιν τοῦ ἐξ Ἠλείας βουλευτοῦ Α. Κρεστενίτου, οἱ δὲ τὴν ἑτέραν περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς πρότασιν τοῦ ἐκ Δωρίδος βουλευτοῦ Ν. Κατσικαπῆ.

Μετὰ ταῦτα, κηρύξαντος τοῦ προέδρου περαιωμένην τὴν συζήτησιν, ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κυρίου Κρεστενίτου ἀπέρριψε ταύτην, μὴ ἀναστᾶσα, ἀπεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὴν ἑτέραν πρότασιν τοῦ Ν. Κατσικαπῆ, μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἔγκυρον τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν Οἰτύλου καὶ νόμιμον αὐτῆς βουλευτὴν τὸν κ. Μ Καπεταναάκον.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη καὶ ἐσυζητήθη τὸ πρῶτον τὸ περὶ ἀναδολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως νομοσχέδιον, ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Εἶτα ὁ πρόεδρος εἶπεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ κανονισμοῦ Ταμίου τῆς Βουλῆς κατηγγέλθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Σώματος, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη λογιστὴς μὲ μισθὸν δραχμῶν 200 κατὰ μῆνα· ὅτι τὸ προεδρεῖον θεωρεῖ τὴν θέσιν ταύτην μὴ ἀναγκαίαν, καὶ προτείνει τὴν κατάργησιν αὐτῆς, ὅπως διὰ τῆς δαπάνης ταύτης, ἂν ἡ ἀνάγκη παρουσιασθῇ, προστεθῶσι γραφεῖς πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀκριβεστέραν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ γραφείου. Ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως ἐδέξατο τὴν περὶ τούτου πρότασιν τοῦ κ. προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Περ. Μπούτος,
Ἀγγ. Μαντσαβίνος,
Μιχ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

τῆς 8 Ἰανουαρίου 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ συγκινήσεως τὸν θάνατον τοῦ βουλευτοῦ Ξηρομέρου Ἀθ. Πετσάλη, ἐπρότεινε δὲ νὰ μὴ συνεδριάσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπιοῦσαν ὅπως συνοδεύσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Εἶτα δὲ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ βουλευταὶ Σπετσῶν καὶ Οἰτύλου κ. Γεωργ. Κούτσης καὶ Μιχ. Καπεταναάκος κατὰ τὰ ὡς ἑπεται πρωτόκολλα ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰανουαρίου τοῦ 1871, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δημοσίᾳ συνεδριαζούσης προσελθὼν ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν Γ. Κούτσης ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἑπεται.

Ὁ πρόεδρος.

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Ὁ Ἱερεύς.
Ὁ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν Ἀρχιμανδ. καὶ πνευματ. Χαρ. Ἱερομόναχος Φωκᾶς.

Οἱ γραμματεῖς.
Π. Μπούτος
Ἀ. Μαντζαβίνος
Μ. Παρίσης.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Γ. Ι. Κούτζης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου τοῦ 1871 ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ βουλευτὴς Οἰτύλου Μιχ. Καπεταναάκος ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

(Ἐφημ. πρακτ. τῆς Βουλῆς γ'. Συνοδ. γ'. περιόδ.) 7.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Ὁ ἱερεύς.
Ὁ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν Ἀρχιμανδ. καὶ πνευματ. Χαρ. ἱερομόναχ. Φωκᾶς.

Οἱ γραμματεῖς.
Μ. Παρίσης
Π. Μπούτος
Λ. Ματζαβῖνος.

Ὁ ὁρκισθείς
Μ. Γ. Καπεταναάκος.

Κατόπιν τούτου ὁ πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ὁ Βουλευτὴς Κερκύρας Ἰ. Πολυλᾶς ἀπεράσισε νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βουλευτικοῦ ἀξιώματος· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο· ὅτι ἡ μεγάλη πρέσβευσις τῆς Βουλῆς παρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους. Ἡ προσφώνησις τῆς πρεσβεύσεως καὶ ἡ ἀντιφώνησις τοῦ Βασιλέως ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

«Μεγαλειότατε!

Ἀγιζόμαι εὐτυχὴς διερμηνεύων μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς μεγάλης Πρεσβείας τὰς κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους εὐχὰς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ ἁπάσης τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας».

«Κύριοι.

Ἀποδεχόμενος μετὰ χαρᾶς τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ, ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς λοιπῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας μου συγχαρητηρίους ὑμῶν εὐχάς, ἐκ καρδίας ἀντεύχομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους πᾶσαν εὐδαιμονίαν, ἣν πέποιθα ὅτι γλυκυτέραν καὶ πληρεστέραν θέλουσιν εὕρει εἰς τὰς εἰλικρινεῖς αὐτῶν προσπαθείας ὑπὲρ τῆς γενικῆς τῆς πατρίδος εὐημερίας».

Ἔπειτα δὲ προσέθηκεν ὅτι, ὅπως δημοσιεύωνται τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς συνεδριάσεως, ἔδον νὰ προστεθῶσιν ἔτι τέσσαρες ἐργάται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον, πρὸς ἀποζημίωσιν δὲ τῆς προστιθεμένης δαπάνης νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐκτυπῶνται δύο χιλιάδες ἀντίτυπα ἀντὶ χιλίων πενταικοσίων, ἐκ τῶν ὁποίων πεντακόσια νὰ δίδωνται εἰς τοὺς

βουλομένους τῶν πολιτῶν ἐπὶ συνδρομῇ δραχμῶν 6 τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ ὁλοκλήρου τῆς Συνόδου, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἐπίσης ὁμοφώνως ἀπεδέξατο.

Ἀνεγνώσθη πρὸς τούτοις ἀναφορὰ τοῦ Ἀναστασίου Γούδα, δι' ἧς ἀναφερόμενος διαμαρτύρεται ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἀντίτυπον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων Παραλλήλων Βίων καὶ ζητεῖ νὰ νομοθετήσῃ ἡ Βουλὴ νέαν εἶδραν ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὅπως ἀπ' αὐτῆς διδάσκῃ τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος· ἔτι δὲ καὶ ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ πώρωθρ ἀνθυπασπιστοῦ Δριζοπούλου περὶ ἐπανακτήσεως τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ.

Αἱ ἀναφοραὶ αὗται παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἐξέθηκεν ὅτι πρῶτον ζήτημα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐπιμότησις τοῦ Βουλευτοῦ κ. Χατζίσκου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐν Δηλίῳ πεπραγμένων, ὅτε εἷς βουλευτὴς, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν ὅτι πρὸ πολλοῦ ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ συνοικισμοῦ τῶν ἐλαχοποιμένων, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ συναφὲς μὲ τὸ περὶ ληστείας νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ περιστολὴ τῆς ληστείας, ἀκολουθήσασα ὁ λέγων, εἶναι δυνατὴ διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἡ ἐξάλειψις αὐτῆς ἀδύνατος ἄνευ τοῦ συνοικισμοῦ. Καταλήγων, ὑπέβαλε πρότασιν νὰ ἐγγραφῇ τὸ νομοσχέδιον του ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὁμοῦ μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ ληστείας. Οὐδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως του γενομένης, ἀνέβη τὸ βῆμα ὁ ἐπερωτήσας, ὅστις, ἱστορήσας προοιμιακῶς τὰ κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν σφαγὴν ὡς καὶ τὴν βαθείαν βλάβην ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν εὐγενῶν ξένων, ἐδικαιολόγησεν ἐν μέρει τὴν κατὰ τῶν ἐγγόνων ξένων, ἐδικαιολόγησεν ἐν μέρει τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καταφορὰν τῆς Ἀγγλίας. Οἱ Ἄγγλοι ἤκουσαν καὶ ἐπίστευσαν, εἶπεν ὁ ἐγορεύων, ὅτι πρόσωπα ὑψηλῆς περιωπῆς ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ δράμα τοῦ Δηλίου. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδαμῶς ἀληθεύει. Τὴν ληστείαν παράγει ἡ κατάστασις τῶν μεθορίων καὶ διατηροῦσιν ἄνθρωποι ἀνίκανοι καὶ ἀνάνδροι, μὴ ἐπιτελοῦντες ἀκριβῶς, τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα. Τὰ ἔκτακτα μέτρα καὶ αἱ καταπιέσεις μαστίζουσιν ἀδυσωπήτως τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν, αἱ δὲ πολιτικαὶ ἀντεγκλήσεις καὶ αἱ φατριαστικαὶ κατηγορίαι ἐπινήργησαν εἰς τὴν κατὰ τῶν πολιτευομένων συκοφαντίαν καὶ ἀνεβίβασαν τὴν ὑποψίαν μέχρι τῶν προσώπων τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς. Κατηγοροῦσι τοὺς κατοίκους, αἵτινες ἐν τῇ δυστυχίᾳ αὐτῶν περιέμενον ἀδιαλείπτως, ὅτι ὑποβλ.

πουν τὰς ληστοσυμμορίας, ἀλλ' ἀγνοοῦσιν ὅτι ὑποφέρουσι τὰ πλήθεινα, ἔνθεν μὲν ἐκ τῶν κακουργημάτων, τῶν ἀπειλῶν καὶ τοῦ φόβου τῶν λῃστῶν, ἑτέρωθεν δὲ ἐκ τῶν ζημιῶν καὶ τῶν καταδιώξεων, εἰς ἃς ὑποβάλλει αὐτοὺς ἡ ἐξουσία, ἧς οἱ κατὰ καιροὺς ὑπάλληλοι διαπράττουσιν ἄπειρα ἀδικήματα. Ἀπαιτοῦσιν,, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, παρὰ τοῦ λαοῦ τὴν καταστροφὴν τῆς λῃστείας· ἀλλὰ δὲν ἔχουσι δίκαιον· ὁ λαὸς πληρώνει φόρους, ὅπως τυγχάνῃ ἀσφαλείας καὶ προστασίας· ὥστε ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει κατὰ καθῆκον νὰ τῷ παράσχῃ προστασίαν καὶ ἀσφάλειαν· ὁ στρατὸς ἐκπληροῖ ἀξιεπαίνως τὸ καθῆκον του, εἶναι ἀληθές. Ἀλλ' ὅμως ἡ λῃστεία δὲν καταστρέφεται, ὑφισταμένων τῶν αἰτίων τῆς λῃστείας. Παρατρέχω, προσέθηκε, τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης παρεκτροπάς, φυλάττων εὐγνώμονα σιωπὴν πρὸς εὐεργέτιδα Δύναμιν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ μὴ μεμφθῶ ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τούτου βήματος, τὸν ἄγγλον βουλευτὴν διὰ τὰς ὕβρεις, ἃς ἐσφενδόνισε κατὰ τοῦ ἀθώου ἔθνους ἡμῶν. Παρακαλῶ δὲ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῶν φονευθέντων, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ ἐξαλείψωσιν τὴν φράσιν *Ἕλληνες λῃσταί* ἐκ τοῦ ἐπιτυμβίου, καὶ προτείνω νὰ ἐκφράσῃ αὐτοῖς ἡ Βουλὴ τὴν λύπην της ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ ἀπωλείᾳ.

Μεταβὰς ἔπειτα εἰς ἄλλο ζήτημα, κατέκρινεν ὡς ἐπισφαλῆ τὴν πορείαν τῶν πολιτευομένων καὶ τῆς πολιτείας. Δὲν ἐννοῶ, εἶπε, τὴν τοιαύτην ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτεύματος. Ἡ κυβέρνησις εἶναι συνταγματικὴ ἢ κοινοβουλευτική; Κατ' ἐμὲ ἡ κυβέρνησις τοῦ Δεληγεώργη ἐσχηματίσθη ἀντικοινοβουλευτικῶς, μετ' αὐτὴν ἦλθεν ἡ κυβέρνησις τοῦ Κουμουνδούρου· καλῶς ἦλθε. Ἡ Βουλὴ ἀπελθοῦσα, ἐνεπιστεύθη τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ζαΐμη. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἀντιμάχῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἐπαναλαμβάνουσα τὰς ἐργασίας αὐτῆς, τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον. Ἄλλως; ὅπως βλέπομεν, θὰ καταντήσωμεν εἰς τὸ σύστημα τῶν προσωπικῶν κυβερνήσεων. Ἐπιβλαβὴς πρὸς τούτοις εἶναι ἡ ἄκρατος φιλαρχία τῶν πολιτευομένων καὶ ἡ μανία πρὸς τὰς δημοσίας θέσεις· ἑπτὰ πρωθυπουργοὺς ἀριθμοῦμεν ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἀπείρους ὑπουργούς, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τί συμβαίνει εἰς τὰ εὐνομούμενα ἔθνη, παρ' οἷς δύο εἰσὶ πάντοτε οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν ἐξουσίαν.

Ὁ ῥήτωρ τελευταῖον διεξῆλθεν ἱστορικῶς τὰ κατὰ τὴν φυγὴν τοῦ βασιλέως Ὄθωνος, καὶ ἐξεθείασε τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα στοργήν, ἣν ἐπέδειξεν ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος καὶ μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ στιγμῶν.

Μετὰ ταῦτα ἕτερος μετὰ βραχείαν διακοπὴν ἐλάλησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος εἰπών, ὅτι οὔτε ὁ λαὸς οὔτε οἱ πολιτευόμενοι ὑποστηρίζουσι τὴν λῃστείαν. Τὴν λῃστείαν συντηροῦσι τὰ ὄρια τῆς χώρας, ὧν τὸ χθαμαλὸν ἢ ἀνώμαλον περιφρουρεῖ αὐτὴν κατὰ τῶν καταδιώξεων καὶ τὰ ὁποῖα κατοικοῦνται οὐχὶ ὑπ' Ἑλλήνων ἀλλ' ὑπὸ ὄντων ἀθρήσκων καὶ βαρβάρων. Τὸ δυστύχημα τοῦ Δηλίου ἐπῆλθεν ἕνεκεν τῆς ἀναμίξεως τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ὑποχωρήσεως τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν πίεσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπέλθῃ. Τί πταίομεν ἡμεῖς; Μᾶς δεσμεύουσιν εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ μᾶς ἐπιβάλλονται οἱ ξένοι, ἀφοῦ μᾶς ἔκλεισαν εἰς στενοτάτην ὁρθετικὴν γραμμήν. Συνεπέρανε δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ ἐκφράσῃ τὴν θλῖψίν της διὰ τὸ συμβάν, καθιστῶσα ἅμα γνωστὰ τὰ αἴτια τοῦ κακουργήματος.

Ἐνταῦθα τοῦ Προέδρου παραχωρήσαντος τὴν ἕδραν τῷ Ἀντιπροέδρῳ, ἄλλος ἀντέκρουσε τοὺς προλαλήσαντας εἰπών, ὅτι δὲν ἐνόησε τὴν μέχρι τοῦδε συζήτησιν, διότι ὁ ἐπερωτήσας ἀπέφυγε νὰ θέσῃ τὸ ζήτημα τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐθύνης. Ἔχομεν ἀνάγκην, προσέθηκε, νὰ μάθωμεν τὰς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως καὶ τὰ διαμειφθέντα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων. Προτείνω λοιπὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις εἰς ἄλλην ὡρισμένην ἡμέραν. Τὴν πρότασιν δὲ ταύτην ὑπεστήριξαν ἕτεροι δύω, προσθέντες ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι τόσῳ σπουδαῖον, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ δημοσιογραφία ἐζήτησεν ἄλλοτε ἔκτακτον συγκλησιν τῆς Βουλῆς. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον ἐξήντλησε τρεῖς συνεδριάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου· ἔχομεν δὲ τὸ συμφέρον νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀθωότητα ἡμῶν καὶ νὰ ἀποκρούσωμεν τὴν μομφήν, ἣν μᾶς ἐπιῤῥίπτουσιν οἱ Ἄγγλοι, λέγοντες ὅτι σπουδαῖα πολιτικὰ πρόσωπα εἰσὶ λησταποδόχοι. Ἐὰν περιορισθῇ ἡ συζήτησις εἰς τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα, θέλομεν ἐπισύρει καθ' ἡμῶν ὑποψίας ἐνοχῆς. Οἱ Ἄγγλοι εἰσὶν ἄνδρες καὶ τιμῶσι τοὺς ἄνδρας, οὐχὶ δὲ τὰς κλαιούσας γυναῖκας· ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος διασύρεται ἐφ' ὁλόκληρον ἔτος· πρέπει ἄρα νὰ περιορισθῶμεν εἰς συζήτησιν, ἥτις δὲν ἀπέβη ἐπί τινα σκοπόν; Βεβαίως δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἀναζητήσωμεν τοὺς εὐθυνομένους καὶ αἰτίους, ἀλλ' εἶναι προτιμότερα νέα ὑποδούλωσις παρὰ νὰ διοικώμεθα ὡς ἀπὸ ὀκτὼ ἤδη μηνῶν, καθ' οὓς καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ τὰ δικαστήρια ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πίεσιν.

Τούτους ἀντέκρουσεν ἄλλος βουλευτὴς προσθείς, ὅτι ὁ ἐπερωτή-

σας δὲν εἶχε σκοπὸν ἐπερωτήσεως, ὡς ἀπέδειξε διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του, διότι ἁπλῶς ὑπέβαλε πρότασιν νὰ ἐκτρέχῃ ἡ Βουλὴ τὴν θλῖψιν αὐτῆς διὰ τὸ γεγονός. Ἂν οἱ προλαλήσαντες προτίθενται νὰ ὑποβάλωσι πρότασιν ἀναβολῆς, δὲν ἀντιλέγει, διότι καὶ αὐτὸς ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπέκτασιν τῆς συζητήσεως· ἀλλ' ἤδη προτείνει νὰ ἀρκεσθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὰ λεχθέντα καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Γενομένης μακρᾶς συζητήσεως ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων προτάσεων, πολλοὶ καὶ διάφοροι ἔλαβον τὸν λόγον, ἕως οὗ δύο ἐν διαστρέμενοι πρώην ὑπουργοί, ἐπρότειναν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἢ τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν, εἰπόντες ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐν Δηλίῳ σφαγῆς διαιρεῖται εἰς διάφορα στάδια, ἐξ ὧν μόνον τὸ τελευταῖον δὲν ἀρίκετο εἰς πέρας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν συμβάλλει ποσῶς εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἰδέαν τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐθύνης, ἀφ' οὗ μάλιστα τὰ πλεῖστα τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἐγγράφων ἐδημοσιεύθησαν πρὸ πολλοῦ, τὰ δὲ μένοντα ἀδημοσίευτα οὐδεμίαν ἔχουσι σημασίαν. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπεδέξαντο καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἀντέκρουσαν δὲ ἕτεροι εἰπόντες, ὅτι ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ δὲν πρόκειται περὶ κοινοβουλευτικῆς εὐθύνης, ὅτι οὐδεὶς διανοεῖται νὰ ἀπευθύνῃ κατηγορίαν κατὰ τῶν προκατόχων Κυβερνήσεων, καὶ ὅτι ἅπαντα ἡ ὑπόθεσις εἶναι συναφὴς καὶ ἀδιαίρετος. Ὅθεν δέον νὰ συζητηθῇ ὁλόκληρος.

Μετὰ τούτους ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, βεβαιώσας τὴν Βουλήν, ὅτι δύναται νὰ καταθέσῃ προθύμως τὰ ζητούμενα ἔγγραφα, ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουσι καί τινα φέροντα εἰς ζητήματα ἐκκρεμῆ τέως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ κατατεθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Μετὰ βραχεῖαν δὲ ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν οἱ μὲν ἀπῄτουν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως οἱ δὲ τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος συνεκεφαλαίωσε τὸ ζήτημα, ὅπως θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν ἑκατέραν τῶν προτάσεων· ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν προσήγαγε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα εἰπών, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐμπεριέχεται πᾶσα ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀλληλογραφία τῶν κυβερνήσεων μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ἡ νέα κυβέρνησις. Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρι τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς (15 Ἰανουαρίου), ὅπως κατὰ τὸν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνον τὰ ἔγγραφα τυπωθῶσιν.

Ὁ δὲ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5. μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΑΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀγγ. Ματσαβίνος.
Π. Μπούτος.
Κ. Κοσσονάκος.
Γ. Μαλέας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 11 *Ἰανουαρίου* 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν μέ τινα διόρθωσιν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διέταξε τὴν μετάφρασιν τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Δηλίου ἐγγράφων, πιστεύει ὅμως ὅτι δὲν θὰ περαιωθῇ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐργασία μέχρι τῆς Παρασκευῆς. Ἕτερος ἀπήντησε πρὸς ταῦτα, ὅτι ἡ περὶ τῶν δηλιακῶν συζήτησις πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὴν Παρασκευήν, διότι ὀλίγα ἐκ τῶν ἐγγράφων ἐκείνων εἰσὶν ἀναγκαῖα πρὸς φωτισμὸν τῆς συζητήσεως.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἀφοῦ οἱ μεταγχέντες τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη ἀπεδέχθησαν σιωπηλῶς τὴν μομφήν, ἣν ἀπηύθυνεν ὁ κ. Χατζίσκος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη ἐσχηματίσθη ἀντικοινοβουλευτικῶς, ἕπεται ὅτι ἡ μομφὴ εἶναι ἀληθὴς· ὀφείλουσιν, εἶπε, νὰ ἀναιρέσωσι τὴν κατηγορίαν, διότι δεικνύουσιν ἐνοχὴν διὰ τῆς σιωπῆς των. Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἀναλαμβάνον τὴν ἐξουσίαν, ὀφείλει λόγον εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν· ἄλλοι δύνανται νὰ σιωπῶσι, ἀλλ' ἡ σιωπὴ δὲν ἁρμόζει εἰς πολιτικὸν καυχώμενον μέχρι τοῦδε διὰ τὰ φιλελεύθερα αὐτοῦ φρονήματα. Τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη ἐξήντλησε καὶ τὰ τελευταῖα μέσα πρὸς παράτασιν τῆς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς, καὶ ἔπεισε τὸν Βασιλέα, ἵνα χορηγήσῃ αὐτῷ τὴν διάλυσιν ἣν, ὡς διέδωκεν, εἶχεν ὑποσχεθῇ ὁ Βασιλεύς. Ἐν τούτοις εἷς τῶν μετριοφρονεστέρων βουλευτῶν κατηγορεῖ αὐτὸ ὡς ἀντικοινοβουλευτικόν· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοιαύτην κατηγορίαν; Ἐπιθυμοῦμεν τέλος πάντων νὰ μάθωμεν τοὺς λόγους τῆς ἐλεύσεως καὶ πτώσεως τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου.

Ἕτερος ἐνδιαφερόμενος πρώην ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παραδέχεται ὡς ὀρθὸν βεβαίως πᾶν ὅ,τι λέγει ἕκαστος ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος. Δὲν ἀπηντήσαμεν ἡμεῖς οἱ περὶ τὸν Δεληγεώργην, διότι ἐπὶ τῆς συζητήσεως ἐκείνης προέκειτο περὶ ἄλλου ὑπουργείου· ἔπρεπεν, ἠκολούθησεν ὁ ῥήτωρ, νὰ δοθῇ καιρός, νὰ ὑποβληθῇ ἐπερώτησις, καὶ οὐχὶ νὰ γείνῃ ἐξ ἑφόδου κατηγορία. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Δεληγεώργη ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν, διότι ἡ προκάτοχος αὐτῆς εἶχε λόγους παραιτήσεως, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς τὸν Βασιλέα. Ἕκαστος ὑπουργὸς δύναται νὰ ὑποβάλῃ οἱουσδήποτε ὅρους ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν ὁρίων. Οὕτως ἔπραξεν ὁ Δεληγεώργης. Καὶ ἐν τούτοις λέγουσιν, ὅτι ἐπιέσαμεν τὸν Βασιλέα· ἡ φράσις αὕτη εἶναι ἀντικοινοβουλευτική, καὶ οὐχὶ οἱ ὅροι. Διότι τέλος οὐδεὶς γινώσκει τί συνεφωνήθη, οὐδὲ δύναται νὰ δικάσῃ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς ἰδέας αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγένοντο πράγματα. Εἴμεθα, ὡς λέγουσι, προσέθηκεν ὁ ῥήτωρ, ἀντικοινοβουλευτικοί, ἐπειδὴ δὲν εἴχομεν πλειονοψηφίαν· πλὴν τίς εἶχε τοιαύτην ἐκτὸς τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου; Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς οὐδὲν περιέχει ἀντισυνταγματικόν, διότι ἡ ἀναβάπτισις τῆς Βουλῆς κατὰ συντομωτέρας περιόδους παγιοῖ τὸ σύνταγμα· ἄλλως τε τὸ ἡγεμονικὸν δικαίωμα τοῦ διαλύειν εἶναι ἀπόλυτον, ἡ δὲ κοινοβουλευτικὴ εὐθύνη ἄνευ ἐλευθέρας ἐνεργείας εἶναι ὁλοικισμός. Ἕκαστος ὑπουργὸς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐλευθέρως δίδων κατόπιν λόγον εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν. Ἐδέχθημεν λοιπὸν τὴν ἀρχὴν κοινοβουλευτικώτατα καὶ συνταγματικώτατα· θέλομεν δὲ δώσει προθύμως λόγον τῶν πράξεών μας ἀπαντῶντες συνάμα καὶ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ.

Ἕτερος ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα εἰπών, ὅτι ἡ κατηγορία δὲν ἐγένετο ἐξ ἑφόδου· ὁ κ. Χατζίσκος ποιησάμενος ἐπερώτησιν διεδήλωσεν ὁριστικῶς, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὰ κατὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη· ὥστε ἔκτοτε εἶχον ἀρκούντα καιρὸν νὰ παρασκευασθῶσιν οἱ μέλλοντες νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτούς· εἶναι, προσέθηκε, τὸ πρῶτιστον καθῆκον τῆς Βουλῆς νὰ μάθῃ τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου, καὶ εἶχε δίκαιον ὁ πρόεδρος νὰ εἴπῃ ἐν τῇ προσλαλιᾷ αὐτοῦ *ζῶντα καὶ παράσιτα ὄντα*. Διότι ἂν ἡ Βουλὴ ἐξήλεγχε τὰ κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὑπουργείων, οὐδὲν θὰ παρενέβαινε διαταράττον τὴν συνταγματικὴν τροχιάν. Ὁ Βασιλεύς, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, δύναται νὰ διαλύῃ τὴν Βουλήν, νὰ

διορίζῃ καὶ νὰ παύῃ τοὺς ὑπουργούς. Κατὰ τοῦτο διαφέρει ἡ ἀπόλυτος τῆς συνταγματικῆς κυβερνήσεως, ὅτι ἡ α'. ἔχει μόνον ἀνάγκην τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως, ἡ δὲ β'. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς· ὥστε ἔπρεπεν ἡ κυβέρνησις Δεληγεώργη νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι ἐστερεῖτο τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς· ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν ἀμέτως, καὶ οὐχὶ νὰ μένῃ ἐπὶ πέντε μῆνας εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἶτα νὰ ἀποσυρθῇ μόλις ἡ Βουλὴ ἐνεφανίσθη. Ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἐμόρφωσε πρὸς τούτοις σύστημα ἐκλέσεων ἀνακριβῶν, ἁρμόζον μόνον εἰς ἀπολύτους κυβερνήσεις· καταλήγων δὲ ἐπρότεινε νὰ ὁρίσῃ ἡ Βουλὴ ῥητὴν ἡμέραν, ὅπως συζητήσῃ, ἐὰν ἡ ἐπὶ πέντε μῆνας διαχείρισις τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη εἶναι κοινοβουλευτική.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ προαγορεύσας πρώην ὑπουργός, προσθεὶς ὅτι ἡ ἔλευσις τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη δὲν εἶναι ἀντικοινοβουλευτική, καὶ ὅτι δὲν εἰδέ που κυβερνήσεις δύο εἰδῶν. Μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει κυβέρνησις κοινοβουλευτική, σημαίνουσα Βουλὴν καὶ Γερουσίαν, ἀλλὰ τὰ συντάγματα τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης εἰσὶ λίαν περιωρισμένα. Καὶ ἐν Ἑλλάδι δὲ δὲν ὑπάρχει κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔνθα τὸ κοινοβούλιον εἶναι διαρκὴς συνέλευσις. Τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ διοικήσῃ, νὰ ἀναβάλῃ τὴν Βουλὴν καὶ νὰ διαλύσῃ αὐτήν. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη δὲν τὸ ἔπραξεν, ἐπειδὴ δὲν τὸ ἐπέτρεψαν αἱ περιστάσεις· ἐνήργησεν ἑπομένως κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ εἶναι ἕτοιμον, ὑποβαλλομένης προτάσεως, νὰ δώσῃ λόγον τῶν ἑαυτοῦ πράξεων.

Ἄλλος βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι ἀγνοεῖ τὸν σκοπὸν τῆς συζητήσεως καὶ ἐνίσταται ὑπὲρ τοῦ κανονισμοῦ, διότι προέκειτο νὰ γείνῃ συζήτησις ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Ἐπρότεινε δὲ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις καὶ νὰ ταχθῇ ἡ πρότασις εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ἐπιλαβόμενος τοῦ λόγου εἶπεν, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε συζήτησις περιεστράφη εἰς διαμοιβὴν ἰδεῶν· ἀλλ' ἤδη ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἂν θέλῃ, τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος.

Ἕτερος πρώην πωθυπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι δὲν ἐκπλήττεται διὰ τὴν πρότασιν. Εἰς ὁμοίας περιστάσεις οἱ τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη κατηγοροῦντες ὑπῆρξαν σύμφωνοι, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ὦσι γενναῖοι ἢ ἀθῶοι, ὅπως φέρωσι τοιαύτην πρό-

τασιν. Κατὰ τὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. Χατζίσκου ἐσκόπουν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς μου· ἐν τούτοις αὕτη ἀνεβλήθη· πλὴν οὐδέποτε ἀπήντησα πρότασιν ὁμοίαν τῆς σήμερον ὑποβληθείσης. Μόνη ἡ Βουλὴ ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τοιοῦτον λόγον, οὐχὶ δὲ μόνος ὁ βουλευτής· ἡ παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἡ πρόσκλησις δικαίωμα τοῦ Βασιλέως. Καὶ οἱ μὲν λόγοι τῆς παραιτήσεως εὐκόλως ἐξηγοῦνται, ἐνῷ οἱ τοῖς προσκλήσεως οὐχί, διότι ὁ παραιτηθεὶς ὑπουργὸς δὲν ἀντιπροσωπεύει πλέον τὸν Βασιλέα. Εἶμαι πρόθυμος λοιπὸν νὰ ἀπαντήσω ἐκτιθέμενος τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς μου, ὡσαύτως δὲ νὰ ἀπαντήσω ἀμέσως καὶ εἰς τὴν ἑτέραν πρότασιν, ἂν ἡ Βουλὴ τὸ διατάξῃ.

Μετὰ βραχεῖαν ἀκόμη συζήτησιν καθ' ἣν ἔλαβον διάφοροι τὸν λόγον, εἷς βουλευτὴς προσέθηκεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὰς περὶ συντάγματος ἰδέας δύο προλαλησάντων. Τοιοῦτον σύνταγμα φέρει ὁλέθρια ἀποτελέσματα, ὡς δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ᾗ τοσαῦται ἐτήλθον καταστροφαὶ ἕνεκεν τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη νὰ ἀναβληθῇ ἡ πρότασις κατὰ τὴν 21. Ἰανουαρίου.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν δύο ἀναφοραί, ἡ μὲν μία τῶν κατοίκων Τριφυλίας, ἐξαιτουμένων νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς πολιτικὰ τὰ κατὰ τὴν μεσοβασιλείαν διαπραχθέντα ἐν Τριφυλίᾳ, ἡ δὲ ἄλλη δύο νέων στενογράφων, ἐξαιτουμένων νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 125.

Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν εἶπε τις ὅτι δὲν ἐκπληροῦται ὁ σκοπὸς, δι' ὃν προσελήφθησαν οἱ στενογράφοι. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἐγένετο λόγος περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν στενογράφων καὶ ἐδόθη πίστωσις· πλὴν εἰσέτι ὑπάρχουσιν ἀτύπωτα καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ 1868. Ὀφείλει τὸ προεδρεῖον νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν στενογραφημάτων, διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ δημοσιεύωνται αἱ συζητήσεις τῆς Βουλῆς ἐπὶ φωτισμῷ τοῦ δημοσίου. Παρατηρῶ πρὸς τούτοις εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ διορθοῦνται τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ, ἀντὶ ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας, ἐπιτροῦντος πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως ὑπαλλήλου τινὸς τῆς Βουλῆς.

Πρὸς ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι παρήγγειλε νὰ γίνεται ἡ δέουσα ἐπιβλεψις ἐπὶ τῶν στενογραφημάτων, ὅπως μὴ γίνωνται σπουδαῖαι ἀλλοιώσεις, ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν τύπωσιν πταίει οὐχὶ τὸ στενογραφικὸν γραφεῖον, ἀλλὰ τὸ τυπογραφεῖον·

συνέστησε δὲ, καθόσον ἤρχετο τῶν μισθῶν, τὴν ἱκανοποίησιν ἑνὸς ἐπιμελοῦς καὶ ἱκανοῦ στενογράφου. Ἐπὶ τῆς συστάσεως ταύτης πολλοὶ εἶπον νὰ διορθωθῇ.

Ἀκολούθως ἕτερος βουλευτὴς ὑπέβαλε ἓξ προτάσεις νόμου περὶ παιδείας καὶ κληροδοτημάτων μετὰ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων, καὶ ἄλλος πρότασιν νόμου περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ φυτειῶν ἐχούσας οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῶν νομοσχεδίων τῆς κατωτάτης, μέσης καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ περὶ χρήσεως τῶν κληροδοτημάτων.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πολλάκις ἤκουσα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς ἀποδίδοντας εἰς ὑποβαλλόμενα ὑπ' αὐτῶν νομοσχέδια πολλὴν σπουδαιότητα, ἣν κἀγὼ δὲν ἀμφισβητῶ· ὅμως συγχωρήσατέ μοι νὰ παρατηρήσω ὑμῖν ὅτι αἱ ἐκ τῶν νομοσχεδίων τούτων προκύπτουσαι ὠφέλειαι περιορίζονται ἐντὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος· ὅ,τι δ' ἂν νομοθετήσωμεν περὶ βελτιώσεως τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς παιδείας ἀφορᾷ ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα, ἡ δὲ παιδεία ἡ τροφή. Ὅθεν τὰ περὶ ἐκκλησίας καὶ παιδείας νομοθετήματα ἡμῶν ἔχουσι πολὺ μείζονα σπουδαιότητα ἢ πάντα τὰ ἄλλα οὐ μόνον διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους πολλούς, οὓς θέλω ἀναπτύξει εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν. Ὅτι μὲν κατ' ἐμὲ κρίτην εἶναι ἀναγκαῖον νὰ νομοθετηθῇ περὶ βελτιώσεως τοῦ διοικητικοῦ μέρους τῆς ἐκκλησίας καὶ περὶ τοῦ κλήρου αὐτῆς θέλω πραγματευθῇ εἰς ἄλλην περίστασιν· νῦν δὲ περιορίζομαι εἰς τὰ ἀφορῶντα τοὺς διαφόρους κλάδους καὶ βαθμοὺς τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως. Ὁποία δ' εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς τροποποιήσεως τοῦ συστήματος τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως καταφαίνεται ἐκ τῶν ἑξῆς, ὁποῖα δὲ ἔσονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν νομοθετηθησομένων θέλουσι δειχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Τῶν πρώην ὑπουργῶν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεώς τις ἐν ἐκθέσει του πρὸς τὴν Α. Μ. εἶπε περίπου τὴν ἑξῆς ἀναντίρρητον ἀλήθειαν, ὅτι οἱ νόμοι οἱ διέποντες τὴν παρ' ἡμῖν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν παντὸς κλάδου καὶ παντὸς βαθμοῦ ἔχουσι πολλὰ τὰ ἐκ μακρᾶς πείρας πλημμελῆ ἀποδειχθέντα, ὅτι πολλαὶ διατάξεις αὐτῶν ὡς ἐκ τοῦ δυσαφαρμόστου ἐμειναν εἰς ἀχρηστίαν καὶ ὅτι

οὐκ ὀλίγαι ἐλλείψεις ἀνεπληρώθησαν διὰ διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν διαταγῶν κατὰ τὰς κρίσεις τῶν ἑκάστοτε διοικούντων τὰ τῆς παιδείας, ἐξ οὗ προῆλθον καὶ οὐκ ὀλίγαι ἀνωμαλίαι καὶ συγχύσεις. Ἄλλοι δέ, ἐν οἷς κατατάττω καὶ ἐμαυτόν, ἧττον ἐπιεικῶς κρίνοντες, ἀνομολογοῦσιν ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν παιδεία, χωλαίνουσα σπουδαίως καθ' ὅλους τοὺς βαθμοὺς καὶ κλάδους, ἵνα μὴ εἴπω βαρύτερόν τι, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τροποποιήσεως· ἐπειδή, ὅπως νῦν προβαίνει, εἶναι πολὺς φόβος, μήπως ἐντελῶς φυγαδευθῇ ἀπὸ τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Οὐδὲν δὲ δύναται νὰ εἴπῃ τις περὶ ἐκείνων, οἵτινες, ἀφορῶντες εἰς τὴν ἔκτασιν καὶ ὄχι εἰς τὸ βάθος τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως, ὄχι μόνον θαυμάζουσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπομνήματα περὶ αὐτῆς γράφουσι.

Πολλοὶ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν ἐπροσπάθησαν, ὅσον αἱ περιστάσεις καὶ ἡ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διαμονὴ τοῖς ἐπέτρεπον, μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου νὰ ἐπενέγκωσι τὴν προσήκουσαν θεραπείαν· ὅμως ἐπὶ τέλους οὐδὲν κατώρθωσαν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ προσπάθεια αὐτῶν δὲν ἦτο σκόπιμος· ἐπειδὴ ἀντὶ ν' ἀρχίσωσι τὴν θεραπείαν ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ὅπερ εἶναι τὸ φυσικώτερον, ἐπεχείρησαν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπερ ἔρχεται ὕστατον. Ἄλλοι πάλιν περιωρίσθησαν μόνον εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ· ὅμως, ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, τὸ ἔργον αὐτῶν ἤθελεν εἶσθαι ἐπίσης πλημμελές, ἐπειδή, ἵνα ὑπάρχῃ τὸ οἰκοδόμημα τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως σύμμετρον, ἁρμονικὸν καὶ σύμφωνον καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὸ ὅλον, ἀπαιτεῖται ἅπαν τὸ κατασκεύασμα αὐτοῦ νὰ συντελεσθῇ οὐ μόνον ὑπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἐπειδὴ λοιπόν, ὡς εἴρηται, ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶναι ἀνθηρά, ὅπως οἱ μὴ εἰδότες κρίνουσι, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα ἀναβολὴ οὐ μόνον τὴν ἀπαιδευσίαν ἡμῶν παρατείνει, ἀλλὰ καὶ τὴν καχεξίαν τῶν ἡμετέρων πραγμάτων ἐπιτείνει, καὶ ἐπειδή, εἰ καὶ πολλαὶ ἐδείχθησαν καλαὶ διαθέσεις ἀπὸ πολλὰς τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ, οὐδὲν ὅμως μέχρι τοῦδε ἕνεκα τῶν εἰρημένων περιστάσεων κατωρθώθη, οὐδὲ κατορθωθήσεται, ὑφισταμένων πάντοτε τῶν αὐτῶν περιστάσεων, ἀνεδέχθην τὴν θεραπείαν τῆς μεγάλης ταύτης ἀνάγκης, ὅπερ καὶ ὁ νόμος μοὶ ἐπιβάλλει, ὄχι ἀπὸ περιουσίαν γνώσεων, ἀλλ' ἀπὸ πεποίθησιν ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν πάντες μετὰ προθυμίας θέλετε συνεισφέρει τὸ ἐφ' ὑμᾶς εἰς τελείαν κατάρτισιν τοῦ ἔργου. Ὅθεν ὑποβάλλω ὑπὸ τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τέσσαρα νομοσχέδια,

τὰ ὁποῖα νομίζω ὅτι εἶναι ἱκανὰ οὐ μόνον νὰ ἄρωσιν ἐν βραχεῖ ἀπὸ τοῦ μέσου τοὺς ἀπειλοῦντας ἡμᾶς φόβους καὶ νὰ ἐπενέγκωσι τὴν παρὰ πάντων ποθουμένην εὐημερίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν δυσπραγίαν ἡμῶν νὰ θεραπεύσωσιν.

Ἔχων ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἶναι ἔτι ἀνάγκη νὰ μιμώμεθα τοὺς Εὐρωπαίους καὶ ὄχι νὰ αὐτοσχεδιάζωμεν, οὐδόλως παρέκλινα ἀπὸ τὰς βάσεις τῶν ὑπαρχόντων νόμων, οἵτινες, ὡς προϊὸν μακρᾶς πείρας σορῶν ἐθνῶν, εἶναι εἰς τὰ πλεῖστα σοφοί, ἀλλ' ἐπροσπάθησα νὰ συμπεριλάβω ἐν αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπενεχθείσας ἐκεῖθι βελτιώσεις καὶ τὰς ἀναγκαίας διατάξεις, ὅσας τὰ πράγματα ἡμῶν ἀπέδειξαν ἤδη ἀπαραιτήτους. Πάντα δὲ ταῦτα θέλουσι γείνει καταφανῆ ἐν τῷ ἁρμοδίῳ χρόνῳ καὶ τῷ οἰκείῳ τόπῳ. Ἂν δὲ μέχρι τοῦδε ἕνεκα τῶν περιστάσεων δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κάμωμεν τὰ δέοντα, θέλετε μὲ συγχωρήσει, ἂν εἴπω, ὅτι εἶναι ἐσχάτη ἀβελτηρία, νὰ μένωμεν καὶ σήμερον ἀνάλγητοι, βλέποντες οἰχομένην ἐντελῶς τὴν παιδείαν ἀπὸ τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἥτις ἄλλοτε ὑπῆρξεν ἡ ἑστία τῶν φώτων.

Ἵνα λοιπὸν μετενέγκωμεν ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν σοφίαν τῶν Εὐρωπαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταστήσωμεν ὅλους τοὺς νῦν ἐλλείνως ἔχοντας βαθμοὺς καὶ κλάδους τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως ἀνθηρούς, ὅπως εἶναι καὶ ἐν τῇ σοφῇ Εὐρώπῃ, εἶναι ἀνάγκη οὐ μόνον τοὺς περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμους αὐτῶν μὲ τὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν τροποποιήσεις, ὅσας ὁ χρόνος κατέδειξεν ἀπαραιτήτους, νὰ εἰσαγάγωμεν κατὰ τὸ δυνατόν, ἀλλὰ καὶ νέους ν' ἀποστείλωμεν ὑποτρόφους, ἔνθα ἀκμάζει ἡ σοφία, διὰ νὰ μετενέγκωσιν αὐτὴν ἐκεῖθεν ἅπαξ διὰ παντός. Τὰ μέσα τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ σκοποῦ τούτου περέχουν ἡμῖν ἄνδρες φιλοπάτριδες διὰ γενναίων κληροδοτημάτων· ὅμως ἡμεῖς ἐπὶ μακρὸν ἤδη χρόνον τὰ δαπανῶμεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτογνωμόνως καὶ ἀσκόπως, ἵνα μὴ εἴπω τι βαρύτερον.

Ἂν τοὺς ἐτησίους τόκους τῶν κληροδοτημάτων ἐπὶ μίαν δεκαετίαν δαπανήσωμεν κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν γενναίων δωρητῶν, νὰ χρησιμεύσωσι δηλ. διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἔθνους, θέλομεν δυνηθῇ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ οὐ μόνον τὴν σοφίαν καὶ τὰς τέχνας τῶν Εὐρωπαίων νὰ μετατέρωμεν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ πάντα διαγμὸν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν προαιρουμένων νὰ εὐεργετῶσι θέλομεν ἄρει, ὅταν ἴδωσιν ὅτι τὰ ἀφιερώματα τῶν ἐκλιπόντων, καταναλισκόμενα

σκοπίμως, ὑπόσχονται νὰ προικίσωσι τὴν πατρίδα ἡμῶν μὲ τόσα μεγάλα ἀγαθά.

Ἡ κατὰ τοὺς νόμους τῆς σοφῆς Εὐρώπης καὶ τὰς παρούσας ἡμῶν χρείας τροποποίησις τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν γενναίων δωρητῶν καὶ τὰς μεγάλας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀνάγκας χρησιμοποίησις τῶν κληροδοτημάτων ὑπόσχονται βεβαίως καὶ σταδίων εὐρὺ νὰ ἀνοίξωσιν εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν φιλοπονίαν, ἀποτρεπομένων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν δημοσίων θέσεων τῶν τοσούτων περιπαθῶς ἀναντίον καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων συμφερόντων ἐπιζητουμένων, ἀλλὰ καὶ πάντας ἡμᾶς, οἵτινες οὔτε κατὰ τὴν νυμοτύνην, οὔτε κατὰ τὰ ἄλλα τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν πλεονεκτήματα ἀπολειπόμεθα, νὰ καταταξωσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν πολιτισμένων καὶ οὕτω νὰ πεισθῶσι καὶ οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς ὅτι εἴμεθα ἄξιοι καλλιτέρας τύχης.

Πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν ὑποβάλλω τέσσαρα νομοσχέδια.

α΄.) Περὶ τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως.

β΄.) Περὶ τῆς μέσης.

γ΄.) Περὶ τῆς ἀνωτάτης.

δ΄.) Περὶ χρήσεως τῶν κληροδοτημάτων, ἃ δὶς μέχρι τοῦδε ὑπέβαλον, οὐχὶ ὅμως, ὅπως σήμερον, διότι διετυπώθη ἤδη σκοπιμώτερον.

Τὰ καθ' ἕκαστα τῶν νομοσχεδίων τούτων ἐπιφυλάσσομαι ν' ἀναπτύξω κατὰ τὴν συζήτησιν.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ Δημοτικῶν Σχολείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἄρθρ 1. Σκοπὸς τῶν δημοτικῶν σχολείων (ἀρρένων ἢ κοραϊσίων) εἶναι νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν νεότητα διὰ διδασκαλίας, ἀσκήσεως καὶ ἀγωγῆς τὰς βάσεις τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὸν βίον τὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἐπιτηδεύματι, εἰς ὃ ἕκαστος τρέπεται.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διαχείρισις ὑπαρχούσης ἢ ἐκ περιουσίας δημοτικοῦ σχολείου καὶ προσεκτηθησομένης διὰ κληροδοτημάτων, ἢ δωρεῶν ἢ ἄλλως πως, ἀνατίθεται, ἂν βεβαίᾳ ἄλλη διάταξις δὲν ὑπάρχῃ, εἰς τριμελῆ ἐπιτροπήν, τὴν ὁποίαν, παριστῶσαν νομικὸν πρόσωπον, ἐγκρίνει ἐπὶ τριετίαν συστάσει τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς

ἀρχῆς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐκ καταλόγου τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ τιμιωτέρων πολιτῶν τοῦ τόπου, εἰς ὃν κεῖται ἡ περιουσία, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ψηφιζομένου εἰς πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Κατὰ δὲ τὴν ἀνανέωσιν αὐτῆς ἓν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν τῆς προηγουμένης περιόδου.

Ἄρθρ. 3. Ἕκαστος δῆμος τοῦ Κράτους, ἀπαρτιζόμενος μὲν ἐκ μιᾶς κωμοπόλεως, ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ ἐν τοὐλάχιστον δημοτικὸν σχολεῖον ἀρρένων καὶ ἓν κοραϊσίων, εὐπορῶν δὲ καὶ νηπιακόν, εἰς ὃ φοιτῶσιν ἀδιακρίτως ἄρρενα καὶ θήλεα 4—6 ἐτῶν· ἀπαρτιζόμενος δὲ ἐκ πολλῶν χωρίων, ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ πλείονα σχολεῖα καὶ τῶν δύο φύλων. Ἐν δὲ τοῖς μικροῖς χωρίοις τοῖς ἔχουσιν ὀλιγωτέρας τῶν 100 οἰκογενειῶν μέχρι τινὸς ἡλικίας ἄρρενα καὶ θήλεα ἐπιτρέπεται νὰ συνδιδάσκωνται· ἐὰν δ' ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν ἦναι ἔτι ἐλάσσων, ἐπιτρέπεται καὶ ἐφημέριος, ἔχων τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, νὰ ἦναι καὶ δημοδιδάσκαλος.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν οἱ μαθηταὶ δημοτικοῦ σχολείου ἦναι πλείονες τῶν 80, διορίζονται κατὰ τὴν ἀνάγκην καὶ πλείονες διδάσκαλοι· ἐὰν δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ὑπερβῇ τοὺς 300, τὸ σχολεῖον διαιρεῖται κατὰ τὴν ἀνάγκην εἰς δύο ἢ πλείονα.

Ἄρθρ. 5. Ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις τοῖς ἔχουσι πλείονας διδασκάλους προΐσταται καὶ ἀλληλογραφεῖ μὲ τὰς προϊσταμένας ἀρχὰς καὶ τοὺς γονεῖς ὁ ἔχων τὸν ἀνώτερον βαθμόν· ἰσοβάθμων δ' ὄντων, ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὸν προβιβασμόν, ἢ ὁ προτεταγμένος, ἐὰν διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος εἱωρίσθησαν ἢ προβιβάσθησαν.

Ἄρθρ. 6. Τὰ σχολεῖα τῶν κοραϊσίων, ὄντα πάντοτε κεχωρισμένα ἀπὸ τὰ τῶν ἀρρένων, διευθύνονται ὑπὸ διδασκαλίσσης. Τίνες δ' ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχωνται ἐν αὐτοῖς, κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 7. Πάντες οἱ παῖδες ἀπὸ τοῦ ἕκτου μέχρι τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας των ὀφείλουσι νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν· οἱ δὲ μὴ ὑποχρεοῦντες τὰ τοσαύτην ἡλικίαν ἔχοντα τέκνα των γονεῖς ἢ κηδεμόνες νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τιμωροῦνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας πειθαρχικῶς. Τίνα τέκνα δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν καὶ ποία καὶ πόση ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας θέλει ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 8. Ἐν μὲν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις τῶν ἀρρένων διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα, ἀνάγνωσις, γραφή, στοιχ. ἀριθμητικῆς, χριστιανικὴ διδασκαλία (προσευχαί, ἱερὰ ἱστορία, κατήχησις) ἑλλ. ἱστορία, μαθηματικὴ, φυσικὴ καὶ πολιτικὴ γεωγραφία, ἠθικὴ, φυσικὴ, φυσικὴ ἱστορία καὶ γραμμικὴ ἰχνογραφία, στοιχεῖα γεωργικῆς, κηπουρικῆς, ἀγρονομίας, δενδροκομίας, μελισσοτροφίας καὶ φωνητικῆς μουσικῆς, ἁπλαῖ προτάσεις ἐκ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, ἅπασα ἡ στοιχειώδης γραμματικὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ δι᾽ τῆς ἑβδομάδος μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων σωμασκίαι. Ἐν δὲ τοῖς δημοτ. σχολείοις τῶν κορασίων διδάσκονται ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω μαθήματα, ἐκτὸς τῆς γεωργικῆς, κηπουρικῆς, ἀγρονομίας, δενδροκομίας καὶ μελισσοτροφίας, ἡ βομβυκοτροφία, τὰ χρησιμώτερα τῶν χειροτεχνημάτων καὶ ἀνάλογοι σωμασκίαι. Ἡ διδασκαλία θέλει γίγνεσθαι διὰ τῆς συνδιδακτικῆς μεθόδου· ἔνθα ὅμως ἡ ἔλλειψις τῶν ἀναγκαίων διδασκάλων δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο, ἐνεργεῖται διὰ μικτῆς, δηλ. συνδιδακτικῆς καὶ ἀλληλοδακτικῆς, κατὰ τὰς περὶ τούτων εἰδικὰς διατάξεις. Τὰ τέσσαρα πρῶτα μαθήματα θέλουσι διδάσκεσθαι ἐν τοῖς πρώτοις τρισὶν ἔτεσι, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν τοῖς ἄλλοις τρισί.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῆ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν ἐποπτῶν αἱ τάξεις, εἰς ἃς θέλουσι διαιρεῖσθαι τὰ δημοτικὰ καὶ νηπιακὰ σχολεῖα, τὰ διδακτέα εἰς ἑκάστην τάξιν μαθήματα, τὸ ποσὸν αὐτῶν καὶ πᾶν ἄλλο ἔχον σχέσιν πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῶν δημ. σχολείων.

Ἄρθρ. 9. Πάντα τὰ μαθήματα θέλουσι διδάσκεσθαι κατὰ βιβλία κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν ὡς κατάλληλα πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Συγκαταλέγονται δ᾽ ἐν τοῖς διδακτικοῖς βιβλίοις καὶ οἱ ἱστορικοὶ καὶ γεωγραφικοὶ πίνακες, αἱ ἰχνογραφίαι, αἱ καλλιγραφίαι καὶ πᾶν ἄλλο ἔχον σχέσιν πρὸς τὰ διδασκόμενα μαθήματα.

Ἄρθρ. 10. Ἀπὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ἡ ἔγκρισις πάντων τῶν ἐν χρήσει νῦν διδακτικῶν βιβλίων καὶ ὑποβάλλονται πάντα ἐκ νέου εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐποπτῶν καὶ τὴν ἔγκρισιν καὶ σύστασιν τοῦ ὑπουργείου. Ἐὰν δὲ δι᾽ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μάθημα ὑπάρχωσι νῦν δύο ἢ πλείονα διδακτικὰ βιβλία ἐγκεκριμένα ἢ κατόπιν ὑποβληθῶσι

τοιαῦτα, ἡ ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν κρίσις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι πάντοτε κατ᾽ ἀντιπαραβολὴν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον, τὰ ὁποῖον οὐδέποτε δύναται νὰ ἀναστείλῃ σύστασιν κεκριμένου ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν διδακτικοῦ βιβλίου, θέλει συνιστᾷ ὡς διδακτικὸν τὸ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐποπτῶν σχετικῶς καλλίτερον, ἀποκλειομένων ἀνυπερθέτως τοῦ λοιποῦ πάντων τῶν ἄλλων.

Ἄρθρ. 11. Ἡ μὲν ἀξία ἑκάστου ἐγκεκριμένου διδακτικοῦ βιβλίου ὁρίζεται ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν, ἡ δὲ ἀποκλειστικὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου κατὰ ἀπαράβατον ὅρον ἐπὶ πέντε ἔτη. Πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετοῦς περιόδου κρίνουσιν οἱ ἐπίσκοποι πάντα τὰ ὑποβληθησόμενα βιβλία κατ᾽ ἀντιπαράθεσιν πάντοτε πρὸς τὸ ὑπάρχον ἐν χρήσει, τὸ δὲ ὑπουργεῖον συνιστᾷ πάλιν ἐπὶ πενταετίαν τὸ καλλίτερον. Ἂν ὅμως οὐδὲν νέον ὑποβληθῇ εἰς κρίσιν, τοῦ ἐν χρήσει ἡ περίοδος ἐπεκτείνεται καὶ δι᾽ ἄλλην πενταετίαν, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἕως νὰ ὑποβληθῇ ἄλλο καὶ κριθῇ καλλίτερον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐν χρήσει.

Ἄρθρ. 12. Δημοδιδάσκαλος, διδάσκων ἐν γνώσει ἐν ἰδίῳ μὴ ἐγκεκριμένῳ ἢ κλεψιτύπῳ βιβλίῳ, παύεται παθαρχικῶς ἐπὶ τρεῖς μῆνας καὶ καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρ. 13. Μαθηταὶ ἑτερόδοξοι ἢ ἀλλόθρησκοι διδάσκονται μὲν τὰ μαθήματα τοῦ ἰδίου δόγματος ἢ τῆς ἰδίας θρησκείας ἐπιμελείᾳ τοῦ αὐτῶν πατρὸς ἢ κηδεμόνος, ὀφείλουσιν ὅμως κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις νὰ προσάγωσιν ἀπόδειξιν τοῦ διδάξαντος ταῦτα.

Ἄρθρ. 14. Τὸ σχολικὸν ἔτος, ἀρχόμενον ἐν τοῖς δημοτ. καὶ νηπιακοῖς σχολείοις ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους καὶ λῆγον τὴν 15 Ἰουλίου, διαιρεῖται εἰς δύο ἐξαμηνίας, τὴν χειμερινὴν καὶ τὴν θερινήν. Τούτων ἡ μὲν πρώτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς τυροφάγου, ἡ δὲ δευτέρα ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ λήγει τὴν 15 Ἰουλίου.

Πότε ἄρχεται καὶ παύει ἡ κατ᾽ ἐκάστην διδασκαλία τῶν μαθημάτων καὶ κατὰ τὰς δύο ἐξαμηνίας ὁρισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ παιδαγωγῆς καὶ ἐλέγχου τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 15. Ἵνα γένῃ τις δεκτὸς καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μαθητολόγιον, ἀπαιτεῖται νὰ ἐμφανίζηται μετὰ τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμό-

νως του· ἐὰν δὲ ἐφοίτα εἰς ἄλλο σχολεῖον, νὰ προσάγῃ καὶ τὸ ἐνδεικτικὸν, ἢ ἀποδεικτικὸν, δηλοῦν τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐν ἐκείνῳ ἐνεγράφη, τὴν τάξιν εἰς ἣν ἐδιδάσκετο καὶ τὴν διαγωγὴν καθ' ἣν ἐπολιτεύθη· ἐὰν δ' ἐδιδάχθη κατ' οἶκον, κατατάσσεται εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 16. Ἕκαστος μαθητὴς, ἐγγραφόμενος κατ' ἔτος ἐν τῷ μαθητολογίῳ, λαμβάνει εἰσιτήριον κατὰ τὸν ὑπὸ διχηφισθέντα τύπον ἐπὶ χαρτοσήμου μιᾶς μὲν δραχμῆς, καταταττόμενος εἰς τὸ ἀλληλοδιδακτικὸν τμῆμα, δύο δὲ καταταττόμενος εἰς τὸ συνδιδακτικόν.

Ἄρθρ. 17. Ὁ προβιβασθεὶς κατὰ τὰς ἐνιαυσίας ἐξετάσεις δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς νέαν ἐγγραφὴν τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἂν δὲν παρουσιάσῃ τὸ ἐνδεικτικὸν αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ γονέως ἢ κηδεμόνος του.

Ἄρθρ. 18. Ὁ ἀπολυθεὶς ἀπὸ δημοτικοῦ καὶ μὴ γενόμενος δεκτὸς ἐν Ἑλληνικῷ σχολείῳ, ὅπερ σημαίνει ὁ σχολάρχης ἢ ὁ διευθύνων διδάσκαλος ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ, ἐπαναλαμβάνει τὰ μαθήματα τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ δημοτ. σχολείου ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος, ἐὰν θέλῃ νὰ γείνῃ δεκτὸς ἐν Ἑλλην. σχολείοις.

Ἄρθρ. 19. Ὁ ἀποβαλλόμενος ἀπὸ δημοτικοῦ σχολείου εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν ἄλλῳ τῆς αὐτῆς πόλεως· ὁρίλει ὅμως ὁ ἀποβαλλων διδάσκαλος νὰ κάμνῃ τοῦτο γνωστὸν εἰς τὴν προϊσταμένην του διοικητικὴν ἀρχὴν, ἥτις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ μετριάζῃ, ἢ καὶ ἐντελῶς νὰ αἴρῃ τὴν ποινήν. Κατὰ τὰς ἀποφάσεως ταύτης κάμνει ὁ διδάσκαλος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἔφεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἂν, πειθόμενος ὅτι δὲν ἐδόθη ἡ προσήκουσα ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς προσοχὴ εἰς τὴν ἀπόφασιν, νομίζῃ ὅτι αἱ συνέπειαι αὐτῆς πολὺ ἐπιβρώσιν εἰς τὴν τάξιν τοῦ σχολείου καὶ τὸ ἦθος τῶν μαθητῶν.

Οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀποβάλλεται τοῦ σχολείου μαθητὴς, ὁρισθήσονται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν δια β Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐφορίας.

Ἄρθρ. 20. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει ἐπὶ ἓν ἔτος πενταμελῆ ἐφορείαν ἐξ εὐπαιδεύτων καὶ ἐγκρίτων πολιτῶν, περιλαμβανομένων ἐν καταλόγῳ συνταττομένῳ παρὰ τοῦ ἀμιδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ περιέχοντι τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸν βαθμὸν τῆς μαθήτειας ἑκάστου αὐτῶν.

Οὗτοι, ὧν προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου δημάρχου τὸν ἑξῆς ὅρκον· «Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ ἀκριβῆ καὶ συνειδότων ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων μοι ἐκ τῆς ἐμπιστευθείσης ταύτης λειτουργίας τῆς πατρίδος καθηκόντων».

Ἄρθρ. 21. Οἱ ἔφοροι ἔχουσι τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α.) Ἐπισκέπτονται ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς τὸ σχολεῖον.

β.) Φροντίζουσι, συνεννοούμενοι μετὰ τοῦ διδασκάλου, περὶ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ καὶ ἀπαιτοῦσι παρὰ τοῦ δημάρχου τὴν θεραπείαν.

γ.) Ἐπιτηροῦσιν, ἂν οἱ διδάσκαλοι ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

δ.) Διαλύουσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ αὐτῶν διενέξεις, ἢ τὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων παράπονα.

ε.) Παρακινοῦσι τοὺς παραμελοῦντας τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των γονεῖς ἢ κηδεμόνας.

στ.) Παρευρίσκονται εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ συμπράττουσι μετὰ τῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν, προτυπογράφοντες καὶ τὸν ἀποστελλόμενον εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔλεγχον τῶν ἐξεταθέντων μαθητῶν.

ζ.) Ἐκθέτουσι μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐκυτῶν παρατηρήσεις περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν διδασκάλων, ἐπικαλούμενοι καὶ τὴν διόρθωσιν τῶν πλημμελῶς ἐχόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐξετάσεων, προβιβασμῶν καὶ ἀπολύσεων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 22. Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους γίνονται δημόσιαι ἐξετάσεις ἔν τε τοῖς δημοτικοῖς καὶ νηπιακοῖς σχολείοις ἐνώπιον τῆς ἐφορείας, τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ σεβασμιωτέρων πολιτῶν, προσκαλουμένων διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. Τῶν ἐξετάσεων τούτων προηγεῖται σύντομος ἔλεγχος τοῦ διδασκάλου, περιοριζομένου εἰς

τὴν ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἤδη σχολικὸν ἔτος παρατηρήσεων αὐτοῦ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου καὶ παντὸς ἄλλου σπουδαίου, σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ σχολείου καὶ τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν.

Αἱ ἐπαναλήψεις καὶ ἐξετάσεις γίνονται μεταξὺ τῆς 1—15 Ἰουλίου κατὰ τὰς τοπικὰς περιστάσεις, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀφίεται εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδασκάλους.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουσι γίνεσθαι αἱ ἐξετάσεις καὶ ἡ βαθμολογία τῶν ἐξεταζομένων ὁρισθήσεται γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 23. Τὰ μὲν ἐνδεικτικὰ γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δύο δραχμῶν, τὰ δὲ ἀπολυτήρια ἐπὶ τεσσάρων, τὰ δὲ ἀποδεικτικὰ ἐπὶ δύο, ἐὰν οἱ μαθηταὶ ἀνήκωσιν εἰς τὸ ἀλληλοδιδακτικὸν τμῆμα· μία δ' ἔτι δραχμὴ προστίθεται περιπλέον εἰς ἕκαστον πιστοποιητικόν, ἐὰν ἀνήκωσιν εἰς τὸ συνδιδακτικόν.

Ἄρθρ. 24. Πάντες οἱ μαθηταί, προβιβαζόμενοι καὶ μὴ καὶ ἀπολυόμενοι καὶ μή, λαμβάνουσι τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ ἀπολυτήρια αὐτῶν ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἴρηται, ἐξαιρουμένων τῶν υἱῶν τῶν ἐκλιπόντων ἢ ὑπαρχόντων ἐν συντάξει ἢ ἐν ἐνεργείᾳ διδασκάλων, οἵτινες λαμβάνουσιν αὐτὰ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ τῶν ἀπόρων, ὑπὲρ ὧν καταβάλλει τὴν ἀξίαν τοῦ χαρτοσήμου ὁ οἰκεῖος δῆμος. Ἡ ἀνωτέρω ἐξαίρεσις ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰσιτήρια καὶ ἀποδεικτικά.

Ἄρθρ. 25. Τὸ εἰσιτήρια, ἐνδεικτικά, ἀπολυτήρια καὶ ἀποδεικτικά, ἐν γένει πιστοποιητικὰ καλούμενα, καταχωρίζονται ἐν περιλήψει εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, τῶν πιστοποιητικῶν καλούμενον, ἐν ᾧ ὑπογράφονται καὶ οἱ λαμβάνοντες αὐτά. Καὶ τοῦ βιβλίου τούτου ὁ τύπος διὰ τὸ ὁμοιόμορφον ὁρισθήσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 26. Οἱ ἄνευ ἀποχρώντων λόγων ἀπολειπόμενοι τῶν ἐξετάσεων ἐγγράφονται καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν.

Ἄρθρ. 27. Ἀποδεικτικὰ λαμβάνουσι πάντες, αἰτήσαντες, μάλιστα δὲ οἱ τρεπόμενοι εἰς ἐπιτήδευμά τι τοῦ βίου.

Ἄρθρ. 28. Οἱ προβιβασμοὶ ἐν τοῖς δημοτικοῖς καὶ νηπιακοῖς σχολείοις γίνονται ἐν παντὶ καιρῷ ἑπομένως οἱ ἐπιμελεῖς καὶ ἱκανοὶ τῶν μαθητῶν καὶ πρὸ τοῦ δωδεκάτου ἔτους δύνανται ἀκωλύτως νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἂν, φέροντες ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου, ἀποδείξωσι δι' ἐξετάσεως ὅτι κέκτηνται τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, ἵνα ἀκροάσωνται τὰ ἐν τῇ α΄. τάξει τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου διδασκόμενα μαθήματα.

Ἄρθρ. 29. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων καὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐνδεικτικῶν καὶ ἀπολυτηρίων πέμπουσιν οἱ διδάσκαλοι μετὰ ἀντιγράφου τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐξετάσεων διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, συνοδευόμενον μετὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως παντὸς ἀξίου νὰ γείνῃ γνωστὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ διορισμῶν, μεταθέσεων, προβιβασμῶν, παύσεων, καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τῶν δημοδιδασκάλων.

Ἄρθρ. 30. Οἱ δημοδιδάσκαλοι διορίζονται, μετατίθενται, προβιβάζονται καὶ παύονται δι' ειδικοῦ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 31. Ἵνα διορισθῇ ἀνεγνωρισμένος δημοδιδάσκαλος εἰς πρωτεύουσαν δήμου, ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, εἰς ὃν ὑπάρχει κενὴ θέσις καὶ δέκα τῶν μᾶλλον φορολογουμένων πολιτῶν, ὁριζομένων ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου. Ἐὰν ὅμως ἡ κενὴ θέσις ἦναι εἰς χωρίον ἢ χωρία δήμου, ἡ γνωμοδότησις γίνεται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δέκα μᾶλλον φορολογουμένων τοῦ χωρίου ἢ τῶν χωρίων, ἔνθα ὑπάρχει ἡ κενὴ θέσις. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη τῶν εἰς ἓν συνερχομένων δημοτικῶν συμβούλων καὶ μᾶλλον φορολογουμένων, καταρτιζομένη ἐν διαρωνίᾳ κατὰ πλειονοψηφίαν, διαβιβάζεται εἰς τὸν οἰκεῖον δήμαρχον, ὅστις ἐντὸς 5 ἡμερῶν ὀφείλει νὰ τὴν πέμψῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον, λαβὸν τὴν γνωμοδότησιν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, διορίζει τὸν συνιστάμενον, ἂν δὲν κωλύηται ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος νόμου λόγους, οὓς ὅμως ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῖ διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τοὺς συνιστῶντας, ἵνα προβῶσιν εἰς νέαν γνωμοδότησιν.

Ἄρθρ. 32. Ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους τὸ ὑπουργεῖον πέμπει εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς κατάλογον τῶν ἐν διαθεσιμότητι ἀνεγνωρισμένων καὶ μὴ κωλυομένων νὰ διορισθῶσι δημοδιδασκάλων, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν, ἡ πατρίς, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των, ἵνα λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ ἔχοντες δικαίωμα νὰ γνωμοδοτῶσιν.

Ἄρθρ. 33. Τὸ ἔργον τῶν δημοδιδασκάλων εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς πᾶν ἄλλο μόνον δ' ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 3 δύνα-

ται ἐγκύκλιος, συστηθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, νὰ διορίζηται καὶ δημοδιδάσκαλος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 40, οἱουδήποτε δημοδιδασκάλου βαθμὸν ἔχῃ.

Ἄρθρ. 34. Οἱ δημοδιδάσκαλοι, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, ὁρκίζονται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἀδεία ταύτης, ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς τὸν ἑξῆς ὅρκον. «Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ ἀκοιβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατιθεμένων μοι καθηκόντων.»

Ἄρθρ. 35. Τοὺς ἀναμφισβητήτως πάσχοντας τῶν δημοδιδασκάλων πλέον τῶν 5 ἡμερῶν ἀναπληροῦσι, προσκλήσει τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἄλλοι οἱουδήποτε βαθμοῦ, εἴτινες, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀναπλήρωσις, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τοῦ πάσχοντος, ἂν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀδυνατῇ νὰ τοὺς ἀποζημιοῖ.

Ἄρθρ. 36. Οἱ δημοδιδάσκαλοι, εἰς οἱονδήποτε σχολεῖον καὶ ἂν ὑπηρετῶσι, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα κατ' ἐλάχιστον ὅρον τὸν μισθὸν τοῦ αὐτῶν βαθμοῦ.

1) Οἱ τριτοβάθμιοι ἀνὰ δραχμὰς	.....	150
2) Οἱ δευτεροβάθμιοι » »	.....	120
3) Οἱ πρωτοβάθμιοι » »	.....	90.

Ἄρθρ. 37. Οἱ μὲν πρωτοβάθμιοι καὶ δευτεροβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι, ἐξεταζόμενοι μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν πρακτικὰς ἐξετάσεις καὶ κρινόμενοι ἄξιοι ἀνωτέρου βαθμοῦ, προβιβάζονται ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν, οἱ δὲ τριτοβάθμιοι ἄνευ ἐξετάσεων μετὰ μὲν τὴν πρώτην πενταετίαν λαμβάνουσι κατὰ μῆνα δέκα δραχμάς, μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἔτι δέκα.

Ἄρθρ. 38. Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις συνίστανται, α') εἰς ἔγγραφον λύσιν περὶ μεθόδου διδασκαλίας γενικῶς καὶ εἰδικῶς, β') εἰς ἑρμηνείαν καὶ ἀνάπτυξιν χωρίου τινὸς δοκίμου Ἕλληνος συγγραφέως καὶ γ') εἰς διδασκαλίαν μέρους τινὸς τῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδασκομένων μαθημάτων.

Ἄρθρ. 39. Μετατίθενται οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἢ αἰτήσει αὐτῶν, πασχόντων, καὶ ἐνόρκῳ πιστοποιήσει ἐπιστήμονος ἰατροῦ, ἢ προτάσει τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἂν ἡ διαγωγὴ αὐτῶν καταστῇ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐν τῷ τόπῳ περαιτέρω διαμονὴν αὐτῶν· ὅμως εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν πρέπει νὰ προηγηθῇ καὶ ἡ ἀπολογία αὐτῶν.

Ἄρθρ. 40. Εἰς τοὺς διδάσκοντας ὀλιγώρως καὶ περιπίπτοντας εἰς ἀδικαιολογήτους ἀπουσίας καὶ εἰς παραπτώματα περὶ

τὴν ὑπηρεσίαν δημοδιδασκάλους ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀνάλογοι ποιναί·

1) Ἐπίπληξις.

2) Πρόστιμον 10—20 δραχμῶν.

3) Προσωρινὴ παῦσις μέχρι τεσσαράκοντα ἡμερῶν, καθ' ἣν παύει καὶ ἡ μισθοδοσία.

Τὰς δύο πρώτας ποινὰς καὶ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας προσωρινὴν παῦσιν ἐπιβάλλει ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχή· ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, εἰς ὃ αὐθημερὸν γνωστοποιεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῆς, ἀκούσας καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ διδασκάλου, ἐπικυροῖ, ἢ μετριάζει ἢ καὶ ἐντελῶς αἴρει αὐτάς.

Ἄρθρ. 41. Παύονται οἱ δημοδιδάσκαλοι διαρκοῦς μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν·

1) Ἂν μετὰ τὴν προσωρινὴν παῦσιν ὑποτροπιάσωσι.

2) Ἂν, καίπερ πολλάκις παραινεσθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ ὑποστάντες τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πειθαρχικὰς ποινάς, καθίστανται ἀδιόρθωτοι.

3) Ἂν, προσκληθέντες ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς ῥητὴν κατηγορίαν φαύλης διαγωγῆς, δὲν ἀναιρέσωσιν αὐτήν.

4) Ἂν καταστῶσι σωματικῶς ἢ πνευματικῶς ἀνίκανοι.

5) Ἂν ἔχωσι προφανῶς κακὴν διαγωγήν.

6) Ἂν καταδικασθῶσι διὰ πλημμέλημα ἢ κακούργημα προβλεπόμενον ἔν τε τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐν τῷ διατάγματι τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου τοῦ 1836 ἔτους, ἢ διὰ πταῖσμα ἢ πλημμέλημα συνεπαγόμενον ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρον 42. Τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν διαθέτουσιν οἱ διδάσκαλοι κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς· ὅμως ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐπὶ τρεῖς μὲν μόνον ἡμέρας ἀδεία τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δύνανται νὰ μὴ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χρέη των, ἐπὶ δὲ πλείονας ἀδεία τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀντικαταστάσει νομίμου ἀναπληρωτοῦ, εἰς ὃν δίδεται καὶ τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντος.

Ἄρθρον 43. Οἱ δημοδιδάσκαλοι ἔχουσι τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

1) Διδάσκουσιν ὑποχρεωτικῶς ἓξ ὥρας καθ' ἑκάστην.

2) Ἐγγράφουσιν ἕκαστον μαθητὴν ἐν τῷ μαθητολογίῳ.

3) Ἐπαγρυπνοῦσιν ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας, τῆς προόδου καὶ τῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, συνεννοούμενοι καὶ μετὰ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων καὶ ἐπικαλούμε-

νοι τὴν σύμπραξιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιτηρούντων παιδονόμων, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι καὶ παρουσιασθῇ χρεία.

4) Διανέμουσι τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ ἀπολυτήρια καὶ ἐκδίδουσι τὰ ἀποδεικτικά.

5) Τηροῦσι κατὰ τοὺς ὑποδειχθησομένους ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τύπους τὰ ἀναγκαῖα βιβλία καὶ φυλάττουσι πάντα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα μετὰ τῶν μηνιαίων καὶ τριμηνιαίων ἐλέγχων, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται τὰ ἀρχεῖα τοῦ σχολείου.

6) Ἔχουσιν ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς προϊσταμένας ἀρχὰς καὶ τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν.

7) Προσκαλοῦσιν, ὁσάκις κρίνωσιν ἀναγκαῖον, τὴν ἐν τῷ τόπῳ διοικητικὴν ἀρχὴν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ταραχθείσης ἐν τῷ σχολείῳ τάξεως, ἐὰν οἱ ἴδιοι δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς τοῦτο.

8) Ἐπιχειροῦσι ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος μετὰ τῶν μαθητῶν ἐκδρομάς, καθ' ἃς κάμνουσι καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις ἐπὶ διδασκομένων μαθημάτων.

9) Ἐπιβάλλουσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐμβριθοῦς πρακτικῆς ἀγωγῆς καταλλήλους ποινάς· πᾶσα ὅμως ὑπέρβασις τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἐὰν δ' αὕτη ἐπιφέρῃ καὶ βλάβην εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ μαθητοῦ, ἐπέρχεται καὶ ποινικὴ καταδίωξις.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ποιναὶ ὁρισθήσονται γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ.

Ἄρθρον 44. Οἱ μισθοὶ τῶν δημοδιδασκάλων προκαταβάλλονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, παρουσιαζομένου τοῦ προσήκοντος ἐνταλματος, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, ὅστις ἀπολαμβάνει αὐτοὺς ἐκ τῶν πρώτων δημοτικῶν εἰσπράξεων τοῦ οἰκείου δήμου. Ἀμελοῦντος δὲ ἢ δυστροποῦντος τοῦ ἀρμοδίου εἰσπράκτορος εἰς τὴν ἀπόδοσιν, ὁ ταμίας καταδιώκει αὐτὸν καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον νόμου.

Ἄρθρ. 45. Ἐὰν τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα δήμου τινὸς δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν δημοδιδασκάλων, ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν καὶ τὸ δημόσιον, καταβάλλον τὸ ὅλον, ἐὰν τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα δήμου τινὸς δὲν φθάνωσι τὰς δισχιλίας δραχ. τὰ 2/3 ἐὰν ἦναι ἀπὸ 2000—5000, τὸ 1/2 ἀπὸ 5000—10000 καὶ τὸ 1/3 ἀπὸ 10000—15000. Οἰδεμία δ' ἐπικουρία δίδεται εἰς τοὺς δήμους τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν νομῶν.

Ἄρθρ. 46. Ὁ μισθὸς τῶν δημοδιδασκάλων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, πιστοποιουμένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 47. Πᾶσα τοῦ λοιποῦ εἰσπραξις ἀπὸ τοὺς μαθητὰς λόγῳ διδάκτρων, ἢ ἀπολύσεως ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ παύσεως.

Ἄρθρ. 48. Οἱ πρὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δημοδιδάσκαλοι ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36, ἐὰν ἐντὸς ἀνυπερβλήτου πενταετοῦς προθεσμίας συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ ἄρθρον 37. Οὗτοι, οἵτινες ἐν τῷ ἀνωτέρῳ χρονικῷ διαστήματι θέλουσι λαμβάνει ὃν καὶ πρότερον μισθὸν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, μὴ ὑποστάντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 64 τοῦ παρόντος νόμου ἐξετάσεις ἐν τῷ προτύπῳ, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας. Ἐξαιροῦνται δὲ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου οἱ ἀπὸ εἰκοσαετίας ἤδη ὑπηρετοῦντες καὶ ἔχοντες βαθμὸν νομαρχιακοῦ ἢ τριτοβαθμίου (πρωτοβαθμίου) δημοδιδάσκαλοι, οἵτινες ἀπέκτησαν τὸν βαθμὸν των ἢ διὰ δευτέρων ἐξετάσεων ἢ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 49. Αἱ συντάξεις τῶν δημοδιδασκάλων ἀπονέμονται κατὰ τὸν νόμον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ αὐτῶν· τοῦτο δ' ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς λαβόντας ἤδη σύνταξιν, ἂν ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν τῆς συντάξεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 50. Ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν καὶ πάντες οἱ εἰς ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια διδάσκοντες ἀνεγνωρισμένοι δημοδιδάσκαλοι, ἐὰν συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου· ἔτι δὲ καὶ οἱ ἔχοντες ἤδη ἔτη ὑπηρεσίας, ἂν καταθέσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἅμα τῇ ἐκφράσθείσῃ αὐτῶν θελήσει ἁπάσας ὁμοῦ τὰς δι' ὅλα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των καταθέσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων.

Ἄρθρ. 51. Δημοδιδάσκαλοι ἀνεγνωρισμένοι καὶ ἔχοντες τὰ μέσα δύνανται νὰ συνιστῶσιν ἰδίαις δαπάναις δημοτικὸν ἢ νηπιακὸν σχολεῖον γνωμοδοτήσει τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργείου, ἀκούσαντος καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐποπτῶν.

Ἄρθρ. 52. Τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα, ὄντα κατὰ πάντα ὅμοια πρὸς τὰ δημόσια, τηροῦσιν ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀπαρασαλεύτως ἁπάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 53. Ὁ βουλόμενος νὰ συστήσῃ ἰδιωτικὸν δημοτικὸν ἢ νηπιακὸν σχολεῖον ὑποβάλλει διὰ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς

ἀρχῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν διοργανισμὸν αὐτοῦ, ἐν ᾧ σημειοῖ τας προσθήκας ἢ ἐπουσιώδεις διαφορὰς κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν ἢ καὶ ἄλλο τι, μάλιστα δὲ, ἂν θὰ ἔχῃ ἐσωτερικοὺς μαθητάς. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον, λαβὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πληροφορίας περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ δοκιμότητος τοῦ αἰτοῦντος τὴν σύστασιν καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἀκούσαν τὴν γνώμην τῶν ἐποπτῶν δίδει ἢ οὐ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν. Ἐὰν ὁ συνιστῶν ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον ἦναι ἑτερόδοξος, ἡ διδασκαλία τῶν ἱερῶν μαθημάτων γίνεται παρ' ὁμοδόξου.

Ἄρθρ. 54. Ὁ λαμβάνων τὴν ἄδειαν καὶ οἱ διδάξοντες ἐν τῷ συνισταμένῳ σχολείῳ, εἶτινες πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν ἀναγνωρισμένων, ὁρκίζονται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς τὸν ἑξῆς ὅρκον· «Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν καὶ εὐσυνείδητον διαχείρισιν ἁπασῶν τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς διὰ τῆς χορηγουμένης μοι ἀδείας ἀναλέγομαι.»

Ἄρθρ. 55. Ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἐπιβλαβῆ μὲν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν τῶν ἐμπιστευομένων αὐτοῖς ἀνατροφὴν, ἢ εἰς τὴν ὑγείαν αὐτῶν, ἢ εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον, μὴ διορθούμενα δὲ ἐκ τῶν παραινέσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ταῦτα μὲν ἀποβάλλουσι τὴν ἄδειαν τῆς συστάσεως καὶ κλείονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, οἱ δὲ διευθύνται καὶ διδάσκοντες ἐν αὐτοῖς καταδιώκονται ποινικῶς.

Ἄρθρ. 56. Αἱ ἐνιαύσιαι ἐξετάσεις γίνονται ἐν αὐτοῖς μετὰ τὰς τῶν δημοσίων δημοτ. σχολείων, ἵνα παρευρίσκωνται κατ' αὐτὰς καὶ οἱ παρὰ τοῦ νόμου κεκλημένοι εἰς ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 57. Ἐὰν διευθυντὴς ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου δὲν συμμορφῶται πρὸς τὰς διαταξεις τῶν ἄρθρων 52 καὶ 56, ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ κλείει τὸ σχολεῖον αὐτοῦ διὰ τῆς ἀστυνομίας, ἀκουομένης καὶ τῆς περὶ τούτου ἀδείας.

Ἄρθρ. 58. Τὰ πρωγράμματα πάντων τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων πέμπονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν τὰ τροποποιεῖ συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα.

Ἄρθρ. 59. Ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις κατατάσσεται καὶ ἡ Φιλοπαιδευτικὴ ἑταιρία, ἥτις διευθύνεται μὲν κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ὑπὸ ἰδίου διοικητικοῦ συμβουλίου, ὑπόκειται ὅμως εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 60. Ἡ μὲν διδασκαλία τῶν μαθημάτων ἐν τῇ Φιλο-

παιδευτικῇ ἑταιρίᾳ γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, τὸ δὲ διδάσκον προσωπικὸν διορίζεται προτάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου διὰ Β. Διατάγματος, τηρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 52 ἀναφερομένων διατάξεων.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ Πρωτύπων.

Ἄρθρ. 61. Εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν διδασκαλίαν τῶν μεθόδων, τῆς παιδαγωγικῆς, τῆς διδακτικῆς, τῆς γυμναστικῆς καὶ τῶν μὴ διδασκομένων μὲν ἐν τοῖς Γυμνασίοις μαθημάτων, ἀναγκαίων δὲ πρὸς ἐντελῆ καταρτισμὸν παντὸς δημοδιδασκάλου, συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις δαπάνῃ τοῦ δημοσίου *Πρότυπον* σχολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκονται πάντα τὰ ἀνωτέρω μαθήματα καὶ τὰ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν ἐκτάσει καὶ ἀκριβείᾳ. *Πρότυπον* δὲ πρὸς μόρφωσιν διδασκαλισσῶν συνιστᾶται ἐν τῇ Φιλοπαιδευτικῇ ἑταιρίᾳ, ἐν ᾗ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν αὐτῇ διδασκομένων μαθημάτων θέλουν διδάσκεσθαι ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος ἐν ἐκτάσει ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων σὺν τοῖς ἀνωτέρω μαθήμασι καὶ πάντα τὰ διδασκόμενα ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις, ἐκτὸς τῆς γεωργικῆς, τῆς κηπουρικῆς, τῆς ἀγρονομίας, τῆς δενδροκομίας καὶ τῆς μελισσοτροφίας, ἔτι δὲ ἡ κοπτικὴ, ἡ ῥαπτικὴ, ἡ μαγειρικὴ, τὰ ἐργόχειρα ἐν ἐκτάσει, αἱ ἀνάλογοι σωμασκίαι καὶ πᾶν ἄλλο μάθημα ἀναγκαῖον πρὸς ἐντελῆ καταρτισμὸν τῶν μελλοδιδασκάλων.

Ἄρθρ. 62. Ἵνα προσέλθωσιν ἐν τῷ πρωτύπῳ καὶ ἀναγνωσθῶσι δημοδιδάσκαλοι, ἀπαιτεῖται.

1) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ τῆς Φιλοπαιδευτικῆς ἑταιρίας, ἂν ἀνήκωσιν εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον.

2) Ἡλικία ὄχι κατωτέρα τῶν 20 ἐτῶν ἢ 18, ἐὰν ἀνήκωσιν εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον, πιστοποιουμένη ὑπὸ τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἀρχῆς.

3) Ἀπόδειξις ἠθικοῦ καὶ εὐσεβοῦς βίου, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου.

4) Προσαγωγὴ πάντων τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἐκδιδομένων ἐν τοῖς δημοτικοῖς καὶ Ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις καὶ ἀφορώντων τὴν πρόοδον καὶ διαγωγὴν αὐτῶν.

5) Κατάστασις σωματικὴ ἀρτιμελής.

Ἄρθρ. 63. Ἐν τῷ *Πρωτύπῳ* διδάσκουσι πάντα τὰ ἀνωτέρω μαθήματα εἷς πεπειραμένος καὶ διακεκριμένος ἐπὶ παιδαγωγικῇ ἱκανότητι καθηγητὴς Γυμνασίου, ὅστις εἶναι καὶ διευθυντὴς

αὐτοῦ, καὶ εἰς ἑλληνοδιδάσκαλος, γινώσκοντες ἑκάτεροι καλῶς πρὸς τοὺς ἄλλους τὰ τῶν μεθόδων καὶ πάντα τὰ διδασκόμενα ἐν αὐτῷ εἰδικὰ μαθήματα· τὰ δὲ κατώτερα, δηλ. τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, δύω τοὐλάχιστον δημοδιδάσκαλοι, ὧν ὁ εἷς τριτοβάθμιος.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν τοῖς *Πρωτύποις* διδασκομένων μαθημάτων θέλει κανονισθῆ μετὰ γνωμοδότησιν τῶν ἐποπτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 64. Ἡ ἐν τῷ *Πρωτύπῳ* διδασκαλία, οὖσα ἐνιαυσία, ἄρχεται τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 30 Ἰουλίου. Αἱ δὲ ἐνιαύσιαι ἐξετάσεις τοῦ μὲν δημοτικοῦ σχολείου τοῦ προσηρτημένου εἰς τὸ *Πρότυπον* γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τῶν δὲ ὑποψηφίων δημοδιδασκάλων τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Αὐγούστου, καὶ τῶν προσερχομένων εἰς νέας ἐξετάσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τὴν δευτέραν, τῶν δὲ διδασκαλισσῶν τὴν τρίτην καὶ τῶν προσερχομένων ἐκ τούτων εἰς νέας ἐξετάσεις τὴν τετάρτην.

Ἄρθρ. 65. Πᾶσαι αἱ μελλοδιδάσκαλοι, ὅσαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄλλοις ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, ἢ ἰδιαιτέρως ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ Φιλοπαιδευτικῇ ἑταιρίᾳ μαθήματα, εἰσὶ δεκταὶ ἐν τῷ *Πρωτύπῳ* αὐτῆς, ἐὰν, συνεξετασθεῖσαι τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἐν τῇ Φιλοπαιδευτικῇ ἑταιρίᾳ, λάβωσιν ἀπολυτήριον.

Ἄρθρ. 66. Ὁ διευθυντὴς τοῦ *Πρωτύπου*, ἔχων βαθμὸν Προέδρου Ἐφετῶν, λαμβάνει μισθὸν Γυμνασιάρχου, ὁ δὲ ἑλληνοδιδάσκαλος, ἔχων βαθμὸν Πρωτοδίκου καὶ λαμβάνων τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ του, ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις μὲ τοὺς διδασκάλους τῶν ἑλλ. σχολείων. Οἱ δὲ δημοδιδάσκαλοι ἔχουσιν ὡσαύτως τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς λοιποὺς δημοδιδασκάλους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 67. Τὰ μαθήματα τῶν *Προτύπων* ἐξετάζονται ὑπὸ τῶν διδασκόντων αὐτὰ ἐνώπιον τῶν ἐποπτῶν, οἱ δὲ βαθμοὶ τῶν ἐξεταζομένων, ἐξαγόμενοι ἐκ τοῦ βαθμολογίου, ὁρίζονται ὑπό τε τῶν ἐξεταζόντων καὶ τῶν ἐποπτῶν.

Ἄρθρον 68. Οἱ μὲν λαμβάνοντες τὸν βαθμὸν *καλλίστα* ἀναγνωρίζονται δημοδιδάσκαλοι τρίτης ἢ ἀνωτάτης τάξεως, οἱ δὲ λαμβάνοντες τὸν βαθμὸν *λίαν καλῶς* δευτέρας, οἱ δὲ λαμβάνοντες τὸν βαθμὸν *καλῶς* πρώτης, οἱ δὲ λαμβάνοντες τὸν βαθμὸν σχεδὸν καλῶς καὶ μετρίως ἀπορρίπτονται.

Ἄρθρον 69. Οἱ ἀναγνωρίζόμενοι δημοδιδάσκαλοι λαμβάνουσιν

ἐπὶ χαρτοσήμου τριάκοντα δραχμῶν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ πτυχίον, τοῦ ὁποίου ὁ τύπος ὁρισθήσεται γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν.

Ἄρθρον 70. Οἱ προσερχόμενοι εἰς ἐξέτασιν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παλαιοὶ δημοδιδάσκαλοι, προσάγοντες μόνον πιστοποίησιν τοῦ ὑπουργείου περὶ τῆς ἀμέμπτου πολιτείας αὐτῶν καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς διδασκαλίας των, γίνονται δεκτοὶ ἄνευ ἄλλων ἀποδείξεων νὰ ἀκούσωσι τὰ μαθήματα τοῦ *Πρωτύπου* καὶ ἐξετασθῶσιν εἰς αὐτά.

Ἄρθρον 71. Τῇ ἀποκλειστικῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ διορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 60 καὶ εἷς ἐπιστάτης, τοῦ ὁποίου τὰ καθήκοντα θέλουν ὁρισθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Περὶ Ἐποπτῶν.

Ἄρθρ. 72. Ἡ ἐποπτεία τῶν νηπιακῶν καὶ δημοτικῶν σχολείων, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἀνατίθεται εἰς πέντε ἐπόπτας, οἵτινες διορίζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐκ τῶν μάλλον διακεκριμένων γυμνασιακῶν καθηγητῶν κατὰ τὸν χαρακτῆρα, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν διανοητικὴν καὶ παιδαγωγικὴν αὐτῶν ἱκανότητα καὶ προεδρευόμενοι ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐδρεύουσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ.

Ἄρθρ. 73. Οἱ ἐπόπται, ἐξομοιούμενοι κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν μὲ τοὺς Γυμνασιάρχας, ἔχουσι τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

1) Ἐπισκέπτονται ἕκαστος δαπανῇ τοῦ δημοσίου ἅπαντα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς δικαιοδοσίας τον, ἢ κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως μέν, ἀλλὰ κατὰ κοινὴν ἀπόφασιν, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἀναφέρουσι περὶ τῶν ἐλλείψεων ἢ μὴ τῶν σχολείων καὶ τῶν διδασκόντων ἐν αὐτοῖς.

Ἡ δικαιοδοσία ἑκάστου ἐπόπτου καὶ τὰ ὑδοιπορικὰ ἔξοδα θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

2) Ἐξετάζουσι μετὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν διδασκάλων τοῦ *Πρωτύπου* κατὰ ἄρθρα 67 καὶ 70 τοὺς ὑποψηφίους διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς προσερχομένους εἰς νέαν ἐξέτασιν καὶ ὁρίζουσι τοὺς βαθμοὺς αὐτῶν.

3) Κρίνουσι κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ὑποβαλλόμενα διδακτικὰ βιβλία καὶ

συνιστῶσι τὰ καταλληλα τούτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸς εἰσαγωγήν.

Ἄρθρ. 74. Καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχει ὡσαύτως τὴν ἐποπτείαν τῶν νηπιακῶν καὶ δημοτικῶν σχολείων, ὅτε καὶ ὅπως ὁ παρὼν νόμος ὁρίζει· ὅμως παύει ἡ ἐποπτεία αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἐποπτῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Τελευταῖαι Διατάξεις.

Ἄρθρ. 75. Ὁ τριτοβάθμιος, δευτεροβάθμιος καὶ πρωτοβάθμιος δημοδιδάσκαλος ἔχει μὲν βαθμὸν πρωτοβαθμίου, δευτεροβαθμίου καὶ τριτοβαθμίου Εἰρηνοδίκου, ὅμως ἕπεται αὐτῷ.

Ἄρθρ. 76. Δὲν γίνεται διδασκαλία τὰς Κυριακάς, τὰς διακοπὰς καὶ πάσας τὰς ὁριθησομένας διὰ Β. Διατάγματος ἑορτάς.

Ἄρθρ. 77. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἅμα ἐπιψηφισθῇ, κυρωθῇ καὶ δημοσιευθῇ.

Ἄρθρ. 78. Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Δαπάναι γιγνόμεναι τὸν.

α)	Ὑπὸ τῶν δήμων κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.	740,080
β)	Ὑπὸ τοῦ δημοσίου » »	152,800
γ)	Ὑπὸ τῶν δήμων διὰ δίδακτρα καὶ ἐνοίκια διδασ. εἰς 1023 σχολεῖα πρὸς 40 δραχ. κατὰ μέσον ὅρον.	491,040
δ)	Εἰσπράξεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον·	1,883,970
1)	Ἀπὸ εἰσιτήρια 30,000 μαθ. ἀλληλοδιδακ. τμήμ.	30,000
2)	Ἀπὸ » » συνδιδακτικοῦ τμήματος.	60,000
3)	Ἀπὸ ἐνδεικτικὰ » » ἀλληλοδιδακ. τμήμ.	60,000
4)	Ἀπὸ ἀπολυτήρια 5000 μαθ.	20,000
5)	Ἀπὸ ἀποδεικτικὰ 2000 ὡς ἔγγιστα μαθ.	4,000
6)	Ἀπὸ ἐνδεικτικὰ 30,000 μαθ. συνδιδ. τμήμ.	90,000
7)	Ἀπὸ ἀπολυτήρια 5,000 μαθ. » »	25,000
8)	Ἀπὸ ἀποδεικτικὰ 3,000 μαθ. ὡς ἔγγιστα	9,000
9)	Ἀπὸ πτυχία δημοδιδασκάλων.	30,000
		1,711,920

Δαπάναι κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

α)	Εἰς 1094 δημοδιδ. πρὸς 120 τὸν μῆνα.	1,575,360
β)	Εἰς πέντε ἐπόπτας πρὸς 450 κατὰ μῆνα.	25,000
γ)	Εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα αὐτῶν πρὸς 100.	6,000
δ)	Εἰς μισθὸν τοῦ διευθ. τοῦ πρωτύπου πρὸς 400.	5,000
ε)	Εἰς τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον πρὸς 230.	2,760
ϛ)	Εἰς τοὺς δύο δημοδιδασκάλους πρὸς 150.	3,600
ζ)	Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ πρωτύπου πρὸς 60.	720
η)	Εἰς ἐνοίκιον τοῦ πρωτύπου πρὸς 300.	3,600
θ)	Εἰς ὑλικόν.	1,000
		1,623,040

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ Ἑλληνικῶν σχολείων.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1. Σκοπὸς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων (ἀρρένων ἢ κορασίων) εἶναι νὰ παρασκευάζωσι τοὺς νέους πρὸς τὴν ἐν τοῖς Γυμνασίοις σπουδὴν καὶ νὰ καταρτίζωσι προσηκόντως τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀμέσως εἰς τὸν πρακτικὸν βίον μεταβαίνοντας πρὸς ἐξάσκησιν ἐπιτηδεύματός τινος. Κατὰ ταῦτα ὁρίζονται καὶ τὰ διδακτέα μαθήματα καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διαχείρισις ὑπαρχούσης ἤδη περιουσίας Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ ἡ προσκτηθησομένη διὰ κληροδοτημάτων, ἢ δωρεῶν, ἢ ἄλλως πως, ἀνατίθεται, ἂν ἄλλη ῥητὴ διάταξις δὲν ὑπάρχῃ, εἰς τριμελῆ ἐπιτροπήν, τὴν ὁποίαν, παριστῶσαν νομικὸν πρόσωπον, ἐγκρίνει ἐπὶ τριετίαν τὸ ὑπουργεῖον κατὰ πρότασιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ τιμιωτέρων πολιτῶν, λαμβανομένων ἐκ καταλόγου ὁριζομένου διὰ πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δέκα τῶν μᾶλλον φορολογουμένων. Κατὰ δὲ τὴν ἀνανέωσιν αὐτῆς ἓν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν τῆς προηγουμένης περιόδου. Ἔνθα ἡ περιουσία εἶναι ὡρισμένη διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν, ἡ διαχείρισις ἀνατίθεται εἰς μίαν μόνην ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. 3. Τὸ τέλειον ἑλληνικὸν σχολεῖον ἔχει τρεῖς τάξεις καὶ τρεῖς διδασκάλους ἐκτὸς τοῦ τῆς ἱγνογραφίας καὶ καλλιγραφίας· ἑκάστης δὲ τάξεως ἡ διδασκαλία εἶναι ἐνιαυσία.

Ἄρθρ. 4. Τῶν διδασκάλων τοῦ ἑλλ. σχολείου ὁ μὲν τριτοβάθμιος διδάσκει οἱανδήποτε τάξιν, ὁ δὲ δευτεροβάθμιος καὶ ὁ πρωτοβάθμιος τὰς δύο κατωτέρας ἐναλλάξ, ἂν δὲν κρίνωσι πάντες ὠφελιμώτερον κυκλικὸν σύστημα, καθ' ὃ πάντες νὰ περιέρχωνται διδάσκοντες ἐν ἁπάσαις ταῖς τάξεσιν.

Ἄρθρ. 5. Ἡ καλλιγραφία καὶ ἡ ἱγνογραφία διδάσκονται ὑπὸ ἀπολυθέντος τοῦ πολυτεχνείου διδασκάλου, ὅστις, διδάσκων καὶ τρεῖς ὥρας τὰ μαθήματα ταῦτα κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχμὰς 80. Ἡ δὲ γυμναστικὴ διδάσκεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδιωτέρου δημοδιδασκάλου τοῦ τόπου ἐπὶ ἀμοιβῇ 25 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 6. Ἅπασα ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων δαπάνη ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, ἡ δὲ ἀπαιτουμένη διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν καταστημάτων τῶν σχολείων, τὸ ὑλικὸν αὐτῶν καὶ τὴν ἵδρυσιν καὶ διατήρησιν καλοῦ γυμναστηρίου ἐπιβαρύνει τοὺς δήμους, ἐν οἷς τὰ σχολεῖα συνιστῶνται καὶ τὰ γυμναστήρια ἱδρύονται. Ἑλληνικὰ δὲ σχολεῖα κοινοτικῶν συνιστῶνται μόνον δαπάναις τῶν δήμων.

Ἄρθρ. 7. Ἐν μὲν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ταῖς ἐχούσαις πλέον τῶν 3000 κατ. τὰ ἑλλ. σχολεῖά εἰσι τέλεια, ἐν ἄλλαις δὲ πόλεσιν ἢ κωμοπόλεσιν, ἐχούσαις πλέον τῶν 2500 κατοίκων, συνιστῶνται ἑλληνικὰ σχολεῖα ἔχοντα μίαν μόνην τάξιν, τὴν κατωτέραν τελείου ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ ἕνα διδάσκαλον οἱουδήποτε βαθμοῦ. Ἐὰν ὅμως ἡ πόλις ἢ ἡ κωμόπολις εὐπορῇ, συνιστᾶται δαπάνῃ αὐτῆς τελειότερον ἢ καὶ τέλειον ἑλληνικὸν σχολεῖον, ὅμως οἱ ἐν αὐτοῖς διδάσκαλοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου προτάσει τοῦ οἰκείου δημάρχου καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δέκα τῶν μᾶλλον φορολογουμένων δημοτῶν, ὁριζομένων ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου.

Ἄρθρ. 8. Τὰ τέλεια ἢ ἀτελῆ σχολεῖα, ἂν δὲν ὑπάρχῃ σχολάρχης, διευθύνει ὁ ἔχων τὸν ἀνώτερον βαθμὸν διδάσκαλος, ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ, ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ὁ προτεταγμένος, ἂν διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος διωρίσθησαν.

Ἄρθρ. 9. Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τάξεώς τινος ὑπερβῇ τοὺς 60, ἡ τάξις διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Ὅταν δὲ οἱ μα-

θηταὶ σχολείου τινὸς ὑπερβῶσι τοὺς 240, τὸ σχολεῖον κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην διαιρεῖται εἰς δύο ἢ πλείονα.

Ἄρθρ. 10. Τὰ σχολεῖα τῶν κοιτασίων διευθύνονται πάντοτε ὑπὸ διδασκαλίσσης καὶ οὐδέποτε εἰσέρχονται εἰς αὐτὰ ἄλλοι εἰμὴ γονεῖς, ἢ κηδεμόνες, πλησιέστατοι οἰκογενεῖς συγγενεῖς καὶ σεβαστοὶ πολῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 11. Ἐν μὲν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις τῶν ἀρρένων διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα, ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα μετὰ παραλληλισμοῦ πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς, βίοι ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἡ ἱερὰ ἱστορία καὶ ἡ κατήχησις, ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἡ γεωμετρία θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, ἡ γενικὴ Ἱστορία, ἐν ᾗ ἡ ἑλληνικὴ ἐν ἐκτάσει, ἡ μυθολογία, ἡ μαθηματικὴ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ γεωγραφία, στοιχεῖα πειραματικῆς φυσικῆς, ἡ ὁρθογραφία, ἡ καλλιγραφία, ἡ ἱγνογραφία ἡ γυμναστικὴ καὶ ἀρχαὶ τῆς Γαλλικῆς· ἐν δὲ τοῖς τῶν κοριτσίων πάντα τὰ ἀνωτέρω μαθήματα, τὰ χρησιμώτερα ἐργόχειρα ἅπερ διδάσκονται μετὰ τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας πάντων τῶν ἄλλων μαθημάτων, καὶ ἀνάλογοι οἰκιακαί.

Οἱ συγγραφεῖς, τὸ ποσὸν τῶν ἐν ἑκάστῃ τάξει διδακτέων μαθημάτων, ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας καὶ πᾶν ἄλλο ἔχον σχέσιν πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν θέλουσιν ὁρισθῇ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν ἐποπτῶν διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 12. Πάντα τὰ μαθήματα θέλουσι διδάσκεσθαι κατὰ βιβλία κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν, ὡς κατάλληλα πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἐγκεκριμένα καὶ σταθμισμένα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Ἐν τοῖς διδακτικοῖς βιβλίοις συγκαταλέγονται καὶ οἱ ἱστορικοὶ καὶ γεωγραφικοὶ πίνακες, αἱ ἱγνογραφίαι, αἱ καλλιγραφίαι καὶ πᾶν ἄλλο ἔχον σχέσιν πρὸς τὰ διδασκόμενα μαθήματα.

Ἄρθρ. 13. Ἀπὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ἡ ἐγκρισις πάντων τῶν ἐν χρήσει διδακτικῶν βιβλίων, πινάκων, ἱστορικῶν τε καὶ γεωγραφικῶν, καλλιγραφιῶν, ἱγνογραφιῶν, κλπ. καὶ ὑποβάλλονται πάντα ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἐποπτῶν καὶ τὴν ἔγκρισιν καὶ σύστασιν τοῦ ὑπουργείου. Ἐὰν δὲ δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μάθημα ὑπάρχωσι νῦν δύο ἢ πλείονα διδακτικὰ βιβλία ἐγκεκριμένα, ἡ κατόπιν ὑποβληθῶσι τοιαῦτα, ἡ ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν κρίσις αὐτῶν θέλει γίγνεσθαι πάντοτε κατ' ἀντιπαράθεσιν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον, τὸ ὑ-

πῶν οὐδέποτε δύναται ν' ἀναστείλῃ σύστασιν κεκριμένου ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν διδακτικοῦ βιβλίου, συνιστᾷ ὡς διδακτικὸν τὸ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐποπτῶν σχετικῶς καλλίτερον, ἀποκλειομένων ἀνεπιφυλάκτως τοῦ λοιποῦ πάντων τῶν ἄλλων.

Ἄρθρ. 14. Ἡ μὲν ἀξία ἑκάστου ἐγκεκριμένου ὡς διδακτικοῦ βιβλίου ὁρίζεται ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν, ἡ δὲ ἀποκλειστικὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου κατὰ ἀπαράβατον ὅρον ἐπὶ πενταετῆ περίοδον. Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τούτου οἱ μὲν ἔποπται κρίνουσι πάντα τὰ ὑποβληθησόμενα βιβλία κατ' ἀντιπαράθεσιν πάντοτε πρὸς τὸ ὑπάρχον ἐν χρήσει, τὸ δὲ ὑπουργεῖον συνιστᾷ πάλιν ἐπὶ πενταετῆ περίοδον τὸ καλλίτερον. Ἐὰν ὅμως οὐδὲν νέον ὑποβληθῇ εἰς κρίσιν, τοῦ ἐν χρήσει ἡ περίοδος ἐπεκτείνεται καὶ δι' ἄλλην πενταετίαν, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἕως νὰ ὑποβληθῇ καὶ κριθῇ ἄλλο καλλίτερον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἤδη ἐν χρήσει.

Ἄρθρ. 15. Διδάσκαλος διδάσκων ἐν ἰδίῳ μὴ ἐγκεκριμένῳ ἢ κλεψιτύπῳ βιβλίῳ παύεται πειθαρχικῶς ἐπὶ τρεῖς μῆνας καὶ καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρ. 16. Μαθηταὶ ἑτεροδόξοι ἢ ἀλλόθρησκοι διδάσκονται μὲν τὴν κατήχησιν ἐπιμελείᾳ τοῦ αὐτῶν πατρὸς ἢ κηδεμόνος, ὅμως ὀφείλουσι νὰ προσάγωσι κατὰ τὰς ἐνιαυσίας ἐξετάσεις ἀπόδειξιν τοῦ διδάξαντος αὐτήν.

Ἄρθρ. 17. Καθ' ἑκάστην προηγεῖται τῆς διδασκαλίας προσευχή, ὁρισθησομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καθημερινὴ διδασκαλία, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν διαλειμμάτων, διαρκεῖ ἀκριβῶς 5 ὥρας, ὧν 3 π. μ. καὶ 2 μ. μ.

Ἄρθρ. 19. Τὸ σχολικὸν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου καὶ λῆγον τὴν 30 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, διαιρεῖται εἰς δύο ἐξαμηνίας, τὴν χειμερινὴν καὶ τὴν θερινήν. Τούτων ἡ μὲν πρώτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς Τυροφάγου, ἡ δευτέρα ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ λήγει τὴν 30 Ἰουνίου.

Πότε ἄρχεται καὶ παύει ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων καὶ κατὰ τὰς δύο ἐξαμηνίας ὁρισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 20. Διδάσκονται καθ' ἑβδομάδα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡ κατωτάτῃ τάξει·

Ἑλληνικὰ ὧρας	13
Γραφικαὶ ἀσκήσεις καὶ βιογραφ. μεγάλων ἀνδρῶν.	3
Ἱερ. ἱστορ. Παλ. Διαθήκης μετὰ γεωγραφίας	3
Πρακτικὴ ἀριθμητική	3
Πολιτικὴ γεωγραφία τῆς Ἑλλ. χερσονήσου μετὰ σύντμ. εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Εὐρώπην	3
Καλλιγραφία	3
Φυτολογία	3
	30

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ.

Ἑλληνικὰ	12
Γραφικαὶ ἀσκήσεις καὶ βιογραφ. μεγάλων ἀνδρῶν	3
Ἱερὰ ἱστορία Νέας Διαθήκης	3
Πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ ἀριθμητική	3
Ἀρχαία ἱστορία καὶ ἐν ἐκτάσει ἡ Ἑλληνικὴ μετὰ μυθολογίας	3
Πολιτ. γεωγρ. τὸ ὑπόλοιπον τῆς Εὐρώπης	3
Φυτολογία	2
Καλλιγραφία	1
	30

Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ

Ἑλληνικὰ	12
Ἔκθεσις ἰδεῶν καὶ στοιχεῖα συντακτικοῦ	3
Ἐπανάληψις τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ στοιχ. Γεωμετρίας, θεωρητικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης	3
Ἱστορία μεσαιωνικὴ καὶ νεωτάτη	3
Πολιτικὴ γεωγραφία τῶν ἄλλων ἠπείρων	2
Στοιχεῖα μαθημ. καὶ φυσικ. γεωγραφίας	1
Ζωολογία	2
Φυσικὴ	2
Ἰχνογραφία	2
	30

Μετὰ γνωμοδότησιν τῶν ἐποπτῶν κανονισθήσονται διὰ Β Διατάγματος τὰ διδακτέα ἐν τοῖς ἀτελέσι σχολείοις μαθήματα, αἱ ὧραι τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, κλπ.

Μόνον ἡ διδασκαλία τῶν Ἑλληνικῶν γίνεται κατὰ συνέχειαν δύο ὡρῶν, τῶν δ' ἄλλων μαθημάτων ἡ διδασκαλία διαρκεῖ μόνον μίαν ὥραν, ὅμως μεταξὺ δύο κατὰ σειρὰν μαθημάτων γί-

νεται διάλειμμα ἑλαττον τῶν 10 λεπτῶν, μὴ περιλαμβανομένων ἐν τῇ ὡριαίᾳ διδασκαλίᾳ.

Ἡ γυμναστικὴ διδάσκεται μετὰ μεσημβρίαν, ὅταν παύῃ ἡ διδασκαλία τῶν ἄλλων μαθημάτων καὶ ἐπιτρέπῃ τοῦτο ὁ καιρός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ παραδοχῆς καὶ ἐλέγχου τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἵνα γείνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν πρώτην τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μαθητολόγιον, ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιασθῇ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ σχολικοῦ ἔτους, προσάγων ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ, καὶ ἐξετασθεὶς νὰ ἀποδείξῃ 1) ὅτι γνωρίζει καλῶς τὰ ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει τοῦ δημοτικοῦ σχολείου διδασκόμενα μαθήματα, καὶ ἰδίως, ὅτι ἀναγινώσκει ἀλαθάστως μὲν καὶ κατ' ἔννοιαν βιβλία τῆς λαλουμένης γλώσσης, ἀπροσκόπτως δὲ τὰ τῆς ἀρχαίας, καὶ ὅτι γνωρίζει ἱκανῶς νὰ τεχνολογῇ εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, 2) ὅτι γράφει καλῶς καὶ διακεκριμένως τὰς ὑπαγορευομένας προτάσεως λέξεις ἄνευ παχυλῶν ἀνορθογραφιῶν περὶ τὰς καταλήξεις, 3) ὅτι γινώσκει καλῶς ἅπασαν τὴν στοιχειώδη ἀριθμητικήν, καὶ 4) ὅτι γνωρίζει ἅπαντα τὰ ἐν τοῖς δημοτ. σχολείοις διδασκόμενα μαθήματα, κλπ.

Ἐὰν ὅμως ὁ προσερχόμενος ἐδιδάχθη ἐν ἰδιωτικῷ ἐκπαιδευτηρίῳ, ἢ κατ' οἶκον, τὰ μαθήματα τοῦ δημ. σχολείου, ἢ ἔρχεται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀπαιτεῖται νὰ ἐξετασθῇ λεπτομερέστερον ἐνώπιον ὅλων τῶν διδασκάλων τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι κέκτηται τὰς ἀνωτέρω γνώσεις. Ὁ ἀποτυχὼν εἰς τὰ δύω πρῶτα μαθήματα δὲν ἐξετάζεται εἰς τὰ ἄλλα καὶ οὕτως εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθ. 22. Ὁ διδάσκων ἐν ἰδιωτικῷ ἐκπαιδευτηρίῳ διδάσκαλος δὲν ἔχει ψῆφον εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ κατάταξιν μαθητοῦ προστρχομένου ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου.

Ἄρθρ. 23. Ὁ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει ἐγγραφόμενος πρέπει νὰ ἔχῃ ἡλικίαν ὄχι κατωτέραν τῶν 10 συμπεπληρωμένων ἐτῶν.

Ἄρθρ. 24. Εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου οἱ μαθηταὶ κατατάσσονται κατὰ τὰ ἐνδεικτικά των· ἐὰν ὅμως ἡ ἐδιδάχθησαν κατ' οἶκον ἀποδεδειγμένως, ἢ προσέρχωνται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, κατατάσσονται εἰς ἣν τάξιν δι' ἐξετάσεων κριθῶσιν ἱκανοί.

Ἄρθρ. 25. Ἕκαστος μαθητὴς, ἐγγραφόμενος εἰς τὴν ἀρχὴν

ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους ἐν τῷ Μαθητολογίῳ, λαμβάνει εἰσιτήριον ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 5. ἐξαιρουμένων τῶν τέκνων τῶν ἐκλιπόντων ἢ ὑπαργόντων ἐν συνταξει ἢ ἐν ἐνεργείᾳ διδασκάλων, ἅτινα λαμβάνουσιν αὐτὸ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ τῶν ἀπόρων μαθητῶν, ὑπὲρ ὧν καταβάλλει τὴν ἀξίαν τοῦ χαρτοσήμου ὁ οἰκεῖος αὐτῶν δῆμος.

Ἄρθρ. 26. Ὁ ἀπολυθεὶς μὲν ἀπό τινος τελείου σχολείου, μὴ γενόμενος δ' ἐν τινι γυμνασίῳ δεκτὸς, ὅπερ σημειοῖ ὁ γυμνασιάρχης ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτοῦ ἀπολυτηρίῳ, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τῆς τρίτης τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τὸ ἐπιὸν σχολικὸν ἔτος.

Ἄρθρ. 27. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν παραδόσεων τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐγγραφὴν, εἰμὴ ὁ δι' ἀποχρώντας λόγους ἢ νόσον πιστοποιουμένην ὑπὸ ἐπιστήμονος ἰατροῦ, ἢ διὰ μετοίκησιν τῆς οἰκογενείας τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος κωλυθεὶς νὰ προσέλθῃ ἐγκαίρως, καὶ ὁ προσερχόμενος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρ. 28. Ὁ προσωρινῶς ἀποβαλλόμενος ἢ ἀποπεμπόμενος ἀπὸ ἑλλην. σχολείου εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν ἄλλῳ, δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ, εἰς ὃ ὀφείλει ὁ σχολάρχης ἢ ὁ διευθύνων διδάσκαλος νὰ κάμῃ τοῦτο γνωστόν· ὁ δὲ διὰ παντὸς ἀποβαλλόμενος ἢ ἀποπεμπόμενος εἶναι ἀπαράδεκτος μόνον ἐν ἄλλῳ σχολείῳ, δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ, τῆς αὐτῆς πόλεως. Πᾶσαν δὲ ἀποβολὴν ἢ ἀποπομπὴν ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τοῦ σχολείου νὰ γνωστοποιῇ διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς αὐθημερὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ, ἀκούσας καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ τιμωρηθέντος, ἐγκρίνει ἢ μετριάζει ἢ καὶ ἐντελῶς αἴρει τὴν ποινήν.

Ἄρθρ. 29. Γενόμενός τις δεκτὸς ὡς μαθητὴς καὶ ἐγγραφεὶς ἐν τῷ Μαθητολογίῳ ὀφείλει νὰ διάγῃ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν, οὗ τινος λαμβάνει ἀντίτυπον ἐπὶ χαρτοσήμου μιᾶς δραχμῆς.

Ἄρθρ. 30. Ἕκαστος μαθητὴς φέρει πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπενδύτου κατὰ τὸ ἀριστερὸν τοῦ στήθους τὸ τοῦ σχολείου *σύμβολον*, ὅπερ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 31. Μετὰ μεσημβρίαν ἑκάστου δευτέρου Σαββάτου, περαιωθέντων τῶν μαθημάτων, σημειοῖ ἕκαστος τῶν διδασκάλων ἰδιοχείρως καὶ εὐσυνειδήτως ἐν ἰδιαιτέρῳ ἑβδομαδιαίῳ ἐλέγχῳ, τοῦ ὁποίου ὁ τύπος ὁρισθήσεται διὰ τὸ ὁμοιόμορφον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν πρόοδον, τὴν ἐντὸς καὶ

ἐκτὸς, ὅσον ἔνεστι, τοῦ σχολείου διαγωγὴν καὶ τὰς τυχὸν ἀπουσίας ἑκάστου μαθητοῦ κατὰ τὰς δύο ἑβδομάδας· οἱ δὲ γονεῖς ἢ κηδεμόνες, λαμβάνοντες γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω, κάμνουσι τὰς ἑαυτῶν παρατηρήσεις ἐν τῇ ὡρισμένῃ δι' αὐτοὺς στήλῃ τοῦ αὐτοῦ ἐλέγχου. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καθ' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος.

Ἄρθρ. 32. Ἐν τέλει ἑκάστου μηνὸς ὁ διδάσκαλος μεταφέρει ἐν περιλήψει τὸ ἐξαγόμενον εἰς τὸν μηνιαῖον ἔλεγχον, τοῦ ὁποίου ὁ τύπος ὡσαύτως ὁρισθήσεται διὰ τὸ ὁμοιόμορφον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Ἅπαντες οἱ μηνιαῖοι ἔλεγχοι, συρραπτόμενοι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους εἰς βιβλίον, φυλάσσονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ σχολείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐφορείας.

Ἄρθρ. 33. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει ἐπὶ ἓν ἔτος, δι' ἕκαστον ἑλλην. σχολεῖον τριμελῆ ἐφορείαν ἐξ εὐπαιδεύτων καὶ ἐγκρίτων πολιτῶν, ὑποδεικνυομένων διὰ πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐξ ἀριθμοῦ πολιτῶν διπλασίου τοῦ ἀπαιτουμένου. Οὗτοι, ὧν προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰκείου δημάρχου τὸν ἑξῆς ὅρκον· «Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ ἀκριβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων μοι ἐκ τῆς ἐμπιστευθείσης ταύτης λειτουργίας πατρίδος καθηκόντων.»

Ἄρθρ. 34. Οἱ ἔφοροι ἔχουσι τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

α.) Ἐπισκέπτονται τὸ ὁποῖον ἐφορῶσι σχολεῖον ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνός.

β.) Φροντίζουσι, συνεννοούμενοι μετὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, περὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ βελτιώσεων τοῦ σχολείου.

γ.) Ἐπιτηροῦσιν, ἂν οἱ διδάσκαλοι ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

δ.) Διαλύουσιν, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτοὺς, τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν διδασκάλων διενέξεις, ἢ τὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων παράπονα.

ε.) Παραινοῦσι τοὺς πραμελοῦντας τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των γονεῖς, ἢ τοὺς κηδεμόνας αὐτῶν.

ϛ'.) Περιορίζονται εἰς τὰς ἐξαμήνους καὶ ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, ὅπως οὐδεμίαν ἔχουσι γνώμην εἰς τὴν βαθμολογίαν τῶν μαθητῶν.

ζ'.) Ἐκθέτουσι μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων διὰ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἑαυτῶν παρατηρήσεις περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν διδασκάλων, ἐπικαλούμενοι καὶ τὴν διόρθωσιν τῶν πλημμελῶς ἐχόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐξετάσεων, προβιβασμῶν καὶ ἀπολύσεων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 35. Ἐν παντὶ καιρῷ τὸ ὑπουργεῖον, θέλον νὰ γνωρίζῃ τὴν σχετικὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν διδασκάλων καθ' ἅπαντα τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους, προσκαλεῖ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ παρίστανται ἐν ὁριζομένῳ ὑπ' αὐτοῦ χρονικῷ διαστήματι, ἵνα οἱ μαθηταὶ ὡρισμένης τάξεως συγχρόνως λύωσιν ἐγγράφως ἐνώπιον αὐτῶν καὶ πάντων τῶν διδασκάλων τοῦ σχολείου ὑποβαλλόμενα γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν εἰς διδαχθὲν μάθημα ζητήματα, τὰ ὁποῖα, σφραγιζόμενα μετὰ τὴν λύσιν ἐνώπιον τῶν διδασκάλων, πέμπονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῶν αὐτῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 36. Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλλην. σχολείων ἔχουσι κατὰ πᾶν σχολικὸν ἔτος τὰς ἐξαμήνους μὲν ἐξετάσεις τὴν ἑβδομάδα τῆς Τυρηφάγου καὶ τὴν προτελευταίαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐνώπιον τῆς ἐφορείας καὶ τῶν βουλομένων γονέων ἢ κηδεμόνων, τὰς δημοσίας δὲ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Αἱ μὲν πρῶται ἐξάμηνοι ἐξετάσεις γίνονται, ἵνα πληροφορῶνται οἱ διδάσκαλοι περὶ τῆς προόδου τῶν ἑαυτῶν μαθητῶν, αἱ δὲ δεύτεραι, ἵνα ὁρισθῶσιν οἱ προβιβαστέοι καὶ ἀπολυτέοι ἢ μή. Κατὰ τὰς δευτέρας ἐξαμήνους ἐξετάσεις, ἐξεταζομένων τῶν μαθητῶν εἰς πάντα τὰ μαθήματα μετὰ ἑβδομαδιαίαν ἐπανάληψιν, σημειοῦνται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν καθημερινῶν καὶ ἐξαμηνιαίων ἀπαντήσεων, οἱ βαθμοὶ τῶν μαθητῶν ἐν τῷ Βαθμολογίῳ, ἀφ' οὗ κατόπιν ἐξάγονται ὑπὸ πάντων τῶν διδασκάλων κατὰ τὸν ὑποδειχθησόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τρόπον οἱ προβιβαστέοι καὶ ἀπολυτέοι, ἢ μή.

Ἄρθρ. 37. Αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις, σκοποῦσαι νὰ καταστήσωσι γνωστὴν τοῖς πᾶσι τήν τε πρόοδον τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διδασκάλων, γίνονται ἐνώπιον τῆς ἐφορείας, τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων, τῶν συγγενῶν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ σεβασμιωτέρων πολιτῶν, προσκαλουμένων διὰ δημοσίων

δηλωποιήσεων. Ἐν ταῖς ἐξετάσεσι ταύταις, ὧν προηγεῖται ἔκθεσις τοῦ πρυτανεύοντος τοῦ σχολείου ἀφηγουμένου τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτη σχολικὸν ἔτος καὶ ὅ,τι ἄλλο ἄξιον λόγου, ἐξετάζονται οἱ μαθηταὶ προφορικὰς ἐξετάσεις οὐχὶ πλέον εἰς ὅλα τὰ διδαχθέντα μαθήματα πάντες, ἀλλ' εἰς ἓν μόνον ἕκαστος, ὡς εἶπε.

Ἄρθ. 37. Ὁρισθῶσιν ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν διδασκάλων, τῆς ἐφορείας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅστις παραλαμβάνει καὶ ἕνα τῶν εὐπαιδεύτων πολιτῶν, ζητήματα ἐκ πάντων τῶν διδαχθέντων ἐν τῷ σχολείῳ μαθημάτων, τόσα, ὅσοι εἶναι οἱ μαθηταὶ τῆς τάξεως (ἐὰν λ. χ. τὰ μαθήματα ἦναι 7 καὶ οἱ μαθηταὶ 35, τὰ ζητήματα ἐξ ἑκάστου μαθήματος πρέπει νὰ ἦναι 5) καὶ ῥιφθῶσιν ἐν μιᾷ μὲν κάλπῃ 5 ζητήματα ἐξ ἑκάστου μαθήματος γεγραμμένα ἐντὸς ὁμοιομόρφου καὶ ἰσομεγέθους χάρτου, κυλινδρικῶς διπλωμένου, ἐν ἑτέρᾳ δὲ τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν γεγραμμένα ὡσαύτως ἐντὸς ὁμοιομόρφου καὶ ἰσομεγέθους χάρτου, κυλινδρικῶς ὡσαύτως διπλωμένου, ἐξάγονται ἔπειτα ἐκ τῶν δύο καλπῶν δύο κλῆροι, ὧν ὁ εἷς θὰ ὁρίζῃ τὸ ἐξεταζθησόμενον μάθημα καὶ ὁ ἄλλος τὸν ἐξεταζθησόμενον μαθητήν. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πρώτου μαθητοῦ ἐπαναλαμβάνονται οἱ κλῆροι διὰ τὸν δεύτερον, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς ἐξαντλήσεως πάντων τῶν κλήρων.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῆ ὁ τρόπος τῶν προφορικῶν καὶ ἐγγράφων ἐξετάσεων καὶ ἡ δύναμις τῆς ψήφου τοῦ σχολάρχου καὶ τῶν μὴ διδασκόντων ἔν τινι τάξει διδασκάλων.

Ἄρθρ. 38. Τὴν σχετικὴν βαθμολογίαν τῶν μαθητῶν, καθ' ἣν δὲν διακρίνεται ἐκ τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων ἡ ὑπεροχή, ἀποφασίζουσιν αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 39. Ἐν τῇ βαθμολογίᾳ ἡ δύναμις τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων πρὸς τὰ ἄλλα, ἃ ἴσα δύνανται πρὸς ἄλληλα, πρέπει νὰ λογίζηται ὡς 3: 2.

Ἄρθρ. 40. Προόδου μὲν βαθμοί, οἵτινες σημειοῦνται καὶ διὰ τῶν κατὰ σειρὰν ἀριθμῶν, εἶναι οἱ ἑξῆς πέντε, *κάλλιστα* (5), *λίαν καλῶς* (4), *καλῶς* (3), *σχεδὸν καλῶς* (2) καὶ *μετρίως* (1), διαγωγῆς δὲ οἱ ἑξῆς τρεῖς, *λίαν ἀξιέπαινος*, *ἀξιέπαινος* καὶ *οὐχὶ ἀξιέπαινος*.

Ἄρθρ. 41. Διαγωγῆς μὲν βαθμὸς ἓν τε τῷ βαθμολογίῳ, τοῖς ἐνδεικτηκοῖς, τοῖς ἀπολυτηρίοις καὶ τοῖς ἀποδεικτικοῖς σημειοῦται εἷς, ὃν ὁρίζουσιν οἱ διδάσκαλοι ἐκ συμφώνου· προόδου δὲ ἐν μὲν τῷ Βαθμολογίῳ σημειοῦνται μόνον οἱ μετρικοί, ἐξ ὧν ἐξάγεται ὁ γενικὸς, ἐν δὲ τοῖς ἐνδεικτικοῖς, τοῖς ἀπολυτηρίοις καὶ τοῖς ἀποδεικτικοῖς σημειοῦται μόνον ὁ γενικός.

Μόνον οἱ λαμβάνοντες τοὺς τρεῖς πρώτους βαθμοὺς, *κάλλιστα*, *λίαν καλῶς* καὶ *καλῶς* προβιβάζονται καὶ ἀπολύονται, οἱ δὲ λαμβάνοντες τοὺς δύο τελευταίους, *σχεδὸν καλῶς* καὶ *μετρίως* μένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.

Ἄρθρ. 42. Οἱ ἄνευ ἀποχρώντων λόγων ἀπολειπόμενοι τῶν ἐξετάσεων καὶ οἱ μὴ προβιβαζόμενοι, καθὼς καὶ οἱ μὴ ἀπολυόμενοι, ἐγγράφονται καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, ἐὰν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

Ἄρθρ. 43. Ὁ ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη διανύσας τὰ μαθήματα μιᾶς τάξεως καὶ μὴ προβιβασθεὶς ἢ μὴ ἀπολυθεὶς ἀποπέμπεται τοῦ σχολείου δι' ἀνικανότητα.

Ἄρθρ. 44. Ἀποδεικτικὰ λαμβάνουσι πάντες, αἰτήσαντες, μάλιστα δὲ οἱ τρεπόμενοι εἰς ἐπιτήδευμά τι τοῦ βίου. Οὗτοι ἐξεταζόμενοι κατ' ἰδίαν ἐνώπιον πάντων τῶν διδασκάλων, ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς, εἰς τὰ μαθήματα μιᾶς ἢ δύο ἢ καὶ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ σχολείου, εἰς ἃ ἐφοίτησαν, λαμβάνουσι καὶ τοὺς ἀναλόγους εἰς τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν βαθμούς.

Ἄρθρ. 45. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων διανέμονται τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ ἀπολυτήρια, ὧν ταῦτα μὲν ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν διδασκάλων, ἐκεῖνα δὲ ὑπὸ μόνου τοῦ σχολάρχου. Οἱ σπουδάζοντες εἰς ἀτελῆ σχολεῖα λαμβάνουσιν ἀποδεικτικὰ καὶ οὐχὶ ἀπολυτήρια, τὰ ὁποῖα δὲν ἰσχύουσι πρὸς κατάταξιν ἐν τοῖς γυμνασίοις.

Ὁ τύπος τῶν εἰσιτηρίων ἐνδεικτικῶν, ἀπολυτηρίων καὶ ἀποδεικτικῶν ὁρισθήσεται διὰ τὸ ὁμοιόμορφον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 46. Οἱ ἐλλείψεων ἕνεκα περί τινα μαθήματα μὴ προβιβαζόμενοι, ἢ μὴ ἀπολυόμενοι, ὑποβάλλονται εἰς νέας ἐξετάσεις, ἂν ὁρίσωσι τοῦτο πάντες οἱ διδάσκαλοι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρ. 47. Σχολείου ἀτελοῦς μὲν τὰ μὲν ἐνδεικτικὰ γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δέκα δραχμῶν, τὰ δὲ ἀπολυτήρια ἐπὶ δεκαπέντε, τελείου δὲ, τὰ μὲν ἐνδεικτικὰ γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δεκαπέντε δραχμῶν, τὰ δὲ ἀπολυτήρια ἐπὶ εἴκοσι.

Τὰ δ' ἄλλα ἀποδεικτικὰ γράφονται πάντοτε ἐπὶ χαρτοσήμου πέντε δραχμῶν.

Ἄρθρ. 48. Πάντες οἱ μαθηταὶ, προβιβαζόμενοι καὶ μὴ καὶ ἀπολυόμενοι καὶ μὴ, λαμβάνουσι τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ ἀπολυτήρια αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρίσθη· περὶ δὲ τῶν

τέκνων τῶν ἐκλιπόντων ἢ ὑπαρχόντων ἐν συνταξει ἢ ἐν ἐνεργείᾳ διδασκάλων καὶ τῶν ἀπόρων μαθητῶν ἰσχύει ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 διάταξις, ἐπεκτεινομένη καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀποδεικτικά.

Ἄρθρ. 49. Τὰ εἰσιτήρια, ἐνδεικτικά, ἀπολυτήρια καὶ ἀποδεικτικά, ἐν γένει πιστοποιητικὰ καλούμενα, καταχωρίζονται ἐν περιλήψει καὶ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, τῶν πιστοποιητικῶν καλούμενον, ἐν ᾧ ὑπογράφονται καὶ οἱ λαμβάνοντες αὐτά. Καὶ τοῦ βιβλίου τούτου ὁ τύπος διὰ τὸ ὁμοιόμορφον ὁρισθήσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 50. Τὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους Κυριακὴν βραβεύεται δημοτελῶς εἷς μαθητὴς καὶ ἐπαινεῖται ἄλλος ἐξ ἑκάστης τάξεως τελείου ἢ ἀτελοῦς Ἑλ. σχολείου, οὓς ἤθελον ἐγκρίνει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων οἱ διδάσκαλοι, ἡ ἐφορεία καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων διακριθέντας κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν ἀνεπίληπτον διαγωγὴν καὶ τὴν πρόοδον.

Τὸ μὲν βραβεῖον θέλει εἶσθαι βιβλίον ἐκ τῶν ἀμέσως χρησίμων τῷ μαθητῇ, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ βιβλίου ἐπιγραφὴ καὶ ὁ τύπος τοῦ ἐπαίνου θέλουσιν ὁρισθῆ γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 51. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων καὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐνδεικτικῶν καὶ ἀπολυτηρίων πέμπουσιν οἱ διδάσκαλοι διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν μετὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως παντὸς ἀξίου νὰ γείνῃ γνωστὸν εἰς αὐτὸ καὶ μετὰ πάντων τῶν ἐγγράφων γυμνασμάτων τῶν βραβευθησομένων καὶ ἐπαινεθησομένων μαθητῶν· τὸ δὲ ὑπουργεῖον, ἐξετάζον διὰ τῶν ἐποπτῶν κατ' ἀντιπαράθεσιν πάντα ταῦτα, βραβεύει καὶ ἐπαινεῖ καὶ τοὺς διδασκάλους δύο ἐκ πάντων τῶν σχολείων, ὧν οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν κατ' ἀντιπαράθεσιν ἐξέτασιν διεκρίθησαν τῶν ἄλλων. Τὰ βραβεῖα καὶ οἱ ἔπαινοι τῶν διδασκάλων τῶν δύω τούτων σχολείων ὁρισθήσονται γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ διορισμοῦ, προβιβασμοῦ, μεταθέσεως, παύσεως, καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τῶν διδασκάλων.

Ἄρθρ. 52. Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων διορίζονται, προβιβάζονται, μετατίθενται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 53. Πρωτοβάθμιοι μὲν διδάσκαλοι διορίζονται οἱ φέροντες διδακτορικὸν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου πτυχίον μὲ βαθμὸν *καλῶς*, δευτεροβάθμιοι δὲ οἱ φέροντες πτυχίον μὲ βαθμὸν *λίαν καλῶς*, καὶ τριτοβάθμιοι οἱ φέροντες πτυχίον μὲ βαθμὸν *κάλλιστα*. Οἱ δὲ φέροντες πτυχίον ἄλλου Πανεπιστημίου διορίζονται, καθ' ὃν ἤθελον λάβει βαθμόν, ὑποστάντες τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ.

Ἐὰν οἱ διδάσκαλοι ὦσι πολλοί, ἡ δὲ κοινὴ θέσις μία, διορίζεται ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν, προτιμωμένου τοῦ εἰδικοῦ.

Ἄρθρ. 54. Πάντες οὗτοι, ὑποβαλλόμενοι μετὰ πενταετίαν εἰς πρακτικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν ἐποπτῶν καὶ κρινόμενοι ἄξιοι ἀνωτέρου βαθμοῦ, προβιβάζονται, οἱ μὲν πρωτοβάθμιοι δευτεροβάθμιοι, οἱ δὲ δευτεροβάθμιοι τριτοβάθμιοι, οἱ δὲ τριτοβάθμιοι καθηγηταὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις.

Ἄρθρ. 55. Οἱ προβιβαζόμενοι τριτοβάθμιοι εἰς τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ, μὴ ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἵνα διορισθῶσι, διδάσκουσιν ἔτι ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις μὲ τὸν αὐτὸν μισθὸν κενουμένης δὲ θέσεώς τινος ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἂν ὦσι πολλοί, διορίζεται ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν, ἐκτὸς ἂν ἡ κενὴ θέσις ἀπαιτῇ εἰδικότητα, οἵα παρατηρεῖται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν μαθηματικῶν καὶ τῶν Γαλλικῶν.

Ἄρθρ. 56. Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις συνίστανται, α) εἰς ἔγγραφον λύσιν προτάσεων περὶ μεθόδων διδασκαλίας γενικῶς καὶ εἰδικῶς, β) εἰς ἑρμηνείαν καὶ ἀνάπτυξιν χωρίων τινῶν δοκίμων συγγραφέων καὶ γ) εἰς διδασκαλίαν μέρους τινὸς τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκομένων μαθημάτων.

Ἄρθρ. 57. Μετατίθενται ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους οἱ διδάσκαλοι ἢ αἰτήσει αὐτῶν, πασχόντων, καὶ ἐνόρκω πιστοποιήσει ἐπιστήμονος ἰατροῦ, ἢ προτάσει τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἂν ἡ διαγωγὴ αὐτῶν κατασταθῇ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐν τῷ τόπῳ περαιτέρω διαμονὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 58. Εἰς τοὺς διδάσκοντας ὀλιγώρως καὶ περιπίπτοντας εἰς ἀδικαιολογήτους ἀπουσίας καὶ εἰς παραπτώματα διδασκάλου ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀνάλογοι ποιναί·

1) Ἐπίπληξις.

2) Πρόστιμον 30—60 δραχμῶν.

3) Προσωρινὴ παῦσις μέχρι τεσσαράκοντα ἡμερῶν, καθ' ἣν στεροῦνται καὶ τοῦ μισθοῦ.

Τὰς δύο πρώτας ποινὰς καὶ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας προσωρι-

νὴν παῦσιν ἐπιβάλλει ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχή· ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, εἰς ὃ αὐθημερὸν γνωστοποιεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῆς, ἀκούσαν καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ διδασκάλου, ἐπικυροῖ ἢ μετριάζει ἢ καὶ ἐντελῶς αἴρει τὴν ποινήν.

Ἄρθρ. 59. Παύονται οἱ διδάσκαλοι διαρκῶς μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν·

1) Ἂν μετὰ τὴν προσωρινὴν παῦσιν ὑποτροπιάσωσι.

2) Ἂν, καὶ τοι πολλάκις παραινεθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ ὑποστάντες τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πειθαρχικὰς ποινάς, καθίστανται ἀδιόρθωτοι.

3) Ἂν, προσκληθέντες νὰ ἀπολογηθῶσιν εἰς ὀκτὼ κατηγορίαν φαύλης διαγωγῆς, δὲν ἀναιρέσωσιν αὐτὴν προσηκόντως.

4) Ἂν καταστῶσι σωματικῶς ἢ πνευματικῶς ἀνίκανοι.

5) Ἂν ἔχωσι προφανῶς κακὴν διαγωγήν.

6) Ἂν καταδικασθῶσι διὰ πλημμέλημα ἢ κακούργημα προβλεπόμενον ἔν τε τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐν τῷ διατάγματι τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου τοῦ ἔτους 1836, ἢ διὰ πταῖσμα ἢ πλημμέλημα συνεπαγόμενον ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἡ γινομένη διὰ τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις 5 καὶ 6 διαρκὴς παῦσις συνεπάγεται καὶ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 60. Πρὶν ἢ ἀναλάβωσιν οἱ διδάσκαλοι τὰ χρέη των ὀρκίζονται ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ ἀδεία ταύτης καὶ ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὸν ἑξῆς ὅρκον· «Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀναγόμενα διατάγματα καὶ ὀδηγίας καὶ ἀκριβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατιθεμένων μοι καθηκόντων.»

Ἄρθρ. 61. Τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς πᾶν ἄλλο ἐπάγγελμα.

Ἄρθρ. 62. Ἡ ἰδιαιτέρα διδασκαλία ἔν τε τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις καὶ κατ' οἶκον δὲν ἀπαγορεύεται· ὅμως γίνεται αὕτη μετὰ τὸ πέρας τῶν δημοσίων ἔργων καὶ οὐχὶ εἰς μαθητὰς τῆς τάξεως ἢ τῶν τάξεων, εἰς ἃς ὁ διδάσκαλος διδάσκει.

Ἄρθρ. 63. Οἱ διδάσκαλοι ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας ἀδεία τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς δύνανται νὰ μὴ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χρέη των, ἐπὶ δὲ πλείονας ἀδεία τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀναπληρώσει αὐτῶν ὑπὸ νομίμου ἀναπληρωτοῦ, ὅστις λαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπὸ ἄδειαν διατελοῦντος· ὅμως τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν τὸν διαθέτουσι κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς καὶ μόνον ἀπερχόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κάμνουσι τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 64. Τοὺς πάσχοντας τῶν διδασκάλων πλείονας τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀναπληροῦσι προσελκύσει τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἄλλοι οἱουδήποτε βαθμοῦ, οἵτινες, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀναπλήρωσις, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τοῦ πάσχοντος, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἀδυνατῇ ἄλλως νὰ τοὺς ἀποζημιοῖ.

Ἄρθρ. 65. Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων ἔχουσι τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

1) Διδάσκουσι καθ' ἑβδομάδα ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀκριβῶς 26 — 30 ὥρας.

2) Συντάττουσι κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ πρόγραμμα τῶν διδακτέων τὸ ἐπιὸν ἔτος μαθημάτων, τὴν δὲ μεταξὺ αὐτῶν διαρωνίαν διαλύει ὁ προϊστάμενος τοῦ σχολείου, ἢ ὁ Σχολάρχης ἢ ὁ Γυμνασιάρχης, ἔνθα ὑφίσταται Γυμνάσιον.

3) Ἔρχονται ἐν τῷ σχολείῳ τακτικῶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων καὶ ἀπέρχονται, ἀφοῦ ἀκριβῶς ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν. Κωλυόμενοι δὲ ἀσθενείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἕνεκα γνωστοποιοῦσι τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὸν προϊστάμενον ἢ τὸν σχολάρχην, οἵτινες ἢ ἀναπληροῦσι διὰ συγχωνεύσεως τῶν τάξεων τῶν κωλυόμενων, ἢ διαλύουσι τοὺς μαθητάς, ἂν δὲν ἦναι δυνατὴ ἡ ἀναπλήρωσις.

4) Ἀναπληροῦσιν ὡσαύτως διὰ συγχωνεύσεως τῶν τάξεων καὶ τὸν προϊστάμενον ἢ τὸν σχολάρχην, κωλυομένους ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, ἢ διαλύουσι τοὺς μαθητάς, ἂν δὲν ἦναι δυνατὴ ἡ ἀναπλήρωσις.

5) Παρίστανται πάντες ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῶν νεωστὶ προσερχομένων καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας μὴ ἐξετασθέντων εἰς τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις καὶ ἀπορασίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν.

6) Εἶναι ὑπεύθυνοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διδασκαλίας των διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ εὐταξίαν τῆς τάξεώς των καὶ ἐπιβάλλουσι ποινὰς εἰς τοὺς ἀκανονοῦντας κατὰ τὰ ὡρισμένα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ, ἢ μόνοι ἢ, ἂν χρειασθῇ, τῇ συνδρομῇ τοῦ προϊσταμένου, ἢ τοῦ σχολάρχου, πάντοτε ὅμως ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐμβριθοῦς πατρικῆς ἀγωγῆς.

Πᾶσα ὑπέρβασις τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἐὰν δ' ἐπιφέρῃ καὶ βλάβην εἰς τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν, ἐπέρχεται καὶ ποινικὴ καταδίωξις.

7) Ἐπιχειροῦσιν ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς μετὰ τῶν μα-

θητῶν καὶ ἐκδρομὰς, καθ' ἃς κάμνουσι καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν διδασκομένων μαθημάτων.

8) Σημειοῦσι καθ' ἑκάστην ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ τοὺς βαθμοὺς τῆς ἐπιμελείας, προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν καὶ τὰς τυχὸν ἀπουσίας αὐτῶν.

9) Συντρέχουσι τὸν σχολάρχην εἰς τὴν ἐπιτήρησιν.

10) Φροντίζουσι περὶ τῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς, ὅσον ἐνέστι, τοῦ σχολείου διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, ἵνα ἡ ὁποία ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ ὁρίζεται, καὶ ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωσι ποινὰς μόνοι ἢ καὶ μετὰ τοῦ σχολάρχου.

11) Ἐπιμελοῦνται ἵνα οἱ δεδόμενοι κατὰ τὰς ἐξετάσεις βαθμοὶ τῆς προόδου καὶ τῆς διαγωγῆς ὦσιν ἀκριβέστατοι.

12) Παρευρίσκονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐξαμήνων καὶ δημοσίων ἐξετάσεων.

13) Συντρέχουσι τὸν σχολάρχην εἰς τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

14) Συνέρχονται εἰς ὥρας ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν ὡρισμένων, προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ σχολάρχου εἰς συνεδρίασιν.

15) Οὐ μόνον οὐδέποτε ἀντιπράττουσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ πάντων ἢ ὑπὸ μόνου τοῦ σχολάρχου ἐν τῷ δικαιώματι αὐτοῦ ἀποφασισμένων, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ συμπράττουσιν εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 66. Ὁ σχολάρχης ἐκτὸς τῶν κοινῶν μετὰ τῶν διδασκάλων καθηκόντων ἔχει καὶ ἴδια, τὰ ἑξῆς·

1) Ἐγγράφει ἕκαστον μαθητὴν ἐν τῷ μαθητολογίῳ.

2) Ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας, τῆς προόδου καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ σχολείου κατὰ τὰ διαλείμματα διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

3) Ἐπιβάλλει ὅσας ποινὰς μόνος τῶν διδασκάλων τις δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ἐπιτηρεῖ νὰ ἐκτελῶνται καὶ αὐταὶ καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ ὡρισμένων ἀκριβῶς.

4) Ἐπιτηρεῖ ἵνα οἱ διδάσκαλοι παρευρίσκωνται ἐν τῷ σχολείῳ, ἀπέρχωνται ἐγκαίρως καὶ ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς καὶ εὐσυνειδήτως πάντα τὰ αὐτῶν καθήκοντα, παραινῶν κατ' ἰδίαν τὸν παρεκτρεπόμενον.

5) Ἐπιμελεῖται, ἀφορμῆς διαφωνίας, ἢ ἔριδος, ἢ διαιρέσεως μεταξὺ τῶν διδασκάλων συμπεσούσης, νὰ συμβιβάζῃ τοὺς διαφερομένους χωρὶς νὰ γίνεται γνωστὴ εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ διαφορὰ αὐτῶν· μὴ εἰσακουόμενος δὲ ὑποβάλλει αὐθημερὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ὑπόθεσιν καὶ ζητεῖ τὴν διόρθωσιν.

6) Ἐκθέτει πρὸ τῆς ἐνάξεως τῶν ἐναυσίων ἐξετάσεων πάντα τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συμβάντα καὶ πᾶν ὅ,τι νομίζει ἀναγκαῖον εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν.

7) Ἐκδίδει τὰ ἐνδεικτικὰ, τὰ ἀπολυτήρια καὶ τὰ ἀπυδεικτικά.

8) Κρατεῖ κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους τύπους πάντα τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευόμενα βιβλία καὶ ἰδικίτερον, ἐν ᾧ σημειοῖ τὰς καθ' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος ἀπουσίας αὐτοῦ τε καὶ τῶν διδασκάλων.

9) Ὑποβάλλει ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, 1) περιληπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ παντὸς ἄλλου, ὅπερ αὐτὸς ἢ ὁ σύλλογος τῶν διδασκάλων κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ γείνῃ γνωστὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐπιτυγχάπτει 2) ἀντίγραφα τῶν τε καθ' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος ἀποτελουμένων μηνιαίων ἐλέγχων, καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου βιβλίου τῶν ἀπουσιῶν αὐτοῦ τε καὶ τῶν διδασκάλων μετὰ τῆς ἀπολογίας ἑκάστου, τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἐν ᾧ σημειοῦνται καὶ τὰ διδακτικὰ βιβλία καὶ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον ἢ ἀναφορὰ τῶν διδασκάλων.

10) Ἔχει τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ ὅλας τὰς προϊσταμένας ἀρχὰς καὶ μὲ τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν.

11) Συγκαλεῖ τοὺς διδασκάλους ἐν ὥραις ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν ὡρισμένων εἰς συνεδρίασιν ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς, ἢ ὁσάκις κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἵνα συσκέπτωνται περὶ τοῦ σχολείου, προεδρεύει αὐτῶν, θέτει τὰ ζητήματα καὶ ἐν ἰσοψηφίᾳ φέρει τὴν νικῶσαν.

12) Προσκαλεῖ εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν δύναται οὔτε μόνος οὔτε μετὰ τῶν συνδιδασκάλων νὰ διατηρήσῃ τὴν πειθαρχίαν, ἢ τὴν τάξιν ἐν τῷ σχολείῳ, τὴν ἐν τῷ τόπῳ διοικητικὴν ἀρχὴν, νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη ὑπ' εὐθύνην του ὅ,τι μετ' αὐτῶν ἐνέκρινεν ἀναγκαῖον, ἵνα ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν ἐν τῷ σχολείῳ, καὶ αὐθημερὸν γνωστοποιεῖ πάντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

13) Διορίζει εἰς ἑκάστην τάξιν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους ταξιάρχην ἕνα τῶν διδασκάλων, συνήθως δὲ τὸν διδάσκοντα ἐν τῇ τάξει τὰ Ἑλληνικὰ ἢ τὰ πλεῖστα τῶν μαθημάτων.

Ἕκαστος διδάσκαλος, ἐν μιᾷ μόνῃ τάξει ὑπὸ τοῦ σχολάρχου διοριζόμενος ταξιάρχης, ἔχει καθῆκον νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὴν ἀνα-

τιθεῖσαν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπιτήρησιν ταξιν ὡς κέντρον ἑνώσεως πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ πειθαρχίαν τῶν μαθητῶν.

Διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθήσονται λεπτομερέστερον τὰ καθήκοντα τῶν ταξιαρχῶν.

14) Συνιστᾷ μετὰ προηγουμένην μετὰ τῶν ἄλλων διδασκάλων συνεννόησιν τὸν ὑπηρέτην τοῦ σχολείου, ὃν ἀπ' εὐθείας οὐδέποτε διορίζει τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 67. Ὁ σχολάρχης, ἔνθα ὑφίσταται Γυμνάσιον, οὐδὲν ἐνεργεῖ μόνος, ἀλλὰ διατελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Γυμνασιάρχου.

Ἄρθρ. 68. Οἱ μὲν πρωτοβάθμιοι διδάσκαλοι λαμβάνουσι κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχ. 170, οἱ δὲ δευτεροβάθμιοι 200, οἱ δὲ τριτοβάθμιοι 230, ὁ δὲ σχολάρχης μετὰ τεσσαρακονταδράχμου ἐπιμισθίου δραχμὰς 270.

Ἄρθρ. 69. Οἱ πρὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διδάσκαλοι τῶν ἑλ. σχολείων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἂν ἐντὸς ἀνυπερθέτου πενταετοῦς προθεσμίας συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ ἄρθρον 50 καὶ 56. Οὗτοι, οἵτινες ἐν τῷ ἀνωτέρῳ χρονικῷ διαστήματι θέλουσι λαμβάνει ὃν καὶ πρότερον μισθόν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, μὴ ὑποστάντες τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον πρακτικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν ἐποπτῶν καὶ κριθέντες ἱκανοὶ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας. Ἐξαιροῦνται δὲ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου οἱ ἔχοντες εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 70. Αἱ συντάξεις τῶν διδασκάλων ἀπονέμονται κατὰ τὸν νόμον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τοῦ μισθοῦ ἀκεραίου. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς λαβόντας ἤδη σύνταξιν, ἂν ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν τῆς συντάξεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 71. Ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν καὶ πάντες οἱ εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα διδάσκοντες ἀναγνωρισμένοι διδάσκαλοι, ἐὰν συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου, ἔτι δὲ καὶ οἱ ἔχοντες ἤδη ἔτη ὑπηρεσίας, ἂν καταθέσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἅμα τῇ ἐκφράσει αὐτῶν θελήσει καὶ ἀπάσας ὁμοῦ τὰς δι' ὅλα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των καταθέσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 72. Τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἐπεκτείνεται καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀναγνωρισμένους διδασκάλους τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ

διδάσκοντας, ἂν συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου· ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἤδη ἔτη ὑπηρεσίας, ἂν καταθέσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ, ὃν λαμβάνουσι, ἅπασας ὁμοῦ τὰς καταθέσεις δι' ὅλα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων νόμου. Ὅμως ἀπονέμεται ἑκατέροις αὐτοῖς σύνταξις ὄχι κατὰ τὸν μισθόν, ὃν λαμβάνουσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔχουσιν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ Γυμνασίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 73. Σκοπὸς τῶν Γυμνασίων εἶναι νὰ παρασκευάζωσι τοὺς μέλλοντας νὰ σπουδάσωσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ τῷ Στρατιωτικῷ καὶ Ναυτικῷ σχολείῳ ἐπιστήμην καὶ νὰ καθιστῶσιν εὐπαιδεύτους πολίτας τοὺς ἀμέσως ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον μεταβαίνοντας, ἀναπτύσσοντα, τελειοποιοῦντα καὶ συμπληροῦντα τὴν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις προκαταρκτικὴν παιδείαν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν.

Ἄρθρ. 74. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ἐφαρμόζονται ἀκριβῶς καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις· ἔνθα δὲ ἡ περιουσία χρησιμεύει διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν, ἡ διαχείρισις ἀνατίθεται εἰς μίαν μόνον τριμελῆ ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. 75. Πᾶν Γυμνάσιον ἔχει τέσσαρας τάξεις καὶ ἓξ καθηγητάς· ἑκάστης δὲ τάξεως ἡ διδασκαλία εἶναι ἐνιαυσία.

Τῶν δὲ καθηγητῶν αὐτοῦ δύω μὲν διδάσκουσι τὰ φυσικομαθηματικά, τὴν ψυχολογίαν, τὴν λογικὴν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν (τίνα δὲ τούτων ἑκάτερος, θέλει ὁρισθῆ ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν καὶ ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ γυμνασιάρχου) οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες πάντα τὰ ἄλλα μαθήματα ἐκτὸς τῶν ἱερῶν, τῶν ὁποίων ἡ διδασκαλία ἀνατίθεται εἰς πεπαιδευμένον καὶ σεβάσμιον κληρικὸν ἢ λαϊκὸν ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ δραχμῶν 30 κατὰ μῆνα, καὶ τῆς γυμναστικῆς, ἥτις θέλει διδάσκεσθαι ὑπὸ τοῦ γυμναστοῦ τοῦ ἑλλ. σχολείου.

Ἄρθρ. 76. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ μόνον ἑκάστου νομοῦ συνιστᾶται Γυμνάσιον, οὗ προΐσταται εἷς τῶν ἓξ αὐτοῦ καθηγητῶν, καλούμενος Γυμνασιάρχης. Τοιοῦτος δὲ διορίζεται καθηγητὴς

ἐκ τῶν παιδαγωγικωτέρων, τῶν τὰ μάλιστα εὐδοκιμούντων ἀρχαιοτέρων, τῶν ἀρχικωτέρων καὶ διοικητικωτέρων. Ἐὰν ὅμως πόλεις ἢ κωμοπόλεις εὐπορῶσι, συνιστῶνται ἐν αὐταῖς καὶ ἀτελῆ ἢ καὶ τέλεια Γυμνάσια, ὅμως οἱ ἐν αὐτοῖς διδάσκοντες καθηγηταὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου προτάσει τοῦ οἰκείου δημάρχου καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δέκα τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ὁριζομένων ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμία. Τὰ τέλεια ἢ ἀτελῆ γυμνάσια, μὴ ὑπάρχοντος Γυμνασιάρχου, διευθύνει ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ὁ προτεταγμένος, ἂν διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος διωρίσθησαν.

Ἄρθρ. 77. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 ἰσχύουσι καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

Ἄρθρ. 78. Μαθητὴς προωρισμένος ἀπὸ τοῦ γυμνασίου νὰ μεταβῇ εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, αἰτήσει τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος καὶ ἀδείᾳ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν δύναται νὰ μὴ ἀκροάζηται τῶν Λατινικῶν μαθημάτων· ὅμως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν γυμνασιακῶν μαθημάτων, ἐξετασθείς, λαμβάνει ἀποδεικτικὸν καὶ ὄχι ἀπολυτήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς Γυμνασίοις διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 79. Ἐν τοῖς Γυμνασίοις διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα· τῶν μὲν ἀρχαίων γλωσσῶν ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Λατινική, τῶν δὲ νεωτέρων ἡ Γαλλική, στοιχειώδη μαθηματικά, στοιχεῖα φυσικῶν ἐπιστημῶν, γενικὴ καὶ ἑλληνικὴ ἱστορία μετὰ μυθολογίας, μαθηματική, φυσικὴ καὶ νεωτάτη πολιτικὴ γεωγραφία, ψυχολογία, λογική, ῥητορικὴ καὶ ἱερὰ μαθήματα.

Οἱ συγγραφεῖς, τὸ ποσὸν τῶν ἐν ἑκάστῃ τάξει διδακτέων μαθημάτων, ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας καὶ πᾶν ἄλλο, σχέσιν ἔχον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, θέλουσιν ὁρισθῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 80. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, καὶ 19 ῥαρμόζονται καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις· ὅμως αἱ διακοπαὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις ἄρχονται ἀπὸ τῆς 15, Ἰουνίου καὶ ὄχι ἀπὸ τῆς 30 κατὰ τὸ ἄρθρον 19.

Ἄρθρ. 81. Διδάσκονται καθ' ἑβδομάδα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἢ κατωτάτῃ τάξει..... ὥρας

Ἑλληνικὰ.....	9
Συνταktικὸν, θεματογρ. καὶ ἑλ. γραμματολογία, ...	3
Λατινικὰ	3

Γαλλικὰ	3
Μαθηματικὰ, θεωρητικὰ καὶ ἐφηρμοσμένα.....	3
Φυσικὴ ἱστορία.....	2
Ἀρχαία ἱστορία μετὰ γεωγρ. εἰσαγωγῆς εἰς ἕκαστον κράτος καὶ μυθολογίας.	3
Νεωτάτη πολιτικὴ Γεωγραφία (αἱ τρεῖς μεσημβριναὶ χερσόνησοι μετὰ σύντομον εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Εὐρώπην)	2
Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.....	2
	30

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ

Ἑλληνικὰ.	9
Συνταktικὸν, θεματογραφία καὶ ἑλ. γραμματολογία ..	3
Λατινικὰ.	3
Γαλλικὰ.	3
Μαθηματικὰ, θεωρητικὰ καὶ ἐφηρμοσμένα	3
Φυτικὴ ἱστορία.	2
Ἱστορία τοῦ μεσαίωνος μετὰ γεωγραφικῆς εἰς ἕκαστον κράτος εἰσαγωγῆς.	3
Νεωτάτη πολιτικὴ Γεωγραφία (ἡ λοιπὴ Εὐρώπη). ..	2
Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.	2
	30

Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ.

Ἑλληνικὰ.	9
Θεματογραφία καὶ γραπτὰ γυμνάσματα.	3
Λατινικὰ.	3
Γαλλικὰ.	3
Μαθηματικὰ, θεωρητικὰ καὶ ἐφηρμοσμένα ..... ὥρ.	3
Φυσικὴ πειραματικὴ..... »	2
Νεωτάτη ἱστορία ..... »	3
Νεωτάτη πολιτικὴ γεωγραφία (αἱ λοιπαὶ ἤπειροι). »	1
Ἐμπειρικὴ ψυχολογία ..... »	2
Κατὰ Χριστὸν ἠθικὴ ..... »	1
	30

Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ

Ἑλληνικὰ ..... »	9
Ἔκθεσις ἰδεῶν καὶ θεματογραφία ..... »	2
Λατινικὰ..... »	3
Γαλλικὰ ..... »	3
	10

Μαθηματικά, θεωρητικά καὶ ἐφηρμοσμένα	»	3
Φυσικὴ πειραματικὴ	»	2
Ἀρχαὶ χημείας	»	1
Ἑλληνικὴ ἱστορία μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων	»	3
Μαθηματικὴ καὶ φυσικὴ γεωγραφία	»	1
Ῥητορικὴ	»	1
Λογικὴ	»	1
Κατὰ Χριστὸν ἠθικὴ	»	1
		30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ παραδοχῆς καὶ ἐλέγχου τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 82. Ἵνα γείνῃ τις δεκτὸς ἐν γυμασίῳ καὶ ἐγγραφῇ ἐν τῷ Μαθητολογίῳ μαθητὴς ἀπαιτεῖται,

Α'.) Εἰ μὲν προέρχεται ἐκ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἀνεγνωρισμένου τελείου σχολείου τοῦ κράτους, ἢ ἄλλοθεν διδαχθεὶς ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων διδασκάλων ἢ καθηγητῶν.

α) Νὰ παρουσιάζῃ τὸ ἀπολυτήριον τοῦ σχολείου ἢ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν διδαξάντων αὐτὸν, ἐν ᾧ νὰ ἦναι σεσημειωμένα τὰ ἐν τοῖς ἀπολυτηρίοις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

β) Ἐξεταζόμενος ἐνώπιον πάντων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

1) Νὰ γράφῃ καθ' ὑπαγόρευσιν σχεδὸν ἀλανθάστως χωρίον τι τοῦ Ἰσοκράτους, ἢ ἐκ τῆς Κύρου Παιδείας, ἢ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως, ἢ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ Ξενοφῶντος, νὰ μεταφράζῃ αὐτὸ σχεδὸν καλῶς, νὰ γινώσκῃ ἀκριβῶς τὰ τοῦ τεχνολογικοῦ καὶ ἐκ τοῦ συντακτικοῦ τὰ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις διδασκόμενα.

2) Προτεινομένου ἀριθμητικοῦ τινος προβλήματος, νὰ εὑρίσκῃ προχείρως πάσας τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς λύσιν αὐτοῦ πράξεις, νὰ ἐκτελῇ αὐτὰς εὐχερῶς καὶ ἀλανθάστως καὶ ν' ἀποδεικνύῃ ἀποχρώντως γεωμετρικόν τι θεώρημα.

3) Νὰ γινώσκῃ καλῶς πάντα τὰ διδασκόμενα ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις μαθήματα καὶ νὰ ἐκθέτῃ αὐτὰ σαφῶς.

Β'.) Εἰ δὲ προέρχεται ἐκ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἀνεγνωρισμένου γυμνασίου ἢ ἄλλοθι ἐδιδάχθη ὑπὸ καθηγητῶν ἀνεγνωρισμένων, ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιάζῃ τὸ ἐνδεικτικὸν ἢ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ γυμνασίου αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν διδαξάντων αὐτὸν καθηγητῶν καὶ ἐξεταζόμενος ἐνώπιον πάντων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου εἰς πάντα τὰ ἐν τῷ ἐνδεικτικῷ ἢ ἀποδεικτικῷ αὐτοῦ μαθήματα νὰ κατατάττηται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων εἰς ἣν οἱ καθηγηταὶ ἐγκρίνωσι τάξιν.

Γ'.) Περὶ δὲ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄνευ ἀποδεικτικοῦ προσερχομένου ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ § 2 τοῦ ἄρθρου 21 ὁριζόμενα.

Ἄρθρ. 83. Ἕκαστος μαθητὴς, γινόμενος δεκτὸς καὶ ἐγγραφόμενος ἐν τῷ μαθητολογίῳ, λαμβάνει εἰσιτήριον ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐνταῦθα τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 25.

Ἄρθρ. 84. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 27, 28, 29, 30, 31 καὶ 32 ἰσχύουσι καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ὅπως τὸ ἀντίτυπον τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ δίδεται ἐπὶ χαρτοσήμου δύο δραχμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ ὑγρείας.

Ἄρθρ. 85. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 ἰσχύουσι καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἐξετάσεων, προβιβασμῶν καὶ ἀπολύσεων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 86. Τὰ ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 35, 36, 37, 38, 39 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50 καὶ 51 ἰσχύουσι καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

Ἄρθρ. 87. Οἱ μαθηταὶ τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ γυμνασίου ἐξετάζονται τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἢ ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, ἢ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς κρεωφάγου, καὶ μόνον ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐδιδάχθησαν· αἱ δὲ ἀπολυτήριοι ἐξετάσεις, τῶν διδαχθέντων ἐν ἰδιωτικοῖς Γυμνασίοις γίνονται μόνον ἐν τῷ δημοσίῳ γυμνασίῳ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται τὸ ἰδιωτικὸν, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Τὰ περὶ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων θέλουσιν ὁρισθῆ ἐκτενέστερον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν.

Ἄρθρ. 88. Τὰ μὲν ἐνδεικτικὰ γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου εἴκοσι δραχ. τὰ δ' ἀπολυτήρια ἐπὶ τριάκοντα, τὰ δ' ἀποδεικτικὰ ἐπὶ δέκα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ τέκνα τῶν ἐκλιπόντων ἢ ὑπαρχόντων ἐν συντάξει ἢ ἐν ἐνεργείᾳ καθηγητῶν καὶ τοὺς ἀπόρους τῶν μαθητῶν ὡς πρὸς τὰ εἰσιτήρια, τὰ ἐνδεικτικὰ τὰ ἀπολυτήρια καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ ἐφαρμόζονται τὰ ὁρισθέντα ἐν τοῖς ἄρθροις 25 καὶ 48.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ διορισμοῦ, μεταθέσεως, παύσεως, καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 89. Τὰ ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 52, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 70, 71 καὶ 72 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις· ὅμως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 ἐπιβαλλόμενον τοῖς καθηγηταῖς πρόστιμον εἶναι 50—100 δραχμῶν καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ αὐτῶν καθ' ἑβδομάδα διδασκαλία φθάνει ἀπὸ 18—21 ὥρας.

Ἄρθρ. 90. Οἱ κατὰ πρῶτον διοριζόμενοι καθηγηταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου κατὰ μῆνα μισθὸν δρ. 3000, ὅστις αὐξάνων μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν πενταετίαν ἀνὰ 50 δρ. κατὰ μῆνα, ἀναβαίνει εἰς 400 δρ. μετὰ 10 ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἔτη. Ὁ δὲ γυμνασιάρχης λαμβάνει ἔτι κατὰ μῆνα 50 δραχμὰς ἐπιμίσθιον.

Εἰς τὸν μισθὸν τῶν καθηγητῶν καὶ γυμνασιαρχῶν τῶν γυμνασίων Ἀθηνῶν, Κερκύρας, Σύρου καὶ Πατρῶν προστίθενται ἔτι 50 δραχ. διὰ τὸ ἐν αὐταῖς πολυδάπανον· ὅμως ἡ προσθήκη αὕτη δὲν καταλογίζεται εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 91. Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαρχόντων ἤδη καθηγητῶν κανονίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συμφώνως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἣν ἕκαστος ἔχει.

Ἄρθρ. 92. Καθηγηταὶ ἀπὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διορίζονται ἐν τοῖς γυμνασίοις μόνον οἱ ἀπὸ διδακτόρων τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου διδάσκοντες ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις σχολάρχαι ἢ τριτοβάθμιοι διδάσκαλοι, ἂν ὑποστάντες τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 πρακτικὰς ἐξετάσεις ἀναγνωρισθῶσι καθηγηταί. Ἀπ' εὐθείας δὲ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καθηγηταὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις μόνον οἱ ἐπανερχόμενοι ἐκ τῆς Εὐρώπης διδάκτορες τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου, οὓς τὸ ὑπουργεῖον διὰ διαγωνισμοῦ ἢ ἄλλως ἔπεμψε νὰ σπουδάσωσιν ὡρισμένον τινὰ κλάδον τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΓ'.

Περὶ Λυκείων.

Ἄρθρ. 93. Πρὸς ἐπιμεμελημένην ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους παίδων, τῶν μὴ ἐχόντων προστασίαν πατρὸς ἢ ἐμβριθοῦς κηδεμόνος, συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀλλαχόθι δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ἓν ἢ πλείονα *Λύκεια*, ἐν οἷς ἐνδιαιτῶνται καὶ διδάσκονται ἐπὶ διδάκτροις καὶ τροφείοις τὰ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις διδασκόμενα μαθήματα, ἔτι δὲ ἡ διπλογραφία, ἡ ἐφαρμοσμένη εἰς τὰς τέχνας χημεία καὶ ἡ φυσική, τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον, καὶ εἴτι ἄλλο κριθῇ ἀναγκαῖον, ὑπὸ ἀναγνωρισμένων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, διοριζομένων διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 94. Τὰ Λύκεια διευθύνουσι πεπειραμένοι, ἐμβριθεῖς, ἀρχικοὶ καὶ πολλῶν γνώσεων κάτοχοι καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ἢ τοῦ πανεπιστημίου, διοριζόμενοι διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, λαμβάνοντες κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχ. 500, ἐνοικοῦντες ἐν αὐτοῖς καὶ συνδιαιτώμενοι μετὰ τῶν μαθητῶν. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ διευθυνταὶ νὰ διδάσκωσι μαθήματα ἐν τοῖς Λυκείοις.

Ἄρθρ. 95. Ἐκτὸς τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, τὸ ὑπουργεῖον διορίζει προστάσει τοῦ διευθυντοῦ καὶ τὸ ἄλλο ἀναγκαῖον πρὸς τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ὡσαύτως μισθοδοτεῖται ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ τρέφεται ἐν τῷ τοῦ Λυκείῳ.

Τὸ δημόσιον καταβάλλει ὡσαύτως καὶ πάσας τὰς ἀναγκαίας δαπάνας εἰς κατοικίαν, τροφήν, ἱματισμόν, θεραπείαν, θέρμανσιν, κτλ. τῶν ἐνδιαιτωμένων μαθητῶν.

Ἄρθρ. 96. Ἀντὶ πασῶν τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες τῶν ἐνδιαιτωμένων ἐν τοῖς Λυκείοις παίδων προκαταβάλλουσι κατὰ τὴν αὐτῶν εὐκολίαν καθ' ἑξαμηνίαν ἢ κατ' ἔτος εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τὰ τροφεῖα καὶ διδακτρα, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ὑπολογίζεται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ δύο εἰδημόνων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου δαπανῶν, ἃς τὰ κατατιθέμενα κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν μαθητῶν δίδακτρα πρέπει νὰ καλύπτωσιν ἀνεπερθέτως.

Ἄρθρ. 97. Οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες, εἰσάγοντες ἐν τοῖς Λυκείοις τοὺς παῖδας, ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάζουσι καὶ ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς παραιτουμένους τῆς διζήσεως καὶ διαιρέσεως, οἵτινες δι' ἐπισήμου συμβολαίου, γινομένου μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἀναλαμβάνουσιν ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ἐὰν καθυστερηθῇ ἡ καταβολὴ τῶν διδάκτρων καὶ λογιζόμενοι ὡς ὀφειλέται τοῦ δημοσίου καταδιώκονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 98. Οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν Λυκείων, ἐξομοιούμενοι κατὰ πάντα πρὸς τοὺς διδάσκοντας ἐν τοῖς ἑλλ.

σχολείοις καὶ γυμνασίοις, ὁρκίζονται τὸν ὅρκον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 99. Διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῆ ἰδίᾳ καὶ ἀκριβέστερον τὰ καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ προσωπικοῦ τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, τῶν μαθητῶν, τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ, κτλ.

ΚΕΦΑΛ. ΙΔ'.

Περὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων.

Ἄρθρ. 100. Δύνανται καὶ ἰδιῶται νὰ συνιστῶσιν ἰδίαις δαπάναις ἀτελὲς ἢ τέλειον ἑλληνικὸν σχολεῖον ἢ γυμνάσιον, ἢ ἀμφότερα γνωμοδοτήσει τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργείου, ἀκούσαντος καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐποπτῶν· ὀφείλουσιν ὅμως οὗτοι νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς πρὸς ἁπάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 101. Τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια τὰ ἔχοντα ἐσωτερικοὺς μαθητάς, καλούμενα παιδαγωγεῖα, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 102. Ὁ βουλόμενος νὰ συστήσῃ ἰδιωτικὸν σχολεῖον ἢ γυμνάσιον ἢ καὶ ἀμφότερα ὑποβάλλει διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν διοργανισμὸν αὐτοῦ, ἐν ᾧ σημειοῖ τὰς προαθήκας ἢ ἐπουσιώδεις διαφορὰς κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν ἢ κατ' ἄλλο τι, μάλιστα δέ, ἂν θὰ ἔχῃ ἐσωτερικοὺς μαθητάς. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον, λαβὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πληροφορίας πρῶτον περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ δοκιμότητος τοῦ αἰτοῦντος τὴν σύστασιν καὶ δεύτερον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως τοῦ αἰτουμένου ἐκπαιδευτηρίου καὶ ἀκούσαν τὴν γνώμην τῶν ἐποπτῶν δίδει ἢ οὐ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν. Ἐὰν ὁ συνιστῶν ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον ἦναι ἐτερόδοξος, ἡ διδασκαλία τῶν ἱερῶν μαθημάτων γίνεται παρ' ὁμοδόξου.

Ἄρθρ. 103. Ὁ λαμβάνων τὴν ἄδειαν καὶ οἱ διδάξοντες ἐν τῷ συνισταμένῳ ἐκπαιδευτηρίῳ, οἵτινες πρέπει νὰ ὦναι ἐκ τῶν ἀναγνωρισμένων, ὁρίζονται ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τὸν ἑξῆς ὅρκον· «Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ ἀκριβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς διὰ τῆς χορηγουμένης μοι ἀδείας ἀναδέχομαι.»

Ἄρθρ. 104. Ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἐπιβλαβῆ μὲν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτοῖς ἀνατροφὴν, ἢ εἰς τὴν ὑγείαν αὐτῶν, ἢ εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον, μὴ διορθούμενα δὲ ἐκ τῶν παραινέσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ταῦτα μὲν ἀποβάλλουσι τὴν ἄδειαν τῆς συστάσεως καὶ κλείονται, οἱ

δὲ διευθυνταὶ καὶ οἱ διδάσκοντες ἐν αὐτοῖς καταδιώκονται ποινικῶς.

Ἄρθρ. 105. Αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις γίνονται μετὰ τὰς τῶν δημοσίων, ἵνα παρευρίσκωνται εἰς αὐτὰς καὶ οἱ παρὰ τοῦ νόμου κεκλημένοι εἰς ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 106. Τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια κλείονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, καὶ ἂν οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν δὲν συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25, 47 καὶ 88.

Ἄρθρ. 107. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ἀπορριπτόμενοι μαθηταὶ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις ἢ μὴ προβιβαζόμενοι, νὰ γίνωνται δεκτοὶ ἢ νὰ προβιβάζωνται ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς. Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἐν δὲ ὑποτροπῇ τὸ ὑπουργεῖον αἴρει καὶ τὴν ἄδειαν τῆς συστάσεως.

Ἄρθρ. 108. Οἱ μαθηταὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, μεταβαίνοντες εἰς τὰ δημόσια, κατατάσσονται εἰς τὰς προσηκούσας τάξεις, ἐξεταζόμενοι· αἱ δ' ἀπολυτήριοι αὐτῶν γυμνασιακαὶ ἐξετάσεις γίνονται μόναν ἐν τῷ Γυμνασίῳ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον, ἐν ᾧ ἐδιδάχθησαν· ὅμως οἱ διδάσκοντες καὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ ἐκπαιδευτηρίῳ διδάσκαλοι ἢ καθηγηταὶ δὲν ἔχουσι ψῆφον εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μαθητοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου.

Ἄρθρ. 109. Ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις κατατάσσεται ἥτε Ῥιζάρειος ἐκκλησιαστικὴ σχολὴ καὶ αἱ καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκκλησιαστικαὶ σχολαί, αἵτινες πᾶσαι διευθύνονται μὲν κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῶν ὑπὸ ἰδίου διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅμως ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 110. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων γίνεται ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ των, τὸ δὲ διδάσκον προσωπικὸν διορίζεται προτάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, τηρουμένων τῶν εἰρημένων διατάξεων ἐν τῷ ἄρθρῳ 102.

Ἄρθρ. 111. Τὰ προγράμματα πάντων τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων πέμπονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν τροποποιεῖ αὐτὰ συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ'.

Περὶ ἐποπτείας τῶν Ἑλλ. σχολείων καὶ Γυμνασίων.

Ἄρθρ. 112. Ἡ ἐποπτεία τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Γυ-

μνασίων, δημοσίων τε καὶ ἰδιωτικῶν, ἀνατίθεται εἰς δύο ἐπόπτας, οἵτινες, διοριζόμενοι διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κατά τε τὴν διδακτικὴν καὶ παιδαγωγικὴν αὐτῶν ἱκανότητα καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος, ἀποτελοῦσι μετὰ τοῦ ἐπόπτου τοῦ Πανεπιστημίου γνωμοδοτικὸν συμβούλιον. Ἐξομοιούμενοι δὲ κατὰ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν μὲ τακτικὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐδρεύουσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ ἔχουσι τὰ ἐξῆς καθήκοντα.

α.) Ἐπισκέπτονται ἕκαστος δημοσίᾳ δαπάνῃ ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους ἐν οἱῳδήποτε χρόνῳ κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, κοινῇ ὅμως ἀποφάσει καὶ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου, τὰ πάσης τάξεως παιδευτήρια, δημόσιά τε καὶ ἰδιωτικά, τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἵνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς πληροφορῶνται περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν, τῆς ἐπιμελείας καὶ προθυμίας τῶν διδασκόντων, τῆς διδασκαλίας αὐτῶν καὶ τῆς ἀκριβοῦς συμμορφώσεως πρὸς τὸν νόμον.

β.) Κρίνουσι τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 35 καὶ 51 πεμπόμενα ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν λελυμένα ὑπὸ τῶν μαθητῶν ζητήματα καὶ βαθμολογοῦσιν αὐτά.

γ'.) Ἐξετάζουσι κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 56 τοὺς προσερχομένους τῶν διδασκάλων εἰς ἐξετάσεις καὶ ὁρίζουσι τὸν βαθμὸν αὐτῶν.

δ'. Κρίνουσι κατὰ τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14, διορίζομένου ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ ἑνὸς ἔτι μέλους ἔχοντος τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς κρίσιν τοῦ ὑποβαλλομένου βιβλίου εἰδικὰς γνώσεις, τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων ὑποβαλλόμενα διδακτικὰ βιβλία, συνιστῶσι τὰ καταλληλα πρὸς τὸν σκοπὸν εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ὁρίζουσι καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν.

ε.) Ἔχουσι διὰ τοῦ ὑπουργείου ἀλληλογραφίαν μὲ ἅπαντα τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰς διοικητικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 113. Αἱ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πενταετίας ἐξετάσεις τῶν προσερχομένων γίνονται ἐν τινι τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτηρίων ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, προσκαλουμένων διὰ δημοσίας δηλοποιήσεως.

Ἄρθρ. 114. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσιν ὡσαύτως τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν ἐπὶ πάντων τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὅτε καὶ ὅπως ὁ παρὼν νόμος κελεύει· ὅμως πᾶσι ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν, παρόντος ἐπόπτου,

ΚΕΦΑΛ. ΙΣΤ'.

Γενικαὶ ἐκτελεστικαὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 115. Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων ἔχουσι βαθμὸν πρωτοδίκου, οἱ σχολάρχαι πρόεδρου πρωτοδικῶν, οἱ καθηγηταὶ τῶν Γυμνασίων ἐφέτου, καὶ ὁ γυμνασιάρχης προέδρου τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 116. Δὲν γίνεται διδασκαλία τὰς Κυριακὰς, τὰς διακοπὰς καὶ τὰς διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησομένας ἑορτάς.

Ἄρθρ. 117. Ἡ σχολὴ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων φέρει τὰ διατεταγμένα ἐπίσημα καὶ περὶ αὐτὰ τὰς λέξεις «Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἢ Γυμνάσιον», ἂν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἢ πλείονα Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἢ Γυμνάσια ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, φέρει ἕκαστον καὶ τὸ ἑαυτοῦ διακριτικόν.

Ἄρθρ. 118. Ἐν ἑκάστῳ τελείῳ ἑλληνικῷ σχολείῳ διορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῇ ἀποκλειστικῇ προτάσει τοῦ συλλόγου τῶν διδασκάλων εἷς ὑπηρέτης· ἐν ἑκάστῳ δὲ Γυμνασίῳ ὡσαύτως τῇ ἀποκλειστικῇ προτάσει τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν εἷς ὑπηρέτης· εἷς ἐπιστάτης καὶ εἷς παιδονόμος, ὅστις ἐπιτηρεῖ καὶ τοὺς μαθητὰς τοῦ δημοτικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἢ πάντων τῶν σχολείων, ἂν ταῦτα ἦναι πολλά.

Ἄρθρ. 119. Οἱ ὑπηρέται λαμβάνουσι κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθὸν δραχμὰς 40, οἱ ἐπιστάται 60 καὶ οἱ παιδονόμοι 100.

Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπηρετῶν, ἐπιστατῶν καὶ παιδονόμων θέλουσι κανονισθῆ γνωμοδοτήσει τῶν ἐποπτῶν διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ'.

Τελευταῖαι διατάξεις.

Ἄρθρ. 120. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ἐπιψηφισθῇ, κυρωθῇ καὶ δημοσιευθῇ.

Ἄρθρ. 121. Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Δαπάναι γιγνόμεναι νῦν

α) εἰς τὸ προσωπικὸν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν	Δρ.	391,910
β) εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπηρετῶν	»	8,160
γ) εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων ἔξοδα	»	1,250

δ) εἰς ἔξοδα μεταθέσεων	»	500
ε) εἰς ἐνοίκια	»	34,346
		439,166
ς) εἰσπράξεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον		
1) ἀπὸ εἰσιτήρια 6,545 μαθητῶν	δραχ.	32,725
2) ἀπὸ ἐσωτερικοὺς κανονισμούς	»	6,090
3) ἀπὸ ἐνδεικτικὰ 4,425 πρὸς 12 κατὰ μέσον ὅρον	»	53,100
4) ἀπὸ ἀπολυτήρια 780 μαθητῶν πρὸς 17	»	13,366
5) ἀπὸ ἀποδεικτικὰ	»	4,000
		518,387

Δαπάναι κατὰ τὸν παρόντα νόμον

α) εἰς 200 διδασκάλους πρὸς 20 κατὰ μῆνα	δραχ.	480,000
β) εἰς ἕνα ἐπόπτην πρὸς 600 κατὰ μῆνα	»	7,200
γ) εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα πρὸς 100	»	1,200
δ) εἰς 56 ὑπηρέτας	»	32,480
ε) εἰς βραβεῖα μαθητῶν καὶ διδασκάλων	»	2,000
ς) εἰς 56 διδασκάλους τῆς καλλιγρ. καὶ ἐγχ.	»	53,760
ζ) εἰς 56 διδασκάλους τῆς γυμναστικῆς	»	16,800
		593,440

Γυμνάσια.

Δαπάναι γιγνόμεναι τῶν

α) εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν καθηγητῶν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν	»	269,958
β) εἰς τὸ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐπιστατῶν	»	9,000
γ) εἰς ἐπιθεώρησιν	»	1,250
δ) εἰς ἔξοδα μεταθέσεων	»	500
ε) εἰς ἐνοίκια	»	25,318
		306,026
ς) εἰσπράξεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον		
1) ἀπὸ εἰσιτήρια 1,982 μαθητῶν	»	19,820
2) ἀπὸ ἐνδεικτικὰ 1,466 μαθητῶν	»	29,320
3) ἀπὸ ἀπολυτήρια 229 μαθητῶν	»	6,870
4) ἀπὸ ἀποδεικτικὰ	»	5,000
5) ἀπὸ ἐσωτερικοὺς κανονισμούς	»	4,000
	»	371,036

Δαπάναι κατὰ τὸν παρόντα νόμον

α) εἰς 81 καθηγ. πρὸς 380 κατὰ μῆνα	»	383,040
β) εἰς ἕνα ἐπόπτην πρὸς 600 » »	»	7,200

γ) εἰς ὁδοιπορικὰ αὐτοῦ	»	1,200
δ) εἰς 14 παιδονόμους πρὸς 100	»	16,800
ε) εἰς 13 ὑπηρέτας πρὸ 40 κατὰ μῆνα	»	6,720
ς) εἰς 13 ἐπιστάτας πρὸς 60 » »	»	9,360
ζ) εἰς διδασκαλίαν τῶν ἐξῶν μαθημάτων	»	14,400
η) εἰς βραβεῖα μαθητῶν καὶ καθηγητῶν	»	1,000
θ) εἰς προσθήκην μισθοῦ εἰς 24 καθηγητάς	»	14,400
	»	454,120

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ὅλου.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον εἶναι τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· σκοπὸς δ' αὐτοῦ ἡ προαγωγὴ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μελλόντων νὰ ὑπηρετῶσι τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 2 Τὸ Πανεπιστήμιον, ὡς πρόσωπον νομικόν, ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποκτᾷ περιουσίαν καὶ νὰ διαχειρίζηται αὐτὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁριζόμενα.

Μέχρις οὗ δ' ἀποκτήσῃ περιουσίαν ἰδίαν, ἀρκοῦσαν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, συντηρεῖται δαπάναις τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 3. Ἡ διοίκησις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως ἀνατίθεται εἰς ἰδίας αὐτοῦ ἀρχάς· τελεῖ δὲ τὸ ἵδρυμα τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἰδιαιτέρα ἐποπτεία τοῦ ἱδρύματος τούτου ἀνατίθεται εἰς ἕνα ἐπόπτην, ὅστις, διοριζόμενος διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῶν μάλλον διακεκριμένων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν ἱκανότητα καὶ ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἔχων βαθμὸν καὶ μισθὸν Πρυτάνεως προεδρεύει τῶν ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως συγκροτουμένων ἐν τῷ ὑπουργείῳ γνωμοδοτικῶν συμβουλίων τῶν ἐποπτῶν καὶ ἐνεργεῖ, μετ' αὐτῶν κοινῶς πάσας τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων β, γ καὶ δ τοῦ ἄρθρ. 112 τοῦ περὶ ἑλλ. σχολείων καὶ γυμνασίων κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 5. Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα, φέρουσαν περιξ τύπου γλαυκὸς τὰς λέξεις «Τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 6. Τὸ Πανεπιστήμιον σύγκειται ἐκ τεσσάρων σχολῶν, α) τῆς θεολογικῆς, β) τῆς Νομικῆς, γ) τῆς Φιλοσοφικῆς, καὶ δ) τῆς Ἰατρικῆς.

Ἄρθρ. 7. Ἑκάστη τῶν σχολῶν, ἔχουσα ὡρισμένον ἀριθμὸν ἑδρῶν, ἀπαρτίζει καθ' ἑαυτὴν σύλλογον λογίων, ἀποτελῇ μὲν καὶ αὐθυπόστατον, ἀχώριστον ὅμως ἀπὸ τοῦ ὅλου καὶ μετὰ τοῦ ὅλου ὀργανικῶς ἡνωμένον,

Ἄρθρ. 8. Τὴν Θεολογικὴν σχολὴν ἀποτελοῦσιν ἓξ ἕδραι, ὧν δύο θέλουσι κατέχεσθαι ὑπὸ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Θέλουσι δὲ διδάσκεσθαι ἐν αὐταῖς ἡ ἑρμηνεία τῆς Παλαιᾶς διαθήκης μετὰ τῆς εἰς αὐτὴν εἰσαγωγῆς, ἡ Ἑβραϊκὴ γλῶσσα, ἡ Ἰουδαϊκὴ ἀρχαιολογία, ἡ ἑρμηνεία τῆς Καινῆς διαθήκης μετὰ τῆς εἰς αὐτὴν εἰσαγωγῆς, ἡ προπαρασκευὴ τῶν ἐθνῶν εἰς ὑποδοχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, ἡ ἱστορία τῶν δογμάτων, ἡ χριστιανικὴ τέχνη, ἡ ὁμιλητική, ἡ ποιμαντορική, ἡ κατηχητική, ἡ δογματικὴ μετ' ἀπολογητικῆς καὶ ἀντιῤῥητικῆς, ἡ χριστιανικὴ ἠθική, ἡ ἐγκυκλοπαιδεία τῆς θεολογίας, ἡ ἱερὰ ἑρμηνευτική, ἡ ποιμενολογία, ἡ λειτουργική, ἡ χριστιανικὴ ἀρχαιολογία καὶ ἡ χριστιανικὴ παιδαγωγία.

Τὴν Νομικὴν σχολὴν ἀποτελοῦσιν ὀκτὼ ἕδραι, ὧν δύο θέλουσι κατέχεσθαι ὑπὸ ἐκτάκτων καθηγητῶν· θέλουσι δὲ διδάσκεσθαι ἐν αὐταῖς τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον, τὸ ἀπτυκὸν, ἡ ἱστορία τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου καὶ τῶν εἰσηγήσεων, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον, ἡ ἐγκυκλοπαιδεία τοῦ δικαίου, ἡ πολιτικὴ δικονομία, ἡ ποινικὴ νομοθεσία, τὸ διοικητικὸν, τὸ συνταγματικὸν, τὸ διεθνὲς καὶ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν δίκαιον.

Τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, διαιρουμένην εἰς πέντε τμήματα α) τὸ φιλοσοφικὸν, β) τὸ φιλολογικὸν, γ) τὸ ἱστορικοπολιτικὸν, δ) τὸ μαθηματικὸν καὶ ε) τὸ φυσικὸν, ἀποτελοῦσιν εἴκοσι τρεῖς ἕδραι, ὧν ἑπτὰ θέλουσι κατέχεσθαι ὑπὸ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Θέλουσι δὲ διδάσκεσθαι.

Ἐν μὲν τῷ φιλοσοφικῷ τμήματι ὑπὸ τριῶν καθηγητῶν ἡ ἀνθρωπολογία, ἡ λογική, ἡ ἐγκυκλοπαιδεία τῆς φιλοσοφίας, ἡ μεταφυσικὴ (καθαρὰ καὶ ἐφηρμοσμένη), ἡ ἠθική, τὸ φυσικὸν δίκαιον, ἡ πολιτική, ἡ φιλοσοφία τοῦ καλοῦ, ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας, ὁ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ ἱστορία τῆς φιλοσοφίας.

Ἐν δὲ τῷ φιλολογικῷ τμήματι ὑπὸ ἑπτὰ καθηγητῶν ἡ ἑρμηνεία τῶν ἑλλην. ποιητῶν καὶ συγγραφέων, ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ ἡ ἑλλ. ἀρχαιολογία, ἡ μετρικὴ, ἡ ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἡ ἐγκυκλοπαιδεία τῆς φιλολογίας μετὰ κριτικῆς καὶ ἑρμηνευτικῆς καὶ ἀσκήσεων ἐν τῷ φροντιστηρίῳ, ἡ ἑρμηνεία τῶν Ρωμαίων ποιητῶν καὶ συγγραφέων μετὰ ἀσκήσεων ἐν τῷ φροντιστηρίῳ, ἡ Λατινικὴ γραμματική, ἡ ἱστορία τῶν Ρωμαϊκῶν γραμμάτων καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας, καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας μετὰ μυθολογίας.

Ἐν δὲ τῷ ἱστορικοπολιτισμῷ τμήματι ὑπὸ τριῶν καθηγητῶν ἡ γενικὴ ἱστορία, ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία, αἱ οἰκονομικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ ἡ ἐγκυκλοπαιδεία τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν γένει.

Ἐν δὲ τῷ μαθηματικῷ τμήματι ὑπὸ πέντε καθηγητῶν, αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστῆμαι, ἤτοι ἡ τριγωνομετρία, ἡ ἀναλυτικὴ γεωμετρία, ἡ περιγραφικὴ γεωμετρία, ἡ ἀνωτέρα ἄλγεβρα, ὁ διαφορικὸς καὶ ὁλοκληρωτικὸς ὑπολογισμός, ἡ θεωρητικὴ μηχανική, ἡ φυσικὴ καὶ μαθηματικὴ ἀστρονομία, ἡ μαθηματικὴ φυσική, ὁ ὑπολογισμὸς τῶν πιθανοτήτων, ἡ ἀρχιτεκτονική, ἡ ὑδραυλικὴ καὶ ἡ γεωδαισία.

Ἐν δὲ τῷ φυσικῷ τμήματι ὑπὸ πέντε καθηγητῶν ἡ φυσικὴ, ἡ γενικὴ χημεία, ἡ φαρμακευτικὴ χημεία, ἡ ζωολογία, ἡ γεωλογία, ἡ ὀρυκτολογία, ἡ βοτανικὴ καὶ θεωρητικὴ καὶ ἐφηρμοσμένη γεωργική.

Τὴν ἰατρικὴν σχολὴν ἀποτελοῦσιν δώδεκα ἕδραι, ὧν τρεῖς θέλουσι κατέχεσθαι ὑπὸ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Θέλουσι δὲ διδάσκεσθαι ἐν αὐταῖς, ἡ ἀνατομία, ἡ φυσιολογία, ἡ γενικὴ παθολογία, ἡ θεραπευτικὴ καὶ ἡ δημοσία ὑγιεινή, ἡ φαρμακολογία, ἡ συνταγολογία καὶ ἡ ἰατρικὴ φυσική, ἡ ἰατροδικαστική, ἡ τοξικολογία καὶ ἡ ἰατρικὴ χημεία, ἡ γενικὴ καὶ παθολογικὴ ἀνατομία, ἡ ἱστορία τῆς ἰατρικῆς, ἡ ἰατρικὴ κλινική, ἡ εἰδικὴ παθολογία, ἡ χειρουργικὴ κλινική, ἡ χειρουργικὴ παθολογία, ἡ μαιευτική, ἡ μαιευτικὴ κλινική, ἡ ἐγχειριστικὴ καὶ ἡ ἐπιδεσμολογία.

Ἄρθρ. 9. Ἡ εἰς τὰς εἰρημένας ἕδρας διανομὴ τῶν μαθημάτων γίνεται ἁρμοδίως ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς ἢ τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπόπτου.

Ἄρθρ. 10. Ὅσα ἄλλα μαθήματα κριθῶσιν ἀναγκαῖα νὰ προστεθῶσιν εἰς ἑκάστην σχολὴν διανέμονται ἁρμοδίως εἰς τὰς εἰ-

ρημένας ἕδρας ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπόπτου.

Ἄρθρ. 11. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θέλει διδάσκει τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας ὁ κατὰ καιροὺς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν διερμηνεὺς αὐτῶν, λαμβάνων κατὰ μῆνα ἐπιμίσθιον 100 δραχ.

Ἄρθρ. 12. Προσθήκη νέας ἕδρας γίνεται διὰ εἰδικοῦ νόμου γνωμοδοτήσει τῆς ἁρμοδίας σχολῆς, τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπόπτου.

Ἄρθρ. 13. Ὁ καθηγητὴς ἕδρας τινὸς δύναται νὰ διδάσκῃ καὶ μάθημα ἄλλης ἕδρας. Καὶ δύο καθηγηταὶ δύνανται νὰ διδάσκωσι κατὰ τὸ αὐτὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τὸ αὐτὸ μάθημα.

Ἄρθρ. 14. Ἡ τῶν μαθημάτων διδασκαλία, ἢ ὅλων ὁμοῦ, ἢ μέρους αὐτῶν, κενουμένης ἕδρας, ἀνατίθεται κατὰ πρότασιν τῆς οἰκείας σχολῆς εἴς τινα τῶν καθηγητῶν αὐτῆς, ὅστις λαμβάνει ἐπιμίσθιον ἑκατὸν κατὰ μῆνα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 15. Δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ ἐκδοθησομένου παρὰ τοῦ ὑπουργείου κατὰ γνωμοδότησιν τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ ἐπόπτου θέλουσιν ὁρισθῆ τίνα μαθήματα θεωροῦνται γενικὰ καὶ βοηθητικὰ τόσον δι' ἑκάστην σχολὴν, ὅσον καὶ δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 16. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων ἑκάστης σχολῆς εἶναι τετραετὴς, ἐκτὸς τῶν τῆς ἰατρικῆς, ἅτινα διαρκοῦσι πενταετίαν.

Ἄρθρ. 17. Ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς δύο ἐξαμηνίας, τὴν χειμερινὴν καὶ τὴν θερινήν. Τούτων ἡ μὲν πρώτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὸ Σάββατον τῆς ἀποκρέω, ἡ δὲ δευτέρα, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς καθαρᾶς δευτέρας, λήγει τὴν 30 Ἰουνίου.

Ἄρθρ. 18. Τὰ καθ' ἑκατέραν ἐξαμηνίαν παραδοτέα μαθήματα ὁρίζονται διὰ προγράμματος ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ ὑπουργείου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἐπόπτου καὶ δημοσιευομένου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 19. Πάντα τὰ μαθήματα τὰ ἀπαρτίζοντα ἑκάστην ἕδραν ἀποπερατοῦνται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἐκτὸς ἐκείνων, περὶ ὧν ἡ εἰκεία σχολὴ μετὰ τοῦ ἐπόπτου θέλει ὁρίσει διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἔκτασιν χρόνον μακρότερον, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἦναι μείζων τῶν δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Ἡ τάξις, καθ' ἣν οἱ φοιτηταὶ θέλουσιν ἀκροάζεσθαι τά τε γενικὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας σχολῆς μαθήματα, ὁρισθήσεται διὰ κανονισμοῦ τοῦ ὑπουργείου μετὰ γνωμοδότησιν τῶν τε σχολῶν καὶ τοῦ ἐπόπτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ φοιτητῶν.

α) Περὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἀπὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς ἐγγράφεται φοιτητὴς, ἐὰν μὴ, ἐξετασθεὶς πρότερον ὑπὸ ἐπιτροπῆς καθηγητῶν, διὰ Β. Διατάγματος διορισθησομένης, εὑρεθῇ ὅτι ἱκανῶς γνωστικὰ τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις παραδιδόμενα μαθήματα. Ὅταν τὸ ὑπουργεῖον πεισθῇ ὅτι ἐκλείπει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξετάσεως, αὕτη καταργεῖται διὰ Βασ. Διατάγματος.

Γίνεται δὲ δεκτὸς εἰς ἐξέτασιν ὁ προσερχόμενος,

α) Ἐὰν ἔχῃ ἀπολυτήριον τελείου γυμνασίου τινὸς τοῦ Κράτους ἢ τινος τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰσοβαθμίων ἐκπαιδευτηρίων, ἀντεγνωρισμένων ὡς τοιούτων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

β) Ἐὰν ἔχῃ ἤδη συμπεπληρωμένον τὸ δέκατον ἕκτον τοὐλάχιστον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁ ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς μὴ εὑρεθεὶς ἱκανὸς παρασκευασμένος πρὸς πανεπιστημιακὰς σπουδὰς γίνεται δεκτὸς εἰς νέας ἐξετάσεις, ἂν διὰ νέου ἀπολυτηρίου προσηκόντως βεβαιώσῃ ὅτι ἐπανέλαβεν ἐπὶ ἓν ὅλον σχολικὸν ἔτος τὰ μαθήματα τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ αὐτοῦ Γυμνασίου.

Ἄρθρ. 22. Οἱ εἰς ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια παιδευθέντες ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχόμενοι καὶ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀ. κατηγορίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι δεκτοὶ πρὸς ἐξέτασιν, ἂν συνεξετασθέντες τὴν ἀπολυτήριον δοκιμασίαν εἰς ἓν τῶν Γυμνασίων τῆς πρωτευούσης, λάβωσιν τακτικὸν ἀπολυτήριον.

Οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κληρικοὶ ἐγγράφονται εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐὰν, ἐξετασθέντες ὑπὸ τριῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς σχολῆς, εὑρεθῶσιν ἀρκούντως παρασκευασμένοι πρὸς τὴν ἀκρόασιν τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 23. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὁ φοιτητὴς ἐγγράφεται εἰς τὸ Μητρῶον τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ συστάσει σταθεροῦ τινος καὶ γνωστοῦ κατοίκου Ἀθηνῶν, πρὸς ὃν αἱ Πανεπιστημιακαὶ ἀρχαὶ θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι, ὁσάκις πρόκειται νὰ γίνωνται πρὸς τὸν φοιτητὴν κοινοποιήσεις, προσκλήσεις, κτλ. Ὁ δὲ συνιστῶν τὸν φοιτητὴν ὑπογράφεται καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ βιβλίον.

Ἄρθρ. 24. Οἱ φοιτηταὶ, οἱ σκοποῦντες νὰ τραπῶσιν εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ, διδάσκονται πρῶτον ἐν τῷ Πανεπι-

στημίῳ ἐπὶ τρία ἔτη τὰ μαθήματα τοῦ μαθηματικοῦ τμήματος καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὁρισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος, καὶ ἔπειτα μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἡνωμένον στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν σχολεῖον, ἔνθα διδάσκονται τὰ καθαρῶς στρατιωτικὰ ἢ ναυτικὰ μαθήματα.

Ἄρθρ. 25. Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται δὶς τοῦ ἔτους, τὴν 1—10 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

Ἄρθρ. 26. Ἕκαστος φοιτητὴς ἐγγραφόμενος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, λαμβάνει εἰσιτήριον ἐπὶ χαρτοσήμου εἴκοσι πέντε δραχμῶν ἀνανεόνει δὲ καθ' ἑξαμηνίαν τὴν ἐγγραφὴν καὶ λαμβάνει ὡσαύτως δι' ἑκάστην ἐγγραφὴν εἰσιτήριον ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν εἰκοσιπέντε· ἐξαιροῦνται μόνον οἱ υἱοὶ τῶν ἐκλιπόντων ἢ διατελούντων ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν συντάξει διδασκάλων τῶν δημοτικῶν καὶ ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν γυμνασίων καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, καθὼς καὶ οἱ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες πάντες λαμβάνουσι τὸ εἰσιτήριον αὐτῶν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Πᾶς φοιτητὴς κατὰ τὴν πρώτην μόνον ἐγγραφὴν λαμβάνει ἐπὶ χαρτοσήμου τριῶν δραχμῶν ἀντίτυπον τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 27. Μετὰ τὴν ἐν τῷ Μητρώῳ ἐγγραφὴν ὁ φοιτητὴς προσάγει τὸ εἰσιτήριον αὐτοῦ εἰς τὸν κοσμήτορα τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ ἐγγραφόμενος ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τῆς σχολῆς βιβλίῳ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 28. Μετάβασις ἀπὸ σχολῆς εἰς σχολὴν ἐπιτρέπεται τοῖς φοιτηταῖς μόνον κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης ἑξαμηνίας τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ μετὰ προηγουμένην γνωστοποίησιν τούτων πρὸς τὸν κοσμήτορα τῆς καταλειπομένης σχολῆς. Οὐδεμία δὲ τοιαύτη μετάβασις συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρ. 22 μνημονευομένους κληρικούς, οὐδ' εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρ. 21, ἂν μὴ ὑποστῶσι τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 29. Οὐδεὶς φοιτητὴς δύναται νὰ κατέχῃ θέσιν δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, εἰμὴ μόνον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τοῖς ἐπιστημονικοῖς αὐτοῦ παραρτήμασιν.

Ἄρθρ. 30. Ἕκαστος φοιτητὴς ὀφείλει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς του νὰ φοιτᾷ τακτικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, νὰ ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ καθιδρύματος τούτου διατάξεις καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ καὶ νὰ διάγῃ καθόλου ὡς ἐμπρέπει εἰς πανεπιστημιακὸν πολίτην.

Ἄρθρ. 31. Ἕνεκα δὲ ἀπειθείας, ἢ ἐπιμέμπτου διαγωγῆς, ἢ παραβάσεως τῶν διατάξεων καὶ κανονισμῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ προσηρτημένου τινὸς αὐτῷ καθιδρύματος ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου αἱ ἑξῆς ἀνάλογοι ποιναὶ μετὰ προηγηθεῖσαν εἰς ἀπολογίαν πρόσκλησιν.

α) Παραίνεσις ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

β) Ἐπίπληξις κατ' ἰδίαν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

γ) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου.

δ) Κράτησις ἀπὸ μιᾶς μέχρις ἑπτὰ ἡμερῶν.

ε) Κράτησις ἑπταήμερος μετ' ἀπειλῆς ἀφαιρέσεως τοῦ δικαιώματος τῆς φοιτήσεως.

ς) Ἀφαίρεσις τοῦ δικαιώματος τῆς φοιτήσεως ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους· ὁ δὲ χρόνος οὗτος τῆς ποινῆς δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν διὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπαιτούμενον.

ζ) Ἀποπομπὴ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου διὰ παντὸς μετὰ προληγηθεῖσαν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου.

Β) Περὶ ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν.

Ἄρθρ. 32. Δύο ἐξετάσεις ἐξετάζονται οἱ φοιτηταί, τὴν προκαταρκτικὴν εἰς τὰ γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα, καὶ τὴν διδακτορικὴν εἰς τὰ εἰδικὰ ἑκάστης ἐπιστήμης.

Ἄρθρ. 33. Μετὰ τὸ δεύτερον τῆς φοιτήσεως ἔτος ὀφείλει ἕκαστος φοιτητὴς νὰ ἐξετάζηται δημοσίᾳ προφορικὰς ἐξετάσεις εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα, λαμβάνων ἀπόδειξιν περὶ τούτου ἐπὶ χαρτοσήμου τεσσαράκοντα δραχμῶν. Ἐὰν δ' ἀποτύχῃ ὑποβάλλεται καὶ αὖθις τὸ ἐπιὸν ἔτος εἰς δευτέρας ἐξετάσεις καὶ λαμβάνει νέαν ἀπόδειξιν ἐπὶ χαρτοσήμου ὡσαύτως τεσσαράκοντα δραχμῶν. Ὁ ἀποτυγχάνων καὶ εἰς τὰς δευτέρας ἐξετάσεις διαγράφεται ἐκ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Ἄρθρ. 34. Συμπληρωθέντος τοῦ τῆς φοιτήσεως χρόνου, ἕκαστος φοιτητὴς ἐξετάζεται εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα τῆς οἰκείας σχολῆς ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς.

Ἄρθρ. 35. Ἵνα δὲ γείνῃ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος τῆς οἰκείας σχολῆς εἰς ἐξέτασιν, ὀφείλει νὰ προσάγῃ 1) τὴν ἀπόδειξιν τῶν εἰς τὰ γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα ἐξετάσεών του, ἣν

κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἔλαβε, 2) τὰς παρ' ἑκάστου καθηγητοῦ τῆς τακτικῆς ἀκροάσεως τῶν εἰδικῶν μαθημάτων ἀποδείξεις, καὶ 3) χαρτόσημον ἄγραφον ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦται ἡ πρὸς ἐξέτασιν παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ ὁρίζεται ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Ἄρθρ. 36. Τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις δύνανται νὰ ὑποστῶσι καὶ φοιτηταὶ ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων· ὅμως ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσιν ἐντελῶς πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον καὶ νὰ προσαγάγωσιν ἔτι ἀποδεικτικὸν ὅτι ἐνεγράφησαν, ἐν ᾧ ἐφοίτησαν πανεπιστημίῳ, παρουσιάσαντες καὶ τακτικὸν ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἄρθρ. 37. Αἱ διδακτορικαὶ ἐξετάσεις εἶναι ἔγγραφοι καὶ προφορικαὶ καὶ ἐνεργοῦνται μόνον κατὰ τὰ τέλη ἑκάστου ἐξαμήνου. Εἰδικώτερον δὲ θέλουσι ὁρισθῆ τὰ περὶ αὐτῶν διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ κατὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις ἀποτυχὼν γίνεται δεκτὸς εἰς τὰς προφορικάς, ἂν μετὰ μίαν ἐξαμηνίαν ἐπαναλάβῃ τὰς πρώτας.

Ἄρθρ. 38. Ὁ λαβὼν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν εἰδικῶν μαθημάτων τὸν βαθμὸν *κάλλιστα*, ἢ *λίαν καλῶς*, ἢ *καλῶς* ἀναγορεύεται διδάκτωρ μὲν ἐν ταῖς ἄλλαις σχολαῖς, προλύτης δὲ ἐν τῇ Θεολογικῇ. Ὁ δὲ τυχὼν τοῦ βαθμοῦ *σχεδὸν καλῶς* ἢ *μετρίως* ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐξετάσεις μετὰ ἓν ἔτος, συμμορφούμενον ἐντελῶς πρὸς τὸ ἄρθρον 35.

Οἱ ἀποτυχόντες καὶ εἰς τὰς δευτέρας ἐξετάσεις μετὰ διετίαν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν τρίτην ἐξέτασιν, καθ' ἣν πάλιν συμμορφοῦνται πρὸς τὸ ἄρθρον 35.

Ἄρθρ. 39. Πρὶν ἢ ἀναγορευθῇ τις προλύτης τῆς Θεολογικῆς σχολῆς, ἢ διδάκτωρ μιᾶς τῶν ἄλλων σχολῶν, ὀφείλει νὰ συγγράψῃ καὶ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ τύπου διατριβήν τινα ἐπιστημονικὴν γεγραμμένην ὑπὸ μὲν τῶν φιλολόγων καὶ θεολόγων εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλ. ἢ λατινικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων, δυσκολευομένων, εἰς τὴν ἰδίαν ἑλληνικήν. Ἡ διατριβὴ αὕτη, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς σχολῆς. Ἐν ἡμέρᾳ δέ, ὑπὸ τῆς σχολῆς ὁρισθείσῃ, ὑπερασπίζεται ὁ συγγραφεὺς ἐνώπιον αὐτῆς τὸ περιεχόμενον. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀναγορεύεται προλύτης μὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ, διδάκτωρ δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις σχολαῖς καὶ δίδοται αὐτῷ πτυ-

χίον πρὸς δήλωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος, οὗ τινος ὁ τύπος θέλει ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 40. Τὸ ἀξίωμα ἢ τὸ πτυχίον τοῦ διδάκτορος δύναται νὰ ἀπονέμῃ πᾶσα σχολὴ τιμῆς χάριν ἄνευ ἐξετάσεων ὅμως συναινέσει τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς, εἰς ἄνδρας ἐπιστήμονας παντὸς ἔθνους, ἐξόχους κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν ἱκανότητα καὶ διακεκριμένους εἴτε διὰ μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου διδασκαλίας, εἴτε διὰ συγγράμματος πολλοῦ λόγου ἀξίου.

Ἡ δὲ Θεολογικὴ σχολὴ μόνον εἰς θεολόγους τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἀπονέμει τὸ διδακτορικὸν πτυχίον, μηδὲ τῶν ἰδίων αὐτῆς προλυτῶν ἐξαιρουμένων.

Ἄρθρ. 41. Εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἀποφοιτήσωσι τοῦ Πανεπιστημίου δίδοται ἀποφοιτητήριον, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ μαθήματα, ἅτινα ἠκροάσθησαν. Γράφεται δὲ τοῦτο ἐπὶ χαρτοσήμου ἑβδομήκοντα πέντε δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν.

α.) Περὶ Καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 42. Οἱ καθηγηταὶ διαιροῦνται εἰς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους. Τακτικοὶ μὲν εἶναι οἱ κατέχοντες μίαν τῶν εἰρημένων ἑδρῶν, ἔκτακτοι δὲ οἱ κατὰ πρῶτον εἴς τινα αὐτῶν χηρεύουσαν διοριζόμενοι, οἵτινες μετὰ πενταετῆ τοὐλάχιστον συνεχῆ καὶ εὐδόκιμον διδασκαλίαν προβιβάζονται εἰς τοὺς τακτικούς, κενουμένης θέσεως.

Ἔκτακτοι καθηγηταὶ διορίζονται οἱ προκριθέντες διὰ διαγωνισμοῦ, γινομένου μεταξὺ ὑφηγητῶν ἢ καὶ ἄλλων λογίων ἐνώπιον τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ τοῦ ἐπόπτου.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶναι δεκτοὶ οἱ διανύσαντες τακτικὰς σπουδὰς ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἢ ἄλλῳ Πανεπιστημίῳ καὶ ὑποστάντες ἐξετάσεις ἐν τῷ παρ' ἡμῖν ἔλαβον διδακτορικὸν πτυχίον τῆς σχολῆς, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ διδαχθησόμενον μάθημα.

Οἱ τῆς θεολογικῆς προσάγουσι πτυχίον προλύτου ἢ ἰσοβάθμιον ὁμοδόξων θεολογικῶν σχολῶν, ἂν, φοιτήσαντες εἰς ἑτερόδοξα Πανεπιστήμια, προσάγωσι πτυχίον τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς μετὰ ἀποδείξεων ἀκροάσεως τῶν θεολογικῶν μαθημάτων καὶ πραγματείαν θεολογικήν.

Οἱ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς προσάγουσι καὶ τὸν εἰς ὡρισμέ-

νην θέσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισμὸν αὐτῶν, ἐὰν ὦσι διωρισμένοι. Οἱ τῆς ἰατρικῆς εἶναι δεκτοὶ μετὰ τὰς πρακτικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις. Οἱ τῆς νομικῆς μετὰ ἓν ἔτος πρακτικῶν ἀσκήσεων. Οἱ δὲ φαρμακοποιοὶ πρὸς τῷ πτυχίῳ τῆς οἰκείας σχολῆς ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι καὶ ἄδειαν φαρμακοποιοῦ.

Ἐὰν ὁ διαγωνισμὸς καταστῇ ἀδύνατος διὰ τὴν μὴ προσέλευσιν ἄλλων, καὶ ὁ μόνος προσελθὼν ὑποβάλλεται εἰς δοκιμασίαν προφορικὴν ἐνώπιον τῆς οἰκείας σχολῆς.

Ἂν δὲ οὐδεὶς κριθῇ ἄξιος, ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀνατίθεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 14 ἄρθρου εἴς τινα τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς.

Τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ διαγωνισμοῦ θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 43. Οἵ τε τακτικοὶ καὶ οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου διδάσκουσιν ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ 6—9 ὥρας καθ' ἑβδομάδα. Ὁ ἀναγκαῖος πρὸς διδασκαλίαν ἑκάστου μαθήματος χρόνος ὁρίζεται γνωμοδοτήσει τῆς οἰκείας σχολῆς ἢ τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ τοῦ ἐπόπτου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 44. Κατὰ τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις ἐξετάζουσι καὶ βαθμολογοῦσι πάντες οἱ καθηγηταὶ τῆς οἰκείας σχολῆς τακτικοί τε καὶ ἄτακτοι.

Ἄρθρ. 45. Ὁ δαπανώμενος κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς, τὰς ἐπὶ τῶν γενικῶν καὶ βοηθητικῶν μαθημάτων καὶ τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις χρόνος, ἀχώριστος ὢν τοῦ τῆς διδασκαλίας, οὐδὲν παρέχει τοῖς καθηγηταῖς δικαίωμα εἰς ἀμοιβήν.

Ἄρθρ. 46. Οἱ μὲν τακτικοὶ καθηγηταὶ ἔχουσι βαθμὸν Ἀρειοπαγίτου καὶ, ἂν ὦσι ἀφιερωμένοι μόνον εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβάνουσι μισθὸν κατὰ μῆνα δραχμῶν πεντακοσίων, ἂν δὲ μετέρχωνται καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, εἴτε ὡς δικηγόροι, εἴτε ὡς ἰατροί, εἴτε ὡς καθηγηταὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λαμβάνουσι μόνον τριακοσίων πεντήκοντα δραχ· ὅμως ὁ μισθὸς ἑκατέρων μετὰ πενταετίαν αὐξάνει κατὰ πεντήκοντα δραχμὰς ἕως νὰ γείνῃ τῶν μὲν πρώτων ἑξακοσίων δραχμῶν, τῶν δὲ δευτέρων τετρακοσίων πεντήκοντα κατὰ μῆνα. Οἱ δὲ ἔκτακτοι ἔχουσι βαθμὸν Ἐφέτου καὶ λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν τριακοσίων δραχμῶν.

Οἱ ἄλλην τινὰ δημοσίαν θέσιν κατέχοντες καὶ λαμβάνοντες τὸν κανονισμένον αὐτῆς μισθὸν ἔχουσιν ὡς καθηγηταὶ διὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν τῶν ἐπιμίσθιον δραχμῶν ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 47. Οἵ τε τακτικοὶ καὶ οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου διορίζονται καὶ παύονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁρκιζόμενοι δὲ μετὰ τὸν διορισμὸν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τὸν ὅρκον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, μισθοδοτοῦνται, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσωσιν τὰς παραδόσεις των, ἐκτὸς ἂν δοθῇ αἰτήσει αὐτῶν πρὸς παρασκευὴν χρονικόν τι διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἦναι μεῖζον τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 48. Οἱ ἄνευ ἀποδεδειγμένης νόσου μὴ ἀρξάμενοι τῶν παραδώσεων των ἀποβάλλουσι τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ἕδρα αὐτῶν λογίζεται κενή.

Ἄρθρ. 49. Αἱ παρὰ τὰ τοῦ παρόντος νόμου κεκανονισμέναι ἀπουσίαι τῶν καθηγητῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος σημειοῦνται ὑπ' εὐθύνην τῆς πρυτανείας ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον πέμπεται ἐν τῷ τέλει τῶν μαθημάτων ἑκάστου ἔτους ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τῆς ἀπολογίας τοῦ καθηγητοῦ.

Ἄρθρ. 50. Διαρκοῦντος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, οὐδεὶς τῶν καθηγητῶν δύναται νὰ ἀποδημήσῃ ἄνευ ἀδείας. Αὕτη δὲ ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δίδεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ὅστις αὐθημερὸν ἀνακοινοῖ τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐπὶ πλείονας δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου γνωμοδοτήσει τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπόπτου. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν ταύτην χορηγεῖται αὐτῷ μισθοδοσία κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 51. Τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν οἱ καθηγηταὶ, λαμβάνοντες πλήρη τὸν μισθὸν, διαθέτουσι κατὰ τὸ δοκοῦν· ὅμως ἀπερχόμενοί που ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο διὰ τῆς πρυτανείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 52. Ὁ ἕνεκα νόσου, μαρτυρουμένης ὑπὸ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ἐπὶ τριμηνίαν κωλυόμενος νὰ διδάξῃ, λαμβάνει πέραν αὐτῆς μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ, διδομένου τοῦ ἄλλου ἡμίσεως εἰς τὸν προτάσει τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου ἀναπληροῦντα αὐτὸν καθηγητὴν ἢ ὑφηγητήν· ἐὰν δ' ἡ νόσος παρατείνηται πέραν τοῦ ἔτους, ὁ μὲν πάσχων καθηγητὴς λαμβάνει τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ, ἐκτὸς ἂν ἡ κατὰ νόμον σύνταξις δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ὁ δὲ ἀναπληρῶν τὰ δύο τρίτα· ἐὰν δ' ἡ νόσος παραταθῇ πλέον τῶν δύο ἐτῶν, ἡ ἕδρα λογίζεται κενή.

Ἄρθρ. 53. Εἰς τοὺς διδάσκοντας ὀλιγώρως καὶ περιπίπτοντας εἰς ἀδικαιολογήτους ἀπουσίας καὶ παραβαίνοντας τὰ περὶ τὴν

ὑπηρεσίαν καὶ πειθαρχίαν καθήκοντα αὐτῶν καθηγηταὶ ἐπιβάλλονται ἀνάλογοι ποιναί.

ά.) Παραίνεσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

β'.) Ἐπίπληξις ὑπὸ ὑπουργείου.

γ'.) Πρόστιμον ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν

δ'.) Προσωρινὴ ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τεσσάρων μηνῶν παῦσις, καθ' ἣν στεροῦνται καὶ τοῦ μισθοῦ.

Τὸ πρόστιμον καὶ ἡ προσωρινὴ παῦσις ἐπιβάλλονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου· πρὸ πάσης ὅμως τιμωρίας ζητεῖται ἡ ἀπολογία τοῦ πταίσαντος καθηγητοῦ.

Ἄρθρ. 54. Παύονται οἱ καθηγηταὶ διαρκῶς μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν.

ά.) Ἂν μετὰ τὴν προσωρινὴν παῦσιν ὑποτροπιάσωσι.

β'.) Ἂν, καὶ τοι πολλάκις παραινεθέντες ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὑποστάντες τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πειθαρχικὰς ποινάς, καθίστανται ἀδιόρθωτοι.

γ') Ἂν προσκληθέντες ν' ἀπολογηθῶσι εἰς ῥητὴν κατηγορίαν, δὲν ἀναισχέσωσιν αὐτὴν προσηκόντως.

δ'.) Ἂν καταστῶσι σωματικῶς ἢ πνευματικῶς ἀνίκανοι.

ε.) Ἂν ἔχωσι προφανῶς κακὴν διαγωγήν.

ς'.) Ἂν καταδικασθῶσι διὰ πλημμέλημα ἢ κακούργημα προβλεπόμενον ἔν τε τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐν τῷ διατάγματι τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου τοῦ ἔτους 1866, ἢ διὰ πταῖσμα ἢ πλημμέλημα συνεπαγόμενον ἀτιμωμικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἡ γινομένη διὰ τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ ε. παῦσις συνεπάγεται καὶ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 55. Ὁ ἕνεκα γήρως ἢ χρονίας νόσου ἀποχωρήτας καθηγητής, διδάξας δὲ πλέον τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν, ἢ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Κερκύρας, διατηρεῖ μὲν καὶ τὸν βαθμὸν καὶ τὰς παρομαρτούσας αὐτῷ τιμὰς καὶ δικαιώματα, ὅμως ἡ ἕδρα αὐτοῦ λογίζεται κενή.

β'.) Περὶ Ὑφηγητῶν.

Ἄρθρ. 56. Ἵνα γείνῃ τις δεκτὸς ὡς ὑφηγητὴς διὰ νὰ διδάξῃ μάθημά τι τῶν ὁριθετισῶν ἑδρῶν ἢ καὶ ἄλλο τι, τοῦ ὁποίου τὴν χρησιμότητα ἐγκρίνει ἡ σχολὴ καὶ οἱ ζητοῦνται, ἀπαιτεῖται

ά.) Νὰ φέρῃ διδακτορικὸν πτυχίον τῆς οἰκείας σχολῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 § 4 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

β'.) Νὰ ὑποβληθῇ εἰς κατάλληλον δοκιμασίαν, ὁριθησομένην λεπτομερίστερον διὰ Β. Διατάγματος.

γ'.) Νὰ λάβῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὸν ἔχοντα τὸ ἀπαιτούμενον πτυχίον δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν δοκιμασίαν ἡ σχολή, ἐὰν οἱ τὸ αὐτὸ μάθημα διδάσκοντες ὑφηγηταὶ ὦσι ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν.

Ἄρθρ. 57. Οἱ ὑφηγηταὶ ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν διδασκόμενον μάθημα δίδακτρα, τὰ ὁποῖα ὁρίζουσιν αὐτοὶ οὗτοι.

Ἄρθρ. 58. Ὁ ὑφηγητὴς ὁ μὴ ἀξιώσας τῆς διδασκαλίας του ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου, ἢ διακόψας αὐτὴν ἐπέκεινα τῶν δύο μηνῶν, ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς ὑφηγεσίας, ἐὰν τοῦτο δὲν προῆλθεν ἐξ ἀποδεδειγμένης νόσου, ἢ ἄλλης ἰσχυρᾶς αἰτίας, περὶ ὧν κρίνει ἡ οἰκεία σχολή. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμελῶς διδάσκοντος δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ἄδεια ἐν παντὶ καιρῷ προτάσει τῆς οἰκείας σχολῆς.

Ἄρθρ. 59. Οἱ διδάσκοντες πειραματικὰ μαθήματα ὑφηγηταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τῶν εἰς ταῦτα ἀναγκαίων ὀργάνων καὶ συλλογῶν ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ.

Εἰδικὸς παρὰ τῆς οἰκείας σχολῆς συνταχθεὶς κανονισμὸς καὶ ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου θέλει ὁρίσει τὰ τῆς χρήσεως τούτων καὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑφηγητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου.

ά) Περὶ ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ ἀρχαιρεσιῶν.

Ἄρθρ. 60. Ἀρχαὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἶσιν ὁ Πρύτανις μετὰ τῆς συγκλήτου καὶ οἱ Κοσμήτορες τῶν τεσσάρων σχολῶν.

Ἄρθρ. 61. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους συγκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς συνεδρίασιν, προεδρευομένην ὑπ' αὐτοῦ, πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τακτικοί τε καὶ ἔκτακτοι, ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τρεῖς ὑποψηφίους ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ μυστικῇ ψηφοφορίᾳ. Ἐκ τούτων δὲ τούτων ὁ Βασιλεὺς διορίζει τὸν Πρύτανιν τοῦ ἐπιόντος Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Ἐν δ' ἰσοψηφίᾳ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, καὶ ἐν δευτέρᾳ ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ κλῆρος μεταξὺ τῶν ἰσοψηφούντων.

Τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας πέμπονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ καθ' ἕκαστα περὶ τῆς ψηφοφορίας καθ' ὅλου.

Ἄρθρ. 63. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον γνωστοποίησιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πρυτάνεως οἱ καθηγηταὶ ἑκάστης σχολῆς, τακτικοί τε καὶ ἔκτακτοι, ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος συγκαλούμενοι καὶ προεδρευόμενοι, ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ τὸν κοσμήτορα τοῦ ἐπιόντος ἔτους· γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐν δ' ἰσοψηφίᾳ ἐνεργοῦνται τὰ τοῦ ἄρθρου 61.

Ἄρθρ. 64. Ἡ Σύγκλητος συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, ἐκ τοῦ ἀντιπρυτάνεως, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἐκ τοῦ προκατόχου του, ἐκ τῶν τεσσάρων κοσμητόρων καὶ ἐκ τεσσάρων τακτικῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 65. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν κοσμητόρων καὶ τὴν εἰς τὴν πρυτανείαν γνωστοποίησιν αὐτῆς συγκαλεῖ ὁ Πρύτανις εὐθὺς εἰς γενικὴν συνεδρίασιν πάντας τοὺς καθηγητάς, τακτικούς τε καὶ ἐκτάκτους, πρὸς ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συγκλητικῶν καθηγητῶν, ὧν δύο πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν τοῦ λήγοντος ἔτους συγκλητικῶν.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν γίνεται διὰ σχετικῆς μυστικῆς πλειονοψηφίας, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα γνωστοποιεῖται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 66. Κατὰ τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς ἄρθροις 61, 63 καὶ 65 ἐκλογὰς πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν, κατὰ δὲ τὴν τοῦ κοσμήτορος τὰ δύο τρίτα τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς, οἱ δὲ κωλυόμενοι ἢ ἀπόντες γνωστοποιοῦσι τῆς ἀπουσίας αὐτῶν τὸν λόγον εἰς μὲν τὸν Πρύτανιν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῶν τεσσάρων Συγκλητικῶν, εἰς δὲ τὸν Κοσμήτορα κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κοσμήτορος, καὶ πέμπουσι πρὸς αὐτοὺς ἐσφραγισμένα τὰ ψηφοδέλτιά των, ἀνοιγόμενα συγχρόνως μετὰ τῶν ἄλλων.

Ἄρθρ. 67. Οὐδεὶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 61, 63 καὶ 65 ἐκλεχθέντων δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὸ ἀξίωμα, δι' ὃ ἐξελέχθη, ἄνευ ἀποχρώσης δικαιολογίας, ἣν ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν καθηγητῶν. Οὗτος, ἀποχωροῦντος τοῦ ἀποποιουμένου, ἐξετάζουσι τοὺς λόγους, καὶ ἂν εὕρωσιν αὐτοὺς ἀποχρῶντας καὶ ἰσχυρούς, προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν δευτέρου.

Ὁ ἐν ἀπουσίᾳ ἐκλεχθεὶς δύναται νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους τῆς

ἀποποιήσεώς του ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν γνωστοποιήσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 68. Ἂν ἡ πρυτανεία ἢ κοσμητεία χηρεύσωσι πρὸ τῆς νέας ἐκλογῆς, γίνεται, διὰ νέας ἐκλογῆς ἀντικατάστασις. Ἀναπληροῦσι δ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸν μὲν Πρύτανιν ὁ Πρύτανις τοῦ παρελθόντος ἔτους (Ἀντιπρύτανις) καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν· τὸν δὲ Κοσμήτορα ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους Κοσμήτωρ, καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναπληροῦνται καὶ ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι ὁ Πρύτανις καὶ οἱ Κοσμήτορες.

Ἄρθρ. 69. Ὁ νέος Πρύτανις, οἱ νέοι Κοσμήτορες καὶ ἡ Σύγκλητος ἀναλαμβάνουσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ἀπὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου, ἡ δὲ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τοῦ Πρυτάνεως γίνεται ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, μὴ κωλυομένης διὰ τοῦτο τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, ἀναγινώσκοντος τούτου ἐν δημοσίᾳ τῶν Καθηγητῶν συνεδριάσει τὴν λογοδοσίαν του, ἣν πέμπει ἀκολούθως καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Δ'.) Περὶ καθηκόντων τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 70. Ὁ Πρύτανις ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐπιτήρησιν τῶν τε διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων, φροντίζων νὰ τηρῆται ἡ ἀπαιτουμένη μεταξὺ αὐτῶν ἁρμονία καὶ σύμπνοια, νὰ διδάσκωνται ταχτικῶς τὰ μαθήματα ἑκάστης σχολῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου διατάξεις καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ αὐτοῦ κανονισμοί.

Ἄρθρ. 71. Ὁ Πρύτανις ἔχει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α'.) Συγκαλεῖ τὴν Σύγκλητον ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνός, ἢ ὁσάκις τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἢ ζητηθῇ ὑφ' ἑνὸς τῶν Κοσμητόρων ἢ δύο Συγκλητικῶν.

β'.) Προεδρεύει τῆς Συγκλήτου καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

γ'.) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Πανεπιστήμιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς.

δ'.) Φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

ε.) Ἐποπτεύει τὰς ἐπιστημονικὰς συλλογὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν προσκτημένων αὐτῷ καθιδρυμάτων.

ς΄.) Ἐπιτηρεῖ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν τε λογιστικῶν καὶ πάντων τῶν ἄλλων βιβλίων.

ζ΄.) Ἀνταποκρίνεται ἀπ' εὐθείας μὲν πρὸς πάντα ἰδιώτην, πρὸς ἁπάσας τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀρχάς, καὶ πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καθιδρύματα· διὰ δὲ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ πρὸς τὰς ἀλλοδαπὰς ἀρχάς.

η.) Ἐγγράφει τοὺς φοιτητὰς ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ Πανεπιστημίου.

θ΄.) Ὑπογράφει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 ἀποφοιτητήρια.

ι.) Συντάσσει καὶ ἀναγινώσκει μετὰ τὸ τέλος τῆς πρυτανείας του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου γενικὴν ἔκθεσιν περὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν πρυτανείαν του πραχθέντων, ἢ γενομένων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Αὕτη δὲ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 72. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀπαριθμουμένων καὶ τῶν ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτετραμμένων αὐτῷ καθηκόντων οὐδὲ δύναται ὁ Πρύτανις νὰ ἐνεργῇ ἢ νὰ πράττῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· μόνον δ' ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ, καὶ ὁσάκις ἐπέχειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ ἐνεργῇ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὅμως ὀφείλει τότε νὰ συγκαλῇ ὡς τάχιστα τὴν Σύγκλητον καὶ νὰ δίδῃ αὐτῇ λόγον τῶν πεπραγμένων.

Ἄρθρ. 73. Ἡ Σύγκλητος σκέπτεται περὶ τῶν σπουδαιοτέρων ὑποθέσεων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν, ὁσάκις δὲν προαπαιτῆται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 74. Αἱ μὲν συνεδριάσεις τῆς Συγκλήτου εἰσὶ νόμιμοι, ὅταν παρευρίσκωνται εἰς αὐτὰς ἑπτὰ τοὐλάχιστον μέλη, αἱ δ' ἀποφάσεις ἰσχυραὶ κατὰ πλειονοψηφίαν· ἐν δ' ἰσοψηφίᾳ ὁ προεδρεύων ἔχει τὴν νικῶσαν. Οἱ μειονοψηφοῦντες καταχωρίζουσιν, ἂν θέλωσι, τὴν γνώμην αὐτῶν εἰς τὰ πρακτικά, ὑπογραφόμενα ἑκάστοτε παρὰ πάντων τῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν παρόντων.

Ἄρθρ. 75. Ἡ Σύγκλητος ἐκτὸς τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῇ ῥητῶς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α.) Ἐπιθεωρεῖ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἑκάστης σχολῆς καὶ συντάσσει ἐξ αὐτῶν τὸ γενικόν.

β΄.) Φροντίζει περὶ θεραπείας τῶν τῆς διδασκαλίας ἐλλείψεων καὶ ἀναφέρει περὶ αὐτῶν διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

γ΄.) Ἐξετάζει τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀναφέρει διὰ τῆς πρυτανείας τὰ δέοντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

δ΄.) Σκέπτεται περὶ πάσης πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῆς, ὁσάκις δὲν προαπαιτεῖται ἡ τοῦ Ὑπουργείου ἔγκρισις.

ε) Διαλύει τὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν ἀναφυομένας τυχὸν διαφοράς, ὁσάκις δὲν κατορθόνῃ τοῦτο ὁ Πρύτανις.

Ἄρθρ. 76. Ὁ Κοσμήτωρ ἑκάστης σχολῆς ἐκτὸς τῶν ῥητῶς ἀνατεθειμένων αὐτῷ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθηκόντων ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς.

α.) Διευθύνει τὴν εἰκείαν σχολήν, συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς συνεδρίασιν, ὁσάκις τὸ νομίζει ἀναγκαῖον, ἢ ζητηθῇ τοῦτο παρὰ δύο καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς, καὶ προεδρεύει αὐτῆς κατὰ τὰς συνεδριάσεις, ἔχων τὴν νικῶσαν ψῆφον ἐν ἰσοψηφίᾳ.

Ἡ δὲ συνεδρίασις εἶναι νόμιμος, ὅταν οἱ παρόντες ὦσι πλείονες ἢ οἱ ἡμίσεις ἁπάντων τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς· δὲν ἀπαιτεῖται δὲ τοῦτο εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 63 καὶ 65.

β΄.) Φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σχολὴν νόμων καὶ κανονισμῶν, περὶ τῆς τακτικῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς καὶ περὶ τῆς ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας τῶν καθηγητῶν καὶ ἀναφέρει, ὁσάκις τὸ νομίζει ἀναγκαῖον, διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Σύγκλητον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον.

γ΄.) Ἀνταποκρίνεται διὰ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ τοῦ ὑπουργείου.

δ΄.) Δέχεται τὰ εἰς τὴν σχολὴν ἀπευθυνόμενα ἔγγραφα καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασίν της, ὁσάκις δὲν δύναται μόνος ὡς ἐκ τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του νὰ ἐνεργῇ τι ἐπ' αὐτῶν.

ε.) Ἐπιβλέπει τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τάξιν τῶν φοιτητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς.

γ΄.) Περὶ τοῦ γραφείου τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 77. Τὸ πανεπιστημιακὸν γραφεῖον συνιστῶσιν εἷς γραμματεὺς, εἷς λογιστὴς, ἐκπληρῶν καὶ ταμίου ἔργα, δύο γραφεῖς, δύο ἐπιστάται καὶ δύο ὑπηρέται.

Ἄρθρ. 78. Ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ λογιστὴς διορίζονται διὰ Β. διατάγματος, οἱ δὲ γραφεῖς, οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ὑπηρέται δι ὑπουργικῆς διαταγῆς τῇ ἀποκλειστικῇ προτάσει τοῦ Συγκλήτου.

Ἄρθρ. 79. Ὁ μὲν γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει ἐαθ-

μὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως, ὁ δὲ λογιστὴς βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως· τῶν γραφέων ὁ εἷς λαμβάνει μισθὸν 100 κατὰ μῆνα δραχ. καὶ ὁ ἄλλος 80, οἱ ἐπιστάται ἀνὰ 60 καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνὰ 40.

Ἄρθρ. 80. Οἱ προπαρασκευασταὶ μαθημάτων καὶ οἱ ἐπὶ τῶν συλλογῶν ὑπάλληλοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῇ ἀποκλειστικῇ προτάσει τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ἢ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 81. Τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ λογιστοῦ ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 82. Ἡ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κεκτημένης ἢ προσκτηθησομένης παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 83. Πᾶσα ἡ χρηματικὴ τοῦ Πανεπιστημίου περιουσία ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου ἢ κατατίθεται ἐντόκως εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἢ διατίθεται ὅπως ἄλλως ἡ Σύγκλητος ἤθελε προτείνει συμφορώτερον, ἵνα ἐκ ταύτης σχηματισθῇ κεφάλαιον ἐπαρκέσον εἰς αὐτοσυντήρησιν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 84. Πάντα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ Πανεπιστημίου ἔγγραφα, τὰ προγράμματα, οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοί, αἱ ἐκθέσεις, οἱ λόγοι, κτλ. τυποῦνται ἐν τῷ ἐθνικῷ τυπογραφείῳ.

Ἄρθρ. 85. Αἱ μὲν δαπάναι αἱ γενόμεναι διὰ τὰς τελουμένας ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἑορτάς, τὰ μνημόσυνα, τὰς συναθροίσεις, κτλ. ἔτι δὲ αἱ πρὸς συντήρησιν καὶ αὔξησιν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ συλλογῶν καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βιβλιοθήκης καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, αἱ δὲ γινόμεναι διὰ τὰς ἐπισκευὰς καὶ βελτιώσεις τῶν οἰκοδομῶν καὶ κτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πᾶσαι τοιαῦται ἄλλαι, ὅσαι κριθῶσιν ἀναγκαῖαι, καταβάλλονται ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 86. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον δαπάναι ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ, συνταττομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοὺς Πρυτάνεις εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου εἰς διπλοῦν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἑκάστου ἔτους καὶ ἐξελεγχομένου ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρ. 87. Οὐδεμία ὑπέρβασις τῶν ἐν τῷ ἐγκεκριμένῳ προϋπολογισμῷ δαπανῶν συγχωρεῖται ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ προσθέσῃ δαπάνην.

Ἄρθρ. 88. Ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου ἀπαιτεῖται ἐπίσης ὁσάκις πρόκειται.

α.) Περὶ ἐκποιήσεως, ἀνταλλαγῆς καὶ προσκτήσεως ἀκινήτου τινὸς κτήματος.

β'.) Περὶ ἀποδοχῆς κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς, συνεπαγουσῶν ὑποχρεώσεις, καὶ ἐν γένει περὶ ἀποδοχῆς κληρονομίας.

γ'.) Περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν ἢ γενικῆς ἐπισκευῆς τοιούτων.

Ἄρθρ. 89. Περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς κεκτημένης ἢ προσκτηθησομένης, τῶν γενομένων ἐν αὐτῇ βελτιώσεων ἢ δαπανῶν, τῆς οἰκονομικῆς ἑκάστου ἔτους διαχειρίσεως, τῶν ἐκ τῆς ὅλης περιουσίας εἰσοδημάτων, κλπ. ἀποδίδει εὐθύνας ὁ Πρύτανις ἐν τῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑποβαλλομένῃ ἐκθέσει κατὰ τὸ ἄρθρον 69.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ προσαρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 90. Χάριν τῆς διδασκαλίας ἢ πρὸς τελειοτέραν καὶ τακτικωτέραν ἀνάπτυξιν αὐτῆς προσαρτῶνται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὰ ἑξῆς ἐπιστημονικὰ καθιδρύματα καὶ συλλογαί.

α) Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη.
β) Ἡ νομισματικὴ συλλογή.
γ) Τὸ φαρμακευτικὸν σχολεῖον.
δ) Τὸ μαιευτήριον.
ε) Αἱ ἀνατομικαὶ σλλογαί.
ϛ) Τὸ ἀνατομικοπαθολογικὸν μουσεῖον.
ζ) Ἡ ἀστυκλινική.
η) Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον.
θ) Τὸ φυσιογραφικὸν μουσεῖον.
ι) Ὁ Βοτανικὸς κῆπος.
ιά) Τὸ χημεῖον.
ιβ) Αἱ συλλογαὶ τῶν ὀργάνων τῆς φυσικῆς τῶν μαθηματικῶν καὶ τῆς χειρουργικῆς.
ιγ) Τὸ νοσοκομεῖον τῶν ὀφθαλμιώντων.
ιδ) Τὸ ἐν τῇ πόλει ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.
ιε) Τὸ ἐκκλησιαστικὸν μουσεῖον.

Τὰ καθιδρύματα ταῦτα διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ αὐτῶν ἰσχυόντων ἢ ἐκδοθησομένων νόμων ἢ Β. Διαταγμάτων.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Η',

Περὶ ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου

Ἄρθρ. 91. Παραδόσεις δὲν γίνονται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

τὰς Κυριακάς, τὰς διακοπὰς καὶ τὰς ὁριζθησομένας διὰ Β. Διατάγματος ἑορτάς.

ΚΕΦΑΛ. Ϛ'.

Τελευταῖαι διατάξεις.

Ἄρθρ. 92. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ἐπιψηφισθῇ, κυρωθῇ καὶ δημοσιευθῇ.

Ἄρθρ. 93. Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Δαπάναι γιγνόμεναι νῦν.

α) Εἰς 51 καθηγητὰς	δραχ.	235,800
β) εἰς ἔξοδα γραφείου	»	7,400
γ) εἰς προπαρασκευαστὰς	»	3,540
δ) εἰς αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν	»	3,000
ε) εἰς ἔξοδα Πανεπιστημίου	»	7,000
	»	256,740
ς) εἰσπράξεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον		
1) ἀπὸ εἰσιτήρια 1,205 φοιτητῶν	Δραχ.	36,150
2) ἀπὸ ἐνδεικτικὰ ἐξετάσεων γενικῶν μαθ.	»	24,100
3) ἀπὸ πτυχία 140 φοιτητῶν	»	21,000
4) ἀπὸ ἀποφοιτητήρια 50 φοιτητῶν	»	3,750
5) ἀπὸ ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς	»	3,600
	»	345.340

Δαπάναι κατὰ τὸν παρόντα νόμον

α) εἰς 49 καθηγητὰς πρὸς 480 κατὰ μῆνα	Δραχ.	282,340
β) εἰς ἕνα ἐπόπτην πρὸς 600 » »	»	7,200
γ) εἰς τὸν γραμματέα	»	2,880
δ) εἰς τὸν λογιστὴν	»	2,400
ε) εἰς δύο γραφεῖς	»	2,160
ς) εἰς δύο ἐπιστάτας	»	1,240
ζ) εἰς δύο ὑπηρέτας	»	960
η) εἰς ἕν προπαρασκευαστὰς	»	3,000
θ) εἰς γραφικὰ ἔξοδα τῶν Πανεπις. τῶν σχολῶν κτλ.		1,000
	Δραχ.	313,080

Δαπάναι γιγνόμεναι νῦν καὶ εἰς τοὺς τρεῖς βαθμούς

α) εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα	Δραχ.	1,711,900
β) εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.	»	548,387
γ) εἰς τὰ Γυμνάσια	»	371,036

δ) εἰς τὸ Πανεπιστήμιον	»	345,340
	Δραχ.	2,976,663

Δαπάναι γιγνόμεναι κατὰ τὸν παρόντα νόμον

α) εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα	Δραχ.	1,623,040
β) εἰς τὰ ἑλληνικὰ »		593,440
γ) εἰς τὰ Γυμνάσια	»	454,400
δ) εἰς τὸ Πανεπιστήμιον	»	313,080
	»	2,981,860

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ χρήσεως τῶν κληροδοτημάτων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν κληροδοτημάτων τοῦ λοιποῦ θέλουσι δαπανᾶσθαι εἰς ὑποτρόφους, οἵτινες πεμπόμενοι εἰς τὰ κατάλληλα ἐκπαιδευτήρια τῆς σοφῆς Εὐρώπης πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐπανερχόμενοι οἴκαδε θέλουσι χρησιμεύει ὡς καθηγηταὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ ἐν τῷ ναυτικῷ καὶ στρατιωτικῷ σχολείῳ καὶ κατ' ἀνάγκην ἐν τοῖς Γυμνασίοις, καὶ ὡς διδάσκαλοι ἢ διευθυνταὶ καταστημάτων τεχνῶν ἢ ἐργοχείρων.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω χρῆσιν οἱ ἐτήσιοι τόκοι οἱ ὡρισμένοι ὑπὸ τῶν κληροδοτῶν, α') εἰς σύστασιν ἢ διατήρησιν ὡρισμένων σχολείων, καὶ β') εἰς διατήρησιν ὑποτρόφων λιπτέων ἐκ μιᾶς ἢ πλειόνων κοινοτήτων, οἵτινες θέλουσι δαπανᾶσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κληροδοτῶν.

Ἂν κατὰ τὸ β'. ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν καταναλίσκεται ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων τόκων εἰς διατήρησιν τῶν ὡρισμένων ὑποτρόφων, τὸ περισσεῦον θέλει δαπανᾶσθαι κατὰ τὴν ἑκάστοτε θέλησιν τῆς προσηκούσης κοινότητος, ἢ αὐξανομένης τῆς μηνιαίας χορηγίας, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ αὐτῆς ὑποτρόφων, ἢ πεμπομένων τινῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς τελειοτέραν παίδευσιν.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐκ τῶν κληροδοτημάτων ὑποτροφίαι, αἵ τε ἐντὸς καὶ αἱ ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἀπὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται, ἐκτὸς τῶν χορηγηθεισῶν διὰ διαγωνισμοῦ εἰς διδάκτορας τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἵνα ἀπουδάσωσιν ὡρισμένον τινὰ κλάδον τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς. Τοῦ λοιποῦ δὲ κατὰ Σεπτέμβριον ἑκάστου ἔτους θέλουσιν ἐκλέγεσθαι διὰ διαγωνισμοῦ.

Α) ἐκ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκ τῶν Γυμνασίων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως

τῆς δούλης ἀπολυομένων καὶ θαθμὸν κάλλιστα καὶ διαγωγὴν ἀξιέπαινον ἐν τῷ αὐτῶν ἀπολωτηρίῳ φερόντων.

Β'.) ἐκ τῶν διδακτόρων τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ὄχι μεγαλειτέραν τῶν 25 ἐτῶν.

καὶ Γ'.) ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ πολυτεχνείου τῶν καταταχθέντων ἐν αὐτῷ διὰ ἀπολυτηρίου Γυμνασίου.

Α'.) Ἐκ τῶν πρώτων θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος

ά.) τέσσαρες ἐπὶ δέκα ἔτη, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς καθηγηταὶ ἐν ταῖς τέσσαρσι σχολαῖς τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ κατὰ τὴν ἀνάγκην καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

β'.) Δύο ἐπὶ τρία ἔτη, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς καθηγηταὶ ἐν τῷ ναυτικῷ καὶ στρατιωτικῷ σχολείῳ.

γ'.) τρεῖς ἐπὶ πέντε ἔτη, ὧν εἷς ἐκ τοῦ γυναικείου φύλου, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς διδάσκαλοι ἢ διευθυνταὶ καταστημάτων τεχνῶν ἢ ἐργοχείρων.

Β'.) Ἐκ τῶν δευτέρων θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος τρεῖς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς καθηγηταὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

Γ'.) Ἐκ τῶν τρίτων θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος εἷς ἐπὶ τρία ἔτη, ἵνα σπουδάσωσι τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὴν γλυπτικὴν καὶ τὴν ζωγραφικήν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ διαγωνισμὸς θέλει γίνεσθαι ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν τριῶν ἐποπτῶν τῆς μέσης καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἐκ τεσσάρων καθηγητῶν καὶ τῶν τεσσάρων σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐκ τοῦ διοικητικοῦ ἢ διευθυντοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ σχολείου καὶ ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πολυτεχνείου, προεδρευομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ζητήματα τῶν καθ' ἕκαστον μάθημα ἐρωτήσεων, ἐξ ὧν κληροῦνται αἱ ὑποθέσεις τῶν διαγωνισμάτων, θέλουσι συνταχθῆ ὑπὸ εἰδικῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου καὶ ὀφειλούσης νὰ παραδίδῃ αὐτὰ ἐσφραγισμένα πρὸ τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ τοῦτο τὴν προτεραίαν τῆς ἐνάρξεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ περὶ ἄρθρων εἰδικὴ ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου.

Ἄρθρ. 6. Τὰ μέλη ἑκατέρων τῶν ἐπιτροπῶν πρὸ τῆς ἐνάρ-

ξεως τῶν ἐργασιῶν των ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἑτάζοντος καρδίας καὶ νεφρῶν Ὑψίστου ἡρῶν ἐμοῦ, ὅτι, ἀναλογιζόμενος τὸν ἱερώτατον σκοπὸν τῆς προκειμένης ἐξετάσεως, θέλω διαχειρισθῆ τὴν ἐμπιστευθεισάν μοι ταύτην τῆς πατρίδος λειτουργίαν τιμίως, εὐσυνειδήτως καὶ ὅλως ἀπροκαλύπτως.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἐξεταστικὴ τῶν διαγωνισμῶν ἐπιτροπὴ, ὁδηγουμένη ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους καὶ ἀπὸ τὰς ἰδιαιτέρας ἑκάστου τῶν ὑποτρόφων κλίσεις, θέλει ὁρίζει ἑκάστοτε μετὰ τὸ πέρας τῶν διαγωνισμάτων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων κλάδων, ἢ τὸ εἰδικὸν μάθημα τῆς ἐπιστήμης ἢ τέχνης, εἰς ἃ ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἀφιερωθῆ κατὰ τὸν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάς του.

Ἄρθρ. 8. Ἐκ τῶν ὑποτρόφων οἱ μὲν παρασκευάζονται διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τῷ ναυτικῷ καὶ στρατιωτικῷ σχολείῳ δύο μὲν ἔτη θέλουσι σκοπεύθῆ μαθήματα ἐν τοῖς ἐκεῖθι καλλιτέροις Γυμνασίοις, τέσσαρα δὲ ἄλλα ἔτη θέλουσι διδαχθῆ ἐν τοῖς ἐκεῖθι καλλιτέροις Πανεπιστημίοις, ἢ ναυτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς σχολείοις τὰ εἰς τὸν ἴδιον κλάδον ἀνήκοντα μαθήματα καὶ ἓν ἔτος θέλουσι δαπανήσει μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν των, περιοδεύοντες καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰ καταλληλα τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης ἐκπαιδευτήρια πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν κεκτημένων αὐτῶν γνώσεων.

Οἱ δὲ ὡρισμένοι διὰ τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐργόχειρα ἐπὶ τέσσαρα ἔτη θέλουσι ἐκμαθεῖ ἐν τοῖς καλλιτέροις πολυτεχνείοις ἢ χειροτεχνικοῖς καταστήμασι, δημοσίοις ἢ ἰδιωτικοῖς, τὰς ὁρισθησομένας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τέχνας καὶ χειροτεχνήματα καὶ ἓν θέλουσι δαπανήσει περιοδεύοντες καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰ ἄλλοθι τῆς αὐτῆς τέχνης καταστήματα. Οἱ δὲ ὡρισμένοι διδάκτορες διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καθηγηταὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις γυμνασίοις τρία μὲν ἔτη θέλουσι δαπανήσει σπουδάζοντες τὰ ἐν τοῖς καλλιτέροις Πανεπιστημίοις διδασκόμενα τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς μαθήματα καὶ ἓν περιοδεύοντες καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰ καλλίτερα τῶν Γυμνασίων καὶ Λυκείων τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης.

Οἱ δὲ ὡρισμένοι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καθηγηταὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς γλυπτικῆς καὶ τῆς ζωγραφικῆς ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ τέσσαρα μὲν ἔτη θέλουσι δαπανήσει σπουδάζοντες ἐν τοῖς καλλιτέροις σχετικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῆς ἑσπερίας Εὐ-

ρώπης καὶ ἐν περιοδεύοντες καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰ ἄλλοθι ὑπάρχοντα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν κεκτημένων αὐτῶν γνώσεων.

Ἄρθρ. 9. Ἕκαστος τῶν ὑποτρόφων, παρασκευαζόμενος ἐν Ἀθήναις μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ ἓξ μῆνας εἰς ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης τοῦ τόπου, εἰς ὃν μέλλει νὰ μεταβῇ, λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχμὰς 100, σπουδάζων δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὰ ὡρισμένα μαθήματα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, 200—250, περιοδεύων δὲ μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν 300. Ἔξοδα δὲ ἀπελεύσεως καὶ ἐπανόδου ὁρίζονται ἑφάπαξ δι' ἕκαστον 800 δραχμαί.

Ἄρθρ. 10. Ἀνὴρ εὐπαίδευτος, διακρινόμενος διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ συναισθανόμενος τὸν ἱερὸν τῆς ἀποστολῆς σκοπόν, ὁρκιζόμενος τὸν ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ ὅρκον, θέλει ἐπιτηρεῖ καὶ φροντίζει μετὰ πατρικῆς ἐμβριθοῦς στοργῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ περὶ τῶν ὑποτρόφων, διατριβῶν ὅπου οἱ πλείονες αὐτῶν, ἢ καὶ μεταβαίνων ἑκάστοτε, ὅπου ἡ χρεία ἀπαιτεῖ, καὶ ἔχων περὶ πάντων ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ὑπουργείου. Οὗτος λαμβάνει κατὰ μῆνα 500 δραχ. καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, ἂν ἡ ἀλλαχόσε πρὸς ἐπίσκεψιν ὑποτρόφου μετάβασις αὐτοῦ θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀναγκαία. Κἂν αἱ περὶ τῶν ὑποτρόφων πληροφορίαι αὐτοῦ ὦσιν ἐναντίαι τῶν προσδοκιῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὑπότροφος ἀνακαλεῖται καὶ ἡ χορηγεία παύει.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὑπότροφοι ἐπανερχόμενοι διδάσκουσιν ὑποχρεωτικῶς μέχρι τοῦ τακτικοῦ διορισμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην θέσιν, ἢ ὡς ὁρίζηται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ ὅπου τὸ ὑπουργεῖον τοὺς προσκαλέσῃ, καὶ λαμβάνουσι κατὰ μῆνα δραχ. 200, διοριζόμενοι δὲ εἰς τακτικὴν θέσιν λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τοῦ αὐτῶν βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν τὴν αὐτὴν Πανεπιστημιακὴν ἕδραν ἀντιποιῶνται καὶ ἄλλοι σπουδάσαντες ἰδίᾳ δαπάνῃ, προτιμᾶται ὁ ἀμείψιον διὰ διαγωνισμοῦ, γινομένου ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν προσθέτει τὸ ὑπουργεῖον, ἂν κριθῇ ἀναγκαῖον, καὶ δύο ἔτι εἰδικοὺς λογίους.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ὑποτρόφοι οἱ μὴ ἐκπληροῦντες μετὰ τὴν ἑαυτῶν ἐπάνοδον τὰς ὑποχρεώσεις των ἐπιστρέφουσι μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς 12 0/0 πᾶσας τὰς γενομένας διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν των δαπάνας καὶ λογιζόμενοι ὡς ὀφειλέται τοῦ δημοσίου καταδιώκονται κατὰ τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 14. Ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης χρήσεως τῶν ἐτησίων τόκων τῶν κληροδοτημάτων, τὰ περισσεύοντα καὶ πᾶσα

νέα αὔξησις ἐκ νέων κληροδοτημάτων παρακατατίθενται ἐπὶ τῷ συμφοριτέρῳ τόκῳ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἢ ἄλλην τράπεζαν. Μόνη δὲ ἡ ἀναγκαία δαπάνη εἰς προμήθειαν τῶν ἐργαλείων ἑκάστης τέχνης δύναται νὰ καταβληθῇ ἀπὸ τοὺς ἐτησίους τόκους τῶν κληροδοτημάτων, ἀλλὰ καὶ αὕτη διὰ νόμου.

Ἄρθρ. 15. Παρελθόντος τοῦ διὰ τὰς ὑποτροφίας τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένου χρόνου καὶ συμπληρωθέντος ἐκ τῶν τόκων τοῦ κεφαλαίου, ἂ τυχὸν ἤθελε δαπανηθῇ, τοῦ λοιποῦ ἡ χρῆσις τῶν ἐτησίων τόκων τῶν κληροδοτημάτων θέλει ὁρίζεσθαι διὰ νέου νόμου.

Ἄρθρ. 16. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως θέλει ὑποβάλλει κατ' ἔτος ἐν παραρτήματι ἐν τῷ αὐτοῦ προϋπολογισμῷ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διαθέσεως τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων καὶ λεπτομερῆ ἀπολογισμὸν τῶν ἀναλωμάτων τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἐξελεγμένων ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρ. 17. Ὁ κανονισμὸς τῶν διαγωνισμῶν καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Β. Διαταγμάτων.

Δαπάναι καὶ ἔσοδα κληροδοτημάτων.

Δαπάναι.

α) εἰς 40 ὑποτρόφους Πανεπιστ. πρὸς 250	Δρχ.	840,000
β) εἰς 6 ὑποτρόφους τοῦ στρατ. καὶ ναυτ. σχολείου	»	126,000
γ) εἰς 15 ὑποτρόφους τεχνῶν καὶ ἐργοχείρων	»	225,000
δ) εἰς 12 ὑποτρ. διὰ τὰ Γυμνάσια	»	144,000
ε) εἰς 3 ὑποτρόφους διὰ τὸ Πολυτεχνεῖον ..	»	45,000
ς) εἰς ἔξοδα ἀπελεύσεως καὶ ἐπανόδου	»	60,800
ζ) εἰς μισθὸν καὶ ὁδοιπορικὰ ἐπιτηρητοῦ ..	»	55,000
	»	1,993,800

Ἔσοδα.

α) οἱ διαθέσιμοι τόκοι ἐξ 160,000 εἰς ὁλόκ. ἔτη	δρ.	1,280,000
β) περισσεύματα ἐκ τῶν τόκων καὶ καταβολὴ ἐκ τῶν κεφαλαίων, ἂν χρειασθῇ	»	219,800
	»	1,499,800

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰανουαρίου 1871

Ὁ Βουλευτὴς Κυνουρίας

Γ. Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις,

Ἀκολουθοῦσα τὸ πνεῦμα τῶν διαφόρων ἐθνικῶν Συνελεύσεων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ ἐκτελοῦσα τὰς διατάξεις τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν,

Ψηφίζει.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἡ ἀποκτηθεῖσα ἀπὸ τῶν Τούρκων δι' καιώματι πολέμου, διανέμεται κατ' ἴσας μερίδας μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῶν κατοικουσῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1830 καὶ μεταναστευσασῶν μέχρι τοῦ 1837 ἀπὸ τῶν ἐπαναστατημένων ἐξωτερικῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 2. Ἕκαστος οἰκογενειάρχης Ἕλλην, ἐκ τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων καταγόμενος, λαμβάνει γῆν στρέμματα 20. Θεωρεῖται δὲ οἰκογενειάρχης πᾶς κατὰ τὴν ἔκδυσιν τοῦ νόμου εὑρεθεὶς ἔγγαμος, πᾶσα χήρα, μήτηρ οὖσα οἰκογενείας τοιαύτης, πας ἐπίτροπος τοιούτων ὀρφανῶν.

Ἄρθρον 3. Ἡ δεδομένη γῆ μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ λαμβάνοντος ὡς καθαρὰ αὐτοῦ ἰδιοκτησία. Ἀλλ' εἶναι ὑπόχρεως ἕκαστος νὰ πληρώνῃ εἰς ταμεῖον ἐπὶ τούτῳ συστηθησόμενον, ποσόν τι χρηματικὸν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ αὐτὸ ὡς χρεωλύτριον τοῦ παλαιοῦ ἐθνικοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς ὀφειλομένων ἀμοιβῶν.

Ἄρθρον 4. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὁρίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ νόμου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ποιότητος τῆς γῆς καὶ τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐτησίως, διὰ μὲν τὰς ποτιστικὰς γαίας τὰς 3 δραχμὰς κατὰ στρέμμα, διὰ δὲ τὰς ξηρικὰς τὴν 1 δραχμὴν κατὰ στρέμμα, διὰ δὲ τὰς ὀρεινὰς τὰ πεντήκοντα λεπτά.

Ἄρθρον 5. Τὸ βάρος αὐτὸ παρακολουθεῖ τὰ κτήματα κατ' ἀνώτατον ὅρον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους, διὰ νόμου δὲ δύνανται καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ βάρους ἢ πάντα, ἢ κατηγορίαι τινὲς αὐτῶν· ἐπίσης διὰ νόμου δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ δι' ἀναγραφῶν ἐξαγόρασις τοῦ βάρους.

Ἄρθρον 6. Ἡ διανομὴ πραγματοποιεῖται ὡς ἑξῆς.

α΄. Ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συντάσσει κατάλογον τῶν ὡς ἄνω οἰκογενειαρχῶν, ἐν ᾧ σημειοῦται, ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ οἰκογενειάρχου, καὶ τὸ κύριον ὄνομα καὶ τὸ οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον τῆς συζύγου του· πέμπει δ' αὐτὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· ὁ δὲ ὑπουργὸς ἐκδίδει ἀμέσως γραμματίων στρεμμάτων 20 ἑκάστου ὀνόματος.

β΄. Ἕκαστος ἔχων γραμμάτιον τοιοῦτον καὶ κατέχων ἤδη 20 στρέμματα γῆς ἐθνικῆς γίνεται κύριος αὐτῆς, ἅμα δηλώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο θέλησίν του εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, λάβῃ δὲ καὶ ἀντίγραφον τῆς δηλώσεώς του κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, μεταγράφῃ δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν.

γ΄. Ἐπίσης γίνεται δικαιοῦχος καὶ κύριος ἕκαστος ἔχων γραμμάτια καὶ μὴ κατέχων γῆν ἐθνικὴν, ἅμα δηλώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο θέλησίν του, δι' ἀναλόγου τεμαχίου ἐθνικῆς γῆς, καὶ ἅμα τηρήσῃ τ' ἀνωτέρω· ἐννοεῖται δέ, ὅτι μεταξὺ πολλῶν, μὴ κατεχόντων καὶ δηλούντων τὸ αὐτὸ τεμάχιον, προτιμᾶται ὁ πρότερον δηλώσας. Ὅθεν ἐπὶ τούτῳ ἀνοίγεται βιβλίον μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, κρατούμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἰς ὃ καταχωροῦνται αἱ δηλώσεις κατὰ τάξιν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται ἑκάστην ἡμέραν τὸ ἑσπέρας τὴν 6ην ὥραν διὰ συντόμου πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τοῦ σχετικοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἡ δήλωσις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ γραμματίου καὶ νὰ περιγράφῃ ἀκριβῶς τὴν γῆν· ἤτοι νὰ ὁρίζῃ τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια, καὶ νὰ ὀνομάζῃ τοὺς συνορίτας, ἐὰν ὑπάρχωσι, ν' ἀναφέρῃ περίπου τὸ σχῆμα, πρὸ πάντων δὲ ν' ἀναφέρῃ τὸ ποσὸν τῶν πλευρῶν καὶ τὸ εἰς μέτρα μέγεθος αὐτῶν· πρέπει δ' ἀπαραιτήτως νὰ ὁρίζῃ, ἐὰν ἡ γῆ ἦναι ποτιστικὴ ἢ ξηρικὴ, πεδινὴ ἢ ὀρεινὴ, χέρσος ἢ καλλιεργουμένη καὶ ὑπὸ τίνος.

Ἄρθρον 7. Ὁ δηλώσας, καταλαβὼν καὶ κατέχων διὰ τοῦ γραμματίου πλείονα στρέμματα τῶν 20 τιμωρεῖται ἐπὶ παρανόμῳ δηλώσει μὲ ποινὴν ἀρχικὴν ποινὴν δραχ. 30 κατὰ στρέμμα· διὰ δὲ τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἡ κυριότης τοῦ πλεονάσματος εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του· ἀποκτᾶται δὲ καὶ πραγματικῶς ἡ κυριότης καὶ διακατοχὴ ὑπὸ τοῦ καταμηνυτοῦ διὰ δηλώσεως καὶ μεταγραφῆς ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 8. Πᾶς κατέχων τεμάχιον γῆς ἐθνικῆς ἀποκτηθείσης ἤδη ὑπ' ἄλλου διὰ γραμματίου, καὶ μὴ παραδίδων αὐτὸ εἰς τὸν κύριον, καταναγκάζεται πρὸς τοῦτο δι' ἀγωγῆς· ὑποχρεοῦται δὲ οὐ μόνον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ τιμήματος εἰς τὸν κύριον μετὰ τῶν βελτιώσεων αὐτοῦ καὶ ὅσων συνέλεξε καρπῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν πληρωμὴν δραχ. 30 κατὰ στρέμμα, ἐὰν ἐν γνώσει παρεκράτησε τὸ κτῆμα αὐθαιρέτως.

Ἄρθρον 9. Τὰ γραμμάτια εἶναι ἀπαλλοτριωτὰ, ἀλλὰ μόνον δι' ἐπισήμου συμβολαίου.

Ἄρθρον 10. Ὅστις δὲν δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ γραμμάτιόν του ἐντὸς 10 ἐτῶν, δικαιοῦται νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ δημόσιον λαμβάνων δρ. 30 κατὰ στρέμμα. Τὰς δραχμὰς ταύτας λαμβάνει τὸ δημόσιον ἐκ τοῦ, ὡς ἄνω χρεωλυτικοῦ ταμείου, ἢ πορίζεται διὰ δημοπρασίας τῶν γραμματίων, καθ' ἣν ὁ ἐλάχιστος ὅρος τάσσεται εἰς δραχ. 30.

Ἄρθρον 11. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας παύει τοῦ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰς ἀποκτωμένας διὰ τῶν τοιούτων γραμματίων γαίας, καὶ περιορίζεται εἰς τὰς μήπω ἀποκτηθείσας.

Ἄρθρον 12. Οἱ ἔχοντες προικοκτησίας δύνανται νὰ πραγματοποιήσωσι τὰ γραμμάτιά των ἐπ' αὐτῶν. Ὅσα δ' ἔχουσι πληρωμένα εἰς τὸ δημόσιον λαμβάνουσιν ἀπόδειξιν τοῦ σχετικοῦ ταμίου, πρὸς ὃν συμψηφίζουσι κατ' ἔτος τὸ ἀνάλογον τοῦ χρεωλύτρου βάρος μέχρις ἐντελοῦς συμψηφισμοῦ· οἱ θέλοντες νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ κάμωσι τὴν σχετικὴν δήλωσιν καὶ μεταγραφὴν κατὰ τὸ ἄρθρον .... τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ δὲ σχετικαὶ γαῖαι θεωρούμεναι ὡς ἐκλεκταὶ καὶ δι' αὐτὸ πρώτης ποιότητος, ὑπάγονται εἰς τὸ αὐτὸ πάντοτε βάρος μὲ τὰς ποτιστικάς.

Ἄρθρον 13. Α Κρητικαὶ οἰκογένειαι ὑπάγονται εἰς τὸν εἰδικὸν περὶ αὐτῶν νόμον.

Ἄρθρον 14. Τὸ παρὰ τοῦ ἐφόρου κρατούμενον βιβλίον, ὀνομαζόμενον εἰδικὸν φορολογικὸν κτηματολόγιον ἔχει δύναμιν δημοσίου ἐγγράφου καὶ πᾶσα πλαστογραφία αὐτοῦ τιμωρεῖται ὡς πλαστογραφία δημοσίου ἐγγράφου, ἔχει δ' ἐν γένει ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ὡς πρὸς τοὺς κυρίους, ἀλλ' ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὸ χρεώλυτρον. Πᾶσα δὲ μεταβολὴ κυριότητος γινομένη εἴτε διὰ μερικῆς εἴτε διὰ καθολικῆς διαδοχῆς σημειοῦται ἐν αὐτῷ· πρὸς τοῦτο δὲ ὑποχρεοῦται ὁ ἐπὶ τῆς μεταγραφῆς ὑπάλληλος νὰ ἐκδίδῃ καὶ στέλλῃ ἑκάστοτε εἰς τὸν σχετικὸν ἔφορον δημόσιον ἔγγραφον, περιέχον πᾶσαν παρ' αὐτῷ λαβοῦσαν χώραν μεταβολὴν κυριότητος.

Ἄρθρον 15. Ὁ κληροδόχος ὡς καὶ ὁ ἐξ ἀδιθέτου ἢ ἐκ διαθήκης κληρονόμος, ὁ μὴ δηλώσας ἐντὸς 5 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ κληροδότου τὴν ἀπόκτησίν του, ἐκπίπτει τῆς κυριότητος, προσαυξανούσης ὑπὲρ τοῦ τυχὸν δηλώσαντος, καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον. 16. Πᾶς λαβὼν γραμμάτιον χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα, καὶ ἀφοῦ πραγματοποιήσῃ αὐτὸ δὲν ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα, δύναται κατὰ πᾶσαν περίστασιν νὰ ἐλεγχθῇ δικαστικῶς δι' ἀγωγῆς ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου· ὁ τοιοῦτος ἐνάγων, νικῶν λαμβάνει αὐτὸς τὴν κυριότητα καὶ τὰ βάρη τοῦ σχετικοῦ τεμαχίου δυνάμει τῆς ἀποφάσεως διὰ δηλώσεως καὶ μεταγραφῆς ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 17. Κατὰ τῶν ἐχόντων τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐθνικῶν κτημάτων ἐκτὸς τοῦ δημοσίου, δικαιοῦται ἕκαστος κάτοχος γραμματίου πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ν' ἀσκήσῃ τὰ τοῦ δημοσίου δικαιώματα δικαστικῶς.

Ἄρθρον 18. Πᾶς δόλος ἢ μεγάλη ἀμέλεια τοῦ δημάρχου ἢ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου γεννᾷ ἀγωγὴν προσωπικὴν κατ' αὐτῶν περὶ ἀποζημιώσεως παραγραφομένην ἐντὸς 3 ἐτῶν.

Ἄρθρα πρόσθετα.

1) Πᾶς γεωργὸς ἐρχόμενος εἰς γάμον ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου δικαιοῦται εἰς γραμμάτιον.

2) Οἱ κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1843** περὶ κατοχῆς τῶν γεωργῶν κατέχοντες γαίας ἐθνικὰς προτιμῶνται νὰ ἐκτελέσωσι γραμμάτια ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου.

Ὁ προσωρ. εἰσηγητὴς
Α. ΡΟΝΤΙΡΗΣ.

Τὴν ἀνωτέρω πρότασιν νόμου τῆς Β'. ἐν Ἀθήναις ἐθν. τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, γενομένην δι' ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης, ἐπαναλαμβάνει ὁ ὑποφαινόμενος βουλευτὴς Ναυπακτίας, ὡς τότε εἰσηγητής, ἐπιφυλασσόμενος τροπολογίας ὡς πρὸς τὸ 1 ἄρθρον καὶ ὡς πρὸς τὰ περὶ περιτειμένων γαιῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 10 Ἰανουαρίου **1871**.

Ὁ Βουλευτὴς Ναυπακτίας
Α. ΡΟΝΤΙΡΗΣ.

Ἡ ἐθνοσυνέλευσις, εἶπεν αὐτός, ἐψηφίσατο περὶ τοῦ νόμου, ὃν υἱοθετῶ καὶ εἰσάγω σήμερον. Δὲν πρόκειται, προσέθηκε περὶ διαθέσεως, ἀλλὰ περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς. Τὰ κτήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος, ἡ διανομὴ ἀπεφασίσθη καὶ ἐπίκειται ἡ ἐκτέλεσις· ἕκαστος πολίτης δικαιοῦται νὰ λάβῃ μερίδιον γῆς· ἀπέναντι δὲ τοῦ παγίου χρέους, ὅπερ ἐπραγματοποιήθη διὰ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ὁρίζεται ὡς πάγιον κεφάλαιον αὐτὴ ἡ γῆ μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους. Ἐπιφυλάσσομαι δὲ νὰ ἐπενέγκω ἐπὶ τοῦ νόμου τροπολογίας. Εἶπεν, ὅτι τὸ κίνητρα

εἶναι κοινωνικὸν κυρίως διότι ἀφορᾷ εἰς τὰ αἰώνια τοῦ ἔθνους συμφέροντα· ὅθεν πρέπει νὰ συζητηθῇ οὐχὶ ὡς συζητοῦνται τὰ ἄλλα νομοσχέδια. Ὅπως συζητοῦμεν γίνεται συζήτησις οὐχὶ διάσκεψις. Ἰδίως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ δέον νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ σύστημα τῆς διασκέψεως, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει γερουσία. Καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὴν Β'. συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων δὲν ἐκτελεῖται τύπος ἁπλοῦς· ἀλλὰ γίνεται συζήτησις καὶ διάσκεψις. Καταλήγων δὲ ἐπρότεινε νὰ παραπεμφθῇ τὸ νομοσχέδιόν του εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Τούτων ἀντέκρουσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν εἰπών, ὅτι ὑπάρχει ἤδη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως εἰς ὃ πᾶς βουλευτὴς δύναται νὰ προσθέσῃ τὰς ἰδέας του διὰ προπολογίας. Τὸ δὲ νομοσχέδιον τοῦ προλαλήσαντος δὲν πρέπει νὰ τεθῇ εἰς συζήτησιν, διότι ὑπεβλήθη μετὰ ταῦτα, καὶ δὲν δύναται νὰ κωλύσῃ τὴν κανονικὴν πορείαν τοῦ νομοσχεδίου τῆς κυβερνήσεως ὅπερ οὐ μόνον ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ πρόκειται νὰ συζητηθῇ καὶ διὰ τρίτην φοράν. Τὸ ζήτημα, εἶπε, δὲν εἶναι πολιτικὸν, διότι ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀντειπόντος δὲ εἰς τοῦτο τοῦ προσαγαγόντος τὸ νομοσχέδιον, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν προσέθηκεν, ὅτι συναινεῖ νὰ ἀποσταλῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του τὸ νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τέλους ἐνστάσεως γενομένης ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ μὴ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς ὁ πρόεδρος, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ.μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀγγ. Μαντσαβίνος
Κ. Κυσσονάκος
Μιχ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ.

Τῆς 12 *Ἰανουαρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης, ὁ πρόεδρος ἀνέγνω τὸ 17 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, προσθεὶς ὅτι κατὰ τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Σώματος αἱ συνεδριάσεις ἄρχονται κατὰ τὴν μεσημβρίαν· ὥστε οἱ βουλευταὶ ὀφείλουσι κατὰ τὸν ὡρισμένην

ὥραν νὰ ὦσι παρόντες ἢ νὰ δικαιολογῶσι τὴν ἀπουσίαν των· ἄλλως τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὰ στενογραφούμενα πρακτικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦδε θὰ δημοσιεύωνται ἐν ἀρχῇ τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων. Ἂν δὲ μέχρις τῆς 1 μ. μ. ἡ Βουλὴ δὲν εὑρεθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ ὁ πρόεδρος θέλει ἀναβάλλει τὴν συνεδρίασιν διὰ τὴν ἐπιοῦσαν. Ἡ Βουλὴ συνήνεσε εἰς τοῦτο.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων τινὲς ἐποίησαν παρατηρήσεις, οὗ ἕνεκα ἡ Βουλὴ ὥρισε σαφέστερον, ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀκλιτικῶν ἄρχεται ὁριστικῶς κατὰ τὴν προσοχὴ παρασκευήν, εἴτε τυπωθῇ ἡ σχετικὴ πρὸς τὸ ζήτημα ἀλληλογραφία, εἴτε μή. Ἐπὶ τῶν διορθώσεων τινων γενομένων, τὰ πρακτικὰ ἐπεκυρώθησαν.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν βουλευτῶν εἶπε, ὅτι ὑπέβαλε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον πρότασιν νόμου 1) περὶ κατασκευῆς καταλλήλου νοσταθμίου, 2) περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνα πυροβολιστάς, 3) περὶ χορηγίας ἐθνικῆς γῆς εἰς τοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀνδραγαθήσαντας ναυτικούς, καὶ ὁποίας, εἶπεν, εἰσάγων καὶ αὖθις παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ παραπέμψῃ εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς. Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τοῦτο.

Ἕτερος, εἶπεν, ἐπίσης, ὅτι ὑπέβαλε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον πρότασιν νόμου, ἥτις καὶ παρεδέχθη, ἵνα, ὅπως χαρακτηρισθῇ ἐθνικὴ ὁδὸς ἡ φέρουσα ἀπὸ Νέας Ἑλλάδος, μέχρις Ἀταλάντης· ἐπρότεινε δὲ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ συζητηθῇ κατόπιν τῶν εἰσαχθέντων νομοσχεδίων τῆς κυβερνήσεως. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν.

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι 1ον ἡ Β'. ἀνάγνωσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Πτερνασίδος δάσους καὶ 2ον ἡ ἀ. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν κτλ. γαιῶν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρ. νομοσχεδίου, ὑπεβλήθη ὑπ' αὐτὸν προπολογία, ὅπως τεθῇ ὡς δευτέρα κατ' αὐτὸ παράγραφος. Συναινέσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐγένετο τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δεκτὸν ἐν Β'. συζητήσει μετὰ τῆς προσθήκης τῆς ἀνωτέρω προπολογίας ἐγκρ. δ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἡ κατὰ τὴν πρώτην Δεκεμβρίου 1870 λῆξασα δόσις ἐκ τι-

μήματος τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Ἀμνατσίδος, κατὰ τοὺς ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1863 καὶ 31 Ὀκτωβρίου 1869 ΙΖ'. καὶ ΤΑΘ'. Νόμους πληρωθήσεται τὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας δόσεως ἑπομένου ἔτους. Διὰ τὴν ἀναβολὴν οἱ ὀφειλέται δὲν θέλουσι ὑποβληθῆ εἰς πληρωμὴν τόκου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ».

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ 6'. νομοσχέδιον, μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέχθη κατ' ἀρχὴν· ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἀ. ἄρθρου, ἔλαβέ τις τὸν λόγον καὶ ἐπήνεγκεν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν, τὸ δὲ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχει.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἅτινα ἐγένοντο δεκτὰ ἐπίσης δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐπὶ δὲ τοῦ 4 ἄρθρου ὑπεβλήθη ὑπό τινος τροπολογία παραπεμφθεῖσα ἐπίσης εἰς τύπωσιν· τὸ δὲ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἄνευ ἀντιρρήσεως. Τὰ ἄρθρα 5 μέχρι 19 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Μετὰ ταῦτα εἷς βουλευτὴς ἐζήτησε καὶ ἡ Βουλὴ προεδέχθη, ὅπως τὸ νομοσχέδιον περὶ λιμενείας συζητηθῇ ἀμέσως μετὰ τὰς πολιτικὰς συζητήσεις, ἄγουν μετὰ τὴν 21ην τοῦ μηνός.

Οὕτω δὲ γενομένου δεκτοῦ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Μιχ. Παρίσης

Κ. Κοσονάκος

Ἀγ. Μαντζαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 13 Ἰανουαρίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν μετὰ τὴν διόρθωσιν.

Ἀκολούθως ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν, 1ον σημείωσιν τῆς εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς φυτειῶν καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, καὶ 2ον νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 290 χιλιάδας ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1870, πρὸς βοήθειαν τῆς χήρας Λόρδ, μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγράφων, ὧν ἡ Βουλὴ συνέστησε τὴν τύπωσιν. Ἔχουσι δὲ οὕτω.

Σημείωσις τῆς εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐπὶ

Ἔτη	Ἄμπελοι		Περιβόλια		Σταφιδάμπελοι	
	Ἔκτασις	Δικαίωμα ἐπικαρπίας	Ἔκτασις	δικαίωμα ἐπικαρπίας	Ἔκτασις	Δικαίωμα ἐπικαρπίας
	στρέμ.	δραχμ.	στρέμ.	δραχμ.	στρέμ.	δραχμ.
1863	86454	111455	500	4009	.....	85066
1864	88676	114110	536	4086	.....	258263
1865	90730	124023	511	3736	.....	271220
1866	92372	123094	461	3422	.....	318121
1867	92700	150715	448	4950	.....	353489
1868	93677	155158	498	5433	.....	260127
1869	93761	151163	498	5548	73000	296628

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1871.

Οἱ Τμηματάρχαι τοῦ Α'. καὶ Β'. Τμήματος

Ε. ΧΙΟΝΟΥΔΑΚΗΣ.

Λ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ.

έξ. τῆς συντάξεων καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν.

Ὠφελούμενοι		Νομοθεσία		Τὸ ὅλον		Παρατηρήσεις
Ἑκατὸν μυριάδες	Δικαίωμα εἰς ἐπικουρίαν	Ἔτος ἐκτάσεως	Δικαίωμα εἰς ἐπικουρίαν	Ἐκταμιεύσεις	Ἐπικαιρία δρ.	
στρέμ.	δραχμ.	στρέμ.	δράχμ.	στρέμ.	δρ.	
.....	7151	.....	119909	.....	327590	α. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικουρίας τῶν ἀπομαχόντων
.....	6870	.....	126185	.....	309781	τῶν ἐλαφροτέρων ἐπιτηδευμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ
.....	6315	.....	133108	.....	538702	νόμου καὶ δὲν ἐμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων
.....	6730	.....	135000	.....	590367	β'. Ἡ ἔκτασις τῶν μὴ ἀπομένων καὶ παραδόξων ἀ-
.....	6500	.....	135000	.....	670653	ἐχθῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ κατατεθείσης ἐκθέσεως
.....	16761	.....	160000	.....	566182	τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιμεληθῶν κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἐνηθίσεως,
21500	13207	30000	165000	.....	633516	ἐξαιρουμένων τῶν ἀρχόντων, ὑφ' οὓς οὐδὲν ἐμένετο κατα-
						μέτρησις ἢ ἄλλως τε ἐξαιρέσεως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν,
				221750		γ'. Μέχρι τοῦ 1865 τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλαστίας
						τῶν συμβόλων ἐφεδρικοῦ καὶ ἐπιστρατεύτου ἐπὶ τῇ
						ἔκτασι ὁλάσεως, ἀπὸ δὲ τοῦ 1865 εἰς τὰ τελωνεῖα

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 290,000.
Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870 πρὸς βοήθειαν τῆς χήρας Λάϋδ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν διακοσίων ἐνενήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 290,000 πρὸς πληρωμὴν δέκα χιλιάδων λιρῶν εἰς τὴν χήραν Λάϋδ, καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον ὑπὲρ ὄφελος τῆς χήρας Λάϋδ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1871.

Οἱ Ὑπουργοί

ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν — ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν
Λ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. — Σ. ΧΑΤΖΗΠΡΟΔΟΥΛΟΣ.

Ἀθῆναι, 12 Αὐγούστου 1870.

Κύριε,

Ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ κόμητος Κλαρενδῶνος καὶ τῶν ἀσχολιῶν, αἵτινες ἐπεβάρυναν τὸν κόμητα Γρανβίλ, ἀναλαβόντα τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἀνεβάλε τὸ ζήτημα περὶ συντάξεως ἀποκεκρυμμένης, τῇ κυρίᾳ Lloyd χήρᾳ ἑνὸς τῶν κυρίων τῶν τοσούτων σκληρῶς φονευθέντων ὑπὸ τῶν λῃστῶν τὴν 21 παρελθόντος Ἀπριλίου ἐν Δήλῃ.

Μετὰ πολλὰς συνδιαλέξεις μετὰ τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς κυρίας ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἔρθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ καλλίτερος καὶ καταλληλότερος συμβιβασμὸς ἤθελεν εἶσθαι, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀντὶ ἐτησίας συντάξεως νὰ καταβάλῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ὑπὲρ τῆς κυρίας Lloyd καὶ τῶν τέκνων της.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ κυρία Lloyd ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἄδειαν ἵνα διαθέσῃ χιλίας πεντακοσίας λίρας, ὅπως ἀποτίσῃ χρέη τινὰ τοῦ μακαρίτου συζύγου της, ἅτινα δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσι μέχρι τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν ὀκτὼ καὶ ἡμισείας χιλιάδων λιρῶν νὰ μετατραπῇ εἰς παρακαταθήκην μετὰ τοῦ περισσεύματος τῶν χιλίων πεντακοσίων λιρῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ διατίθενται οἱ τόκοι πρὸς ὠφέλειαν τῆς κ. Lloyd, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς νὰ διανεμηθῇ τὸ κεφάλαιον μεταξὺ τῶν τέκνων της ἐκ τοῦ κ. Lloyd καὶ ἐκείνων τοῦ πρώ-

τοῦ γάμου της, καθ' ὃ χήρας πρὸ τοῦ γάμου της μετὰ τοῦ κ. Lloyd.

Προσεκλήθην ἑπομένως παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Α. Μ. νὰ ἀπευθύνω πρὸς τοῦτο αἴτησιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ὀφείλω νὰ ἐκφράσω αὐτῇ τὴν ζωηρὰν ἐλπίδα τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ., ὅτι ἕνεκα τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς ἀπεβίωσεν ὁ κύριος Lloyd καὶ τῶν πρὸς τὴν κυρίαν Lloyd δηλωθεισῶν συμπαθειῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δοθεισῶν ὑποσχέσεων, ὁ συμβιβασμός, ὃν περ ὑπέδειξα, θέλει πράγματι γείνει ἀποδεκτὸς παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ἄνευ ἀναβολῆς.

Δράττομαι κλπ.

ΕΡΣΚΙΝ.

(Μετάφρασις).

Ἀθῆναι, 29 Ὀκτωβρίου 1870.

Κύριε.

Ἀνεκοίνωσα εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τὴν ἡμετέραν κοινοποίησιν, δι' ἧς ἐλάβατε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ γνωστοποιήσητε, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρότασιν περὶ ἐθνικῆς χορηγίας ἐκ λιρῶν στερλινῶν δέκα χιλιάδων εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου κ. Λόϋδ, οὗτινος τὸ ἀτυχὲς τέλος κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον οὐ μόνον εἰς τὸ Βασίλειον τοῦτο λυπηρὰν προύξένησεν αἴσθησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 9|21 7βρίου ὑμετέρας διακοινώσεως, διετάγην ὑπὸ τοῦ Λόρδου Granville ἵνα διαβιβάσω ὑμῖν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ καὶ τῇ ἐλευθεριότητι, μεθ' ὧν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε νὰ περιθάλψῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀτυχοῦς τεθνεῶτος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀξιοπρεπέσι καὶ συμπαθητικοῖς λόγοις, δι' ὧν ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀνεκοινώθη εἰς τὴν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης.

Δράττομαι κτλ. ΕΡΣΚΙΝ.

Ἀριθμ. 7,068. (Μετάφρασις).

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς

Πρὸς τὸν κύριον Ἔρσκιν Πρεσβευτὴν τῆς Μεγάλης Ἑρετανίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9|21 Σεπτεμβρίου 1870.

Κύριε Πρέσβυ,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀπαντήσω εἰς τὸ ἔγγραφον, ὅπερ μᾶς

ἀπευθύνατε τὴν 31|12 Αὐγούστου, ἀναγόμενον εἰς τὴν ἀποναυαθησομένην χορηγίαν τῇ κυρίᾳ Lloyd.

Παρίστητε ἤδη μάρτυς τῶν συμπαθῶν αἰσθημάτων, ἅτινα διήγειρεν ἡ ἀξιότιμος αὕτη κυρία, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν Ὡρωπῷ στυγεροῦ κακουργήματος κατά τε τὴν πολύτιμον αὐτῆς στοργὴν καὶ κατὰ τὸ μέλλον τῆς πολυμελοῦς αὐτῆς οἰκογενείας, παθοῦσα. Ἡ κυβέρνησις, ὁ λαὸς καὶ αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἔσπευσαν ἵνα παράσχωσι δείγματα τῆς βαθείας αὐτῶν λύπης· αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα συμμετέσχον τῆς γενικῆς ταύτης θλίψεως, ἐκφράσαντες αὐτῇ διὰ συγκινητικῶν λόγων τὰ συλλυπητήριά των.

Ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἀσμένως ἐξεδήλωσεν ἐπίσης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰς ἰδίας αὐτῆς συμπαθείας. Ὅθεν ἅμα ὡς ἐγκατασταθεῖσα, ἐνησχολήθη ὅπως παράσχῃ αὐτῇ ἐπίσημόν τεκμήριον, ἀπονέμουσα ἐθνικήν τινα ἐπιχορήγησιν. Οὕτω λοιπὸν ὑμεῖς, κύριε Πρέσβυ, διὰ τοῦ προμνησθέντος ἐγγράφου προελάβετε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς κυβερνήσεως, ὡς ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ εἴπω ὑμῖν καὶ προφορικῶς, ἅμα ἔλαβον τοῦτο, ἡ δὲ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἤδη νὰ ἀποτείμῃ ὡς χορηγίαν τῇ κυρίᾳ Lloyd τὸ ποσὸν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν. Λυπεῖται μόνον διότι δὲν ἔχει τὸ συνταγματικὸν δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Οὐχ ἧττον δὲ θέλει θεωρήσει καθῆκον αὐτῆς, τὸ νὰ ζητήσῃ ἐπὶ τούτῳ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἅμα συγκαλεσθέντος.

Δέξασθε κτλ. κτλ.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ πρόεδρος κατόπιν ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως.

Ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου τούτου, εἶπε τις, ὅτι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Ἀραχώβης ὑπέστησαν ζημίας ἐκ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἠγόρασαν καὶ οὗτοι ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα ἐν Παρνασσίδι δέον νὰ μετάσχωσι τοῦ αὐτοῦ εὐεργήματος. Ἐπρότεινε δὲ νὰ προστεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μετὰ τὴν φράσιν «ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος» ἡ φράσις «εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς καὶ τοῦ δήμου Ἀραχώβης» τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ παρεδέχθη. Ἡ Βουλὴ ἐπίσης συνήνεσε νὰ τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ὡς Ε'. παράγραφος αὐτοῦ καὶ ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ

Παρνασσίδος τροπολογία, ἔχουσα ὡς ἑξῆς· «διὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναβολὴν οἱ ὀφειλέται δὲν θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς πληρωμὴν τόκου.» Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτω.

«Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν πρώτην Δεκεμβρίου 1870 λήξασα δόσις ἐκ τιμήματος τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς καὶ τοῦ δήμου Ἀραχώβης, κατὰ τοὺς ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1863 καὶ 31 Ὀκτωβρίου 1869 ΙΖ΄. καὶ ΤΛΘ΄. Νόμους πληρωθήσεται τὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας δόσεως ἑπομένου ἔτους. Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναβολὴν οἱ ὀφειλέται δὲν θέλουσι ὑποβληθῆ εἰς πληρωμὴν τόκου».

Εἶτα ἤρξατο ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐμπρυτεύσεων τῶν ἐθνικῶν κλπ. γαιῶν.

Δεκτοῦ γενομένου κατ' ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου ὑπεβλήθησαν ὑπό τινων τροπολογίαι, ὅπως συζητηθῶσι κατὰ τὴν γ΄. τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν.

Τὸ 3 ἄρθρον ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεώς τινος.

Ἐπὶ τοῦ δ΄. ἀνεγνώσθη ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτω· «Δύναται ἕκαστος εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν θέλει νὰ πληρώνῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ὀφειλῆς αὐτοῦ ἀτόκως»· ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ὡς προσθήκη τοῦ ἄρθρου ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ. Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν, εἰς ἣν πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον, καὶ ἥτις περιεστράφη εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ δικαιώματα, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἢ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπροτάθη καὶ ἑτέρα τροπολογία, ἵνα συζητηθῇ κατὰ τὴν γ΄. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου. Οὕτως δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἀνωτέρω.

Τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο ἐπίσης παραδεκτόν, ἐπιφυλαχθέντος τινὸς βουλευτοῦ νὰ φέρῃ παρατηρήσεις, κατὰ τὴν γ΄. ἀνάγνωσιν.

Τὰ ἄρθρα 6—19 παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Μετὰ ταῦτα, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης.
Π. Μπούτος.
Ἄγγ. Μαντζαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ΄.

τῆς 14 Ἰανουαρίου 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀκολούθως εἰς τῶν βουλευτῶν ἠρώτησεν, ἂν ἀπερατώθη ἡ τύπωσις τῆς ἐπὶ τῶν δηλιακῶν ἀλληλογραφίας, ὡς ἀπεφάσισεν ἡ Βουλή. Ὁ δὲ πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἐκτύπωσις μέχρι τῆς αὔριον εἶναι ἀδύνατος κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐθν. τυπογραφείου.

Ἑτέρου τινὸς εἰπόντος ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ ἀρχίσῃ αὔριον ἡ συζήτησις, ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ διανεμηθῶσι τὰ μέχρι τοῦδε τυπωθέντα ἔγγραφα, τὰ δὲ ὑπόλοιπα νὰ προσαχθῶσιν ἐν χειρογράφῳ, ὅπως ἡ συζήτησις ἄρξηται κατὰ τὴν ὡρισθεῖσαν ἡμέραν· ἀπῄτησε δὲ ἀντίτυπα τοῦ ἐπὶ τῆς ὑποβάσεως τοῦ Δηλίου βουλεύματος, τὰ ὁποῖα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ χορηγήσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτ. ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐπὶ δεκαετίαν ἔτι ἰσχύος τοῦ ΡΒ΄. νόμου, οὗ συνέστησε τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισιν. Ἔχει δὲ οὕτω,

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ νόμου τῆς 9 Αὐγούστου 1848 ἐπεβλήθη φόρος 5 τοῖς 0/0 ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τῆς ἀλλεδαπῆς διὰ τῶν τελωνείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων, ὡρίσθη δὲ ἵνα τὰ ἐκ τῆς προσόδου ταύτης εἰσπραττόμενα χρησιμεύσωσι· α) Εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Πειραιῶς. β΄) Εἰς τακτικὴν συντήρησιν αὐτῆς. γ΄) Εἰς τὸν κάθαρσιν τοῦ λιμένος. δ΄) Εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ διοχέτευσιν ποτίμου ὕδατος καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὕδρευσιν τῶν πλοίων βρύσεων καὶ ε) Εἰς κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἐκροὴν τῶν ἐκ τῶν ὄμβρων ὑδάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ εἰρημένου νόμου παρετάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1861 ἑτέρου νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1870. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προσκαλέσασα τὰ νομοθετήματα ταῦτα ἀνάγκη ὑφίσταται ἔτι, καθόσον πλὴν τῶν λοιπῶν ἔργων ὑπολείπεται ἡ κατασκευὴ 1,500 περίπου μέτρων αἰμασιᾶς πρὸς τὸ ναυπηγεῖον καὶ πρὸς τὸν λιμένα Ζέας, καὶ ἡ κάθαρσις τοῦ λιμένος τούτου τῆς Ζέας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σχέδιον νόμου, δι' οὗ παρατείνεται ἐπὶ μίαν ἔτι δεκαετίαν ἡ ἰσχὺς τῶν προηγουμένων νόμων καὶ προκαλῶ ἐπὶ τούτου τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ τῆς ἐπὶ δεκαετίαν ἔτι παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ'. Νόμου.

Ἄρθρον μοναδικόν

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ'. νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς βελτίωσιν τοῦ λιμένος Πειραιῶς, παραταθεῖσα διὰ μεταγενεστέρου τοιούτου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1870, παρατείνεται ἐπὶ ἑτέραν δεκαετίαν.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ἄλλος δὲ συνέστησε τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ περὶ ληστείας νομοσχεδίου, τοῦ περὶ προσόντων, καὶ τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπίσης ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως ἐθνικῆς γῆς· ὁ δὲ πρόεδρος αὐτῆς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐργάζεται μετ' ἐπιμελείας· ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ εἰσέτι τινὰς πληροφορίας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἐντελῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου. Τούτου δ' ἕνεκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐδέχθη νὰ δώσῃ τὰς αἰτουμένας πληροφορίας κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Εἶτε ἄλλος εἶπεν, ὅτι ὡς μανθάνει ἐγένοντο διάφοροι διορισμοὶ δικαστῶν, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ πόσοι ἐγένοντο καὶ διὰ ποίας ἐπαρχίας· διότι ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν αὐτόν, ὅτι δὲν ἤθελον γείνει τοιοῦτοι πρὶν ἡ ἐπιψηφισθῇ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτ. ὑπουργὸς, ἀπόντος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι οἱ πρόεδροι πολλῶν δικαστηρίων ἔγραψαν, ὅτι δι' ἔλλειψιν δικαστῶν παρέλυσεν ἡ ἐργασία τῶν δικαστηρίων, ὅτι διάφοροι ἀναφορὰι πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐξεδήλωσαν παράπονα διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀνακριτῶν, ὧν ἡ ἀνάγκη ἐπείγει πρὸς καταδίωξιν τῶν κακούργων καὶ ἰδίᾳ τῶν λῃστῶν, καὶ ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ταῦτα λαβὼν ὑπ' ὄψιν, ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ πληρώσῃ τοὺς πάσης τάξεως ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου διαγεγραμμένων ὁρίων. Εἰς διορισθείς, προσέθηκε, μὴ ἔχων τὰ προσόντα, ὅσα ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, ἐδήλωσεν, ὅτι παραιτεῖται ἐκουσίως· Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἀκόμη κεναὶ εἴκοσι θέσεις δικαστῶν, ἃς ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἀπόφασιν ἔχει νὰ μὴ συμπληρώσῃ πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ἕτερός τις ἐπήνεσε τὴν κυβέρνησιν διὰ τοὺς γενομένους δικαστικοὺς διορισμοὺς καὶ ᾐτιάθη αὐτὴν, καθὼς καὶ τὴν προκάτοχόν της, διὰ τὴν μὴ συμπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τῶν Ἐφετῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἕτερος ἀπηύθυνεν πρὸ καιροῦ ἐρώτησιν περὶ τῶν ἀποστελέντων ἀξιωματικῶν εἰς Εὐρώπην πρὸς ἀγορὰν ὅπλων, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀξιωματικοὶ ἐστάλησαν ἐπὶ προμηθείᾳ ὅπλων καλῶν καὶ εὐθυνῶν, ἀλλ' ὅτι ἕνεκεν τοῦ ὑφισταμένου πολέμου διελύθησαν αἱ συμφωνίαι, ἃς εἶχεν ἡ κυβέρνησις μέ τινα ἐργοστασιάρχην, ὅτι διέταξε νὰ ἐπιστρέψωσιν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκτὸς ἐνὸς, τοῦ Φωτιαδέους, ὅτι εἶναι δύσκολον κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις νὰ προμηθευθῶμεν ὅπλα, καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ πᾶσαν εἰς τοῦτο προσπάθειαν ἤδη ἢ καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ πολέμου, ὅτε, τὰ ὅπλα θέλουσιν ὑπάρχει εὐωνα καὶ ἄφθονα. Προσέθηκε δὲ ὅτι αἱ οἰκονομίαι, ἃς σκοπεῖ νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν στηρίζονται ἐπὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι οἰκονομίαι μεγάλαι δὲν εἶναι δυναταὶ χωρὶς νὰ προσβληθῇ ἡ ὑπηρεσία.

Ἄλλου τινὸς συστήσαντος τὴν εἰς τὸν λογιστικὸν νόμον ὑπαγωγὴν τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ὁ ἐπερωτήσας ἐπήνεσε τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ὑπουργείου, κατέκρινε τὴν ἔλλειψιν ὅπλων, προσθεὶς, ὅτι ἡ Εὐρώπη ἵσταται ἐπὶ καμίνου· εἴμεθα ὁ πυρὴν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, προσέθηκε, καὶ πρῶτοι θὰ ἀγωνισθῶμεν ἐν ὥρᾳ ἀνατολικοῦ πολέμου.

Μετὰ τοῦτο, τοῦ προέδρου ἀνηγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον

τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθν. κτλ. γαιῶν, εἰς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐλάλησε διὰ μακρῶν. "Ἐὰν ἡ ἀρχὴ, εἶπεν, εἶναι ἡ ἐκποίησις βεβαίως δὲν εἶμαι κατ' αὐτῆς. Εἶμαι ἐναντίος εἰς τὴν βάσιν, ἣν ἔχει τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ κατ' ἐμὲ δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς. Θέλω δὲ ἐξετάσει αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ νομίμου, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἐπιεικοῦς. Κατ' ἐμὲ, εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἡ γῆ εἶναι δημοσία καὶ ἀνήκει εἰς πάντας τοὺς πολίτας ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχουσι δίκαιον οὐχὶ ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ χρήσεως. Κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ἄλλοι μὲν ἔχουσι δίκαιον ἐπὶ τοῦ ἡμίσιως τῶν ἐμφυτευθεισῶν γαιῶν, ἄλλοι δὲ οὐδὲν, καὶ εἶναι μέγα πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν κακὸν ἡ καθιέρωσις τῆς ἁρπαγῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν. Δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν νομίμους κατόχους καὶ τοὺς ἀπὸ 1837 1864 ἐμφυτευτὰς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1861 καὶ ἐντεῦθεν οὐχὶ· αὐτοὶ ἐνήργησαν ἁρπαγήν. Ἐξακολουθῶν ὁ ῥήτωρ ὑπεστήριξε τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου καὶ συνεπέρανεν ὅτι δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἐκποίησιν ἀλλ' εἰς τὴν διαρπαγήν, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐμφυτευτῶν προέβησαν εἰς ἐμφυτεύσεις ἐθνικῶν γαιῶν ἄνευ ἀδείας, καὶ ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ διάκρισις τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων ἀπὸ φυτειῶν, ἐλαιῶν μορεῶν καὶ συκοδένδρων· προετίμησε δὲ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ συστήματος τὸ σύστημα, τῆς πλειοδοτικῆς δημοπρασίας καὶ τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός. Ἀφοῦ ἐξήτασεν ἱστορικῶς τὴν καταγωγὴν τῶν φυτειῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερον καὶ τὴν μέριμναν τῶν κατὰ καιροὺς Συνελεύσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, εἶπε ὅτι ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος τῆς ἀντιβασιλείας ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ κυβέρνησις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προσεδόκα ὑπερόγκους ὠφελείας ἐναυάγησεν οἰκτρῶς, διότι μόνον τρία ἑκατομμύρια εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε.

Εἶτα δὲ ἐδικαιολόγησε τοὺς ἐμφυτευτὰς εἰπὼν ὅτι ἀνέπτυξαν τὸν τόπον καὶ ἐπηύξησαν τὴν πρόσοδον τοῦ δημοσίου καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἅρπαγες, ἀφοῦ ἕκαστος Ἕλλην δύναται νὰ καταλάβῃ οἱονδήποτε τεμάχιον γῆς καὶ νὰ σπείρῃ ἐπ' αὐτοῦ δημητριακοὺς καρπούς. Καταλήγων δὲ κατέκρινε τὸ σύστημα τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἡμίσεως τῶν φυτειῶν εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς καὶ τοῦ ἡμίσεως εἰς τὸ δημόσιον· διότι ἐκ τούτου, ὡς φρονεῖ, θέ-

λουσι συμβῆ ἄτοκα καὶ ἀδικήματα ἕνεκα τῆς κατὰ τόπους διαφορᾶς τῆς γῆς· ἐπίσης δὲ κατέκρινε καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι πολλοὶ ἐμφυτευταὶ ἐναντίον τοῦ περὶ διανομῆς τῆς γῆς νομοσχεδίου θέλουσι κατάσχει γῆν μείζονα τῶν ἐξήκοντα στρεμμάτων· διότι τοῦτο κατὰ τὸν ὑπουργὸν δὲν συμφέρει εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς, ἀναγκαζομένους νὰ καταβάλωσι πλειότερον τόκον καὶ χρεωλύσιον κατὰ τὸ περὶ φυτειῶν νομοσχέδιον· ἄλλως τε νομίζει, ὅτι τὸ ἀτόπημα τοῦτο, ἐάν ποτε συμβῇ, εἶναι δύσκολον νὰ προληφθῇ, ἑκάστου πολίτου δυναμένου νὰ λάβῃ ὅσην θέλει γῆν ἐπ' ὀνόματι ἄλλων προσώπων.

Ὁ πρόεδρος ἔπειτα ἔθηκεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐγένετο παραδεκτὴ δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ τέλους ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου καὶ ἀπερρίφθη ἡ ἀπ' αὐτοῦ τροπολογία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας.

Γενομένης δὲ βραχείας συζητήσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ τῶν αὐτοῦ ἄρθρ. τροπολογιῶν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐδέχθη νὰ τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ φράσις «περιφυτευμένης γῆς» ἀντὶ τῆς φράσεως «ἐμφυτευθείσης γῆς,» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «ἀξίας» ἡ λέξις «ἀνεστάσης».

Μετὰ ταῦτα τινὲς τῶν βουλευτῶν ἐπρότειναν τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας καὶ τὸ σπουδαῖον τῆς συζητήσεως. Ἡ Βουλὴ κατ' ἀρχὰς ἀπέρριψε τὴν πρότασιν, ἀλλὰ κατόπιν ἐνέδωκεν, ὁ δὲ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος, καὶ τούτου κωλυομένου

Ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης.
Ἄγ. Μαντζαβῖνος
Κ. Κοσονάκος
Δ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 15 *Ἰανουαρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀπυχωρήσαντος τοῦ προέδρου ἐκ τῆς ἕδρας, κατέλαβε ταύτην ὁ ἀντιπρόεδρος, ὅστις ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως εἶναι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐν Δηλίῳ.

Ἐν πρώτοις εἷς τῶν ἐνδιαφερομένων, πρώην ὑπουργὸς, εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ προσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπὶ τῶν Δηλιακῶν

ἀλληλογραφία, ἰδίως δὲ ἔγγραφόν τι τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας, ἐφ' οὗ σκοπεῖ νὰ ὁμιλήσῃ. Ἀκολούθως ὁ πρωθυπουργὸς παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ θέσῃ ὅρον ἐν τῇ συζητήσει, διότι ἡ ὑπόθεσις διαιρεῖται εἰς δύο στάδια, τὸ Πολιτικὸν καὶ τὸ δικαστικόν. Τοῦ δὲ δικαστικοῦ δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλή, διότι πιθανὸν νὰ προσβληθῶσι σπουδαῖα συμφέροντα τῆς πολιτείας.

Ἐνδιαφερομένου τινὸς, πρὸ τῆς πρωθυπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας ὀλίγην ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ζήτημα, καὶ ἐπιμείναντος εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως, ἕτερός τις συνέστησε νὰ παραταθῇ ἡ συζήτησις, μὴ δυναμένης τῆς Βουλῆς νὰ ἀποφανθῇ, ἀφοῦ εἰς πρὸ τῆς ὑπουργὸς βεβαιοῖ, ὅτι ὑπάρχουσιν ἔγγραφα σπουδαῖα, μέλλοντα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀπολογίαν αὐτοῦ· ἄλλως ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα κατὰ πλάτος εἰς ἄλλην συζήτησιν, διότι δὲν ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ μὴ φέρῃ ψῆφον ἄνευ ἐπιστημένης μελέτης τῶν πραγμάτων.

Ἕτερος ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα, θεωρήσας ἀδύνατον τὴν ἐκ προκαταβολῆς περιστολὴν τῆς συζητήσεως ἐντὸς διαγεγραμμένων ὁρίων· ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἔναρξις τῆς συζητήσεως προσκρούει εἰς προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὸν ἀρθὸν λόγον, ἀφοῦ ἡ περὶ τῶν Δηλιακῶν ἀλληλογραφία δὲν ἐτυπώθη εἰσέτι, τὸ δὲ ζήτημα θίγει σπουδαῖα συμφέροντα καὶ αὐτὴν τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος. Περαίνων ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τῆς 23 τρέχ. μηνὸς, ὅπως ἡ ἀλληλογραφία τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ. Ἐπὶ τῆς πρώτης προτάσεως περὶ ἀναβολῆς μέχρι τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐγγράφων κλπ. ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψεν αὐτήν. Γενομένης καὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης προτάσεως ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Χρηστοπούλου καὶ Γ. Δημητριάδου, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε καὶ ταύτην διὰ ψήφων 85 κατὰ 45.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος συνεδρίασις μέχρι τοῦ Σαββάτου διὰ νὰ τυπωθῶσι καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα;

Κ. Μ. Θεοδώρου ..... Ο	Ἀντ. Βενιζέλος .. .. Ο
Α. Κ. Μιχαλόπουλος ..... Ο	Ἀναγ. Γιαννουλίδης .. .... Ο

Ν. Π. Καΐρης ..... Ο	Α. Κρεστενίτης .... Ν
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ο	Θ. Δαραλέξης .....
Ν. Τσώκρης	Ἐπ. Κρεστενίτης .. ..
Α. Ζαΐμης ..... Ο	Α. Πετραλιᾶς ..... Ο
Α. Δανόπουλος ..... Ο	Δ. Κλίμακας .. ..
Ἰω. Λέκας ..... Ν	Α. Κατσίνας ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Ἀναγ. Δημητρίου .... Ο
Σκαρλ. Σοῦτσο, ...	Γ. Δελένδας .. ..
Περ. Α. Πετράκης	Σπ. Μαλασπίνας ..... Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο	Γ. Μ. Βαλλιάνος ..... Ο
Α. Ἴσκος.	Κ. Δ. Πεταλᾶς ..... Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Μ. Παΐζης ..... Ν
Δ. Γρίβας	Θρ. Ζαΐμης ..... Ο
Π. Πετιμέζης ..... Ν	Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ν
Α. Μαγγίνας .. .. Ο	Α. Διαμαντόπουλος .....
Θ. Π. Δελιγιάννης ..... Ο	Γ. Παπαδαῖος ..... Ο
Κ. Πλαπούτας ..... Ο	Ἰω. Σοφιανόπουλος .. .... Ν
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο	Γ. Περρώτης .. .. Ο
Χ. Ῥηγόπουλος .. .. Ο	Κ. Δαγρὲς ..... Ο
Ἰω. Ῥούλιος .. .. Ο	Ἰω. Φλέσσας ..... Ο
Κ. Λαμπρυνόπουλος ..... Ο	Α. Κοντόσταυλος .....
Κωνστ. Κοσονάκος ..... Ν	Δ. Λένωσης .....
Θεόδ. Τσαντετάκης .. .... Ο	Γ. Παπανικολάου ..... Ν
Ἰωάν. Σαφάκας ..... Ο	Ἰω. Μπαλάφας .. .. Ν
Ν. Κατσικαπῆς ..... Ο	Ν. Μ. Κοζαδῖνος ..... Ο
Ἀριστ. Λιδωρίκης ..... Ο	Ν. Ἀγγελίδης ..... Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ἰ. Πολυλᾶς ..... Ν
Ἰω. Καπιτσίνης	Α. Παπαδάτος .....
Γ. Μίλησης ..... Ν	Ἰω. Τοπάλης .. ..
Α. Σ. Μήτσας ..... Ο	Ἰω. Δεληγιάννης .....
Δ. Τσιτσάρας .. .. Ν	Ἐπαμ. Καμπερόπουλος .... Ν
Κ. Γιολδάσης .. .. Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς ..... Ο
Π. Μανωλίδης .... Ο	Σ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο
Εὐθ. Γουδέλης ..... Ο	Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ο
Κ. Λομβάρδος ..... Ν	Α. Μεταξᾶς ..... Ο
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης .... Ν	Σ. Μουσούρης ..... Ο
Σπ. Ἀσπαθάκης ..... Ν	Α. Μαντζαβῖνος .. .. Ο
Ἰω. Σούλης Βάρκας .. .... Ν	Γ. Δρακονταειδὴς ..... Ο
Α. Γκούσκος ..... Ν	Δ. Ῥαπτάκης ..... Ν
Ἀνδρ. Λύγερινὸς .. .. Ο	Γ. Ἀριώνης Παναγιωτόπουλος Ν

Κ. Πανάρετος ..... Ν
Α. Καρδαρᾶς .. ..
Θ. Θερμογιάννης ..... Ν
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Δ. Σαριγιάννης ..... Ο
Ν. Βαρδιτζιώτης ..... .
Ἰω. Βαλασόπουλος .. ..
Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ο
Ἀναστ. Κορφιωτάκης .. .. .
Σπ. Κοπανίτσας ..... .
Γ. Λάππας ..... .
Φ. Ι. Φίλωνος .. .. Ο
Γερ. Σέρβος ..... Ν
Σπ. Βαλαωρίτης .. .. Ν
Α. Σταματόπουλος .. .... Ο
Δ. Τσαμόπουλος .. .. Ο
Θ. Γεωργίου .. ..
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .... Ο
Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... .
Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ο
Δ. Ζέγγελης .. .. Ν
Π. Κ. Μανέτας .. ..
Ἠλ. Φλέσσας .. .. Ο
Ἀθ. Κατριβάνος .. .. Ο
Ἰω. Πανούσης ..... Ν
Γ. Μαλέας .. .. Ν
Ν. Παγκράτης .. .. Ο
Κ. Κοκκινώρης .. .. Ο
Ν. Καρύδης ..... Ο
Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ο
Γ. Γουλιελμῆς ..... Ν
Ἀλεξ. Κουμουνδοῦρος .. ..
Περ. Μπούτος ..... Ν
Ἰω. Παπατσώνης .. .. Ο
Ἰω. Πρυβελέγγιος .. .. Ο
Ἰω. Ταταράκης .. .. Ο
Α. Ῥαυτόπουλος .. ..
Μ. Δημιράλης ..... Ο
Κ. Κρίσπης .. ..
Ν. Φαρμάκης .. ..

Α. Ῥοντήρης .. .. Ν
Εὐθ. Πλαστήρας ..... Ο
Γρηγ. Δημητριάδης .. .. .. Ν
Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ο
....
Κίμων Χριστοδούλου .. .. Ν
Δ. Σαράβας ..... Ο
Α. Καπετανάκης .. .. Ο
Μ. Καπετανάκος ..... Ο
Ἰω. Κατσάκος ..... .
Χ. Χριστόπουλος ..... .
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .. .... Ο
Α. Παπαλέξης ..... Ο
Π. Κωσταντᾶς .. .. Ο
Θ. Ῥωμαῖος .. .. Ο
Ν. Λούβρος ..... Ο
Γ. Ἰακωβάτος .. ..
Χ. Ἰακωβάτος .. ..
Μ. Χαριτάτος ..... .
Α. Μουρίκης .. ..
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο
Α. Καραλίβανος .. ..
Π. Τζαμάλας .. ..
Περ. Καλαμογδάρτης .. ..
Θ. Κανακάρης ..... .
Γ. Ῥοῦφος ..... .
Γ. Πράτσικας ..... .
Α. Μισυρλῆς ..... Ο
Δ. Τριγγέτας .. ..
Γ. Δελλαπόρτας .. .. Ο
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος .. Ο
Ἰω. Δεστούνης ..... Ο
Κ. Ἐπιφανίου .. ..
Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ο
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ....
Γ. Κούτσης .. .. Ν
Γ. Μπούμπουλης ..... Ο
Δ. Χρηστίδης ....
Π. Σεβαστόπουλος ..... .
Α. Βαφιαδάκης .. ..

Ἰω. Ζαλώνης ..... .
Μ. Παρίσης .. .. Ν
Ἰάκ. Παξιμάδης ..... Ο
Σ. Σωτηρόπουλος .. ..
Δ. Πονηρόπουλος ..... Ο
Ἀθ. Γρηγοριάδης .. .. Ο
Β. Σκαλτσοδήμος ..... .
Κ. Στεργιαλόπουλος .. .... Ο
Στ. Κοριζῆς ..... Ο
Ν. Πιπῖνος .. ..
Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..
Ἰω. Καλογιάννης ..... .

Θ. Γκίκας .. .. Ν
Δ. Χατζίσκος ..... Ν
Δ. Τσιμπάκος .. .. Ο
Γ. Δυοβουνιώτης .. .. Ο
Γ. Κ. Ζουλούμης .. .. Ν
Δ. Κριεζώτης .... Ν
Δ. Οἰκονόμου .. .. Ν
Κ. Πιτσάλης .. .. Ο
Μ. Ἀβέρωφ ..... Ν
Κ. Νικόδημος ..... .
Ἰω. Κοτσιᾶς ..... .

Ἄλλου ἐπιφυλαχθέντος νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, εἰς τῶν ἐνδιαφερομένων, πρὸν πρωθυπουργός, ἔλαβε τὸν λόγον.

Τινὲς ὑπέλαβον, εἶπεν, ὅτι ἐπισπεύδοντες τὴν συζήτησιν, διανοούμεθα νὰ ὑπεκφύγωμεν, ἐνῷ τοὐναντίον οὐδέποτε τοιαύτην ὑπεκφυγὴν ἐζητήσαμεν, πάντοτε ὄντες πρόθυμοι νὰ δώσωμεν λόγον· καὶ τοῦτο πράττομεν σήμερον συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐν Δηλίῳ κακουργήματος διαιρεῖται εἰς τέσσαρα στάδια, τὴν εἰσβολὴν τῶν ληστῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν μέχρι τῆς συλλήψεως τῶν αἰχμαλώτων, τὰς διαπραγματεύσεις καὶ κυβερνητικὰ μέτρα περὶ ἀπελευθερώσεως αὐτῶν, εἰς τὰ κατὰ τὴν σφαγὴν αὐτῶν γεγονότα καὶ ἐνεργείας, καὶ τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν· ἐπὶ δὲ τῶν τριῶν σταδίων, ἐφ' ὧν ἡ συζήτησις θέλει περιστραφῇ, καθ' ὅσον ὡς πρὸς τὸ τέταρτον ἡ Βουλὴ ἀπεράνθη νὰ μὴ γίνῃ συζήτησις μέχρι τῆς ὁριστικῆς περατώσεως τῶν ἀναφερίστων, τοῦ λόγου ἐπιλαμβανόμενος ἀφηγοῦμαι τὰ ἱστορικά.

Διεξήλθεν ἔπειτα ἱστορικῶς τὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εἰσβολὴν τῆς συμμορίας Ἀρβανιταίων, τὰς συγκρούσεις αὐτῆς μετὰ τῶν ἀποσπασμάτων κατὰ τὴν Λεβαδείαν καὶ Βοιωτίαν, καὶ τὴν ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας ἀφάνειάν της, μέχρις οὗ αὖθις ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἴχνη αὐτῆς.

Κατόπιν προσέθηκεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὅτε εἰδοποιήθη, περὶ μεταβάσεως τῶν ξένων, ἔλαβε τὰ δυνατὰ εἰς Μαραθῶνα μέτρα, συνοδεύσασα αὐτοὺς μὲ τέσσαρας ἀρίππους χωροφύλακας καὶ εἴκοσι πεζοὺς στρατιώτας· ἀλλὰ τὸ ἔγκλημα, καὶ τοι τῆς συνοδεμούσης τοὺς ξένους φρουρᾶς ἀντιστάσης γενναίως, διεπράχθη,

ὡς διεπράχθησαν καὶ ἄλλα ὅμοια ἐγκλήματα ἐπὶ ἄλλων κυβερνήσεων καὶ ἐπὶ ἄλλων τόπων.

Μεθ' ὃ προέβη, διηγηθεὶς τὸ ἱστορικὸν τῶν διαπραγματεύσεων μέχρι τοῦ τραγικοῦ ἀποτελέσματος, προσθεὶς, ὅτι καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῶν διαπραγματεύσεων ἡ κυβέρνησις ἦτο εἰς διηνεκῆ συννενόησιν μετὰ τῶν ΚΚ. πρέσβεων Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, νομίζουσα, ὅτι οὕτω μᾶλλον ἐσύμφερεν εἰς τὸ ἔθνος νὰ φερθῇ αὕτη καὶ οὕτω ἐξυπηρέτει τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, καθ' ὅσον ἂν αὕτη μόνη ἀνελάμβανε πᾶσαν τὴν εὐθύνην, ἴσως ἤθελεν εἶναι ἄγνωστον ἂν πλειότερον ἤθελεν ἐλάψει ἢ ὠφελήσει τὴν πατρίδα ἐκθέτουσα τὸ ἔθνος εἰς διεθνεῖς περιπλοκάς.

Δύο ὁδοὶ προσέθηκεν ὑπῆρχον μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἡ αὐστηρὰ καταδίωξις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ μὴ τοιαύτη ἀφ' ἑτέρου μέχρι διασώσεως τῆς ζωῆς τῶν αἰχμαλώτων· ἀλλ' ἡμεῖς ἠσπάσθημεν τὴν τελευταίαν. Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν πρὸς τοὺς λῃστὰς ἀντιπρόσωπον τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οἱ λῃσταὶ ἀπῄτησαν ἐκτὸς τῶν λύτρων καὶ τὴν ἀμνηστείαν, ἣν ἡ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ παράσχῃ αὐτοῖς, παραβαίνουσα τὸ Σύνταγμα.

Εἶτα ὁ ἀγορεύων ἀνέγνω ἔγγραφα διαμειφθέντα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρέστησε τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ κυβερνήσει· διεβεβαιώσας δὲ, ὅτι ὁ κύριος πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἦτο τεταραγμένος εἰς ἄκρον, ὄχι μόνον διότι οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἦσαν συμπατριῶταί του, ἀλλὰ καὶ διότι τῷ ἦσαν προσφιλεῖς· ὡς ἐκ τούτου καὶ διότι αἱ μετ' αὐτοῦ συνδιασκέψεις καὶ ὁμιλίαι ἐγένοντο εἰς τρεῖς διαφόρους γλώσσας, συνέβη παρανόησίς τις, ἐκφράσεως τῆς Ἀγγλικῆς δυσκόλως ἑρμηνευομένης ἑλληνιστί· προσέθηκεν, ὅτι προσεπάθησε παντὶ σθένει νὰ διασαφήσῃ τὴν παρανόησιν ταύτην πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἐκ ταύτης γεννηθείσης δικαίας ἀγανακτήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς ἣν οὐδέποτε διενοήθη νὰ ἀποδώσῃ τοιαύτην τινὰ ἰδιότητα, καὶ ὅτι ὡσαύτως ἔγραψε καὶ εἰς τὸν Ἤλμερ μέλος τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ὅστις ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς παρανοήσεως ἔν τινι συνεδριάσει τοῦ κοινοβουλίου.

Ἐπὶ τέλους ὁ ἀγορεύων εἶπεν, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίως τῆς Ἀγγλίας ὑπῆρξε πρὸς ἡμᾶς δυσμενὴς, διότι ἐξέλιπεν ἡ γενεὰ τῶν φιλελλήνων Κάνιγκ, Βύρωνος, Ἄστιγξ, Ἁμιλτων κλπ. καὶ σήμερον ὑπάρχει ἄλλη γενεὰ ἐμφορουμένη ὑπὸ διαφόρων αἰσθημάτων, τῶν ὁποίων ὅμως εὐτυχῶς δὲν μετέχουσιν οἱ κυβερνῶντες τὴν Ἀγγλίαν, οἵτινες παντοιοτρόπως προσεπάθησαν νὰ κατευνάσωσι τὴν καταφορὰν τῆς δημοσίας γνώμης, δικαιοῦντες τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἄλλος ὑπουργὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην προσέθηκεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μαραθῶνα εἶναι μακρὰ καὶ ἑπομένως ἡ φρουροῦσα αὐτὴν δύναμις ἀνεπαρκὴς· προσέτι δὲ, ὅτι ἐκ παρανοήσεως οἱ παθόντες περιηγηταὶ ἀπηυθύνθησαν μόνον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ζητοῦντες συνοδίαν· ὡς ἐκ τούτου δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ προληφθῇ τὸ κακὸν, ἀφοῦ μάλιστα τὰ ὄργανα τῆς κυβερνήσεως ἡγόουν ἐντελῶς τὰ ἤχνη τῶν λῃστῶν. Ἐπὶ πλέον προσέθηκεν, ὅτι ἀπέστειλεν ἄνθρωπόν τινα, ὀνόματι Σιλιάμην, ὅπως μάθῃ ποῦ διῃτῶντο οἱ λῃσταὶ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων καὶ οὐχὶ ἵνα ἐνεργήσῃ ἀμνηστείαν, ὡς διεδόθη. Κατέληξε δὲ εἰπὼν, ὅτι παρητήθη, ἵνα δώσῃ ἐλευθέρως λόγον τῶν ἐνεργειῶν του.

Μετὰ ταῦτα οὐδενὸς ζητήσαντος τὸν λόγον, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐρωτήσας τὴν Βουλὴν, ἐπὶ τῇ πρωτάσει τινὸς τῶν βουλευτῶν, ἂν ἀρκουμένη εἰς τὰ λεχθέντα μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐξαντληθέντος τοῦ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν θέματος τῆς ὑποθέσεως, καὶ τῆς Βουλῆς ἀποδεχθείσης ἄνευ ἀντιρρήσεως οὐδεμιᾶς τὴν πρότασιν «ἡ Βουλὴ ἀρκουμένη εἰς τὰ λεχθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν», ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Π. Μπούτος
Μιχ. Παρίσης
Ἄγ. Μαντζαβῖος
Κ. Κοσοναῖος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

τῆς 16 Ἰανουαρίου 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 1 μετὰ μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις παρετήρησεν εἰς ὅτι πολλοὶ τῶν βουλευτῶν δὲν προσέρχονται κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἐπρότεινεν ὡς ὥραν συνεδριάσεως διὰ τὸ μέλλον τὴν 1 ὥραν μ. μ. Ἕτερος δὲ

ἐπρότεινεν ἐπίσης τὴν 4 μ. μ. κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου· ἀλλ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ὥραν ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τὴν 1 ὥραν μ. μ. Ἄλλος συνέστησεν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν ταχείαν πρόνοιαν περὶ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων, διατελοῦντος κατ' αὐτὸν εἰς οὐχὶ εὐάρεστον κατάστασιν καὶ ἄλλος ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἂν ἀληθεύῃ ὅτι ὁ νῦν Νομάρχης Κυκλάδων κατηγόρησε δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοὺς κατοίκους Τριπόλεως ὡς λῃσταποδόχους τῆς ἐσχάτως καταστραφείσης συμμορίας τοῦ Κουρκούμπα. Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπήντησεν πρὸς τοῦτον ὅτι ὑπάρχει ἀληθῶς τοιαύτη ἔκθεσις κατηγοροῦσα οὐχὶ τοὺς κατοίκους Τριπόλεως, ἀλλ' ὁμολογοῦσα, ὅτι καὶ ἐν Τριπόλει, ὡς ἀλλαχοῦ, ὑπῆρξαν λῃστροφοί· ἠρνήθη δὲ νὰ καταθέσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσιν διαρκούσης ἔτι ἀνακρίσεως.

Ἔπειτα ἄλλος, πρώην ὑπουργός, ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν, προσέτι δὲ ἐζήτησεν ἵνα ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ἂν δὲν ἔχῃ κανὲν κώλυμα εἰς τοῦτο, καταθέσῃ εἰς τὸ προεδρεῖον τὸ σχέδιον νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ συνέταξεν ἡ ἐπιτροπή, καθὼς καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἡτοίμασε τοιοῦτον νομοσχέδιον, προνοοῦν οὐ μόνον περὶ τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου τῆς κυβερνήσεως· ἔχει δ' οὕτω.

« ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἐδρίων δικαστῶν.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐδρῖοι δικασταὶ ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαίως, συμπληρώσαντες οἱ μὲν πρωτοδίκαι καὶ ἐφέται τὸ ἑβδομηκοστόν, οἱ δὲ ἀρειοπαγῖται τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των· δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰ ἔργα των, πρὶν ἢ διορισθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὁ διάδοχός των.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς ἡλικίας, ἀποφασίζουσι τὰ πολιτικὰ δικαστήρια· κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην οἱ εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν κυβέρνησιν, ἐνεργοῦντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ἂν τις τῶν εἰσοδίων δικαστῶν πρὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένης ἡλικίας καταστεθῇ ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν ἕνεκα νόσου, ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοός, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη μέλλει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ διαρκέσῃ πλέον τοῦ ἔτους, ἢ καὶ διήρκεσεν ἤδη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ γίνεται, φυλαττομένων τῶν ἐξῆς ὁρισμῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἐν ἑκάστῃ τοιαύτῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐπιτροπὴ προκειμένου μὲν περὶ πρεσβύρου, ἀντιπροέδρου ἢ δικαστοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πρεσβύρου τῶν Ἐφετῶν, ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν δύω ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν, ἀναπληρουμένων τοῦ μὲν προέδρου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου, τῶν δὲ δύω ἀρχαιοτέρων μελῶν ἐκ τῶν ἑπομένων κατὰ τὴν τάξιν, ὁσάκις ὁ λόγος εἶναι περὶ αὐτῶν τούτων· προκειμένου δὲ περὶ ἐφέτου, προέδρου πρωτοδικῶν, ἢ πρωτοδίκου, ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου ἐφετείου καὶ τῶν δύω ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν, ἀναπληρουμένων ἐκ τῶν ἑπομένων αὐτοῖς κατὰ τὴν τάξιν, ὁσάκις ὑπάρχει ἡ αὐτὴ σύμπτωσις, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων, ἵν' ἀποφανθῇ προκαταρκτικῶς ἂν πρέπῃ νὰ γενῇ ἐξέτασις πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ τοιούτου δικαστοῦ.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προέδρου αὐτεπαγγέλτως, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς δὲ τὰς διασκέψεις παρευρίσκεται καὶ οὗτος καὶ γνωμοδοτεῖ.

Περὶ τῶν διασκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως συντάσσεται ἔκθεσις.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ εἰκάζῃ ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις τοῦ ἄρθρ. 2, ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ τακτικὴ ἡ περὶ τούτου ἐξέτασις· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ περαιτέρω ἐξετάσεως.

Ἄρθρ. 5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ καταφατικῶς, τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἁρμόδιον δικαστήριον συγκαλεῖται ὁλομελὲς ἐν συμβουλίῳ, καὶ διορίζει ἕνα ἢ πολλοὺς εἰσηγητὰς ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ εἰσηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάζωσι χρείας καλούσης μάρτυρας, νὰ προκαλῶσι γνωμοδοτήσεις τῶν ἁρμοδίων πραγματογνωμόνων καὶ νὰ ζητῶσι τὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δικαστοῦ· ἂν ὅμως οὗτος ἀρνῆται ἢ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιαύτας, γίνεται μνεία τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκεται εἰς πᾶσαν

ἐξεταστικὴν πρᾶξιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ κάμνῃ οἵας νομίζῃ ἀναγκαίας προτάσεις, κατά τε τὴν διάρκειαν τῆς ἐξετάσεως, καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ὅτε καὶ τῷ πέμπονται τὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 7. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περαιώσεως τῆς ἐξετάσεως οἱ εἰσηγηταὶ ὑποβάλλουν πρὸς τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως.

Τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ, ἀκούσαν τὸν παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέα, ἀποφαίνεται ἂν πρέπῃ νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ὑπηρεσίας ὁ περὶ οὗ γίνεται ἡ ἐξέτασις.

Καταφατικῆς οὔσης τῆς γνώμης τοῦ δικαστηρίου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ὃν διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα (ἐκτὸς ἐὰν πεισθῇ ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένη περίστασις, ἕνεκα λόγων, οὓς ἐκθέτει εἰς τὸ περιθώριον τῆς δικαστικῆς πράξεως) προκαλεῖ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἀποχώρησιν τοῦ δικαστοῦ.

Ἄρθρ. 8. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1—2 ἀποχωροῦντες δικασταί, λαμβάνουν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσωσι τῶν ἔργων των· σύνταξιν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων νόμου.

Ἄρθρ. 9. Ἡ κατὰ νόμον ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων παῦσις ἰσοβίου δικαστοῦ γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός, ἐὰν νομίζῃ ὅτι ὑφίσταται λόγος τοιαύτης παύσεως, παραπέμπει τὰ τὸν ἰσόβιον δικαστὴν ἀφορῶντα ἔγγραφα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, εἰς ὃν ἀπόκειται, ἀφοῦ ἀκούσῃ προηγουμένως ἐν συμβουλίῳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παύσεως, ἀπαγγέλλων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἐὰν αὕτη ἦναι καταδικαστική.

Ἐὰν δ' ὁ κατηγορούμενος ἰσόβιος δικαστὴς κατεδικάσθη ἤδη πειθαρχικῶς εἰς προσωρινὴν παῦσιν ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνός, ἡ περίστασις αὕτη εἶναι ἀποχρῶν λόγος ὅπως ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου ᾖ καταδικαστική.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 273—309 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων περὶ πειθαρχικῶν παραβάσεων κλπ. ὡρισμένα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἀθήναι, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ Βουλευτὴς Οἰτύλου

Δ. ΣΑΡΑΒΑΣ.

Ἀναγνωσθείσης εἶτα ἀναφορᾶς καὶ παραπεμφθείσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπήν, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ γ'. ἀνάγνωσις

καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν κτλ. γαιῶν.

Λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ὑπεστήριξεν ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως προτείνας τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἐπ' αὐτοῦ διαφόρων τροπολογιῶν· ἀντέκρουσε δὲ ἰδίως τὴν τροπολογίαν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας, προτεινούσης τὴν διανομὴν τῶν φυτειῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐμφυτευτῶν. Ἀφοῦ ὁ νόμος τοῦ 1869, εἶπεν ὑποβάλλει εἰς ὁμοίαν φορολογίαν τοὺς ἄνευ ἀδείας ἢ μὲ ἄδειαν ἐμφυτευτάς, ἕπεται ὅτι ἀναγνωρίζει αὐτοὺς νομίμους κατόχους καὶ οὐχὶ ἅρπαγας ὡς ἐκάλεσεν αὐτοὺς ὁ ἐκ Ναυπακτίας βουλευτής. Οἱ νόμοι ἐννόησαν πάντοτε νὰ καταστήσωσι τοὺς κατοίκους ἰδιοκτήτας καὶ οὐχὶ δουλοπαροίκους, ἀλλ' ἡ τροπολογία αὕτη ἐμπνευσμένη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ κοινωνισμοῦ, ζητεῖ νὰ καταστήσῃ τὸ δημόσιον μέγαν τιμαριώτην· ἄλλως τε, προσεθηκε, τὸ νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως ὠφελεῖ τὸ δημόσιον σπουδαίως, διότι ἡ ψιλὴ γῆ θέλει πληρωθῇ κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτῆς ἀξίαν.

Ταῦτα ἀντέκρουσεν ἕτερος ὑποστηρίξας τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου τῆς κυβερνήσεως. Διάθεσεις τοιαύτη κατ' αὐτὸν, εἶναι ὠφελιμοι καὶ οὐχὶ ἐκποίησις. Ὁ κ. ὑπουργὸς, εἶπεν ὑποστηρίζει ὅτι αἱ γαῖαι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς κατόχους, ἀλλὰ τότε τὸ δημόσιον οὐδὲν πρέπει νὰ λάβῃ. Ἡ γῆ ἀνήκει εἰς πάντας καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς ὀρεινούς. Δὲν πρέπει δὲ νὰ περιφρονηθῶσιν ἐπαρχίαι, μὴ ἔχουσαι ἐθνικὰς γαίας. Ὁ νόμος τοῦ 1837 λύει τὸ ζήτημα, ἐπιτρέπων εἰς τὸ δημόσιον νὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ τῶν ἐμφυτευθεισῶν γαιῶν καὶ ἀντίκειται εἰς τὸ ἀτυχὸν δίκαιον ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ νὰ λάβῃ τοὐτέστι τὴν μὲν γῆν τὸ δημόσιον, τὴν δὲ φυτείαν ὁ ἐμφυτευτής. Ἐνδιαφέρομαι προσέθηκε, ὑπὲρ τῶν γεωργῶν ἐναντίον τῶν καταλαβόντων πολλὰ στρέμματα ἐθνικῆς γῆς διὰ τῶν ἐμφυτεύσεων ἐκ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ λάβωσι καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον· ἀπεκάλεσα ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ἁρπαγὴν τὴν παράνομον ἐμφύτευσιν, ἀλλ' ἡ ἁρπαγὴ ἤθελεν εἶσθαι κλοπή, ἂν ἔλειπεν ἡ ἰδιότης τοῦ ἀκινήτου. Ὁ νόμος ὁ ἐμποδίζων τὴν ἄνευ ἀδείας κατάληψιν, ἐθνικῶν γαιῶν ἔχει ὑψηλότερον σκοπὸν, διότι θέλει νὰ λάβωσι πάντες γῆν καὶ οὐχὶ ὀλίγοι. Καταλήγων ἐποίησε διάκρισιν τῶν πρὸ τοῦ 1837 ἐμφυτεύσεων τῶν ἀπὸ τοῦ 1837—1862 καὶ τῶν ἀπὸ 1862 μέχρι σήμερον, καὶ ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας αὐτοῦ.

Ἕτεροι δύο ἀντέκρουσαν τὸν προλαλήσαντα εἰπόντες ὅτι δέον νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τοὺς μεταβαλόντας τὴν ἄγονον γῆν εἰς χρήσιμα καὶ προσοδοφόρα κτήματα, ὅτι, τοῦ δημοσίου λαμβάνοντες τὸ ἥμισυ, τῶν φυτειῶν, ἀδικοῦνται οἱ ἐπιμελεῖς ἐμφυτευταὶ καὶ εἰσάγεται ἡ ἀρχὴ τοῦ πλουτεῖν διὰ τῆς ζημίας ἄλλου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται σύγχυσις μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τῶν λεγομένων ἐθνικοϊδιοκτήτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχει σπουδαία διαφορά, ὅτι ὁ ἀπογορευτικὸς νόμος περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ διάκρισις μεταξὺ φυτειῶν ἀμπέλων καὶ σταφυδαμπέλων, καὶ φυτειῶν ἐλαιῶν, μωρεῶν καὶ συκοδένδρων. Συμπεραίνοντες δὲ ὑπεστήριξαν τὸ νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως, ἐκτὸς τοῦ ἑνός, ὅστις προσέθηκεν, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ διάκρισις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δένδρων καὶ τῶν κτημάτων ἡ διατυπωθεῖσα ἐν τῇ τροπολογίᾳ ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας.

Ἄλλου τινὸς ὑποστηρίξαντος τοῦ βουλευτοῦ Ναυπακτίας τὴν τροπολογίαν ἀνέβη τὸ βῆμα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις εἶπεν, ὅτι τὸ δημόσιον ἀνεγνώρισε διὰ τῶν φορολογικῶν νόμων τοὺς ἐμφυτευτάς, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐξώσῃ αὐτούς, ἀλλὰ δὲν προέβη εἰς τοιοῦτον μέτρον, διότι ἤθελεν ἐκτεθῇ εἰς δίκας ἐπιζημίους, ὡς συνέβη ἐπὶ ὁμοίων περιστάσεων, καὶ ὅτι αἱ φυτειαὶ εἰσὶ τῶν ἐμφυτευτῶν, ἡ δὲ κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῆς γῆς, ἥτις αὔξησε διὰ τῶν κεφαλαίων τῶν ἐμφυτευτῶν. Ἐὰν, προσέθηκεν, ἀφαιρέσωμεν τὸ ἥμισυ τῶν ἐμφυτευθεισῶν γαιῶν πρέπει νὰ δώσωμεν αὐτὸ δωρεάν, εἰς ὃ δὲν συμφωνῶ, διότι διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ αἱ ἐμφυτευθεῖσαι γαῖαι θέλουσι πάλιν περιέλθη εἰς τοὺς κεφαλαιούχους καὶ οὕτω ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Ναυπακτίας.

Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τροπολογία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας, ἥτις ἀπερρίφθη δι' ἀναστάσεως, τῆς Βουλῆς παραδεχθείσης μόνον τὴν φράσιν «πεφυτευμένης γῆς» ἀντὶ «ἐμφυτευθείσης γῆς».

Ὡσαύτως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει ἑτέρου νὰ τεθῇ καὶ ἡ λέξις «ἐνεστώσης» πρὸ τῆς λέξεως «ἀξίας».

Ὑποβληθείσης κατόπιν τροπολογίας ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Γορτυνίας, ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν ὡς ἄσχετον πρὸς τὸ 1 ἄρθρον. Μετὰ τοῦτο ἔμεινε ἵνα συζητηθῇ μὲ τὸ οἰκεῖον ἄρθρον καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Χαλκίδος προταθεῖσα τροπολογία.

Ἀπορριφθείσης εἶτα δι' ἀναστάσεως καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τροπολογίας ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 1 δι' ἀναστάσεως ἔχον ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 1. Οἱ μέχρι τέλους τοῦ 1870 ἐμφυτεύσαντες, ἀδείᾳ ἢ μὴ τῆς κυβερνήσεως ἢ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν Ὀθωμανῶν, ἐπὶ γαιῶν ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν, ἢ διαλελυμένων μονῶν, ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ἐλαίας, μωρέας, ὁπωροφόρα δένδρα, συκέας ἢ ἀναμὶξ κλήματα ἀμπέλου, σταφιδαμπέλου ὡς καὶ πᾶν εἶδος καρποφόρων δένδρων, ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται τῶν φυτειῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἀξίας τῆς πεφυτευμένης γῆς».

Ἐπομένως ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ὡς ἐξαιρέσεις αὐτοῦ, δύο ἐδάφια· συζητήσεως δὲ βραχείας καὶ ἐπ' αὐτῶν γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 1, καὶ εἶτα τὸ 2, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

Ἐξαιροῦνται·

1). Αἱ φυτειαὶ αἱ γενόμεναι ἐπὶ γαιῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τρίτους, ἐκτὸς ἂν ἡ παραχώρησις ἀκυρωθῇ δικαστικῶς.

2). Αἱ φυτειαὶ αἱ γενόμεναι ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἐπισκοπικῶν γαιῶν πολυετῶν ἐκμισθωμένων, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ ἐκμίσθωσις.

Προταθείσης τελευταίου ἀπό τινος ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως περὶ ὥραν 5. μ. μ.

Ὁ πρόεδρος.

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς·

Π. Μπούτος.

Ἀ γ. Μαντζαβῖνος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

Τῆς 18 *Ἰανουαρίου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθ. πρὸς ἀπαρτίαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν μετά τινων διορθώσεων.

Ἐν πρώτοις ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν εἰς τινα τῶν βουλευτῶν Καρυστίας, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ τὰς ἐκμεμισθωμένας ἐμφυτεύσεις τῶν διαλελυμένων μονῶν, καὶ ὅτι αὐταὶ θέλουσιν ἐκπλειστηριασθῇ ὡς φθαρτὰ κτήματα ἐκτὸς τῶν ὑπὸ ἐμφυτευθεισῶν ἰδιωτῶν.

Εἶτα δὲ οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μέσης ὑπέβαλον πρότασιν νόμου περὶ μεταῤῥυθμίσεως καὶ συγχωνεύσεως τῶν νόμων ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'. περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀκινήτων ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὰ βαρῶν, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἔχει δὲ οὕτω,

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀκινήτων ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὰ βαρῶν.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1867 ἐξεδόθη ὁ νόμος ΣΜΔ'. περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀκινήτων ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὰ βαρῶν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ κτηματικαὶ σχέσεις ἦσαν ἀπηρχαιωμέναι καὶ πολύπλοκοι, τὰ δὲ ἐγχώρια πάθη ἐπὶ πλέον ἐπεσκότισαν τὴν φύσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων, ὁ τότε ψηφισθεὶς νόμος, ὡς προεβλέπετο, δὲν παρήγαγε τὴν ὠφέλειαν, ἣν καὶ οἱ κτηματοδόται καὶ οἱ κτηματολῆπται περιέμενον, διότι, ὢν πλήρης ἀσαλειῶν, παραλείπων τὴν λύσιν πολλῶν σπουδαίων ζητημάτων, συγχέων τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ περιπλέκων τὰς ἀποδείξεις, δίδει ἀφορμὴν εἰς πολύπλοκον καὶ ἄστατον νομολογίαν, καὶ τοσαύτας δικαστικὰς πράξεις προκαλεῖ, ὥστε πολλαὶ χιλιάδες ἀγωγῶν δὲν εἰσήχθησαν, αἱ δὲ εἰσαχθεῖσαι ἢ ἐγκατελείφθησαν ἢ διεξαχθεῖσαι ἐπέφερον δαπάνας μείζονας τῶν διαφιλονικουμένων ἀξιῶν. Τὰ ἐλαττώματα ταῦτα τοῦ νόμου ἐπολλαπλασίασε καὶ ὁ μεταγενέστερος ΣΞΗ'. Νόμος ὡς μὴ προκληθείς, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς νήσου.

Σημειωτέον δέ, ὅτι παρῆλθον καὶ αἱ προθεσμίαι περὶ εἰσαγωγῆς πολλῶν σπουδαίων ἀγωγῶν, καὶ ἤδη, ὅτε ὁ λαὸς ἤρξατο νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν, ὅπως ἀπελευθερώσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν του ἐκ τῶν βαρῶν της, δὲν δύναται συνεπείᾳ τῶν ἐπελθουσῶν παραγραφῶν, ἃς ὁ ἐκδοθεὶς νόμος ὥρισε βραχυτάτας.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἠνάγκασαν τοὺς ἐν Κερκύρᾳ νὰ σκεφθῶσι περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συγχωνεύσεως τῶν ἀγροτικῶν τούτων νόμων, ἄνδρες δὲ νομομαθεῖς συνέταξαν τοιοῦτον σχέδιον μεταρρυθμίσεως καὶ συγχωνεύσεως, ὅπερ ὑποβάλλοντες εἰς τὴν Βουλήν, παρακαλοῦμεν αὐτὴν, ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Οἱ Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μέσης.

Ν. Σ. ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ, Ν. ΚΑΡΥΔΑΣ, Κ. ΚΟΚΚΙΝΟΡΗΣ.

ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀκινήτων ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὰ βαρῶν.

ΝΟΜΟΣ ΞΗΠ.

ΝΟΜΟΣ ΣΜΔ'.

Ἄρθρον 1.

Ἅπαντα τὰ ἐν Κερκύρᾳ κτήματα, τὰ μὴ τυχὸν εἰσέτι ἀπαλλαγέντα τῶν κτηματικῶν δεσμῶν καὶ ὑποχρεώσεων ἀπαλλάσσονται αὐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, οἱ δὲ κύριοι αὐτῶν δύνανται νὰ διαθέσωσιν κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα δικαστικὴ εἰς καρποὺς συνεστιμένη πρόσοδος (ἐξαιρουμένων τῶν δώρων τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Συγκράτειαι καὶ Κανίσκια, ἅτινα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται) ὀφειλομένης λόγῳ ἐμφυτεύσεως, ἐδαφονομῆς ἢ ἀγρολιψίας ἐπὶ συμφωνιτικῶν κτημάτων μεταπέσῃ καὶ εἰς χρηματικὰς προσόδους.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα δικαστικὴ εἰς καρποὺς συνεστιμένη πρόσοδος (ἐξαιρουμένων τῶν Συγκρατειῶν καὶ κανισκίων, τῶν φορολογικῶν φύσεως προσόδων, καὶ τῶν μὴ συναδουσῶν μὲ τοὺς περὶ συστάσεως κτηνικῶν προσόδων κειμενικοὺς θεσμούς, ἢ ἀπορρέουσῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ πωλήσεως, καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ πωλήσεως, λόγῳ ἀπάτης, τῶν νῦ καταδικώσεως, λόγῳ ἀπάτης, τῶν εἰσπραττόντων αὐτὰς) ὀφειλομένης λόγῳ ἐμφυτεύσεως, ἐδαφονομῆς ἢ ἀγρο-

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰς χρήματα ἀναγωγὴ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης δικαίας προσόδου, ἐπὶ ἐμφυτεύσεως καὶ ἐδαφονομῶν, ὅταν αὕτη εἶναι ὡρισμένη εἰς καρπούς, γίνεται ὡς ἑξῆς.

Ὁρίζεται ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς συστάσεως ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς ἀξία τῆς εἰς καρποὺς προσόδου· ὁ προσδιορισμὸς δὲ οὗτος γίνεται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀρχικοῖς συμβολαίοις ὁριζομένην ἀξίαν τοῦ πρὸς τὴν πρόσοδον ἀναλογοῦντος κεφαλαίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου προσδιορισμοῦ, δυνάμει ἄλλων συγχρόνων συμβολαίων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἢ δυνάμει τῶν παλαιῶν ἀναφορῶν, ἂν αὗται κριθῶσιν ἰσχυραὶ παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἢ δυνάμει ἀποδείξεων παραλαβῆς τῶν παλαιῶν κυρίων τοῦ τιμαρίου, ἢ δι' ἄλλων μέσων πειθόντων τὸ δικαστήριον περὶ τῆς εἰρημένης ἀξίας. Ἀφ' οὗ ὁριοθῇ οὕτως ἡ τῆς προσόδου ἀξία τὸ προκύπτον ἐξ αὐτῆς κεφάλαιον, ἐὰν τοῦτο δὲν ὁρίζεται ἐν τοῖς ἀρχικοῖς συμβολαίοις, εὑρίσκεται λογιζομένης τῆς διαληφθείσης ἀξίας ὡς τόκου κατὰ λόγον 4 τοῖς 0|0.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀφαιρεῖται ἀ. τὸ τέταρτον αὐτοῦ καὶ β'. τὸ κεφάλαιον τὸ προκύπτον ἐκ τῶν δύο τρίτων τοῦ φόρου, ὃν ὁ πρώην τιμαριοῦχος ἐπλήρονε εἰς τὴν ἐγχώριον κυβέρνησιν, λογιζομένου τοῦ φόρου τούτου ὡς φόρου κατὰ λόγον 4 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ὁ πρὸς 4 ἐπὶ τοῖς 0|0 τόκος ἐπὶ τοῦ μετὰ τὰς ἀφαιρέσεις ταύτας ὑπολοίπου ἀποτελεῖ τὴν ἐτησίαν ἢ κατὰ διετίαν λῆψίας, συστηθείσης ἐπὶ ἀρχικῶς ἐλευθέρων τιμαριωτικῶν κτημάτων, μετατρέπεται αἰτήσει τοῦ κτηματολήπτου ἢ τοῦ κτηματοδότου εἰς χρηματικὰς προσόδους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰς χρήματα ἀγωγὴ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης δικαίας προσόδου, ἐπὶ ἐμφυτεύσεως καὶ ἐδαφονομῆς, ὅταν αὕτη εἶναι ὡρισμένη εἰς καρποὺς, γίνεται, ὡς ἑξῆς, αἰτήσει οἱουδήποτε τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὁρίζεται ἐν τῷ καιρῷ τῆς συστάσεως τῆς ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς ἀξία τῆς εἰς καρποὺς προσόδου· ὁ προσδιορισμὸς δὲ οὗτος γίνεται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀρχικοῖς συμβολαίοις ὁριζομένην ἀξίαν τοῦ πρὸς τὴν πρόσοδον ἀναλογοῦντος κεφαλαίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου προσδιορισμοῦ, δυνάμει ἄλλων συγχρόνων συμβολαίων τοῦ αὐτοῦ εἴδους, ἢ δυνάμει τῶν παλαιῶν ἀναγραφῶν, ἂν αὗται κριθῶσιν ἰσχυραὶ παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἢ δυνάμει ἀποδείξεων παραλαβῆς τῶν παλαιῶν κυρίων τοῦ τιμαρίου, ἢ δι' ἄλλων μέσων πειθόντων τὸ δικαστήριον περὶ τῆς εἰρημένης ἀξίας, τὸ προκύπτον ἐξ αὐτῆς κεφάλαιον, ἐὰν τοῦτο δὲν ὁρίζεται ἐν τοῖς ἀρχικοῖς συμβουλίοις, εὑρίσκεται λογιζομένης τῆς διαληφθείσης ἀξίας ὡς τόκου κατὰ λόγον 4 τοῖς 0|0.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀφαιρεῖται ἀ. τὸ τέταρτον αὐτοῦ, β'. τὸ κεφάλαιον, τὸ προκύπτον ἐκ τῶν 2|3 τοῦ φόρου, ὃν ὁ πρώην τιμαριοῦχος ἐπλήρονεν εἰς τὴν ἐγχώριον κυβέρνησιν, λογιζομένου τοῦ φόρου τούτου ὡς τόκου κατὰ λόγον 4 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ὁ πρὸς 4 ἐπὶ τοῖς 0|0 τόκος ἐπὶ τοῦ μετὰ τὰς ἀφαιρέσεις ταύτας ὑπολοί-

χρηματικὴν πρόσοδον, τὴν ἀντικαθιστῶσαν τὴν ὡς καταργηθεῖσαν δεκάτην πρόσοδον.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ ἀγροληψιῶν ἢ εἰς χρήματα ἀναγωγὴ τοῦ μεριδίου τῶν πρώην τιμαριωτικῶν κτημάτων γίνεται ὡς ἑξῆς.

Ἐκτιμᾶται τὸ ὅλον κτῆμα κατὰ τὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἀξίαν αὐτοῦ, ὁρίζεται τὸ κατὰ ἐγχώρια ἔθιμα εἰς τὸν ἀγροδότην ἀνῆκον μέρος τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἐπιφυλασσομένων ἀκεραίων τῶν δικαιωμάτων τῶν μερῶν ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην τιμαριωτικὴν ἀγροληπτικὴν μερίδα, ἐξ αὐτοῦ γίνονται καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι δύο ἐκπτώσεις, ὁ δὲ πρὸς 4 τοῖς 0/0 ἐτήσιος τόκος τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελεῖ

που, ἀποτελεῖ τὴν ἐτησίαν ἢ τὴν κατὰ διετίαν χρηματικὴν πρόσοδον, τὴν ἀντικαθιστῶσαν τὴν εἰς καρποὺς συνισταμένην καὶ καταργηθεῖσαν δεκάτην πρόσοδον.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ ἀγροληψιῶν ἢ εἰς χρήματα ἀναγωγὴ τοῦ μεριδίου τῶν πρώην τιμαριωτικῶν κτημάτων γίνεται ὡς ἑξῆς αἰτήσει οἱουδήποτε τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐκτιμᾶται τὸ ὅλον κτῆμα κατὰ τὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἀξίαν αὐτοῦ· ὁρίζεται τὸ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα εἰς τὸν ἀγροδότην ἀνῆκον μέρος τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐπιφυλασσομένων ἀκεραίων τῶν δικαιωμάτων τῶν μερῶν ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην τιμαριωτικὴν μερίδα· ἐξ αὐτοῦ γίνονται αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι δύο ἐκπτώσεις, ὁ δὲ

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ ἀγροληψιῶν ἢ εἰς χρήματα ἀναγωγὴ τοῦ μεριδίου τῶν πρώην τιμαριωτικῶν κτημάτων γίνεται ὡς ἑξῆς.

Ἐκτιμᾶται τὸ ὅλον κτῆμα κατὰ τὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἀξίαν τῶν προσόδων αὐτοῦ, ὁρίζεται τὸ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα εἰς τὸν ἀγροδότην ἀνῆκον μέρος τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἐπιφυλασσομένων ἀκεραίων τῶν δικαιωμάτων τῶν μερῶν, ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην ἀγροληπτικὴν μερίδα, ἐξ αὐτοῦ γίνονται αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι δύο ἐκπτώσεις ὁ δὲ πρὸς 4 τοῖς 0|0 τόκος τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελεῖ

τὴν κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν πληρωτέαν χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1830 ΚΣΤ'. νόμου τοῦ τρίτου Κοινοβουλίου ἀπαλλαγέντες τῶν τιμαριωτικῶν δασμῶν καὶ ὑποχρεώσεων πρώην τιμαριοῦχοι λαμβάνουσι, πρὸς τὴν τοῦ ἀγροληπτου, ἐμφυτευτοῦ, ἢ ἐδαφονομέως πληρονομένην πρόσοδον, ὡς λόγῳ ἀποζημιώσεως, παρὰ τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν τὸν πρὸς 4 τοῖς 0|0 τόκον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀναβαίνουσιν, ὑπὲρ τῶν ἀγροληπτῶν, ἐμφυτευτῶν ἢ ἐδαφονομέων ὁρισθεῖσαι ἐκπτώσεις.

πρὸς 4 τοῖς 0|0 ἐτήσιος τόκος τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν πληρωτέαν χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1830 ΚΣΤ'. νόμου τοῦ Γ'. Κοινοβουλίου ἀπαλλαγέντες τῶν τιμαριωτικῶν δεσμῶν καὶ ὑποχρεώσεων πρώην τιμαριοῦχοι λαμβάνουσι, πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγροληπτου, ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐδαφονομέως πληρονομένην πρόσοδον, καὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς κοινότητος Κερκύρας, κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν τὸν πρὸς 4 τοῖς 0/0 τόκον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀναβαίνουσιν αἱ ὑπὲρ τῶν ἀγροληπτῶν, ἐμφυτευτῶν ἢ ἐδαφονομέων ὁρισθεῖσαι ἐκπτώσεις καὶ ὑπὸ τῶν τιμαριωτῶν ἐξαργυρωθεῖσαι διὰ χρημάτων ἢ παραχωρήσεως κτημάτων δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω κοινοβουλευτικοῦ νόμου

Ἄρθρον 6.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν εἰρημένων χρηματικῶν προσόδων γίνεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὁριοθησόμεναι χρηματικαὶ πρόσοδοι πληρόνονται κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστης διετίας ἐὰν προέρχονται ἐξ ἐλαιοστασίων· κατὰ Ἰούνιον δι' ἑκάστου ἔτους ἐὰν προέρχονται ἐξ ἄλλων κτημάτων.

Ἄρθρον 8.

Παρελθούσης ἀνωφελῶς τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς, οἱ πρώην τιμαριοῦχοι δικαιοῦνται νὰ εἰσπράξωσι τὰς ὁριζομένας αὐτοῖς προσόδους, κηρύττοντες ἐκτελεστὸν τὸ συμβόλαιον ἢ τὴν ἀπόφασιν.

Πρὸς πληρωμὴν δὲ αὐτῶν ἔχουσι προνόμιον ἐπί τε τῶν τιμαριωτικῶν κτημάτων καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 941 ἐδαφ. 5 τῆς πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὁ πρώην τιμαριοῦχος δὲν εἰσαγάγῃ τὴν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς χρηματικῆς προσόδου ἀγωγὴν αὐτοῦ, ἀπόλλυσι πᾶν δικαίωμα εἰσπράξεως ἐκ τῶν πρώην τιμαριωτικῶν κτημάτων, διατηρουμένου μόνον τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 εἰς χρήματα ἀναγωγῆς· ἡ ἀπώλεια αὕτη ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἀναφερομένους πρώην τιμαριούχους ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡρισμένην ἀποζημίωσιν.

Ἡ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρέωσις τοῦ κατόχου τοῦ ἀκινήτου πρὸς πληρωμὴν τῶν ὁριοθησομένων χρηματικῶν προσόδων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς δι' ἣν ἐπιδιώκεται

Τὸ ἄρθρον 9 καταργεῖται.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὁ κτηματολήπτης δὲν εἰσαγάγῃ τὴν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς χρηματικῆς προσόδου αἴτησιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδικείου, ὁ πρώην τιμαριοῦχος ἐνεργεῖ τὴν μετατροπήν, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς δίκης ἐπιβαρύνουσιν ἀποκλειστικῶς τὸν κτηματολήπτην.

Ἐὰν δὲ οὔτε ὁ πρώην τιμαριοῦχος δὲν εἰσαγάγῃ ἐντὸς ἑτέρων τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὲρ τοῦ κτηματολήπτου ταχθείσης προθεσμίας τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδικείου, ἀπόλλυσι πᾶν δικαίωμα εἰσπράξεως ἐκ τῶν πρώην τιμαριωτικῶν κτημάτων, ἕως οὗ εἰσαγάγῃ τὴν περὶ μετατροπῆς αἴτησιν καὶ ἡ χρηματικὴ πρόσοδος καταστῇ

ἢ εἰς χρήματα ἀναγωγή· ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ χρόνου ἄρχεται ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἀναφερομένους πρώην τιμαριούχους καὶ ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡρισμένη ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 10.

Ὁ κάτοχος τοῦ πρώην τιμαριωτικοῦ κτήματος δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος μετατραπεῖσαν πρόσοδον τοῦ πρώην τιμαριούχου συνεπείᾳ συμφωνίας, μεταξὺ αὐτῶν γενομένης καὶ περὶ ἧς συντάσσεται συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις, ἢ καταβάλλων τὸ ἀντιστοιχοῦν ἐπὶ τοῖς κατ' ἔτος ἀναλογούσης χρηματικῆς προσόδου κεφάλαιον, λογιζομένης τῆς προσόδου ταύτης ὡς τόκου πρὸς 6 ἐπὶ τοῖς 0|0. Ὡσαύτως ὑπάγονται εἰς ἐξαγορὰν καὶ αἱ εἰς χρήματα ἀρχικῶς συνομολογηθεῖσαι πρόσοδοι, ἀφ' οὗ ἐνεργηθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ὁριζόμεναι ἐκπτώσεις.

ὁριστική. Διαφιλονεικουμένου τοῦ τιμαριωτικοῦ δικαιώματος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσι τὸν πρώτην τιμαριοῦχον, ἐὰν ἡττηθῇ.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἐν ἄρθρῳ 5 ἀναφερόμενοι πρώην τιμαριοῦχοι, ἐνεργουμένης τῆς ἀνωτέρω ἐξαγορᾶς, λαμβάνουσι παρὰ μὲν τοῦ κατόχου τοῦ κτήματος τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὡρισμένον κεφάλαιον παρὰ δὲ τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως τὸ κεφάλαιον τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πληρονομένην αὐτοῖς ἀποζημίωσιν, λογιζομένην ὡς τόκον πρὸς 6 τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 12.

Τὸ πρὸς ἐξαγορὰν κεφάλαιον δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ κατόχου ἢ τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως, κατὰ τὴν σχετικὴν ἑκάστου ὑποχρέωσιν, εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις. Ἑκάστη δὲ δόσις δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἐλάσσων τῶν εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἀναφερόμενοι πρώην τιμαριοῦχοι, ἐνεργουμένης τῆς ἀνωτέρω ἐξαγορᾶς, λαμβάνουσι παρὰ μὲν τοῦ κατόχου τοῦ κτήματος τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὡρισμένον κεφάλαιον, παρὰ δὲ τῆς κοινότητος Κερκύρας τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πληρονομένην αὐτοῖς ἀποζημίωσιν λογιζομένην ὡς τόκον πρὸς 6 τοῖς 0|0 καὶ προσδιοριζομένην τῇ συμπράξει τῆς κοινότητος.

Ἄρθρον 12.

Τὸ πρὸς ἐξαγορὰν κεφάλαιον δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ κατόχου ἢ τῆς κοινότητος, κατὰ τὴν σχετικὴν ἑκάστου ὑποχρέωσιν, ἢ εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις μετὰ τοῦ πρὸς ἓξ τοῖς 0|0 ἐτησίου τόκου ἑκάστης πληρωτέας δόσεως, ἢ ἅπαξ διὰ παραχωρήσεως κτημάτων ἴσης κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας.

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τριῶν δόσεων καθίσταται αὐτοδικαίως ἀπαιτητὸν τὸ ὅλον.

Ἄρθρον 13.

Ὁ τιμαριοῦχος ἔχει προνόμιον κατὰ τὸ ἄρθρον 941 ἐδαφ. 5 τῆς πολιτ. Δικονομίας ἐπὶ τοῦ κτήματος καὶ τῶν καρπῶν αὐτοῦ μέχρι πληρωμῆς τῶν δόσεων τούτων μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν.

Ἄρθρον 14.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 10 ἀναφερομένων ἀποζημιώσεων ἡ ἐγχώριος διοίκησις δύναται νὰ ἐκποιήσῃ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τὰ προσενεχθέντα ὑπὸ τῶν ἀπαλλαγέντων πρώην τιμαριούχων κτήματα. Πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 1|13 Μαΐου 1840 νόμου 3ου 7 Κοινοβουλίου τυχὸν ὀφειλόμενα

Ἑκάστη χρηματικὴ δόσις δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρον 14.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 10 ἀναφερομένων ἀποζημιώσεων ἡ κοινότης Κερκύρας δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἢ νὰ παραχωρήσῃ τὰ προσενεχθέντα ὑπὸ τῶν ἀπαλλαγέντων πρώην τιμαριούχων κτήματα καὶ δικαιώματα καὶ τὰ εἰς αὐτὴν αὐτοδικαίως περιερχόμενα τιμάρια ἢ βαρωνίας διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τιμαρίων νόμων, μὴ ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶν τιμαριωτικῶν πρὸς αὐτὴν δικαιωμάτων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς

Ἐὰν τὰ οὕτω ἀποκτηθέντα χρηματικὰ κεφάλαια δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν, τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῦται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν δήμωνΚερκύρας.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν μετὰ προηγουμένην ἐπιταγὴν ἡ ἐγχώριος διοίκησις δὲν καταβάλῃ τὸ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλόμενα, δύναται ὁ δικαιοῦχος ν' ἀποζημιωθῇ ἐκ πάσης οἱασδήποτε φύσεως προσόδου αὐτῆς, μὴ ἀπαγορευομένης καὶ τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως

τοῦ 36 καὶ 67 Νόμου τοῦ Β'. Κοινοβουλίου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον δύναται νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 1|13 Μαΐου 1840 νόμου τοῦ Ζ'. Κοινοβουλίου τυχὸν μὴ πληρωθέντα εἰσέτι δικαιώματα.

Ἐὰν τὰ οὕτως ἀποκτηθέντα χρηματικὰ καὶ κτηματικὰ κεφάλαια δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν, τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων τῆς κοινότητος.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν μετὰ προηγουμένην ἐπιταγὴν ἡ κοινότης Κερκύρας δὲν καταβάλῃ τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλόμενα, ὁ δικαιοῦχος δύναται ν' ἀποζημιωθῇ ἐκ πάσης οἱασδήποτε φύσεως προσόδου αὐτῆς μὴ ἀπαγορευομένης καὶ τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως

τῆς κινητῆς τῆς διοικήσεως ταύτης περιουσίας.

Ἄρθρον 16.

Ἐὰν ὁ ἀποχωρισμὸς τῆς μερίδος τοῦ πρώην τιμαριούχου ἐγένετο δυνάμει διανομῆς τοῦ κτήματος, αἱ ὑποθῆκαι ἢ τὰ προνόμια τὰ ἐπιβαρύνοντα τὴν ἀδιαίρετον μερίδα τῶν ἐνεχομένων, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἐπὶ τοῦ εἰς ἕκαστον τούτων ἀνήκοντος μεριδίου τοῦ κτήματος· ἂν δὲ ἡ ἐξαγορὰ ἐγένετο διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, κατατίθεται τοῦτο εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ ἐνεχειροδανειστήριον, καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς καταθέσεως καταχωρίζεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν εἰς τὴν ἑρημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἢ εἰς ἄλλην, διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησομένην· ἕκαστος δὲ τῶν ἐνυποθήκων ἢ προνομιούχων δανειστῶν διατηρεῖ τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῆς κατατεθείσης ἀξίας. Ἐὰν τὸ πληρωτέον χρηματικὸν ποσὸν ἀνήκῃ εἰς πρόσωπα, ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντα, κατατίθεται τοῦτο εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον, ἀσφαλίζεται δὲ καὶ κατατίθεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀστικοῦ νόμου.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἑρημερίδα καταχωρίσεως τῆς πράξεως τῆς καταθέσεως, πᾶς πιστωτὴς δύναται νὰ κατάσχῃ τὸ κατατεθὲν ποσὸν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 923 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζόμενα. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἑρημερίδος ἅπαντας τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους πιστωτὰς ἢ καὶ τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ν' ἀναγγείλωσιν ἐντὸς εἰς ὁρισμένον τινὰ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς

τῆς κινητῆς τῆς κοινότητος περιουσίας, καθ' ὅσον αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς εἰδικὰ καθιδρύματα, ἢ δὲν ὡρίσθη εἰς ἐκπλήρωσιν διαθ-ῶν τῆς νήσου ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 16.

Ἐὰν ὁ ἀποχωρισμὸς τῆς μερίδος τοῦ πρώην τιμαριούχου ἐγένετο δυνάμει διανομῆς τοῦ κτήματος, αἱ ὑποθῆκαι ἢ τὰ προνόμια, τὰ ἐπιβαρύνοντα τὴν ἀδιαίρετον μερίδα τῶν ἐνεχομένων, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἐπὶ τοῦ εἰς ἕκαστον τούτων ἀνήκοντος μεριδίου τοῦ κτήματος· ἂν δὲ ἡ ἐξαγορὰ ἐγένετο διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ καταττίθεται τοῦτο εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Ἐνεχειροδανειστήριον καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς καταθέσεως καταχωρίζεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν εἰς τὴν ἑρημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἢ εἰς ἄλλην, διὰ Β. Δατάγματ. ὁρισθησομένην· ἕκαστος δὲ τῶν ἐνυποθήκων ἢ προνομιούχων δανειστῶν διατηρεῖ τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῆς κατατεθείσης ἀξίας. Ἐὰν τὸ πληρωτέον χρηματικὸν ποσὸν ἀνήκῃ εἰς πρόσωπα ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντα, κατατίθεται τοῦτο εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον, ἀσφαλίζεται δὲ καὶ κατατίθεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀστικοῦ νόμου.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἑρημερίδα καταχωρίσεως τῆς πράξεως τῆς καταθέσεως, πᾶς πιστωτὴς δύναται νὰ κατάσχῃ τὸ κατατεθὲν ποσὸν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 923 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζόμενα. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἑρημερίδος ἅπαντας τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους πιστωτὰς ἢ καὶ τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ν' ἀναγγείλωσιν ἐντὸς εἰς ὁρισμένον τινὰ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως τῆς κλήσεως ἅπαντες οἱ πιστωταὶ ἀναγγέλλουσιν ἑαυτοὺς ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς καταστάξεως ὑπαλλήλου.

Περὶ τῆς καταστάξεως τῶν πιστωτῶν καὶ περὶ τῆς διανομῆς τοῦ καταπεσόντος ποσοῦ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 981—984 καὶ ἑπόμενα τῆς πολ. Διαδικονομίας ὁριζόμενα· διατηρεῖ δὲ ἕκαστος τῶν πιστωτῶν τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας προνόμιον ἢ ὑποθήκης ὡς ἐπὶ πλειστηριάσματος ἀκινήτου. Ἐὰν οὐδεὶς ὑπάρχῃ ἔχων προνόμιον ἢ ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ διὰ τοῦ κατατιθεμένου κεφαλαίου ἀντιπροσωπευομένου, μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα δημοσιεύσεως τῆς καταθέσεως, αὕτη δύναται ν' ἀρθῇ παρὰ τοῦ δικαιούχου δι' ἁπλῆς πρὸς τοὺς συντηρητὰς τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου αἰτήσεως.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἐνυπόθηκοι ἢ προνομιοῦχοι πιστωταὶ δὲν δύνανται νὰ παρέμβωσιν εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ πρώην τιμαριούχου καὶ τῶν κατόχων τοῦ τιμαριωτικοῦ κτήματος δίκας, οὐδὲ νὰ ἀνακόψωσι τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ δόλος.

Ἄρθρον 18.

Δυνάμει τῆς ἐξαγορᾶς, τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου καὶ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρίσεως τὸ κτῆμα ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποθήκης καὶ παντὸς προνομίου, ὑπάρχοντος εἰς βάρος τοῦ πρώην τιμαριούχου.

Ἄρθρον 19.

Ἐπὶ διενέξεων ἀναφυομένων κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν προσόδων τούτων καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὀφειλομένου ποσοῦ, εἶναι ἁρμόδιον τὸ πρωτοδικεῖον Κερκύρας.

Ἄρθρον 20.

Κάτοχοι διαφόρων τιμαριωτικῶν κτημάτων κειμένων εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν δῆμον δύνανται νὰ ἐναξιωσι καὶ νὰ ἐναγθῶσι κοινῶς πρὸς καθάρισιν

Ἄρθρον 19.

Ἐπὶ διενέξεων ἀναφυομένων κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν προσόδων τούτων καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὀφειλομένου ποσοῦ εἶναι ἁρμόδιον τὸ εἰρηνοδικεῖον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἄρθρον 20.

Οἱ κάτοχοι τῶν κτημάτων τοῦ αὐτοῦ τιμαρίου δύνανται νὰ ἐναξιωσι καὶ νὰ ἐναγθῶσι κοινῶς ἢ κατὰ κώμας πρὸς

τῶν παρ' ἑκάστου τούτων ὀφειλομένων χρηματικῶν ποσοτήτων.

Ἄρθρον 21.

Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει συνοπτικῶς. Πᾶσα περὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων ὡς καὶ περὶ ὀφειλομένων μεριδίων καὶ καινόνων τῆς ἀμοιβαίότητος αὐτοῦ δίκη συζητεῖται καὶ διαρκουσῶν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν (προστιθεμένης τῆς προθεσμίας τῆς ἀποστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 195, 196 καὶ 311 τῆς πολ. Δικονομίας,) ἐγγραφομένης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ δελτίον πρὸ πάσης πράξεως τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 22.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία λαμβάνει χώραν καὶ κατ' ἔφεσιν. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ὅμως ἔφεσις γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 752 τῆς πολ. δικονομίας γενομένης ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

ἐκκαθάρισιν τῶν παρ' ἑκάστου τούτων ὀφειλομένων χρηματικῶν προτόδων.

Ἄρθρον 21.

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον δικάζει κατεπειγόντως.

Πᾶσα περὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων δίκη συζητεῖται τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἀποστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 22.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία λαμβάνει χώραν καὶ κατ' ἔφεσιν. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ὅμως ἔφεσις γίνεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποτάσεως. Ἡ δὲ ἔφεσις εἰσάγεται καὶ συζητεῖται καὶ ἐντὸς τῶν δικαστικῶν

Ἄρθρον 23.

Τὰ περὶ ἀντικειμένων, προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δικόγραφα ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν δικαστηρίων συντάσσονται ἐπὶ χαρτοσήμου 50 λεπτῶν, τὰ δὲ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ χαρτοσήμου δύο δραχμῶν.

Β'. Κτήματα τῆς πρώην ἐγχωρίου Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 24.

Αἱ διαρκεῖς πρόσοδοι, αἱ εἰς καρποὺς ὀφειλόμεναι ἕνεκα ἀγροληψίας, ἐμφυ-

διακοπῶν. Τὸ πρωτοδικεῖον Κερκύρας δικάζον κατ' ἔφεσιν συγκροτεῖται ὑπὸ πέντε δικαστῶν λαμβανομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐκ τῶν ἐν Κερκύρᾳ συνταξιούχων δικαστῶν, καὶ ἀναπληρουμένων, ἐν ἐλλείψει, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων δικηγόρων Κερκύρας ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 23.

Τὰ περὶ ἀντικειμένων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δικόγραφα, ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν δικαστηρίων συντάσσονται ἐπὶ χαρτοσήμου πεντήκοντα λεπτῶν. Οἱ ἐρεσίοντες, ἢ ἀναιρεσίοντες, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαλλάσσονται τῶν παραβόλων.

Β'. Κτήματα τῆς πρώην ἐγχωρίου Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 24.

Αἱ διαρκεῖς πρόσοδοι, αἱ εἰς καρποὺς ὀφειλόμεναι ἕνεκεν ἀγροληψίας, ἐμφυ-

τούτως ἡ εἰσφερομένη ἐπὶ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐγχώριον κυβέρνησιν ἀνάγονται εἰς χρηματικὰς κατὰ διετίαν πλήρεις προσόδους, ἂν πρόκειται περὶ ἀποδόσεως ἐλαίου, ἐτησίως δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 25.

Αἱ ἐξ ἀγρολιμνίων πρόσοδοι ἀνάγονται εἰς χρηματικὰς προσόδους ὡς ἑξῆς.

Ὁρίζεται ἡ κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὸν ἀγροδότην ἀνήκουσα πρόσοδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγῆς τῶν τελευταίων εἴκοσιν ἐτῶν, ἀποδεικνυομένης διὰ τῶν παρὰ τῇ πρώην ἐγχωρίῳ κυβερνήσει ὑπαρχόντων βιβλίων ἢ κατασταίχων, ἢ ἐνταλμάτων ἐκτιμήσεως, ἢ καὶ δι' ἄλλων νομίμων μέσων· ὁ μέσος οὗτος ὅρος τῆς παραγωγῆς μετατρέπεται εἰς χρήματα κατὰ μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἀγοραίας ἀξίας τῶν καρπῶν.

Ἐκ τοῦ οὕτω πως παραχθέντος ποσοῦ ἐκπίπτονται 25 ἐπὶ τοῖς 0|0, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὴν χρηματικὴν δόσιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγρολήπτου κατὰ διετίαν, ἢ κατ' ἔτος, κατὰ τὰ ἐν προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα, ὀφειλομένην χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἐὰν ἐκ τῶν εἰρημένων βιβλίων καὶ κατασταίχων δὲν ἐξάγεται ἡ διαληφθεῖσα παραγωγὴ ἢ πρόκειται περὶ μὴ καλλιεργημένων κτημάτων, ἐκτιμᾶται ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως ἀξία τοῦ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα Κερκύρας εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον κυβέρνησιν ἀνήκοντος μέρους τοῦ ἀγρολιπτικοῦ κτήματος, καὶ ὁ πρὸς 4 0|0 τόκος ἐπὶ τῆς ἀξίας ταύτης ἀποτελεῖ τὴν ἐτησίαν, ἢ κατὰ διετίαν

τείσεως, ἢ εἰσφερομένη ἐπὶ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὴν κοινότητα τῆς νήσου, ἢ εἰς κληροδοτήματα, ἢ εἰδικὰ καθιδρύματα αὐτῆς, ἀνάγονται εἰς χρηματικὰς προσόδους κατὰ διετίαν, ἂν πρόκειται περὶ ἐλαίου, ἐτησίως δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 25.

Αἱ ἐξ ἀγρολιμνίων πρόσοδοι ἀνάγονται εἰς χρηματικὰς προσόδους ὡς ἑξῆς.

Ὁρίζεται ἡ κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὸν ἀγροδότην ἀνήκουσα πρόσοδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγῆς τῶν τελευταίων εἴκοσιν ἐτῶν, ἀποδεικνυομένης διὰ τῶν βιβλίων, ἢ ἐνταλμάτων ἐκτιμήσεως, ἢ δι' ἄλλων μέσων· ὁ μέσος οὗτος ὅρος τῆς παραγωγῆς μετατρέπεται εἰς χρήματα κατὰ μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἀγοραίας ἀξίας τῶν καρπῶν.

Ἐκ τοῦ οὕτω πως παραχθέντος ποσοῦ ἐκπίπτονται 25 0|0, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὴν χρηματικὴν δόσιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγρολήπτου κατὰ διετίαν ἢ κατ' ἔτος, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα, ὀφειλομένην χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἐὰν ἐκ τῶν εἰρημένων βιβλίων, ἢ κατασταίχων, ἢ ἐνταλμάτων δὲν ἐξάγεται ἡ διαληφθεῖσα παραγωγή, ἢ πρόκειται περὶ μὴ καλλιεργημένων κτημάτων, ἐκτιμᾶται ἡ κατὰ ἐγχώρια ἔθιμα Κερκύρας ἀξία τοῦ εἰς τὸν ἀγροδότην ἀνήκοντος μέρους τοῦ ἀγρολιπτικοῦ κτήματος καὶ ὁ πρὸς 4 0|0 τόκος ἐπὶ τῆς ἀξίας ταύτης ἀποτελεῖ τὴν ἐτησίαν χρηματικὴν πρόσοδον.

πληρωτέαν χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ἐξ ἐμφυτεύσεων ἢ ἐδαφονομιῶν εἰς χαιρπὸν ὀφειλόμεναι πρόσοδοι ἀνάγονται εἰς χρηματικὰς προσόδους, μετατρεπομένης κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα Κερκύρας εἰς χρηματικὸν κεφάλαιον τῆς ἐμφυτευτικῆς ἢ ἐδαφονομικῆς προσόδου· ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁ πρὸς 4 τοῖς 0|0 τόκος ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἔτος, ἢ κατὰ δίετίαν πληρωτέαν πρόσοδον.

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἀγρολῆπται ἐμφυτευταὶ ἢ ἐδαφονομεῖς ὀφείλουσιν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ κοινοποιήσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν νομάρχην Κερκύρας κατάλογον ἀκριβῆ τῶν εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον κυβέρνησιν ἀνηκόντων κτημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὐτοὶ εἶσιν

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἀγρολῆπται, ἐμφυτευταί, ἢ ἐδαφονομεῖς ὀφείλουσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ κοινοποιήσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς νομαρχίας γραμματέα κατάλογον ἀκριβῆ τῶν εἰς τὴν κοινότητα ἢ εἰς τὰ κληροδοτήματα ἢ ἄλλα εἰ-

ἀγρολῆπται, ἐμφυτευταὶ ἢἐδαφονομεῖς, τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν κτημάτων, τὰ ὅρια αὐτῶν, τὰ ἐν αὐτοῖς δένδρα ἢ οἰκοδομὰς καὶ τὴν ἐτησίαν ἢ διετῆ πρόσοδον αὐτῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου κοινοποιήσεως τοιούτου καταλόγου, ἢ ἂν ὁ κατάλογος δὲν εἶναι ἀκριβής, οἱ μὲν ἀγρολῆται στεροῦνται τῆς ἐλαττώσεως τοῦ 25 0|0, οἱ δὲ ἐμφυτευταὶ καὶ ἐδαφονομεῖς πληρώνουσι πρόσοδον χρηματικὴν οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρὸς 4 ἐπὶ τοῖς 0|0, ὑπολογιζομένου κατὰ τὸ 25 ἄρθρον τόκου πρὸς 6 0|0.

Ἄρθρον 29.

Ὁ νομάρχης Κερκύρας ὀφείλει ἐντὸς

διὰ καθιδρύματα αὐτῆς, ἀνηκόντων κτημάτων, ἐφ' ὧν αὐτοὶ εἶσι ἀγρολῆπται, ἐμφυτευταί, ἢ ἐδαφονομεῖς, ἐμφαίνοντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν κτημάτων, τὰ ὅρια αὐτῶν, τὰ ἐν αὐτοῖς δένδρα, ἢ οἰκοδομὰς καὶ τὴν πληρονομένην ἐτησίαν ἢ διετῆ πρόσοδον.

Ἄρθρον 29.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Νήσου

18 μηνῶν ἀπὸ τῆς τοῦ παρόντος νόμου δημοσιεύσεως νὰ συνταξῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25,26 καὶ 28 τὴν εἰς χρήματα ἀναγωγὴν τῆς ὑπ' ἐκάστου ἀγρολήπτου, ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐδαφονομέως ὀφειλομένης εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον κυβέρνησιν χρηματικῆς προσόδου. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιδίδοται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας, παραγγελία τοῦ νομάρχου, εἰς ἕκαστον ἀγρολήπτην, ἐμφυτευτὴν ἢ ἐδαφονομέα ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς τοιαύτης ἐκκαθαρίσεως, ἥτις ἀντιγράφεται ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ἐπιδόσεως.

ὀφείλει ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τοῦ παρόντος νόμου δημοσιεύσεως, νὰ διατάξῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25, 26 καὶ 28 τὴν εἰς χρήματα ἀναγωγὴν τῆς ὑφ' ἑκάστου ἀγρολήπτου, ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐδαφονομέως ὀφειλομένης εἰς τὴν κοινότητα, εἰς τὰ κληροδοτήματα καὶ τὰ λοιπὰ καθιδρύματα χρηματικῆς προσόδου. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, παραγγελία τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέως, εἰς ἕκαστον ἀγρολήπτην, ἐμφυτευτήν, ἢ ἐδαφονομέα ἀντίγραφον ἐπὶ ἀσήμου χάρτου ἐπικυρωμένον ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς τῆς κοινότητος, καὶ ἐγκεκριμένο ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τῆς τοιαύτης ἐκκαθαρίσεως, ἥτις ἀντιγράφεται ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ τῆς ἐπιδόσεως.

234

Ἄρθρον 30.

Ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς λαβὼν τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην καὶ ἔχων τυχὸν ἀντιρρήσεις κατ' αὐτῆς, ὀφείλει ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως νὰ προσβάλῃ αὐτὴν δι' ἀνακοπῆς, κατὰ τοῦ νομάρχου ἀπευθυνομένης, ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Κερκύρας, τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ νομάρχου καθίσταται ἀπρόσβλητος.

Ἄρθρον 31.

Ὁ νομάρχης καταχωρίζει εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταχθησόμενον βιβλίον τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ τὰς πρὸ αὐτοῦ, εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον κυβέρνησιν, ὀφειλομένας προσόδους, αἵτινες εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθιερώντων νόμου, προκοινοποιουμένης περιλήψεως τοῦ εἰρημένου βιβλίου.

Ἄρθρον 30

Ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς λαβὼν τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην καὶ ἔχων τυχὸν ἀντιρρήσεις κατ' αὐτῆς, ὀφείλει ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως νὰ προσβάλῃ αὐτὴν δι' ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέως τῆς κοινότητος ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου· τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἡ ἐκκαθάρισις τῆς οἰκονομικῆς γραμματείας τῆς κοινότητος καθίσταται ἀπρόσβλητος.

235

Ἄρθρον 31.

Ὁ γραμματεὺς τῶν οἰκονομ. τῆς κοινότητος καταχωρίζει εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταχθησόμενον βιβλίον τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐκκαθαριζομένας προσόδους κλπ. κτήματα τῆς κοινότητος, τῶν κληροδοτημάτων καὶ τῶν εἰδικῶν αὐτῆς καθιδρυμάτων, τὰ ἀποδεικνυόμενα ἐκ παλαιῶν βιβλίων καὶ καταστίχων.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἡ νόμιμος ἀπόδειξις τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἠθικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 32.

Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἓξ μηνῶν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀναφερομένης, δὲν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἀγοραλήπτην, ἐμφυτευτὴν ἡ ἐδαφονομία ἡ διαληφθεῖσα τοῦ γραμματέως τῆς κοινοτικῆς οἰκονομίας ἐκκαθάρισις, παύει ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας ἡ πρὸς τοὺς κτηματοδότας πληρωμὴ τῆς εἰς καρποὺς προσόδου μέχρι τῆς εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν, ἐδαφονομέα ἢ ἀγοραλήπτην κοινοποιήσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως· ὁ δὲ γραμματεὺς καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος εἰς ἀνόρθωσιν τῆς ἐντεῦθεν προελθούσης ζημίας καὶ ἡ ἰδιοκτησία αὐτοῦ θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὑποθηκευμένη.

Ἄρθρον 33.

Ὁ ἀγοραλήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφο-

Ἄρθρον 32.

Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας 18 μηνῶν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀναφερομένης, δὲν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἀγοραλήπτην, ἐμφυτευτὴν ἡ ἐδαφονομία ἡ διαληφθεῖσα τοῦ νομάρχου ἐκκαθάρισις, παύει ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς 18μήνου προθεσμίας ἡ πρὸς τὴν ἐγχώριον διοίκησιν πληρωμὴ τῆς εἰς καρποὺς προσόδου μέχρι τῆς εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν, ἐδαφονομέα ἢ ἀγοραλήπτην κοινοποιήσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως· ὁ δὲ νομάρχης καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος εἰς ἀνόρθωσιν τῆς ἐντεῦθεν προελθούσης ζημίας.

Ἄρθρον 33.

Ὁ ἀγοραλήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφο-

μεὺς δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ κτήματος πληρώνων τὴν ἀξίαν τῆς προσόδου, λογιζομένης ὡς τόκου πρὸς 6 τοῖς 0|0.

Τὸ πρὸς ἐξαγορὰν κεφάλαιον πληρώνεται εἰς δόσεις, ἑκάστη δὲ δόσις δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν πεντήκοντα δραχμῶν. Ἡ ἐξαγορὰ τῶν προσόδων, ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι δραχμὰς, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κτηματολήπτας τῶν ἠθικῶν προσώπων τῆς νήσου.

Ἄρθρον 34.

Περὶ τῆς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ μεταβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, τῶν προνομίων τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ πρωτοδικείου Κερκύρας, τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ χαρτοσήμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 17—23 ὡρισμένα.

νομεὺς ἀκινήτου, εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον κυβέρνησιν ἀνήκοντος, δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ κτήματος, πληρώνων τὴν ἀξίαν αὐτοῦ τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς συμφερωνημένης, ἢ τῇ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ἢ τῶν προγενεστέρων νόμων ὁριοθείσης ἢ ὁριοθησομένης ἐτησίας, ἢ κατὰ διετίαν δόσεως, λογιζομένης ὡς τόκου πρὸς 6 τοῖς 0|0.

Τὸ πρὸς ἐξαγορὰν κεφάλαιον πληρώνεται εἰς ἐτησίας δόσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ἀκριβέστερον ὡρισμένα.

Ἄρθρον 34.

Περὶ τῆς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἐξαγορασθέντος μεταβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, τῶν προνομίων τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ πρωτοδικείου Κερκύρας, τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ χαρτοσήμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 17—23 ὡρισμένα.

Ἄρθρον 35.

Τὸ λόγῳ ἐξαγορᾶς πληρονόμενον ποσὸν κατατίθεται εἰς τὸ ἐν Καρκύρᾳ ἐνεχυροδανειστήριον ἐπὶ τόκῳ 4 0|0· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν ἔχῃ ἀνάγκην χρημάτων, ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ, συνεννοουμένη μετὰ τοῦ νομάρχου, μεταβιβάζει αὐτὸ εἰς τινα τῶν ἐγχωρίων τραπεζῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ τοὐλάχιστον τόκῳ.

Ἄρθρον 35.

Τὸ λόγῳ ἐξαγορᾶς πληρονόμενον κατατίθεται εἰς τὴν ἀγαθοεργὸν τράπεζαν (Ἐνεχυροδανειστήριον) πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προσόδου αὐτοῦ, διατεθειμένου εἰς δάνεια δι' εἰδικῆς ὑποθέσεως ἐλευθέρων παντὸς βάρους ἀκινήτων, ἡ δ' ἐνεχύρου κινητῶν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τοῦ προϊσταμένου τῆς τραπέζης. Ἐὰν αὕτη δὲν ἔχῃ ἀνάγκην χρημάτων, ἡ διεύθυνσις αὐτῆς, συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς τῆς κοινότητος, ἐγκρίσει καὶ τῆς διοικητικῆς, μεταβιβάζει αὐτὸ εἰς τινα τῶν ἐγχωρίων τραπεζῶν ἐπ' ἐτησίῳ τόκῳ οὐχὶ ἐλάσσονι τῶν 6 0|0.

Ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία τῶν διαχειριστῶν τῆς ἀγαθοεργοῦ τραπέζης θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὑποθηκευμένη εἰς τὴν τράπεζαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κεφαλαίων τούτων· αὕτη δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν 100,000 δραχμῶν.

Γ'. Κτήματα ἐκκλησιαστικά.

α'. Ἐνοριακὰ καὶ Μοναστηριακά.

Ἄρθρον 36.

Αἱ ἐπὶ ἐνοριακῶν ἢ μοναστηριακῶν κτημάτων ἕνεκα ἀγροληψίας, ἢ εἰς καρποὺς ἕνεκα ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς πρόσοδοι μετατρέπονται εἰς ἐτησίας, ἢ κατὰ διετίαν χρηματικὰς δόσεις, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 25 καὶ 26 τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα, ἄνευ ὅμως τῆς ἐκπτώσεως τῶν 25 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 36.

Αἱ ἐπὶ ἐνοριακῶν, μοναστηριακῶν, κτητορικῶν καὶ ἑρημεριακῶν κτημάτων ἕνεκα ἀγροληψίας, ἢ ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς εἰς καρποὺς ἀποδιδόμεναι πρόσοδοι μετατρέπονται εἰς χρηματικὰς κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 25 καὶ 26 τοῦ ΣΜΑ. νόμου ὡρισμένα, ἄνευ ὅμως τῆς ἐκπτώσεως τῶν 25 τοῖς 0|0 καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγορᾶς. Ἡ πρόσοδος ὑπολογίζεται πρὸς 6 0|0 ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος κεφαλαίου. Τὰ ἄρθρ. 27,28 καὶ 29 καταργοῦνται.

α'. Συναδελφικὰ καὶ Μοναστηριακά.

Ἄρθρον 36.

Αἱ ἐπὶ συναδελφικῶν, ἢ μοναστηριακῶν κτημάτων ἕνεκα ἀγροληψίας ἢ εἰς καρποὺς ἕνεκα ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς πρόσοδοι μετατρέπονται εἰς ἐτησίας ἢ κατὰ διετίαν χρηματικὰς δόσεις κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 25 καὶ 26 τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα ἄνευ ὅμως τῆς ἐκπτώσεως τοῦ 25 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 37.

Ὡς πρὸς τὴν εἰς χρηματικὰς δόσεις ἀναγωγὴν τῶν εἰς εἴδη προσόδων,

Ἄρθρον 37.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκζήτησιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κτήματος, τὰ προνόμια πρὸς ἐξασφάλισιν

τὴν ἐξαγορὰν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κτήματος, τὰ προνόμια πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων καὶ τὴν εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον κατάθεσιν αὐτῶν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθροις 34 καὶ 35 ὡρισμένα· ὁ τόκος ὁ ὑπὸ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου, ἢ τῆς τραπέζης πληρονόμενος χρησιμεύει, ὡς μέχρι τοῦδε ἡ πρόσοδος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνοριακῶν ναῶν ἢ τῶν μονῶν.

Γ'. Κτηματικά.

Ἄρθρον 38.

Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 34 35 ὡρισμένα ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ κτηματικῶν κτημάτων, ὁ δὲ τόκος ὁ ὑπὸ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου ἢ τῆς τραπέζης πληρονόμενος λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν κτήτορα, ὅστις χρᾶται αὐτῷ ᾧ τρόπῳ μέχρι τοῦδε ἐχρᾶτο τῇ προσόδῳ, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τυ-

ὧν ὀφειλομένων δόσεων καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγαθοεργὸν τράπεζαν κατάθεσιν αὐτῶν κτλ. ἐφαρμόζονται τὰ περὶ κοινοτικῶν κτημάτων ὡρισμένα, ἀλλ' αἱ μετατροπαὶ γίνονται πρὸς 6 τοῖς $0|0$ καὶ ἄνευ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ $25\,0|0$.

Ἡ ἐκ τῶν τραπεζῶν πρόσοδος χρησιμεύει, ὡς μέχρι τοῦδε, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν συναδελφικῶν ναῶν, ἢ τῶν μονῶν κατὰ τοὺς περὶ αὐτῶν ἐγχωρίους κανονισμούς.

Ἄρθρον 38.

Τὰ περὶ συναδελφικῶν καὶ μοναστηριακῶν κτημάτων ὡρισμένα ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ κτητορικῶν κτημάτων, ἡ δὲ πρόσοδος ἡ ὑπὸ τῶν τραπεζῶν πληροθησομένη λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν κτήτορα, ὅστις χρᾶται αὐτῷ, ᾧ τρόπῳ μέχρι τοῦδε ἐχρᾶτο τῇ προσόδῳ, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τυχὸν δικαιω-

χὸν δικαιωμάτων τῶν κτητόρων ὡς καὶ παντὸς ἄλλου.

γ'. Ἐφημεριακά.

Ἄρθρον 39.

Τὰ ἐν ἄρθροις 34—37 ὡρισμένα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ κτήματα τὰ βεβαρυμένα δι' ἀγρολιψιῶν, ἐμφυτεύσεων ἢ ἐδαφονομῶν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ μερίδιον ἢ ὁ κανὼν ἀνήκει διαδοχικῶς εἰς ἐφημερίους ὡρισμένων ἐκκλησιῶν. Ὁ τόκος ὅμως τοῦ τιμήματος τῆς ἐξαγορᾶς, ὅπερ μένει παρὰ τῷ ἐνεχυροδανειστηρίῳ ἢ τῇ τραπέζῃ, πληρόνεται εἰς τὸν κατὰ καιροὺς ἐφημέριον τῆς ἐκκλησίας, εἰς ὃν καὶ ἀποκλειστικῶς ἀνήκει.

Ἄρθρον 40.

Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλει ὁ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 36, 38 καὶ 39 ἀναφερομένων κτημάτων ἀγρολήπτης,

Ἄρθρον 40.

Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλει ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονόμος νὰ ζητήσῃ δι' ἀγωγῆς τὴν εἰς

μάτων τῶν κτητόρων ἢ καὶ παντὸς ἄλλου, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ αὐτῶν κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 39.

Τὰ περὶ συναδελφικῶν μοναστηριακῶν καὶ κτητορικῶν κτημάτων ὡρισμένα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ κτήματα τὰ βεβαρυμένα δι' ἀγρολιψιῶν, ἐμφυτεύσεων ἢ ἐδαφονομιῶν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ μερίδιον ἢ ὁ κανὼν ἀνήκει διαδοχικῶς εἰς ἐφημερίους ὡρισμένων ἐκκλησιῶν. Ἡ πρόσοδος ὅμως τοῦ τιμήματος τῆς ἐξαγορᾶς, ἥτις μένει παρὰ ταῖς τραπέζαις, πληρόνεται εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς ἐφημερίους, εἰς οὓς ἀποκλειστικῶς ἀνήκει κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἢ τὰς κληροδοτήσεις ἱερῶν ναῶν.

Ἄρθρον 40.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλει ὁ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 36, 38 καὶ 39 ἀναφερομένων κτημάτων ἀγροδότης

ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς νὰ ζητήσῃ δι' ἀγωγῆς τὴν εἰς χρήματα μεταφορὰν τῆς προσόδου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀνωφελοῦς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ εἰς τὸν ἀγροδότην ἢ κτηματοδότην πληρονόμενον μερίδιον ἢ ὁ κανὼν διπλασιάζεται μέχρις οὗ ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς ζητήσῃ τὴν, ὡς εἴρηται, μετατροπήν.

Δ'. Ἀγρολῆψίαι, ἐμφυτεύσεις, ἐδαφονομαὶ καταχρηστικαὶ καὶ εἰκονικαὶ καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεις.

Ἄρθρον 41.

Καταστρεπτικαὶ ἀγρολῆψίαι, ἐμφυτεύσεις ἢ ἐδαφονομαὶ εἰκονικαὶ καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεις εἰσὶν αἱ ὑπὸ τοιοῦτον τύπον γινόμεναι εἰκονικαὶ συμβάσεις αἱ ὑποκρύπτουσαι ἢ καταχρήματα μετατροπὴν τῆς προσόδου. Ἐν περιπτώσει δ' ἀνωφελοῦς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ εἰς τὸν ἀγροδότην ἢ κτηματοδότην πληρονόμενον μερίδιον ἢ ὁ κανὼν διπλασιάζεται μέχρις οὗ ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς ζητήσῃ τὴν, ὡς εἴρηται, μετατροπήν.

νὰ αἰτήσῃ διὰ κλήσεως τὴν εἰς χρήματα μετατροπὴν τῆς προσόδου, κοινοποιῶν τὴν ὁριστικὴν περὶ προσδιορισμοῦ ἀπόφασιν εἰς τὴν κοινοτικὴν ἀρχὴν πρὸς καταχώρισιν τῶν προσόδων εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ εἰδικὸν βιβλίον· ἐν περιπτώσει δ' ἀνωφελοῦς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἐκκαθάρισις ἐνεργεῖται αἰτήσει τῆς κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐπιψηφιζομένων τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ ἀμελήσαντος τὴν, ὡς εἴρηται μετατροπήν. | 242 |

Δ'. Ἀγρολῆψίαι, ἐμφυτεύσεις, ἐδαφονομαὶ καταχρηστικαὶ, καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεις.

Ἄρθρον 41.

Καταχρηστικαὶ ἀγρολῆψίαι, ἐμφυτεύσεις ἢ ἐδαφονομαὶ καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεις εἰσὶν αἱ ὑπὸ τοιοῦτον τύπον γινόμεναι συμβάσεις αἱ ὑποκρύπτουσαι ἢ ὁρίζουσαι τὴν ἐξ-

θυστερουμένην πρόσοδον, ἢ ἐξόφλησιν ἢ ἐξασφάλισιν δανείου.

Ἄρθρον 42.

Αἱ τοιαῦται συμβάσεις, αἱ ἀπὸ τοῦ 1797 καὶ ἐφεξῆς γινόμεναι εἰσὶν ἄκυροι, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου 33 τῆς 12 Μαΐου 1835 τοῦ Β'. Κοινοβουλίου.

Ἄρθρον 43.

Ὡσαύτως ἄκυροί εἰσιν αἱ εἰκονικαὶ καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεις, αἱ σκοποῦσαι τὴν ἐξασφάλισιν δοθέντος δανείου.

Ἄρθρον 44.

Ἡ εἰκονικότης τῶν τοιούτων συμβάσεων ἀποδεικνύεται ἢ ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου τοῦ περὶ αὐτῶν συνταχθέντος, συμβολαίου, ἢ ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ κανόνος, δυσαναλόγου πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἢ ἐκ τῆς μικρο-

Ἄρθρον 44.

Ἡ εἰκονικότης τῶν τοιούτων συμβάσεων ἀποδεικνύεται ἢ ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου τοῦ περὶ αὐτῶν συνταχθέντος συμβολαίου, ἢ ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ κανόνος δυσαναλόγου πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἢ ἐκ τῆς μικρο-

τραλίσιν ἢ ἐξόφλησιν προσόδου, προστυχίου, μισθώματος ἢ δανείου.

Ἄρθρον 42.

Αἱ τοιαῦται συμβάσεις, αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Γρομανίου νόμου καὶ ἐφεξῆς γινόμεναι εἰσὶν ἄκυροι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 33 νόμου τῆς 12 Μαΐου 1835 τοῦ Β'. Κοινοβουλίου.

Ἄρθρον 43.

Ὡσαύτως ἄκυροί εἰσιν αἱ τοιαῦται συμβάσεις γινόμεναι μεταξὺ τιμαριωτῶν καὶ κτηματολήπτων αὐτῶν ἐπὶ τιμαριωτικῶν ἢ ἄλλων κτημάτων πρὸς ἐπιβολὴν νέου βάρους, ἢ αὔξησιν τοῦ ὑπὸ τῶν τιμαριωτικῶν νόμων ὁρισθέντος. | 243 |

Ἄρθρον 44.

Αἱ τοιαῦται συμβάσεις ἀποδεικνύονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου τοῦ περὶ αὐτῶν συνταχθέντος συμβολαίου ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων μέσων.

τάτης ἀξίας τοῦ δήθεν πωληθέντος κτήματος, ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων μέσων.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἀκυρότης τῶν συμβάσεων τούτων συνεπάγεται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων νομίμων ἀποτελεσμάτων, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὅτι τὸ κτῆμα μένει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ εἰκονικοῦ κτηματολήπτου ἢ πωλητοῦ ὀφείλοντος εἰς τὸν εἰκονικὸν κτηματοδότην ἢ ἀγοραστὴν τὸ ἀρχικῶς καταβληθὲν κεφάλαιον, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἐλάσσων τῶν 20 δραχμῶν.

τάτης ἀξίας τοῦ δήθεν πωληθέντος κτήματος ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων μέσων ὑποδεικνυόντων ἔλάβην, ἀπάτην ἢ δόλον.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἀκυρότης τῶν συμβάσεων τούτων συνεπάγεται τὸ ἀποτέλεσμα ὅτι τὸ κτῆμα μένει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ εἰκονικοῦ κτηματολήπτου ἢ πωλητοῦ, ὀφείλοντος εἰς τὸν εἰκονικὸν κτηματοδότην ἢ ἀγοραστὴν τὸ ἀρχικῶς καταβληθὲν κεφάλαιον ἢ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς καρποὺς ἀρχικῶς ὀφειλομένων παροχῶν μετὰ τοῦ νομίμου τόκου μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ προσβαλλομένου συμβολαίου, ἐὰν οἱ τοιοῦτοι τόκοι ἦναι συνωμολογημένοι ἢ διδικασμένοι, ἀφαιρουμένων τῶν ἀνατοκισμῶν καὶ παρανόμων τόκων, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο πληρώνεται ἐπὶ τόκῳ 6 0|0 εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἐλάσσωντῶν 20 δραχμῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἀκυρότης τῶν συμβάσεων τούτων συνεπάγεται τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα ἀποτελέσματα.

| 244 |

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τριῶν διαδοχικῶν δόσεων καθίσταται αὐτοδικαίως ἀπαιτητὸν τὸ ὅλον ποσόν.

Ἄρθρον 46.

Ὁ εἰκονικὸς κτηματοδότης ἢ ἀγοραστὴς πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὀφειλομένου αὐτῷ κεφαλαίου ἔχει ἐπὶ τοῦ εἰκονικῶς ἀγορασθέντος καὶ εἰς ἀγοραπλησίαν, ἐμπράγματον ἢ ἐδαφονομήν δοθέντος κτήματος προνόμιον καταπασσόμενον μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 47.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 ἐπιζήμιοι συνέπειαι δὲν ἐπιφέρουσι ἔλάβην τινὰ εἰς τοὺς καλῇ τῇ πίστει ἔχοντας ἀρχικῶς, ἢ ἀκολούθως ἀποκτήσαντας

Ἄρθρον 46.

Ὁ κτηματοδότης ἢ ἀγοραστὴς πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου αὐτῷ κεφαλαίου ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐλευθερωθέντος κτήματος προνόμιον καταπασσόμενον μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 τῆς πολιτ. Δικονομίας ὁριζόμενα.

| 245 |

Ἄρθρον 47.

Αἱ ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν τοιούτων συμβάσεων νόμιμοι συνέπειαι δὲν ἐπιφέρουσι ἔλάβην τινὰ εἰς τὸ τῆς ἀναγωγῆς δικαίωμα τῶν καλῇ τῇ πίστει

πραγματικὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος δικαιώματα.

Ἄρθρον 48.

Τὴν ἐπὶ ἀκυρότητι τῶν εἰρημένων συμβάσεων ἀγωγὴν δύναται νὰ ἐγείρῃ οὐ μόνον ὁ ἀληθὴς κύριος τοῦ κτήματος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγοραστής, κτηματοδότης ἢ ἐμφυτευτής, ἂν τὸ κτῆμα ὑπόκηται εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφύτευσιν ἢ ἐδαφονομήν.

Ἄρθρον 49.

Αἱ περὶ ἀκυρώσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ ἀναφερομένων συμβάσεων ἀγωγαὶ παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 50.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προηγουμένων ἄρθρων δὲν ὑπάγονται ὅσα κτή

— 246 —

ἐχόντων ἀρχικῶς ἢ ἀκολούθως ἀποκτησάντων πραγματικὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος δικαιώματα.

Ἄρθρον 48.

Τὴν ἐπὶ ἀκυρότητι τῶν εἰρημένων συμβάσεων αἴτησιν δύναται νὰ κάμῃ οὐ μόνον ὁ ἀληθὴς κύριος τοῦ κτήματος, ἀλλὰ καὶ ὁ κτηματοδότης ἢ ὁ κτηματολήπτης, ἂν τὸ κτῆμα ὑπόκηται εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφύτευσιν ἢ ἐδαφονομήν.

Ἄρθρον 49.

Αἱ περὶ ἀκυρώσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ ἀναφερομένων συμβάσεων αἰτήσεις παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ περὶ αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 17—33 ὡρισμένα.

Ἄρθρον 50.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προηγουμένων ἄρθρων δὲν ὑπάγονται ὅσα κτή

ματα ἐδόθησαν εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφύτευσιν, ἢ ἐδαφονομήν, ἀφ' οὗ περιῆλθον εἰς τὸν ἀγροδότην, κτηματοδότην ἢ ἐμφυτευτὴν δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ κατεκυρώθησαν εἰς αὐτὸν δυνάμει δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 51.

Αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τοιαῦται συμβάσεις οὐ μόνον εἰσὶν ἄκυροι, ἀλλὰ καὶ ὁ εἰκονικὸς κτηματοδότης ἢ ἀγοραστὴς ἀποβάλλει καὶ τὸ κεφάλαιον, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὁποίου συνῆψε τοιαύτας συμβάσεις.

Ε'. Διηνεκεῖς ἀγροληψίαι, ἐμφυτεύσεις καὶ ἐδαφονομαί.

α. Ἀγροληψίαι.

Ἄρθρον 52.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόν

ματα ἐδόθησαν εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφύτευσιν ἢ ἐδαφονομήν, ἢ ἐπωλήθησαν ὁριστικῶς, ἀφ' οὗ περιῆλθον εἰς τὸν κτηματοδότην ἢ ἀγοραστὴν δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ συμβολαίων, ἢ κατεκυρώθησαν εἰς αὐτὸν δυνάμει δημοσίου πλειστηριασμοῦ, ἐξ ἄλλων λόγων ἢ ἀγωγῶν προερχομένων.

— 247 —

του νόμου απαγορεύεται ή σύναψις δικαιωμάτων αγροληψιών. Αί δε υπάρχουσαι διαλύονται τη αιτήσει του αγροδότου ή του αγροληπτου.

Πάσα εναντίον της παρούσης διατάξεως συναφθησομένη δικαιωματική αγροληψία είναι άκυρος, ο δε εις κατάρτισιν του περί αυτής συμβολαίου συμπράξας συμβολαιογράφος απολύεται της υπηρεσίας.

Άρθρον 53.

Επί των πρό της δημοσιεύσεως του Ιονίου Κώδικος δικαιωμάτων αγροληψιών, το αγροληπτικόν κτήμα κατά την διάλυσιν της αγροληψίας, περιέρχεται εις την αποκλειστικήν κυριότητα του κεκτημένου την μείζονα μερίδα της συνιδιοκτησίας, επί αποζημιώσει του έχοντος την ελάσσονα μερίδα κατά τους όρισμούς των άρθρων 56 και 59· δύναται όμως ο έχων την ελάσσονα μερίδα του, εάν το προτιμά. Το αυτό

Άρθρον 53.

Επί των πρό της δημοσιεύσεως του Ιονίου Κώδικος δικαιωμάτων αγροληψιών το αγροληπτικόν κτήμα κατά την διάλυσιν της αγροληψίας περιέρχεται εις την αποκλειστικήν κυριότητα του κεκτημένου την μείζονα μερίδα της συνιδιοκτησίας, επί αποζημιώσει του έχοντος την ελάσσονα μερίδα κατά τους όρισμούς των άρθρων 56 και 59· δύναται όμως ο έχων την ελάσσονα μερίδα να λάβη αυτούσιον την μερίδα

γίνεται και επί των μετά την δημοσίευσιν του Ιονίου Κώδικος συναφθεισών αγροληψιών, καθ' άς υπάρχει ρητώς συμπεφωνημένη η συγκυριότης του αγροληπτου.

Άρθρον 54.

Επί ίσων μερίδων ο αγροδότης έχει το εκλεκτικόν δικαίωμα ή να λάβη αυτούσιον το ήμισυ του κτήματος, ή να καταλίπη αυτό εις τον αγροληπτην επί αποζημιώσει κατά τους επομένους όρους.

του, εάν το προτιμά. Επί τη αιτήσει του αγροληπτου, το αυτό γίνεται και επί των μετά την δημοσίευσιν του Ιονίου Κώδικος συναφθεισών αγροληψιών, καθ' άς υπάρχει ρητώς συμπεφωνημένη η συγκυριότης του αγροληπτου, εάν όμως ούτος εξεπέλεσεν άπασας τας δια του συναλλάγματος αναδεχθείσας υποχρεώσεις ως προς την καλλιέργειαν. Εάν ο αγροληπτης δεν προκαλέση κατά τα ανωτέρω την διάλυσιν, επιφυλάσσονται τω αγροδότη πάντα τα εκ του συναλλάγματος και των νόμων προκύπτοντα δικαιώματα.

Ἄρθρον 55.

Ἐὰν ὁ αὐτὸς ἀγροδότης ἔχῃ πλείονα κτήματα παρὰ τῷ αὐτῷ ἀγροληπτῃ, ἡ διάλυσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ οὕτως, ὥστε τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν νὰ περιέλθωσιν ὁλόκληρα εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τοῦ ἀγροδότου, ἕτερα δὲ εἰς τὴν τοῦ ἀγροληπτου κατὰ τὴν ἑκάστου αὐτῶν ἐνοχὴν εἰς τὴν συγκυριότητα.

Ἄρθρον 56.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 53 ὁριζομένη ἀποζημίωσις συνίσταται εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀξίαν τοῦ λαμβανομένου μεριδίου τοῦ κτήματος τοῦ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα εἰς τὸν ἀποζημιωθησόμενον ἀνήκοντος. Πρὸς ἐκτίμησιν δὲ τοῦ κτήματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως ἀξία αὐτοῦ, συνυπολογιζομένης ὑπὲρ τοῦ ἀγροληπτου καὶ τῆς ἀξίας τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων οἰκοδομῶν ἢ τῶν μὴ σχετιζομένων πρὸς τὴν καλλιέργειαν.

Ἄρθρον 57.

Ὁ ἀγροληπτης δύναται νὰ παραιτηθῇ παντὸς ἐπὶ τοῦ κτήματος δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ ἀγροδότου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὗτος ἀποβάλλει πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἀγροληπτου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων δικαιούχων, ἐὰν ἡ παραίτησις ἐγένετο ἐν γνώσει τῶν τελευταίων.

Ἄρθρον 55.

Ἐὰν ὁ αὐτὸς ἀγροδότης ἔχῃ πλείονα κτήματα παρὰ τῷ αὐτῷ ἀγροληπτῃ, ἡ διάλυσις τῆς ἀγροληψίας δύναται νὰ γίνῃ καὶ οὕτως, ὥστε τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν νὰ περιέλθωσιν ὁλόκληρα εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τοῦ ἀγροδότου, ἕτερα δὲ εἰς τὴν τοῦ ἀγροληπτου, κατὰ τὴν ἑκάστου αὐτῶν ἐνοχὴν εἰς τὴν συνιδιοκτησίαν.

Ἐὰν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ κατέχῃ καὶ ἄλλα κτήματα δύναται πρὸς συγκέντρωσιν αὐτῶν ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἀγροληπτην δι' ἑτέρων ἐλευθέρων τῆς αὐτῆς ἀξίας καὶ κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ χωρίου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἀγροληπτης.

Ἄρθρον 56.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 53 καὶ 54 ὁριζόμεναι ἀποζημιώσεις συνίστανται εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀξίαν τοῦ λαμβανομένου μεριδίου τοῦ κτήματος τοῦ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα εἰς τὸν ἀποζημιωθησόμενον ἀνήκοντος. Πρὸς ἐκτίμησιν δὲ τοῦ κτήματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως ἀξία αὐτοῦ, συνυπολογιζομένης ὑπὲρ τοῦ ἀγροληπτου καὶ τῆς ἀξίας τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων ἀναγκαίων οἰκοδομῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν καλλιέργειαν.

Προσέτι καὶ τῶν μὴ ἀναγκαίων ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὴν διάλυσιν ζητήσει ὁ ἀγροδότης. Συμψηφίζεται δὲ ὑπὲρ τοῦ ἀγροδότου ἡ ἀξία πάσης ἐμφυτευτικῆς ἢ ἐδαφονομικῆς παροχῆς, εἰς ἣν τυχὸν τὸ ἀγροληπτικὸν κτῆμα ὑπόκειται πρὸς αὐτόν.

Ἄρθρον 57.

Ὁ ἀγροληπτης δύναται νὰ παραιτηθῇ παντὸς ἐπὶ τοῦ κτήματος δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ ἀγροδότου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὗτος ἀποβάλλει πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἀγροληπτου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων δικαιούχων, ἐὰν ἡ παραίτησις ἐγένετο ἐν γνώσει τῶν τελευταίων.

Ἄρθρον 55.

Ἐὰν ὁ αὐτὸς ἀγροδότης ἔχῃ πλείονα κτήματα παρὰ τῷ αὐτῷ ἀγροληπτῃ, ἡ διάλυσις τῆς ἀγροληψίας δύναται νὰ γίνῃ καὶ οὕτως, ὥστε τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν νὰ περιέλθωσιν ὁλόκληρα εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τοῦ ἀγροδότου, ἕτερα δὲ εἰς τὴν τοῦ ἀγροληπτου, κατὰ τὴν ἑκάστου αὐτῶν ἐνοχὴν εἰς τὴν συνιδιοκτησίαν.

Ἐὰν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ κατέχῃ καὶ ἄλλα κτήματα δύναται πρὸς συγκέντρωσιν αὐτῶν ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἀγροληπτην δι' ἑτέρων ἐλευθέρων τῆς αὐτῆς ἀξίας καὶ κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ χωρίου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἀγροληπτης.

Ἄρθρον 56.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 53 καὶ 54 ὁριζόμεναι ἀποζημιώσεις συνίστανται εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀξίαν τοῦ λαμβανομένου μεριδίου τοῦ κτήματος τοῦ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα εἰς τὸν ἀποζημιωθησόμενον ἀνήκοντος. Πρὸς ἐκτίμησιν δὲ τοῦ κτήματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως ἀξία αὐτοῦ, συνυπολογιζομένης ὑπὲρ τοῦ ἀγροληπτου καὶ τῆς ἀξίας τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων ἀναγκαίων οἰκοδομῶν τῶν σχετιζομένων ἢ μὴ πρὸς τὴν καλλιέργειαν.

Προσέτι καὶ τῶν μὴ ἀναγκαίων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὴν διάλυσιν ζητήσει ὁ ἀγροδότης. Συμψηφίζεται δὲ ὑπὲρ τοῦ ἀγροδότου ἡ ἀξία πάσης ἐμφυτευτικῆς παροχῆς εἰς ἣν τυχὸν τὸ ἀγροληπτικὸν κτῆμα ὑπόκειται πρὸς αὐτόν.

πτου λόγῳ καθυστερούντων ἐπὶ τοῦ κτήματος μεριδίων.

Ἄρθρον 58.

Ἐὰν ὁ ἀγροληπτης δὲν ἔχῃ συγκυριότητος δικαίωμα, λαμβάνει κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἀγροληψίας τὴν ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς καλλιεργείας αὔξησιν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης βελτιώσεως, ἐὰν τὴν διάλυσιν ζητήσῃ ὁ ἀγροδότης, τὸ εἰσφερθὲν τῆς ἐν τῷ καιρῷ τῆς διαλύσεως ἀξίας τοῦ κτήματος, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ κτήματος μετεβλήθη ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Ἄρθρον 59.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα 56 καὶ 58 ἄρθρα ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις δύνανται νὰ πληρωθῶσιν εἰς ἐτησίας δόσεις μετὰ τοῦ τόκου πρὸ 6 τοῖς 0|0 κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὡρισμένα.

Ἄρθρον 60.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡρισμένα γίνε-

πτου λόγῳ καθυστερούντων ἐπὶ τοῦ κτήματος μεριδίων μέχρι τέλους τοῦ 1867.

Ἄρθρον 58.

Ἐὰν ὁ ἀγροληπτης δὲν ἔχῃ συγκυριότητος δικαίωμα λαμβάνει κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἀγροληψίας τὴν ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς καλλιεργείας αὔξησιν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 58.

Ἐὰν ὁ ἀγροληπτης δὲν ἔχῃ συγκυριότητος δικαίωμα λαμβάνει κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἀγροληψίας τὴν ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς καλλιεργείας αὔξησιν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης βελτιώσεως, ἐὰν τὴν διάλυσιν ζητήσῃ ὁ ἀγροδότης, τὴν ἀξίαν τῆς δινεκοῦς νομῆς τοῦ κτήματος κατ' ἐκτίμησιν προσδιοριζομένην κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς νήσου.

Ἄρθρον 59.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα 56 καὶ 58 ἄρθρα ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις δύνανται νὰ πληρωθῶσιν εἰς χρήματα ἢ κτήματα ἴσης ἀξίας κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἀγροληπτου.

ται καὶ ἐπὶ ὑπαγροληψιῶν ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δικαιωμάτων ἑκάστου τῶν ἐνεχομένων.

Ἄρθρον 61.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συνδρομῆς τῶν δυνάμει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων ἔχει ὁ πιστωτὴς προνόμιον ἐπί τε τοῦ ἀκινήτου καὶ τῶν καρπῶν αὐτοῦ μετὰ τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς πολ. διοικονομίας, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἄλλων δανειστῶν τοῦ πιστωτοῦ ἐνασκοῦνται ἐπὶ τοῦ εἰς τοῦτον πληρωτέου ποσοῦ κατατεθειμένου εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ ἐνεχυροδανειστήριον καὶ καλουμένων τῶν δικαιούχων πρὸς ἐνάσκησιν τῶν ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος δικαιωμάτων αὐτῶν.

6'. Ἐμφυτεύσεις καὶ ἐδαφοφορίαι.

Ἄρθρον 62.

Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἐμφυτεύ-

σεων καὶ ἐδαφονομῶν ὑποκειμένων ὅμως εἰς διάλυσιν τῶν τε ἤδη ὑφισταμένων καὶ τῶν μέλλοντι συστηθησομένων, αἰτήσει τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐδαφονομέως.

Ἄρθρον 63.

Ὁ αἰτῶν τὴν διάλυσιν ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς ὀφείλει πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ κτήματος ἀπὸ τῶν βαρῶν τούτων νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸ κεφάλαιον τοῦ κανόνος, λογιζομένου τούτου ὡς τόκου τοῦ κεφαλαίου πρὸς 6 τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 64.

Ἐὰν ὁ κανὼν συνίσταται εἰς καρπούς, ἢ εἰς χρήματα μετατροπὴ αὐτῶν γίνεται ἐκτιμωμένου τοῦ κανόνος κατὰ τὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως ἀξίαν, τὸ δὲ ποσόν, ὅπερ προκύπτει ἐκ τῆς ἀξίας ταύτης, λογιζόμενον ὡς τόκος κατὰ λόγον τοῦ 6 ἐπὶ τοῖς 0|0, ἀποτελεῖ τὸ κεφάλαιον τὸ εἰς τὸν κτηματοδότην ἢ ἐμφυτευτὴν πληρωτέον.

Τὸ ἕνεκα διαλύσεως ὀφειλόμενον ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ εἰς δόσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὡρισμένα.

Ἄρθρον 65.

Περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων, περὶ τῶν δικαιωμάτων τρίτων κατὰ τοῦ κτηματοδότου, τῶν ἐνασκουμένων ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, τῆς καταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον, τῆς διαδικασίας κτλ. ἰσχύουσιν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 16—23.

Ἄρθρον 66.

Ἄρθρον 64.

Ἐὰν ὁ κανὼν συνίσταται εἰς καρπούς, ἢ εἰς χρήματα μετατροπὴ αὐτῶν γίνεται ἐκτιμωμένου τοῦ καρποῦ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα ἀποδεικνυόμενα ἐκ πράξεων τῶν πρώην Ἰονίων δικαστηρίων, τὸ δὲ ποσὸν ὅπερ προκύπτει ἐκ τῆς ἀξίας ταύτης λογιζόμενον ὡς τόκος κατὰ λόγον τοῦ 6 |0 ἀποτελεῖ τὸ κεφάλαιον τὸ εἰς τὸν κτηματοδότην πληρωτέον.

Τὸ ἕνεκεν διαλύσεως ὀφειλόμενον ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ εἰς δόσεις, πληρονομένου τοῦ πρὸς 6 0|0 τόκου τοῦ μὴ ἀποδιδομένου κεφαλαίου.

Ἄρθρον 65.

Περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων, περὶ τῶν δικαιωμάτων τρίτων κατὰ τοῦ κτηματοδότου, τῶν ἐνασκουμένων ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, τῆς καταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον, τῆς διαδικασίας κτλ. ἰσχύουσιν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 16—23 καὶ 64 τοῦ ΣΜΔ΄. νόμου.

Ἄρθρον 66.

Οἱ πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχοντες ἐμφυτευταὶ ἢ ἐδαφονομεῖς δύνανται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ κτῆμα εἰς τὸν κτηματοδότην καὶ ἐὰν μὲν ὑπάρχωσι βελτιώσεις γενόμεναι ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἢ τοῦ ἐδαφονομέως μὴ συνιστάμεναι εἰς τὴν ἁπλῆν καλλιέργειαν ἢ τὴν συντήρησιν, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐγκαταλείψεως ἀξίαν αὐτῶν, ἂν δὲ τὸ κτῆμα κατέστη χεῖρον ἐκ παίσματος τοῦ ἐδαφονομέως ἢ ἐμφυτευτοῦ ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς ἀνόρθωσιν τῆς βλάβης.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀστυκῶν ἐδαφονομῶν.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 67.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1866 ΡΝ'. νόμου περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν περὶ ἐπανελεύσεως τῶν κτημάτων ὁρισμῶν τοῦ Ἰονίου κώδικος· ἀλλ' ἡ εἰς τὸν κτηματοδότην ἐπανέλευσις τοῦ κτήματος λόγῳ ὑπερημερίας τοῦ ἀγρολήπτου, ἐμφυτεύτου ἢ ἐδαφονομέως περὶ τὴν καταβολὴν τῶν μεριδίων, ἢ τοῦ κανόνος, χωρεῖ, ἐὰν ἡ καθυστέρησις αὕτη παραταθῇ ἐπὶ 3 συνεχῆ ἔτη, ἢ ἐπὶ δύο συνεχεῖς συγκομιδάς, ἐὰν πρόκειται περὶ κανόνος ἢ μεριδίου καταβαλλομένου κατὰ διετίαν.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένη προθεσμία τῶν τριῶν ἐτῶν ἢ τῶν δύο συγκομιδῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 68.

Ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς δύναται ἄνευ βλάβης τοῦ ἰδίου δικαιώματος νὰ ἐκποιήσῃ εἰς ἄλλους τὰ ἐπὶ τοῦ ὑποτελοῦς κτήματος δικαιώματά του, ἐπιδιδομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συντάξεως ἀντιγράφου

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 57 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐμφυτεύσεων καὶ ἐδαφονομῶν ἐγκαταλειφθεισῶν, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαταλειφθησομένων.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 67.

Ἐὰν ὁ ἀγρολήπτης ἢ μισθωτὴς ἢ ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς δὲν πληρώσῃ τὸ ἐτησίως ἢ ἀνὰ διετίαν ὀφειλόμενον μερίδιον, μίσθωμα ἢ κανόνα μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως, ἀποβάλλεται ἀπὸ τῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος, μέχρις οὗ πληρώσῃ τὴν ὀφειλήν του, ἢ πληρωθῇ ὁ κτηματοδότης ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ κτήματος, ἐπιφυλαττομένων αὐτῷ τῶν ἐπὶ τοῦ κτήματος καὶ τῶν καρπῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων του.

Ἄρθρον 68.

Ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομεὺς δύναται ἄνευ βλάβης τοῦ ἰδίου δικαιώματος νὰ ἐκποιήσῃ εἰς ἄλλους τὰ ἐπὶ τοῦ ὑποτελοῦς κτήματος δικαιώματά του, ἐπιδιδομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συντάξεως

Ἄρθρον 67.

Ἐπὶ ἐπανελεύσεως ὁ κτηματοδότης ἀποδίδει εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ἀγροληπτην ἢ ἐδαφονομέα τὴν ἐπὶ τῇ καλλιεργείᾳ τοῦ κτήματος ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τῆς ἀξίας αὐτοῦ, φυλαττομένου ὑπὲρ τοῦ κτηματολήπτου τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπισχέσεως τοῦ κτήματος.

τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου εἰς τὸν ἀγροδότην ἢ κτηματοδότην διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς συναλλαγῆς.

τοῦ συμβολαίου ἀντιγράφου πρὸς τὸν κτηματοδότην ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰς ὃν περιέρχεται τὸ κτῆμα, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἄρθρον 69.

Ἐπὶ ὁριστικῆς ἐπανελεύσεως διηνεκῶν ἢ προσκαίρων ἐμφυτεύσεων καὶ ἐδαφονομῶν, ἢ προσκαίρων ἀγροληψιῶν ἥτις ἐνεργεῖται καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ ἀστικὸς νόμος ὁρίζει, ὁ κτηματοδότης ἀποδίδει εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν, ἀγροληπτην, ἐδαφονομέα ἢ μισθωτὴν τὴν ἐκ τῆς καλλιεργείας ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν, φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπισχέσεως τοῦ κτήματος. Αἱ διηνεκεῖς ἀγροληψίαι ὑπόκεινται μόνον εἰς διάλυσιν ἐνεργουμένην κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 70.

Ἡ ἐκ τῆς καλλιεργείας τοῦ κτήματος ἐπελθοῦσα αὔξησις τῆς ἀξίας αὐτοῦ καταβάλλεται εἰς τὸν ἀγροληπτην, ἐμφυτευτὴν ἢ ἐδαφονομέα καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ 1866 δικαστικῶς διαταχθεισῶν ἐπανελεύσεων ἀγροληπτικῶν, ἐμφυτευτικῶν καὶ ἐδαφονομικῶν κτημάτων, ἐκτὸς ἐὰν ἀπαραιτήτως δι' δικαστικῶν ἀποφάσεων τὸ ἐναντίον ἢ ἐὰν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 70.

Ἡ ἐκ τῆς καλλιεργείας τοῦ κτήματος ἐπελθοῦσα αὔξησις τῆς ἀξίας αὐτοῦ δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγροληπτου, ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐδαφονομέως καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ 1866 δικαστικῶς γενομένων ἐπανελεύσεων ἀγροληπτικῶν ἢ ἐδαφονομικῶν κτημάτων, ἐκτὸς ἐὰν δικαστικῶς ἀπερρίφθησαν, ἢ ἂν παρεγράφησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ νόμου, ἢ ἂν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

Ἄρθρον 70.

Ἡ ἐκ τῆς καλλιεργείας τοῦ κτήματος ἐπελθοῦσα αὔξησις τῆς ἀξίας αὐτοῦ δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγροληπτου, ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐδαφονομέως ἢ μισθωτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν διαστικῶς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων ἐπανελεύσεων ἢ μὴ ἀνανεώσεως τῶν ληξασῶν προσκαίρων ἀγροληψιῶν, ἐδαφονομῶν καὶ ἀγροληψιώσεων, ἢ μεταβολῆς τῶν διηνεκῶν εἰς προσκαίρους ἀγροληψίας, ἐμφυτεύσεις, ἐδαφονομίας ἢ μισθώσεις, ἐκτὸς ἐὰν δικαστικῶς ἀπερρίφθησαν ἢ παρεγράφησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ νόμου, ἢ ἂν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

Ἄρθρον 71.

Μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ἐπανελεύσεως, τῆς ἐπανελεύσεως τελειωθείσης δικαστικῶς, ὁ ἐμφυτευτὴς, ἀγροληπτης ἢ ἐδαφονομεὺς δύναται ν' ἀποτιμᾷ τὴν ἐπανέλευσιν καταβάλλων τῷ κτηδίκῳ αὐτοῦ τὰ ὁρισθησόμενα

λόγῳ κανόνος ἢ μεριδίου μετὰ τοῦ τόκου καὶ τὰ προσκόντως ἀποδεδειγμένα δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 72.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 16, 21 καὶ 23 ὡρισμένα ἰσχύουσι καὶ εἰς τὰς περὶ διαλύσεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν, ἐμφυτεύσεων καὶ ἐδαφονομῶν καὶ περὶ ἐπανελεύσεων δίκας.

Ἄρθρον 73.

Πᾶσα προγενεστέρα τοῦ παρόντος νόμου ἀπαίτησις, μὴ ἐπιδικασθεῖσα τελεσιδίκως, ἕνεκα κακοεπιχειρήσεως ἢ ἀγεωργησίας, καταργεῖται.

Ἄρθρον 74.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα προνόμια, ἐγγραφόμενα καθ' ὃν καὶ αἱ ὑποθῆκαι τρόπον, ὑπὸ τῶν ἀμοιβίων ὑποθηκοφυλάκων, εἰς εἰδικὸν παρ' αὐτῶν χρατούμενον βιβλίον, ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν, τὸ κτῆμα εἰς οἱανδήποτε ἐξουσίαν μεταβῇ.

Ἄρθρον 75.

Τὰ δυνάμει τῶν προγενεστέρων νόμων ὁριστάμενα προνόμια καὶ πᾶσαι αἱ ὑποθῆκαι, ὅπως διατηρήσωσι τὴν ἰσχύν αὐτῶν, ἐγγράφονται, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω βιβλίον, ἄλλως ἀπόλλυσι τὴν ἰσχύν αὐτῶν.

Ἄρθρον 76.

Πᾶσα ἐξ ἀγοραπωλησίας, ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς προγενεστέρα τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλή, εἰς χρήματα ἢ καρποὺς συνισταμένη, ὡς καὶ πᾶσα ὀφειλὴ πηγάζουσα ἐκ τῶν λεγομένων πάκτων καὶ προστυχίων, δικασθεῖσα ἢ μή, πληρώνεται εἰς δέκα ἴσας δόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων ὅμως δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν εἴκοσι δραχμῶν. Ἐὰν ἡ ἀρχικὴ ὀφειλὴ προκύπτῃ ἐκ καρπῶν, ἀποδίδονται οὗτοι αὐτούσιοι.

Ἄρθρον 75.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ ΣΜΔ'. Νόμου χορηγουμένη προθεσμία πρὸς ἐγγραφὴν τῶν δυνάμει προγενεστέρων νόμων ὁρισταμένων προνομίων καὶ ὑποθηκῶν παρατείνεται ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 75.

Τὰ δυνάμει τῶν προγενεστέρων νόμων ὑφισταμένα προνόμια καὶ πᾶσαι αἱ ὑποθῆκαι, ὅπως διατηρήσωσι τὴν ἰσχύν αὐτῶν, ἐγγράφονται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω βιβλίον, ἄλλως ἀπόλλυσι τὴν ἰσχύν αὐτῶν.

Ἄρθρον 76.

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον πάσης προγενεστέρας τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλῆς προερχομένης ἐκ μεριδίων, κανόνων, ἐδαφονομίων, κακοεργείας, ἀγεωργίας, μισθώσεως παντὸς εἴδους, πάκτου, ἐνοικίων καὶ γνησίου ἢ εἰκονικοῦ προστυχίου, ἀφ' οὗ, αἰτήσει τοῦ πιστωτοῦ, ἐκκαθαρισθῇ ἐκ τῶν ἤδη πληρωθέντων, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου, πληρώνεται ἀτόκως καὶ κατ' εἶδος εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις, ἀρχομένας ἀπὸ τῆς ἐπιβοστεως τῆς ὁριστικῆς περὶ ἐκκαθαρίσεως ἀποφάσεως.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰσοδηματικῶν προστυχίων ὑπάγονται καὶ αἱ μετὰ γεωργῶν ἢ κτηματιῶν μὴ μετερχομένων τὸ ἐμπόριον, συνομολογηθεῖσαι ἢ συνομολογηθησόμεναι ἐμπορικαὶ ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 77.

Τὰ μερίδια ἀγροληπτικῶν καὶ οἱ κανόνες ἐμφυτευτικῶν ἢ ἐδαφονομικῶν κτημάτων, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ὀφειλόμενα, ἀπολαμβάνουσι τὸ αὐτὸ προνόμιον τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 941 τῆς πολ. Δικονομίας ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ κτήματος, ἐξ οὗ ὁ κανὼν ἢ τὰ μερίδια πηγάζουσιν.

Ἄρθρον 78.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀγροληπτην νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀγροληπτικὴν μερίδα ἰδίᾳ δαπάνῃ εἰς ἐτησίαν, ἢ ἀνὰ διετίαν χρηματικὴν πρόσοδον· ἀλλ' ἡ μετατροπὴ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τοῦ εἰσοδήματος τῆς τελευταίας

εἰκοσαετίας, ἀποδεικνυομένου διὰ τῶν ἐνταλμάτων ἐκτιμήσεως ἢ ἄλλων νομίμων μέσων, ὁ δὲ πρὸς 6 0|0 τόκος τοῦ κεφαλαίου τῆς κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα ἀξίας τοῦ μέτρου ἑκάστου εἴδους ἀντικαθίσταται εἰς τὴν ἐτησίαν ἢ ἀνὰ διετίαν ἀγροληπτικὴν μερίδα.

Ἄρθρον 79.

Αἱ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου γ. τοῦ 26 ἄρθρου τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πρώην Ἰονίων δικαστηρίων καὶ τῶν προγενεστέρων ὀργανικῶν τῶν δικαστηρίων νόμων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις καὶ αἱ ἐκτιμήσεις δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν κυριότητος κτηματικῶν διηνεκῶν προσόδων.

Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῆς κυριότητος τῶν διηνεκῶν προσόδων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κτηματοδότην.

Ἡ διαδικασία γίνεται συνοπτικῶς ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 80.

Πᾶς ἀλληλέγγυος ὀφειλέτης κτηματικῶν προσόδων, ἢ ἀποζημιώσεων, ὑποχρεούμενος δικαστικῶς νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν ἢ πρόσοδον τοῦ μὴ κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ κτήματος, εἰσέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν αὐτοῦ, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσεπικλήσεως εἰς πληρωμὴν δὲν ἀποτίσῃ ὁ ἀληθὴς κάτοχος κτηματολήπτης ἅπασαν τὴν ὀφειλήν του καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 81.

Τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ζητήματα προτείνονται αὐτεπαγγέλτως, ἐπὶ ποινῇ παύσεως καὶ ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστοῦ. Ἡ διαδι-

κασία καὶ ἡ ἁρμοδιότης κανονίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 16—23 ὡρισμένα, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶς τυχὸν διατασσομένων.

Ἄρθρον 82.

Ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἐπὶ ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῶν πρώην Ἰονίων δικαστηρίων ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς περὶ παλινδικίας διατάξεις τῆς Ἰονίου πολιτικῆς δικονομίας.

Ὁ ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἀφομοιώσεως μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου χρόνος δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν τριακονταετῆ παραγραφήν.

Ἄρθρον 83.

Πᾶς ἀλληλέγγυος κτηματολήπτης δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν μερίδα του, προσεπικαλῶν τοὺς λοιποὺς ἀλληλεγγύους, εἰς τὸν κτηματοδότην, ὅπως, οὗτοι μέν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἐὰν θέλωσιν, ἀντικατασταθῶσι διὰ δη-

λώσεώς των εις τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐγκαταλείψαντος τὸ κτῆμα, ἐκεῖνος δέ, θεωρηθῇ ἀπόλυτος κύριος, ἐὰν οἱ λοιποὶ κτηματολῆπται δὲν δηλώτωσιν ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας ὅτι δέγονται αὐτά.

Δύναται δὲ καὶ εἷς μόνος τῶν ἀλληλεγγύων ὀφειλετῶν νὰ δεχθῇ τὴν ἐγκαταληφθεῖσαν κτηματοληπτικὴν μερίδα.

Ἄρθρον 84.

Κάτοχος ἀγροτικοῦ κτήματος παρακειμένου ἢ συνεχομένου μεθ' ἑτέρου τριπλασίου τὸ πολὺ κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ ἐλάσσονος ἀξίας τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν, ἀφαιρουμένων τῶν ἐπιβαρύνσεων, δύναται καὶ δικαστικῶς νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν προσφέρων συγχρόνως κατάλογον τῶν κτημάτων του, ἵνα ὁ κάτοχος τοῦ μικροτέρου ἐκλέξῃ ἕτερον ἀξίας καθαρᾶς μείζονος τὸ πολὺ 10 0|0 πρὸς ἀποζημίωσίν του. Ἐν περιπτώσει ὑποκρύψεως ἀκινήτου κτήματος, τιμωρεῖται ὁ μείζων κάτοχος ἐπὶ ἀπάτῃ.

Τὸ δικαίωμα τῆς περὶ ἀνταλλαγῆς δικαστικῆς αἰτήσεως ἔχει καὶ ὁ κάτοχος τοῦ μικροτέρου κτήματος.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου αἱ οἰκοδομαί, τὰ οἰκόπεδα καὶ οἱ ἐντὸς καὶ περὶ τὰς κώμας κῆποι.

Ἄρθρον 85.

Τὰ εἰς ἰδιώτας μεταβάντα τιμαριωτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ τιμαρίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν προσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 86.

Οἱ περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀκινήτων ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὰ βαρῶν ΣΜΑ' καὶ ΣΞΗ', καὶ ὁ περὶ νόμος συγχωνεύονται.

Ἄρθρον 87.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει διὰ τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς. Πᾶς δὲ νόμος προηγούμενος ἀντιβαίνων εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μέσσης

Κ. Β. ΚΟΚΚΙΝΟΡΗΣ,

Ν. ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ,

Ν. ΚΑΡΥΔΗΣ.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν δύο ἀναφοραί, ἃς ἡ Βουλὴ μετὰ μακρὰν ἐπὶ τῆς δευτέρας συζήτησιν παρέπεμψεν ἐπίσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἔπειτα δὲ εἷς τῶν βουλευτῶν παρεκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ βοηθείας τῆς χήρας Λόϋδ, καὶ ἕτερος νὰ σταλῇ εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς τὸ νομοσχέδιον περὶ συνοικισμοῦ βλαχοποιμένων, εἰς ὃν ὁ πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι ἀποστέλλεται ἐντὸς τῆς σήμερον.

Ὁ πρόεδρος κατόπιν ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν κλπ. γαιῶν.

Ἀξιώσαντος τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, εἶπεν, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε τὴν εἰς 4 τάξεις διαίρεσιν τῆς γῆς καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ, ὅπως γείνῃ δικαιοτέρα ἡ ἐκτίμησις. Τοῦτον δὲ ὑπεστήριξεν ἕτερος προσθείς, ὅτι αὐτὴ ἡ φύσις διαιρεῖ τὴν γῆν εἰς 4 τάξεις, εἰς ὀρεινήν, ποτιστικὴν καὶ ξηρικήν, καὶ εἰς πδινήν, ποτιστικὴν καὶ ξηρικήν, καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων ὑπάρχεται διαφορὰ σπουδαία, διὸ δὲν πρέπει νὰ ζημιωθῶσιν οὔτε τὸ δημόσιον, οὔτε οἱ ἐμφυτευταί. Ἐπρότεινε δὲ ἵνα διὰ τὰς γαίας ἑκάστης τάξεως ἡ ἀξία ἑκάστου στρέμματος ἐν ἑκάστῳ χωρίῳ προσδιορίζηται τμηματικῶς κατὰ θέσιν διακρινομένην ἐκ τοῦ ὁμοιομόρφου τῆς ποιότητος.

Ἕτερος ἀντέκρουσε τοὺς προλαλήσαντας ὑποστηρίξας ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον, διότι, ὡς εἶπε, δι' αὐτοῦ διευκολύνεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νομοσχεδίου καὶ δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐκτίμησις πρακτικωτέρα καὶ ὀλιγώτερον ἐλαττωματική. Μετὰ τοῦτο δὲ ὁμιλήσας ἕτερος, εἰπών, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐμφυτευθεῖσαι γαῖαι εἶσι σχεδὸν τῆς αὐτῆς ποιότητος, διότι οἱ ἐμφυτευταὶ πάντοτε ἐκλέγουσι τὴν ἀρίστην γῆν· ὅτι δὲ διαφορὰ ὑπάρχει μόνον μεταξὺ τῶν ξηρικῶν καὶ τῶν ποτιστικῶν γαιῶν, αἵτινες εἶσι βεβαίως καλλιτέρας ποιότητος καὶ ἀνωτέρας ἀξίας.

Ἄλλος ἐπίσης συμφωνήσας μὲ τοὺς δύο προλαλήσαντας, εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρυγε νὰ διαιρέσῃ εἰς 4 τάξεις τὰς ἐμφυτευθείσας γαίας, συνειδυῖα, ὅτι δύναται νὰ συνεπάγωνται ἀδικήματα καὶ δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ νομοσχεδίου· παρεδέχθη ὅμως τὴν διαίρεσιν εἰς δύο τάξεις, ἀλλὰ μὲ τὴν προσθήκην νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας

ἐκτὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ γνωρίσματος ἡ γονιμότης τῶν γαιῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν καρπῶν.

Κατόπιν τούτου ἐλάλησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις εἶπεν, ὅτι δύο συστήματα ὑπάρχουσι περὶ εὑρέσεως τῆς ἀξίας· τὸ μὲν ἐξετάζει ἰδίᾳ τὴν ποιότητα ἑκάστου ἀντικειμένου, τὸ δὲ συγχωνεύει ἐν μιᾷ κατηγορίᾳ ἀντικείμενα ποιότητος διαφόρου καὶ δέχεται μέσην τινὰ τιμήν· ἀλλὰ τὸ ἀ. σύστημα, καὶ τοι δίκαιον ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀποτυγχάνει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ διὰ διαφόρους λόγους· ὥστε ἐξ ἀνάγκης παρεδέχθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὸ β'. τῶν συστημάτων. Ἀλλ' ὅπως ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ 4 τάξεις γαιῶν, πρέπει νὰ προσδιορίσῃ αὐτὰς ἀκριβῶς, ὅπερ νομίζει δυσκατόρθωτον. Διὸ καὶ θεωρεῖ καλλιτέραν τὴν εἰς 2 τάξεις διαίρεσιν.

Ἕτερος ἐπίσης ὑπεστήριξε τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἐγνωμοδότησε νὰ ἀρθῇ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας ἑκάστης φορτίας εἰς τὴν ἐπιτροπήν, εἰς ἣν νὰ προστεθῇ καὶ μέλος ἀντιπροσωπεῦον τὰς γαίας τοῦ χωρίου. Ἄλλος δὲ προσέθηκεν, ὅτι αἱ γαῖαι, ὡς γνωρίζει ἐκ πείρας, διαφέρουσιν οὐσιωδῶς καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου· ὥστε, εἶπεν, ὅσῳ πλειοτέρους βαθμοὺς διακρίνομεν, τοσούτῳ προσεγγίζομεν εἰς τὸ δίκαιον, συνεπῶς δὲ παρεδέχθη τὴν εἰς δύο τάξεις διαίρεσιν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ προσδιορίζηται ἡ ἀξία τῶν γαιῶν κατὰ χωρίον καὶ κατὰ ἕξεις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ μακρὰν ἀκόμη συζήτησιν, καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ἀπεδέχθησαν τὸ ἄρθρ. ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἄλλοι δὲ ὑπεστήριξαν τὴν γνώμην τῆς πολλαπλῆς διαιρέσεως καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ πρόεδρος εἶπεν, ὅτι δύο γνῶμαι ἀντίθετοι προῆλθον ἐκ τῆς συζητήσεως· ἡ ἀ. νὰ διαιρεθῶσιν αἱ γαῖαι ἑκάστου χωρίου εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικὰς, ἡ β'. νὰ διαιρεθῶσι κατὰ τμήματα. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι δέχεται νὰ διαιρεθῶσιν αἱ γαῖαι ἑκάστου χωρίου εἰς δύο τάξεις, εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικὰς, ἑκάστη δὲ τῶν τάξεων εἰς δύο κατηγορίας ἀφορώσας τὴν ποιότητα τῆς γῆς. Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ 2 ἄρθρου, τοῦ ὑπουργοῦ ἐπιφυλαξαμένου νὰ διατυπώσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν προσεχῆ συζήτησιν.

Γενομένης κατόπιν βραχείας συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ 2 ἄρθρ. καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀποκρουσαντος τὴν τροπολογίαν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας, ὁ πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ

Ναυπακτίας, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως· ἐπίσης ἀπερρίφθη ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, καὶ ἑτέρα τροπολογία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Κυνουρίας. Ἐγένετο δὲ παραδεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ τροπολογία τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς.

Οὕτω δὲ τὸ 2 ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὸν ὁλόκληρον μετὰ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ μεταβολῶν κατὰ τὴν β'. συζήτησιν, καὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἀναστάσεως, ὅπερ θέλει ἀναγνωσθῆ εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς αὔριον καὶ καταχωρισθῆ εἰς τὰ πρακτικὰ ἐκεῖνα.

Τὸ 3 ἄρθρ. ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, ἀπορριφθεισῶν τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας καὶ τοῦ βουλευτοῦ Χαλκίδος· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρ. 3. Γενομένων ἐνστάσεων, ἢ ἂν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κρίνῃ ἀναγκαῖον, γνωμοδοτεῖ ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ὑφ' ἑνὸς πρωτοδίκου, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δὲ γνωμοδοτήσεων ἀποφαίνεται τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἢ παραδεχόμενον τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζον ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων αὐτῶν.

Ἡ κατὰ τὴν γνώμην τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική, ὅταν δὲν γίνωσι κατ' αὐτῆς ἔνστάσεις, καὶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμήσεως· ἐὰν αἱ γνῶμαι τῶν δύο ἐπιτροπῶν ὦσι σύμφωνοι, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων γνωστοποιοῦνται διὰ δημοσιευομένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 4 ἄρθρ. ὑπέβαλε τροπολογίαν εἷς τῶν βουλευτῶν Παρνασσίδος, ἣν ἀνέπτυξεν διὰ μακρῶν· ἀλλὰ τῆς ὥρας παρελθούσης, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης.
Περ. Μπούτος.
Λγ. Μαντσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣΤ'.

τῆς 19 Ἰανουαρίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν· ἐν πρώτοις ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς ὑπέβαλεν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἥτις παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν ἔχει ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν της καὶ ἐπεξεργασθεῖσα τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, παρατηρεῖ ἐν πρώτοις, ὅτι θεωρεῖ περιττὸν νὰ μακρηγορήσῃ περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου καὶ τοῦ κατεπείγοντος τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ, διότι ἱκαναὶ ἐκτίθενται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰς ἑτέρας ἐκθέσεις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1865, αἵτινες διενεμήθησαν ἤδη, καὶ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των οἱ κκ. Βουλευταί, ὅτι καὶ πάλιν τοιοῦτον νομοσχέδιον εἰσήχθη ἐν τῇ Βουλῇ χωρὶς νὰ ἐπιψηφισθῇ, καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, ἣν ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμφυτεύσεων κλπ, ὅπερ εἶναι καθ' ὅλα σχεδὸν ὅμοιον μὲ τὸ προκείμενον, τοῦ ὁποίου ἡ συζήτησις ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον θεωρεῖ περιττὸν εἰς τὸ νὰ μακρηγορήσῃ, καθ' ὅσον δὲν εὑρίσκει αὐτὸ κατ' ἀρχὴν ἀντικείμενον εἰς τὰς ἰδέας της. Ἓν μόνον ζήτημα ἠδύνατο νὰ ἐπασχολήσῃ σπουδαιότερον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν Βουλήν, ἡ δωρεὰν διανομή, ὅπερ καὶ δικαιότερον ἤθελεν εἶσθαι καὶ νόμιμον, καθ' ὅσον τοιαύτην διανομὴν γνώσει ὁ Ἕλλην, ἅμα ἤρχισε θηλάζων, οὕτως εἰπεῖν, τὸ γάλα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν τέκνων του ὡς καὶ τὴν περιουσίαν του προσέφερεν εἰς τὸν βωμὸν αὐτῆς, καὶ τοιαύτην διετύπωσαν αἱ κατὰ καιροὺς ἐθνοσυνελεύσεις. Ἐπειδὴ δυστυχῶς τοιαύτη διανομὴ δὲν ἐγένετο, ὥστε καὶ εὔκολον καὶ κατορθωτὸν ἦτο, καὶ ἐπειδὴ ἤδη πρόκειται νὰ λυθῇ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ἡ ἐπιτροπή σας ἀποβλέπουσα ἄλλως εἰς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ Κράτους, ἀναγκάζεται νὰ παραδεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὴν ἐπὶ ἀντιτίμῳ παραχώρησιν καὶ διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Παραδεχομένη τὴν ἐπὶ ἀντιτίμῳ διανομήν, εὐχαρίστως προτιμᾷ τὴν δι' ἐκτιμήσεως καὶ οὐχὶ τὴν διὰ δημοπρασίας παραχώρησιν, μέτρου δοκιμασθὲν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου καὶ ἀποτυχόν. Συνεπῶς κατ' ἀρχὴν παραδέχεται καὶ τὴν κατὰ προτίμησιν παραχώρησιν εἰς τοὺς κατόχους ὡρισμένης ἐκτάσεως.

Μετὰ τὰς ὀλίγας ταύτας γενικὰς παρατηρήσεις ἡ ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὴν εἰσήγησιν τῶν τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας ἐνόμισε δέον νὰ ἐπιφέρῃ, ἐκφράζουσα ἐν πρώτοις τὴν ἐνθάρρυντον εὐχήν της ἵνα κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν συνοδον λάβῃ ὁριστικῶς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα καὶ ἀποδυθῇ κάποια δικαιοσύνη καὶ εἰς τὸν λίαν ἄχρι τοῦδε περιφρονηθέντα ἀγωνιστὴν λαόν.

Ἐπὶ τῆς § 6'. τοῦ ἄρθρου 1 νὰ διαγραφῇ τὸ «καὶ ἐντὸς τῆς πατρικῆς οἰκίας» διότι ἐνδεχόμενον νὰ κάθηνται ἐνήλικες υἱοὶ εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς οἰκίαν, καὶ ὅμως οὗτοι ἐξασκοῦντες ἴδιον ἐπάγγελμα ζῶσιν ἐξ αὐτοῦ· τοὺς τοιούτους διατί νὰ μὴ τοὺς προσκολλήσωμεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς;

Ἐπὶ τῶν §§ α'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 3 νὰ διαγραφῇ «καὶ αἱ ὑποτεθεῖσαι κείμεναι ἀγριελαῖαι» διότι οἱ ἐξημερώσαντες καὶ ἀναπτύξαντες τὰς ἀγριελαίας ἀπὸ τοὺς κατόχους γαιῶν ἢ γωνιῶν, διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐδαπάνησαν ὄχι ὀλίγα κεφάλαια καὶ κόπους καὶ πρέπει νὰ τιμηθῶσι καὶ οὗτοι τῶν πλουσιοπαροχημάτων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τῆς γ'. § τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ προστεθῇ «καὶ νεοφωτίστων» διότι καὶ περὶ αὐτῶν δέον νὰ λεχθῇ πρόνοια.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3. § γ'. «φαλαγγιτῶν» νὰ προστεθῇ «φαλαγγιτῶν, συναγωνιζομένων ἐπὶ δημοπρασίας μὲ κατόχους φαλαγγιτικῶν γραμματίων, ἢ μὲ ἔχοντας τοιαῦτα, ὑποχρεωμένους ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὴν ἀξίαν τῆς ἀγορασθείσης γῆς, δι δομένων τῷ αἰτήσαντι τὴν ἐκποίησιν κατόχῳ φαλαγγιτικοῦ γραμματίου».

Ἡ ἐπιτροπή σας εθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν διάταξιν ταύτην, διότι θεωρεῖ ἄδικον καὶ πικρὸν δι' αὐτοὺς ἀγωνιστὰς αὐτοὺς νὰ μὴ δυνηθῶσι νὰ πραγματοποιήσωσι τὰ γραμμάτιά των, ἅτινα δὲν εἶναι ἢ ἐλάχιστα, διότι ἕνια ἐξ αὐτῶν ἐπραγματοποιήθησαν καὶ ἄλλα ἕνεκα τοῦ δυσκόλου τῆς πραγματοποιήσεως ἐπωλήθησαν εἰς εὐτελεῖς τιμὰς πρὸς ζημίαν τῶν κατόχων, καὶ ἐὰν δὲν τεθῇ ἡ διάταξις αὕτη μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ νόμου περὶ

προικοδοτήσεως, μὴ ὁριζομένου ἄλλου τρόπου τῆς πραγματοποιήσεώς των, αὐτὰ τὰ γραμμάτια ἰσοδυναμοῦν μὲ χάρτην ἁπλοῦν.

Ἐπὶ τῆς δ'. § νὰ προστεθῇ «ἡ μίσθωσις διαλύεται ἅμα εἰς τὸ μεταξὺ ἐνοικιαστοῦ καὶ δημοσίου συμβόλαιον ὑπάρχει ὁ ὅρος αὐτὸς καὶ ἅμα δηλωθῇ τὸ τεμάχιον».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἡ ἐπιτροπή σας διῃρέθη εἰς δύο γνώμας· οἱ μὲν ἐπρότειναν τὴν εἰς τέσσαρας τάξεις διαίρεσιν τῆς γῆς, οἱ δὲ παρεδέχθησαν τὴν εἰς δύο, ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον, φοβούμενοι περιπλοκὴν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν· ἄλλοι ἐπρότειναν νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς τιμῆς εἰς 50 δραχμὰς κατὰ στρέμμα, ὅπως προφυλάξωμεν τοὺς κατοίκους τῶν μικρῶν κοινοτήτων ἀπὸ ἐνδεχόμενα ἀδικήματα, ἅτινα πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπενεχθῶσι. Καὶ «ἀντὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου» «ἑνὸς ἐκ τῶν εὐπορωτέρων καὶ νουμονεστέρων δημοτῶν ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου», διότι πολλὰ συμβούλια ἐνδεχόμενον νὰ προεδρεύωνται παρ' ἀνικάνων προέδρων.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 ἡ ἐπιτροπή σας διῃρέθη εἰς δύο· οἱ μὲν ὑπεστήριξαν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν παραχωρουμένων γαιῶν κατὰ τὰς ὀρεινὰς ἐπαρχίας, ὅπου αἱ γαῖαι εἰσὶν ὀλίγαι, εἰς 40 στρέμματα, οἱ δὲ, ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον, εἰς 60. Πάντες συνεφώνησαν νὰ προστεθῇ εἰς τὸ *ποτιστικαὶ* «καθ' ὅλον τὸ ἔτος» διότι ὑπάρχουσι καὶ γαῖαι ἅπαξ κατὰ τὸ ἔαρ μόνον ποτιζόμεναι, αἵτινες βεβαίως δὲν ἔχουν τὸ πλεονέκτημα τῶν καὶ κατὰ τὸ θέρος ποτιζομένων. Μακρὰ πεῖρα καθιέρωσε καὶ τὰ δικαστήρια ἀνεγνώρισαν τὴν ἐκποίησιν τῆς κατοχῆς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ὡς νόμιμον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπή σας ἐνόμισε συνᾴδον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ προστεθῇ ἀπαγορευτικὴ πρὸς τοῦτο διάταξις ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 7, ἔχουσα οὕτω· «Πᾶσα πώλησις κατοχῆς ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς εἶναι ἄκυρος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου».

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 11 νὰ προστεθῇ ὅτι «δήλωσις γίνεται καὶ διὰ πληρεξουσίου τακτικοῦ».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12, § δ'. νὰ προστεθῇ ὅτι «ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ δημάρχου, ὅπως βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος, ὁ δηλῶν κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του εἰς τὸν δήμαρχον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις ὀφείλει ἐπὶ ἀποδείξει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν δηλώσαντα ἐντὸς δύο ἡμερῶν προσυπογεγραμμένην τὴν δήλωσιν· ἡ κοινοποίησις καὶ τὸ ἐπιδοτήριον συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου».

Ἐπὶ τοῦ 11 ἄρθρου νὰ τροποποιηθῇ ἀντὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης «τῆς περιφερείας», ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του γνωρίζει κάλλιον τοῦ τῆς πρωτευούσης τὴν ἀξίαν τῆς γῆς. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ τροποποιηθῇ οὕτως· «ἂν δικαιωθῇ ἕτερος δικαστικῶς παρὰ τὸν λαβόντα, τὸ παραχωρητήριον ἀκυροῦται, ὁ δὲ λαβὼν ἀπόλλυσι μὲν τὴν προκαταβολήν, δικαιοῦται ὅμως διὰ τὰς πληρωθείσας δόσεις» καὶ τοῦτο διότι πολλοὶ ἐνδεχόμενον νὰ εὑρίσκωνται ἐκ προηγουμένης ἐποχῆς κάτοχοι ἀμφισβητουμένων γαιῶν.

Ἐπὶ τοῦ 18 ἄρθρου νὰ προστεθῇ «ἐν παραχωρητήριον δι' ὅλα τὰ τεμάχια τὰ κείμενα ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δήμου» διότι πολλοὶ γεωργοὶ κατέχουν μικρὰ τεμάχια καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τόσα χαρτόσημα καὶ μὲ τὰ τῆς μεταγραφῆς δικαιώματα, ἀφ' οὗ καὶ προκαταβολὰς πληρόνουν καὶ χαρτόσημα, καὶ διὰ τὴν σύνταξιν ἀκόμη τῶν ἀναγκαίων ἀναφορῶν πολλὰ θὰ πληρόνουν.

Ἐν τέλει τοῦ 18 ἄρθρου νὰ προστεθῇ ὅτι «εἰὰν ἐντὸς ἑκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως δὲν κοινοποιηθῶσι πρὸς τοὺς κατόχους τοὺς ἐκπληρώσαντας τὰς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις καὶ τὰ παραχωρητήρια, τὸ δημόσιον δὲν δικαιοῦται νὰ λάβῃ δικαίωμα ἐπικαρπίας εἰς τὸ μέλλον». Προστεθῇ ἡ διάταξις αὕτη ἵνα καταβληθῇ ἡ δέουσα σπουδὴ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔγκυρον ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τῆς § δ'. τοῦ ἄρθρου 20 νὰ προστεθῇ, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 «ἀρνουμένου τοῦ δημάρχου περὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν προσόντων, ὁ δηλῶν κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, δι' ἧς προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ βεβαιώσῃ τὰ προσόντα του, καὶ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει ὁ δήμαρχος ἐπὶ ἀποδείξει νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν δήλωσίν του, ἐν ᾗ θὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεώς του. Ἐν περιπτώσει ψευδοῦς διαβεβαιώσεως, ἐκτὸς τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσεις, δυναμένου τοῦ δηλοῦντος νὰ ζητήσῃ τὴν βεβαίωσιν τῶν προσόντων του ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας», καὶ τοῦτο ὅπως περισταλῶσιν ἐνδεχόμεναι φατριαστικαὶ τάσεις τῶν δημάρχων κατὰ ἀδυνάτων κατόχων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 23 νὰ προστεθῇ εἰς τὴν λέξιν προκαταβάλλει «ἀμέσως» ὅτως μὴ περιμένῃ ὁ πληρώσας τὰ χρήματά του νὰ λάβῃ μετὰ παρέλευσιν χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος προφυλάττει διὰ τὴν ἐπιστροφὴν χρημάτων.

Ἐν τέλει δὲ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἄρθρου 23 νὰ προστεθῇ «Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως» ὅπως δυνηθῇ ὁ ἀποτυχὼν ἔγκαιρον τῆς κληρώσεως νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς αἰτήσεις του ἐπὶ ἄλλου τεμαχίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 νὰ προστεθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῶν σημειουμένων 10, 20 καὶ 26 καὶ τὸ 23, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτέθη νέα προθεσμία μὴ ὑπάρχουσα εἰς τὸ σχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 28 νὰ τροποποιηθῇ ἡ λέξις «ἐξοφλήσῃ» ἀντὶ τῆς λέξεως «πληρώσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἀξιλήτου του» προσετέθη τοῦτο ἵνα ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν κάτοχον νὰ σκεφθῇ καὶ κανονίσῃ κατὰ τὸ συμφέρον του, ἂν θέλῃ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του καὶ ἀποκαταστήσῃ ἐλευθέραν τὴν ἰδιοκτησίαν του, καὶ ἵνα τὸ δημόσιον εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον εἰσπράττῃ τὰ χρήματα, διὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνει εὐτελεῖς τόκους.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 30 ἐν τέλει νὰ προστεθῇ ὅτι «ὑποκειμένους εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς τοὺς ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς των ζημιωθέντας, οἱ δὲ ἐκ προθέσεως μὴ ἐκπληρώσαντες τὸ καθῆκόν των τιμωροῦνται καὶ μὲ φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνός».

Μέλη τινὰ ἐπρόσθεσαν νὰ τεθῇ ἡ ἑξῆς διάταξις. «Αἱ ἀναγνωρισμέναι ἐθνικοὶ διδάκτηται γαῖαι ἐπὶ ὡρισμένων χωρίων θέλουν πληρόνει τὸ ἥμισυ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας».

Μετὰ τὰς παρατηρήτεις ταύτας ἡ ἐπιτροπὴ δὲν διστάζει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι πιστεύει πὼς ἐπέφερεν ὅλας τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις, ἐπέφερεν ὅμως ὅσας ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ ὡς ἀναγκαίας· πεποιθυία δὲ ὅτι πάντες οἱ κκ. βουλευταὶ θὰ προβῶσι ποιηθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν ὅπως ἕκαστος συνεισφέρῃ τὸν ὀβολὸν τῶν διανοητικῶν κεφαλαίων καὶ τῆς πείρας του εἰς τρόπον, ὥστε νὰ λυθῇ τὸ σπουδαῖον καὶ μέγα τοῦτο διὰ τὸν λαὸν ζήτημα πρὸς ἐθνικὴν καὶ ὑλικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἐκφράζει τὴν ἐνδόμυχον αὐτῆς εὐχὴν πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς ταχείας ἐπιψηφίσεως τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, ἵνα μὴ μείνῃ καὶ ἡ παροῦσα σύνοδος μὲ τιμὴν μόνον ὅτι ἐμελέτησε καὶ ἐξέτασε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΔΑΓΡΕΣ.

Τὰ μέλη
Ι. Β. Ρούφος,
Ι. Α. Καβαλιεράτος,
Ἰω. Μπαλάφας,
Ἰω. Σοριανόπουλος.
Ὁ εἰσηγητὴς
Δ. Ν. Πονηρόπουλος.

Ἀναγνωσθείσης εἶτα ἀναφορᾶς τινος τοῦ Νικήτα Γκιτάκου, προσφέροντος τὴν οἰκίαν του ἀντὶ ἐθν. ῥιζικτῶν κτημάτων, καὶ παρακεμφθείσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν κλπ. γαιῶν.

Οὕτω δὲ λαβών τις τὸν λόγον ἀντέκρουσε τὴν ἐπὶ τοῦ τετάρτου ἄρθρου πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Παριστείδος, προτείναντος νὰ ὁρισθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τόκου ἀφοῦ βεβαιωθῇ τὸ ποσὸν τῶν φυτειῶν, ἢ νὰ αὐξηθῇ ὁ τόκος ἀπὸ 4 εἰς 6 τοῖς ἑκατόν. Εἶπε δὲ ὅτι τὸ δημόσιον δὲν θέλει ζημιωθῇ ἐκ τοῦ τόκου 4|00, διότι ὑπάρχουσι φυτεῖαι πλειότεραι τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν· ὅτι, καὶ ἐὰν τὸ δημόσιον ζημιωθῇ ὀλίγας χιλιάδας, δὲν θὰ ὑποστῇ μέγα τι κακόν· ὅτι καὶ οἱ ἰδιῶται ἐκμισθοῦσι μόλις ἐπὶ 4 τοῖς ⟨|⟩0 τὰς ἐμφυτευομένας γαίας καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τὰς συνήθεις ἀρρυθμίας· ἐπὶ τέλους δὲ ἐθεώρησε τὴν πρότασιν ἀόριστον.

Ἕτερος εἶπεν, ὅτι καὶ τὸν συμφωνεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προτάσεως, ἀποκρούει αὐτὴν· πεφαλέγεται μὲν νὰ πληρώσωσιν οἱ ἐμφυτευταὶ ποσὸν ἴσον τῇ ἐπικαρπίᾳ, ἀλλ' ἡ φύσις τοῦ ἀντικειμένου ἀπαιτεῖ χρόνον τινὰ ὅπως ἡ πρόσοδος ἐκκαθαρισθῇ καὶ ὑπολογισθῇ· ἄλλως τε, προσέθηκεν, ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ νομοσχεδίου δὲν θέλει ὑποστῇ τὸ δημόσιον πολλὴν ζημίαν, ἀφοῦ θὰ λάβῃ καὶ ἐκ τοῦ κεφαλαίου.

Ἕτερος ἀντέκρουσε τοὺς προλαλήσαντας εἰπών, ὅτι πρὶν ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐμφυτεύσεων δὲν πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὁ τόκος· ὅτι ἡ ἀοριστία τῆς προτάσεως προέρχεται ἐκ τῆς ἀοριστίας τοῦ ζητήματος, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ τόκου, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ κεφαλαίου, πρόσοδον ἴσην τῇ ἐπικαρπίᾳ.

Μετὰ ταῦτον ἄλλος ἐθεώρησε καλὸν νὰ μείνῃ ὁ ἐμφυτευτὴς ἐλεύθερος νὰ ὁρίσῃ τὸν τόκον ἢ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἥμισυ τῆς φυτείας. Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν πρότασιν, εἶπε, νομίζουσιν, ὅτι αἱ γαῖαι ἔχουσιν ὑπέρογκον τιμήν, ἀλλά, τούτου δεδομένου, ἡ πρόσοδος ἡ ἐκ τοῦ τόκου θέλει ὑπερβῇ τὴν τῆς ἐπικαρπίας· τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ νὰ καταστήσῃ παγίαν τὴν πρόσοδον τοῦ δημοσίου, μὴ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς συνήθεις ζημίας τῶν ἐμφυτευτῶν καὶ τὰς ἀρρυθμίας.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὑποβαλὼν τὴν πρότασιν βουλευτὴς Παρνασσίδος, εἶπε δὲ ὅτι δὲν ὁρμᾶται ἐκ ταμιευτικοῦ πνεύματος καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ δημοσίου, τοῦ ὁποίου ἡ καλὴ ἢ κακὴ κατάστασις ἐπιδρᾷ ἀποδαίως ἐφ' ὅλης τῆς πολιτείας· τὸ δημόσιον, προσέθηκε, θέλει ἀπολέσει τὴν ἐπικαρπίαν ἥτις αὔξανε κατ' ἔτος, θὰ λαμβάνῃ δὲ ἀντ' αὐτῆς διὰ τοῦ τόκου ποσότητα κατὰ τὸ ἥμισυ μικροτέραν· ὀφείλει λοιπὸν ἡ Βουλὴ κατὰ καθῆκον νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐλάττωσιν, ἀλλὰ τοῦτο θέλει ἐπέλθει, ἐὰν ὁ τόκος ὁρισθῇ μετὰ τὸν ἀκριβῆ ὁρισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν γαιῶν· ὁ τόκος 4 τοῖς 0|0 δέον νὰ αὐξηθῇ ἢ ἐλαττωθῇ κατὰ λόγον τῆς αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐμφυτεύσεων, τὸ δὲ χρεώλυτρον εἶναι οὐχὶ πρόσοδος, ἀλλὰ τίμημα τῆς ἐκποιηθεισομένης γῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀντέκρουσε τὸν προαγορεύσαντα εἰπὼν, ὅτι ἡ πρότασις αὐτοῦ ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκποιήσεως, ἣν δέχεται τὸ νομοσχέδιον, διότι καθιεροῖ ἀλληλεγγύην μεταξὺ ὅλων τῶν ἐμφυτευτῶν, μέρος δὲ τῶν ἐμφυτευτῶν διατρέχει κίνδυνον καταστροφῆς, ἐὰν τυχὸν δὲν δηλωθῶσιν ἅπασαι αἱ ἐμπεφυτευμέναι γαῖαι· διότι ἐκ τῶν δηλωθεισῶν θὰ λάβῃ τὸ δημόσιον διὰ τοῦ τόκου ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ὅλην ἐπικαρπίαν. Καταλήγων, εἶπεν, ὅτι καθίσταται δυσχερὴς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου διὰ τοῦ τρόπου, ὃν ὑποδεικνύει ἡ πρότασις.

Ἄλλου τινὸς εἰπόντος, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῆς προσόδου θέλει ἐπιβαρύνει ἄλλους φορολογουμένους ἐκτὸς τῶν ἐμφυτευτῶν, ἀναγκασθησομένου τοῦ δημοσίου νὰ λάβῃ ἀλλόθεν αὐτὴν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐπικαρπία μέχρι τῆς βεβαιώσεως τῆς προσόδου τῶν γαιῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι οἱ ἐμφυτευταὶ δὲν πρέπει νὰ ὦσι χείρονες τῶν ἀγορασάντων φθαρτὰ κτήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ κυβέρνησις ἔλαβε μόνον τὸ τίμημα, ἐνῷ λαμβάνει τόκον ἐκ τῶν φυτειῶν, αἵτινες εἰσὶ καρπὸς τῶν κεφαλαίων καὶ τοῦ κόπου τῶν ἐμφυτευτῶν· δὲν θὰ προέλθῃ, ἐξακολουθήσεν, οὐδὲν ἔλλειμμα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν φυτειῶν, διότι ἡ συγκεφαλαίωσις τοῦ τόκου καὶ τοῦ τιμήματος θὰ παραγάγῃ εἰσόδημα μεῖζον τῆς ἐπικαρπίας.

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἔθηκεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε μὴ κατέχα.

Ἐτέθη ἔπειτα εἰς ψηφοφορίαν κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν κατὰ τροπολογία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας, ὑπὸ δὲ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ῥοντήρη καὶ Δ. Παναγοπούλου συνήχθη, ὅτι δὲν ἐγένετο αὕτη δεκτὴ διὰ ψήφων 85 κατὰ 24.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Ῥοντήρη, Ναὶ ἢ Ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου . . . . . Ο	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Α. Κ. Μιχαλόπουλος . . . . . Ν	Ἰω. Καπιτσίνης . . . . .
Ἀντ. Βενιζέλος . . . . . Ο	Γ. Μίλησης . . . . .
Ἀναγ. Γιαννουλίδης . . . . . Ο	Α. Σ. Μήτας . . . . . Ο
Ν. Π. Καΐρης . . . . . Ο	Δ. Τσιτσάρας . . . . . Ο
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός . . . . . Ν	Κ. Γιολδάσης . . . . . Ν
Ν. Τσώκρης . . . . . Ο	Π. Μανωλίδης . . . . . Ν
Α. Ζαΐμης	Εὐθ. Γουδέλης . . . . .
Α. Δανόπουλος . . . . . Ο	Κ. Λομβάρδος . . . . .
Ἰω. Δέκας	Α. Γαΐτας Φωσκάρδης . . . Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς . . . . . Ν	Σπ. Ατσυταράκης . . . . . Ο
Σκαρλ. Σοῦτσος	Ἰω. Σούλης Πάρεας . . . .
Περ. Α. Πετράκης	Α. Γκούσκος . . . . .
Στυλ. Κολιάτσος . . . . . Ν	Ἀνδρ. Αὐγερινός . . . . . Ο
Α. Ἴσκος	Λ. Κρεστενίτης . . . . . Ο
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Θ. Δαραλέξης . . . . .
Δ. Γρίβας	Ἐπ. Κρεστενίτης . . . . .
Π. Πετιμέζης	Α. Πετραλιὰς . . . . . Ο
Α. Μαγγίνας . . . . . Ο	Δ. Κλίμακας . . . . .
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Α. Κατσίνας . . . . . Ν
Κ. Πλαπούτας . . . . . Ο	Ἀναγ. Δημητρίου . . . . . Ο
Α. Ἀντωνόπουλος . . . . . Ο	Γ. Δελένδας . . . . .
Χ. Ῥηγόπουλος . . . . . Ο	Σπ. Μαλασπίνας . . . . . Ο
Ἰω. Ῥάλλης . . . . . Ο	Γ. Μ. Βαλλιάνος . . . . . Ο
Κ. Λαμπρυνόπουλος . . . . . Ο	Κ. Δ. Πετσάλης . . . . . Ο
Κωνστ. Κασσονάκος . . . . . Ο	Μ. Παΐζης . . . . . Ο
Θεόδ. Τσαννετάκης . . . . . Ο	Θρ. Ζαΐμης . . . . . Ο
Ἰωάν. Σαφάκας . . . . . Ν	Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . . Ο
Ν. Κατσικαπῆς . . . . . Ο	Α. Διαμαντόπουλος . . . .
Ἀριστ. Λιδωρίκης	Γ. Παπαδαῖος . . . . . Ο

Ἰω. Σηριανόπουλος .. ..
Γ. Περβώτης .. .. Ο
Κ. Δαγρές .. .. Ο
Ἰω. Φλέσσας .. .. Ο
Α. Κοντόσταυλος .. ..
Δ. Λένωσης .. ..
Γ. Παπανικολάου .. .. Ο
Ἰω. Μπαλάφας .. .. Ο
Ν. Μ. Κοζαδίνος .. .. Ο
Ν. Ἀγγελίδης .. .. Ο
Ἰ. Πολυλᾶς .. ..
Α. Παπαδάτος .. ..
Ἰω. Τοπάλης .. .. Ο
Ἰω. Δεληγιάννης .. ..
Σπαρ. Καμπερόπουλος .. .. ..
Ἀνδρ. Νοταρᾶς .. ..
Σ. Α. Νοταρᾶς .. .. Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης .. .. Ο
Α. Μεταξᾶς .. .. Ο
Σ. Μονόπωλης .. ..
Α. Μαντζαβίνας .. .. Ο
Γ. Δρακονταειδῆς .. ..
Δ. Ῥαπτάκης .. .. Ο
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο
Κ. Πανάρετος .. .. Ο
Α. Καρδαρᾶς .. ..
Θ. Θερμογιάννης .. ..
Γ. Βακαλόπουλος .. .. Ν
Δ. Σαρρηγιάννης .. .. Ο
Ν. Βαρβιτζιώτης .. .. Ο
Ἰω. Βαλασόπουλος .. ..
Ν. Θ. Λεώπουλος .. .. Ο
Ἀναστ. Κορφιωτάκης .. ..
Σπ. Κοπανίτσας .. ..
Γ. Λάππας .. .. Ο
Φ. Ι. Φίλωνος .. ..
Γερ. Σέρβος .. .. Ο
Σπ. Βαλαωρίτης .. .. Ο
Α. Σταματόπουλος .. .. Ν
Δ. Τσαμότουλος .. .. Ο

Θ. Γεωργίου .. ..
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .. .. .. Ν
Ἰω. Ταμπακόπουλος .. ..
Χ. Α. Χριστόπουλος .. ..
Δ. Ζέγγελης .. .. Ο
Π. Κ. Μανέτας .. .. Ν
Ἠλ. Φλέσσας .. .. Ν
Ἀθ. Κατριβάνος .. .. Ο
Ἰω. Πανούσης .. ..
Γ. Μαλέας .. .. Ο
Ν. Παγκράτης .. .. Ο
Κ. Κοκκινώρης .. .. Ο
Ν. Καρύδης .. .. Ο
Ἐπ. Δεληγεώργης .. ..
Γ. Γουλιμᾶς .. .. Ο
Ἀλιξ. Κουμουνδοῦρος .. .. .. Ο
Περ. Μπούτος .. .. Ο
Ἰω. Παπατσώνης .. ..
Ἰω. Προβελέγγιος .. .. Ο
Ἰω. Ταταράκης .. .. Ο
Α. Ῥαυτόπουλος .. ..
Μ. Δαμιράλης .. ..
Κ. Κρίσπης .. .. Ο
Ν. Φαρμάκης .. .. Ο
Α. Ῥοντήρης .. .. Ν
Εὐθ. Πλαστήρας .. .. Ν
Γρηγ. Δημητριάδης .. .. Ο
Κ. Εὐθυμιόπουλος .. .. Ν
Κίμων Χριστοδούλου .. .. ..
Δ. Σαράβας .. .. Ν
Α. Καπετανάκης .. ..
Μ. Καπετανάκος .. ..
Ἰω. Κατσάκος .. ..
Χ. Χριστόπουλος .. ..
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .. .. .. Ο
Α. Παπαλέξης .. ..
Π. Κωσταντᾶς .. .. Ο
Θ. Ῥωμαίος .. .. Ο
Ν. Λαύδρος .. .. Ο
Γ. Ἰακωβάτος .. ..

Χ. Ἰακωβάτος .. ..
Μ. Χαριτάτος .. ..
Α. Μουρίκης .. ..
Εὐθ. Κεχαγιᾶς .. .. Ο
Α. Καραλίβανος .. .. Ο
Π. Τζαμαλᾶς .. .. Ν
Περ. Καλαμογδάρτης .. ..
Θ. Κανακάρης .. ..
Γ. Ῥοῦφος .. ..
Γ. Πράτσικας .. ..
Α. Μισυρλῆς .. .. Ν
Δ. Τριγγέτας .. ..
Γ. Δελλαπόρτας .. ..
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος .. Ο
Ἰω. Δεστούνης .. .. Ο
Κ. Ἐπιφανίου .. ..
Γ. Α. Γεωργιάδης .. .. Ο
Δ. Ι. Κουναπιώτης .. ..
Γ. Κούτσης .. ..
Γ. Μπούμπουλης .. ..
Δ. Χρηστίδης .. .. Ο
Π. Σιβαστόπουλος .. ..
Α. Βαρβιαδάκης .. ..
Ἰω. Ζαλώνης .. ..

Μ. Ε. Παρίσης .. .. Ο
Ἰακ. Παξιμάδης .. ..
Σ. Σωτηρόπουλος .. .. Ο
Δ. Πονηρόπουλος .. .. Ο
Ἀθ. Γρηγοριάδης .. ..
Β. Σκαλτσοδήμος .. ..
Κ. Στεργιαλόπουλος .. .. Ο
Στ. Κοριζῆς .. .. Ν
Ν. Πιπῖνος .. ..
Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..
Ἰω. Καλογιάννης .. ..
Θ. Γκίκας .. ..
Δ. Χατζίσκος .. .. Ν
Δ. Τσιριμῶκος .. .. Ο
Γ. Δυοβουνιώτης .. .. Ν
Γ. Κ. Χουλούμης .. .. Ο
Δ. Κριεζώτης .. .. Ο
Δ. Οἰκονόμου .. .. Ο
Κ. Πιτσάλης .. .. Ν
Μ. Λβέρωφ .. .. Ν
Κ. Νικάδημος .. .. Ο
Ἰω. Καπσιάς .. ..

Εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ μετὰ τὰς λέξεις «ἑξαετὴς δόσις» ἡ φράσις «κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας.»

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, θεωρηθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀσχέτου καὶ ἐπομένως παραπεμφθείσης εἰς τὸ οἰκεῖον ἄρθρον ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 4. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων φυτειῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 προκαταβολῶν ἀποδίδεται εἰς δέκα ὀκτὼ ἔτησίας ἴσας δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας· ἑκάστη δόσις περιέχουσα 4 τοις ἑκατὸν χρεωλύτρων καὶ 4 τοις ἑκατὸν τόκων ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θέλει πληρώνεσθαι τὴν 1 7βρίου ἑκάστου ἔτους διὰ τὰς λοιπὰς φυτείας, διὰ δὲ τὰς ἐλαιοφυτείας τὴν 1 Δεκεμβρίου, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παραχωρήσεως. Οἱ λαμβάνοντες ὅμως τὰ παραχωρητήρια μετὰ τὴν 15 Ἰουνίου πληρώνουσι τὴν

πρώτην δόσιν κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐποχὰς τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὑποχρεοῦνται δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τὰς παραχωρήσεως εἰς τὴν πλήρωσιν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον.»

Ἐπίσης τὸ ἀναῦλητθὲν ἄρθρον 2, διατυπωθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναγνωσθέν, ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως ἔχον ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 2. Αἱ γαῖαι, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν αἱ φυτείαι, διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικάς, ἑκάστη δὲ τῶν κλάσεων ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τάξεις, α. καὶ β'.

Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ἕνα εἰδικὸν πάριδρον ἢ τὸν ἀμοιβὸν εἰδικὸν καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, διαιρεῖ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου χωρίου εἰς γενικὰς τοποθεσίας ὄχι πλείονας τῶν ἓξ καὶ περιγράφει ἐν πρωτοκόλλῳ ἀκριβῶς τὰ ὅρια ἑκάστης τοποθεσίας. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντάσσεται εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον, τὸ δὲ ἕτερον κατατίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον καὶ οἰκεῖον παρεδρεῖον.

Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν εὐπολιπποτέρων δημοτῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γαιῶν, προσδιορίζουσα κατὰ χωρίον ἓν μόνον τίμημα διὰ τὰς γαίας ἑκάστης τάξεως. Συνάμα δὲ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῶν τοποθεσιῶν, ἀποφαίνεται εἰς ποίαν τάξιν πρέπει νὰ καταταχθῶσιν αἱ γαῖαι ἑκάστης τοποθεσίας.»

Μετὰ ταῦτα ὑπέβαλεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τὰ ἑξῆς νομοσχέδια μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ ἐκθέσεων.

α'. Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

β'. Περὶ χορηγίας ἐκτάκτων πιστώσεων δραχμῶν 130,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1871 διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς Ἀμφιτρήτης.

γ'. Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 321,211 καὶ 43/00 τῆς χρήσεως τοῦ 1870, ἔχοντα ὡ, ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλλ. Βασιλείου οὐδέποτε κατωρθώθη ἡ ἔγκαιρος καὶ τακτικὴ εἰσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων. Ἑκάστη χρῆσις λήγουσα κατέλειπεν ἱκανὰ καθυστεροῦντα, τὰ

ὁποῖα προϊόντος τοῦ χρόνου κατέστησαν ὑπέρογκα, καὶ ἑπομένως ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν δυσχερής· αἱ δὲ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη γενόμεναι ἀπέναντι αὐτῶν εἰσπράξεις, μικρότεραι τῶν συγχρόνων καθυστερημάτων οὖσαι, οὐδεμίαν ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσιν ἐλάττωσιν, προστιθεμένων νέων κατ' ἔτος μεγαλειτέρων εἰς τὰ προγενέστερα. Τὴν ἐκρυθμον καὶ ἀνώμαλον ταύτην κατάστασιν σποραδαίως ἐπιδρῶσαν ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους, συνησθάνθησαν κατὰ καιροὺς αἱ κυβερνήσεις καὶ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, καὶ διάφοροι ἐξεδόθησαν εὐεργετικοὶ νόμοι, πολλὰς παρέχοντες τοῖς ὀφειλέταις εὐκολίας, ἀλλ' οὐδ' αὐτοῦ ἐπέτυχον τοῦ σκοπουμένου, διότι κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1864, μέχρι τοῦ ὁποίου φθάνουσιν οἱ κατηρτισμένοι ἀπολογισμοί, ἔμειναν ὀφειλόμενα δραχμαὶ 56,114,446.93. Ἐκ δὲ τῶν προσωρινῶν ἀπολογισμῶν τῶν χρήσεων 1865—1869 προκύπτει, ὅτι ἑκάστη τῶν χρήσεων τούτων ἀφῆκε κατὰ τὴν λῆξιν της τὰ ἑξῆς ὑπόλοιπα καθυστεροῦντα.

Χρῆσις τοῦ	1865	δραχ.	2,308,505.20
»	1866	»	2,677,958.—
»	1867	»	2,903,998.—
»	1868	»	3,496,443.08
»	1869	»	3,448,218.—
Τὸ ὅλον δραχ.			11,835,129.28

Εἰσεπράχθησαν δὲ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἀπὸ ἐσοδα κεκλεισμένων χρήσεων·

Τὸ	1861	δραχ.	1,517,908.—
»	1865	»	1,038,617.45
»	1866	»	974,904.—
»	1867	»	998,644.—
»	1868	»	721,238.27
»	1869	»	712,655.—
Τὸ ὅλον δραχ.			5 963,966.72

Ἤτοι ἐλαττον τῶν ὑπολοίπων κατὰ δραχ. 8,871,162.56, ὥστε τὸ σύνολον τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1870 ἀπὸ ἐσοδα κεκλεισμένων χρήσεων καθυστερούντων ἀνέρχονται εἰς δραχ. 65 ἑκατομμύρια.

Ἡ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὔξησις τῶν ὑπολοίπων καθυστερούντων ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἀπὸ ἐσοδα κεκλεισμένων χρήσεων εἰσπράξεων ἀφ' ἑτέρου ἐφείλκυσαν σποραδαίως τὴν πρω-

σοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς. Καὶ δὴ περὶ τὰ τέλη τοῦ 1867 ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν δύω προτάσεις βουλευτῶν, ἡ μὲν περὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν, ἡ δὲ περὶ χορηγήσεως μακρᾶς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπὸ κεκλεισμένας χρήσεως ὀφειλομένων. Ἡ Βουλὴ συνέστησε πρὸς ἐξέτασιν τῶν προτάσεων τούτων εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ὦμαι μέλος καὶ εἰσηγητὴς, καὶ ἡ ὁποία κατὰ τὴν πρώτην καὶ μόνην αὐτῆς συνεδρίασιν ἀπεφήνατο ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ συνταχθῇ νέος νόμος περὶ καταδιώξεως, μὴ χορηγούντων τῶν ὑπαρχόντων εἰς τοὺς ταμίας τ' ἀναγκαῖα καὶ πρόσφορα μέσα.

Συνέταξα λοιπὸν ἔκτοτε σχέδιον τοιούτου νόμου, τὸ ὁποῖον ἐπιξεργασθεὶς ἤδη καὶ ἀκούσας τὰς παρατηρήσεις τῆς ὑπηρεσίας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν κρίσιν καὶ ἐπιψήφισιν.

Κατ' ἐμὲ, αἱ καθυστερήσεις προέρχονται κατὰ μέγα μέρος, διότι οἱ ὑπάρχοντες περὶ καταδιώξεως νόμοι ὑποβάλλουσι τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἴσπραξιν ταμίας εἰς διαφόρους περιορισμοὺς καὶ παλλάκεις δὲν χορηγοῦσιν αὐτοῖς οὐδ' αὐτὰ τὰ ὑπὸ τῶν κοινῶν νόμων πρὸς τοὺς ἰδιώτας παραχωρούμενα μέσα. Οὕτω π. χ. ἐνῷ πᾶς ἰδιώτης, ἔχων τίτλον ἐκτελεστὸν, δύναται νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου του, ὁ ταμίας δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἄνευ προηγουμένης ἀπογραφῆς· ἐνῷ ὁ ἰδιώτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραγγείλῃ πάντα δικαστικὸν κλητῆρα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατάσχεσιν, ὁ ταμίας εἶναι ὑπόχρεως νὰ ζητῇ τὸν διορισμὸν εἰδικῶν κατασχετῶν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· ἐνῷ ὁ ἰδιώτης, ὅταν ὁ τίτλος του περιέχῃ προσωπικὴν κράτησιν, ἐκτελεῖ ταύτην διὰ κλητήρων, ὁ ταμίας, τοῦ ὁποίου πάντες οἱ τίτλοι περιέχουσι τὸν ὅρον τοῦτον, δὲν ἔχει ἄλλο δικαίωμα εἰμὴ μόνον νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ἡ δὲ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀφίνεται εἰς τὴν φροντίδα τῆς διοικητικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς. Ἔνεκα τούτου οὐ μόνον προσκόπτει ἡ εἴσπραξις, ἀλλὰ δὲν δύνανται καὶ νὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ περὶ εὐθύνης τῶν ταμιῶν ὁριζόμενα, διότι οὗτοι παρουσιάζονται πάντοτε κατὰ τὸ τέλος διαλογισμένοι, ἐπιρρίπτοντες τὸ σφάλμα εἰς τὰς ἄλλας συμπραττούσας ἀρχάς.

Πρὸς ἀποφυγὴν ὅλων τούτων ἐθεώρησα καταλληλον, περιλαμβάνων εἰς ἕν πάντα τὴν περὶ καταδιώξεως νομοθεσίαν, ὅπερ τὰ μέγιστα κρίνεται ὠφέλιμον, ν' ἀφήσω τὴν ἀναγκαίαν ἐλευθερίαν εἰς τὰ ἐπιτετραμμένα τὴν εἴσπραξιν ὄργανα διὰ νὰ καταστήσω οὕτω πραγματικὴν καὶ τὴν εὐθύνην αὐτῶν.

Τὸ Νομοσχέδιον διαιρεῖται εἰς ἓξ κεφάλαια, ὧν τὸ α'. πραγματεύεται περὶ τῆς προσκλήσεως τῶν ὀφειλετῶν, ἤτοι τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, τὸ β'. περὶ τῶν καταναγκαστικῶν μέσων, τὸ γ'. περὶ τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν, τὸ δ'. περὶ τῶν γενικῶν διατάξεων τῶν εἰς τὰς ἀναγκαστικὰς ἐκτελέσεις ἐφαρμοζομένων, τὸ ε'. περὶ τῶν ποινικῶν διατάξεων τῶν εἰς τὴν παραβίασιν τοῦ Νόμου ἐφαρμοζομένων, καὶ τὸ ς'. περὶ τῆς διὰ τρίτων ἢ ἐργολάβων εἰσπράξεως τῶν φόρων.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Τὸ ἄρθρον 1 ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ΣΠΔ'. τοῦ 1855, ἁπλοποιηθὲν ἄνευ τινὸς τῶν συμπεριόντων τῶν φορολογουμένων ἐλάττης.

Τὸ ἄρθρον 2 ἐλήφθη ὡσαύτως ἐκ τοῦ αὐτοῦ Νόμου· πλειοτέρα δὲ μόνον εὐκολία ἐχορηγήθη τῷ Ταμίᾳ περὶ τὴν πρόσκλησιν, καθόσον δύναται νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἐπίδοσιν τῆς προσκλήσεως καὶ ἄλλα δημόσια πρόσωπα ἐκτὸς τῶν ταμιακῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ εἰσπράκτορος.

Τὸ ἄρθρον 3 ἐλήφθη κατ' οὐσίαν ἐκ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Τὸ ἄρθρον 4 ἐκφράζει ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον παραδεδεγμένην, ἂν καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου καθιερωῖ· τὸ δὲ 5 στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσιμένου ἤδη ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας κανόνος, ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ ἐκδιάσῃ πᾶσαν ἀπαίτησίν του διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Τὸ ἄρθρον 7 ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1837 Διατάγματος.

Τὰ ἄρθρα 8—23 κανονίζοντα τὰ περὶ τὴν κατάσχεσιν κινητῶν, δὲν περιέχουσι καινοτομίαν τινὰ, ἀλλ' ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ὑπαρχούσης Νομοθεσίας. Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 δίδεται μείζων εὐκολία τῷ Ταμίᾳ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως προσώπων· διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 10 ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν κατάσχεσιν μάρτυρα ἀντὶ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, καθόσον αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ παρεμβάλλουσι συχνάκις προσκόμματα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων πράξεων· ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 14 τὸν συμβολαιογράφον, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ τὸν δήμαρχον, διότι οἱ συμβο-

λαιογράφοι, ὡς οἱ συνήθεις ὑπάλληλοι ἐπὶ τῶν πλειστηριασμῶν, εἶναι τὰ καταλληλότερα πρόσωπα.

Ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ συμβολαιογράφος, πρέπει νὰ προσαχθῶσιν αὐτῷ αἱ ἀποδείξεις, ἃς ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 14. Διὰ τὰς γενικὰς προσκλήσεις τῶν φορολογουμένων ἀρκετὸν ἐθεωρήθη πιστοποιητικὸν τοῦ Ταμίου, ὅτι ἀπεστάλησαν αἱ προσκλήσεις αὗται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν· διότι, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ νομοσχεδίου τιμωρεῖ τὸν δήμαρχον, ὅστις ἤθελε παραλείψει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐπιβαλλομένης αὐτῷ ὑποχρεώσεως, ὑπάρχει ἱκανὴ ἐγγύησις ὅτι ὁ φορολογούμενος θέλει μάθει τὴν γενομένην αὐτῷ πρόσκλησιν πρὸς πληρωμήν.

Ἡ καινοτομία ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 εἰσαγομένη δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ περιστατικοῦ, ὅτι ἐνταῦθα τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς ὑπερθεματιστὴς καὶ ἕνεκα τούτου δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ ἐνδεχομένας συνεννοήσεις τοῦ ὀφειλέτου μετ' ἄλλων, ὅπως προσενεχθῇ ἐλάχιστον τίμημα πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου.

Τὸ ἄρθρον 22 ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου ΣΠΑ'.

Τὸ ἄρθρον 23 περιορίζει τὰ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως δικαιώματα τοῦ καταδιωκομένου ὀφειλέτου εἰς τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ κατ' οὐσίαν δικαίου τοῦ ἀρκοῦσι· δὲν δύναται ὁ ὀφειλέτης καταδιωκόμενος παρὰ τοῦ Ταμίου, ἤγουν παρὰ δημοσίας ἀρχῆς, νὰ παραπονεθῇ ὅτι ὑπάρχει ἀταξία περὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκτελέσεως, διότι δὲν εἶναι πιθανὸς ὁ τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς τοῦ· ἀληθὲς συμφέρον ἔχει μόνον ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ὕπαρξιν, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ Νόμος χορηγεῖ αὐτῷ κατ' οὐσίαν πᾶσαν ὑπεράσπισιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐπίσης δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 καὶ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκτελέσεως, ἂν παρεῖφθη ἀτιλῶς πρᾶξίς τις ἐκτελέσεως.

Τὰ ἄρθρα 24—36 ῥυθμίζουσι τὰ περὶ τῆς κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων· ἐλήφθησαν δὲ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ Νόμου ΦΚΣ'. τῆς 11 Ἀπριλίου 1859 περὶ τῆς Τραπέζης. Ἐπομένως αἱ ἐξαιρετικαὶ διατάξεις, ἃς περιέχουσιν, εἶναι ἀρκούντως δεδικαιολογημέναι, ἀφοῦ ἐχορηγήθησαν τοῖς αὐτοῖς προνόμια καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἀντὶ τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμήν, ἣν ἐγγράφει ἡ Τράπεζα εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, ἐγγράφεται ἐνταῦθα ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25

τοῦ Νομοσχεδίου συνταττομένη περιγραφή, ἥτις ἐπέχει θέσιν κατασχέσεως.

Τὸ ἄρθρον 26 ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ὁμώνυμον ἄρθρον τοῦ Νόμου τῆς Τραπέζης· εἰς τὸ ἐδ. ἐ. ἀπηλείφθη ἡ φράσις «τοὺς ὅρους,» καθόσον ἐπὶ ἐκποιήσεων, ἃς τὸ δημόσιον ἐπισπεύδει, δὲν πρέπει νὰ τίθενται ὅροι, ἤτοι αἱρέσεις καὶ προθεσμίαι εἰς τὰς ἐκποιήσεις. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Νόμου τῆς Τραπέζης διεγράφη ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ὅλως ἄσκοπος, ἡ περικοπὴ «καὶ ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἂν ἔχῃ οἰκοδομήν.»

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζόμεναι προθεσμίαι εἶναι κατά τι συντομώτεραι τῶν προθεσμιῶν τοῦ 27 ἄρθρου τοῦ Νόμου τῆς Τραπέζης· ἐλήφθησαν ὅμως ἐκ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1838 Νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1835 Νόμου.»

Τὰ ἄρθρα 29—31 ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ ἄρθρα 28, 30 καὶ 31 τοῦ Νόμου τῆς Τραπέζης. Κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ σχεδίου δὲν δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ προσβάλῃ τὸν πλειστηριασμὸν προτείνων ἐλλείψεις περὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ κτήματος, ἀλλὰ μόνον ἀταξίας τοῦ προγράμματος ἢ τῶν μεταγενεστέρων αὐτοῦ πράξεων. Αἱ δὲ περὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ κτήματος ἐλλείψεις, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἔλαβον χώραν τοιαῦται, δὲν εἶναι οὐσιώδεις, ἅμα τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ συνετάχθη ὅπως τὸ ἄρθρον 26 ὁρίζει.

Τὰ ἄρθρα 32—36 ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὰ ἄρθρα 32—36 τοῦ Νόμου τῆς Τραπέζης· μικραὶ τροποποιήσεις μόνον ἐγένοντο ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ καταδιώκοντος δημοσίου, ἀναγκαῖαι οὖσαι· κατὰ τὸ 2 ἐδ. τοῦ ἄρθρου 34 τὸ δημόσιον ἀποδίδει ἄνευ τόκου τὸ πλεόνασμα τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, καθόσον ἡ κατάθεσις τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἣν τὸ ἄρθρον τοῦτο διατάσσει, ἐπέχει τόπον παρακαταθήκης.

Τὰ ἄρθρα 37—41 κανονίζουσι τὰ περὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου. Δὲν περιέχουσιν ἐξαιρετικὴν διάταξιν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου· εἰμὴ μόνον ὅτι ἀγωγὴ περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως δὲν ἀπαιτεῖται νὰ κινηθῇ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὅπερ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν οὕτως ἔχει.

Τὰ ἄρθρα 42—45 ῥυθμίζοντα τὰ περὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν, συνετάχθησαν σύμφωνως τῇ ἰσχυούσῃ νομοθεσίᾳ καὶ δὲν χρήζουσι περαιτέρω ἐξηγήσεως. Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 43 καὶ 44 ὑπάρχοντες νεωτερισμοὶ δικαιολογοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεως ἐκτεθειμένων λόγων.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 ὁρίζουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου. Περιέχουσι δὲ ἄλλας μὲν ἐπεξηγηματικὰς διατάξεις τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τόκων, ἄλλας δὲ εὐεργετικάς, τοῦ δὲ ἄρθρου 48 ἡ διάταξις δικαιολογεῖται ἀφ' ἑαυτῆς, διότι ὄχι μόνον ἄτοπον καὶ λίαν σκανδαλώδες εἶναι νὰ δίδωνται νέαι παρὰ τοῦ δημοσίου πιστώσεις εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες μὴ θελήσαντες ἢ μὴ δυνηθέντες νὰ ἐξοφλήσωσι τὰς προγενεστέρας ὑποχρεώσεις των ἀντλαμβάνουσι νέας μὲ τὸν προφανῆ σκοπὸν τοῦ νὰ καταχρατήσωσι τὰ δημόσια χρήματα.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Αἱ γενικαὶ διατάξεις αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο στηρίζονται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῆς ἰσχυούσης ἤδη νομοθεσίας. Τὸ ἄρθρον 50 ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Νόμου τῆς Τραπέζης. Ἀρμοδιώτερον πρόσωπον νὰ παραστῇ τὸ δημόσιον ἐν ταῖς τοιαύταις δίκαις εἶναι ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐκτέλεσιν ταμίας· ἡ δὲ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία περιωρίσθη εἰς δέκα ἡμέρας κατὰ τὸ ἄρθρον 871 τῆς πολ. Δικονομίας. Τὸ ἄρθρον 52 ἐκφράζει σαφέστερον ὅ,τι τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου τῆς 7 Φεβρουαρίου 1835 ἠθέλησε νὰ εἴπῃ. Ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐκτέλεσιν ταμίας εἶναι δημόσιον πρόσωπον, ἐπομένως ὑποτίθεται ὅτι συμμορφοῦται μὲ τὸν Νόμον κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Ἡ περιεχομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 52 διάταξις ἐθεωρήθη ἀναγκαία πρὸ πάντων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δόσεων τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιουμένων ἐθν. γαιῶν καὶ κτημάτων καὶ τῶν ἀνανεουμένων χρεῶν, διότι ἄνευ αὐτῆς τὸ δημόσιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμόζῃ κατ' αὐτῶν τὸ μέτρον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ ἀκριβέστερον ἡ εὐθύνη τῶν εἰσπρακτόρων καὶ νὰ κηρυχθῶσιν οὗτοι ὑπεύθυνοι καὶ καταδικωχθῶσι δι' ὅλον τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελον εἰσπράξει.

ΚΕΦΑΛ. ς'.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ τῆς διὰ τραπεζιτῶν ἢ ἐργολάβων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, γενομένη δεκτὴ εἰς ἄλλα Κράτη, ἔφερε τὰ πλέον εὐάρεστα ἀποτελέσματα, διότι οὐ μόνον κατωρθώθη ἡ ἀπάλλαξις τῶν δημο-

σίων ἐσόδων εἰσπράξεως, ἀλλὰ καὶ ἐξέλιπεν ὁ φατριασμὸς καὶ ἡ μερολυψία, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουσι συνήθως τὴν ἐνέργειαν τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων. Ἀντὶ νὰ ἀνατίθηται ἡ εἴσπραξις εἰς εἰσπράκτορας, οἵτινες ὑποδεικνυόμενοι ἀπὸ τῶν μὲν καὶ τὸν δὲ μικρὰν ἔχουσι συναίσθησιν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων, καὶ οἵτινες διὰ μυρίων μέσων ἀποφεύγουσι τὴν εὐθύνην των, νομίζω ὅτι εἶναι πολὺ συμφερώτερον νὰ παραδίδεται εἰς ἐργολάβους, οἵτινες ἔχοντες ἀπέναντι τοῦ δημοσίου τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς εἰσπράκτορας ὑποχρεώσεις, ἀλλ' ἐνεργοῦντες ἀποκλειστικῶς δι' ἴδιον λογαριασμὸν θέλουσι πράττει πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτοὺς εἰσπράξεων.

Τὸ ἄρθρον 57 κανονίζει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ἀμοιβῆς, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἐργολάβους ἡ εἴσπραξις, καὶ κατονομάζει τὰ ἔσοδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ γείνῃ χρῆσις τοῦ μέτρου τούτου· εἶναι δὲ ταῦτα οἱ φόροι ἐν γένει καὶ ἄλλα τινὰ, τὰ ὁποῖα κατὰ μικρὰς ποσότητας ὀφείλονται παρὰ πολλῶν ὀφειλετῶν.

Τὰ ἄρθρα 62—65 διαλαμβάνουσι τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐργολάβων, οἵτινες κατὰ τὴν κρίσιν μου εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀποχρώντως τὸ δημόσιον διὰ τὴν βαθυμίαν ἢ κακὴν πίστιν αὐτῶν.

Τὸ δὲ ἄρθρον 66 περιέχει τὰ δικαιώματα τῶν ἐργολάβων, ἅτινα ἐλήφθη πρόνοια νὰ ὦσι τοιαῦτα, ὥστε νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς πάντα τὰ νόμιμα μέσα, ὅπα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἀνελήφθησαν.

Ἀφοῦ ἡ ἀνάγκη τῆς τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νομοθεσίας ἐγίνετο πρὸ πολλοῦ ἐπαισθητὴ, νομίζω ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦσι πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάζω. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐκ τῆς μελέτης καὶ συζητήσεως αὐτοῦ πεισθῇ ὅτι δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν ἐν τῷ μέλλοντι τὰς καθυστερήσεις ἢ τοὐλάχιστον νὰ περιορίσωμεν αὐτὰς ἐπαισθητῶς, ἐπιφυλάττομαι νὰ φέρω ἐνώπιόν σας τὰς σκέψεις μου περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν πρὸ τοῦ 1866 καθυστερούντων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνερχόμενα εἰς δραχ. 57,384,035·68, εἰσεπράχθησαν κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1867 δραχ. 112,823 κατὰ δὲ τὸ 1870 ἔτος ὀλιγώτερα ἴσως. Ἄλλως ἐνόσῳ δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσπράττωμεν τὰ ἔσοδα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων καὶ πᾶσα χρῆσις λήγουσα καταλείπει τριῶν καὶ ἐπέκεινα

ἐκατημμυρίων καθυστερήματα, θεωρῶ ματαίαν καὶ περιττὴν πᾶσαν σκέψιν περὶ τῶν καθυστερήσεων τοῦ παρελθόντος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ προσκλήσεως τῶν ὀφειλετῶν.

«Ἄρθρον 1. Οἱ φορολογούμενοι προσκαλοῦνται εἰς ἀπότισιν τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας παρὰ τοῦ ταμίου ἢ τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος, διὰ γενικῆς προσκλήσεως, περιεχούσης τὸ εἶδος τοῦ χρέους καὶ τὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἀνήκει.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἀποστέλλεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ δημοσιεύῃ αὐτὴν παραχρῆμα διὰ κηρύξεως, ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώστως καὶ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοτικώτερα μέρη τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων χωρίων.

Ἄρθρ. 2. Πάντες οἱ λοιποὶ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέται, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχηται τὸ χρέος των, προσκαλοῦνται ἐγγράφως ἰδίᾳ ἕκαστος, ἅμα καταστραθῇ ληξιπρόθεσμον τὸ χρέος των, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου ἵνα ἀποτίσωσιν αὐτό.

Ἡ πρόσκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην διὰ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου, τῶν δικαστικῶν κλητήρων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἐν γένει· ἐὰν ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἀπών, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ οἰκοῦντας συγγενεῖς ἢ ἄλλους συνοίκους.

Διὰ πᾶσαν ἐπίδοσιν συντάσσεται ἐπιδοτήριον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος.

Ἐὰν οὐδεὶς εὑρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ οἱ ἐν αὐτῇ ἐνοικοῦντες ὦσι ἀγράμματοι ἢ ἀρνοῦνται τὴν παραλαβήν, ἡ πρόσκλησις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς μάρτυρος συνυπογραφομένου εἰς τὸ ἐπιδοτήριον, ἐὰν γινώσκῃ γράφειν.

Τοῦ ὀφειλέτου ἀπουσιάζοντος ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ἔχοντος δὲ ἐν αὐτῇ πληρεξούσιον, ἡ πρόσκλησις δύναται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοῦτον. Ἀγνώστου δὲ οὔσης τῆς διαμονῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν δήμαρχον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν γενικῶν προσκλήσεων εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἢ τῆς ἐπιδόσεως τῶν εἰδικῶν οἱ φορολογούμενοι ἢ οἱ ἄλλοι ὀφειλέται δὲν ἐξοφλήσωσι τὸ χρέος των, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτῶν τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἑπομένου κεφαλαίου.

Ἐὰν ὅμως ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπέρχεται κίνδυνος, ὁ ταμίας σκεπτόμενος μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιαύτη, μετὰ τοῦ εἰσηνοδίκου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δύναται κατ' ἀπόφασιν διὰ πλειονοψηφίας συγκροτουμένην, νὰ προβῇ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν καταναγκαστικῶν μέσων καὶ ἄνευ προηγουμένης προσκλήσεως ἢ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν διὰ τῆς γενομένης μετὰ τὴν πρόσκλησιν καταδιώξεως δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ τοῦ ὅλου χρέους εἴσπραξις, ἐπαναλαμβάνεται ἐκάστοτε ἡ καταδίωξις ἄνευ ἄλλης προσκλήσεως.

Ἄρθρον 5. Οἱ ἐκ ποινικῶν ἐξόδων ὀφειλέται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς των μεταφέρονται εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους των, ἐὰν δὲν ἀποδείξωσιν ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη αὐτό.

Ἐὰν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐπιβάλλῃ πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινήν, δύναται ὁ κατάδικος νὰ συλληφθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ν' ἀπαχθῇ εἰς προσωπικὴν κράτησιν πρὸς πληρωμὴν τῆς ποινῆς καὶ τῶν ἐξόδων.

Διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὀφειλετῶν δὲν ἀπαιτεῖται προηγουμένη πρόσκλησις κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἄρθρον 6. Πρὸς εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων τῷ δημοσίῳ ἐφαρμόζονται τὰ ἑξῆς καταναγκαστικὰ μέσα.

1. Κατάσχεσις κινητῶν.
2. Κατάσχεσις ἀκινήτων.
3. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων.
4. Προσωπικὴ κράτησις.

Ἄρθρον 7. Ἡ χρῆσις τῶν καταναγκαστικῶν μέσων ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος ταμίου ἢ

εἰσπράκτορος, δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ εἴτε ὅλα ὁμοῦ εἴτε ἓν ἕκαστον τούτων, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ά. Κατάσχεσις κινητῶν.

Ἄρθρον 8. Ἡ κατάσχεσις τῶν κινητῶν ἐνεργεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ ταμίου παρὰ τῶν εἰσπρακτόρων, τῶν δικαστικῶν κλητήρων, τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπηρετῶν ἢ παρ' ἰδικῶν κατασχετῶν, διοριζομένων παρὰ τοῦ ταμίου καὶ ὁρκιζομένων ἐνώπιον αὐτοῦ.

Προκειμένου περὶ φόρων ἢ ἄλλων ἐσόδων, ὧν ἡ εἴσπραξις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς εἰσπράκτορας, ἐνεργοῦσι τὴν κατάσχεσιν οὗτοι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων ὀργάνων, ἄνευ παραγγελίας τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 9. Ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως·

ά.) Τὰ ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικός καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἀναγκαία διατροφή.

β) Ἐπὶ χειροτεχνῶν, τὰ πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

γ) Ἐπὶ λογίων, τὰ βιβλία των, τὰ ἐργαλεῖα ἢ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν ἀσχολίαν των σκεύη μέχρι τῆς τιμῆς τῶν 500 δραχ. κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.

δ) Ἐπὶ γεωργῶν, εἷς βοῦς ἢ μία δάμαλις ἢ τρία πρόβατα ἢ τρεῖς αἶγες ἢ εἷς ὄνος, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.

ε) Ὅλος ὁ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐπιμισθίων παντὸς ἀπὸ τοῦ δημοσίου μισθοδοτουμένου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 10. Ἡ κατάσχεσις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ δημοτικοῦ τινὸς ὑπαλλήλου ἢ ἑνὸς μάρτυρος, συντάσσεται δὲ ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσις, ἥτις ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἐὰν ἦναι παρὼν καὶ θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 11. Ἐὰν ὁ κατασχετὴς εὕρῃ κεκλεισμένας τὰς θύρας ἢ τὰ ἀποδοχεῖα, τῶν ὁποίων τὸ ἄνοιγμα ἀρνοῦνται οἱ διακάτοχοι, δύναται νὰ τὰ ἐκβιάσῃ μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ ἀστυνόμου ἢ δημάρχου, ἢ ἐλλείψει τοιούτων, τοῦ δημαρχικοῦ ἢ εἰδικοῦ παρέδρου.

Ἄρθρον 12. Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ μεταφέρονται παραχρῆμα καὶ παραδίδονται εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου εἰς τὸν δήμαρχον.

Ἐὰν ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὁ δήμαρχος ἀρνηθῶσι τὴν παραλαβήν, ὁ κατασχετὴς διορίζει εἰδικὸν φύλακα ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀρνηθέντων· ὁ φύλαξ διορίζεται καὶ ὅταν ἡ κατάσχεσις ἀφορᾷ ἀσυγκομίστους καρπούς, ἢ ὅταν τὸ κατασχεθὲν ἀντικείμενον δὲν δύναται ἄνευ βλάβης νὰ μετατοπισθῇ ἢ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συμβολαιογράφου ἢ τοῦ δημάρχου, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι ἀναλάβωσι τὴν φύλαξίν του ὑπ' εὐθύνην των.

Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀσυγκομίστων καρπῶν δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰ μὴ ἐντὸς ὀκτὼ ἑβδομάδων πρὸ τῆς συνήθους ὡριμάνσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 13. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὁ ταμίας ἢ ὁ κατασχετὴς ἐκδίδει διακήρυξιν περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων. Ἐν αὐτῇ σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ὀφειλέτου, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν κατασχεθέντων, ὁ τόπος ἔνθα φυλάσσονται, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁ τόπος καὶ ὁ ὑπάλληλος τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ διακήρυξις τοιχοκολλᾶται διά τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 μνημονευομένων προσώπων εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 14. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου παρὰ τοῦ δημάρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ταμίου ἢ ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ προσαχθῇ πρότερον, α) πιστοποιητικὸν τοῦ ταμίου ὅτι ἀπεστάλη πρὸς τὸν δήμαρχον ἡ γενικὴ πρόσκλησις· β') τὸ ἐπιδοτήριον τῆς πρὸς πληρωμὴν προσκλήσεως τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὸ ἄρθρον 3. γ'. ἡ περὶ τῆς κατασχέσεως συνταχθεῖσα ἔκθεσις καὶ δ') ἡ περὶ τοιχοκολλήσεως τῆς διακηρύξεως ἀπόδειξις κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν τὸ χρέος δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς ἑκατόν, ἡ κατακύρωσις γίνεται ἀμέσως παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν πλειστηριασμὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικά, νὰ καταθέσῃ πάραυτα τὸ τίμημα καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως γίνεται παραχρῆμα ἐπὶ τῶν ἰδίων πρακτικῶν ἀναπλειστηριασμός.

Ἄρθρον 16. Ἐὰν τὸ χρέος ἦναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατόν, τὰ πρακτικὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλονται παραχρῆμα παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των

ή νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἢ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ· ἄλλως θεωρεῖται ὁ πλειστηριασμὸς ὡς μὴ ἐγκριθείς.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐὰν ὁ ὀφειλέτης τὸ ζητήσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριημέρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 17. Πρὸς ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ταμίου διακήρυξις, ἥτις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ δημοσιεύεται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δήμου, ἔνθα ἐγένετο ὁ πρῶτος πλειστηριασμός.

Ὁ νέος πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἔνθα καὶ ὁ πρῶτος. Δύναται ὅμως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ταμίου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δύνανται, ἐὰν κριθῇ συμφερώτερον, νὰ μεταφερθῶσι καὶ τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα.

Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας τὸν ἐπαναληπτικὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ ὁ συμβολαιογράφος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 18. Ὁ ταμίας ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τούτου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν.

Ἀλλ' ἐὰν πρόκηται περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμίου ἀξίαν ἀνωτέραν τῶν χιλίων δραχμῶν, αἱ ἀρχαὶ αὗται δύνανται ν' ἀναβάλωσι τὴν ἐκποίησιν.

Ἄρθρον 19. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία, διὰ τὴν ἀπότισιν αὐτῆς τε καὶ παντὸς ἐξόδου τοῦ πλειστηριασμοῦ, συντηρήσεως καὶ φυλάξεως τῶν πλειστηριαζομένων πραγμάτων, καταδιώκεται ὁ πρῶτος ἀγοραστὴς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 20. Ἐὰν τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα ἦναι ἐπιδεκτικὰ διαιρέσεως, ἐκποιεῖται τόσον μόνον μέρος αὐτῶν, ὅσον ἀρκεῖ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων ἐν γένει, ἐκκαθαριζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 22. Ἐὰν ὅμως ἦναι ἀνεπίδεκτα διαιρέσεως, τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων πλεόνασμα ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθρον 21. Πράγματα, ὑποκείμενα εἰς φθοράν, πλειστηριάζονται δημοσίως παραχρῆμα, ἢ ἐντὸς βραχείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου, προσδιοριστέας προθεσμίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰρηνοδίκου, συμβολαιογράφου ἢ δημάρχου.

Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγεῖται πάντοτε καινοποίησις διὰ

κηρύξεως, καὶ ἂν ὁ χρόνος τὸ ἐπιτρέπῃ, δημοσιεύεται αὕτη καὶ διὰ ταχυκολλήσεως.

Ἄρθρον 22. Τὰ ἔγγραφα τῶν κατασχέσεων, διακηρύξεων, πλειστηριασμῶν καὶ καινοποιήσεων συντάσσονται ἐπ' ἀπλοῦ χάρτου.

Οἱ ἐνεργοῦντες τὸν πλειστηριασμὸν συμβολαιογράφοι ἢ δήμαρχοι λαμβάνουσι λεπτὰ 15 διὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα δραχμῶν ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος· οἱ δὲ ἐνεργοῦντες τὴν κατάσχεσιν δημόσιοι ὑπηρέται ἢ εἰδικοὶ κατασχεταὶ λαμβάνουσι δικαίωμα κατασχέσεως 50 μὲν λεπτὰ, ὅταν τὸ διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων εἰδῶν πλησιάζῃ ποσὸν χρέους ἦναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν, 25 δὲ λεπτὰ διὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα ὑπερβαίνουσαν τὴν ποσότητα ταύτην.

Τὰ δικαιώματα τῶν συμβολαιογράφων καὶ κατασχετῶν, ἡ ἀντιμισθία τῶν φυλάκων καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν κατασχεθέντων ἐκκαθαρίζονται εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου καὶ κρατοῦνται ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα.

Κατὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου, αἵτινες ἀποφασίζουσιν ὁριστικῶς.

Ἐὰν δὲν λάβῃ χώραν ὁ πλειστηριασμός, τὰ δικαιώματα τῶν κατασχετῶν ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως πληρωθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 23. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῆς κατασχέσεως κινητῶν δὲν εἶναι δεκτὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, εἰμὴ μόνον ἐὰν ὁ ἀνακόπτων ἰσχυρίζηται ὅτι δὲν ὑπάρχει τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπισπεύδεται ἡ ἐκτέλεσις, ἢ ὅτι ἐξωφλήθη· ἀλλὰ καὶ τότε δὲν δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ διατάξωσι τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως.

β) Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Ἄρθρον 24. Εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου ἢ τῶν εἰσπρακτόρων ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος δυνάμει ῥητῆς παραγγελίας τοῦ ταμίου καὶ τῇ συμπράξει δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ δύο μαρτύρων, ἐνεργεῖ περιγραφὴν τῶν ἀκινήτων τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐκποίησις. Ἡ περιγραφὴ θέλει περιλαμβάνει τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ εἶδος, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος, τὸν δῆμον, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα κεῖται, τὰ περιεχό-

μενα ἐν αὐτῷ δένδρα κατ' εἶδος, τὰ δικαιώματα, τὰ βάρη, τὰς δουλείας, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀκαθάριστον καὶ καθαρὰν αὐτοῦ πρόσοδον ὡς ἔγγιστα. Ἐὰν ἦναι οἰκοδομή, συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν συστατικῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 25. Ὁ νομάρχης ἢ ἔπαρχος, ὁ ταμίας καὶ οἰκονομικὸς ἔφορος, συνερχόμενοι, σημειοῦσι κάτωθι τῆς ἐκθέσεως τῆς περιγραφῆς πάντα ἐν γένει τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ προσδιορίζουσι τὴν πρώτην προσφοράν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 969 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀφείλει νὰ κάμῃ ὁ ταμίας ὡς καταδιώκων δανειστὴς δι' ἕκαστον κτῆμα.

Ἡ ἔκθεσις τῆς περιγραφῆς οὕτω κατηρτισμένη ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολιτικῆς δικονομίας κρατούμενον παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Ἄρθρον 26. Ὁ ταμίας ἐκδίδει πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ·

α) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου.

β) Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρέους αὐτοῦ.

γ) Τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν τοῦ τεμάχους.

δ) Τὴν παρὰ τοῦ ταμίου, ὡς καταδιώκοντος δανειστοῦ, γενομένην πρώτην προσφοράν.

ε) Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γίνει.

Ἄρθρον 27. Αἱ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος·

α) Εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτῆμα.

β) Εἰς τὴν θύραν τοῦ δημαρχείου τοῦ τόπου ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδεται ἅπαξ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς τοὺς ἔχοντας ἐγγεγραμμένην ὑποθήκην μέχρι τῆς ἐγγραφῆς τῆς περιγραφῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην, δημοσιεύεται δὲ καὶ διά τινος φύλλου ἐφημερίδος.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ δήμῳ ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἄρθρον 28. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς περιγραφῆς, ἦναι κατωτέρα τῶν 1000 δραχμῶν, γίνονται τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν δὲ ἦναι ἀνωτέρα, πέντε τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Προσέτι ἡ τοῦ προγράμματος ἐπίδοσις εἰς τε τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην γίνεται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, εἴκοσι τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 966 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀναφερομένου δικαιώματος δύναται νὰ γενῇ χρῆσις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ προγράμματος εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 29. Μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν δι' οἱονδήποτε λόγον, ἐπαναλαμβάνονται αἱ τοιχοκολλήσεις, δημοσιεύσεις καὶ ἐπιδόσεις τοῦ προγράμματος δι' ἁπλῆς περιλήψεως.

Ἄρθρον 30. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐγγραφῆς τῆς ἐκθέσεως περιγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων δὲν δύναται πλέον ὁ ὀφειλέτης ν' ἀπαλλοτριώσῃ, ἢ ἄλλως πως ἐπιβαρύνῃ τὸ οὕτω κατασχεθὲν κτῆμα.

Ἄρθρον 31. Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἄλλων παρεπομένων αὐτῷ ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας πρέπει νὰ γείνῃ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἀνακοπὴ δι' ἄλλας ἀταξίας ἢ μετὰ τὰς προθεσμίας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὸ ἄρθρον 36, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ἦναι κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

Ἄρθρον 32. Ἂν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς περιγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρα, γενομένη ὑπ' ἄλλων δανειστῶν, ὁ ταμίας δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸ ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς ἐν ὀνόματι τοῦ δημοσίου τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν ὁ ταμίας παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμόν, ὁ ἐπισπεύδων δανειστὴς ἔχει δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας.

Ἄρθρον 33. Εἴκοσι τέσσαρας ὥρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ

ὁ ἐπισπεύδων ταμίας θέλει καταθέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον·

α) Τὴν ἔκθεσιν τῆς περιγραφῆς τῶν κτημάτων.

β) Τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν κοινοποιήσεων τοῦ πλειστηριασμοῦ· ἤτοι, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡς καὶ ἀντίτυπον τοῦ φύλλου ἐν ᾧ τοῦτο ἐδημοσιεύθη· προσέτι ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνεργήσαντος τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας τοιχοκολλήσεις ὑπαλλήλου, πιστοποιοῦντος ὅτι ἐγένοντο αἱ τοιχοκολλήσεις αὗται, καὶ τὰ ἐπιδοτήρια τῆς κοινοποιήσεως τοῦ προγράμματος εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 973—985 τῆς πολιτ. δικονομίας.

Ἄρθρον 34. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἄνευ νεωτέρας πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ταμεῖον ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ τῆς κατασχέσεως, εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι τὸ δημόσιον δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσόν, ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, τὸ διαφέρον τοῦτο ἀποδίδοται ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 35. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἀγοραστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ τίμημα εἰς τὸ ταμεῖον ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τασσομένης προθεσμίας, καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ.

Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατυπώσεις.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία, ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμὸς καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν, ὡσανεὶ ἦτον ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 36. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου πρὸς τὸ δημόσιον κτήματος οὐδόλως κωλύει τὸν ταμίαν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὡσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποίησις. Ἂν ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 περιγραφῆς, ἀνάγκη νὰ προηγῆται καὶ εἰς τὸν τρίτον νομέα, ἂν οὗτος ἦ γνωστός, ἡ καινοποίησις τῆς ἐκθέσεως τῆς περιγραφῆς.

γ) Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων.

Ἄρθρον 37. Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀπὸ τρίτους ὀφειλομένων πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ τῶν εἰς χεῖρας τρίτων εὑρισκομένων καρπῶν καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, γίνεται δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ ταμίου ἢ τοῦ εἰσπράκτορος, ἐπιδιδομένης εἰς τοὺς τρίτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 38. Ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν τὴν πρόσκλησιν τοῦ ταμίου, παραδίδων τὰ μὲν χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, τὰ δὲ ἄλλα πράγματα εἰς τὸν συμβολαιογράφον ἢ ἐν ἐλλείψει εἰς τὸν δήμαρχον. Τὰ πράγματα ταῦτα πλειστηριάζονται κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν περιπτώσει δυστροπίας ἢ ἀναβολῆς ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφ. Β'. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὸν τρίτον ἐπὶ κατασχέσεως χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, εἰμὴ ὅταν καὶ ὁ πρωτοφειλέτης εἶχε τοιοῦτον δικαίωμα.

Ἄρθρον 39. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως δὲν δύναται πλέον οὔτε ὁ ὀφειλέτης νὰ διαθέσῃ οὔτε ὁ τρίτος ν' ἀποδώσῃ τὰ κατασχεθέντα εἰς τὸν δανειστήν του ἢ νὰ τὰ συμψηφίσῃ πρὸς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ μεταγενεστέρας τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 40. Ἐὰν ὁ τρίτος δὲν ὀφείλῃ ὅλα τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ταμίου ἢ τοῦ εἰσπράκτορος χρήματα καὶ ἄλλα πράγματα, ἢ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόδοσιν αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου συμφωνιῶν, ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως, προσφερόμενος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν δήλωσίν του καὶ ἐνόρκως.

Ἡ δήλωσις γίνεται ἢ ἐγγράφως δι' ἀναφορᾶς, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρόσκλησιν ταμίαν ἢ εἰσπράκτορα, ἢ προφορικῶς, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου, οἵτινες συντάσσουσιν ἔκθεσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ διευθύνουσιν αὐτὴν εἰς τὸν ταμίαν ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 41. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν κατασχέσεων τούτων οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 929—932 τῆς πολιτ-

δικονομίας. Τὴν ἀναβολὴν τῆς δηλώσεως κάμνει ὁ ταμίας, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸ δημόσιον.

δ'. *Προσωπικὴ κράτησις.*

Ἄρθρον 42. Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται δι' ἐνταλματος ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ταμίου.

Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ἐκδίδεται ἔνταλμα, περιέχον τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ καὶ τὴν αἰτίαν, τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ χρέους του.

Ἄρθρον 43. Ὁ ταμίας ἐκτελεῖ τὰ ἐντάλματα διὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, τῶν δικαστικῶν κλητήρων, τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, τῶν εἰδικῶν κατασχετῶν, τῶν τελωνοφυλάκων καὶ τῶν δασοφυλάκων. Οἱ ὀφειλέται συλλαμβανόμενοι ἀπάγονται εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐπιστάτην ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρον 44. Ὀφειλέται ἐντελῶς ἀκτήμονες δὲν κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς πέραν τοῦ μηνός.

Ἡ ἀκτημοσύνη εἶναι ἀποδεδειγμένη, ὅταν ὁ δήμαρχος, ὁ εἰδικὸς πάρεδρος καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ μέρους, ὅπου κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης, πιστοποιήσωσι τοῦτο ἐγγράφως, ἐπικυρωθῶσι δὲ αἱ ὑπογραφαὶ των ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν. Ἡ πιστοποίησις αὕτη βεβαιοῖ ὅτι ὁ ὀφειλέτης οὐδεμιᾶ τοῦ κράτους κέκτηται κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὸν ἐφημέριον θεωρεῖται ὡς ἐνόρκως γινομένη· ἑπομένως οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν ἐπιορκίαν ποινάς, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἐν γνώσει ἐβεβαίωσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των πράγματα ψευδῆ ὡς ἀληθῆ.

Ἡ κατὰ τοῦ ἀκτήμονος ὀφειλέτου καταδίωξις ἐπαναλαμβάνεται ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Ἄρθρον 45.

Τὸ δημόσιον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προεκτέλεσιν ἐξόδων διατρεφῆς τῶν προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ κρατούμενος ὀφειλέτης ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συνεχόμενοι ὁ νομάρχης ἢ ἔπαρχος, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καὶ ὁ ταμίας ἀποφασίζουσιν ἂν πρέπει νὰ γίνῃ καταβολὴ τοιούτων ἐξόδων.

Ὁ ὀφειλέτης δὲν ἀπορυλακίζεται καὶ ἐὰν ἀποτίσῃ ὁλόκληρον τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπροσωποκρατήθη, πρὶν ἢ πληρώσῃ καὶ τὰ καταβληθέντα δι' αὐτὸν ἔξοδα διατροφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Συνέπειαι τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 46.

Οἱ μὴ κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρώνοντες τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος των ὑπόκεινται εἰς τόκον ὑπερημερίας 12 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τόκον·

Α.) Τὰ ἐξ ἀμέσων φόρων καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας χρέη τῶν φορολογουμένων.

Β.) Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐν γένει.

Γ.) Τὰ παντὸς εἴδους πρόστιμα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναί.

Δ.) Ὁ συμπεφωνημένος τόκος πιστώσεων διὰ τὸ τίμημα ἐκποιουμένων δημοσίων κτημάτων, πλὴν τοῦ περιεχομένου εἰς χρεωλυτικὰς δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συμβέτου χρεωλυσίας.

Ε.) Τὰ προκαταβαλλόμενα ἔξοδα εἰς ἀναθεωρητικὰς καταμετρήσεις ἐλλειπῶς δηλουμένων ζώων, ἀμπέλων κτλ. κατὰ τοὺς φορολογικοὺς νόμους.

Ἄρθρον 47.

Εἰς πρὸς τὴν ἐποχὴν ἀφ' ἧς ἄρχεται ἡ τακοδοσία ἑκάστου χρέους τηροῦνται οἱ ἑξῆς κανόνες.

Α.) Ἐπὶ χρεῶν στηριζομένων εἰς πρακτικὰ δημοπρασίας ἢ ἄλλα ἔγγραφα, ἐὰν ὁ Νόμος δὲν ὁρίζῃ ῥητῶς τὴν λῆξιν, ὁ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου.

Β.) Ἐπὶ διαχειρίσεως ὑπολόγων, ἐὰν τὸ χρέος προέρχηται ἐκ τῆς χρηματικῆς ληψοδοσίας αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνακαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τὸ ἔλλειμμα, ἢ ἀφ' ἧς παρέδωκεν ὁ ὑπόλογος τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν διάδοχόν του· ἐὰν δὲ προέρχηται ἐκ λογιστικῶν προσομμάτων, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ βεβαιοῦσα ταῦτα ἀπόφασις.

Γ.) Ἐπὶ παντὸς ἄλλου χρέους, ἀπὸ τῆς προσκλήσεως.

Ἄρθρον 48.

Οἱ καθυστεροῦντες πρὸς τὸ δημόσιον χρέη ληξιπρόθεσμα καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς ἐπὶ πιστώσει δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν προσόδων καὶ κτημάτων, ὅταν τὰ χρέη των ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς τρακοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 49.

Ὅλαι αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν κρατήσεως ἀναφυόμεναι ἔριδες εἰσάγονται ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἀποστάσεως. Προτιμῶνται δὲ πάσης ἄλλης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν συζητητέας ὑποθέσεως.

Τὸ δημόσιον παριστῶσιν ἐπὶ δικαστηρίου οἱ ταμίαι, ἡ δὲ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία κατὰ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ἐκδιδομένων ἀποφάσεων εἶναι δεκαήμερος.

Ἄρθρον 50.

Πλὴν ῥητῆς διατάξεως τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου δύναται ν' ἀντιτάξῃ συμψηφισμὸν ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἀπέναντι χρέους του πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 51.

Τὰ ταμιακὰ δικαστήρια εἰσὶν ἀναρμόδια νὰ ἐπεμβῶσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ ἐκτελεστικῆς τινος πράξεως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐνεργηθείσης πρὸς εἰσπραξιν καθαρῶν, ἤτοι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους βεβαιωμένων, δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου. Τὰ δικαστήρια τότε μόνον δύνανται ν' ἀκυρώσωσι τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν κατ' αὐτὴν παραλειφθῇ ἐντελῶς πρᾶξίς τις ἐκτελέσεως, ἥτις κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ.

Ἄρθρον 52.

Ὅσα ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐφαρμόζονται, 1) κατὰ τῶν ἐγγυητῶν καὶ 2) κατὰ τῶν κληρονόμων τῶν ὀφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν, ἐκτὸς ἂν οἱ κληρονόμοι ὦσιν ἐξ ἀπογραφῆς.

Ἄρθρον 53.

Αἱ ὅσα ἐπλήρωσαν οἱ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ταμίου τὴν διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐξακολούθησιν τῆς καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πληρωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 54.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ κτημάτων ὡς

πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ τοὺς φορολογουμένους, καὶ οἱ ὑπενοικιασταὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ δημόσιον δικαιώματα καὶ δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τὴν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ἐν τῷ Κεφ. Β'. τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένων καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν γεννηθῶσι διενέξεις, ὅλαι αἱ ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης δικαστικαὶ ἀνακοπαί, προκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἀπευθύνονται μόνον κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ὑπενοικιαστοῦ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ καταδίωξις, ἄνευ τινὸς εὐθύνης τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 55.

Οἱ ἐγγυηταὶ ὀφειλετῶν πρὸς τὸ δημόσιον δὲν ἔχουν τὸ τῆς διζήσεως εὐεργέτημα.

Ἐγγυηταὶ ὑπογράψαντες ὡς τοιοῦτοι εἰς πρακτικὰ δημοπρασίας δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν εἰς τὰς ὁμολογίας ὑπογράψωσιν ἄλλοι ὡς ἔγγυηταί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 56.

Δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων ἤθελον δείξει ἀσύγγνωστον ῥᾳθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ δρχ. 25 μέχρι 200. Οἱ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλοι ὑπόκεινται προσέτι εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 57.

Οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων Ταμιῶν, ἐὰν δὲν εἰσπράξωσιν ἐμπροθέσμως ὅλους τοὺς φόρους, τὰ ποινικὰ ἔξοδα καὶ τὰ πρόστιμα, τῶν ὁποίων ἀνετέθη αὐτοῖς ἡ εἰσπραξις.

Οἱ ταμίαι προσδιορίζουσιν ἑκάστοτε τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν οἱ εἰσπράκτορες νὰ ἀποτερατώσωσι τὴν εἰσπραξιν· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας μείνωσι καθυστερήματα, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν εἰσπρακτόρων, ἐκτὸς ἐὰν δυνηθῶσι νὰ τὰ δικαιολογήσωσι κατὰ τὰ ἄρθρα 153 καὶ 154 τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου· ἐπὶ τῶν δικαιολογημάτων ἀποφαίζουσιν οἱ Ταμίαι, ἐφαρμοζομένων κατὰ πάντα τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 ΥΚΑ'. Νόμου.

Εἰσπράκτωρ μὴ πληρώσας τὰ καταλογισθέντα εἰς βάρος του ἐλλείμματα ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ καταδιώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 58.

Δεσμοφύλαξ πολιτ. φυλακῆς, ὅστις ἤθελεν ἀπολύσει ὀφειλέτην παραδοθέντα αὐτῷ καὶ κρατούμενον διὰ χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχ. 100—300, ὑπόκειται δὲ προσέτι καὶ εἰς ποινικὴν καταδίωξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 181 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς διὰ τραπεζιτῶν ἢ ἐργολάβων εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 59.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παραχωρήσῃ διὰ δημοπρασίας καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τῶν 10 0|0 εἰς τραπεζίτας ἢ ἐργολάβους τὴν εἴσπραξιν·

α') Τῶν παρὰ τῶν φορολογουμένων ὀφειλομένων φόρων.

β') Τῶν ἐνιαυσίων δόσεων τῶν ἐκποιουμένων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων καὶ τῶν ἀνανεουμένων δημοσίων χρεῶν καὶ

γ') Τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῶν προστίμων, ἐξόδων ἀπαρεμπτέως καὶ ἄλλων τοιούτων.

Ἄρθρον 60.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐργολάβου συνίσταται εἰς ποσοστὸν τῶν παραχωρουμένων πρὸς εἴσπραξιν φόρων καὶ χρεῶν.

Ἡ παραχώρησις τῆς εἰσπράξεως γίνεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε κατὰ τὴν δημοπρασίαν προσενεχθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εἴσπραξιν ἐπὶ μικροτέρᾳ ἀμοιβῇ.

Ἄρθρον 61.

Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 62.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν ἑκάστου καταλόγου τὸ εἰκοστημόριον τοῦ ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένου εἰσπρακτέου ποσοῦ.

Ἄρθρον 63.

Ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας προσδιορίζονται αἱ προθεσμίαι καὶ τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην προθεσμίαν ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 64.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσάγῃ τοὐλάχιστον κατὰ δεκαήμερον εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ εἰσπραττόμενα παρ' αὐτοῦ χρήματα.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν δὲν συμπληρώσῃ τὸ ποσόν, ὅπερ ὤφειλε νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἐξ ἰδίων του τὸ ἔλλειπον· ἐὰν δὲν πράξῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, χρεοῦται μὲ ὁλόκληρον τὸ ποσόν, ὅπερ ἀνεδέχθη νὰ εἰσπράξῃ, καὶ καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν αὐτοῦ ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, ὁ δὲ ταμίας δύναται νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἔκπτωτον τῆς ἐργολαβίας καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν διὰ δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰς λῆψιν τοῦ ἐκπτώτου, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου λογίζονται οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ποσοστὰ τῶν εἰσπρακτόρων ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 65.

Οἱ ἐργολάβοι θεωρούμενοι ὡς δημόσιοι ὑπόλογοι ἔχουσι τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ὅσαι ἐπιβάλλονται κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας. Ὀφείλουσιν ἑπομένως· 1) νὰ δώσωσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των ἐγγύησιν εἰς κτήματα ἢ τίτλους τῶν δύω ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἀξίας ἴσης μὲ τὸ δεκατημόριον τοῦ ποσοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν εἴσπραξιν ἀνεδέχθησαν, 2) νὰ ὑποβάλωσι τὰ βιβλία των καὶ λοιπὰ ἔγγραφά των ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ταμίου καὶ πάσης ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς, 3) νὰ ἐνεργῶσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεών των τὰς πληρωμάς, ὅσας ὁ ἁρμόδιος ταμίας ἤθελε παραγγείλει καὶ 4) νὰ παραδίδωσιν εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν τοῦ ταμίου τὰ ἀνὰ χεῖρας των χρήματα.

Ἐν περιπτώσει κατακρατήσεως δημοσίων χρημάτων ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν ἐργολάβων αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 199 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτῶν ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρον 66.

Πρὸς εἴσπραξιν τῶν δημοσίων χρημάτων οἱ ἐργολάβοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ὁ παρὼν νόμος χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον, δυνάμενοι νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοπροσώπως ὅσα καὶ οἱ εἰσπράκτορες δύνανται κατὰ τὸν παρόντα νόμον νὰ ἐνεργήσωσιν.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ἄνευ τινὸς ἀντιρρήσεως νὰ ἐκτελῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐργολάβων τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 8, 13, 24, 26, 37 καὶ 42 ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα, ἰδίως δὲ, 1) νὰ διε-

ρίζωσιν ἐπὶ τῇ προτάσει παντὸς ἐργολάβου τοὺς ἀναγκαίους κατασχετάς, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνώτερος τῶν τριῶν κατὰ δῆμον· καὶ 2) νὰ ἐκδίδωσι καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν ἐργολάβον τὰ ζητούμενα παρ' αὐτοῦ ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ πλειστηριάσῃ· ἡ δὲ ἐκποίησις καθίσταται ὁριστικὴ διὰ τῆς κατακυρώσεως, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 16—18 διαλαμβανομένων.

Ἄρθρον 67.

Ὁ ἐργολάβος δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν εἰς αὐτὸν παραδοθέντα κατάλογον εἰσπρακτέων φόρων, ὅταν ἀποδείξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι εἷς ἢ καὶ πλείους ἐκ τῶν εἰς τὸν κατάλογον συμπεριληφθέντων φορολογουμένων ἢ δὲν ὑπῆρξαν ἢ εἶναι ἐστερημένοι πάσης κινητῆς ἢ καὶ ἀκινήτου περιουσίας εἰς τρόπον καθιστῶντα ματαίαν πᾶσαν κατ' αὐτῶν καταδίωξιν.

Ἄρθρον 68.

Ἡ διὰ τῆς ἐγκυβίσεως δημοπρασίας ὁριστεῖσα ἀμοιβὴ τοῦ ἐργολάβου ἐκπίπτει κατ' ἀναλογίαν ἐκ τῶν παραδιδομένων ὑπ' αὐτοῦ ποσοτήτων ἀπέναντι τῆς ὑποχρεώσεώς του.»

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ἐπὶ τῇ χρήσει 1871 ἐκ δραχ. 130,000.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ εἰσκλεισθὲν σχέδιον Νόμου περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1871 ἐκ δραχ. 130,000.

Τὰ καθέκαστα τῆς προκειμένης πιστώσεως λεπτομερῶς ἀναφέρονται ἐν τῇ συνημμένῃ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, εἰς τὴν Βουλὴν δὲ ἀπόκειται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1871 ἐκ δραχ. 130,000.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1871 χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχ. ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 130,000, καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «Κατασκευὴ λιβήτων Ἀμφιτρίτης».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1871.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οἱ λέβητες τοῦ Β. ἀτμοπλοίου «ἡ Ἀμφιτρίτη» πρὸ καιροῦ κατεδικάσθησαν ὡς ἄχρηστοι, καὶ μόνον δι' ἀλλεπαλλήλων καὶ συνεχῶν ἐπισκευῶν συντηροῦντο κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη, ἡ δὲ ἀντικατάστασις αὐτῶν εἶναι ἀναπόφευκτος.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους δὲν συμπεριέλαβον τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν λεβήτων αὐτῶν δαπάνην, διότι ἐθεώρουν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας ταύτης. Ἐπειδὴ ὅμως καλῶς ἡ συσταθεῖσα πρὸς ἐξέτασιν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη, ὅτι ὄχι μόνον εἶναι ἀνεπίδεκτος ἐπισκευῆς, ἀλλὰ καὶ ἀνατόρευκτος καθίσταται ἡ κατασκευὴ τῶν λεβήτων, ὑποβάλλω εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησιν ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 130,000 πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπιληφθῶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔργου καὶ νὰ παραγγείλω εἰς ἓν τῶν εὐρωπαϊκῶν ὑποκειμένων ἀπολαμβανόντων μηχανουργείων τὴν κατασκευὴν αὐτῶν, καὶ ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.»

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον Νόμου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870 ἐκ δρ 324,241.43|00.

Οἱ λόγοι, οἱ προκαλοῦντες τὴν αἴτησιν τῆς προκειμένης πιστώσεως, εὑρίσκονται ἐν ταῖς συναπτομέναις ἐκθέσεσι τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν. Παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλὴν, λαμβάνουσα αὐτοὺς ὑπ' ὄψιν, νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. τριακοσίων εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων τεσσαράκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα τριῶν, ἀριθ. 324,241.43|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1870 γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, καταλογιζομένη κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια.

Χρέος ἐξωτερικὸν	δραχ.	9,908.40
» ἐσωτερικὸν	»	35,454.11
Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης	»	12,000.—
» Ναυτικῶν	»	191,500.—
» Οἰκονομικῶν	»	35,519.30
Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας	»	38,500.—
Ἐπιστροφαὶ χρημάτων	»	1,359.62
		324,241.43

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. »

Ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας Νομοσχεδίου.

Αἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπαὶ συνελθοῦσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ὑποβληθὲν περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας Νομοσχέδιον καὶ ἐπεξεργάσθησαν αὐτὸ μετὰ τῆς προσοχῆς, ἣν ἐπιβάλλει ὅτε λόγος καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ.

Αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τοι φρονοῦσαι, ὅτι ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ ἐπίτασις τῆς λῃστείας δὲν προέρχεται ἐξ ἀτελειῶν ἢ ἐλλείψεων τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας, ἥτις ἰδίως πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἐγκλήματος ἐν γένει ἀρκούσας περιέχει διατάξεις· καὶ νομίζουσαι, ὅτι ἡ ἄκρα αὐστηρότης μακρὰν τοῦ νὰ συντελῇ εἰς τὴν περιστολὴν ἢ ἐξάλειψιν τῶν ἐγκλημάτων, ἐξασφαλίζει ἐνίοτε τὴν ἀτιμωρησίαν αὐτῶν· ἀναγνωρίζουσαι ὅμως τὸ ἔκτακτον τῆς προκαλούσης τὸ Νομοσχέδιον αἰτίας καὶ συμμεριζόμεναι τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως ἀναλόγων καὶ εἰδικῶν μέτρων πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ὅπερ δικαίως ἐρεθίζει τὴν προσοχὴν πάντων, γνωμοδοτοῦσιν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου κατ' ἀρχήν.— Παρατηρήσασαι δὲ, ὅτι ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἄλλαι μὲν ἠδύναντο νὰ λείψωσιν ὡς ἀναπληρούμεναι τελείως ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων ἢ ἀναιροῦσαι ἄνευ σπουδαίας ἀνάγκης πολυτίμους ἐγγυήσεις, ἄλλαι δ' ἔχρηζον, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐπιτροπῶν, τακτικωτέρας καὶ σαφεστέρας διατάξεως, δὲν ἐδίστασαν νὰ προβῶσιν εἰς τὰς ἑξῆς ἐπὶ τῶν καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου τροποποιήσεις.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Κεφ. Α'. τοῦ Νομοσχεδίου αἱ ἐπιτροπαὶ, συναισθανόμεναι τὴν σπουδαιότητα τῆς διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου καθιερουμένης ἀρχῆς, ἐτροποποίησαν αὐτὸ, ἀντικατασήσασαι τὴν φράσιν «δικαστικοῦ ἐντάλματος» διὰ τῆς φράσεως «ἐντάλματος συλλήψεως», ἥτις ἐκφράζει τακτικώτερον τὴν ἔννοιαν τοῦ Νομοσχεδίου, διαγράψασαι δὲ τὴν λέξιν « στηριζομένου » καὶ προσθεῖσαι τὸν σύνδεσμον « καὶ » ἵνα μὴ ἦθελεν ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ὀφείλει ἀνεξετάστως ν' ἀποδέχηται τὰς ἐκθέσεις τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἡ δ' ἔκδοσις τοῦ τῆς συλλήψεως ἐντάλματος καταβιβάζεται εἰς ἁπλοῦν τύπον καὶ δισαφισθῇ, ὅτι ἡ ἐπικύρωξις πρέπει νὰ στη-

ρίζηται ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων καὶ ἀνεξαρτήτων πράξεων τῶν δύο τούτων ἐξουσιῶν.

Ἐνεκρίθη δ' ἐπίσης ἡ ἀπάλειψις τοῦ 1 ἐδ. τοῦ 2 ἄρθρου καὶ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 7, καθόσον τὴν παράβασιν τῶν δι' αὐτῶν προβλεπομένων περιπτώσεων προβλέπει καὶ τιμωρεῖ ἐπίσης ὁ Π. Ν. μόνη διαφορὰ ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἑνώσεως καθ' οὗ τὸ Νομοσχέδιον ἀπειλεῖ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου· ἀλλ' αἱ ἐπιτροπαί, χάριν μόνης τῆς διαφορᾶς ταύτης, δὲν ἐνόμισαν ἀναγκαῖον νὰ ἐπισωρεύσωσι διατάξεις, λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀρχηγὸς τοιούτων ἑνώσεων ἔσται πάντοτε ὁ διακριθεὶς ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐθελουσίου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος καὶ διὰ προηγουμένων αὐτοῦ πράξεων ἐξασφαλίσας τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἐπὶ ἱκριώματος θέσιν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ ἀφιερούμεναι ἀπὸ τὸ γενικὸν τῆς ἀποστροφῆς αἴσθημα κατὰ τῆς λῃστείας, ἐπέτειναν τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοσχεδίου ἀπειλουμένας ποινάς, προσδιορίσασαι τὴν μὲν κατὰ τῶν τροφοδοτούντων λῃστὴν ἢ λῃστρικὴν συμμορίαν εἰς φυλάκισιν τουλάχιστον 3 ἐτῶν, ἀντὶ 2, τὴν δὲ κατὰ τῶν νοσηλευόντων ἢ θεραπευόντων λῃστὰς εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα ἀντὶ τῆς εἱρκτῆς, διαγράψασαι τὴν πρώτην περίοδον αὐτοῦ ὡς περιεχομένην εἰς σχετικὴν διάταξιν, ἣν εἰδικῶς περὶ τούτου διετύπωσαν αἱ ἐπιτροπαὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταρτισθέντος νομοσχεδίου.

Μεριμνῶσαι ὅμως καὶ περὶ τῆς τύχης τῶν περιπιπτόντων εἰς χεῖρας λῃστῶν, προσέθηκαν εἰς τὸ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἄρθρ. 3 καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκουσίας ὑπὸ τῶν λῃστῶν καὶ ἄνευ πληρωμῆς λύτρων ἀπόλυσιν τοῦ ἁρπαγέντος, ἣν δὲν προβλέπει τὸ νομοσχέδιον, τάξασαι κατ' αὐτὴν τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν· τοιουτοτρόπως δὲ διευκρινίζεται καὶ ἡ ἔννοια τοῦ 1 ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου, καθ' ἣν ἐξαίρεως, τὴν αὐτὴν ποινὴν συνεπάγεται ἡ ἁρπαγὴ καὶ ἐὰν ὁ ἁρπαγεὶς ἐβλήθη σῶος ἄνευ πληρωμῆς λύτρων, ἀλλ' οὐχὶ ἐξ ἰδίας τῶν λῃστῶν βουλήσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κεφαλαίου Β'. αἱ ἐπιτροπαὶ ἐτροποποίησαν τὸ κατὰ τὸ νομοσχέδιον 8 ἄρθρον, ἀναθεῖσαι τὴν κατὰ τὸ 2 ἐδάφ. αὐτοῦ ἐξακρίβωσιν τῶν ὑποχρέων εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑπηρεσίας καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς αὐτῶν ἀντὶ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὡς παρέχον μεγαλειτέρας ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἐγγυήσεις καὶ ἀρμοδιώτερον νὰ ψηφίζῃ τὰ ἐπιβλητέα εἰς τοὺς δημότας βάρη.

Αἱ ἐπιτροπαὶ παρατηρήσασαι, ὅτι διὰ τῶν κατὰ τὸ νομοσχέ-

διον 9 καὶ 10 γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῶν διοικητικῶν, στρατιωτικῶν κτλ. ὑπαλλήλων καὶ τῶν δημοτικῶν, οὐδὲ τῆς κατ' αὐτῶν ἀπειλουμένης ποινῆς οὔσης τῆς αὐτῆς, οὐδὲ τῶν συνεπειῶν ὁμοίων, καὶ ἀποκρούουσαι τὰς διακρίσεις ταύτας ἐξομοίωσαν τοὺς διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου ἀπειλουμένας ποινὰς καὶ τὰς συνεπείας αὐτῶν, μὴ δεχθεῖσαι τὴν γνώμην μέλους τινός, εἰπόντος, ὅτι ἡ διάκρισις αὕτη καὶ δικαία εἶναι καὶ λογική, διότι αὗται ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα εἰδικῶς περὶ τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας δικαιούμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, τοὺς ὁποίους πολλάκις οἱ συμπολῖται των ἐκλέγουσιν, ἀποβλέποντες εἰς ἄλλα αὐτῶν προσόντα σχετικὰ μὲ τὰς συγχρόνους τοῦ δήμου ἀνάγκας, εἶναι παρὰ τῶν διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων εἰδικῶς ἐπιτετραμμένων τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, οὔτε φρόνιμον εἶναι νὰ καθιερώσωμεν τὰς ποινὰς τῆς ἐκπώσεως ἐκ τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀνάκτησιν αὐτοῦ, οἵτινες καὶ τὰ ἐπιτήδεια πάθη θέλουσιν ἀναφύσησι καὶ τὴν λῃστείαν θέλουσιν ἐνισχύσει καὶ πρὸς παντοειδεῖς καταχρήσεις δυνατὸν νὰ δώσωσι χώραν.

Νομίζουσαι ὅμως, ὅτι προκειμένου περὶ ἀπειλῆς ποινῶν τοσούτῳ αὐστηρῶν, αἱ πράξεις ἢ αἱ παραλείψεις, καθ' ὧν αὗται ἀπειλοῦνται, πρέπει νὰ ἦναι ὡς εἶπον τε σαφεῖς καὶ ὡρισμέναι, διέγραψαν ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν ἄρθρων τούτων τὰς λέξεις «ἢ ἄλλως παραλείποντες τι ἐκ τῶν νομίμων καθηκόντων των, σχετικῶς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας». Χάριν δὲ συντομίας περιέλαβον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑπομένου 11 ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον, προσθεῖσαι μετὰ τὰς λέξεις *κρὴ λαμβάνοντες μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τὸς λέξεις, «ἢ καὶ ἀγ' ἄνευ ἐν ἀπουσίᾳ τοιούτων».*

Τακτικώτερον δ' ἐκρίθη οὕτως αἱ συνέπειαι τῶν κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀπειλουμένων ποινῶν ὁρισθῶσι διὰ κοινῆς διατάξεως, κανονιζούσης τὰ κατ' αὐτὰς ὀρθότερον καὶ δικαιότερον ἐφ' ᾧ προτέθηκαν ἰδιαίτερον ἄρθρον, ἔχον ὡς ἐξῆς· «Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα καταδίκαι τινὸς τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων ὑπαλλήλων συνεπιφέρει τῶν μὲν πολιτικῶν τὴν κατὰ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν καὶ τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν αὐτῆς, ἢ ἄλλης δημοσίου ὑπηρεσίας ἐπὶ τρία τοὐλάχιστον ἔτη, τῶν δὲ στρατιωτικῶν τὴν εἰς ἀργίαν διὰ παντὸς χρόνου κατὰ τὸ ἐπίσημον δὲ διέγραψαν τὰς εἰς ἡμιόλιαν τῶν ἄρθρων ταύτην ἀπαιτουμένας συνεπείας τοιαύτας.

Τὰς ἐπιλοίπους διατάξεις, τὰς ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, αἱ ἐπι-
τροπαὶ ἀπεδέχθησαν ἁπάσας σχεδὸν ὡς εἶχον, προαγάσασαι μό-
νον ὅπως τὰ περὶ ἀρμοδίᾳ πρωτόκολλα συντάσσωνται εἰς δι-
πλοῦν, ἵνα μὴ ἤθελον προκύψει δυσχέρειαι ἐν περιπτώσει ἐφαρ-
μογῆς τοῦ 3 ἐδ. τοῦ ἄρθρ. 13, καὶ θεωρήσασαι ἀναγκαίαν κατὰ
τὴν σύνταξιν αὐτῶν καὶ τοῦ δημάρχου, τοῦ συμπράξαντος εἰς
τὴν καταδίωξιν καὶ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ
σύλληψις ἢ ὁ φόνος, τὴν σύμπραξιν ὡς καὶ τοῦ διοικητοῦ τοῦ
μεταβατικοῦ, ἐὰν εἰδικῶς ὑπάρχῃ τοιοῦτος, οἵτινες ἀμέσως
ἀντιλαμβανόμεναι τῶν πραγμάτων εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσωσιν
ἀσφαλεστέραν καὶ δικαιοτέραν γνώμην· διέγραψαν δὲ τὰς δύω
πρώτας περιόδους τοῦ 4 ἐδαφ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθ' ὃ ἀορί-
στους, καὶ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 17ον.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. αἱ ἐπιτροπαὶ ἐν πρώτοις ἔκριναν ἀναγ-
καῖον νὰ ὁρίσωσι τὴν βάσιν, ἐφ' ἧς θέλει στηριχθῇ ἡ περὶ ἐκτο-
πίσεως διαταγὴ, περὶ ἧς ὑϐδεμίαν ποιεῖται μνείαν τὸ νομο-
σχέδιον, καὶ ἀναθέσωσιν αὐτὴν εἰς μόνην τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν,
δεύτερον δὲ ἐνόμισαν δίκαιον νὰ ὑποχρεώσωσι τὸν εἰσαγγελέα,
ὅπως εἰσάγῃ τὴν κατὰ τῆς περὶ ἐκτοπίσεως διαταγῆς τῆς διοι-
κητικῆς ἀρχῆς ἐπιτρεπομένην ἀνακοπὴν, τὴν πρώτην δικάσιμον
μετὰ παρέλευσιν τῶν νομίμων προθεσμιῶν, ἵνα τὸ ὑπὸ τοῦ
νομοσχεδίου χορηγούμενον τοῦτο δικαίωμα καταστῇ πραγμα-
τικὸν, καὶ αἱ κατὰ τῆς περὶ ἐκτοπίσεως διαταγῆς ἀντιρρήσεις
τοῦ ἐκτοπιζομένου δύνανται νὰ συζητηθῶσιν πρὶν τῆς ἐκτελέ-
σεως τῆς ἐκτοπίσεως, ἐνῷ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ εἰσαγγελεὺς
ἠδύνατο νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ μετὰ τὴν πραγματο-
ποίησιν τῆς ἐκτοπίσεως, ὅτε ὁ ἐκτοπισθεὶς ἢ θέλει ἐγκαταλείψει
αὐτὴν ἢ θέλει ὑποβληθῇ εἰς ὑπερβολικὰς δαπάνας καὶ κόπους,
ἐρχόμενος ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἢ τῶν νήσων εἰς τὴν Πελο-
πόννησον καὶ τ' ἀνάπαλιν, ὅπως ὑποστηρίζῃ τὴν ἀνακοπήν του,
ὅπερ ἤδη δύναται νὰ πάθῃ, ἐὰν δὲν ἤθελε σπεύσει ν' ἀνακόψῃ
τὴν διαταγὴν ταύτην ἀμέσως.

Αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐπιτρίψωσι τὸ τῆς ἀνακοπῆς
ἔνδικον μέσον κατὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς καὶ τὸ ἑπό-
μενον 26 τοῦ νομοσχεδίου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, μὴ ἐγκρί-
ναασαι τὴν ἀποστέρησιν τοῦ ἱεροῦ τῆς ὑπερασπίσεως δικαιώματος
καὶ τὴν ἀναπολόγητον καταδίκην, ἣν καὶ τὸ νομοσχέδιον ἀπο-
κρούει μὲν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τοῦ 26 ἄρθρου αὐτοῦ, καθιεροῦν τὴν
[illegible] ἀντιμωλίαν συζήτησιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ 2 ἐδαφίου ἀπαγορεύει
[illegible] ἔνδικον μέσον,
τὸ τῆς ἀνακο[illegible]

Ἐπὶ τοῦ 27 κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἄρθρου αἱ ἐπιτροπαὶ ἐπή-
νεγκαν τροποποιήσεις τινὰς, δι' ὧν καὶ ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν
ἐγγύησις τῶν βλαχοποιμένων ἀναϐιϐάζεται κατ' ἀνώτατον ὅρον
εἰς 6,000 δραχμ. ἀντὶ 3,000 καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ζημιου-
μένων ἐξασφαλίζονται περισσότερον, ἀποστερουμένου τοῦ ἐγγυη-
τοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς διζήσεως, ὁρισθέντος ὅτι τὸ ποσὸν
τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ ἀξιόχρεον αὐτῆς θέλει κρίνει καὶ ἀπο-
φασίζει ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχή. Δὲν ἐθεώρησαν δὲ ἀναγ-
καῖον νὰ διασαφήσωσι περισσότερον, ὅτι τὴν εὐθύνην ταύτην φέ-
ρουσι μόνον διὰ τὰς πραχθησομένας λῃστείας ἐν ταῖς περιφε-
ρείαις τῶν δήμων, ἐν οἷς ἑκάστη ποιμενικὴ ὁμὰς διαμένει.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ἐπιτροπαὶ ἐθεώ-
ρησαν περιττόν.

Μέλος τι παρετήρησεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀνεπαρκῶς προνοεῖ
περὶ ἑτέρας τινὸς τάξεως ἀνθρώπων (περὶ ὧν ἴσως πραγματεύε-
ται ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νομοσχεδίου), οἵ-
τινες πρὸ πάντων καὶ ὑπὲρ τοὺς συγγενεῖς τῶν λῃστῶν καὶ τοὺς
βλαχοποιμένας εἰσὶν οἱ ὁδηγοὶ τῶν λῃστρικῶν συμμοριῶν, τὰ στη-
ρίγματα καὶ οἱ κατάσκοποι αὐτῶν καὶ οἱ διαφθορεῖς τῶν κοινο-
τήτων, ἐν αἷς ἐγκαθίστανται, διότι μὴ ὄντες ἐντελῶς κεχωρι-
σμένοι τῆς κοινωνίας, εἶναι εἰς θέσιν καὶ τὴν ποιότητα τῶν
προσώπων νὰ γνωρίζωσι καὶ τὰ μέτρα τῶν ἀρχῶν ἢ τὰς κι-
νήσεις τῶν ἀποσπασμάτων νὰ βλέπωσιν ἢ νὰ μανθάνωσι τα-
χύτερον· δι' οὐδενὸς δὲ δεσμοῦ μετὰ τῆς κοινωνίας, ἐν ᾗ ἐγκα-
θίστανται, συνδεόμενοι καὶ οὐδὲν συμφέρον ἐν τῇ τάξει εὑρί-
σκοντες, οὐ μόνον προθύμως προσφέρουσι τὴν συνδρομήν των εἰς
τὰς λῃστρικὰς συμμορίας τὰς διερχομένας ἐκ τῶν μερῶν ἔνθα
διαμένουσι καὶ ὅπου συνήθως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οὗτοι
τοποθετοῦνται, ἀλλὰ πολλάκις ἀναζητοῦντες ταύτας, ὑποδει-
κνύουσι τὰ συμφέροντα αὐτοῖς καὶ ἀναλαμϐάνουσι τὴν καθοδή-
γησιν αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν λῃστρικῶν πράξεων. — Τοιοῦτοί
εἰσιν οἱ ἐκ τῶν μεθορίων ἐπαρχιῶν τῆς γείτονος ἐπικρατείας ἐν-
τὸς τοῦ κράτους ἐρχόμενοι γνωστοὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν· . . . . .
καὶ μισθοδοτούμενοι εἴτε παρ' ἰδιώταις εἴτε παρὰ κοινότησιν
ἢ δημοτικαῖς ἀρχαῖς ὡς ἀγροφύλακες, ἀμπελοφύλακες, ποιμένες,
δημοτικοὶ ἢ ἀγυνομικοὶ κλητῆρες ἢ κοινωτικοὶ ὑπηρέται (πρω-
τόγεροι). Αἱ ἐπιτροπαὶ συνιστῶσαι ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν κυϐέρνησιν
ὅπως ἐμπελκύσῃ τὴν ἰδιάζουσαν ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων προ-
σοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, νομίζουσιν ἀφ' ἑτέρου ἀναγκαῖον
νὰ ληφθῇ διὰ τοῦ παρόντος νόμου μέτρον τι καὶ κατὰ τῶν

προσλαμβανόντων τοιούτους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ ὑποβλήθωσιν εἰς εὐθύνας ἀναλόγους τῶν παρὰ τῶν ἐλαχιστοποιημένων ἀπαιτουμένων· ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου ἀρίνουσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Εἰς πρὸς τὸ κεφάλαιον Δεν. τοῦ νομοσχεδίου αἱ ἐπιτροπαὶ παρατηροῦσιν, ὅτι ὑπερμέτρως σκληρὸν καὶ ἄτοπον εἶναι νὰ καταργηθῶσι διατυπώσεις καὶ ἐγγυήσεις προσθέτουσαι εἰς τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς δι' αὐτῶν καταγινωσκομένας ποινὰς τὸ κῦρος τῆς ἀληθείας καὶ τὸν τύπον τῆς δικαιοσύνης, διὰ μόνον τὸν λόγον τῆς ταχείας τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐγκλημάτων ἐκδικάσεως καὶ τιμωρίας, ἐν ᾧ οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι ἀρκετὰ παρέχουσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσα, ὡς ἀπεδείχθη ἐπὶ προσφάτων καὶ σχετικῶν περιστάσεων, προέβησαν εἰς τὴν διαγραφὴν ἁπασῶν τῶν διατάξεων αὐτοῦ, πλὴν τῆς τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ νομοσχεδίου, μὴ νομίσασαι νὰ καταστήσωσιν ὑποχρεωτικὸν τὸν χωρισμὸν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων συναφῶν ἐγκλημάτων, ὅστις κατὰ τὴν Ποιν. Δικον. εἶναι ἁπλῶς δυνατός.

Διαγραπτέα ἔκριναν ἐπίσης αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τὰ ἄρθρα 35 καὶ 36, καθόσον περὶ μὲν τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπαγρύπνησιν ἢ φύλαξιν φυλακισμένων προνοοῦσιν ἐπαρκῶς τὰ ἄρθρα 182, 183 καὶ 184 τοῦ Ποιν. Νόμου, κατὰ δὲ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας αἱ ποιναὶ ἐκτελοῦνται ἀμέσως ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, αἵτινες οὔτε ἀρθὲν οὔτε ἀναγκαῖον εἶναι νὰ καταργηθῶσιν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ, καὶ τοι ἀναγνωρίζουσαι τὴν σκοπιμότητα τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ Ε'. Κεφ., 37 κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἄρθρου, ἐδίστασαν μ' ὅλα ταῦτα νὰ παραδεχθῶσιν αὐτὸ ὡς καθιεροῦν κάπως καθολικὴν δήμευσιν ἀντικειμένην εἰς τὸ Σύνταγμα· παρεδέχθησαν δὲ τὸ ἐπόμενον 38 χάριν τῆς πρωϊμότητος αὐτοῦ.

Καὶ τοι πιστεύουσαι αἱ ἐπιτροπαὶ, ὅτι αἱ ποιναὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ, εἰμὴ ὀλίγας δὲν ὑπάρχει δεινοτέρα τις παράβασις τιμωρουμένη αὐστηρότερον ἀπὸ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, πρὸς σαφεστέραν ὅμως ἐξήγησιν τούτου δὲν ἔκριναν περιττὸν νὰ διατυπώσωσιν εἰδικὴν περὶ τούτου διάταξιν.

Τελευταῖον, συναισθανόμεναι τὴν αὐστηρότητα τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθιερουμένων μέτρων, καὶ ἐλπίζουσαι, ὅτι ἡ ἀνάγκη αὐτῶν θέλει ἐκλείψει ταχέως, προσδιώρισαν εἰς δύο ἔτη τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

Τοιουτοτρόπως τροποποιηθέντος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νο-

μοσχεδίου, κατηρτίσθη τοῦτο, ὡς ἔχει ἐν τῷ προσαρτωμένῳ τῇ παρούσῃ σχεδίῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1871.

Αἱ ἐπιτροπαὶ

Σ. Σούτσος Πρόεδρος, Ι. Δ. Λέκας, Α. Α. Παπαλέξης, Δ. Σαράβας, Κ. Παπάριτος, Α. Κ. Μεταξᾶς, Α. Α. Κατριβάνος, Δ. Κριεζώτης, Γ. Μ. Βαλλιάνος, Δ. Σαρρηγιάννης, Φ. Φλώριος, Δ. Ἰω. Οἰκονόμου, Α. Μήτσας, Κ. Κοτσονάκος, Ε. Καμπερόπουλος, Π. Μπούτος μὲ ἐπιφύλαξιν ὡς πρὸς τὴν ἀπάλειψιν ἄρθρου τινὸς τοῦ νομοσχεδίου τῆς κυβερνήσεως, Μ. Ε. Παρίσης, ὁμοίως.

Ὁ εἰσηγητὴς

Π. Κ. ΜΑΝΕΤΑΣ.»

Εἰς δὲ τῶν βουλευτῶν Λεβαδείας ἐκθέσιν περὶ μέτρων τινῶν, ἃ ρώντων εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς λῃστείας. Παρεπέμφθησαν δὲ ταῦτα πάντα εἰς τύπωσιν.

Τελευταῖον παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΑΣΜΠΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Π. Μπούτος.

Ἀγγ. Μαντζαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

τῆς 21 *Ἰανουαρίου* 1871.

Γενομένης ἀπορτίας περὶ ὥραν 1. μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι χθὲς μὴ συμπληρωθείσης ἀπαρτίας, διελύθη ἡ συνεδρίασις, καὶ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων δὲν θέλουσι σημειωθῆ ἐν τοῖς στενογραφημένοις πρακτικοῖς· διότι ἡ ἀπουσία αὐτῶν εἶχεν εὔλογον αἰτίαν, τὴν κηδείαν τοῦ βουλευτοῦ καὶ ὑποστρατήγου Ἰωάννου Παππατζώνη. Εἶτα δὲ ἀνεγνώσθησαν δύο ἀναφοραί, ἡ μὲν τοῦ Σωτηρίου Λιούμη, ἡ δὲ τοῦ Ζώτου, καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Μετὰ τοῦτο, ἐ ὸ ἐρωτήσαντος περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων καὶ τῶν μέτρων τῶν ληφθέντων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐστάλη εἰς Λαύριον, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐν Λαυρίῳ δασῶν ἐπεραιώθη, πρόκειται δὲ περὶ σκωριῶν, ἀντιποιουμένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου· ἀλλ' ἡ περὶ αὐτῶν δίκη ὑπάρχει εἰσέτι ἐκκρεμής. Ἡ Βουλὴ, τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἐρωτήσαντος, ὥρισε πρὸς συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι κατὰ παρελθοῦσιν τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν ἀντικείμενον συζητήσεως κατὰ τὴν παροῦσαν συνεδρίασιν εἶναι ἡ ἐπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, «Ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη διεχειρίσθη κοινοβουλευτικῶς τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ πέντε μῆνας.»

Πρῶτος ἀναβὰς τὸ βῆμα ὁ ἐπερωτήσας εἶπεν, ὅτι ὁ **Δεληγεώργης** ἄλλοτε ἦτο ὀπαδὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως, **ἀνέλαβε** μάλιστα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἄρσεως προσκομμάτων παρεμβληθέντων ἐν τῷ μηχανισμῷ τοῦ **συντάγματος**· ἀλλ' ἤδη πράττει τοὐναντίον. Ἡ πρότασίς μου, προσέθηκε, δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῆς προσκλήσεώς του, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαχείρησιν τῆς ἐξουσίας· ὥστε ἐσχαλμένως ὑπέθεσεν, ὅτι ἀπαιτῶ νὰ μάθω τοὺς λόγους τῆς ἐλεύσεώς του εἰς τὴν ἐξουσίαν· διότι φρονῶ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀνυπεύθυνος καὶ ἐλεύθερος νὰ λάβῃ ὑπουργοὺς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς· ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ μάθω, ἐὰν ἐκυβέρνησε κοινοβουλευτικῶς.

Εἷς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεώς του εἶπεν, ὅτι κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις ὑπάρχει μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει τοιαύτη παρούσης τῆς Βουλῆς· δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἡ κυβέρνησις Δεληγεώργη ἀπεχώρησε συνελθούσης τῆς Βουλῆς.

Ἀλλ' ὅμως τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα πρέπει νὰ ἰσχύῃ, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς. Ἡ κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις ὑποδεικνύεται καὶ ἀπορρέει ἐκ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς. Δύναται μὲν νὰ ἀπορρέῃ καὶ ἐκ τῆς μειονοψηφίας, ἀλλὰ τότε ὀφείλει νὰ κάμῃ ἔκκλησιν εἰς τὸ ἔθνος, αἰτοῦσα παρὰ τοῦ βασιλέως τὴν διάλυσιν τῆς ἀντιπροσωπίας, ἥτις διαλύεται οὐχὶ ἕνεκα προσώπων, ἀλλὰ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πολιτείας.

Καταλήγων δὲ εἶπεν, ὅτι ἐνόσῳ τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη δὲν ἀποδείξει, ὅτι εἶχε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς

Βουλῆς ἀναλαβὼν τὴν ἐξουσίαν, δὲν δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐκυβέρνησε κοινοβουλευτικῶς· ὅτι ἔπρεπεν ἐξ ἀρχῆς νὰ συγκαλέσῃ ἢ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν· διότι αἱ ἐφήμεροι κυβερνήσεις, αἱ σχηματιζόμεναι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς, παραβλάπτουσι τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου· καὶ ὅτι ἔπραξε κακῶς προαπαιτήσαν τὴν διάλυσιν παρὰ τοῦ Βασιλέως, τῶν ἡγεμονικῶν προνομίων τιθεμένων εἰς ἀμφιβολίαν διὰ προαπαιτήσεως.

Ἕτερος ἐνδιαφερόμενος, πρώην πρωθυπουργός, ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα. Μὲ κατηγοροῦσιν, εἶπεν, ὅτι ὑπερασπίσας ἄλλοτε τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας, πράττω σήμερον τὸ ἐναντίον· ἀλλὰ τοῦτο κεῖται ἐκτὸς τῆς ἀληθείας. Ἀντιπολιτευόμενος τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ζαΐμη, ἐφρόνουν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ ὑπουργικὴ μεταβολὴ, τούτου ἕνεκα προσκληθείς, ἀνέλαβον τὴν ἐξουσίαν, ἀφοῦ προηγουμένως συνιζήτησα μετὰ τοῦ βασιλέως πολιτικὸν καὶ διοικητικὸν πρόγραμμα, ἁρμόζον, κατ' ἐμὴν πεποίθησιν, εἰς τὰς περιστάσεις τοῦ τόπου· ὥστε δὲν ἔπραξά τι ἀπάδον πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ τὰς συνταγματικὰς συνηθείας.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ὁ βασιλεὺς οὐδὲν παρεισέβαλέ μοι πρόσκομμα καὶ ἄφηκε πάντοτε νὰ ὑπερισχύσῃ ἐν τοῖς συμβουλίοις ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργείου· ἀλλὰ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς κυβερνήσεως ἠτησάμην τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἣν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἠρνήθη ἕνεκα τῶν ἀνωμάλων ἐξωτερικῶν περιστάσεων, δι' ἃ παρητήθην.

Τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως, προσέθηκεν, εἶναι ἀρά γε γράμμα νεκρὸν, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν αἱ μεγάλαι ἐκείναι ἀρχαί, αἱ διέπουσαι τὰ μεγάλα ἔθνη; Αἱ βουλαὶ διαλύονται, οὐχὶ διότι καταφρονοῦνται ἢ θεωροῦνται πρόσκομμα, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους λόγους. Ἕκαστον ὑπουργεῖον προσκαλούμενον δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Βασιλέως, μὴ εὑρίσκων ἐν αὐτῇ ὑποστήριξιν. Ἀλλ' ὁ προλαλήσας ὑπεστήριζεν, ὅτι ἡ μειονοψηφία, περιερχομένη τὴν ἐξουσίαν, ὀφείλει νὰ διαλύῃ τὴν Βουλήν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη οὔτε συνταγματικὴ εἶναι οὔτε δημοκρατικὴ, ἀλλ' ἐπαναστατική. Αἱ βουλαὶ δύνανται νὰ περιορίζωσιν ἐμμέσως τὸ ἀπόλυτον προνόμιον τοῦ Βασιλέως, ἀρνούμεναι τὴν ἐπιψήφισιν τῶν φόρων εἰς τὰς κυβερνήσεις, ὥστε ἡ ἐπιρροὴ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἔμμεσος καὶ οὐχὶ ἄμεσος. Ἄπειρα ὑπάρχουσι παραδείγματα παρ' ἄλλοις ἔθνεσι, καθ' ἃ οἱ βασιλεῖς, προσκαλέσαντες τὰς μειονοψηφίας εἰς τὴν

ἐξουσίαν, ὑπεχρέωσαν αὐτὰς νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῶν βουλῶν, ὅπως τὰς συντρίψωσι ἢ τὰς καταβάλωσι.

Ὁμολογῶ ἐν τούτοις, ὅτι τὰ παραδείγματα ταῦτα δὲν εὑρίσκω ἀξιομίμητα διὰ τὸν τόπον μου· διότι παρ' ἡμῖν εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ παλαίῃ ἡ μειονοψηφία κατὰ τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ δὲν συμφωνῶ, ὅτι ἡ μειονοψηφία πρέπει νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ περιελεύσει αὐτῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν, μάλιστα δὲ οὐδεμιᾶς ὁριστημένης ἀνάγκης.

Ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν εἶναι ἐπίσης δημοκρατική, διότι καὶ ἐν δημοκρατίαις ὁ πρόεδρος ἀπόλυσι τὴν πλειονοψηφίαν, ἀλλ' οὔτε παραιτεῖται οὔτε διαλύει τὰς Βουλάς. Εἶναι δὲ καθαρῶς ἐπαναστατική, καὶ ταύτας ἐποιήσατο χρῆσιν ἡ τελευταία συνέλευσις, ἥτις δὲν ἠνείχετο ὑπουργὸν μὴ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τῶν πληρεξουσίων. Τελευταῖον ἐξέθηκεν ἱστορικῶς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἀνέγνω περικοπὴν λόγου του, ἐκφωνηθέντος ἐν ἄλλῃ βουλευτικῇ συνόδῳ, ἐν ᾧ τότε ὡμολόγει, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν ὑπουργοὺς εἶναι ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ Βασιλέως.

Τούτων καταβάντα ἀντέλεγουτεν ἕτερος εἰπών, ὅτι συγχαίρει τὸν προκαλέσαντα τοιαύτην συζήτησιν, περιλαμβάνουσαν τὸ σπουδαιότερον μέρος τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Τὸ σύνταγμα, εἶπεν, εἶναι ἡ ἐλευθερία ἐν τῇ τάξει, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καλὴ συνενόησις καὶ καλὴ πίστις, ὅπως ὑπάρξῃ ἡ ἀναγκαία ἁρμονία μεταξὺ τῆς νομοθετικῆς καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἄλλως ἐπέρχεται σύγχυσις καὶ διατάραξις.

Αἱ ἡγεμονικαὶ προ ομίαι ἐδόθησαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους, ἄλλως ἦσαν περιττά. Οὐδεὶς ἀρνεῖται, ὅτι εἰσὶν ἀπόλυτα τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀνεύθυνος, τὸ δὲ συνταγματικὸν πολίτευμα ἀπαιτεῖ ὅπως αἱ δύο ἐξουσίαι, ἥ τε Βουλὴ καὶ ἡ Βασιλεία, συντρέχουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήτεως. Ἂν ὅμως προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ πλάνην ἄλλος παρὰ τὸν ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας, ὀφείλει νὰ μὴ δεχθῇ τὴν ἐξουσίαν, ὅπως ἄρῃ πᾶσαν δυσπιστίαν μεταξὺ τῶν δύο ἐξουσιῶν καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν ἁρμονίαν, ἥτις εἶναι πάντως ἀναγκαία εἰς τὸν συνταγματικὸν μηχανισμόν.

Τὰ παραδείγματα, ἠκολούθησαν ὁ ἀγορεύων, ὅσα ὁ προλαλήσας ἠρύσθη ἐκ τῆς ἱστορίας, ἀνήκουσιν εἰς ἀνώμαλον πολιτικὴν κατάστασιν, καθ' ἣν τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ὑπέστη τὰς μᾶλλον ριζικὰς μεταβολάς· καὶ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ γενικὸς κανών. Συμφωνῶ μὲ τὸν ἐπερωτήσαντα, ὅτι ἡ κυβέρνησις

Λειτουργεῖ ὑπῆρξεν ἀντικοινοβουλευτική, οὐ μόνον ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ· διότι δὲν ἀντεπροσώπευεν οὐδὲν τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν κομμάτων. Ὀφείλομεν, προσέθηκε, νὰ προλαμβάνωμεν τὸ κακὸν ἐν τῇ ἀρχῇ, ὅπως μὴ καταστῇ ἀδιόρθωτον. Διότι, ἂν ἡ Βουλὴ κατεδίκαζε τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὑπουργούς, τὸ ἔθνος δὲν θὰ ὑφίστατο τὰ δεινὰ τοσούτων κακῶν, οὐδὲ τὴν τρικυμίαν τῆς τελευταίας μεταπολιτεύσεως. Πρέπει ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀντισυνταγματικῶν καὶ τῶν ἀφωσιωμένων, διότι ὁ Βασιλεὺς οὔτε ἐχθροὺς ἔχει οὔτε φίλους. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ καλεῖν εἰς ὁῆποτε εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀποβλέπει εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ἐπομένως ὅταν ἡ Βουλὴ ἀντιτάσσηται, δὲν διαλύεται ἀσκόπως. Ἀφοῦ μάλιστα ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι παροῦσα, δὲν πρέπει νὰ διαλύηται· διότι οἱ λόγοι τῆς διαλύσεως γεννῶνται ἐκ τῆς συγκρούσεως αὐτῆς πρὸς τὰς πράξεις καὶ τὰς ἰδέας τοῦ ὑπουργείου. Οἱ λόγοι λοιπὸν τῆς διαλύσεως ἦσαν προσωπικοί. Σημεραίνων ὁ ἀγορεύων συνέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ τὸ ζήτημα ὑπὸ σκέψιν σοβαράν, ὅπως ἄρῃ διὰ τὸ μέλλον τὰ προσκόμματα τοῦ συνταγματικοῦ μηχανισμοῦ καὶ ἐπεδοκίμασε τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ ἐκ Παρνασσίδος.

Ἄλλος ἐνδιαφερόμενος, πρώην ὑπουργός, παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι ἡ συζήτησις ἤρξει σπουδαιότερον χαρακτῆρα, διότι δὲν κατακρίνεται ὑπουργεῖον, ἀλλὰ τὸ σύνταγμα. Ἡ δὲ διαφωνία ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν ὅρων αὐτοῦ εἶνε ἐπανάστασις. Τὰ δικαιώματα τῶν δύο μεγάλων ἐξουσιῶν καθιερώθησαν διὰ τοῦ συντάγματος, οὐδεὶς δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλῃ αὐτὰ ἡ ἑρμηνεύσῃ κατὰ βούλησιν· διότι αἱ ἐξουσίαι αὗται, φύσει ἀντίζηλοι, κατανεύουσιν εἰς συγκρούσεις ἐκ μικρῶν ἀφορμῶν. Διὰ τοῦτο, εἶπε, κηρύττονται κατὰ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, ὡς σκανδαλώδους καὶ ἀντισυνταγματικῆς. Τὰ ἄρθρα τοῦ συντάγματος εἶναι σαφῆ καὶ ὁριστικά, τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ διορίζειν καὶ παύειν τοὺς ὑπουργοὺς εἶναι ὅλως ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ Βασιλέως, οὐδὲ ἐπιτρέπει ὁ Βασιλεὺς τὴν διανομὴν τοῦ προσωπείου. Εἶπεν, ἠκολούθησεν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν πρέπει νὰ διορίζῃ ὑπουργοὺς ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Σώματος, ἀλλ' οὐδεμία τοιαύτη διάταξις ἀνεγράφη εἰς τὸ σύνταγμα. Ἐπὶ τέλους προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δικαιοῦται νὰ ἐπικρίνῃ τοὺς διορισμοὺς τῶν ὑπουργῶν ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλὰ τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ὅτε εἶναι ἐπίφοβοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπικρίνουσιν οὐχὶ τὰς πράξεις, ἀλλὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὑπουργείων.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Πρόεδρος ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπιοῦσαν καὶ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.

Ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης.
Κ. Κασονάκος
Ἀγ. Μαντζαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆς 22 *Ἰανουαρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 1. Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγνωσθείσης εἶτα ἀναφορᾶς τινων δημοδιδασκάλων, καὶ παραπεμφθείσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Παρνασσίδος.

Πρῶτος παρελθὼν ἐπὶ τὸ Βῆμα εἰς ἐκ Καλαμῶν, Βουλευὴς εἶπεν, ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐξέτειναν τὴν συζήτησιν μέχρι τοῦ ἡγεμόνος, καίτοι οὐδεὶς ἀρνήθη τὸ ἀπόλυτον τῶν ἡγεμονικῶν προνομίων. Ὅτι διὰ τούτου προσεπάθησαν νὰ ἀποφύγωσι τὴν εὐθύνην καὶ ὅτι ἡ συζήτησις σκοπεῖ νὰ ἐξετάσῃ τὴν πρὸς τὸ σύνταγμα καὶ τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα διαγωγὴν τοῦ Ὑπουργείου Δεληγεώργη. Ὁ ἡγεμὼν, εἶπε, προσκαλεῖ, ἀλλ' οἱ προσκαλούμενοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐξουσίαν ὀφείλουσι νὰ ἐκθέτωσιν αὐτῷ τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοβουλίου καὶ τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῆς πολιτείας. Ζητοῦντες ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῶν κομμάτων λόγον, οὐδαμῶς ἀμφισβητοῦμεν τὰς προνομίας τῆς Βασιλείας. Ἐρρέθη, προσέθηκεν, ὅτι πλήρης σύμπνοια ἐπικράτει μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Δεληγεώργη καὶ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ἠτήσατο παρὰ τὸ πρέπον τὴν διάλυσιν τῆς ἀντιπροσωπείας ἐν ἀπουσίᾳ μάλιστα αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ πολίτευμα ἡμῶν συνέρχεται κατ' ἔτος καὶ ἐν τούτοις παρῆλθον 13 περίπου μῆνες καθ' οὓς δὲν συνῆλθεν. Ἡ διάλυσις μάλιστα ἤθελε παρατείνει τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς ἐπὶ πολὺν εἰσέτι χρόνον, καὶ ἤθελεν ἀναγκάσει τὸ Κράτος νὰ διοικῆται ἄνευ προϋπολογισμοῦ. Ἐπὶ τέλους εἶχεν, ὅτι ἐνῷ οἱ ἰδιῶται προσδεύουσι

τὸ ἔθνος ὀπισθοδρομεῖ πολιτικῶς· ὀφείλεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν ἔλλειψιν καθαροῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

Μετὰ τοῦτον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὑποβαλὼν τὴν πρότασιν. Ἀφιγνθεὶς διὰ μακρῶν τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ πορείαν καὶ τὴν τοῦ κυρίου Δεληγεώργη, Βουλευτοῦ Μεσολογγίου, μετέβη ἀκολούθως εἰς τὸ θέμα. Εἶπεν, ὅτι τὰ παραδείγματα τῆς Ἀγγλικῆς Ἱστορίας, τῶν ὁποίων χρῆσιν ἐποιήσατο εἰς τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀνήκουσιν εἰς ἄλλην ἐποχὴν τῆς Ἀγγλικῆς Ἱστορίας. Ὁ Βασιλεὺς, ἀκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅταν διορίζῃ τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς ἀντιπροσωπείας, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ χρῆσις τοῦ προνομίου τῆς διαλύσεως, καὶ τὸ σύνταγμα αὐτὸ περιπίπτει εἰς ἀχρηστίαν, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς πολιτείας.

Καταλήγων, προσέθηκεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1866 τὰ ὑπουργεῖα ἔπεσαν χωρὶς ἡ πολλάκις κατηγορηθεῖσα Βουλὴ ὡς παραβλάπτουσα τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου νὰ ἀρνηθῇ αὐτοῖς τὴν ὑποστήριξίν της, καὶ ὅτι πᾶν ὑπουργεῖον δεχόμενον τὴν ἐξουσίαν ὀφείλει νὰ συγκαλῇ τὴν Βουλὴν, καὶ, ἂν μὴ ὑποστηρίζηται ὑπ' αὐτῆς, νὰ τὴν διαλύῃ, ἢ νὰ παραιτῆται.

Ἕτερος εἶπεν, ὅτι καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐποχῶν ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη πολιτικῶν ζητημάτων, ἀλλ' ὅτι τὸ ζήτημα τὸ συζητούμενον θεωρεῖ ἀνάξιον σοβαρᾶς συζητήσεως. Ζητεῖται, ἂν τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη διεχειρίσθη βουλευτικῶς τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' οὐδὲν κοινοβουλευτικὸν ἔθιμον ἢ ἄρθρον τοῦ συντάγματος παρεβιάσθη. Καὶ ἄλλαι ἐν τούτοις κυβερνήσεις ἦλθον ἄνευ πλειοψηφίας καὶ ἀπῆλθον ἄνευ ἐξελέγξεως. Κατηγοροῦσιν, εἶπε, τὸν πρώην πρωθυπουργόν, ὅτι μετέβαλεν ἀρχὰς καὶ πολιτικὰς ἰδέας, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι δεύτερον ζήτημα· ζήτημα πρωτεῦον εἶναι, ἂν τὸ κατηγορούμενον ὑπουργεῖον ἐκυβέρνησε συνταγματικῶς τὴν πολιτείαν, καὶ ἂν αἱ πράξεις αὐτοῦ ἀντίκεινται πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον· ἀλλὰ περὶ τούτου δέον νὰ προσαχθῇ κατηγορητήριον. Ἐπὶ τέλους προσέθηκεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο δὲν διέλυσε τὴν ἀντιπροσωπείαν ἅμα τῇ παραλείψει αὐτοῦ εἰς τὰ δημόσια, διότι εἶχε λόγους πρὸς τοῦτο τὰς ἐσωτερικὰς ἀσχολίας καὶ τὰς ἐξωτερικὰς ἀνωμαλίας.

Ἀκολούθως ἄλλος ἀναβὰς τὸ Βῆμα εἶπεν, ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἀναχθῇ μέχρι τῶν δικαιωμάτων τῶν δύο συνταγματικῶν ἐξουσιῶν. Ὡμολογήθη, ἀκολουθήσαν, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶχεν ἀποφασισθῇ· ἐγνώσθη δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι ὑπάρ-

γει καὶ σχολὴ πολιτικῶν, ἐπενεγκοῦσα μέχρι τοῦδε δυστυχήματα. Σᾶς εἶπεν ὁ πρώην πρωθυπουργός, ὅτι δὲν κατεφρόνησε τὴν Βουλήν, καὶ ἐν τούτοις τὴν κατεδίκασεν ἐρήμην, ἀποφασίσας τὴν διάλυσιν αὐτῆς πρὶν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τῶν πολιτικῶν του σχεδίων. Σᾶς εἶπε προσέτι, ὅτι ἀπέφυγε νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ Βασιλέως τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη, ἐνῷ ὡς συνταγματικὸς ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ διαφωτίζῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων· προβαίνων, εἶπεν, ὅτι τὰ συντάγματα ἐγένοντο ὅπως προληφθῶσιν αἱ παρεκτροπαὶ τῶν ἡγεμόνων, ὅτι τοῦτο κατορθοῦται δι' ὑπευθύνων ὑπουργῶν, ἐρειδομένων ἐπὶ τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη, ὡς ὁμολογεῖ, ἐξήσκησε τὰς ἡγεμονικὰς προνομίας, ἐνῷ δὲν ἀντεπροσώπευε τὸν λαὸν διὰ πλειοψηφίας παρὰ τῇ ἀντιπροσωπείᾳ, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνηται κατάχρησις τοῦ προνομίου τῆς διαλύσεως, διότι φέρει δυσάρεστα ἀποτελέσματα, ὡς ἀποδεικνύει ἡ παρελθοῦσα ἱστορία τοῦ ἔθνους καὶ ἄλλων ἐθνῶν.

Κατέληξε δὲ εἰπών, ὅτι παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι δύο πολιτικαὶ σχολαί, ἐξ ὧν ἡ μία ἐργάζεται νὰ συγκεντρώσῃ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν εἰς ἑαυτήν, κρυπτομένη ὄπισθεν τοῦ ἀνεύθυνου ἡγεμόνος, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπιθυμεῖ ὑπευθύνους ὑπουργοὺς καὶ βουλευτάς, ἀνεύθυνον δὲ Βασιλέα.

Ἕτερος ἐνδιαφερόμενος, πρώην Πρωθυπουργός, κατόπιν ἐλάλησε διὰ μακρῶν. Διεξελθὼν ἱστορικὰ γεγονότα ἀφορῶντα εἰς τὸν πολιτικὸν βίον αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκυβέρνησαν τὸ κράτος, ἀπέδωκε τὰ ἐπισυμβάντα ἐθνικὰ δυσχρήματα εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ξένων καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων, οὐχὶ δὲ εἰς τοὺς πολιτευομένους, οἵτινες, κατ' αὐτόν, εἰργάσθησαν κατὰ τὸ δυνατὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου. Ἀκολούθως εἶπεν, ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ μάθῃ τοὺς λόγους τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη· διότι πιστεύει, ὅτι Ἕλλην ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ προσηλοῦται εἰς ὑψηλοτέρας σκέψεις, ἀποφεύγων τὰς μικρολογίας, καὶ ὅτι οὐδαμῶς διενοήθη νὰ ἀποφύγῃ τὴν εὐθύνην τῶν ἰδίων πράξεων, καθόσον καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ εὑρίσκεται πάντοτε ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Ἐπὶ τέλους συνεπέρανεν εἰπών, ὅτι πρεσβεύει τὴν ἀρχήν, ὅτι πρέπει νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ὑπουργεῖον λαμβανόμενον ἐκ τῆς μειονοψηφίας.

Ἄλλου τελευταῖον εἰπόντος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη ἦλθε συνταγματικῶς, οὐχὶ δὲ κοινοβουλευτικῶς, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν περιέχει ἀφορμὴν κατηγορίας, ἀλλὰ ἁπλῆς μομφῆς, ἥτις δὲν ἔχει ἤδη λόγον, ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ δικάσῃ ἐπὶ τεκμηρίων, ἀλλ' ἐπὶ πράξεων, καὶ ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, ὡς τὸ συνταγματικόν, θὰ προσκόπτῃ ἀνευ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, ὁ πρωθυπουργὸς προσέθεκεν, ὅτι καθὰ γινώσκει ἐκ τῆς θέσεώς του ἐν τῇ Αὐλῇ οὐδεμία ὑπάρχει σχολή, ὡς εἶπε τίς τῶν προλαλησάντων.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνέγνωσεν, ὅτι δύο ὑπάρχουσι προτάσεις· ἡ α'. ἀν τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη, διαχειριοθὲν τὴν ἐξουσίαν, ἐπολιτεύθη κοινοβουλευτικῶς· ἡ β'. μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς δευτέρας προτάσεως, ὡς ἀπωτέρας, ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Πανηιαπούλου καὶ Ι. Πολυλᾶ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην διὰ ψήφων 98 κατὰ 18, τεσσάρων ἀρνηθέντων.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Ἡ Βουλὴ μετὰ τὰ λεχθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν αὐτῆς διάταξιν, καὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου . . . . . Ν	Π. Πετιμέζης . . . . .
Α. Κ. Μιχαλόπουλος . . . . . Ν	Α. Μαγγίνας . . . . . Ν
Ἀντ. Βενιζέλος . . . . . Ν	Θ. Π. Δηλιγιάννης . . . . .
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	Κ. Πλαπούτας . . . . . Ν
Ν. Π. Καΐρης . . . . . Ν	Α. Ἀντωνόπουλος . . . . . Ν
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός . . . . . Ν	Χ. Ῥηγάτσουλος . . . . . Ν
Ν. Τσώκρης	Ἰω. Ῥαΐλιος . . . . . Ν
Α. Ζαΐμης . . . . . Ν	Κ. Ἀλαμπρινόπουλος . . . . . Ν
Α. Δανόπουλος . . . . . Ν	Κωνστ. Κοσσοβίκος . . . . . Ο
Ἰω. Δέλλας . . . . . Ν	Θεόδ. Τσαντεκάκης . . . . . Ν
Δημ. Καλλιῤῥωνᾶς . . . . . Ν	Ἰωαν. Σαφάκας . . . . . Ν
Σκαρλ. Σκόττος . . . . . Ν	Ν. Κατσιεκάπης . . . . . Ν
Περ. Α. Πετράκης . . . . . Ν	Ἀριστ. Ἀϊδωρίκης . . . . . Ν
Στυλ. Κολιάτσος . . . . . Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . . .
Α. Ἴσσος	Ἰω. Καπιτσίνης . . . . .
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Γ. Μίλησης . . . . .
Α. Γρίβας	Α. Σ. Μήτσας . . . . . Ν

Δ. Τσιτσάρας .. .. ..

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Πιρ. Μπούτος,
Μιχ. Παρίσης,
Ἄγγ. Ματσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

τῆς 23 Ἰανουαρίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 100,060 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1870, ὅπερ ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν, ἔχον οὕτω·

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 100,060 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 100,060 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1870.

Οἱ λόγοι οἱ προκαλοῦντες τὴν αἰτουμένην πίστωσιν ἀναφέρονται λεπτομερῶς ἐν τῷ συναπτομένῳ πίνακι.

Παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλήν, λαμβάνουσα αὐτοὺς ὑπ' ὄψιν, νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ »

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἑξήκοντα, ἀριθ. 100,060, καταλογιζομένη εἰς τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα·

Κεφ.	2	ἄρθρ.	2. Ἔξοδα ὑπηρεσίας νομαρχιῶν	δραχ.	960
»	3	»	1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας · ·	»	50000
»	8	»	2. Ἔξοδα διευθ. τηλεγράφων · ·	»	2600
»	8	»	5. Φύλαξις καὶ συντήρησις τηλεγραφικῶν γραμμῶν · · · ·	»	6500
»	8	»	7. Ἀπόδοσις διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν · · · · · · · · ·	»	40000
			Ἐν ὅλῳ · · · ·	δραχ.	100060

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1871.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. »

Πίναξ τῶν ἀπαιτουμένων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῶν κατωτέρω σημειουμένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1870.

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ὑ π η ρ ε σ ί α :	Ποσὰ κατ' ἄρθρον
2	2	Δι' ἐνοίκιον τοῦ ἐν Τριπόλει νομαρχιακοῦ καταστήματος ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου	960
3		*Δημοσία ἀσφάλεια.*	
	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.	
		Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν βεβαιωθησομένων μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἀγοιβῶν, ἐπὶ τῇ συλλήψει καὶ τῷ φόνῳ λῃστῶν ἀποκεκηρυγμένων καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἀπαιτουμένων μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἀπὸ Λαμίας μέχρι Ὑπάτης καὶ Καρπενησίου τηλεγραφικῶν γραμμῶν καὶ τῆς ἀπὸ Λεβαδείας μέχρι Ἀταλάντης, καὶ σύστασιν τῶν τηλεγραφείων	50000
8		*Τηλεγραφικὴ συγκοινωνία.*	
	2	Ἔξοδα τῆς διευθύνσεως τοῦ τηλεγράφου.	
		Πρὸς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερουμένων πρὸς διαφόρους τηλεγραφικοὺς ὑπαλλήλους ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας χάρτου, χρησιμεύσαντος εἰς τύπωσιν τηλεγραφικῶν ἐντύπων	2600
	5	Φύλαξις καὶ συντήρησις τηλεκτρικῶν γραμμῶν διὰ τὴν ἀρξαμένην ἐπισκευὴν τῆς ἀπὸ Ἀμφίσσης μέχρι Λεβαδείας γραμμῆς	6500
	7	*Ἀπόδοσις διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν.*	
		Πρὸς ὁλοσχερῆ ἀπόδοσιν τῶν εἰσπραχθέντων καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ λογαριασμὸν τῆς Τουρκίας, τῆς Ἀγγλικῆς ἑταιρίας τῆς Μεσογείου καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν ἐν Ἑλλάδι καλωδίων τηλεγραφικῶν τελῶν	40000
		Τὸ ὅλον δραχμαὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἑξήκοντα.	100060

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὡσαύτως εἷς τῶν βουλευτῶν Τριχωνίας ὑπέβαλε πρότασιν τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐτέθη εἰς τύπωσιν.

Ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν εἶπεν, ὅτι δημοδιδάσκαλός τις ἀνεκάλυψε διαφόρους ὠφελίμους ἐφευρέσεις καὶ ἐπενόησε τρόπον καλλιεργείας τῆς γῆς ὠφελιμώτερον καὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐφευρέσεων αὐτῶν ἀπεράνθη ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου συσταθεῖσα ἐπιτροπή· παρεκάλεσε δὲ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ νόμον περὶ βραβείου διὰ τοὺς ἐφευρετάς.

Πρὸς τοῦτον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡτοίμασε νομοσχέδιον περὶ βραβείου, τὸ ὁποῖον ταχέως θὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν Βουλήν.

Εἶτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ προβῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 130,000 πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ θαλαμηγοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀμφιτρίτης» διότι οἱ λέβητες αὐτῆς ἐφθάρησαν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξήτασε τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου.

Ἄλλων τινῶν εἰπόντων, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο παρεπέμφθη κατὰ προηγουμένην τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν καὶ ὅτι πρὸ αὐτοῦ θέλουσι συζητηθῇ ὡς κατεπείγοντα τὰ νομοσχέδια περὶ λῃστείας καὶ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἡ Βουλή, τῇ συγκαταθέσει καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ὥρισε τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν κτλ. γαιῶν. Μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπεστήριξε τὸ 5 ἄρθρον ὡς ἔχει, δύο βουλευταὶ ἀπέσυραν τὰς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας των· ἐπίσης ἀπερρίφθη δὲ καὶ ἄλλη τις τροπολογία, τὸ δὲ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 5. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῆς φυτείας δικαίωμα πρώτης ὑποθήκης, ἀποκτωμένης δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

»Πᾶσα τυχὸν προγενεστέρα ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς φυτείας ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐπ' αὐτῆς ἀποκτηθὲν πραγματικὸν δικαίωμα ἔπονται τῆς ὑποθήκης τοῦ δημοσίου.

»Ὅσαι δ' ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ φυτειῶν γενομένων μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1837 συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 15/27 Ἰανουαρίου 1837 νόμον περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν, λαμβάνουσαι θέσιν μετὰ τὴν ὑποθήκην τοῦ δημοσίου, ἐκτείνονται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐφ' ὅλου τοῦ κτήματος καὶ ἂν τυχὸν εἶχον ἐγγραφῆ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως».

Γενομένης κατόπιν συζητήσεως βραχείας ἐπὶ τοῦ ὁ ἄρθρου, εἷς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας ἀπέσυρε τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν του, οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 7 καὶ 8 δι' ἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἕνεκα καθυστερήσεων δόσεων γενῇ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος οὐ μόνον τὰς ληξάσας δόσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἑπομένων πρὸς ὁλοσχερῆ τοῦ τιμήματος ἐξόφλησιν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπότισιν ὅλων τούτων, ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου. Ὁπόταν δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ληξασῶν δόσεων τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὀφειλομένου ἔτι κεφαλαίου, ὁ νέος ἀγοραστὴς δύναται νὰ κρατήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων, καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτὰς κατὰ τὴν λῆξιν των· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ προσυπογράψῃ τὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων τούτων, καὶ ν' ἀνανεώσῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου.

»Τὸ τυχὸν περίσσευμα κατατίθεται ἀμέσως καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀρχικὸν ὀφειλέτην».

«ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

»Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως.

»Ἄρθρον 7. Πᾶς κάτοχος φυτειῶν θέλων νὰ μετάσχῃ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅπερ παρέχει ὁ παρὼν νόμος, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κτῆμα, ἐγγραφον δήλωσιν διαλαμβάνουσαν·

»α) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

»β) Τὸν ἄρουρον, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα τὸ κτῆμα κεῖται,

γ) Τὰ ὅρια τοῦ κτήματος, τὸ εἶδος τῆς φυτείας, τὴν ἔκτασιν αὐτῆς εἰς Β. στρέμματα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐμφυτεύσεως· καὶ δ) ἐὰν ἦναι ποτιστικὴ ἢ ξηρική».

«Ἄρθρον 8. Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ δηλωθὲν πρὸς ἀπόκτησιν κτῆμα δραχμῶν μὲν 4 διὰ τὰς σταφιδαμπέλους καὶ τὰ συκάδενδρα, 2 δὲ δραχμῶν διὰ τὰς λοιπὰς φυτείας κατὰ στρέμμα.

»Δήλωσις ἄνευ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη».

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 9 ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προφορικῆς τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον ὡς ἑπεται·

«Ἄρθρον 9. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος, καὶ ἂν οὗτος ἦναι ἀγράμματος, ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, προσυπογράφονται δὲ ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος, ὀφείλοντα νὰ βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος.

»Ἐκ τῶν δηλώσεων ἡ μία θεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐφόρου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δ' ἄλλη μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ. Αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀντίγραφον αὐτῶν ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ καὶ ἀποσπάσματα εἰς τ' ἀνήκοντα παρεδρεῖα.

»Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ δημάρχου ὅπως βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος, ὁ δηλῶν κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει ἐπὶ ἀποδείξει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν δηλοῦντα ἐντὸς δύο ἡμερῶν προσυπογεγραμμένην τὴν δήλωσίν του. Ἡ τε κοινοποίησις καὶ τὸ ἐπιδοτήριον συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου».

Κατόπιν, ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ προθεσμία οὐ μόνον εἰς τοὺς κατόχους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς δανειστὰς νὰ δηλώσωσι τὰς φυτείας πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν, ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν ψῆφισιν τοῦ 10 ἄρθρου ὅπως διατυπωθῇ ὑπὸ τοῦ προτείναντος.

Κατὰ δὲ τὴν συζήτησιν τοῦ 11 ἄρθρου, γενομένης ἐνστάσεως, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος

καὶ μὴ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Μιχ. Παρίσης,

Κ. Κοσσοναῖος,

Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ΄.

Τῆς 25 Ἰανουαρίου 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι τρεῖς βουλευταὶ, λαβόντες ἄδειαν ἀπουσίας διά τινας ἡμέρας, ἀπῆλθον διὰ κατεπειγούσας ἀνάγκας εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐπαρχίας.

Ἑνὸς δὲ εἰπόντος, ὅτι ἡ Βουλὴ δέον νὰ λάβῃ μέτρα περὶ τῶν ἀπόντων, ὅπως μὴ βλάπτωνται τὰ δημόσια συμφέροντα, ἕτερος προτέθηκεν, ὅτι ὁ λόγος αὐτοῦ, ὃν ἀπήγγειλεν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 1 Ἰανουαρίου, ἐδημοσιεύθη παραμεμορφωμένος εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Βουλῆς, παρακαίεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἀνατύπωσιν αὐτοῦ. Συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, καθ' ἣν τινες μὲν ἀντέκρουσαν αὐτὴν, ἄλλοι δὲ ὑπέδειξαν τυπογραφικὰ ἁμαρτήματα καὶ παραμορφώσεις ἐπί τινων ἀγορεύσεων, ἀπαγγελθεισῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς 21 καὶ 22 λήγοντος, ὁ πρόεδρος, ἁπάντων ὑπὲρ τοῦ στενογραφικοῦ γραφείου, ὑπέδειξε τὸ δύσκολον τῆς ὑπηρεσίας καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἀγορεύοντας νὰ ἐπιμελῶνται τὴν διόρθωσιν τῶν ἀγορεύσεών των πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως.

Ἐπὶ τούτοις εἷς ἐπρότεινε νὰ ἀρχισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὰς παρατηρήσεις καὶ διορθώσεις, αἵτινες προῆλθον ἐκ τῆς συζητήσεως.

Ἕτερος δὲ ἐπρότεινε νὰ ἀνατυπωθῇ ὁ λόγος αὐτοῦ, καὶ ἄλλος ὁλόκληρος ἡ συζήτησις ἡ γενομένη κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς 21 καὶ 22 Ἰανουαρίου.

Γενομένης κατόπιν ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε μὲν τὴν α΄, ἐψηφίσατο δὲ τὴν β΄, καὶ εἶτα τὴν γ΄. δι' ἀναστάσεως.

Ετέρου κατόπιν υπενθυμίσαντος εις τον επί των Οικονομικών υπουργόν την διάταξιν του νόμου περί δημοσίου Λογιστικού, καθ' ην επιτροπή εξελέγχει τα βιβλία του γενικού λογιστηρίου, δημοσιεύουσα έκθεσιν της καταστάσεως αυτού, και συστήσαντος αυτώ να προκαλέση διάταγμα συστάσεως τοιαύτης επιτροπής, όπως αποδειχθή το ημαρτημένον της υποβληθείσης προς τον Βασιλέα εκθέσεως περί της καταστάσεως των Οικονομικών από του προκατόχου υπουργείου, είς εκ των πρώην υπουργών είπεν, ότι η έκθεσις εκείνη στηρίζεται επί πιθανοτήτων, διότι εν τω λογιστηρίω είσι συγκεντρωμέναι πάσαι αι καταστάσεις, διά των οποίων ο Διευθυντής του γενικού λογιστηρίου δύναται να συμπεράνη την κατάστασιν των Οικονομικών και ότι το περί ού ο λόγος υπουργείον προέβη εις πράξιν, επιβαλλομένην υπό του καθήκοντος εις πάντα υπουργόν.

Συνεπεία των ρηθέντων υπό των δύο προαγορευσάντων ο υπουργός των Οικονομικών υπεσχέθη να απαντήση επί του θέματος τούτου εις άλλην συνεδρίασιν μετά το πέρας της συζητήσεως του περί φυτειών νομοσχεδίου.

Μετά ταύτον εις των Βουλευτών Αιγίου είπεν, ότι η Βουλή είχεν ορίσει κατά την παρούσαν συνεδρίασιν την συζήτησιν της επερωτήσεως αυτού περί των εν Λαυρίω μεταλλείων· αλλ' ο υπουργός των Οικονομικών είπεν, ότι ηγνόει ταύτα και παρεκάλεσε την Βουλήν να αναβάλη την περί τούτου συζήτησιν όπως παρασκευασθή εις απάντησιν. Μετά βραχείαν δε συζήτησιν επί της προτάσεως του υπουργού ο επερωτήσας εζήτησε την απόρριψιν της προτεινομένης αναβολής, είπών ότι δύναται να δώση αυτός τας δεούσας πληροφορίας. Εν τω μέσω των οικονομικών του Κράτους δυσχερειών, προσέθηκεν, ίσως το Λαύριον προτείνει ημίν σπουδαίαν ωφέλειαν· διότι άπειρος έκτασις γαιών περιέχει πολύτιμα μεταλλεία μολύβδου και αργύρου· εάν δε η κυβέρνησις αποφασίση εφ' άπαξ 100 χιλ. δραχμών διά τας αναγκαιούσας, θα αποκτήση πρόσοδον ετησίαν πλείονα του εκατομμυρίου. Καταλήγων, επρότεινε να γείνη η δοκιμασία του μετάλλου· ουχί ενώπιον επιτροπής, αλλά προ του βουλευτηρίου. Η δε Βουλή ανέβαλε την περί τούτου συζήτησιν διά την επομένην συνεδρίασιν τη προτάσει του επί των Οικονομικών υπουργού.

Είτα ήρξατο διά πρώτην συζήτησιν η ανάγνωσις του περί καταδιώξεως της λαθροθηρείας νομοσχεδίου της Κυβερνήσεως μετά της επί τούτου εκθέσεως, των επί της Δικαιοσύνης, των

Εσωτερικών και Στρατιωτικών επιτροπών. Η δε Βουλή εδέχθη την αρχήν αυτού δι' αναστάσεως.

Αναγνωσθέντος δε κατόπιν του 1 άρθρου, η Βουλή παρεδέχθη αυτό άνευ αντιρρήσεως ως έχει εν τω νομοσχεδίω.

Επίσης τα άρθρα 2—30 αναγνωσθέντα εγένοντο δεκτά ως έχουσιν εν τω νομοσχεδίω άνευ αντιρρήσεως. Ούτω δε η Βουλή απεδέξατο δι' αναστάσεως το σύνολον του νομοσχεδίου εις πρώτην συζήτησιν.

Ακολούθως ήρξατο διά πρώτην επίσης συζήτησιν και η ανάγνωσις του περί διανομής της εθνικής γης νομοσχεδίου. Αλλ' είς των βουλευτών Ναυπακτίας ηρώτησεν άν ελήφθη υπ' όψιν υπό της επιτροπής η πρότασις του επί του νομοσχεδίου τούτου.

Του δε προέδρου της επιτροπής των Οικονομικών απαντήσαντος απορατικώς, καθ' όσον, είπεν, ούδέν των μελών συμμερίζεται ταύτην, η Βουλή ανέβαλεν επί την επιούσαν συνεδρίασιν την α. ανάγνωσιν του νομοσχεδίου περί διανομής της εθνικής γης.

Έτερος βουλευτής Φθιώτιδος επρότεινε να συζητηθή το νομοσχέδιον αυτού περί συνοικισμού βλεχοποιμένων μετά του νομοσχεδίου της Κυβερνήσεως περί καταδιώξεως της λαθροθηρείας, ως απιφασίσθη κατά προηγουμένην τινά συνεδρίασιν. Η δε Βουλή παρεδέχθη να καθυποβάλη η επιτροπή εντός τριών ημερών την επ' αυτού έκθεσίν της· άλλως, παρελθούσης της τριημέρου προθεσμίας, να συζητηθή η ανωτέρω πρότασις νόμου μετά το νομοσχέδιον της Κυβερνήσεως.

Μετά ταύτα ήρξατο η εξακολούθησις της συζητήσεως επί του νομοσχεδίου περί των γενομένων εμφυτεύσεων επί εθνικών κτλ. γαιών.

Εις των βουλευτών Αττικής υπέβαλε την διατυπωθείσαν υπ' αυτού έτομένην προσθήκην επί του 10 άρθρου, αναβληθέντος κατά την προλαβούσαν συνεδρίασιν.

«Εάν επί μη δηλωθείσης φυτείας υπάρχη εγγεγραμμένη υποθήκη προ της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου, ο ενυπόθηκος δανειστής δύναται να υποβάλη δήλωσιν εντός δύο μηνών από της λήξεως της ενδιαλαμβανομένης εν τω άρθρω 7 προθεσμίας και να ζητήση όπως ενεργηθή εις αυτόν η παραχώρησις. Εν τη περιπτώσει δε ταύτη η φυτεία παραχωρείται εις αυτόν, αναλαμβάνοντα άπασας τας επιβαλλομένας διά του νόμου τούτου υποχρεώσεις· εάν όμως υπάρχωσι πλείονες της μιας υποθήκαι, οι δε ενυπόθηκοι δανεισταί υποβάλωσιν ως ανωτέρω τας ανηκούσας δηλώσεις, προτιμάται η δήλωσις του έχοντος την προτε-

ραν ὑποθήκην.» Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὸ ἄρθρον μὲ τὴν ἐντέλει αὐτοῦ ἀνωτέρω προσθήκην.

«Ἄρθρον 10. Οἱ μὴ δηλώσαντες ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας φυτείας θεωροῦνται παραπτημένοι τῶν χορηγουμένων ἐκ τοῦ παρόντος νόμου πλεονεκτημάτων.

Ἐὰν ἐπὶ μὴ δηλωθείσης φυτείας ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ἐνυπόθηκος δανειστὴς δύναται νὰ ὑποβάλῃ δήλωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνδιαλαμβανομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 προθεσμίας καὶ νὰ ζητήσῃ ὅπως ἐνεργηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ παραχώρησις. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἡ φυτεία παραχωρεῖται εἰς αὐτόν, ἀναλαμβάνοντα ἁπάσας τὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τοῦ νόμου τούτου ὑποχρεώσεις· ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πλείονες τῆς μιᾶς ὑποθῆκαι, οἱ δὲ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ ὑποβάλωσιν ὡς ἀνωτέρω τὰς ἀνηκούσας δηλώσεις, προτιμᾶται ἡ δήλωσις τοῦ ἔχοντος τὴν προτέραν ὑποθήκην.»

Συζητηθέντος διὰ βραχέων τοῦ 11 ἄρθρου, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὴν α. τροπολογίαν της, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ τῆς 2 § τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις τροποποιεῖ τὴν § οὕτως· «Ἂν δικαιωθῇ ἕτερος δικαστικῶς παρὰ τὸν λαβόντα, τὸ παραχωρητήριον ἀκυροῦται, ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ ἀπόλλυσι μὲν τὴν προκαταβολήν, δικαιοῦται ὅμως διὰ τὰς πληρωθείσας δόσεις ἀπὸ τὸν δικαστικῶς δικαιωθέντα.» Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον ὡς ἀκολούθως.

«Ἄρθρον 11. Πᾶσα διένεξις περὶ κατοχῆς μεταξὺ δύο ἢ καὶ πλειόνων, ἀξιούντων αὐτήν, λύεται δικαστικῶς· ἐν τούτοις διὰ τὰς ὁριοθετουμένας παρ' αὐτῶν φυτείας, τὸ παραχωρητήριον ἐκδίδεται ὑπὲρ ἐκείνου, ὃν ἤθελε κρίνει δικαιούμενον ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης.

Ἂν δικαιωθῇ ἕτερος δικαστικῶς παρὰ τὸν λαβόντα, τὸ παραχωρητήριον ἀκυροῦται, ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ ἀπόλλυσι μὲν τὴν προκαταβολήν, δικαιοῦται ὅμως διὰ τὰς πληρωθείσας δόσεις ἀπὸ τὸν δικαστικῶς δικαιωθέντα.

Ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ περὶ πάσης διενέξεως ἀφορώσης τὰ ὅρια τοῦ χωρίου.»

Μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν καὶ τὸ 12 ἄρθρον ἐγένετο δεκτόν, ἀποβλεφθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Κορινθίας· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς—.

«Ἄρθρον 12. Τὸ δημόσιον οὐδόλως εἰθύνεται, ἐὰν δηλωθεῖσα

καὶ παραχωρηθεῖσα φυτεία ἐκνικηθῇ ὑπὸ τρίτου, ὁ δὲ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦται οὐχ ἧττον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπεφωνημένου τιμήματος.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ῥαρτὸν κτῆμα ἐδηλώθη ἢ παρεχωρήθη ὡς φυτεία, ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις θεωρεῖται ὡς κακῆς πίστεως κάτοχος, καὶ συνάμα ἀπόλλυσιν ὅ,τι ἀπέναντι τοῦ τιμήματος κατέβαλεν.»

Τὸ 13 ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἀποβλεφθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 13. Ὁ ἀρμόδιος οἰκον. ἔφορος, τῇ συμπράξει γεωμέτρου ἢ ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως, ἀφοῦ καταταθῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν φυτειῶν. Διὰ πᾶν τεμάχιον συντάσσεται ἴδιον πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ὁριοθεσίας, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ τάξις εἰς ἣν ἀνήκει, τὸ εἶδος τῆς φυτείας, τὰ πλευρικὰ μέτρα, τὰ ὅρια, ἡ θέσις καὶ τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον.»

Συζητουμένου κατόπιν διὰ μακρῶν τοῦ 14 ἄρθρου, εἷς μὲν εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ προθεσμία, καθ' ἣν θέλουσιν ἐκδοθῇ τὰ παραχωρητήρια, ἕτερος δέ, ὅτι τὸ δημόσιον στερεῖται γεωμετρῶν, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς ζημίας, ὅτι δέον νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ προθεσμία τῶν δύο ἐτῶν, ἣν ὥρισεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ νὰ ψηφισθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἕτερος δέ, ὅτι τὰ χρήματα τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ἐμφυτευτῶν δέον νὰ ὦσι τοκοφόρα. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν τοῦ βουλευτοῦ Καλαμῶν· παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ ὡς 2 εἰδάρ. ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

«Ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως δὲν ἐκδοθῶσι τὰ παραχωρητήρια, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐπικαρπίας ὅσοι τῶν ἐμφυτευτῶν καταθέσωσι τὴν ἐναύσιον δόσιν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεώς των.»

Ἐπίσης δὲ ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἑτέρα τροπολογία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, τεθεῖσα εἰς 3 εἰδάριον· ἔχει δὲ οὕτω·

«Οἱ κύριοι γραμματίων οἱασδήποτε κατηγορίας, οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου προκαλέσαντες πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν τὴν καταμέτρησιν ἀσκεπῶν γαιῶν διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξεδόθησαν παραχωρητήρια καὶ τινες ἐνεφυτεύθησαν μεταγενεστέρως, ὀφείλουν νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀξιώσεις των ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας παντὸς δικαιώ-

ματος ἀπὸ τῶν γαιῶν τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀναβάλλεται ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς.»

Τοιουτοτρόπως τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν, ἔχον ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρον 14. Τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως μετὰ τῆς δηλώσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδίδει τὰ παραχωρητήρια καὶ διευθύνει αὐτὸ εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον, ἀφ' οὗ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως δὲν ἐκδοθῶσι τὰ παραχωρητήρια, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐπικαρπίας ὅσοι τῶν ἐμφυτευτῶν καταθέσωσι τὴν ἐναύσιον δόσιν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεώς των.

Οἱ κύριοι γραμματίων, οἱασδήποτε κατηγορίας, οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου προκαλέσαντες πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν τὴν καταμέτρησιν ἀσκεπῶν γαιῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξεδόθησαν παραχωρητήρια, καὶ αἵτινες ἐνεφυτεύθησαν μεταγενεστέρως, ὀφείλουν νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀξιώσεις των ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀναβάλλεται ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς.»

Τὸ ἄρθρ. 15 ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς νὰ τεθῇ ἀντὶ τῆς φράσεως «ἐντὸς δέκα ἡμερῶν» ἡ φράσις «ἐντὸς ἑνὸς μηνός», ὡς ἐπρότεινε διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἡ ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. τούτου προσθήκη παρεπέμφθη εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου. Ἔχει δὲ οὕτω·

«Ἄρθρον 15. Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἅμα λάβῃ τὰ παραχωρητήρια προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἕνα ἕκαστον τῶν δικαιούχων, ἵνα ὑπογράψῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὴν χρεωστικὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις· μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας μεταγράφει τὰ παραχωρητήρια, ἐγγράφει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν φυτειῶν καὶ παραδίδει τὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, τὰ δικαιώματα τῆς μεταγραφῆς καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 ὑπεβλήθη προσθήκη ὑπό τινος ἔχουσα ὡς

ἑξῆς, τεθεῖσα ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου· «Ἐὰν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν εἰς αὐτοὺς παραχώρησιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου», ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως. Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 16. Ἐὰν ὅμως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ὁριζθείσης προθεσμίας δὲν ὑπογράψῃ τὴν ὁμολογίαν, ἀπολλύει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 προκαταβολήν, καὶ θεωρεῖται παρητημένος τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δικαιωμάτων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν εἰς αὐτοὺς παραχώρησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου.»

Μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν τὸ ἄρθρ. 17 ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν κατὰ τὸν τύπον τοῦ νομοσχεδίου, ἀπορριφθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 17. Πᾶσα φυτεία, τῆς ὁποίας ὁ κάτοχος κατέστη ἔκπτωτος κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 16 τοῦ παρόντος νόμου, περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου καὶ θεωρουμένη ὡς ἐθνικὸν φθαρτὸν κτῆμα διατίθεται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἐὰν κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῆς φυτείας εὑρεθῇ πλεόνασμα ἐπὶ τῆς δηλωθείσης ἐκτάσεως, παραχωρεῖται καὶ τοῦτο εἰς τὸν δηλώσαντα, ὅταν δὲν ᾖναι ἀνώτερον τῶν δέκα τοῖς ἑκατόν.

Πᾶσα ὑπέρβασις τοῦ ὅρου τούτου περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ διατίθεται ὡς ἀνωτέρω.»

Ἀκολούθως ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν προσέθηκεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἄρθρ. 18, γενόμενον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 18. Πᾶς ἐκ παραχωρήσεως ἐθνικοῦ διοικητὴς φυτειῶν ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου κατὰ τὸν παρόντα νόμον δύναται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν 18 ἐτῶν νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου τούτου εἷς βουλευτὴς ἐκ Καλαμῶν παρετήρησεν, ὅτι δύναται, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου, ἕκαστος ἐμφυτευτὴς νὰ πληρώνῃ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν τὸ κεφάλαιον ἄνευ τόκου· εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην συνήνεσεν ὁ ὑπουργός.

Ἕτερος βουλευτὴς Κορινθίας προσέθηκεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον 19, παραδεχθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 19. Τὰ περὶ ὑποθηκῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 16 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθέντα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσημειώσεων ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τοιαύτας.»

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κατόπιν προσέθηκεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον 20 ὅπερ ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχει οὕτω·

«Ἄρθρον 20. Διὰ τοὺς ἐμφυτευτὰς φυτειῶν, ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ 1 ἄρθρου, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀκυρούσης τὴν παραχώρησιν τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως ἢ τῆς διαλύσεως τῆς μισθώσεως.»

Ἐπίσης προσέθηκεν ἄρθρον 21, γενόμενον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ ἔχον ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρον 21. Ὅπου ὑπάρχουσι φυτεῖαι γενόμεναι ἐπὶ γαιῶν μὴ ἀνηκουσῶν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ δημόσιον καὶ ὑποβαλλόμεναι εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας ἔλαττον τοῦ διὰ τῶν ἐτησίων φορολογικῶν νόμων κανονιζομένου, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ὁριισθέντος τιμήματος μέρος μόνον, ἀνάλογον τῆς εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.»

Ἐπὶ τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἔλεγε τῶν προσθέτων ἄρθρων ἐγένετο 22, εἷς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «πάντα τὰ μέλη τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐπιτροπῶν» πρὸ τῶν λέξεων «δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι», ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς προσθήκης ἐγένετο δεκτὸν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 22. Πάντα τὰ μέλη τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐπιτροπῶν, δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος, ἤθελον δείξει ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν ἢ καὶ ἁπλῆν ῥᾳθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν.»

Ἑπομένως ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν προσέθηκεν ἄρθρον 23, ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἀπορριφθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας· ἔχει δὲ οὕτω.

«Ἄρθρον 23. Εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος τῶν ἐθνικῶν διοκτήτων φυτειῶν δὲν εἶναι δεκτὰ οὐδενὸς εἴδους πιστωτικὰ γραμμάτια τοῦ δημοσίου.»

Τελευταῖον τὸ ἄρθρον 24 (19 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ) ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 24. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον

διατάξεις καὶ ῥητῶς ὁ ἀπὸ 15|27 Ἰανουαρίου 1837 νόμος περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν.»

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 6 ὥραν μ.μ.

Ὁ πρόεδρος.
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Περ. Μπούτος.
Λγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

τῆς 26 Ἰανουαρίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις εἷς τις, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν πρακτικῶν, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἀπέδωκαν αὐτῷ τὴν μομφήν, ὅτι παρεμόρφωσε τὴν ἀγόρευσιν αὐτοῦ, τὴν περιεχομένην εἰς τὰ στενογραφηθέντα πρακτικὰ τῆς 21 Ἰανουαρίου.

Ἕτερος ἀντεπόντος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεράσισε τὴν ἀνατύπωσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πρακτικῶν καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις χωρὶς νέας ἀποφάσεως τοῦ Σώματος, ὁ προαγορεύσας ἀπέσυρε τὴν αἴτησιν αὐτοῦ κατόπιν βραχείας συζητήσεως.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι καὶ ἡ ἀγόρευσις αὐτοῦ, ἡ περιεχομένη εἰς τὰ στενογραφηθέντα πρακτικὰ τῆς συζητήσεως ἐκείνης ὑπέστη σπουδαίαν ἀλλοίωσιν· διότι ἀντὶ τοῦ «ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ καλοῦ» ὑπάρχει «ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὑπεύθυνος τοῦ λαοῦ». «Ἡ Βουλὴ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἐσφαλμένον τῆς φράσεως ταύτης. Ἐπίσης ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ ἄρχεται ἡ ἐκτύπωσις τῶν στενογρ. πρακτικῶν ἀπὸ τῆς 10 Π. Μ. τῆς ἐπιούσης, ὅπως οἱ ἀγορεύοντες ἐπιφέρωσιν τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ τῶν ἀγορεύσεών των διορθώσεις ἐντὸς τοῦ στενογραφικοῦ γραφείου.

Ἀκολούθως ὑπεβλήθησαν αἱ ἑξῆς προτάσεις νόμων ὑπό τινων βουλευτῶν· α'. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πρώην χωροφυλάκων τῆς Ἑπτανήσου νόμου· β'. περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑπτανήσου νόμου· ἔχουσι δὲ οὕτω.

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πρώην χωροφυλάκων τῆς Ἑπτανήσου νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ τέταρτον ἄρθρον τῆς ὑπ' ἀριθ. ΚΕ'. καὶ χρονίαν 31 Δεκεμβρίου 1859 πράξεως τοῦ ΙΑ'. Κοινοβουλίου τοῦ πρώην ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, τότον οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ χωροφυλακῇ ὅσοι οἱ ἐξῆς ὑπηρετήσαντες ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἰδίου νόμου ἔχουσι δικαίωμα εἰς ἰσόβιον σύνταξιν ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ μισθοῦ των·

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1869 ΤΝ'. νόμου, εἰς τοὺς κατὰ τὸν ῥηθέντα νόμον ἔχοντας κεκτημένον δικαίωμα συντάξεως καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταργήσεως τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας χωροφύλακας ἀπονέμεται κατὰ τὰς βάσεις τοῦ αὐτοῦ νόμου σύνταξις εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1870·

Ἐπειδὴ ὁ διὰ τοῦ τελευταίου τούτου νόμου ἐπιβληθεὶς ὅρος τῆς διατελέσεως ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταργήσεως ἀπάδει πρὸς τὸν προηγουμένον νόμον, ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ ὁποίου οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀνέλαβον τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐξηκολούθησαν εἰς τὴν ἰδίαν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς συντάξεως·

Ἐπειδὴ τέλος ὁ ὑπ' ἀριθ. ΚΕ'. καὶ ὑπὸ χρονίαν 31 Δεκεμβρίου 1859 νόμος, κανονίζων τὰς συντάξεις τῆς χωροφυλακῆς, σύμφωνα πρὸς τὴν ἐπιγραφήν του, δὲν ἀποβλέπει μόνον τοὺς ἁπλοῦς χωροφύλακας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνωτέρους αὐτῶν, ἀποτελοῦντας οὕτω τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς·

Διὰ ταῦτα προτείνομεν τὴν ἑξῆς

Πρόταση Νόμου.

Αἱ διατάξεις τοῦ ΤΝ'. καὶ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1869 Νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα συντάξεως χωροφύλακας ἢ ἀνωτέρους αὐτῶν καὶ εὑρεθέντας ἢ μὴ ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταργήσεως τοῦ σώματος τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ χωροφυλακῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1871.

Οἱ Βουλευταὶ

Σπ. Ἀσωπιάδης, Ἰω. Τοπάλλης, Γερ. Σέβος.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1866 ΡΛΘ'. Νόμου τὸ διὰ τοῦ Γ'. Νόμου τοῦ ΙΑ'. Κοινοβουλίου τοῦ πρώην Ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, ὑπὸ χρονίαν 1 Ἰουλίου 1857 συσταθὲν ἐν Ἑπτανήσῳ ταμεῖον τῶν συντάξεων, καὶ τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1861 ΧΝΒ'. συσταθὲν τοιοῦτον τῶν πολιτικῶν συντάξεων συνιχωνεύθησαν, διὰ δὲ τὰς μέχρι τοῦ ἰδίου Νόμου ΡΛΘ'. ὑπηρεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ τῇ ἰσχύι τοῦ Νόμου 1 Ἰουλίου 1857 ὡρίσθη, ὅτι ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΧΝΒ'. Νόμου·

Ἐπειδὴ ὁ νόμος ΧΝΒ'. ἀπαιτεῖ εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν ἡλικίαν, ἐνῷ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου ΡΛΘ'. ἀποδίδει δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἰς τοὺς μετὰ εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι ἀπολυομένους, καὶ τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας των, τοῦθ' ὅπερ, ἂν ἐφαρμοσθῇ εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν νέων τοῦ Βασιλείου ἐπαρχιῶν, παρουσιάζει ἀνισότητα δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας, καὶ ἐκείνων τοῦ λοιποῦ Βασιλείου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου·

Ἐπειδὴ αἱ διατάξεις τοῦ ΡΛΘ'. νόμου καὶ κατὰ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐφαρμόζονται ὑπὲρ τῶν κατοίκων ἅπαντος τοῦ Βασιλείου καὶ οὐδεὶς λόγος συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς διακρίσεως. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος ἀπέφηνε τὴν διακρισιν μεταξὺ Ἰονίων καὶ μὴ Ἰονίων συνταξιούχων, καὶ ἀπέδωκε δικαιοσύνην εἰς παραπλησίας αἰτήσεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑποβάλλωνται οἱ πολῖται εἰς χρονοτριβὰς καὶ δαπάνας ἕνεκα τῆς κακῆς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς·

Διὸ πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας προτείνομεν τὴν ἑπομένην

Πρότασιν Νόμου.

Ἡ διάταξις τοῦ ἕκτου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1866 ΡΛΘ'. νόμου ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ ἰδίου νόμου διαλαμβανομένας ἐν Ἑπτανήσῳ ὑπηρεσίας ἄνευ διακρίσεως μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας καὶ τῶν ἄλλων τοῦ λοιποῦ Βασιλείου.

Ἀθήνησι, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1871.

Οἱ Βουλευταὶ

Σπ. Ἀσωπιάδης, Ι. Τοπάλλης, Γ. Σέβος.»

Εἶτα ἀνηγγέλθη, ὅτι εἷς τῶν βουλευτῶν Κυπουρίας ἠτήσατο δεκαπενθήμερον ἄπουσίας ἄδειαν, μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Αἰγίου περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, καταθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἶπεν, ὅτι οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ μελετήσωσιν αὐτά· ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀδυνατεῖ κατὰ τὴν παροῦσαν συνεδρίασιν νὰ προέλθῃ εἰς ἀπόφασιν, διότι εἰσέτι δὲν ἐγένετο ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου νὰ ἐξετάσῃ τὰ μεταλλεῖα τοῦ Λαυρίου. Συνεπείᾳ τῶν λόγων τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ά. Φεβρουαρίου.

Εἰπόντος τινός, ὅτι ἡ ἐπιτροπή, καὶ τοι προσκληθεῖσα, δὲν προσῆλθε νὰ συντάξῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν βλαχοποιμένων, ὁ πρόεδρος ἐπομένως ἀνήγγειλεν, ὅτι β'. ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ β'. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας.

Παρελθών τις ἐπὶ τὸ βῆμα ἐλάλησεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς· εἶπεν, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τοῦ νομοσχεδίου· ἀλλ' οἱ πολῖται, ὡς γινώσκει, καταπιέζονται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων· ὅτι μέχρι τοῦδε ἐλήφθησαν μέτρα κατὰ τῶν λῃστῶν, ἀλλ' οὐδὲν ἐλήφθη μέτρον ὑπὲρ τῶν πολιτῶν· πεντήκοντα πολῖται ἐπὶ τοῦ προκατόχου ὑπουργείου ἤχθησαν ἄνευ δικαστικοῦ ἐντάλματος ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀνώτερος δὲ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ φυλακίζῃ κατὰ βούλησιν ἄχρις οὗ ἀνακαλύψῃ τοὺς ἐνόχους. Δὲν εἶμαι, προσέθεκε, κατὰ τῆς ἀρχῆς, ἀποκρούω ὅμως τὴν αὐστηρότητα πολλῶν διατάξεων, αἵτινες εἶσι προϊόντα ἀπολιτισμοῦ. Δύο τινὰ δέον νὰ ἐπιδιωχθῶσι, ά. μὲν ἡ βαθμιαία ἐξάλειψις τῆς λῃστείας, καὶ β'. ἡ ἐξάλειψις αὐτῆς ἔσται, καὶ πρὸς τοῦτο θέλει συντελέσει σπουδαίως ὁ συνοικισμὸς τῶν βλαχοποιμένων. Ἐπὶ τέλους συνέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Τριχωνίας καὶ ἐπρότεινε νὰ θεωρηθῇ τὸ νομοσχέδιον αὐτοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν βλαχοποιμένων ὡς τροπολογία τοῦ νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀποδέξατο ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἑτέρου ὑποστηρίξαντος τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος, ἄλλος προσεθηκεν, ὅτι πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις ἠργάσθησαν μετὰ ζήλου πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ ὅτι τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα καταπιέζουσιν ἐξ ἀνάγκης καὶ οὐχὶ ἐκ κακοβουλίας· ἀπέδωκε δὲ τὸ κακὸν τοῦτο εἰς τὴν ἔλλειψιν καταλλήλου διοργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς λῃστείας ἀγανάκτησιν τῶν στρατιωτῶν, προσθεὶς, ὅτι δέον νὰ ληφθῶσι μέτρα πρὸς διοργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, ὅπως περισταλῇ ἡ βαπὴ πρὸς τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν καταπίεσιν.

Ἕτερος ἐπεδοκίμασε τὴν αὐστηρότητα τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, συστήσας τὴν ἐκλογὴν ἱκανῶν ὑπαλλήλων. Αἱ αὐστηρότητες, εἶπε, δὲν ἀφορῶσι τοὺς ἀθώους· ὁ στρατὸς ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον αὐτοῦ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, ἀλλὰ στρατιῶταί τινες παρεκτρέπονται, αἱ δὲ παρεκτροπαὶ συμβαίνουσι, διότι τῶν ἀποσπασμάτων ἄρχουσιν οὐχὶ ἀξιωματικοί, ἀλλ' ὑπαξιωματικοί. Ὁ στρατὸς δεῖται διοργανώσεως· ἀλλ' ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἐλαφρὰ τάγματα καὶ ἐπιθεωρῆται, ὅπως ἐφαρμόζεται ὁ στρατιωτικὸς νόμος καὶ τηρεῖται ἡ πειθαρχία. Τελευταῖον δὲ συνέστησε τὴν μόρφωσιν τῆς χωροφυλακῆς.

Κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι ἡ διοργάνωσις τοῦ στρατοῦ, ὡς ἀπαιτεῖ αὐτὴν ὁ προαγορεύσας, εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδύνατος ἕνεκεν τοῦ κατακερματισμοῦ τοῦ στρατοῦ εἰς ἀποσπάσματα, καὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ καταδιώκεται ἡ λῃστεία· ὅτι συμβαίνουσιν ἄδικά τινα, μὴ δυνάμενα νὰ προληφθῶσι, καὶ ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν ἐλπίζεται τὰ ἐλάχιστον ἐν μέρει ἡ θεραπεία τῶν ἀτοπημάτων. Δέον, ἐξηκολούθησε, νὰ λάβωμεν μέτρα πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κορυφωθέντος κακοῦ τῆς λῃστείας, μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸ αὐθαίρετον τῶν ὑπαλλήλων· κατόπιν δὲ θέλομεν ἐπιτύχει τὴν βελτίωσιν τοῦ στρατοῦ, ἣν ἡ δημοσία ἀσφάλεια δὲν ἐπιτρέπει κατὰ τὸ παρόν.

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι ὁ στρατὸς πρέπει νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἄλλος ἀπέκρουσε τὰ ἔκτακτα μέτρα ὡς μὴ κατορθουμένης δι' αὐτῶν τῆς ἐξαλείψεως τῆς λῃστείας, καὶ ἐπρότεινε διὰ τροπολογιῶν ά.) τὴν σύστασιν διοικητικῆς ἀστυνομίας κατὰ τὰς μεθορίους ἐπαρχίας· β'.) τὴν κατασκευὴν στρατώνων ἐν τοῖς ἐνδιαιτήμασι τῶν λῃστῶν καὶ γ'.) τὸν ὀργανισμὸν εἰδικοῦ σώματος ἐπὶ καταδιώξει τῆς λῃστείας, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὑπαγομένου εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

Γενομένης κατόπιν ψηφοφορίας, ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ ἄρθρα 1—7 ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 8 ἄρθρου παρετήρησεν εἷς, ὅτι οἱ δήμαρχοι, περιβαλλόμενοι μεγάλην ἐξουσίαν, θέλουσι περιπίπτει εἰς καταχρήσεις καὶ ἐγνωμοδότησε νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος τῆς ἐθνοφυλακῆς κατὰ τὰς μεθορίους ἐπαρχίας. Μετὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Τὰ ἄρθρα 9—38, ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως· ἔπειτα δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον δι' ἀναστάσεως.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ ά. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνωσθέντα ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 1—31, ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως· οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη εἰς ά. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 170 χιλιάδων πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἀμφιτρίτης, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐπίσης ἀπεδέξατο.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος κατόπιν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπέστειλεν ἕτερον ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τινος τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας, διότι ἐδημοσιεύθη αὕτη ἠλλοιωμένη εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἐγγράφων περὶ τῆς ἐν Δηλίῳ σφαγῆς, ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ὑπέβαλε πολλὰ νομοσχέδια κατεπείγοντα, ἀλλ' ἀγνοεῖ εἰσέτι, ἂν ἡ ἐπιτροπὴ συνέταξε τὴν ἔκθεσίν της· παρακαλεῖ ὅμως τὴν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς συζήτησιν αὐτῶν καὶ ἄνευ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἶχεν ἀνάγκην πληροφοριῶν καὶ ὅτι τὴν προσεχῆ Πέμπτην τὰ μέλη αὐτῆς προσεκλήθησαν εἰς συνεδρίασιν.

Ἑτέρου ἐρωτήσαντος τί γίνεται τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπή, μόλις περατώσασα τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ λῃστείας, ἔσπευσε νὰ μελετήσῃ καὶ τὸ περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, καὶ ἐλπίζει ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς.

Ἔπειτα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δη-

μοσίων ἐσόδων, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη προθεσμίαν μέχρι τῆς 9 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος ἐπεσήμανε, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ὑπεβάλε πρότασιν νόμου περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀναχρίτεως, ἥτις τυπωθεῖσα καὶ διανεμηθεῖσα τότε ἔμεινεν ἐκκρεμής, ἐζήτησε δὲ νὰ τεθῇ ἤδη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῇ ἐκ νέου καὶ νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ἐπιενοῦσης τῆς Βουλῆς, ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν εἶναι

ά.) Ἡ ϛ΄. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς,

β΄.) Ἡ ϛ΄. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 130 χιλ. τῆς χρήσεως 1871, καὶ

γ΄.) Ἡ γ΄. ἀνάγνωσις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄ. γ. Μαντζαβῖνος
Π. Μποῦτος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ΄.

Τῆς 27 *Ἰανουαρίου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς ἀπαρτίαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις εἶπέ τις, ὅτι ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἀπὸ Μεσσήνης εἰς Καλάμας κατέστη ἀδιάβατος ἐκ πολυομβρίας καὶ ὅτι ὁ χειμαρρος Δαφνῶν ὑπερεκχειλίσας ἐφέτος ἐπήνεγκε ζημίας ἐν τῇ πόλει Καλαμῶν περὶ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον, παρεκάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν νὰ ἐγγράψῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσόν τι πρὸς διεύθυνσιν τῆς κοίτης τοῦ Δαφνῶνος, καὶ πρὸς ἀποζήμανσιν τοῦ ἔλους, ὅπερ κατακλύζει τὴν ἀνωτέρω ὁδόν, ἐπιφέρων κατ' ἔτος κόπους καὶ ζημίας. Ἓν τέλει δὲ ὑπέβαλε πρότασιν νόμου περὶ κατασκευῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Μεγαλόπολιν, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν καὶ ἔχει οὕτω·

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἐκ Θουρίας, τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, μέχρι Μεγαλοπόλεως ἄγουσα ἐθνικὴ ὁδός, διερχομένη διὰ τοῦ δήμου Οἰχαλίας, τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης, θέλει κατασκευασθῆ κατὰ προτίμησιν. Τὰ διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς προωρισμένα παρὰ τοῦ νόμου χρήματα τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεγαλοπόλεως καὶ Μεσσήνης θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς εἰρημένης ὁδοῦ.

Ἀθήνησι, τῇ 27 Ἰανουαρίου 1871.

Κ. Ν. ΔΑΓΡΕΣ
Π. ΦΑΕΣΣΑΣ.
Ι. Ν. ΦΑΕΣΣΑΣ.
ΑΘ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ.»

Ἕτερος παρεκάλεσε τὴν τε Βουλὴν καὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὁρίσωσι ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς ἀποξήρανσιν τοῦ πεδίου τῆς Μαντινείας, κατακλυζομένου ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ διαρρέοντος εἰς αὐτὸ χειμάρρου, οὗ ἕνεκα ζημιοῦνται σπουδαίως τὸ δημόσιον καὶ οἱ κάτοικοι, οἵτινες δι' ἀναφορῶν ἠτήσαντο πολλάκις τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Ἄλλου τινὸς ὑποστηρίξαντος τὰς προτάσεις τῶν προλαληησάντων καὶ συντήσαντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀποξήρανσιν τῶν πεδιάδων τῆς Φθιώτιδος, κατακλυζομένων ὑπὸ τοῦ Σπερχειοῦ, ὅπως ὁρισθῇ ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ γείνῃ νόμος ἐπὶ τούτῳ, ὑποχρεῶν καὶ τοὺς κατοίκους εἰς ἀνάλογον καταβολήν, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι περὶ τῶν ἑλῶν ὑπάρχει νόμος, περὶ δὲ τῶν γαιῶν, αἵτινες περιοδικῶς κατακλύζονται ὑπὸ ὑδάτων, θὰ προκληθῇ ὅσον οὔπω νόμος γενικὸς· εἶτα δὲ ὑπέβαλε τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατατιθώξεως τῆς λιγστείας, ἃς ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν.

Ἕτερος εἶπεν, ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ὑπεβλήθη ἔκθεσις σπουδαία περὶ τῶν κληροδοτημάτων, ἀποδεικνύουσα, ὅτι ἓξ ἑκατομμύρια διατίθενται κατὰ τὸ δοκοῦν ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν, ἄνευ τινὸς ἐλέγχου· παρεκάλεσε δὲ τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας νὰ προκαλέσῃ νόμον κανονίζοντα τὴν διάθεσιν τῶν κληροδοτημάτων.

Ἐπέπεν ἕτερος, ὅτι ὑπάρχει σχέδιον νόμου περὶ κανονισμοῦ τῆς χρήσεως τῶν κληροδοτημάτων, ὑποβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον· ἠτήσατο δὲ ἡ ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀντέτεινεν εἰς τοῦτο, εἰπών, ὅτι θέλει ἐπενέγκει εἰς αὐτὸ τροποποιήσεις· παρεκάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ θέσῃ ἤδη τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις, ἀφοῦ οὐδεμίαν ἔχει ἐπὶ τούτου ἀντίρρησιν ὁ ὑπουργός.

Τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως βεβαιώσαντος τὴν Βουλήν, ὅτι θὰ καθυποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ κανονισμοῦ τῶν κληροδοτημάτων μετὰ τὸ πέρας τῶν συζητουμένων νομοσχεδίων, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κατόπιν παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ μὴ προτάξῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον πρὸ τῆς περατώσεως τῶν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων, εἰπών, ὅτι θὰ εἰσαχθῇ ὑπὸ τὴς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου νομοσχέδιον περὶ κληροδοτημάτων. Ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τοῦτο.

Ὑπεβλήθη δ' ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν καὶ ἔχει ὡς ἑπεται·

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ σύνταγμα παραδεξάμενον διὰ τοῦ ἄρθρου 88 τὸ ἰσοβιότημα τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήφων ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διέταξε συγχρόνως διὰ τοῦ ἄρθρου 98, ὅτι εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἕνεκα γήρως ἢ διαρκῶν νοσημάτων. Περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοιούτου εἰδικοῦ νόμου διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἰσοβίων δικαστῶν εἶχε προνοήσει καὶ τὸ Σύνταγμα τῆς Α΄. ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως διὰ τοῦ ἄρθρου 97.

Ἡ ἰσοβιότης, ὡς εἶναι πρόδηλον, καθιερώθη πρὸς ἐξυπηρέτησιν οὐσιωδεστάτου κοινωνικοῦ συμφέροντος, ἤτοι πρὸς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν τελειοτέραν τῆς δικαιοσύνης ἀπονομὴν διὰ λειτουργῶν μὴ ὑποκειμένων ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὴν τύχην αὐτῶν

εἰς τὰ νεύματα καὶ τὰς ἰδιοτροπίας τῆς ἐξουσίας. Ὑπαγορευθεῖσα ὑπὸ τοῦ καιροῦ τούτου συμφέροντος, ἀποτελεῖ ἡ ἰσοβιότης θεσμὸν κοινωφελῆ καὶ οὐχὶ προσωπικὴν τῶν δικαστῶν προνομίαν. Ἂν ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς προνόμιον, ἤθελε περιβληθῇ τὸν χαρακτῆρα ἀναπαλλοτριώτου ἰδιωτικοῦ δικαιώματος. Ἡ θέσις τῶν δικαστῶν θὰ ἔμενεν οὕτω κτῆμα ἀναφαίρετον τοῦ προσώπου ἐφ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ οὔτε ἡλικίας χρόνος, οὔτε κανὲν ἄλλο συμβεβηκὸς ἐξ ἐκείνων ὅσα δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν δημοσίων δικαίων νὰ ἠδύνατο νὰ διακόψῃ τὴν δικαστικὴν λειτουργίαν· αἱ κοιναὶ δυνάμεις θὰ παρελύοντο ἀπέναντι τῆς ἀκαμψίας τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαιώματος.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ θεσμὸς τῆς ἰσοβιότητος δὲν ἔχει αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἀνεγράφη πρὸς ἐξυπηρέτησιν θεμελιώδους καὶ κοινωνικοῦ συμφέροντος, γίνεται δῆλον, ὅτι ἀναπόδραστος ὑφίσταται ἀνάγκη νὰ ὁρισθῶσιν ἀκριβῶς διὰ νόμου αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ περιβεβλημένον ἰσόβιον ἀρχὴν πρόσωπον πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς μὴ δυνάμενον πλέον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοὺς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀρχῆς ὅρους τῆς φυσικῆς καὶ πνευματικῆς εὐεξίας καὶ τῆς ἠθικῆς ἀρτιότητος. Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ἐπήγασαν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ τε Συντάγματος τοῦ 1844 καὶ ἐκείνου τοῦ 1864 ἔτους· ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν εἰδικοῦ νόμου περὶ τῆς ἕνεκα γήρως ἢ διαρκῶν νοσημάτων ἀποχωρήσεως τῶν εἰσοβίων δικαστῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Β'. ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀρωμοίωσε καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν ἰσοβιότητα καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀποχωρήσεως.

Πρὶν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἰσοβιότητος καὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν ὁρισμῶν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844 ἔτους εἰσήχθη κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς ἑβδόμης βουλευτικῆς περιόδου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχέδιον, ἐκ τριῶν συνιστάμενον κεφαλαίων, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ὡρίζε τὸν χρόνον διὰ τὴν ἐνεργείαν τῆς ἰσοβιότητος, τὸ δεύτερον περιεῖχεν ὁρισμοὺς περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἕνεκα γήρως ἢ διαρκῶν νοσημάτων, καὶ τὸ τρίτον ἐρρύθμιζε τὸ περὶ παύσεως ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, συζητηθὲν ἐν τῇ Γερουσίᾳ καὶ τροποποιηθὲν ὑπ' αὐτῆς, εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλήν, ὑπὸ τῆς ὁποίας κατὰ τὴν συζήτησιν κατηρτίσθη συμφωνότερον πρὸς τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποβάλει ἡ κυβέρνησις. Μετὰ τὰς τροποποιήσεις τῆς Βουλῆς εἰσήχθη καὶ

πάλιν εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπου ὡς ἐκ τῶν ἐπελθουσῶν περιστάσεων δὲν κατωρθώθη ἡ ἐπιψήφισις τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροπολογιῶν.

Τελειωθέντος τοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον ὥρισε τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 ἔτους διὰ τὴν ἰσοβιότητα τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψῆφον ἐχόντων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἰσοβιότητα ὁ κανονισμὸς τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων λειτουργῶν ἕνεκα γήρως ἢ διαρκῶν νοσημάτων, καὶ νὰ προσδιορισθῶσι συγχρόνως αἱ περιπτώσεις καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων παύσεως αὐτῶν. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον.

Εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις ὑπ' ὄψιν τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα εἰσαχθὲν κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς ἑβδόμης βουλευτικῆς περιόδου εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον, καὶ τὰς γενομένας ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις ἔν τε τῇ Γερουσίᾳ καὶ τῇ Βουλῇ, ὡς καὶ τὸν περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου γαλλικὸν νόμον τῆς 16 Ἰουλίου 1824, ὅστις ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις τοῦ συνταχθέντος ἐν ἔτει 1861 καὶ εἰσαχθέντος, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχεδίου. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐσχηματάτων τούτων προσεφύγαμεν πρὸς κατορτισμὸν τελειοτέρων διατάξεων καὶ εἰς τὸν Πρωσσικὸν νόμον τῆς 7 Μαΐου 1851, τοῦ ὁποίου διατάξεις τινὰς εἰθεωρήσαμεν ὡς προτιμοτέρας τῶν διατάξεων τοῦ γαλλικοῦ νόμου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἡμετέρου συντάγματος καὶ ἡ διαφορὰ τῶν παρ' ἡμῖν περιστάσεων ἐπέβαλον ἡμῖν τὰς ἀναγκαίας μεταβολάς, αἵτινες διακρίνουσι τὸ εἰσαγόμενον νομοσχέδιον ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν καὶ ἀπὸ τὸν Πρωσσικὸν νόμον. Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου ἀνάπτυξιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου πρώτου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ὡς χρόνος ἀναγκαίας ἀποχωρήσεως διὰ μὲν τοὺς Ἀρειοπαγίτας τὸ 75, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἰσοβίους δικαστὰς καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὸ ἑβδομηκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος. Ὁ προσδιορισμὸς οὗτος ἀπαντᾶται καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τοῦ 1861 ἔτους, ἀλλὰ δὲν περιέχεται οὔτε ἐν τῷ Γαλλικῷ, οὔτε ἐν τῷ πρωσσικῷ νόμῳ, διότι κατὰ τὸ σύστημα τῶν νόμων τούτων ἡ προβεβηκυῖα ἡλικία δύναται μὲν ν' ἀποτελέσῃ ἀφορμήν, δὲν θεωρεῖται

ὅμως καθ' ἑαυτήν καὶ ὡς ἐπαγομένη ἀναγκαίως τὴν ἀνικανότητα. Περὶ ἡμῖν ὅμως τὸ σαφὲς ῥῆμα τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ Συντάγματος διέκρινε καὶ τὸ γῆρας καὶ τὰ διαρκῆ νοσήματα καὶ ἐθεώρησεν ἑκάτερον αὐτῶν ὡς συστατικὸν ἀνικανότητος, συνεπαγομένης διὰ τὸν δικαστὴν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποχωρήσεως.

Ἐκ τούτων εἴπετο νὰ προσδιορισθῇ ὡρισμένος χρόνος ἡλικίας, τοῦ ὁποίου ἡ συμπλήρωσις ν' ἀποτελῇ νόμιμον τεκμήριον ὑπὲρ τῆς ἀχρηστίας τοῦ ἰσοβίου λειτουργοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Ἐπόμενον ἦτο ὡσαύτως νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος οὗτος μακρότερος διὰ τοὺς Ἀρειοπαγίτας, βραχύτερος δὲ διὰ τοὺς λοιποὺς δικαστὰς καὶ τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου, διότι ἡ ὑπηρεσία τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, ἂν καὶ ἐπίσης σπουδαία, εἶναι ὅμως ἐνταυτῷ καὶ ἀνετωτέρα, καθὸ περιερχομένων αὐτῶν σπανιώτατα εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς τῶν πραγματικῶν ζητημάτων ἐξετάσεως τῆς ἀπαιτούσης πολλῷ πλειοτέρους κόπους.

Ἡ ἀποχώρησις ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν καὶ δικαίωμα συγχρόνως διὰ τοὺς δικαστὰς καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ὁ ἰσόβιος λειτουργὸς δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν του μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν ἀποχώρησιν ταχθέντος χρόνου, ἀλλ' ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ μείνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὸν ὡρισμένον ὑπὸ τοῦ νόμου χρόνον.

Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἡλικίας διατάσσεται ἡ ἐγγραφος περὶ αὐτῆς δήλωσις ἑκάστου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων, συνοδευομένη μετὰ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν ἀποδείξεων. Καὶ παρὰ μὲν τῶν ἤδη εὑρισκομένων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἡ δήλωσις θέλει ὑποβληθῇ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου, παρὰ δὲ τῶν εἰς τὸ μετέπειτα διορισθησομένων ἡ δήλωσις θέλει δίδεσθαι ἅμα διορισθῶσιν. Αἱ ἀμφισβητήσεις, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ προκαλέσωσιν οἱ περὶ τῆς ἡλικίας διαταγμοί, ἐκρίθησαν εὐλόγως ὡς ζητήματα καταστάσεως τῶν ἰσοβίων δημοσίων λειτουργῶν καὶ ὑπήχθησαν ὡς τοιαῦτα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀμφισβητήσεως τῶν περὶ τῆς ἡλικίας δηλώσεων ἐδόθη διὰ μὲν τοὺς δικαστὰς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, διὰ δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὴν περὶ τῶν ἀμφισβητήσεων τούτων δικαδικασίαν οἱ εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐνεργοῦν κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἤτοι τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου περὶ δικαστῶν, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου δευτέρου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποχωρήσεως καὶ πρὸ τῆς ὡρισμένης ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἡλικίας. Εἰσὶ δὲ αὗται, 1) ἀνικανότης εἰς ὑπηρεσίαν ἕνεκεν νόσου ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοὸς, καὶ 2) ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον διάρκεια τῆς ἀνικανότητος, εἴτε διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἑνὸς ἀποδειχθεῖσα, εἴτε εἰκαζομένη ὡς μέλλουσα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 3—7.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα διαγράφουσι τὴν προδικασίαν, ἥτις προαπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῇ πρὶν ἢ διαταχθῇ τακτικὴ ἐξέτασις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποχωρήσεως ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ ἄρθρου 2. Κατὰ τὸ ἄρθρον 3, σχηματίζεται ἐν πάσῃ τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιτροπὴ, ἵνα ἀποφανθῇ καταφατικῶς, ἂν πρέπῃ νὰ γίνῃ ἐξέτασις πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Τὸ νομοσχέδιον τοῦ ἔτους 1861 ἐσχημάτιζε τὴν ἐπιτροπὴν, διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοὺς πρόεδρους τῶν ἐφετῶν ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων δικαστῶν αὐτοῦ, διὰ δὲ τοὺς ἐφέτας καὶ τοὺς πρωτοδίκας ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου καὶ τῶν δύω ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ δικαστῶν, καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐκ τοῦ προέδρου καὶ τῶν δύω ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων τοῦ συνεδρίου μελῶν, ἐνῷ κατὰ τὸν γαλλικὸν νόμον ἡ ἐπιτροπὴ σχηματίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ οἰκείου δικαστηρίου διὰ τὰ μέλη τοῦ ἀκυρωτικοῦ καὶ τοὺς ἐφέτας, διὰ δὲ τοὺς πρωτοδίκας ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου.

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ἡμετέρου νομοσχεδίου, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ σχηματίζηται διὰ μὲν τοὺς ἀρειοπαγίτας καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφετείου καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφετῶν, διὰ δὲ τοὺς ἐφέτας ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ δύω ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀρειοπαγιτῶν, καὶ διὰ τοὺς πρωτοδίκας ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ δύω ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων δικαστῶν τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τοῦ σχηματισμοῦ δηλονότι τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφάνη ἡμῖν αἱρετώτερος ὁ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὁριζόμενος τρόπος τῆς συνθέσεως· 1) διότι μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου συνάπτονται ἐκ τῆς πολυχρονίου συμβιώ-

σεως καὶ συνεπηρεσίας δεσμοὶ οἰκειότητος καὶ ἀμιξίας συμπαθείας, ἐξ ὧν ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐπίσημος παρὰ τῶν οἰκείων δικαστῶν διακήρυξις τοῦ ἀτυχήματος τοῦ συναδέλφου, ὅταν μάλιστα ἡ διακήρυξις αὕτη πρόκηται νὰ συνεπιφέρῃ ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔποψιν ἐπιζημίους συνεπείας διὰ τὸν συνάδελφον καὶ τὴν οἰκογένειάν του, 2) διότι, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου τοῦ **1861**, δὲν ἀποφασίζει πάντοτε ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου δικαστηρίου, καθόσον προκειμένου περὶ πρωέδρου ἐφετῶν, ἀποφαίνεται ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀρείου Πάγου, προκειμένου δὲ περὶ πρωτοδίκων, ἀποφαίνεται ἐπιτροπὴ τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου· ἐπομένως ἐθεωρήσαμεν προτιμότερον νὰ δεχθῶμεν ὡς ὁμοιόμορφον δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις σύστημα, τὴν μετάθεσιν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλου δικαστηρίου παρ' ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ δικαστής, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὁποίου πρόκειται, 3) διότι οἱ ὁρισμοὶ τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας ἐπὶ τῶν περὶ κακοδικείου ἀγωγῶν ὑποστηρίζουν τὴν μετάθεσιν τοῦ ἐλέγχου ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ ἐναγόμενος δικαστής, εἰς ἕτερον δικαστήριον.

Οἱ λόγοι οὗτοι ὑπηγόρευσαν καὶ τὴν μεταβολὴν τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τοῦ **1861** ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἁρμοιούμενα διὰ τοῦ ἡμετέρου νομοσχεδίου μὲ τοὺς ἀρειοπαγίτας, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ δικαστικῶν προσώπων ἐγγυᾶται εἰς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἀσφαλεστέραν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διαδικαστικῶν διατυπώσεων ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν ἐπιτροπὴ σχηματιζομένη ἐκ μελῶν τοῦ συνεδρίου, οἷαν παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον τοῦ **1861**.

Ὅπως ἡ ἕνεκα τῆς ἡλικίας οὕτω καὶ ἡ ἕνεκεν ἀνικανότητος λόγῳ νόσου ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοὸς ἐπερχομένη ἀποχώρησις ἀπαιτεῖται διὰ τὸν δικαστὴν καὶ διὰ τὸ μέλος τοῦ συνεδρίου ὑποχρέωσιν συνάμα καὶ δικαίωμα· ἐπομένως δύναται καὶ ὁ περιελθὼν εἰς τοιαύτην θέσιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποχώρησιν, δύναται δὲ ἐξ ἑτέρου καὶ νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῷ αὐτή. Διὰ τοῦτο ὡρίσθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς προκαλεῖται εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἀποχωροῦντος εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ μὲν τοὺς δικαστὰς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ πρώτου, διὰ δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας ἢ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν. Ἐδόθη δὲ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκείου δικαστηρίου (ἤτοι τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου εἰς ὃ ἀνήκει ὁ δι-

καστὴς περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται) τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προκαλῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ὡς φύλαξ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ δικαστηρίου, οὗ τινος τυγχάνει μέλος ὁ ἀτυχήσας δικαστής, ὑποτίθεται, ὅτι ἔχει ἀνώτερον τῶν ἄλλων συμφέρον πρὸς τὸ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ διόρθωσιν πάσης περιστάσεως, ἐξ ἧς δύναται νὰ πάθῃ ἡ ὑπόληψις καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστηρίου οὗ τινος πρόκειται. Ὁ πρόεδρος τοῦ οἰκείου δικαστηρίου, περιβαλλόμενος τοιουτοτρόπως τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοβουλίας μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως, δύναται διὰ τῆς ἐπικαίρου αὐτοῦ ἐνασκήσεως νὰ θέσῃ ἐκποδὼν πᾶσαν ἀφορμὴν ὑποψίας ὡς πρὸς τὴν ἀκηδίαν τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος καὶ διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς τὸν πρόεδρον ἱκανοποιεῖται συγχρόνως ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ πᾶσα εὔλογος ἀξίωσις τοῦ νὰ μὴ μείνῃ τὸ οἰκεῖον δικαστήριον ἐντελῶς ἀλλότριον εἰς ζήτημα ἀπτόμενον τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ, ἢ πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἡ πρωτοβουλία διὰ τῶν σχηματισμῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐδόθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν ἢ τὸν γενικὸν τῆς ἐπικρατείας ἐπίτροπον ἕνεκα τῆς διαφορᾶς, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τρόπου τῆς τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑπηρεσίας, κυρίως διεξαγομένης τῆς μὲν δικαστικῆς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς δημοσιότητος, τῆς δὲ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑπηρεσίας ἄνευ τοιαύτης δημοσιότητος.

Οἱ ὁρισμοὶ περὶ τῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παραστάσεως καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας περὶ τῶν διασκέψεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ περὶ τῆς συντάξεως τῆς ἀνακοίσεως, ἐκθέσεως ἐλήφθησαν ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Γαλλικοῦ νόμου τῆς 16 Ἰουνίου **1824**.

Τὸ ἄρθρον 4 ἀπαιτεῖ τὴν ἔκδοσιν τακτικῆς πράξεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐν εἴδει βουλεύματος, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἀποφαίνηται, ἂν ὑπάρχῃ ἢ μὴ ἀφορμὴ πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 2. Ἡ διάταξις αὕτη ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ γαλλικοῦ νόμου, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι κατὰ μὲν τὸν γαλλικὸν νόμον ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐξουσίαν, ἐν περιπτώσει καταφατικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ διατάξῃ ἢ μὴ τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν· κατὰ δὲ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, τὸ βούλευμα τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖται ἄνευ τινὸς ἀναμίξεως τοῦ ὑπουργοῦ.

Τὸ ἄρθρον 5 ἀπαιτεῖ ἵνα ἐν περιπτώσει καταφατικῆς ἀπο-

φάσεως τῆς ἐπιτροπῆς συγκαλεσθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου ἁρμόδιον δικαστήριον ὁλομελὲς ἐν συμβουλίῳ, πρὸς τὸ νὰ διορίσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν εἰσηγητῶν, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν. Οἱ εἰσηγηταὶ διορίζονται εἴτε ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἁρμοδίου, εἴτε ἐν ἀνάγκῃ ἐξ ἄλλου δικαστηρίου.

Τὸ δὲ ἄρθρον 6 ὁρίζει τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν καὶ ἀποδείξεων, καὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀπαιτουμένων ἐκθέσεων, καὶ παρέχει εἰς τὸν εἰσαγγελέα τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν ἐξεταστικὴν πρᾶξιν τῶν εἰσηγητῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 ὁρίζεται ἡ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἀποδείξεων διαδικασία, ἥτις ἀποτελεῖται ὡσαύτως ἐν συμβουλίῳ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἂν πρέπῃ ν' ἀποχωρήσῃ ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας ὁ περὶ οὗ διετάχθη ἡ ἐξέτασις. Ἐν περιπτώσει καταφατικῆς γνωμοδοτήσεως πέμπονται τὰ ἔγγραφα διὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, ὅστις προκαλεῖ τὴν διὰ Βασ. διατάγματος ἀποχώρησιν τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν τεθέντος.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1861 ἐπέτρεπεν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ διαφωνήσῃ πρὸς τὴν ἐκφραθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου γνώμην, ἐκθέτων τοὺς λόγους τῆς διαφωνίας αὐτοῦ εἰς τὸ περιθώριον τῆς δικαστικῆς πράξεως, διότι εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Γαλλικοῦ νόμου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπόκειται εἰς τὸν ὑπουργὸν μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου νὰ προτείνῃ ἢ μὴ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἀποχώρισιν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐθεωρήσαμεν προτιμότερον τὸ σύστημα τοῦ Πρωσσικοῦ νόμου, ὅστις εὐλόγως δὲν θεωρεῖ ὡς ἔργον ματαίας πολυτελείας τὴν διεξαγωγὴν τόσῳ σπουδαίας διαδικασίας, ὅταν ἀπολήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποχωρήσεως, καὶ ὁρίζει διὰ τοῦτο ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸν ὑπουργὸν τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου, εἴτε ἀπερρίφθη ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποχωρήσεως εἴτε κατ' αὐτῆς. (§ 6 τοῦ νόμου τῆς 7 Μαΐου 1651).

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8.

Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως, τῆς ἐπερχομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 21, 22 (τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. διατάγματος) καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἤτοι ἕνεκα καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς ποινὴν ἐπανορθωτικὴν, ἀνιαυσίου τοὐλάχιστον φυλακίσεως, λόγῳ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22

τοῦ ποιν. νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων, καθὼς καὶ ἕνεκα καταδίκης διὰ πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ τιμωρουμένην ὡς πλημμέλημα, ὁρίζεται προσέτι διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς περίπτωσις παύσεως καὶ ἀνικανότητος εἰς ἀπόκτησιν ἰσοβίου θέσεως ἐν τῷ μέλλοντι, ἡ διὰ τελεσιδίκου ἀποράτιως ἕνεκα πλημμελήματος καταδίκη εἰς ποινὴν συνεπαγομένην προσωρινὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ἡ στέρησις τῆς θέσεως καὶ ἡ πρόσκαιρος ἀνικανότης εἰς ἀπόκτησιν δημοσίου ὑπηρεσίας ἕνεκα πλημμελημάτων, ἀναγομένων εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταδικασθέντος, ἀποτελεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων λόγον διαρκοῦς ἀνικανότητος, ἐνῷ περὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων τῆς προσκαίρου στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων δὲν προέβλεψεν, οὔτε ἴσως ἦτο δυνατὸν νὰ προβλέψῃ ὁ δικαστικὸς ὁ γανισμὸς καὶ νὰ σχηματίσῃ λόγον διαρκοῦς ἀνικανότητος, καθόσον αἱ πλεῖσται αὐτῶν εἰσήχθησαν διὰ νεωτέρων νόμων. Τὸ νομοσχέδιον ἀρμοιεῖ τὸ σύνολον τῶν διαφόρων τούτων περιστάσεων ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διὰ τὰς ἰσοβίους θέσεις διαρκοῦς ἀνικανότητος τῶν καταδικασθέντων μὲ τοὺς ἕνεκα πλημμελημάτων, ἀναγομένων εἰς τὴν δημοσίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν, καταδικασθέντας, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ καταδίκη αὕτη ἀποτελεῖ, ὅταν ὦσι δικασταί, αἰτίαν διαρκοῦς ἀνικανότητος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. Ἡ διαρκὴς ἀνικανότης παύει ὅμως κατὰ τὸ νομοσχέδιον (ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς ἕνεκα πλημμελημάτων μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν δημόσιον αὐτῶν ὑπηρεσίαν καταδικασθέντας εἰς προσωρινὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων), καὶ οἱ ἀπομακρυνθέντες δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου, ἐὰν ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ ἐπιτροπὴ πενταμελὴς συγκειμένη ὑπὸ τοῦ πρεδρου, ἀντιπροέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ὑπὸ τοῦ πρεδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἡ γνωμοδότησις τοιαύτης ἐπιτροπῆς παρέχει σπουδαίας καὶ ἱκανὰς ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ καταρτισμοῦ περιωτισμένης καὶ ἀπαθοῦς γνώμης, ἀποκλείεται δὲ καὶ πᾶς λόγος καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας, διότι ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπουργόν.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10.

Ἡ ἰσοβιότης δὲν φέρει, ὡς εἴδηται ἤδη ἀνωτέρω, τὸν χαρακτῆρα προσωπικῆς προνομίας· ἐπομένως ἔπρεπε νὰ ὁρισθῶσι

καὶ αἱ περιπτώσεις καὶ ὁ τρόπος τῆς διαρκοῦς παύσεως ὁσάκις ἢ ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων, ἢ ἕνεκεν ἄλλων σπουδαίων παραβάσεων, ἀποδεικνύεται ἡ διαγωγὴ τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τοῦ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀσυμβίβαστος μὲ τοὺς ὑψικοὺς τοῦ ἀξιώματος ὅρους. Διὰ τοῦτο ὡρίσθησαν ὡς περιπτώσεις παύσεως· 1) ἡ καταδίκη εἰς βραχυτέραν τοῦ ἔτους φυλάκισιν ἕνεκα τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου (τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματος) ἀναφερομένων πλημμελημάτων· 2) ἡ καταδίκη εἰς ποινὴν ἕνεκα πταίσματος προσβάλλοντος τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ 3) ἡ ὑποβολὴ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Αἱ περιπτώσεις αὗται διετυπώθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ὁμοίων ἐν τῷ Πρωσσικῷ νόμῳ τῆς 7 Μαΐου 1851 διατάξεων· ἐφ' ἑκάστης αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἐπέλθῃ ἡ καταδίκη, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν ἡ παῦσις, διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ποινικοῦ Δικαστηρίου. Ἑκτὸς τῶν περιπτώσεων τούτων προστεθῇ ὡς περίπτωσις παύσεως 4) ὅταν προηγήθησαν πειθαρχικαὶ ποιναί, ἐπιβληθεῖσαι τελεσιδίκως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐντὸς τῆς τελευταίας πενταετίας καὶ συνιστάμεναι, α) εἰς δύο πρωτοφανᾶς παύσεις, β) εἰς μίαν προσωρινὴν παῦσιν καὶ εἰς δύο πειθαρχικὰς ποινὰς ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου. Τὸ νομοσχέδιον διακρίνεται καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ 1861 κατὰ δύο οὐσιώδεις διαφοράς· 1) καθόσον ὁρίζει πλειοτέρας περιπτώσεις παύσεως, λαβὸν τὸ ἐνδόσιμον ἐκ τοῦ πρωσσικοῦ νόμου καὶ 2) καθόσον προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰς περιπτώσεις, ἐν αἷς ἐπὶ τῇ βάσει πειθαρχικῶν ποινῶν δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἡ διαρκὴς παῦσις, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1861 δὲν προσδιορίζει αὐτάς, παραδίδον ἀπερίγραπτον τὸν ἔλεγχον τῶν πειθαρχικῶν παραβάσεων εἰς τὴν διάκρισιν τῶν δικαστῶν. Ἡ πενταετία ἐθεωρήθη ὡς εὔλογον χρονικὸν ὅριον διὰ τὴν συρροὴν τῶν διαφόρων πειθαρχικῶν ποινῶν, ἐξ ἧς δύναται νὰ προέλθῃ ἡ διαρκὴς παῦσις. ἵστε αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καταλογίζονται ἐντὸς πενταετίας μόνον ὡς λόγος διαρκοῦς παύσεως, παρελθόντων δὲ τῶν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, ἀποβάλλουσι τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐνύλου ἀφορμῆς πρὸς ἐπιβολὴν τῆς διαρκοῦς παύσεως. Προκειμένου περὶ ἐνδεχομένης καὶ οὐχὶ περὶ ἀναγκαίας συνεπείας τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς δὲν ἠδύνατο νὰ ὁρισθῇ οὔτε μακρότερος οὔτε βραχύτερος τῆς πενταετίας, χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ ν' ἀδικηθῇ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ πρόσωπον, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ ὑπηρεσία.

Ἡ ἰδέα τοῦ νομοσχεδίου ἐφάνη ἡμῖν προτιμοτέρα, διότι ἀκριβέστερον ὁρίζει τὰ περὶ τοῦ εἴδους τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ τίθησι τὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ πορρωτέρω τῆς ὑπουργικῆς ἐξουσίας.

Τὸ ἄρθρον 10 ὁρίζει τὴν διαδικασίαν, ἥτις ὁρίζει νὰ τηρῆται προκειμένου περὶ παύσεως ἰσοβίου δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 9. Κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Συντάγματος, οἱ εἰρημένοι δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς διατάξεως ταύτης διατάσσεται ἡ πρωτομὴ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ εἰς τὸν Ἀρ. Πάγον, ὅστις συνερχόμενος ἐν συμβουλίῳ καὶ ἀκούσας τὴν ἀπολογίαν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου, ἀποφασίζει καὶ ἀπαγγέλλει ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἐὰν ἦναι ὑπὲρ τῆς παύσεως, ὅτε καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅστις προκαλεῖ τὸ περὶ παύσεως Β. Διάταγμα. Ὅταν ἡ ἀπόφασις ἦναι κατὰ τῆς παύσεως, δὲν δημοσιεύεται, ἀλλ' ἀποστέλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν χάριν πληροφορίας διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως.

Διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἱκανοποιεῖται πληρέστατα ὁ τεθεὶς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὅρος τοῦ νὰ μὴ δύνανται νὰ παυθῶσιν οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ῥήματος τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ Συντάγματος, εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὄργανον τῆς παύσεως. Ὄργανον αὐτῆς μένει ἡ κυβέρνησις, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν παῦσιν χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11.

Ἡ διάταξις αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ δῆλον, ὅτι οἱ ἀποχωροῦντες καὶ παυόμενοι οὔτε ἀπολαμβάνουσι, οὔτε στεροῦνται συντάξεως παρὰ τοὺς ὅρους τοὺς περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀρμοδίους εἰσαγγελεῖς νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ τοῦ παρόντος νόμου ἐκτέλεσιν, καὶ ὑπομιμνήσκεται αὐτοῖς ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος τῆς καταδιώξεως ἐπὶ πάσῃ πειθαρχικῇ παραβάσει τῶν ἰσοβίων δικαστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι μένουσαι ἐν ἰσχύι. Τὰ αὐτὰ

καθήκοντα ἀπόκεινται καὶ εἰς τὸν γενικὸν τῆς Ἐπικρατείας ἐπίτροπον διὰ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀθήναι, τῇ 15 Ἰουνίου 1871.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 1. Οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαίως, ἀφοῦ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν Πρωτοδίκαι, Ἐφέται καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸ ἑβδομηκοστόν, οἱ δὲ Ἀρειοπαγῖται τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Εἶδὼς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου θέλει ζητηθῇ παρ' ἑκάστου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ἐγγράφως δήλωσις τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅσον οἷόν τε ἀκριβὴς συντεταγμένη καὶ συνοδευμένη ὑπὸ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν ἀποδείξεων. Τοιαύτη δήλωσις θέλει δίδεσθαι ἀκολούθως πρὸς παντὸς κατὰ πρῶτον εἰς ἰσόβιον διοριζομένου θεσιν. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς, καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύναται νὰ διαμορφώσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς δηλώσεως ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην οἱ εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν κυβέρνησιν, ἐνεργοῦντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2. Ἐάν τις τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καταταθῇ πρὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένης ἡλικίας ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν ἕνεκα νόσου ἢ ἐξασθενίσεως τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοὸς, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη διήρκεσεν ἤδη ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ ἓν ἔτος, ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 3. Ἐν ἑκάστῃ τοιαύτῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐπιτροπὴ, συγκειμένη, προκειμένου μὲν περὶ Ἀρειοπαγιτῶν καὶ μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφετῶν· προκειμένου δὲ περὶ ἐφετῶν, ὑπὸ τοῦ

πρεσβυτέρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων Ἀρειοπαγιτῶν· ὑπὸ δὲ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφετῶν, ὅταν πρόκηται περὶ πρωτοδικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται προκαταρκτικῶς, ἂν πρέπῃ νὰ γείνῃ ἐξέτασις πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς προκαλεῖται κατ' αἴτησιν τοῦ ἀποχωροῦντος ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ μὲν τοὺς δικαστὰς ἀπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου, ἢ, κωλυομένων ἢ ἐξαιρουμένων αὐτῶν, ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν, διὰ δὲ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὰς διασκέψεις τῆς ἐπιτροπῆς παρευρίσκεται καὶ γνωμοδοτεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἢ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας, ὁσάκις πρόκειται περὶ μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Περὶ τῶν διασκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ πεισθῇ ὅτι ὑπάρχει περίστασίς τις ἐξ ἐκείνων, περὶ ὧν πρόκειται τὸ 2 ἄρθρον, ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ τακτικὴ ἐξέτασις, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς παραιτέρω ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ καταφατικῶς, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμόδιον δικαστήριον συγκαλεῖται ὁλομελὲς ἐν συμβουλίῳ καὶ διορίζει ἕνα ἢ πλείους εἰσηγητὰς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ τῶν μελῶν ἄλλου δικαστηρίου, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν παραιτέρω ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 6. Οἱ εἰσηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ἐγγράφως, παρόντος καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάζωσι, χρείας καλούσης, μάρτυρας ἐνόρκους, νὰ προκαλῶσι γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ νὰ ζητῶσι τὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν τεθέντος. Ἐὰν δὲ οὗτος ἀρνῆται ἢ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιαύτας, γίνεται μνεία περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει. Ὁ ἁρμόδιος εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκεται εἰς πᾶσαν ἐξεταστικὴν πρᾶξιν τῶν εἰσηγητῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ οἵας νομίζει προτάσεις, διαρκούσης τῆς ἐξετάσεως ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς,

Ἄρθρον 7. Οἱ εἰσαγγελεῖς τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως ὑποβάλλουσιν εἰς αὐτὸ ἐν συμβουλίῳ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὰ οἰκεῖα ἔγγραφα μετὰ τῆς ἀντικρούσεως ἐκθέσεως· τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἀποφαίνεται ἂν πρέπῃ ἐ' ἀποχωρήσῃ ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας ὁ περὶ οὗ διετάχθη ἡ ἐξέτασις· καταφατικῆς οὔσης τῆς γνώμης τοῦ δικαστηρίου, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, εἰς ὃν διὰ τοῦ εἰσαγγελέως ὑποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, προκαλεῖ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἀποχώρησιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρον 8. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 (τροποποιηθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματος) καὶ 21 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ συνεδρίου παύονται προσέτι, ἐὰν κατεδικάσθησαν ἐπὶ πλημμελήματι διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς ποινὴν, συναπαγομένην πρωτορινὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν συγχωρεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν στέρησιν ὡρισμένου χρόνου ὁ ἐκ νέου διορισμός, ἐὰν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιτροπή, καλουμένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἄρθρον 9. Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ παυθῶσι, 1) ἐὰν κατεδικάσθησαν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου (τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β Διατάγματος) ἀναφερομένων πλημμελημάτων εἰς ποινὴν μικροτέραν τοῦ ἔτους ἢ ἕνεκα πταίσματος, προσβάλλοντος τὰ χρηστὰ ἤθη, ἢ ὑπεβλήθησαν διὰ ποινικῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν· 2) Ἐὰν κατεδικάσθησαν τελεσιδίκως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐντὸς τῆς τελευταίας πενταετίας εἰς δύο πειθαρχικὰς ποινὰς προσωρινῆς παύσεως, ἢ εἰς μίαν πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως καὶ δύο πειθαρχικὰς ποινὰς ἐπιπλήξεως· ἢ προστίμου.

Ἄρθρον 10. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παῦσις δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς παραπέμπει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὅστις ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσῃ ἐν συμβουλίῳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ἡ ἀτύρησις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐὰν μὲν ᾖναι ὑπὲρ

τῆς παύσεως, ἀπαγγέλλεται κατὰ τὸν νόμον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, ὅστις προκαλεῖ τὸ προσῆκον περὶ τῆς παύσεως Β. Διάταγμα. Ἐὰν δὲ ᾖναι κατὰ τῆς παύσεως, δὲν δημοσιεύεται, ἀλλ' ἀποστέλλεται ἁπλῶς διὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ὑπουργόν.

Ἄρθρον 11. Οἱ ἀποχωροῦντες καὶ παυόμενοι δικασταί, ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσωσι τῶν ἔργων των, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου.

Ἄρθρον 12. Οἱ ἁρμόδιοι εἰσαγγελεῖς τοῦ κράτους ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ προκαλῶσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τὰς διαταξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων πειθαρχικὴν καταδίωξιν τῶν παραμελούντων ἢ παραβαινόντων αὐτάς.

Τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα ἔχει ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀθήνησι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1871.

Οἱ ὑπουργοί

τῆς Δικαιοσύνης: Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

τῶν Οἰκονομικῶν Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Δευτέρᾳ γενομένης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἤρξατο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ πρώτου ἄρθρου, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως· ἐπίσης τὰ ἄρθρα 2—31, ἀναγνωσθέντα, ἐγίνοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως· οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνώσθη ἀκολούθως διὰ δευτέραν φορὰν καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 130,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1871 πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς Ἀμφιτρίτης. Γενομένης δ' ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως, ἐπρότεινέ τις σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐκ δύο ἐμποροπλοιάρχων καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὅπως ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ἀμφιτρίτης, διότι γνωστὸν, ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο εἶναι ἄχρηστον καὶ θὰ ὑποβληθῇ

τὸ δημόσιον εἰς ζημίας, ὡς ὁ ἀτμοδρόμων, ἐὰν ἀποταλῇ πρὸς ἐπισκευὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἕτερος δὲ ἀντέκρουσε τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχήν, θεωρήσας ἄχρηστον τὸ πλοῖον καὶ συνέστησε τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐργοστάσια, ὅπως μείνῃ ἐν τῷ τόπῳ τὸ δαπανηθησόμενον ποσόν. Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Εἶτα ἤρξατο ἡ τρίτη ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας.

Λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ἐξετάσει τοῦ νομοσχεδίου μέτρα, ἐπαγγελλόμενα τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ἀλλ' οὐχὶ ἀντικείμενα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἀνεγνώρισεν, ὅτι πρὸς καταστροφὴν τῆς λῃστείας ἀπῃτοῦντο ἐξαιρετικὰ μὲν μέτρα, πλὴν ἀνάλογα πρὸς τὴν ἀνάγκην καὶ μὴ ἀντικείμενα πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον, τὸ φυσικὸν δίκαιον καὶ τὸν πολιτισμόν, οὐδὲ καθιεροῦντα ἀρχὰς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀπολιτεύτων αἰώνων. Διὰ τοῦτο εἶπεν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐτροποποίησε τὸ ἄρθρον, τὸ κανονίζον τὴν ἐπικήρυξιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, περιβάλουσα αὐτὸ δι' ἐγγυήσεων. Ἐπίσης, γινώσκουσα, ὅτι δὲν ἐπιβάλλεται ποινὴ ἄνευ ἀνάγκης, ἐθεώρησεν, ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι ποιναὶ κατὰ τῶν λῃστῶν εἶναι ἐπαρκεῖς· παραδεχθεῖσα περιορισμὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, ἐζήτησεν ὅμως ἐγγυήσεις, ἃς δὲν εὗρεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ὀφείλομεν, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, νὰ μετριάσωμεν τὴν αὐστηρότητα τῶν μέτρων, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς διαδικασίαν στρατοδικείων. Αἱ ὑπάρχουσαι διατυπώσεις ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ εἰσὶν ἱκαναὶ καὶ ἀναγκαῖαι· μὴ δυνάμενοι νὰ καταργήσωμεν τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα, ἀφαιροῦμεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου πάσας τὰς συναφεῖς ἐγγυήσεις· τοιαῦται δὲ διατάξεις, οὐδὲν παράγουσαι ἀποτέλεσμα, μαρτυροῦσιν ἐποχὴν βαρβαρότητος.

Ἐπὶ τέλους προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδοκίμασε τὴν διάταξιν καθ' ἣν ὁ ἐπικηρυχθεὶς λῃστὴς ἀπόλλυσι τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐκποιουμένην ὑπὸ τοῦ δημοσίου· διότι ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος.

Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι ὁ προλαλήσας δεχόμενος τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου κρίνει τὰς διατάξεις αὐτοῦ μὲ τοὺς κανόνας τοῦ κοινοῦ δικαίου· καίτοι γινώσκων, εἶπε, τὴν ἀντίθεσιν πολλῶν τοῦ νομοσχεδίου διατάξεων πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, ὑποστηρίζω αὐτὰς κατ' ἀνάγκην· διότι ὁ λῃστὴς παρ' ἡμῖν δὲν θεωρεῖται ὡς κοινὸς κακοῦργος, ἀλλ' ὡς ἐχθρὸς τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας· πάντες συνησθάνθησαν καὶ συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην μέτρων ἐξαιρετικῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου τούτου σκοποῦ, τῆς ἐξαλείψεως τῆς λῃστείας. Εὑρισκόμενοι μεταξὺ τῶν κακῶν τῆς λῃστείας καὶ τῶν ὅρων τοῦ συντάγματος, ἀναγκαζόμεθα νὰ λάβωμεν πρόσφορα μέτρα καὶ νὰ συντάμωμεν τὴν ἐκδίκασιν τῶν περὶ λῃστείας ὑποθέσεων, ὅπως καταβάλωμεν τὸ κακὸν ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ.

Παρῆλθεν εἶτα ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅστις εἶπεν, ὅτι ἐξετασθήσεται ἀκολούθως, ἂν αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ἀπομακρύνωνται τῶν θεμελιωδῶν νόμων καὶ ἂν ἦναι ὀρθαὶ αἱ κρίσεις τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἤδη συζητεῖται ἡ ἀρχὴ· ἄλλοτε, προσέθηκεν, οἱ ὑπουργοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ νομάρχαι ἐπεκήρυττον κατὰ βούλησιν τοὺς λῃστάς. Θεωρήτας τοῦτο αὐθαίρετον καὶ ἐπικίνδυνον προσεπάθησα νὰ θέσω ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐπικήρυξιν, ἀλλ' ἐνόμισα ἅμα κακὸν νὰ μὴ καταδιώκηται ὁ λῃστεύων, ἕως οὗ ἡ ἀνάκρισις ἀποφανθῇ. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου ἡ φράσις *δικαστικὸν ἔνταλμα*, διότι ποιεῖται χρῆσιν αὐτῆς τὸ Σύνταγμα καὶ διότι ἠγνοεῖτο, ὅτι τὸ κατασχετήριον ἰσοδυναμεῖ μὲ ἔνταλμα συλλήψεως.

Ἕτερος ἐπεῖπεν, ὅτι δὲν ἀποκρούει τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ νὰ καταδιώκῃ αὐθαιρέτως τοὺς πολίτας· βεβαίως τὰ ἔκτακτα μέτρα ὑπαγόρευσεν ἡ ἐπίτασις τῆς λῃστείας, ἀλλ' ἡ ἐπικήρυξις εἶναι ἀπόφασις εἰς θάνατον καὶ πρέπει νὰ ληφθῶσιν αἱ ἐγγυήσεις, ἃς ὑποδεικνύει ἡ ἐπιτροπή, αἱ ἐγγυήσεις τοῦ ἐντάλματος τῆς συλλήψεως, ἀναφερομένου εἰς πρᾶξιν λῃστρικήν, διότι οἱ ποινικοὶ νόμοι πρέπει νὰ ὦσι σαφεῖς.

Οὕτω, γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἤρξατο ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ συζήτησις τοῦ πρώτου ἄρθρου. Ἀναβὰς τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπικήρυξις δὲν εἶναι καταδίκη εἰς θάνατον, ἀλλὰ μέσον ἁπλοῦν ἐκτελέσεως δικαστικῆς πράξεως, ἐπομένως εἶναι δικαίωμα τῆς ἐξουσίας· ὁ δὲ φόνος εἶναι συνέπεια τῆς ἀντιστάσεως τῶν λῃστῶν, ὥστε τὸ ἄρθρον δὲν εἶναι ἔκτακτον, ἀλλὰ παῦσις τοῦ ἐκτάκτου καὶ κανονίζει τὴν σύλληψιν καὶ τὸν φόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ κοινοῦ δικαίου. Καὶ ἡ πολιτεία ἁμυνομένη, προσέθηκε, δικαιοῦται νὰ φονεύῃ· ἐνῷ πρότερον ἡ ἐξουσία αὐθαιρέτως ἐπεκήρυττεν,

ἤδη τίθεται τριπλοῦς φραγμὸς κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας αὐτῆς διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου. Καταλήγων ἐθεώρησε τὴν ἐπικήρυξιν δικαίωμα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνακτόρου· προέτεινε δὲ τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον συνετάχθη οὐχὶ διὰ τῶν κανόνων τοῦ καινοῦ δικαίου, ἀλλ' ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀνάγκης· ὅτι τὸ πρῶτον ἄρθρον καθιεροῖ τὴν ἐπικήρυξιν, ἰσχύουσαν ἀπὸ τοῦ 1840, ἀλλὰ τίθησιν ἐγγυήσεις εἰς τὸ ἔκτακτον αὐτὸ δικαίωμα, περιορίζων κατά τι τὰ δικαιώματα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ παρέμβασις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας δὲν παρέχει πλείονας ἐγγυήσεις καὶ ὅτι ἡ ἐπικήρυξις δίδει εἰς πάντα τὸ δικαίωμα τοῦ φόνου καὶ δὲν ἐνισχύει μόνον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δικαστικοῦ ἐντάλματος, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύτας. Ἐπὶ τέλους δὲ, διαταρίζων τὸ ἄρθρον, εἶπεν, ὅτι ἡ ἐξουσία τοῦ ἀνακτόρου εἶναι δυνητική, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Μετὰ ὄραχείαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι διὰ τῶν λέξεων ἐντάλματος συλλήψεως ἐννοεῖ τὸ κατασχετήριον, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὰς ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου τροπολογίας αὐτῆς, τὸ δὲ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικήρυξις τῶν λῃστῶν γίνεται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος, στηριζομένου ἐπὶ ἐνθέσεως συντεταγμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ διευκητοῦ τῆς μοίρας.»

Ἀναγνωσθέντος τοῦ δευτέρου ἄρθρου ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου εἰπών, ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἔλαινει πρὸς τὴν κατάργησιν αὐτῆς, τὸ ἄρθρον 2 καθιεροῖ ποινὴν μοναδικὴν καὶ ἀντικειμένην εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους· διότι καταδικάζει εἰς θάνατον πάντα ἀρχηγὸν συμμορίας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως λῃστρικῶν πράξεων. Δὲν βλέπω, ἠκολούθησε, τὴν ἀνάγκην τοιαύτης ποινῆς· ἡ ὑπερβάλλουσα αὐστηρότης τῶν ποινῶν ἄγει εἰς τὴν ἀτιμωρησίαν, διότι εἶναι ἀδύνατον ἐνόρκους νὰ καταδικάσῃ ἕνα, γενόμενον ἁπλῶς ἀρχηγὸν λῃστοσυμμορίας. Καταλήγων δὲ ἐθεώρησε τὴν διάταξιν ὡς ἄτοπον.

Ἕτερος ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα. Ἐξεταστέον, προσέθηκεν, ἐὰν ἡ ποινὴ δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ ἔγκλημα, διότι οὐδεμία σύγκρισις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐν Ἑλλάδι λῃστείας καὶ τῶν ἐν τῇ ἄλλῃ Εὐρώπῃ λῃστῶν. Ἐνταῦθα ὁ λῃστὴς εἶναι ἐπαγγελματίας, προγράφων τὴν ζωὴν τοῦ πολίτου. Ὁ ἀπ' αὐτοῦ κίνδυνος εἶναι μέγας, καὶ ἄπειρος ἡ τόλμη καὶ ἡ μοχθηρία των. Ἐὰν πάντες οἱ κατὰ καιροὺς λῃσταὶ ἐτιμωροῦντο, οὐδεὶς σήμερον ἤθελεν ὑπάρχει λῃστής, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀρχιλῃστῶν τῆς παρούσης ἐποχῆς κατεδικάσθησαν πολλάκις εἰς ποινὰς βαρείας, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπέδρασαν τῶν φυλακῶν ἢ ἀπελύθησαν. Κυρίως διὰ τοῦτο, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, τοῦ θανάτου τὴν ποινὴν δικαίαν διὰ κοινωνικοὺς λόγους καὶ διὰ τὰ ἐξαιρετικὰ τῶν περιστάσεων καὶ ἐπεκτείνω μάλιστα αὐτὴν οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅλης τῆς συμμορίας.

Ἀντικρούσαντος ἕτερον τῶν προαγορεύσαντα καὶ θεωρήσαντος τὸ ἄρθρον 2 λίαν σκληρόν, καθὸ τιμωροῦν τὸ πρῶτον πρὸς τὴν λῃστείαν ἔγκλημα διὰ τοῦ θανάτου, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπαντῶσα ἐφ' ἅπαξ μόνον εἰς τὸν ποινικὸν νόμον ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς συνωμοσίας, μετηνέχθη ἐκεῖθεν, διότι ἐκρίθη ἀναγκαία. Ἐπήγαγε δὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι πρέπει νὰ κτυπηθῇ τὸ κακὸν ἐν τῇ ῥίζῃ καὶ τῇ ἀναπτύξει αὐτοῦ· ἄλλως, ὑπαρχούσης τῆς λῃστείας, ἔσεται πάντοτε σιατρὰ ἡ κατάστασις τῆς Πολιτείας ἔν τε τῇ διοικήσει καὶ τοῖς οἰκονομικοῖς.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὑποστηρίζας τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ 2 ἄρθρον ἀντιστρατεύεται πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ποινικοῦ δικαίου, ὅτι αἱ ποιναὶ τῆς συνωμοσίας εἶναι δρακόντειοι καὶ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ὅτι αἱ αὐστηραὶ ποιναὶ οὐδαμοῦ ἀνέστειλαν τὸ ἔγκλημα καὶ ὅτι ἡ Πολιτεία, ἐπιβάλλουσα ποινὰς, δὲν πρέπει νὰ ἐκπίπτῃ εἰς ἁπλῆν φυσικὴν δύναμιν. Ἡ διάταξις, ἐξηκολούθησεν ὁ ῥήτωρ, ἀποβάλλουσα τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα, εἶναι ἐπιβλαβὴς, διότι, τιμωροῦντες τὴν ἁπλῆν συνέννοιαν μὲ θάνατον, περιπίπτομεν εἰς ἄτοπον, μὴ εὑρίσκοντες ἀνωτέραν ποινὴν κατὰ τοῦ λῃστάρχου, τοῦ διαπραξαμένου σειρὰν ὅλην φρικαλέων ἐγκλημάτων. Συμπερασίων δὲ ἐπρότεινε νὰ διαγραφῇ ἐκ τοῦ 2 ἄρθρου τὸ πρῶτον ἐδάφιον.

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Ἀγγ. Μαντοαβῖνος.
Μιχ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΣΙΣΚΓ'.

Τῆς 28 *Ἰανουαρίου* 1871.

Τῆ. Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις εἰς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου ἠτήσατο ν' ἀποσταλῆ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν τὸ ὑποβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ νομοσχέδιον περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἵνα συζητηθῆ ὁμοῦ μὲ τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργείου. Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τοῦτο.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

Ἀναγνωσθέντος ἐγγράφου τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου δι' οὗ παρακαλοῦνται οἱ βουλευταὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ τελούμενον αὔριον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν αὐτοῦ, λαβὼν εἷς τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν ἐκ τῶν Νέων Ψαρρῶν ἐξῆρε τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγῶνάς του, παρεκάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν, ὅπως μεταθέσῃ αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν. Ἐν τέλει δὲ ὑπέβαλε πρότασιν νόμου περὶ καταργήσεως τοῦ σώματος τῶν ἐπιτάκτων τοῦ ναυτικοῦ, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν, ἔχουσα οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πολυαρίθμων ὄντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ κατοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν μὴ δυναμένου νὰ μεταχειρισθῇ ἅπαντας εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, ἕνεκα τούτου ἀπησχολήθησαν οὗτοι εἰς διάφορα ἰδιωτικὰ ἐπαγγέλματα, ἐκ τούτων ποριζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν· ἀλλὰ καίτοι διατελοῦντες οὗτοι μακρὰν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἐπροβιβάζοντο συχνὰ, καὶ περισσότεροι μάλιστα ἀπὸ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ, οἱ δὲ προβιβασμοὶ των οὗτοι διήγειρον καθ' ἑκάστην δίκαια παράπονα ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, καὶ εἰς τὸν μακαρίτην Ὄθωνα, καὶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς νέαι ἀπαιτήσεις πρὸς βιασμῶν καὶ διορισμῶν ἐγίνοντο. Ὅθεν διὰ νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὰς ἀχαλινώτους ταύτας ἀπαιτήσεις, ἐξεδόθη τὸ διάταγμα τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1852, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὴν κατάταξιν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς δύο σώματα, καὶ τὸ μὲν καλεῖται, τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν, τὸ δὲ, τὸ

σῶμα τῶν ἐπιτάκτων τοῦ Ναυτικοῦ, εἰδικὰ δὲ διατάγματα, ὁρίζει τὸ ἀνωτέρω διάταγμα, θέλουσιν ὀργανίσει τὴν ὑπηρεσίαν ἑκατέρων τῶν σωμάτων τούτων, καὶ εἰδικοὶ νόμοι θέλουσιν ἀποφασίσει τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ τὰ περὶ καταστάσεως, προβιβασμοῦ, καὶ συντάξεως τῶν ἀξιωματικῶν ἑκατέρου τῶν σωμάτων.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ διατάγματος τούτου, ἐξεδόθη ἕτερον τὸ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1852, καινονίζον τὸ προτωπικὸν καὶ τὴν βαθμολογίαν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ.

Ἡ δὲ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐψήφισε τὴν 23 Αὐγούστου 1856 τὸν περὶ καταστάσεως νόμον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, δι' οὗ ὡρίσθησαν αἱ θέσεις τῶν ἀξιωματικῶν, ἤτοι·

Ἡ ἐνέργεια,	Ἡ ἀπόταξις καὶ
Ἡ διαθεσιμότης,	Ἡ ἀποστρατεία,
Ἡ ἀργία,	

νομοθετηθέντων τῶν θέσεων τῆς μισθοδοσίας κτλ. τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ.

Διὰ δὲ τοὺς ἐπιτάκτους εἰς τὰς καταληκτικὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἐν ἄρθρῳ 18 διαγράφεται,

«Οἱ ἐπίτακτοι ἀξιωματικοὶ οἱ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν κατατάξεώς των μήπω ὑπηρετήσαντες, θεωροῦνται ὡς διατελέσαντες εἰς θέσιν ἀποστρατείας, ὁ δὲ διαθέσιμος μισθὸς, τὸν ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἀπελάμβανον, ὡς σύνταξιν, θέλουσι δὲ διαμένει καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ ἀπολαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθὸν ὡς σύνταξιν ἀποστρατείας.»

«Ἐκ τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀνωτέρου παραγράφου, ὅσοι ἂπαξ μετατεθῶσι κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, ὅσοι τυχὸν κριθῶσι χρήσιμοι εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκλεχθῶσιν οἱ ἀναγκαῖοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτοὺς ἐπιτάκτου ὑπηρεσίας, οἱ λοιποὶ τάσσονται εἰς θέσιν ἀποστρατείας.»

Κατὰ συνέπειαν τοῦ εἰρημένου νόμου ἐξεδόθη ὁ νόμος τῆς 21 Ἰουνίου 1856, ὅστις ὁρίζει τὴν βαθμολογίαν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ προσωπικοῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους ὁ αὐτὸς νόμος λέγει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν.

Δυνάμει τῶν ἀνωτέρων δύο νόμων ἐξεδόθη τὸ διάταγμα τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1856, διὰ τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ὁποίου

δρίζονται οἱ ἐπίτακτοι ἀξιωματικοί, ἔχοντος οὕτω· ἀδιατηροῦμεν εἰς τὸ σῶμα τῶν ἐπιτάκτων τοὺς πλωτάρχας Ἰωάννην Καστελιώτην, Ἰωάννην Ἀποστόλην καὶ Ἀναστάσιον Σπαχῆν, τοὺς ὑποπλοιάρχους Γεώργιον Ἡλ. Γιωρτζόν, Γεώργιον Γαλασίδην, Ἐμμ. Μαρούκαν, Ἀνδρέαν Γ. Κανάρην, Ἀνδρέαν Τζάνην, Νικόλαον Βλαχόπουλον, Γεώργιον Γκιώνην, Ἰωάννην Μεθενίτην, Λάζαρον Νέγκαν καὶ Δαμιανὸν Κουτλουμᾶν, καὶ τοὺς ἀνθυποπλοιάρχους Σπυρίδωνα Κατσαρὸν, Ἰωάννην Γ. Δομεστίνην καὶ Γεώργιον Χ. Μανέσην· οὕτω λοιπὸν ὁ εἰρημένος νόμος κατέταξεν εἰς τὴν σύνταξιν τοὺς πλείστους ἀξιωματικούς, διὰ τοῦ μνησθέντος διατάγματος, διετήρησε δὲ ὀνομαστὶ εἰς τὸ σῶμα τῶν ἐπιτάκτων τοὺς ἀνωτέρω ἀξιωματικούς.

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸν νόμον μόνον τὸ σῶμα τοῦ Βασ. ναυτικοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, τὸ δὲ σῶμα τῶν ἐπιτάκτων εἶναι ὑπεράριθμον καὶ δαπανηρὸν καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν κατὰ τὸν νόμον δύναται νὰ καθέξῃ ἀριθμόν τινα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ σώματος τοῦ Β. ναυτικοῦ, διατηρουμένων δὲ τούτων ὡς ἐπιτάκτων, ὁ χρόνος τῆς διαθεσιμότητός των ἢ τῆς ἀργίας των ἄνευ πρακτικῆς ὑπηρεσίας θέλει λογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς συντάξεως, πρὸς δὲ καὶ σκάνδαλον εἶναι, διότι οἱ ὑπουργοὶ εὑρίσκοντες θέσεις κενὰς εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, ὡς εὗρεν ὁ διορίσας ὑπουργὸς τοὺς δέκα πολίτας, ἢ μεταθέτοντες εἰς ἀποστρατείαν τοὺς ἔχοντας ἀξιωματικοὺς κεκτημένον τὸ δικαίωμα, ἀνοίγουσι θέσεις διὰ νὰ διορίζουν νέους ἀξιωματικοὺς οἰκείους καὶ φίλους των ἀχρήστους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, χρησίμους ὅμως διὰ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

Διὰ νὰ ἐκλείψῃ τὸ σῶμα τῶν ἐπιτάκτων ὡς ὑπεράριθμον, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἐκλείψωσιν αἱ δαπάναι κτλ., ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς περὶ καταργήσεως τοῦ σώματος τούτου τὸ ἑξῆς νομοσχέδιον.

Ἀθήνησι, τῇ 23 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ Βουλευτὴς Νέων Ψαρῶν.

Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρ. 1. Τὸ σῶμα τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καταργεῖται.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐν τῷ σώματι τούτῳ ἀξιωματικοί, ἀφ' οὗ ἡ ὑπηρεσία των ἐξελεγχθῇ κατὰ τὰ νομοθετημένα, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἔχουσι κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστρατείας μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀποστράτους, λαμβάνοντες τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένην σύνταξιν, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστρατείας ἀπολύονται τοῦ βαθμοῦ των· ὁ δὲ χρόνος, καθ' ὃν ὑπηρέτησαν ὡς ἀξιωματικοί, λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δημοσίου ὑπαλλήλου, παρέχων αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως.

Ἀθήνησι, τῇ 23 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ Βουλευτὴς Νέων Ψαρῶν
Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ δέοντα ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἄλλος ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ, ἂν οἱ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ ἀπέναντι μαν παρανόμως βαθμούς, καὶ ἂν ἠδίκησαν τὸν προαγορεύσαντα ναύαρχον Νικόδημον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν κτλ. γαιῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπηνέχθησαν αἱ ἑξῆς διορθώσεις τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς, ὡς προελθοῦσαι ἐκ γραφικοῦ λάθους· Α'. ἐπὶ τοῦ Β'. ἐδαφίου τοῦ 2 ἄρθρ. ἡ λέξις «εἰδικόν» ἐγένετο «δημαρχικόν», ἡ δὲ ἐν τέλει αὐτοῦ φράσις «καὶ οἰκεῖον παρεδρεῖον» ἀπηλείφθη ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸ κατώτερον ἐδάφιον Β'. Ἐπὶ τοῦ 3 ἐδαφίου τοῦ 2 ἄρθρου προσετέθησαν μετὰ τὴν λέξιν «εὐϋπολήπτοτέρων» αἱ λέξεις «καὶ νομιμοφρονεστέρων». Γ'. Προσετέθησαν τὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχοντα 4 καὶ 5 ἐδάφια τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐτροποποιήθησαν ἔχοντα οὕτω. «Πρὸς τοῦτο ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον, ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται εἰς τὸ ἁρμόδιον δημαρχεῖον καὶ τὸ οἰκεῖον παρεδρεῖον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

«Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως δύναται πᾶς πολίτης νὰ φέρῃ ἐγγράφους ἐνστάσεις, παραδίδων τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν του εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν οἰκονομ. ἔφορον ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω δεκαημέρου προθεσμίας.» Δ'. Ἡ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ 14 ἄρθρου λέξις «αὐτός» ἀντεκατέστη διὰ τῆς λέξεως «αὐτός». Ε'. Ἐπὶ τοῦ 22 ἄρθρου μετὰ τὴν λέξιν «ἐπιτροπῶν» αἱ λέξεις «δημόται καὶ δημοτικοὶ» μετεβλήθησαν εἰς «καὶ οἱ δημόσιοι

καὶ οἱ δημοτικοί.» καὶ τ'. Ἡ ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ φράσις «ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον» μετεβλήθη εἰς «ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτόν.»

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι εἷς τῶν βουλευτῶν Χαλκίδος, ἀπὼν δι' ἀσθένειαν, ἀπέστειλεν ἐπιστολήν, περιέχουσαν παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου· ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν παραδέχθη τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἔλαβέ τις τὸν λόγον καὶ ἀντέκρουσε τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, εἰπών, ὅτι ὡς ἐπεψηφίσθη ἀντιβαίνει εἰς τὸν νόμον τοῦ 1837, καθ' ὃν τὸ ἥμισυ τῶν φυτειῶν ἀνήκει εἰς τὸν ἐμφυτευτήν, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φυτειῶν θεωροῦνται ὡς φυτεῖαι πολλὰ φθαρτὰ κτήματα ἀνήκοντα εἰς διαλελυμένας μονάς, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως τὸ καθιερούμενον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ εἶναι ἐλατωματικὸν καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον τὸ ἀφορῶν τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν φυτειῶν ἀντίκειται εἰς τὸ σύνταγμα, ὅπερ ἀνέγραψε τὸ ἀπαραβίαστον τῆς ἰδιοκτησίας. Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε τὴν ἐν συνόλῳ ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1837 δὲν παρέχει δικαιώματα εἰς τοὺς ἐμφυτευτάς, μὴ ἐκπληρώσαντας ἐπακριβῶς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ ἑπομένως τὸ δημόσιον δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ βούλησιν τὰς ἐμφυτευθείσας γαίας, ἀφοῦ μάλιστα προσφέρει τοῖς ἐμφυτευταῖς ἀνάλογον ἀποζημίωσιν, παραχωροῦν τὴν φυτείαν καὶ λαμβάνον τὴν ψιλὴν γῆν. Ὅτι αἱ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων φυτεῖαι τῶν ἰδιωτῶν δὲν θεωροῦνται φθαρτὰ κτήματα ἐπ' οὐδενὸς νόμου, ὅτι ἀγνοεῖ ἂν ὑπάρχει σύστημα ἐκτιμήσεως τελειότερον τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καθιερωμένου, καὶ ὅτι ἡ διάταξις περὶ ὑποθήκης οὐδαμῶς ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀφοῦ τὸ μὲν ἥμισυ τῶν φυτειῶν ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως οὐδὲν ἀπέκτησε δικαίωμα ὁ ἐμφυτευτής.

Μετὰ ταῦτα τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, μὴ παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς τὴν προταθεῖσαν ὑπό τινος ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν, ἢ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκουσῶν γαιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ χαρακτηρισμοῦ, διαιρέσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν φυτειῶν.

Ἄρθρον 1. Οἱ μέχρι τέλους τοῦ 1870 ἐμφυτεύσαντες, ἀδείᾳ

ἢ μὴ τῆς κυβερνήσεως ἢ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν Ὀθωμανῶν ἐπὶ γαιῶν ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν, ἢ διαλελυμένων μονῶν, ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ἐλαίας, μωρέας, ὀπωροφόρα δένδρα, συκέας ἢ ἀναμὶξ κλήματα ἀμπέλου, σταφιδαμπέλου ὡς καὶ πᾶν εἶδος καρποφόρων δένδρων, ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται τῶν φυτειῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἐνεστώσης ἀξίας τῆς πεφυτευμένης γῆς.

Ἐξαιροῦνται·

1) Αἱ φυτεῖαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ γαιῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τρίτους, ἐκτὸς ἂν ἡ παραχώρησις ἀκυρωθῇ δικαστικῶς.

2) Αἱ φυτεῖαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἐπισκοπικῶν γαιῶν πολυετῶς ἐκμισθωμένων, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ ἐκμίσθωσις.

Ἄρθρ. 2. Αἱ γαῖαι, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν αἱ φυτεῖαι, διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικάς, ἑκάστη δὲ τῶν κλάσεων ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τάξεις, α. καὶ β'.

Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ἕνα δημαρχικὸν πάρεδρον ἢ τὸν ἀρμόδιον εἰδικὸν καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, διαιρεῖ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου χωρίου εἰς γενικὰς τοποθεσίας, ὄχι πλείονας τῶν ἓξ, καὶ περιγράφει ἐν πρωτοκόλλῳ ἀκριβῶς τὰ ὅρια ἑκάστης τοποθεσίας. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντάσσεται εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, τὸ δὲ ἕτερον κατατίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ ἑνὸς τῶν εὐπολητοτέρων καὶ νοημονεστέρων πολιτῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γαιῶν, προσδιορίζουσα κατὰ χωρίον ἓν μόνον τίμημα διὰ τὰς γαίας ἑκάστης τάξεως· συνάμα δὲ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῶν τοποθεσιῶν ἀποφαίνεται εἰς ποίαν τάξιν πρέπει νὰ καταχθῶσιν αἱ γαῖαι ἑκάστης τοποθεσίας.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον, ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημαρχεῖον καὶ τὸ οἰκεῖον παρεδρεῖον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως δύναται πᾶς πολίτης νὰ φέρῃ ἐγγράφους ἐνστάσεις, παραδίδων τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν του εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν οἰκονομ. ἔφορον, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω δεκαημέρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 3. Γενομένων ἐνστάσεων, ἡ ἂν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κρίνῃ ἀναγκαῖον, γνωροδοτεῖ ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ὑφ' ἑνὸς πρωτοδίκου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ ταμίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δὲ γνωμοδοτήσεων ἀποφαίνεται τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἢ παραδεχόμενον τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζον ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων αὐτῶν.

Ἡ κατὰ τὴν γνώμην τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική, ὅταν δὲν γίνωσι κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐταναληψιν τῆς ἐκτιμήσεως· ἐὰν αἱ γνῶμαι τῶν δύο ἐπιτροπῶν ὦσι σύμφωνοι, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων γνωστοποιοῦνται διὰ δηλοποιήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς ἐφημερερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 4. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων φυτειῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 προκαταβολῶν ἀποδίδεται εἰς δέκα ὀκτὼ ἐτησίας ἴσας δόσεις, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας· ἑκάστη δόσις περιέχουσα 4 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον καὶ 4 τοῖς ἑκατὸν τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θέλει πληρόνεσθαι τὴν 1 Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους διὰ τὰς λοιπὰς φυτείας, διὰ δὲ τὰς ἐλαιοφυτείας τὴν 1 Δεκεμβρίου, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παραχωρήσεως. Οἱ λαβόντες ὅμως τὰ παραχωρητήρια μετὰ τὴν 15 Ἰουνίου πληρόνουσι τὴν πρώτην δόσιν κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐποχὰς τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὑποχρεοῦνται δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον.

Ἄρθρον 5. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῆς φυτείας δικαίωμα πρώτης ὑποθήκης, ἀποκτωμένης δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Πᾶσα τυχὸν προγενεστέρα ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς φυτείας ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐπ' αὐτῆς ἀποκτηθὲν πραγματικὸν δικαίωμα ἔπονται τῆς ὑποθήκης τοῦ δημοσίου.

Ὅσοι δ' ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι ἐπὶ φυτειῶν γενομένων

μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1837, συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 15/27 Ἰανουαρίου 1837 νόμον περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν, λαμβάνουσι θέσιν μετὰ τὴν ὑποθήκην τοῦ δημοσίου, ἐκτείνονται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐφ' ὅλου τοῦ κτήματος καὶ ἂν τυχὸν εἶχον ἐγγραφῆ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἕνεκα καθυστερήσεως δόσεων γενῇ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος οὐ μόνον τὰς ληξάσας δόσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἑπομένων πρὸς ὁλοσχερῆ τοῦ τιμήματος ἐξόφλησιν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπότισιν ὅλων τούτων, ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς τὸν ἄμερον πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου. Ὁσάκις δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ληξασῶν δόσεων τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὀφειλομένου ἔτι κεφαλαίου, ὁ νέος ἀγοραστὴς δύναται νὰ κρατήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων, καὶ νὰ πληρόνῃ αὐτὰς κατὰ τὴν λῆξίν των· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ προσυπογράψῃ τὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων τούτων, καὶ ν' ἀναπέμψῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα κατατίθεται ἀμέσως καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀρχικὸν ὀφειλέτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 7. Πᾶς κάτοχος φυτειῶν, θέλων νὰ μετάσχῃ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅπερ παρέχει ὁ παρὼν νόμος, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κτῆμα, ἔγγραφον δήλωσιν διαλαμβάνουσαν·

α') Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β') Τὸν δῆμον, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα τὸ κτῆμα κεῖται.

γ') Τὰ ὅρια τοῦ κτήματος, τὸ εἶδος τῆς φυτείας, τὴν ἔκτασιν αὐτῆς εἰς Β. στρέμματα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐμφυτεύσεως· καὶ

δ') ἐὰν ᾖναι ποτιστικὴ ἢ ξηρική.

Ἄρθρον 8. Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ διπλότυπον

ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ δηλωθὲν πρὸς ἀπόκτησιν κτῆμα δραχμῶν μὲν 4 διὰ τὰς σταφιδαμπέλους καὶ τὰ συκόδενδρα, δύω δὲ δραχμῶν διὰ τὰς λοιπὰς φυτείας κατὰ στρέμμα.

Δήλωσις ἄνευ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἄρθρον 9. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος, καὶ ἂν οὗτος ᾖναι ἀγράμματος, ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, προσυπογράφονται δὲ ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος, ὀφείλοντα νὰ βεβαιώσῃ τὴν ταὐτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος.

Ἐκ τῶν δηλώσεων ἡ μία θεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐφόρου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δ' ἄλλη μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ. Αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐποῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ καὶ ἀποσπάσματα εἰς τ' ἀνήκοντα παρεδρεῖα.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ Δημάρχου ὅπως βεβαιώσῃ τὴν ταὐτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος, ὁ δηλῶν κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει ἐπὶ ἀποδείξει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν δηλοῦντα ἐντὸς δύω ἡμερῶν προσυπογεγραμμένην τὴν δήλωσίν του. Ἡ τε κοινοποίησις καὶ τὸ ἐπιδοτήριον συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 10. Οἱ μὴ δηλώσαντες ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας φυτείας, θεωροῦνται παρῃτημένοι τῶν χορηγουμένων ἐκ τοῦ παρόντος νόμου πλεονεκτημάτων.

Ἐὰν ἐπὶ μὴ δηλωθείσης φυτείας ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ἐνυπόθηκος δανειστὴς δύναται νὰ ὑποβάλῃ δήλωσιν ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνδιαλαμβανομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 προθεσμίας καὶ νὰ ζητήσῃ ὅπως ἐνεργηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ παραχώρησις. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἡ φυτεία παραχωρεῖται εἰς αὐτὸν, ἀναλαμβάνοντα ἁπάσας τὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τοῦ νόμου τούτου ὑποχρεώσεις· ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πλείονες τῆς μιᾶς ὑποθῆκαι, οἱ δὲ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ ὑποβάλωσιν ὡς ἀνωτέρω τὰς ἀνηκούσας δηλώσεις, προτιμᾶται ἡ δήλωσις τοῦ ἔχοντος τὴν προτέραν ὑποθήκην.

Ἄρθρον 11. Πᾶσα διένεξις περὶ κατοχῆς μεταξὺ δύω ἢ καὶ πλειόνων ἀξιούντων αὐτὴν, λύεται δικαστικῶς· ἐν τούτοις διὰ τὰς ἀμφισβητουμένας παρ' αὐτῶν φυτείας, τὸ παραχωρητήριον ἐκδίδεται ὑπὲρ ἐκείνου, ὃν ἤθελε κρίνει δικαιούμενον ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης.

Ἂν δικαιωθῇ ἕτερος δικαστικῶς παρὰ τὸν λαβόντα, τὸ παραχωρητήριον ἀκυροῦται, ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ ἀπόλλυσι μὲν τὴν προκαταβολὴν, δικαιοῦται ὅμως διὰ τὰς πληρωθείσας δόσεις ἀπὸ τὸν δικαστικῶς δικαιωθέντα.

Ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ περὶ πάσης διενέξεως ἀρορώσης τὰ ὅρια τοῦ χωρίου.

Ἄρθρον 12. Τὸ δημόσιον οὐδόλως εὐθύνεται, ἐὰν δηλωθεῖσα καὶ παραχωρηθεῖσα φυτεία ἐκνικηθῇ ὑπὸ τρίτου, ὁ δὲ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦται οὐχ ἧττον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπεφωνημένου τιμήματος.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν φθαρτὸν κτῆμα ἐδηλώθη ἢ παρεχωρήθη ὡς φυτεία, ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις θεωρεῖται ὡς κακῆς πίστεως κάτοχος, καὶ συνάμα ἀπόλλυσιν ὅ,τι ἀπέναντι τοῦ τιμήματος κατέβαλεν.

Ἄρθρον 13. Ὁ ἁρμόδιος οἰκον. ἔφορος, τῇ συμπράξει γεωμέτρου ἢ ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως, ἀφοῦ καταστιχθῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν φυτειῶν. Διὰ πάντα τεμάχιον συντάσσεται ἴδιον πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ὁριθεσίας, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ τάξις εἰς ἣν ἀνήκει, τὸ εἶδος τῆς φυτείας, τὰ πλευρικὰ μέτρα, τὰ ὅρια, ἡ θέσις καὶ τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον.

Ἄρθρον 14. Τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως μετὰ τῆς δηλώσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδίδει τὰ παραχωρητήρια καὶ διευθύνει αὐτὰ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὑφ' οὗ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἐὰν ἐντὸς δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως δὲν ἐκδοθῶσι τὰ παραχωρητήρια, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐπικαρπίας ὅσοι τῶν ἐμφυτευτῶν καταθέσωσι τὴν ἐνιαύσιον δόσιν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεώς των.

Οἱ κύριοι γραμματίων οἱασδήποτε κατηγορίας, οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου προκαλέσαντες πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν τὴν καταμέτρησιν ἀσκεπῶν γαιῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξεδόθησαν παραχωρητήρια, καὶ αἵτινες ἐνεφυτεύ-

θησαν μεταγενεστέρως, ὀφείλουν νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν ταύτων ἀξιώσεις των, ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀναβάλλεται ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς.

Ἄρθρον 15. Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἅμα λάβῃ τὰ παραχωρητήρια, προσκαλεῖ ἐγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἕνα ἕκαστον τῶν δικαιούχων, ἵνα ὑπογράψῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὴν χρεωστικὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις· μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας μεταγράφει τὰ παραχωρητήρια, ἐγγράφει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν φυτειῶν καὶ παραδίδει τὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, τὰ δικαιώματα τῆς μεταγραφῆς καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρον 16. Ἐὰν ὅμως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης προθεσμίας δὲν ὑπογράψῃ τὴν ὁμολογίαν, ἀπόλλυσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 προκαταβολήν, καὶ θεωρεῖται παρητημένος τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δικαιωμάτων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν εἰς αὐτοὺς παραχώρησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17. Πᾶσα φυτεία, τῆς ὁποίας ὁ κάτοχος κατέστη ἔκπτωτος κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 16 τοῦ παρόντος νόμου, περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου καὶ θεωρουμένη ὡς ἐθνικὸν φθαρτὸν κτῆμα, διατίθεται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἐὰν κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῆς φυτείας εὑρεθῇ πλεόνασμα ἐπὶ τῆς δηλωθείσης ἐκτάσεως, παραχωρεῖται καὶ τοῦτο εἰς τὸν δηλώσαντα, ὅταν δὲν ἦναι ἀνώτερον τῶν δέκα τοῖς ἑκατόν.

Πᾶσα ὑπέρβασις τοῦ ὅρου τούτου περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ διατίθεται ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 18. Πᾶς ἐκ παραχωρήσεως ἐθνικοῦ διακτήτων φυτειῶν ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου κατὰ τὸν παρόντα νόμον δύναται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν 18 ἐτῶν νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 19. Τὰ περὶ ὑποθηκῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 16 τοῦ

παρόντος νόμου ὁρισθέντα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσημειώσεων ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τοιαύτας.

Ἄρθρ. 20. Διὰ τοὺς ἐμφυτευτὰς φυτειῶν, ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ 1 ἄρθρου, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀκυρούσης τὴν παραχώρησιν τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως ἢ τῆς διαλύσεως τῆς μισθώσεως.

Ἄρθρ. 21 Ὅπου ὑπάρχουσι φυτεῖαι γενόμεναι ἐπὶ γαιῶν μὴ ἀνηκουσῶν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ δημόσιον καὶ ὑποβαλλόμεναι εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας ἔλαττον τοῦ διὰ τῶν ἐτησίων φορολογικῶν νόμων κανονιζομένου, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ὁριοθέντος τιμήματος μέρος μόνον ἀνάλογον τῆς εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 22. Πάντα τὰ μέλη τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιτροπῶν καὶ οἱ δημόσιοι καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος, ἤθελον δείξει ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν ἢ καὶ ἁπλῆν ῥᾳθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 23. Εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος τῶν ἐθνικοδιακτήτων φυτειῶν δὲν εἶναι δεκτὰ οὐδενὸς εἴδους πιστωτικὰ γραμμάτια τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 24. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸν διατάξεις καὶ ῥητῶς ὁ ἀπὸ 15|27 Ἰανουαρίου 1837 Νόμος περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν. »

Ἐπομένως, τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ὡς ἀνεγνώσθη τὸ 2ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς πρωτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 1 ἐδαφ. τοῦ 2 ἄρθρου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς τῶν ἐουλευτῶν Μαντινείας λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι παραδέχεται τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς συμβάλλουσαν πλειότερον εἰς τὸν σκοπόν, διότι ἡ ποινή, ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς ἀρχηγὸν λῃστρικῆς συμμορίας, δὲν ἀποτρέπει τοὺς λῃστὰς νὰ γίνωνται ἀρχηγοί, καὶ διότι ἀντιβαίνει εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους, τιμωροῦντας λῃστὴν, μὴ ἐγκληματίσαντα μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας. Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε νὰ ψηφισθῇ διὰ τροπολογίας τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς·

« Πᾶσα ἕνωσις δύω ἢ πλειόνων πρὸς ἐκτέλεσιν λῃστρικῶν πράξεων, οὐχὶ ἐξ ἐλευθέρας θελήσεως παραλειφθεισῶν, ἐπάγει

τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν κατὰ τῶν ἐπικεκηρυγμένων συμμοριτῶν. Ἀπαλλάσεται τῆς ποινῆς, ὅστις τούτων πρὸ πάσης λῃστρικῆς πράξεως ἀποστῇ τῆς ἑνώσεως καὶ συλάμα καταγγείλει αὐτὴν ἐγκαίρως, ὥστε νὰ δύναται νὰ προληφθῇ πᾶσα ἀξιόποινος πρᾶξις, ἄλλως τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἀποπείρας τῶν συμφωνηθεισῶν πράξεων».

Ἕτερος ἐπίσης ἐδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, θεωρήσας τὴν διάταξιν τοῦ ἀ. ἐδαφ. τοῦ 2 ἄρθρου περιττὴν, ὡς περιεχομένην εἰς τὸν ποινικὸν νόμον. Τὸ ἄρθρον, προσέθεσεν, εἶναι ἐκπεφρασμένον ἀσαφῶς καὶ θὰ παρέχῃ δισχερείας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του. Ἡ δὲ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἡ καταλογιζομένη εἰς τὸν ἀρχηγὸν πάσης λῃστρικῆς συμμορίας, μὴ προβάσης εἰς ἐγκλήματα, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν κλίμακα τῶν ποινῶν, ἣν παραδέχεται ὁ ποινικὸς νόμος· διὸ συνιστᾷ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἀ. ἐδαφίου τοῦ 2 ἄρθρου.

Ἄλλος ἀντέκρουσε τοὺς προλαλήσαντας εἰπών, ὅτι πᾶς λῃστὴς δέον οὐδέποτε νὰ ἐπανέρχηται εἰς τὴν κοινωνίαν. Οἱ λῃσταί, ἀκολούθησε, ἀποτελοῦσι παρ' ἡμῖν συμμορίας, ἡ δὲ συμμορία ἀπειλεῖ καὶ παραβλάπτει διηνεκῶς τὴν πολιτείαν· ἰσχυρίζομαι, ὅτι οὐχὶ ἐν τῷ γράμματι, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι τοῦ νόμου ὑπάρχει ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου καὶ κατὰ συμμορίας ἁπλῆς, διότι ὁ συμμορίτης λῃστὴς εἶναι παρεμφερὴς πρὸς πολέμιον καὶ κηρύσσεται ἐχθρὸς, οὐ μόνον παντὸς ἀτόμου, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἠθικοῦ προσώπου τοῦ ἔθνους. Ἐπιβάλλει φόρους, πολιορκεῖ πόλεις καὶ ἔχει θεσμοὺς λῃστρικούς, ἐξασκῶν τὴν λῃστείαν ὡς ἐπάγγελμα. Ἑπομένως ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, καταγινωσκομένη εἰς πάντα λῃστὴν, εἶναι νόμιμος καὶ δικαία, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἰσχύων ποινικὸς νόμος καταγινώσκει θάνατον ἐπὶ πολλῷ ἐλαφροτέρων ἐγκλημάτων. Ἡ λῃστεία παρ' ἡμῖν ἔχει σκοπὸν ἐκτελέσεως αἰχμαλωσίας διὰ φόνου πρὸς ἁρπαγὴν περιουσίας· ἡ δὲ λῃστοσυμμορία δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ διανοίᾳ ὡς ἐν τῇ συνωμοσίᾳ, διότι ἐξερχομένη εἰς θέαν τοῦ ἀνθρώπου ἐπιφέρει βλάβην εἴς τε τὸ ἄτομον καὶ τὸ ἔθνος ἅμα τῇ συστάσει αὐτῆς. Ἄλλως τε τὸ ἄρθρον παρέχει πολλὰς ἐγγυήσεις. Συμπεραίνων προσέθηκεν, ὅτι ὁ λῃστὴς εἶναι πολέμιος εἰσβάλλων ἀπὸ ξένης χώρας καὶ ἐπρότεινε ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου νὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλης τῆς συμμορίας.

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι ἡ ποινὴ πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογος πρὸς τὸ ἔγκλημα, ὅτι ἡ αὐστηρότης τῶν ποινῶν δὲν παρανωλύει τὴν κακουργίαν, καὶ ὅτι ἀρχηγὸς λῃστοσυμμορίας

μὴ ἐκτελέσας καμμίαν πρᾶξιν δὲν πρέπει νὰ καταδικάζηται εἰς θάνατον, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς λῃστείας πταίουν οὐχὶ οἱ νόμοι, ἀλλ' ἡ διοίκησις, ὅτι ἡ λῃστεία εἶναι ζήτημα διοικήσεως, ὁ δὲ προκείμενος νόμος περιττός. Παρεμπεπόμενοι ἠκολούθησεν, ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου, δέον νὰ παραδεχθῶμεν ἀρχὰς λογικὰς πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κακοῦ. Τὸ πρῶτον ἄρθρον ἐπιτρέπει ἐπικήρυξιν· ἀλλ' ἐπί τινι βάσει θέλει ἐκδοθῇ τὸ ἔνταλμα ἄνευ ὡρισμένης πράξεως, ἀφοῦ τὸ δεύτερον ἄρθρον ἐπιτρέπει τιμωρίαν κατὰ λῃστρικῆς συμμορίας, ἥτις οὐδὲν διεπράξατο ἔγκλημα; Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ λῃστῶν ἐπιβουλευθέντων τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ περὶ λῃστοσυμμορίας διατελούσης ἐν προπαρασκευῇ, καθ' ἣς οὐδεμίαν ὁ νόμος ἐπιβάλλει ποινήν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι πρὸς τούτοις ἐπιβλαβής· διότι παρορμᾷ ἔτι μᾶλλον εἰς πράξεις τὸν λῃστήν· οὕτω δὲ ἀντὶ προφυλάξεως περιπίπτομεν εἰς φοβερώτερον κακόν. Ἐπὶ τέλους ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν παιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, ὅπως καταστραφῇ ἡ λῃστεία, συνέστησε βαθμολογίαν ἐν ταῖς ποιναῖς, ὅπως μὴ τιμωρήται ἐξίσου ὁ πολλὰ διαπραξάμενος μὲ τὸν οὐδὲν πράξαντα, καὶ ἐπρότεινε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ἡ Βουλὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου· πρὸς τοῦτον ἀπήντησε ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον ἀποδέχεται τὰ ἔκτακτα μέτρα, διότι σκοπὸν ἔχει νὰ προλάβῃ καὶ ἀποξηράνῃ τὰς πηγὰς τῆς λῃστείας, ὅτι ἡ λῃστεία δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς διοικήσεως, διότι τότε ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας, ὅτι τὴν διάταξιν τοῦ δευτέρου ἄρθρου δὲν πλάττει ἡ κυβέρνησις, καθότου προϋπάρχει εἰς τὸν ποινικὸν νόμον, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ νομοθετοῦσα δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς θεωρίας συγγραφέων, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. Καταλήγων δὲ προσέθηκεν, ὅτι οὐ μόνον ἡ διάταξις αὕτη, ἀλλὰ καὶ ὁ ποινικὸς νόμος ἀπορεύγει τὴν βαθμολογίαν τῶν ποινῶν ἐν τῇ λῃστείᾳ, καθὸ τιμωρῶν πάντας τοὺς λῃστὰς, τοὺς πολλὰ ἢ ὀλίγα διαπράξαντας μὲ θάνατον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας.

Ἐπίσης δὲ ἀπερρίφθη καὶ ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπακτίας, γενομένου δεκτοῦ δι' ἀναστάσεως τοῦ β' ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου μέ τινα γραμματικὴν διόρθωσιν· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 2. Πλὴν τῶν τεταγμένων κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τῆς λῃστείας ποινῶν, πᾶσα ἕνωσις δύο ἢ πλειόνων πρὸς ἐκτέ-

λεσιν λῃστρικῶν πράξεων, οὐχὶ ἐξ ἐλευθέρας θελήσεως παραλειφθεισῶν, ἐπάγει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου μὲν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐπικεκηρυγμένων ληστῶν, τὴν τῶν ἰσοβίων δὲ δεσμῶν κατὰ τῶν συμμοριτῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπαλλάσσονται τῆς ποινῆς, ἂν πρὸ πάσης λῃστρικῆς πράξεως ἀποστῶσι τῆς ἑνώσεως καὶ συνάμα καταγγείλωσιν αὐτήν· ἂν δὲ δὲν καταγγείλωσιν αὐτήν, τιμωροῦνται διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἀποπείρας τῶν συμφωνηθεισῶν πράξεων.

Μὲ θάνατον τιμωρεῖται πᾶς ληστὴς ἐνόπλως ἀνθιστάμενος.»

Οὕτω ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

τῆς 29 Ἰανουαρίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι εἷς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος ἔλαβεν ἄπουσίας ἄδειαν 10 ἡμερῶν. Εἶτα δὲ ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς χήρας Καλομοίρας Ὀρλάνδου ἐξαιτουμένης τὴν προικοδότησιν τῆς θυγατρός της διὰ τὰς μεγάλας πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ συζύγου της, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας.

Λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ γ'. ἄρθρου ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι παραδέχεται τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, φοβεῖται ὅμως μὴ χειροτερεύσῃ οὕτω ἡ τύχη τῶν αἰχμαλωτιζομένων ὑπὸ τῶν λῃστῶν. Τὸ ἄρθρον, προσέθηκεν, ἐλήφθη ἐκ τοῦ ποινικοῦ νόμου· ἂν δὲ ἡ Βουλὴ ἐπιθυμῇ νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ποινήν, δέχομαι τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἕτερος εἶπεν, ὅτι ἡ διάταξις, ἡ τιμωροῦσα τὴν ἀπαγωγήν,

ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιεικής· τούτου ἕνεκεν κρίνεται ἡ ποινὴ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄλλος δὲ ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα εἰπών, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐδείχθη αὐστηροτέρα τοῦ δέοντος, κινδυνεύσασα τῆς τάξεως καὶ οὐχὶ τοῦ ἀτόμου· διότι διὰ τῆς αἰχμαλωσίας κυρίως προσβάλλεται τὸ ἄτομον καὶ οὐχὶ ἡ κοινωνία. Ἐπὶ τέλους δὲ ἐπρότεινε νὰ ἀπαλλάσσηται πάσης ποινῆς πᾶς λῃστὴς ἀπολύων αἰχμάλωτον ἐκουσίως.

Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης προσέθηκεν, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ 2ου ἄρθρου ἡ ἐπὶ τοῦ 3ου ἄρθρου συζήτησις ἀποβαίνει ματαία, διότι ἡ ποινὴ προϋπάρχει ὡρισμένη· ἐδέχθη δὲ νὰ τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ λέξις «ἁρπαγὴ» ἀντὶ τῆς λέξεως «ἀπαγωγὴ» χάριν κυριολεξίας.

Ἕτερος ἐθεώρησεν ὡς ἀσυνέπειαν τὴν παραδοχὴν ἐλαφροτέρας ποινῆς ἐπὶ ἁρπαγῆς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, καὶ ἐπρότεινε τὴν εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ καταδίκην τοῦ λῃστοῦ, ὅστις ἐκουσίως καὶ ἄνευ λύτρων ἀπολύει τὸν ἁρπαγέντα.

Ἀκολούθως ἄλλος ἐπρότεινε νὰ θεωρῆται ἡ ἐκουσία καὶ ἄνευ λύτρων ἀπόλυσις ὡς ἐλαφρυντικὴ περίπτωσις. Ἀλλὰ τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσέ τις εἰπών, ὅτι οὐδὲν ἔχει ἀποτέλεσμα, τοῦ ποινικοῦ νόμου μὴ ἀποδεχομένου σύστημα ἐπιβαρυντικῶν καὶ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς λέξεως «θάνατον» καὶ τὴν ὑποτροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἐχούσαν ὡς ἑπεται· «Εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ καταδικάζονται λῃσταὶ ἀπολύσαντες ἐκουσίως ἄνευ λύτρων τὸν ἁρπαγέντα». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἡ ὑπὸ λῃστῶν χάριν ἐκβιάσεως ἁρπαγὴ τιμωρεῖται μὲ θάνατον· εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ καταδικάζονται λῃσταὶ ἀπολύσαντες ἐκουσίως ἄνευ λύτρων τὸν ἁρπαγέντα.»

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ 4 ἄρθρου, εἷς τῶν βουλευτῶν Λεβαδείας ἠτήσατο νὰ τιμωρῆται ὁ καταδεικτὴς κατὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, ἣν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν. Ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἀναγκαίαν τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου, κανονιζούσης ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὅστις ἐπιβάλλει εἰς τὸν πολίτην τὸ καθῆκον τῆς καταγγελίας διὰ τοῦ ἄρθρου 75. Τέλος εἶπεν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο θέλει ἐπενέγκει δυσχερείας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτοῦ, ὡς φρονεῖ ἡ ἐπιτροπή.

Πρὸς τοῦτον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ἄρθρον 75 δὲν ὁρίζει ῥητῶς, ὅτι ὁ μὴ καταγγέλλων τιμωρεῖται· ἕνεκα δὲ τούτου ἐτέθη τὸ ἄρθρον 4 ὅπως μὴ ἐπέλθωσιν ἀμφιβολίαι. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἀπέσυρε τὴν πρότασίν της, τὸ δὲ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 4. Ὁ λαβὼν γνῶσιν τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς λῃστοῦ ἢ λῃστρικῆς συμμορίας, ἐὰν ἐγκαίρως δὲν ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀξιωματικὸν ἢ ὑπαξιωματικόν, ἢ εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν, διοικητικὴν ἢ δημοτικὴν ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύω ἕως ἓξ μηνῶν.»

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἄρθρον 5ον τὸ 4 ἄρθρον τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 5. Ὁ ἐν γνώσει καὶ ἄνευ κινδύνου τῆς ἑαυτοῦ ἢ τῶν συγγενῶν ζωῆς τροφοδοτῶν λῃστὴν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα ὁ νοσοῦντα λῃστὴν νοσηλεύων ἢ θεραπεύων.»

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 6ον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 6. Ὁ ἀναγγέλων εἰς λῃστὴν ἢ λῃστρικὴν συμμορίαν τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται μὲ εἱρκτήν.»

Ἐξαιτοῦς δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 7ον ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8ου ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι διὰ τῆς φράσεως «ἐκτάκτων περιστάσεων» ἐννοεῖ, ὅτι αἱ πρὸς καταδίωξιν περιπολίαι θέλουσιν ἐν ἀνάγκῃ ἐξέρχεσθαι ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ δήμου καὶ ὑπηρετεῖ πέραν τῶν 3 ἡμερῶν.

Εἷς δὲ τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, ἐπικρίνας τὸ σύστημα τῆς διὰ καταλόγων προσκλήσεως τῶν πολιτῶν πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ὡς συντελοῦν εἰς φατριασμὸν καὶ καταπίεσιν, ἐπρότεινε διὰ τροπολογίας τὴν διοργάνωσιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς κατὰ τὰς μεθορίους ἐπαρχίας.

Μετὰ μικρὰν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν ἐθνοφυλακὴν, τὸ ἄρθρον 8ον ἐγένετο δεκτὸν, ἐγκαταλειφθεισῶν τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 8. Πᾶς δημότης ἡλικίας 20—50 ἐτῶν ὀφείλει, τῇ προσκλήσει τοῦ δημάρχου, νὰ ὑπηρετῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ

στρατιωτικοῦ ἀποσπασματάρχου εἰς περιπολίας πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας, τρεῖς ἡμέρας κατ' ἀνώτατον ὅρον καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ ἐντὸς μόνον τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει, πλὴν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἡ ἐκτίμησις τῶν ὁποίων ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δημάρχου. Ὁ ἀπειθῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5—50 δραχμῶν. Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ δημοτικοῦ νόμου μνημονευόμενοι.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ὑποχρέων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς σειρᾶς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν δήμαρχον. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο πραχθησομένη ὑπ' αὐτοῦ ἀδικία τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου 25—100 δραχμῶν.»

Ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου λαβών τις τὸν λόγον ἀντετάχθη πρὸς τὸ ἄρθρον, ὅπερ ὑπέβαλεν ἡ ἐπιτροπὴ ἀντὶ τοῦ 9 καὶ 10 τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ ἐπιτροπὴ, εἶπεν, ἔταξεν ὁμοίας ποινὰς κατὰ τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀπορρέει κυρίως ἀπὸ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, ἐνῷ τοὐναντίον ὁ διοικητικὸς εἶναι ὄργανον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἐπομένως τὸ νομοσχέδιον ἐπιβάλλει δικαίας ποινὰς εἰς τὸν διοικητικὸν ὑπάλληλον.

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι δέχεται τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ προτείνει καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ τροπολογίας περὶ προδιασμοῦ κατ' ἐκλογὴν τῶν στρατιωτικῶν, τῶν εὐδοκιμούντων εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἄλλος εἶπεν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ πῶς αἱ ποιναὶ θὰ ἐπιβάλλωνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ἀφοῦ ἁρμόδια δικαστήρια δὲν εἶναι μόνον τὰ πλημμελειοδικεῖα.

Συνεπείᾳ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγνωμοδότησε νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις «πλημμελειοδικῶν», διότι ἡ ἁρμοδιότης κατ' αὐτὸν εἶναι ζήτημα σπουδαῖον καὶ δὲν δύναται νὰ λυθῇ δι' ἑνὸς νομοσχεδίου, ἀλλὰ διὰ γενικωτέρου νόμου· ἄλλως, προσεθηκε, θὰ ἐλαττωθῇ ὁ ζῆλος τῶν στρατιωτικῶν, ἐὰν ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μακρᾶς γενομένης συζητήσεως, ἄλλοι μὲν ὑπεστήριζαν, ὅτι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ δέον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ἄλλοι δὲ, συνταχθέντες μὲ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ, εἶπον, ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ πρέπει νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, ἤτοι τῶν στρατοδικείων, διότι ἡ ὑπαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια βλάπτει τὴν πειθαρχίαν καὶ ἀπαξιοῖ πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὴν τροπολογίαν αὐτῆς· ἀλλ' ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος. Μὴ εὑρεθείσης δὲ πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6ην μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μιχ. Ε. Παρίσης.
Περ. Μπούτος.
Ἀγ. Μαντσαβίνος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 1 *Φεβρουαρίου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς ἀπαρτίαν περὶ ὥραν 2αν μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεγνώσθη αἴτησις τοῦ βουλευτοῦ Μονόπωλη περὶ ἀδείας, ἥτις δὲν ἐγένετο δεκτή. Ἀνεβλήθη δὲ διὰ τὴν 3ην Φεβρουαρίου καὶ ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου τῇ ἐπινεύσει τοῦ ἐπερωτήσαντος. Εἶτα, τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ 9ου ἄρθρου εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν καὶ προεβῆ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ 10ου.

Γενομένης βραχείας συζητήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν φράσιν «μὲ προσωρινὴν παῦσιν» ἡ λέξις «τριῶν» ἀντὶ τῆς λέξεως «δύω»· ὡσαύτως δὲ παρεδέχθη καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ ν' ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ ἄρθρου ἡ φράσις «ἢ ἄλλως παραλείπουσί τι ἐκ τῶν νομίμων καθηκόντων των σχετικῶς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας.» Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 10ον ἐγένετο δεκτόν, ἐγκαταλειφθεισῶν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἑτέρων τροπολογιῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ βουλευτοῦ Τριχωνίας καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 10. Δήμαρχοι, δημαρχεύοντες πάρεδροι, εἰδικοὶ πάρεδροι καὶ ἀστυνόμοι, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως ὑποκρύπτονται ἢ διαιτῶνται λῃσταί, γινώσκοντες τοῦτο καὶ μὴ λαμβάνοντες μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας τὰ πρὸς ἔγκαιρον κατάδειξιν καὶ καταδίωξιν αὐτῶν μέτρα, ἀνάλογα πρὸς τὴν ἰδιότητα ἑκάστου καὶ κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων καὶ τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν μέσα, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μὲ προσωρινὴν παῦσιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν γινώσκοντες τοὺς ὑποθάλποντας, ὑποκρύπτοντας ἢ τροφοδοτοῦντας λῃστὰς ἐντῇ δικαιοδοσίᾳ των δὲν καταγγέλλουσιν αὐτούς.»

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἄρθρου ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ προσωρινὴ παῦσις θὰ ἐκτελῆται μετὰ τὴν προφυλάκισιν.

Εἶτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 11ον, ἀπορριφθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Τριχωνίας· ἔχει δὲ ὡς ἑπεται.

«Ἄρθρον 11. Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ὁ δήμαρχος ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ πρὸς καταδίωξιν πρόσφορα μέτρα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰδοποιῶν ἀμελητὶ καὶ τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν καὶ διοικητικὴν ἀρχήν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν ἐν αὐτῷ ὡρισμένην ποινήν.»

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ 12ου ἄρθρου, εἶπεν εἷς ὅτι ὁ καταδείκτης, ἐκτιθέμενος εἰς ἀπείρους κινδύνους, εἶναι ἄξιος ἀμοιβῆς· ἐπομένως πρέπει νὰ τεθῇ διάταξίς τις, περιορίζουσα τὸ αὐθαίρετον τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε νὰ λαμβάνῃ ὁ καταδείκτης ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἥμισυ τῆς ὡρισμένης ἀμοιβῆς. Ἀλλὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν εἰπόντος, ὅτι ἡ καταδειξις πρέπει νὰ ἦναι ἀποτελεσματικὴ καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὑπουργοῦ ἡ ὑπηρεσία τοῦ καταδείκτου, ἀπέσυρε τὴν πρότασίν του, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 12ον, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 12. Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδειξιν, τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον ἑκάστου λῃστοῦ, ὁρίζεται διὰ τοῦ περὶ ἐπικηρύξεως διατάγματος χρηματικὴ ἀμοιβή.

Ὁσάκις ἡ κατάδειξις ἀποβαίνει ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀπόκεινται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν ν' ἀποφαίνηται, ἂν καὶ κατὰ πόσον ὁ καταδείκτης δικαιῶται εἰς ἀμοιβήν.»

Γενομένης βραχείας συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13ου, ἐπρό-

τεινεν εἰς νὰ προστεθῇ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου ἡ φράσις «καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου»· ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἐδέχθη προσθεὶς, ὅτι ἀρμόδιος δήμαρχος ἐννοεῖται ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου οἱ δημόται μετέχουσι τῆς καταδιώξεως. Οὕτω καὶ τὸ ἄρθρον 13ον ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῆς προσθήκης, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 13. Περὶ τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον συντάσσεται ἐντὸς 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν πρωτόκολλον ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας ἢ τῆς ὑπομοιραρχίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀποσπασματάρχου καὶ τοῦ οἰκείου δημάρχου.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἑπομένων εἴκοσιν ἡμερῶν.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, κατατίθεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ τόπου καὶ χρησιμεύει ὡς μόνον ἀποδεικτικὸν μέσον τῆς ἐγερθησομένης τυχὸν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ δημοσίου.

Πᾶς δόλος τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δεινοτέρα τις τοῦ δικαίου παράβασις. Πᾶς δόλος ἐπίσης χορηγεῖ εἰς τὸν ἀδικηθέντα ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως. Πᾶς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δικαιούμενος εἰς ἀμοιβὴν, δὲν συμπράττει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ διαληφθέντος πρωτοκόλλου.»

Τὰ ἄρθρα 14ον καὶ 15ον ἐγένοντο δεκτὰ ἐπίσης δι' εἰδικῆς εἰς ἕκαστον ἀναστάσεως καὶ ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρον 14. Τὸ περὶ ἀμοιβῆς τοῦ καταδείκτου πρωτόκολλον συντάσσεται ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω δημοσίων λειτουργῶν, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ μνεία ἐν αὐτῷ τοῦ ὀνόματος τοῦ καταδείκτου. Τὸ δ' ἔνταλμα τῆς πληρωμῆς ἐκδίδεται καὶ ἐξοφλεῖται ἐπ' ὀνόματι τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου καὶ παρ' αὐτοῦ λαμβάνει ὁ καταδείκτης τὴν ἀμοιβὴν, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος συγκατατεθῇ εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ὀνόματός του ἢ προστήσῃ ἕτερον ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτε μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ καταδείκτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ἑπομένως τὸ ἔνταλμα ἐκδίδεται κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.»

«Ἄρθρον 15. Ὁ ἀποκαλύψας τὸν καταδείκτην ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του ὑπάλληλος τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 16ου ἄρθρου ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν συνήνεσεν εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις

«ἐπικεκηρυγμένου», θεωρήσας δίκαιον νὰ λαμβάνῃ ἀμοιβὴν καὶ ὁ φονεύων μὴ ἐπικεκηρυγμένον ληστήν. Μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν, καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἵνα μὴ διακινδυνεύωσιν ἀθῶοι πολῖται ἐπὶ τῶν καταδιώξεων ἕνεκα τῆς κερδοσκοπίας τῶν καταδεικτῶν, ἄλλοι δὲ παρεδέχθησαν τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως «ἐπικεκηρυγμένου». Οὕτω τροπολογηθὲν τὸ ἄρθρον 16ον ἐγένετο δεκτὸν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 16. Ὁ καταδείκτης συμμορίας ληστρικῆς ἀποκτᾷ δικαίωμα διορισμοῦ ἐπὶ πενταετίαν ἐθνοφύλακος μὲν μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 30, ἐὰν ἐκ τῆς καταδείξεως προῆλθε φόνος ἢ σύλληψις ἑνὸς τοὐλάχιστον ληστοῦ· ἀδηγοῦ δὲ μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 50, ἐὰν προῆλθε φόνος ἢ σύλληψις πλειοτέρων ληστῶν ἢ ἑνὸς ἀρχιληστοῦ.»

Τὰ ἄρθρα 17ον, 18ον, 19ον καὶ 20ον ἐγένοντο δεκτὰ ἐπίσης δι' εἰδικῆς εἰς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἀποσύραντος τοῦ βουλευτοῦ Τριχωνίας τὴν ἐπὶ τοῦ 2ου ἄρθρου τροπολογίαν αὐτοῦ· ἔχουσι δὲ ὡς ἀκολούθως.

«Ἄρθρον 17. Ἡ ὡρισμένη ἀμοιβὴ διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον ληστοῦ δύναται νὰ δοθῇ καὶ ὅταν ὁ ληστὴς φονευθῇ ἐντὸς τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας καὶ ὑπ' ἀλλοδαπῶν, ἀλλὰ μόνον, ἐὰν ὁ φόνος λάβῃ χώραν ἐντὸς τῶν παρορίων ἐπαρχιῶν αὐτῆς. Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος τοῦ ληστοῦ καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀμοιβῆς κανονίζεται διὰ Βασ. Διατάγματος».

«Ἄρθρον 18. Πολίτης ἢ ἐθνοφύλαξ, πληγωθεὶς ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, λαμβάνει παρὰ τοῦ δημοσίου πρὸς ἴασιν καὶ διὰ τὰς ἡμεραργίας του δραχ. 200—500· ἀλλ' ἐὰν καταστραθῇ διαρκῶς ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν μὲν ἢ ἔγγαμος, σύνταξιν μηνιαίαν δραχμῶν 50, ἐὰν δ' ἄγαμος, δραχμὰς 30· ἡ σύνταξις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου· ἂν δὲ ἦναι ἄγαμος, ἡ σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς γονεῖς· ἐν ἐλλείψει δ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων, εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφούς του. Τὰ περὶ συντάξεως ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας.»

«Ἄρθρον 19. Ἡ χήρα πολίτου ἢ ἐθνοφύλακος στρατιώτου ἢ ὑπαξιωματικοῦ φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, ἢ ἀποθανόντος ἐκ πληγῆς, ἣν ἐν τοιαύτῃ συμπλοκῇ ὑπέστη, ἐφ' ὅσον

διατελεῖ ἐν τῇ χηρείᾳ αὐτῆς λαμβάνει μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν 30· τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ λαμβάνουσι, τὰ μὲν ἄρρενα μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου, δραχμὰς 15 ἕκαστον.

Τὰ θήλεα προικίζονται προσέτι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ δραχμῶν 500 ἕκαστον, πληρωτέων μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου.»

«Ἄρθρον 20. Πᾶς καταδεικτής, ἐὰν συνεπείᾳ τῆς γενομένης παρ' αὐτοῦ καταδείξεως ἔλαβε χώραν καταδίωξις, κατόπιν πάθῃ ὑπὸ τῶν λῃστῶν, ἐὰν μὲν ὑποστῇ ἁπλῶς τραῦμα, λαμβάνει λόγῳ ἐξόδων τῆς ἰάσεως δραχ. 100 καὶ ἀποζημίωσιν ἡμερησίαν δραχ. 100 μέχρι 300· ἂν δὲ καταστασθῇ ἀνίκανος διὰ βίου πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου σύνταξιν, ἐὰν μὲν ᾖ ἔγγαμος, δραχμὰς 50 κατὰ μῆνα, ἐὰν δὲ ᾖ ἄγαμος, δραχμὰς 30, καὶ ἐὰν ἀπωλέσῃ τὴν ζωὴν, σύνταξις ἐκ δραχμῶν 20 δίδεται εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ. Τὰ θήλεα ὀρφανὰ προικίζονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου μὲ δραχμὰς 500 ἕκαστον.»

Κατόπιν εἷς τῶν Βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ὡς 21 ἄρθρον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ ἑξῆς προσθήκη· «Πᾶς στρατιωτικός, ἀριστεύσας ἀποδεδειγμένος κατὰ τῆς λῃστείας, χαίρει τῶν ἑξῆς δικαιωμάτων·

Α'. Μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, τὸ προσὸν τοῦ κατ' ἐκλογὴν προβιβασμοῦ.

Β'. Ἀπὸ ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ ἄνω εἰς μὲν πρώτην περίστασιν παρασημοφορίαν, εἰς δὲ δευτέραν προσὸν κατ' ἐκλογὴν προβιβασμοῦ κ. Πρόκειται εἶπε νὰ κεντήσωμεν τὰ εὐγενῆ τοῦ στρατοῦ ἐλατήρια· νομίζω δέ, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο θέλει συντελέσει σπουδαίως εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι ὁ στρατιώτης ὀφείλει νὰ ἐπιτελῇ τὸ καθῆκόν του ἄνευ ἰδιοτελείας, ὅτι αἱ ἀμοιβαὶ ἐπὶ τοιούτων περιστάσεων ὑπονοοῦνται, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ καθιερωθῶσι διὰ νόμου ἀμοιβαὶ πρὸς τοὺς στρατιωτικούς, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις κατὰ καθῆκον ὑποχρεοῦται ν' ἀπονέμῃ τοιαύτας.

Ἑπομένως ἡ βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος τελευταίου τοῦ 21 ἄρθρου, εἷς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος ὑπεστήριξε τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ. Λέγει, εἶπε, νομοθετοῦντες κατὰ τῶν λῃστῶν, νὰ μὴ καταστᾶμεν ἕνοχοι ἀδικημάτων πρὸς τοὺς αἱμώδους συγγενεῖς των. Ἡ ἐκτόπισις κατὰ

τὸ νομοσχέδιον εἶναι ὑποχρεωτική, ἐνῷ τοὐναντίον εἶναι δυνητική διὰ τῆς ἐμῆς τροπολογίας· ἐξαιρῶ δὲ τῆς ἐκτοπίσεως πρόσωπα μὴ δυνάμενα ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτῶν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν λῃστείαν, διότι πρέπει τὸ ἄτομον νὰ ἀσφαλίζηται κυρίως ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ οὐχὶ ἡ πολιτεία ὑπὸ τοῦ ἀτόμου· ἑπομένως πᾶσα νομοθεσία ἀντικειμένη εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην εἶναι ἄδικος. Ὁ δήμαρχος δύναται νὰ ὑποδεικνύῃ τοὺς ἐνόχους, οἱ δὲ ἔνοχοι δύνανται ν' ἀνακόπτωσι τὸ πρωτόκολλον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ πειθόμενον περὶ τῆς ἀθωότητός των θέλει ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τοῦ κακοῦ τῆς ἐκτοπίσεως.

Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἕτερον γειτονικὸν ἔθνος, εἰς ὁμοίας διατελοῦν περιστάσεις, προσέφυγε εἰς σκληρότερα μέτρα, ὑποβαλὼν ὁλοκλήρους ἐπαρχίας εἰς τὴν μάστιγα τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου· διότι τὰ ἔθνη, θέλοντα νὰ ἐξαλείψωσι μέγα κοινωνικὸν κακὸν, παρεκτρέπονται τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐπιεικείας. Οἱ λῃσταί, προσέθηκεν, ἔχουσι αἰσθήματα ἀγενῆ καὶ εὐγενῆ. Στεροῦνται αὐτοὺς τὴν περιουσίαν των καὶ τιμωροῦντες τοὺς συγγενεῖς των, θέλομεν ῥιφθῆ εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα. Βεβαίως ἐκ τῶν μέτρων τούτων θέλουσι προέλθει ἀδικήματα, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς πολιτείας. Ἢ πρέπει, ἠκολούθησε, νὰ δεχθῇ ἡ βουλὴ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἢ οὐδέν, διότι ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος μεθ' ὅλας τὰς προφυλάξεις ἐγκαταλείπει τὸ μέτρον τῆς ἐκτοπίσεως εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν ὑπαλλήλων. Ἐπὶ τέλους εἶπεν, ὅτι πρωτιμᾷ νὰ συμβῶσιν ἀτοπήματα ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν ἀρχῶν, καὶ ὅτι ὁ νόμος θέλει ἐφαρμοσθῇ μετὰ τῆς δυνατῆς ἐπιεικείας.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Ῥηγοπούλου καὶ Σ. Νοταρᾶ, ἀπερρίφθη ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος διὰ ψήφων 73 κατὰ 18, ἀρνηθέντων 5.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Τσιριμώκου ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νομοσχεδίου περὶ λῃστείας, ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου..... Ο|Α. Κ. Μιχαλόπουλος..... Ο

Ἀντ. Βενιζέλος ..... ἀρν.	Δ. Γκοῦσκος ..... Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης ..... Ο	Ἀνδρ. Αὐγερινὸς ..... Ο
Ν. Π. Καΐρης ..... Ο	Δ. Κρεστενίτης ..... Ο
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ν	Θ. Δαραλέξης .....
Ν. Τσώκρης ..... ἀρν.	Ἐπ. Κρεστενίτης .....
Δ. Ζαΐμης ..... Ν	Α. Πετραλιᾶς .....
Α. Δανόπουλος	Δ. Κλίμακας .....
Ἰω. Δέκας ..... ἀρν.	Δ. Κατσίνας .....
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ἀναγ. Δημητρίου .....
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ο	Γ. Δελένδας .....
Περ. Α. Πετράκης	Σπ. Μαλασπίνας .....
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ν	Γ. Μ. Βαλλιάνος ..... Ο
Α. Ἴσκος	Κ. Δ. Πετελᾶς ..... Ο
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Μ. Παΐζης ..... Ο
Δ. Γρίβας	Θρ. Ζαΐμης ..... Ο
Π. Πετιμέζης ..... Ο	Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς .....
Α. Μαγγίνας ..... Ο	Δ. Διαμαντόπουλος ..... Ο
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Γ. Παπαδαῖος ..... Ν
Κ. Πλαπούτας	Ἰω. Σοφιανόπουλος ..... Ο
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο	Γ. Περρωτὴς ..... Ο
Χ. Ῥηγόπουλος ..... Ν	Κ. Δαγρὲς ..... Ο
Ἰω. Ῥοΐλὸς ..... Ο	Ἰω. Φλέσσας ..... Ν
Κ. Λαμπρυνόπουλος ..... Ο	Δ. Κοντόσταυλος ..... Ο
Κωνστ. Κοσσονάκος	Δ. Λένωσης .....
Θεόδ. Τσαννετάκης ..... Ο	Γ. Παπανικολάου ..... Ο
Ἰωάν. Σαφάκας	Ἰω. Μπαλάφας ..... Ο
Ν. Κατσικαπῆς	Ν. Μ. Κοζαδῖνος .....
Ἀριστ. Λιδωρίκης	Ν. Ἀγγελίδης ..... Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ἰ. Πολυλᾶς ..... Ν
Ἰω. Καπιτσίνης ..... Ο	Δ. Παπαδάτος .....
Γ. Μίλιος ..... Ν	Ἰω. Ταπάλης .....
Α. Σ. Μήτσας	Ἰω. Δεληγιάννης .....
Δ. Τσιτσάρας ..... Ο	Ἐπαμ. Καμπερόπουλος ..... Ν
Κ. Γιολδάσης ..... Ο	Ἀνδρ. Νοταρᾶς .....
Π. Μανωλίδης ..... Ο	Σ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο
Εὐθ. Γουβέλης	Ἀναστ. Δημητριάδης .....
Κ. Λομβάρδος ..... ἀρν.	Α. Μεταξᾶς ..... Ο
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης ..... Ο	Σ. Μονόπωλης .....
Σπ. Δεονταράκης ..... Ο	Α. Μαντζαβῖνος ..... Ο
Ἰω. Σούλης Βάρκας	Γ. Δρακονταειδὴς ..... Ο

Δ. Ῥαπτάκης ..... Ν	Κ. Κρίσπης ..... Ο
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο	Ν. Φαρμάκης ..... Ο
Κ. Πανάρετος ..... Ο	Α. Ῥοντήρης ..... Ο
Α. Καρδαρᾶς	Εὐθ. Πλαστήρας .....
Θ. Θερμογιάννης	Γρηγ. Δημητριάδης .....
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο	Κ. Εὐθυμιόπουλος .....
Δ. Σαρρηγιάννης	.....
Ν. Βαρβιτζιώτης ..... Ο	Κίμων Χριστοδούλου .....
Ἰω. Βαλασόπουλος	Δ. Σαράβας ..... Ο
Ν. Θ. Λειώπουλος ..... Ν	Α. Καπετανάκης ..... Ο
Ἀναστ. Κορφιωτάκης	Μιχ. Καπετανάκης .....
Σπ. Κοπανίτσας	Ἰω. Κατσάκας .....
Γ. Λάππας	Χ. Χριστόπουλος .....
Φ. Ι. Φίλωνος	Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .....
Γερ. Σέρβος ..... Ο	Α. Παπαλέξης .....
Σπ. Βαλαωρίτης ..... Ο	Π. Κωσταντᾶς ..... ἀρν.
Α. Σταματόπουλος ..... Ο	Θ. Ῥωμαῖος ..... Ν
Δ. Τσαμόπουλος ..... Ο	Ν. Λούβρος ..... Ο
Θ. Γεωργίου	Γ. Ἰακωβάτος .....
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ν	Χ. Ἰακωβάτος .....
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Μ. Χαριτάτος .....
Χ. Α. Χρηστόπουλος	Α. Μουρίκης .....
Δ. Ζέγγελης ..... Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς .....
Π. Κ. Μανέτας ..... Ο	Α. Καραλίβανος ..... Ο
Ἡλ. Φλίσσας ..... Ν	Π. Τζαμάλας .....
Ἀθ. Κατριβάνος ..... Ο	Περ. Καλαμογδάρτης ..... Ο
Ἰω. Πανούσης	Θ. Κανακάρης ..... Ο
Γ. Μαλέας ..... Ο	Γ. Ῥαῦρος .....
Ν. Παγκράτης ..... Ο	Γ. Πράτσικας .....
Κ. Κοκκινώρης ..... Ο	Α. Μισυρλῆς ..... Ο
Ν. Καρύδης ..... Ο	Δ. Τριγγέτας .....
Ἐπ. Δεληγεώργης	Γ. Δελλαπόρτας ..... Ο
Γ. Γουλιμῆς ..... Ο	Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος .....
Ἁλιξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ο	Ἰω. Δεστούνης ..... Ο
Περ. Μπούτος ..... Ο	Κ. Ἐπιρανίου .....
.....	Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ο
Ἰω. Προβελέγιος	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....
Ἰω. Ταταράκης ..... Ο	Γ. Κούτας .....
Α. Ῥαυτόπουλος	Γ. Μπούμπουλης .....
Μ. Δαμιράλης	Δ. Χρηστίδης .....

Π. Σαββαστόπουλος	Ἰω. Καλογιάννης .....
Α. Βαφιαδάκης ..... Ο	Θ. Γκίκας ..... Ν
Ἰω. Ζαλώνης	Δ. Χατζίσκος .....
Μ. Ε. Παρίσης ..... Ο	Δ. Τσιριμώκος ..... Ν
Ἰακ. Παξιμάδης	Γ. Δυοβουνιώτης .....
Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο	Κ. Χουλιάρης ..... Ο
Δ. Πονηρόπουλος	Δ. Κριεζώτης ..... Ο
Ἀθ. Γρηγοριάδης	Δ. Οἰκονόμου ..... Ο
Β. Σκαλτσοδῆμος	Κ. Πετσάλης .....
Κ. Στεργιαλόπουλος ..... Ν	Μ. Ἀβέρωφ .....
Στ. Κοριζῆς	Κ. Νικόδημος .....
Ν. Πιπῖνος	Ἰω. Κοτσάκης .....
Δ. Γ. Βούλγαρης	

Ἀκολούθως τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχων ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 21. Συγγενεῖς ἀνιόντες, σύζυγος, τέκνα, ἀδελφοί, πενθερός, καὶ πενθερὰ λῃστοῦ ἐπικηρυγμένου ἐκτοπίζονται ἀπὸ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς τὰς Νήσους ἢ τὴν Πελοπόννησον καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἔνθα δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τόπον διαμονῆς. Ἡ νῆσος Κύθηρα θεωρεῖται ὡς ἀποτελοῦσα μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ».

Ὑπεβλήθη τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν ψήφων ἐχόντων ἰσοβίων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ παρεπέμφθη εἰς τόπωσιν, ἔχων οὕτω.

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσόντων τῶν ψήφων ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 1. Ἵνα διορισθῇ τις πάρεδρος παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ ἀπαιτεῖται·

α) Νὰ φέρῃ δίπλωμα διδάκτορος ἢ πρωτοῦ τῆς νομικῆς καὶ νὰ ὑπηρέτησεν ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη ὡς δημόσιος ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν τοὐλάχιστον ὑπουργικοῦ γραμματέως, ἢ

β) Νὰ ὑπηρέτησεν ὡς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἓξ μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, τὰ δὲ δύο μὲ βαθμὸν τμηματάρχου.

Ἄρθρον 2. Ὅπως διορισθῇ τις ἐλεγκτὴς παρὰ τῷ συνεδρίῳ ἀπαιτεῖται·

α) Νὰ φέρῃ δίπλωμα διδάκτορος ἢ πρωτοῦ τῆς νομικῆς, καὶ νὰ ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ὡς δημόσιος ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, ἢ

β) Νὰ ὑπηρέτησεν ὡς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἑπτὰ μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, τὰ δὲ τρία μὲ βαθμὸν τμηματάρχου.

Ἄρθρον 3. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἱ μὴ φέροντες δίπλωμα τῆς νομικῆς, ἔχοντες δὲ συμπεπληρωμένον τὸν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διαλαμβανόμενον χρόνον ὑπηρεσίας οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πάρεδροι ἢ ἐλεγκταί, ἐὰν δὲν ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀντικειμένων·

Πολιτικὴ οἰκονομία, συνταγματικὸν καὶ διοικητικὸν δίκαιον, διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ νομοθεσία τοῦ κράτους, μία εὐρωπαϊκὴ γλῶσσα.

Τὰ τῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῶν ἐξεταζομένων θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 4. Διὰ νὰ διορισθῇ τις ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἀπαιτεῖται νὰ ὑπηρέτησεν ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη ὡς διοικητικὸς ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν τοὐλάχιστον προέδρου πρωτοδικῶν ἢ ὡς οἰκονομικὸς μὲ βαθμὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ τμηματάρχου.

Ἄρθρον 5. Διὰ νὰ διορισθῇ τις πρόεδρος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἀπαιτεῖται νὰ ὑπηρέτησε α) ἐπὶ τριετίαν ὡς ὑπουργός, ἢ β) ἐπὶ ἓξαετίαν ὡς γενικὸς παρὰ τῷ συνεδρίῳ ἐπίτροπος, ἀντιπρόεδρος τοῦ συνεδρίου, γενικὸς γραμματεύς, διευθυντὴς τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, ἢ δικαστικὸς ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν τοὐλάχιστον ἀρειοπαγίτου, ἢ γ) ἐπὶ δεκαετίαν ὡς ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν τμηματάρχου.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν τις διετέλεσεν εἰς πλείονας τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ συνυπολογίσῃ τὸν τῆς ἀνωτέρας ὑπηρεσίας χρόνον πρὸς καταρτισμὸν τοῦ χρόνου τῆς μακροτέρας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 7. Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖναι μέλος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του.

Ἄρθρον 8. Μεταξὺ τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων, ὅσοι κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπέκτησαν τὰ προσόντα τοῦ νὰ διορισθῶσι μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐξ ὑπηρεσιῶν μὴ ἀναγραφεισῶν

εἰς τὸν οἰκονομικὸν κλάδον, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατελῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ συνεδρίου πλείονες τῶν τριῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ δὲ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος.

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Μιχ. Ε. Παρίσης.

Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ'.

Τῆς 3 Φεβρουαρίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνηγγέλθη, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀναγγέλει δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι διωρίσθησαν ὑπουργοὶ ἐπὶ μὲν τῶν Στρατιωτικῶν ὁ ὑποστράτηγος Λ. Σμολένσκης, ἐπὶ δὲ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων Ἀθανάσιος Γ. Πετιμεζᾶς. Εἶτα δὲ ὑπεβλήθησαν τὰ ἑξῆς·

α.) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον, περιέχον πρόσθετα ἄρθρα εἰς τὴν σύμβασιν μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

β.) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τροπολογία ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, τὸ ὁποῖον θέλει συζητηθῇ εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν, ὡς μὴ εἰσαχθὲν ἐπιψηφισθέν.

γ.) Ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Κυνουρίας τροπολογίαι εἰς τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, παραπεμφθεῖσαι ἐπίσης εἰς ἐκτύπωσιν. Ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1868 Νόμου ἐπετράπη εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου νὰ ἐγείρῃ ἐν Ἀθήναις προσωρινὸν ξύλινον σταθμὸν, ὑπεχρεώθη δὲ αὐτὴ νὰ ἱδρύσῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ εἰρημένου νόμου τὸν ὁριστικὸν σταθμὸν ἐπὶ θέσεως ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἑταιρίας ἀποφασισθησομένης.

Διὰ συμβάσεως δὲ συνομολογηθείσης τῇ 23 Δβρίου 1868, ἐγκριθείσης δὲ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1869 Β. Διατάγματος, προσδιωρίσθησαν πέντε διάφοροι θέσεις ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ μιᾶς τῶν ὁποίων ὤφειλεν ἡ Ἑταιρία νὰ ἱδρύσῃ τὸν ὁριστικὸν σταθμόν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1868 ὁρισθεῖσα διετὴς προθεσμία ἔληγε τῇ 26 Δβρίου 1870. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεδείκνυε ἀνεφύησαν διὰ τὴν ἑταιρίαν δυσχέρειαι, ὧν ἕνεκεν ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ὅρου τούτου καθίστατο αὐτῇ δύσκολος.

Πρὸς ἵδρυσιν τοῦ ἐν Πειραιεῖ σταθμοῦ εἶχε προσδιορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος τῆς 10 Δμβρίου 1867 γήπεδον Ἐθνικὸν, κείμενον περὶ τὴν λιμνην Ζέαν. Κατὰ τῆς ὁρισθείσης ὅμως θέσεως ταύτης οἱ κάτοικοι καὶ αἱ ἐγχώριαι ἀρχαὶ Πειραιῶς ἤγειραν ζωηρότατα παράπονα, διότι ἐπρόκειτο νὰ χερσωθῇ μέρος τι τοῦ ἀρχαίου νταρίου τῆς λίμνης. Ἡ δὲ κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα δίκαια τὰ παράπονα ταῦτα, ἐπέστειλε πρὸς τὴν Ἑταιρίαν τῇ 16 Μαρτίου 1868 τὸ ὑπ' ἀριθ. 8316 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, δι' οὗ προσεκαλεῖτο αὐτὴ νὰ ἀνιδρύσῃ τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ τῆς ἤδη ἐγκριθείσης θέσεως, ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Λουδοβίκου καὶ τῇ ἐγνωστοποιεῖτο, ὅτι τὰ συμφέροντα αὐτῆς δὲν πρόκειται νὰ πάθωσιν τὴν ἐλαχίστην ζημίαν ἐκ τῆς τοιαύτης μεταφορᾶς. Ἡ ἑταιρία συνήνεσεν εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ ἤγειρε τὸν προσωρινὸν σταθμὸν ἐπὶ τῆς ὑποδειχθείσης θέσεως.

Ἀλλὰ κατὰ τὸν Δβρουάριον τοῦ 1869 ὁ δῆμος Πειραιῶς ἤγειρε κατὰ τῆς ἑταιρίας ἀγωγὴν, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτει παρ' αὐτῆς ἀποζημίωσιν ἐκ δρ. 500,000 διὰ τὸ συνεπείᾳ πρόσκλήσεως τῆς κυβερνήσεως καταληφθὲν, ὡς εἴρηται, γήπεδον.

Πλὴν τοῦ δήμου Πειραιῶς καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἤγειρε κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως δραχμῶν 250,000 διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς καταληφθὲν, ἀδίκῳ τῆς Κυβερνή-

σεως, γήπεδον, ἐφ' οὗ ὑπάρχει σήμερον ὁ προσωρινὸς σταθμός.

Ἀπέναντι τῶν ἀξιώσεων τούτων ἡ Ἑταιρία εὑρέθη εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου, ὁ δὲ χρόνος τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1868 ὁρισθείσης διετοῦς προθεσμίας παρήρχετο, ὡς εἰκός, ἀπρακτί.

Ἡ Κυβέρνησις, παρ' ἧς ἡ Ἑταιρία ἐπανειλημμένως ἠτήσατο τὴν ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν τούτων, τῶν μὲν δήμων Ἀθηνῶν ὡς μηδὲν ἔχοντα δικαίωμα ἐπὶ τοῦ γηπέδου, ἐφ' οὗ ἀνηγέρθη ὁ ἐν Ἀθήναις προσωρινὸς σταθμός, ἔπεισεν ἵνα ἀποσύρῃ τὴν κινηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀγωγήν· κατὰ δὲ τῶν ἀξιώσεων τοῦ δήμου Πειραιῶς, ὡς μὴ στηριζομένων εἰς τὸν νόμον, καθόσον ἡ ὑπ' αὐτοῦ ζητουμένη ἀποζημίωσις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀξίαν γηπέδων προωρισμένων εἰς κοινὴν χρῆσιν καὶ ἐπομένως ἀναπαλλοτριώτων, ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτὴν τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα καὶ ἐξεδόθη μάλιστα ἤδη ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου, ἀποβλέπτουσα τὴν ἀγωγὴν τοῦ δήμου Πειραιῶς.

Τὰ εἰς τὰς δυσχερείας ταύτας ἀφορῶντα ἐκανονίσθησαν διὰ συμβάσεως, συνομολογηθείσης τῇ 10 Ἀπριλίου 1870 μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Ἑταιρίας, ὑποκειμένης δὲ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς (ἄρθρον 5).

Διὰ τῆς αὐτῆς συμβάσεως (ἄρθρον 1) παρετείνετο ἡ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὁριστικοῦ ἐν Ἀθήναις σταθμοῦ διετὴς προθεσμία ἐπὶ δέκα ἔτερα ἔτη καὶ ἐπεβάλοντο εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὑποχρεώσεις τινές, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4.

Τὴν Σύμβασιν ταύτην εὗρεν εὐαρεστημένη, θεωρήσαντες δὲ τὴν ἐπὶ δεκαετίαν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑπερβολικήν, ὡς συνεπάγουσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ὁριστικοῦ κανονισμοῦ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τοῦ 1868 ὁρισθέντα πέντε διάφορα μέρη πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὁριστικοῦ σταθμοῦ, προέβημεν μετὰ τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν συνομολόγησιν προσθέτων ἄρθρων, δι' ὧν ἰδίως τροποποιεῖται ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν προθεσμίαν συμφωνία, ἐκταυομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπὸ δέκα εἰς τρία ἔτη.

Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν θέλει δικαίως θεωρηθῇ μακρόν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ πρὸς ἵδρυσιν τοῦ ὁριστικοῦ σταθμοῦ ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ τῆς διαρκείας τῶν ἔργων τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ· ἀλλὰ, πλὴν τούτου, τὰ κατὰ τὴν προθεσμίαν ἐν γένει παρασπονδηθέντα τῆς τε δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν λόγον σπουδαῖον ἀληθῶς εἶχον

τὴν παρακολουθοῦσαν αὐτὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μένωσιν ἐκκρεμῆ τὰ τῆς ὁριστικῆς σχεδιαγραφήσεως διαφόρων μερῶν τῆς πόλεως. Ὁ λόγος δὲ οὗτος, ἐξέλιπεν ἤδη, διότι ἡ Κυβέρνησις, θέλουσα νὰ θεραπεύσῃ τὰ παράπονα ταῦτα καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὰ περὶ τῶν πέντε θέσεων συνομολογηθέντα τῷ 1868, ἐθεώρησεν ὀρθὸν νὰ λύσῃ ὁριστικῶς τὸ περὶ σταθμοῦ ζήτημα καὶ συνωμολόγησεν ἤδη μετὰ τῆς Ἑταιρίας σύμβασιν, ἐγκριθεῖσαν διὰ Β. Διατάγματος τῆς 19 Ἰανουαρίου ε. ε., καθ' ἣν ἡ θέσις, ἐφ' ἧς ἠγέρθη ὁ προσωρινὸς σταθμός προσδιωρίσθη πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὁριστικοῦ.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσεων συνοδεύοντες τὴν μετὰ τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου Σύμβασιν τῆς 10 Ἀπριλίου 1870 καὶ τὰ παρόντα ἄρθρα τῆς σήμερον συνομολογηθείσης, προκαλοῦμεν ἐπ' ἀμφοτέρων τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1871.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.	Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρόσθετα ἄρθρα εἰς τὴν ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1870 Σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀντιπροσωπευομένης παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Ι. Σκαλτσούνη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ.

Α'. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως διαλαμβανομένη δεκαετὴς προθεσμία περιορίζεται εἰς τρία ἔτη.

Β'. Τὰ ἐδάφια γ'. καὶ ς'. τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὸ ἄρθρον 3 καταργοῦνται.

Ἡ δὲ Ἑταιρία ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως Μεγάλου Μοναστηρίου μέχρι τοῦ ἐν Ἀθήναις Σταθμοῦ τοῦ Σιδηροδρόμου, καταβάλλουσα πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870 καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομηκονταετῆ διάρκειαν τοῦ προνομίου τῆς Ἑταιρίας δραχμὰς δύω χιλιάδας, ἀριθ. 2,000, κατ' ἔτος.

Ἡ παροῦσα πρόσθετος Σύμβασις, ἥτις θέλει ἔχει νόμιμον ἰ-

σχὺν μετὰ τὴν διὰ νόμου κύρωσιν αὐτῆς, ἐγένετο εἰς διπλοῦν ὅπως ἑκάτερον τῶν μερῶν ἔχῃ ἀνὰ ἕν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἀνωτέρω Ἑταιρίας τοῦ Σιδηροδρόμου

Ι. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ. Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιπροσωπευομένης παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Ἰωάννου Σκαλτσούνη καὶ Νικολάου Δαμασκηνοῦ, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τοῦ νόμου ΡΙΔ' τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1868 χορηγηθείσης αὐτῇ προθεσμίας, ἑτέρα προθεσμία ἐτῶν δέκα, πρὸς σύστασιν τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῆς σταθμοῦ ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας συμβάσεις.

Ἄρθρον 2. Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἀπέναντι τῆς χορηγουμένης αὐτῇ νέας προθεσμίας·

α') Νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν ἐν Πειραιεῖ ὁριστικὸν αὐτῆς σταθμὸν ἐντὸς τοῦ 1871 ἔτους.

β') Νὰ ἐλαττώσῃ τὴν τιμὴν τῶν εἰσιτηρίων τῆς β'. κλάσεως κατὰ δεκαπέντε ἑκατοστὰ τῆς δραχμῆς, ἤτοι ἀπὸ 75 εἰς 60 λεπτά.

γ') Νὰ συνεισφέρῃ πρὸς συντήρησιν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως Μεγάλων Μοναστηρίου μέχρι τοῦ προσωρινοῦ σταθμοῦ τὸ ἥμισυ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης.

Τὸ ἥμισυ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατ' ἔτος τὸ ποσὸν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2,000).

δ') Νὰ διακοσμήσῃ καὶ προπαρασκευάσῃ τὸν ἐν Ἀθήναις προσωρινὸν σταθμὸν καταλλήλως.

ε') Νὰ συστήσῃ ἐντὸς δεκαοκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως λεωφορεῖα πρὸς μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ εἰς τὰ συνεννοήσει μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας προσδιορισθησόμενα κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὸν σταθμόν.

ς') Νὰ χορηγῇ ἐτησίως τῷ δήμῳ Πειραιῶς δραχμὰς χιλίας πρὸς συντήρησιν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου.

Ἄρθρον 3. Ἡ περὶ πληρωμῆς δισχιλίων δραχμῶν ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, περὶ ἧς διαλαμβάνει ἡ ἀνωτέρω § γ. διαρκέσει μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁριστικοῦ σταθμοῦ, ἡ δὲ χιλιόδραχμος ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς συνδρομὴ τῆς § ς. καθ' ὅλην τὴν ἑβδομηκονταετῆ διάρκειαν τοῦ προνομίου τὴν ὁριζομένην διὰ τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1857 νόμου.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν ἡ ἑταιρία ἐντὸς τῆς νέας προθεσμίας δὲν κατασκευάσῃ τὸν ἐν Ἀθήναις ὁριστικὸν αὐτῆς σταθμόν, θέλει ὑποβληθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς πρόστιμον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου δραχμῶν 30,000 διὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Τὸ πρόστιμον τοῦτο θέλει διπλασιάζεσθαι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος μέχρις οὗ ἡ ἑταιρία ἐκτελέσῃ τὰς περὶ τούτου ὑποχρεώσεις αὐτῆς.

Ἄρθρον 5. Ἡ κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξομαλύνῃ ὅλας τὰς προκυψάσας μεταξὺ τῆς ἑταιρίας καὶ τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δυσχερείας περὶ τῶν γηπέδων, ἐν οἷς σήμερον ἠγέρθησαν οἱ σταθμοὶ καὶ περὶ ὧν ἤγειραν δίκας κατὰ τῆς ἑταιρίας οἱ μνημονευόμενοι δῆμοι, ὅπως μένῃ ἡ Ἑταιρία ἄνευ ἀποζημιώσεως ἐν τῇ ἀταράχῳ κατοχῇ αὐτῶν, περιοριζομένων ὡς ἕπεται.

Διὰ μὲν τὸν προσωρινὸν σταθμὸν Ἀθηνῶν, ἡ ἑταιρία θέλει ἐξακολουθεῖ κατέχουσα τὸν χῶρον, ὃν σήμερον κατέχει, πλὴν μιᾶς, παρὰ τὸν κῆπον τοῦ Θησείου καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτοῦ ταινίας, ὁριοθησομένης παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Τοῦ δὲ σταθμοῦ Πειραιῶς, ὁ χῶρος θέλει ἐπίσης περιορισθῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἥτις θέλει ἔχει νόμιμον ἰσχὺν μετὰ τὴν διὰ νόμου κύρωσιν αὐτῆς, ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ὅπως ἑκάτερον τῶν μερῶν ἔχει ἀνὰ ἕν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ἀπριλίου 1870.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. ὑπουργὸς Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικ. ὑπουργὸς Θ. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἑταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου

Ι. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ, Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

«Ἄρθρον 9. Διοικητικοί, δικαστικοί καὶ στρατιωτικοὶ ἢ ἄλλοι ὑπάλληλοι δημόσιοι ἢ ὑπηρέται, ἐπιτετραμμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἢ καλούμενοι ἁρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μέτρων ἀναγομένων εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτῆς, καὶ ὀλιγωροῦντες περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τούτων, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ καταδίκη συνεπάγει τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν καὶ τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ τρία ἕως ἓξ ἔτη. Ἡ καταδίκη τῶν στρατιωτικῶν συνεπάγει τὴν εἰς ἀργίαν μετάθεσιν δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς θέσεως.

Αἱ ποιναὶ αὗται καταγινώσκονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ἀνωτέρω δημόσιοι λειτουργοὶ ἦτελον τιμωρηθῆ πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν.

Τὰ περὶ στρατιωτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν νενομοθετημένα διατηροῦνται ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει ἐπὶ τῶν ἐν τῇ § αη' τοῦ παρόντος ἄρθρου παραπτωμάτων νὰ ὑποβάλλῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται νὰ διατάξῃ, ἂν ἐγκρίνῃ, περαιτέρω ἀνάκρισιν ὡς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τοῦ κατηγορουμένου στρατιωτικοῦ.»

« ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΙ

Εἰς τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων σχέδιον νόμου.

Ἄρθρον 1. Γραμματεὺς διορίζεται

Παρὰ μὲν εἰρηνοδίκαις, ὅστις, συμπληρώσας τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του, φέρει ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ἔχει διετῆ ὑπηρεσίαν ὡς ὑπογραμματεὺς παρά τινι εἰρηνοδικείῳ, ἢ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ,

Παρὰ δὲ πολυμελέσι δικαστηρίοις, ὅστις, συμπληρώσας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, φέρει διδακτορικὸν πτυχίον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἢ, φέρων ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ὑπηρέτησεν ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς γραμματεὺς παρά τινι εἰρηνοδικείῳ ἢ ὑπογραμματεὺς παρά τινι πολυμελεῖ δικαστηρίῳ.

Ἄρθρον 2. Συμβολαιογράφος διορίζεται, 1) ὅστις, ἔχων ἡλικίαν 25 ἐτῶν, ἢ φέρει διδακτορικὸν πτυχίον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἠσκήθη ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος παρά τινι συμβολαιογράφῳ, 2) ὅστις ὑπέστη τὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα ἐξετάσεις καὶ

λαβὼν τὴν ἄδειαν ἠσκήθη ὡσαύτως ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος παρά τινι συμβολαιογράφῳ, 3) ὅστις ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς δικηγόρος ἢ γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου.

Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς θέσιν ἀνωτέραν τοῦ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου, διορίζονται συμβολαιογράφοι καὶ ἄνευ ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 3. Δικηγόρος διορίζεται

Παρὰ μὲν εἰρηνοδίκαις, ὅστις, συμπληρώσας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὑπηρέτησεν ἢ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικείου, ἢ ἐπὶ δύω ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἢ συμβολαιογράφος, ἢ ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς πάρεδρος Πρωτοδικείου,

Παρὰ δὲ πρωτοδίκαις, ὅστις, συμπληρώσας τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του, φέρει διδακτορικὸν πτυχίον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἀσκηθεὶς πρῶτον ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος παρά τινι δικηγόρῳ καὶ μετὰ ταῦτα ὑποστὰς τὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 Β. Διάταγμα ἐξετάσεις ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν,

Παρὰ δὲ ἐφέταις, ὅστις ὑπηρέτησεν ἐπὶ δύω τοὐλάχιστον ἔτη ὡς δικηγόρος παρὰ Πρωτοδίκαις,

Παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ὅστις ὑπηρέτησεν ἐπὶ δύω ἔτη ὡς δικηγόρος παρ' Ἐφέταις.

Οἱ ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἀποµακρυνόμενοι πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν καὶ οἱ τούτων ἀνώτεροι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, αἰτοῦντες, διορίζονται δικηγόροι παρ' ἅπασι τοῖς δικαστηρίοις.

Ἄρθρον 4. Πάρεδρος διορίζεται

Παρὰ μὲν Εἰρηνοδίκαις, ὅστις ἢ εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων τοῦ τόπου εἰς ὃν ἑδρεύει τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὁριζομένων κατὰ τριετίαν παρὰ τοῦ οἰκείου ἐπαρχιακοῦ ταμίου, ἢ ἐπὶ τρία ἔτη ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον ὡς ὑπογραμματεὺς παρά τινι εἰρηνοδικείῳ, ἢ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ,

Παρὰ δὲ πρωτοδίκαις, ὅστις, φέρων διδακτορικὸν πτυχίον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ὑποστὰς τὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 Β. Διάταγμα ἐξετάσεις ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν,

Παρὰ δὲ ἐφέταις, ὅστις ὑπηρέτησεν ἐπὶ τρία ἔτη ὡς δικηγόρος, ἢ πάρεδρος, παρὰ Πρωτοδίκαις.

Παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ὅστις ὑπηρέτησεν ἐπὶ δύω ἔτη

ὡς πάρεδρος ἢ δικηγόρος παρ' Ἐφέταις, ἢ οἱῳδήποτε πολυμελεῖ δικαστηρίῳ.

Ἄρθρον 5. Εἰρηνοδίκης διορίζεται, ὅστις, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ φέρει διδακτορικὸν πτυχίον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἔχει ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἔτους ὡς δικηγόρος ἢ κατώτερος δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἢ, φέρων ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ὑπηρέτησεν πρῶτον ἢ ἐπὶ δέκα ἔτη ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἢ ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἢ ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ὑποστὰς τὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα ἐξετάσεις ἔλαβε τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν.

Ἄρθρον 6. Παρὰ Πρωτοδίκαις διορίζεται

Ἀντεισαγγελεὺς μέν, 1) ὅστις, συμπληρώσας τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του, φέρει διδακτορικὸν πτυχίον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἔχει διετῆ ὑπηρεσίαν ὡς πάρεδρος ἢ δικηγόρος παρὰ πρωτοδίκαις, ἢ ὡς ἔμμισθος πάρεδρος παρά τινι ἑλληνικῷ προξενικῷ δικαστηρίῳ ἢ ὡς εἰρηνοδίκης καὶ 2) ὅστις, ὑπηρετήσας ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη ὡς εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, ὑπέστη τὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 Β. Διάταγμα ἐξετάσεις καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν,

Δικαστὴς δέ, 1) ὅστις, συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, φέρει διδακτορικὸν πτυχίον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἔχει τριετῆ ὑπηρεσίαν ὡς πάρεδρος ἢ δικηγόρος παρὰ Πρωτοδίκαις, ἢ ὡς ἔμμισθος πάρεδρος παρά τινι ἑλληνικῷ προξενικῷ δικαστηρίῳ ἢ ὡς εἰρηνοδίκης, καὶ 2) ὅστις, ὑπηρετήσας ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ὡς εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, ὑπέστη τὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 Β. Διάταγμα ἐξετάσεις καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν,

Εἰσαγγελεὺς δὲ ὁ ὑπηρετήσας δύο τοὐλάχιστον ἔτη ὡς δικαστὴς καὶ δύο ὡς ἀντεισαγγελεύς.

Πρόεδρος δέ, ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τετραετίαν ὅλην ὡς δικαστής· διορίζεται δὲ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς πρόεδρος, ἂν ἔχῃ τετραετῆ ὑπηρεσίαν δικαστοῦ.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συγκροτουμένην ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν περιλαμβάνονται καὶ δύο τῶν καθηγητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγόμενοι.

Ἄρθρον 7. Παρ' Ἐφέταις διορίζεται

Ἀντεισαγγελεὺς μέν,

ὁ ἐπὶ ἓν ἔτος ὑπηρετήσας ὡς εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, ἢ ἐπὶ πενταετίαν ὡς πρωτοδίκης,

ἐφέτης δέ, ὁ ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσας ὡς πρόεδρος Πρωτοδικῶν, ἢ ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς πρωτοδίκης,

Εἰσαγγελεὺς δέ, ὁ ἐπὶ δικαετίαν ὑπηρετήσας ἢ ὡς ἐφέτης καὶ ἀντεισαγγελεύς, ἢ ὡς ἐφέτης, ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελεὺς ἢ πρόεδρος Πρωτοδικῶν,

Πρόεδρος δὲ ὁ ὑπηρετήσας, ἢ ἐπὶ δικαετίαν ὡς ἐφέτης, ἢ ἐπὶ τετραετίαν ὡς Ἀρειοπαγίτης, ἢ ἐπὶ διετίαν ὡς Ἀρειοπαγίτης καὶ τριετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 8 Παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διορίζεται

Ἀντεισαγγελεὺς μέν, ὁ ἐπὶ ἑξαετίαν ὑπηρετήσας ὡς ἐφέτης, ἢ ἐπὶ ἑπταετίαν ὡς ἐφέτης καὶ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν,

Ἀρειοπαγίτης δὲ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ ἑπταετίαν μὲν ὡς ἐφέτης, ὀκταετίαν δὲ ὡς ἐφέτης καὶ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν,

Ἀντιπρόεδρος δὲ, ὁ ὑπηρετήσας ἢ ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς Ἀρειοπαγίτης, ἢ ἐπὶ ἑπταετίαν ὡς Ἀρειοπαγίτης καὶ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου,

Εἰσαγγελεὺς δὲ ἢ πρόεδρος ὁ ὑπηρετήσας ἢ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ πρόεδρος ἐφετῶν, ἢ ἐπὶ ἐννέα ἔτη ὡς εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ Ἀρειοπαγίτης ἢ ἐπὶ δέκα τρία ἔτη ὡς εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν καὶ ἐφέτης, ἢ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, ἐφέτης καὶ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν, ἢ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν καὶ πρόεδρος Πρωτοδικῶν, ἢ ἐπὶ δέκα ἔτη ὡς Ἀρειοπαγίτης.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται καὶ πρόεδρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9. Καθηγηταὶ τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ δικηγόροι διακεκριμένοι ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἱκανότητι διορίζονται πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς παρὰ πρωτοδίκαις, οἱ μὲν πρῶτοι διδάσκοντες ἐπὶ τετραετίαν ὅλην ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, οἱ δὲ δεύτεροι ὑπηρετοῦντες ἐπὶ τετραετίαν ὅλην ὡς δικηγόροι, ἐφέται δὲ καὶ ἀντεισαγγελεῖς παρ' ἐφέταις μετὰ ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν, Ἀρειοπαγῖται δὲ καὶ ἀνώτεροι τούτων μετὰ δωδεκαετῆ.

Ἄρθρον 10. Οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες «ὧν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ μὴ ἀπολαύοντες τῆς ἰσοβιότητος, στερούμενοι τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντων, ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ δωδεκαετίαν ὑπηρετησάντων, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ὄντων.

Ἄρθρον 11. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ὑπηρετούντων τμηματαρχῶν, φερόντων πτυχίον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, καταμετρεῖται ὡς δικαστικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 12. Ἅπασαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντικείμεναι διατάξεις καταργοῦνται.

Ἀθήνησι, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1871.

Γ. Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Βουλευτὴς Κυνουρίας. »

δ'.) Ἀναφορὰ τῶν Ὑποδικηγόρων Κεφαλληνίας ὅπως τοῖς δοθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν καὶ ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Δικαιοσύνης· καὶ

ε.) Ἀναφορὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐλεήμονος Ἑταιρίας περὶ παραχωρήσεως εἰς αὐτὴν 14 στρεμμάτων γῆς ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπήν.

Ἑπομένως ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀ. ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, εἰπὼν, ὅτι εἰσέτι δὲν ὑπεβλήθη αὐτῷ ἔκθεσις τῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν μεταλλείων συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ἠτήσατο τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως κατὰ τὴν 11 Φεβρουαρίου. Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας. Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινός, ὅτι ἡ ἐν τῷ 21 ἄρθρῳ λέξις «ἀδελφοὶ» δὲν ἐκφράζει σαφῶς, ἂν εἰς τὸ μέτρον τοῦ ἐκτοπισμοῦ περιλαμβάνωνται καὶ αἱ ἀδελφαί, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ λέξις «ἀδελφοὶ» ὑπονοεῖ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ 22 ἄρθρου ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διεφώνησε μὲν πρὸς τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἀ. ἐδαφίου, παρεδέχθη δὲ τὴν ἑτέραν τροπολογίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ 2 καὶ 3 ἐδαφίου.

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 22. Ἡ ἐκτόπισις διατάσσεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Τριάκοντα δὲ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτοπίσεως κοινοποιεῖται ἡ διαταγὴ πρὸς τοὺς ἐκτοπιστέους διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πραγματοποιεῖται ἡ ἐκτόπισις ἀνυπερθέτως, πλὴν ἂν ἐκλείψῃ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ λόγος τῆς ἐκτοπίσεως. Ὁ ἐκτοπιστέος δύναται ν' ἀνακόψῃ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἧς ἐν τούτοις δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, ἐνώπιον παντὸς Εἰρηνοδίκου, προτείνων ἐν τῇ ἀνακοπῇ τὸν λόγον αὐτῆς καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ μέσα. Ὁ εἰρηνοδίκης διευθύνει τὴν ἀνακοπὴν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν διαταγὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις διαβιβάζει αὐτὴν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα μετὰ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀνακοπῆς νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας κλήσεις πρὸς τὸν ἀνακόπτοντα καὶ τοὺς προταθέντας τυχὸν παρ' αὐτοῦ μάρτυρας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνώτερος τῶν τριῶν, καὶ εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς μετὰ συζήτησιν, καθ' ἣν εἶναι παραδεκτὸν πᾶν μέσον ἀποδείξεως τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀνακόπτοντος. Ἡ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται πλὴν τῆς ἀνακοπῆς.»

Τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ δι' εἰδικῆς εἰς ἕκαστον ἀναστάσεως καὶ ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρον 23. Ὁ ἐκτοπισθεὶς ἐπανερχόμενος αὐτογνωμόνως ὅθεν ἐξετοπίσθη, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μὲ φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 24. Ἀποθανόντος, φονευθέντος, συλληφθέντος, προσελθόντος ἢ προσφυγόντος τοῦ λῃστοῦ εἰς ἄλλο Κράτος, ἐπανέρχονται εἰς τὰ ἴδια, δυνάμει ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, οἱ ἐκτοπισθέντες συγγενεῖς αὐτοῦ.

Ἐν ἐλλείψει πραγματικῶν ἀποδείξεων περὶ τοῦ θανάτου ἢ τῆς προσφυγῆς τοῦ λῃστοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἡ ἐκτίμησις τῶν περὶ τούτων ἐνδείξεων ἀπόκειται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 25, τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ λέξις «κακοπραγμένων» ἀντικατέστη διὰ τῆς λέξεως «ἐπικεκηρυγμένων» ἀφῃρέθη δὲ ἡ φράσις «καὶ ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου διαμονή.» Γενομένης βραχείας συζητήσεως ἐπρότεινεν εἰς τὴν ὁλοσχερῆ ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου· ἕτερος δὲ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ· ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ταύτας.

Τὸ δὲ ἄρθρον 25 ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 25. Εἰς τοὺς Βλαχοποιμένας καὶ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιουμένους σκηνίτας ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὡς καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν ἐπικεκηρυγγένων ληστῶν, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, μεχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, περὶ ὧν βαρεῖαι περὶ λησταποδοχῆς ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι, ἐπιβάλλεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους· ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς ἁπλοῦς ποιμένας καὶ ἀγροφύλακας κοινότητός τινος, ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς συμβῇ λῃστεία καὶ ὑπάρχωσι βαρεῖαι κατ' αὐτῶν ὑπόνοιαι συνεργείας.»

Ὡσαύτως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀντὶ τοῦ 26 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου τὸ 23. ἄρθρ. τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς· παρεδέχθη δὲ καὶ τὴν πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου, νὰ τεθῇ ὡς 2 εδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ ἑξῆς προσθήκη· «Κατὰ τῆς ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται πλὴν τοῦ τῆς ἀνακοπῆς.» Οὕτω τὸ 26 ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον·

«Ἄρθρον 26. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ καταγγελίᾳ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου προεδρεύοντος, τοῦ διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ, τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας ἢ ὑπομοιραρχίας καὶ τοῦ σχετικοῦ δημάρχου, συνταξομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

Κατὰ τῆς ἀπιφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται πλὴν τοῦ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἀποθανόντος, φονευθέντος, συλληφθέντος, προσελθόντος ἢ προσφυγόντος εἰς ἄλλο Κράτος τοῦ λῃστοῦ, ἐπὶ ὑποθάλψει τοῦ ὑποίου ὑπῆρχον ὑπόνοιαι, αἴρεται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 ὁριζόμενον τρόπον ἡ ἐπιβληθεῖσα ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καὶ τοι μὴ παρελθόντος τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου ὁρισθέντος χρόνου. Παρατείνεται δὲ καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὁριζόμενον τρόπον.»

Ἀναγνωσθέντος καὶ τοῦ 27 ἄρθρου, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εθεώρησεν τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ὡς λίαν αὐστηράν· ἓν δὲ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέλαβεν, ὅτι εἰς τὴν ἀποζημίωσιν εὐθύνονται ἅπασαι αἱ ἐν τινι δήμῳ ποιμενικαὶ ὁμάδες, καὶ ἔκρινε πρέπον νὰ ὑποχρεωθῇ ἕκαστον τσελιγκάτον εἰς ἀποζημίωσιν 6 χιλιάδων δραχμῶν. Ὥρισε δὲ

σαφῶς τὸν ἐγγυητὴν, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐνώπιον τῆς ὁποίας πρέπει νὰ δίδωνται αἱ ἐγγυήσεις.

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι αἱ ἐγγυήσεις πρέπει νὰ ἐκτείνωνται οὐ μόνον εἰς τὸν δῆμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέκρουσε τὴν γνώμην αὐτοῦ.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐδάφιον τοῦ 27 ἄρθρου μετερρυθμισμένον. Ἐπίσης παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἐδαφίου· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 27 ἐγένετο δεκτὸν, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 27. Πᾶσαι αἱ ἐντὸς τοῦ δήμου παραθερίζουσαι ἢ παραχειμάζουσαι ποιμενικαὶ ὁμάδες (τζελιγκάτα) εὐθύνονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποιμνίων καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 3000 δραχμῶν εἰς ἀποζημίωσιν παντὸς ὑπὸ ληστῶν ζημιωθέντος ὁπωσδήποτε. Ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ τέλος τῆς θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἐξαμηνίας, πρὶν ἀπέλθωσιν ἀπὸ τῶν θερινῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἑκάστη ὁμὰς προσφέρει ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, ὑπόχρεων πρὸς ἀπάτισιν τῆς ζημίας καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ εὐεργέτημα τῆς διζήσεως. Εἰς τὴν ἀρνηθεῖσαν ἢ μὴ δυνηθεῖσαν νὰ παράσχῃ ἐγγυητὴν ὁμάδα ἀπαγορεύεται ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν θερινῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ ἀξιόχρεων αὐτῆς ἀποφασίζονται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ὡς ἐγγυητὴς γίνεται δεκτὸς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ποιμενικῆς ὁμάδος (τσέλιγκας).

Ἀπαλλάττονται τῆς προκειμένης εὐθύνης αἱ λοιπαὶ ὁμάδες, ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι μέλη μιᾶς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν ἐν τῷ δήμῳ ὁμάδων συνήργησαν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐπιζήμιον ληστρικὴν πρᾶξιν, καὶ ἂν μόνον ἐτροφοδότησαν τοὺς διαπράξαντας αὐτὴν ληστάς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐθύνεται εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος μόνη ἡ ὁμάς, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ μέλη ταῦτα ἀνήκουσιν.»

Ὡσαύτως τὸ ἄρθρον 28, ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν, ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 28. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν σκηνιτῶν βλαχοποιμένων ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποκατασταθῶσιν ἐν τινι χωρίῳ καὶ κατοικίσωσιν αὐτόθι μονίμως καὶ διαρκῶς τὴν οἰκογένειάν των.»

Ἀναγνωσθέντος ἐπὶ τέλους καὶ τοῦ 29 ἄρθρου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν

λέξιν «ἐπιτήρησιν» ἡ λέξις «ἀστυνομικήν». Μετὰ τοῦτο καὶ τὸ ἄρθρον 29 ἐγένετο δεκτόν, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 29. Ἡ Κυβέρνησις θέλει προνοήσει ὑπὲρ τῆς προσωρινῆς συντηρήσεως τῶν ἐκτοπιζομένων, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐπιτήρησιν ἀστυνομικὴν ὑποβαλλομένων.»

Κατόπιν ἐπὶ τῇ ἐνστάσει τινός, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος. Μὴ εὑρεθείσης δὲ πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατατάξεως τῆς λιποτακτείας, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.

Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ἀγ. Μαντσαβίνος.

Κ. Κοσσυνάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 9 Φεβρουαρίου 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀκολούθως ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ, διαπεράνασα τὰς ἐργασίας της, ὑπέβαλε τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν, ἔχουσαν οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ, ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων μοι ἐν ὄψει ἐνεχείρησε τὰς ὑπὸ τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς διαπεμφθείσας αὐτῇ ἀναφορὰς καὶ ἀσχοληθεῖσα ἐπ' αὐτῶν, ὑποβάλλει ἐκτεθειμένην ὡδε ἣν περὶ μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν ἐσχημάτισε γνώμην, ὡς ἑπεται·

Α'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ κυρίου Γούδα, αἰτοῦντος νὰ ὁρισθῇ ἕδρα καθηγητίας, ἵνα ἐκτενέστερον καὶ ἐν γένει διδάσκῃ τὰ δίκαια τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, τῶν «Παραλλήλων Βίων», ἱστοροῦμενα, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι δὲ, εἰ καὶ ἀρμοδία νὰ κρίνῃ περὶ

τούτου, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ δημιουργήσεως ἕδρας καθηγητικῆς τῆς νέας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόκειται νὰ σταθμίσῃ περὶ τῆς χρησιμότητος ἢ μὴ τῆς ἕδρας ταύτης· ὀλίγ' ἧττον ὅμως δίκαιον θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ τὸ νὰ παράσχῃ ἡ Βουλὴ συνδρομήν τινα τῷ κυρίῳ Γούδᾳ ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν διὰ τῆς ἐν ἀναφορᾷ συντεμένης αὐτοῦ ἀγγελίας δύω τόμων, 4 καὶ 5 τοῦ συγγράμματός του, ἀνάλογον πρὸς ἣν παρέσχεν αὐτῷ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν τριῶν πρώτων τόμων, καθότι τὸ σύγγραμμα ἀποβαίνει ἐθνωφελές. Ἡ δὲ ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Β'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Τριφυλίας, αἰτούντων, ὅπως τὰ ἐν Τριφυλίᾳ συμβάντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεσοβασιλείας χαρακτηρισθῶσιν ὡς πολιτικὰ ἐγκλήματα, ἐπειδὴ ἡ ἀναφορὰ διαλαμβάνει περὶ ὑποθέσεως εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια ἤδη παραπεμφθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπ' ὄψιν ληφθείσης κατὰ τὸ 1867, ὡς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐδήλωσεν ὁ τότε καὶ νῦν πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κύριος Κουμουνδοῦρος, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καταλληλον νὰ παραπεμφθῇ αὕτη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπως τοῦτο αὖθις ἐπιλάβηται τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς καὶ ἐξενέγκῃ οἵαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης γνώμην κρίνει ὀρθήν.

Γ'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Δριβοπούλου, αἰτοῦντος νὰ ἀνακτήσηται τὸν ἑαυτοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ὃν ἀπώλεσε, καὶ ἀποκατασταθῇ αὖθις ἐν τῷ στρατῷ, ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπερ εἶναι ἀρμόδιον περὶ τοῦ δικαίου ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως.

Δ'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Λεσβίου, αἰτοῦντος νὰ δοθῇ αὐτῷ μηνιαία τις βοήθεια, ὡς διδάξαντος ἰδίᾳ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ καταστάντος ἐκ τοῦ γήρατος ἀνίκανου εἰς ἐξάσκησιν τοῦ ἔργου του τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως, ἂν εὑρῇ δικαίαν τὴν αἴτησιν, παράσχῃ αὐτῷ τὴν αἰτουμένην βοήθειαν.

Ε'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Νικήτα Γκιτάκου, αἰτοῦντος νὰ ἀνταλλάξῃ τὴν ἐν τῇ Ἀργοπόλει οἰκίαν του, λαμβάνων ἐθνικὰ κτήματα, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καταλληλον νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὅπερ εἶναι ἁρμόδιον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἂν συμφέρῃ ἡ προτεινομένη ἀνταλλαγή.

Ϛ'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Λ. Ἀνεμογιάννη, αἰτοῦντος νὰ δοθῇ

αὐτῷ βοήθειά τις, ὡς ἀποξέσαντος τὴν ἑαυτοῦ περιουσίαν, ἕνεκεν τῆς προφυλακίσεώς του διὰ τὸ ἐν Δήλεσι συμβάν, ἡ ἐπιτροπή, θεωροῦσα, ὅτι εἰς οὐδένα λόγον οὔτε νόμιμον οὔτε δίκαιον στηρίζεται ἡ ἀναφορὰ αὕτη, κρίνει αὐτὴν ἀπορριπτέαν.

Ζ'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Καρύδου Κερκυραίου, αἰτουμένου νὰ ἀποδοθῇ αὐτῷ σύνταξις ὡς διατελέσαντος ὑπαξιωματικοῦ τῆς διαλυθείσης χωροφυλακῆς τῆς πρώην Ἰονίου ἐκτελ. ἀστυνομίας, ἐπειδὴ κατὰ τοὺς Ἰονίους νόμους καθήκοντα τελωνοφυλακῆς ἐξεπλήρου ἡ χωροφυλακὴ τῆς πρώην ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας, καὶ ἑπομένως ὁ χωροφύλαξ μετετίθετο ἀπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν τοῦ τελωνείου, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ, καὶ ἄνευ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἐτήγχανον ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, βραδύτερον δὲ τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα τύχῃ καὶ διῃρέθη εἰς δύο διακεκριμένας τάξεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐξεπλήρου μόνον χρέη ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας, ἡ δὲ χρέη τελωνοφυλακῆς, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τοῦ τελωνειακοῦ τούτου σώματος ἐτέθησαν ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομικῆς χωροφυλακῆς μὲ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀποδοχάς, ἃς εἶχον ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ, ὡς ὁ ἀναφερόμενος, ὑπηρετήσας ὡς ὑπαξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς 23 ἔτη, μετετέθη εἰς τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ εὑρέθη κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς χωροφυλακῆς, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι δικαιοῦται οὗτος νὰ περιληφθῇ εἰς τοὺς συνταξιούχους χωροφύλακας κατὰ τὰ διατάξεις τοῦ ΤΝ. νόμου περὶ συντάξεως τῶν χωροφυλάκων τῆς ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας τῆς 21 Νοεμβρίου 1869, διότι πρὸς τούτοις ὁ Καρύδης, πρὶν μετατεθῇ εἰς τὴν τελωνοφυλακὴν εἶχε συμπληρώσει τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς του.

Η'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Νικολ. Δούκα, αἰτουμένου νὰ λάβῃ σύνταξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΤΝ. Νόμου, οὗ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος, ἀφ' οὗ ὑπηρέτησεν 19 ἔτη ὡς ὑπαξιωματικὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας καὶ συνεπλήρωσεν οὕτω τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς του μετετέθη εἰς τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, ἔνθα ὑπηρέτει κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας, ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν φρονεῖ, ὅτι καὶ οὗτος, διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένους λόγους, δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὴν αἰτουμένην σύνταξιν τοῦ ΤΝ. Νόμου.

Θ'. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Νικολάου Βασίλη, αἰτοῦντος ἐπίσης σύνταξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μνησθέντος ΤΝ. νόμου, θεωροῦσα ἡ ἐπιτροπή, ὅτι κατὰ τὸ Ἰόνιον Σύνταγμα ἡ ἀστυνομία, τὸ ταχυδρομεῖον, τὸ ὑγειονομεῖον καὶ ἡ ἐπιτήρησις τῶν

ἀκτῶν ὑπήγοντο εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοστοῦ, ἀντιπροσωπευομένου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τούτου ἕκαστος τῶν κλάδων τούτων οὐδὲν ἄλλο ἦτο, εἰμὴ ἁπλῆ διαίρεσις τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ μετάθεσις ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν ὑπηρεσίαν τῶν ἀστυνομικῶν κλάδων ἐγένετο κατὰ τὰς ἀστυνομικὰς ἀνάγκας ἄνευ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ὁ ὑπάλληλος ἀπελάμβανεν ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ παρατηροῦσα πρὸς τούτοις ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος, ὑπηρετήσας 18 ἔτη ὡς ὑπαξιωματικὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας μετετέθη κατὰ τὸ 1861 εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, ὅπου διετέλεσε μέχρι τῆς καταργήσεως τῆς πρώην ἀστυνομίας, φρονεῖ κατὰ πλειοψηφίαν, ὅτι καὶ οὗτος δικαιοῦται νὰ λάβῃ σύνταξιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ῥηθέντος ΤΝ. νόμου, διότι, ὡς ἐρρέθη, ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ὑπήγετο εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ι'. Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Ἰωάννου Ἰούμπα ἀναφορᾶς, αἰτοῦντος ἐπίσης σύνταξιν κατὰ τὸν ΤΝ. νόμον, ἐπειδὴ δὲ οὗτος διετέλεσε μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας ὑπομοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς αὐτῆς καὶ ἦτο ἀξιωματικὸς τοῦ σώματος τούτου, καὶ θεωρήσασα, ὅτι τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν αἰτησιν του ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὴθεν ὁ ΤΝ. νόμος ἀπονέμει συντάξεις εἰς μόνους τοὺς ἁπλοῦς χωροφύλακας, ἡ ἐπιτροπὴ ἐν πλειονοψηφίᾳ, φρονοῦσα, ὅτι ἡ ἑρμηνεία αὕτη τοῦ νόμου δὲν εἶναι ὀρθή, ἅτε ἀναιροῦσα δικαιώματα κατὰ τοὺς Ἰονίους νόμους κεκτημένα, συνίστησιν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς τὸν ἀναφερόμενον, ὅπως ἀποδώσῃ αὐτῷ τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαιά του.

ΙΑ'. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἀναστασίας χήρας Λ. Κάσκαρι, αἰτούσης, ὡς ἀνωτέρω, σύνταξιν ἢ βοήθειαν, συνεπείᾳ τοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς χωροφυλακῆς θανάτου τοῦ ἀνδρός της, θεωρήσασα ἡ ἐπιτροπή, ὅτι οὗτος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀναφερομένης, ὑπηρετήσας εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἀστυνομίαν ὡς χωροφύλαξ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843, ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὢν κατὰ τὸ 1864, ἑπομένως εἶχε συμπληρώσει κατὰ τὸν θάνατόν του 21 ἔτη ὑπηρεσίας, ἡ δὲ σύζυγός του εἶχε κατὰ τοὺς Ἰονίους νόμους κεκτημένον δικαίωμα συντάξεως κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον, ἐπειδὴ δὲ τὴν περίπτωσιν ταύτην, κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ὀρθῶς ἐννοούμενον συμφέρον πάσης πολιτείας, παρέλιπεν ὁ ΤΝ. νόμος, ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἀ-

πονείμῃ τῇ ἀναφερομένῃ δικαιοσύνῃ, πολλῷ δὲ μάλλον, ἀφ' οὗ αὕτη ἔχει κόρην ἐνάλικον ἄνευ οὐδενὸς ἑτέρου μέσου, δι' οὗ νὰ συντηρήσῃ καὶ ἀποκαταστήσῃ αὐτήν.

ΙΒ'. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Αἰκατερίνης χήρας Πέρρη, αἰτουμένης σύνταξιν ἢ δωρεὰν ὡς ἀποβιώσαντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς χωροφυλακῆς, ἐπειδὴ ὄντως ὁ σύζυγος τῆς ἀναφερομένης ἀπέθανεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀφ' οὗ διετέλεσεν ἐν αὐτῇ 15 ἔτη, ὁπότε ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι δικαιοῦται αὕτη κατὰ τοὺς τότε ἰσχύοντας νόμους νὰ λάβῃ σύνταξιν καὶ κατὰ πλειοψηφίαν συνίστησιν αὐτὴν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Βουλῆς.

Συμπεραίνει δὲ ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν, συνιστῶσα τοὺς περὶ συντάξεως ἀναφερομένους εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως αὕτη συστήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἥτις δύναται νὰ φέρῃ προπαρασκευήν τινα εἰς τὸν ἰσθέντα Τ.Ν. νόμον περὶ συντάξεων τῶν πρώην Ἰονίων χωροφυλάκων, ὅπως πάντες οἱ ἔχοντες κεκτημένον δικαίωμα περιλεφθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ μὴ ἐγείρωνται ἐν Ἑπτανήσῳ δίκαια κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Κυβερνήσεως παράπονον.

ΙΓ'. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Β. Δ. Ζώτου, τοῦ Ἱππιρώτου, αἰτοῦντος τὸν ἑαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς δημοδιδασκάλου Α', τάξεως, ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα, γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργεῖον.

Ἡ δὲ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένη ἐκ τῶν κκ. Α. Α. Ἀντωνοπούλου, Παπαϊκολάου καὶ Ζουλούμη, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ συντάξει αἰτήσεις τῶν ἀξιωματικῶν χωροφυλάκων τῆς ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας ἐν Ἑπτανήσῳ, ἀπέχει νὰ φέρῃ σύνταξίν τινα καὶ ἀφίησι τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ πρόεδρος
Ν. ΚΑΪΡΗΣ.

Τὰ μέλη
Α. Α. Ἀντωνόπουλος.
Ν. Λούβρος.
Γ. Παπαϊκολάου.
Γ. Δ. Ζουλούμης.
Μ. Παΐζης. Ὁ εἰσηγητὴς
Κ. Κοκκινώρης.

Εἶτα ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ὑποτροφιῶν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων, οὕτινος, ὡς κατεπείγοντος, ἐζήτησε τὴν ταχίστην ἐπεξέργασιν. Γνωστόν, προσέθηκεν, ὅτι ἄνδρες φιλοπάτριδες ἀφιέρωσαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ποσὰ, διὰ τῶν τόκων τῶν ὁποίων ἠθέλησαν ν' ἀναπτύξωσι τὴν παιδείαν. Οἱ δὲ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ ἐνόμισαν, ὅτι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῶν διαθετῶν, ἐρχόμενοι ἀρωγοὶ νέων πτωχῶν ἀργόντων πρὸς τὴν μάθησιν. Ἡ συνήθεια αὕτη μετέπεσεν εἰς σταδίαν ἔνοσον, ἐπειδὴ ἐπ' οὐδενὸς βεσπίσματος ἢ τῶν περὶ τούτου κανονιστικῶν διαταγμάτων ἐστηρίχθησαν αἱ ὑποτροφίαι. Ἐπομένως ἡ Βουλὴ καταργοῦσα ταύτας πράττει πρᾶξιν νόμιμον, οὐδένα ἀδικοῦσα, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ μεταφερομένων τῶν ποσῶν τούτων εἰς ἐμψύχωσιν τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως πραγματοποιεῖται καλλίων ὁ σκοπὸς τῶν διαθετῶν.

Λαβὼν σκολουθῶς τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εἶπεν, ὅτι αἱ ὑποτροφίαι ἐγένοντο ἐν γνώσει καὶ συναινέσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου· καίτοι δὲ δὲν βασίζονται ἐπὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων, ἡ σύστασις αὐτῶν δὲν εἶναι παρανομία· ἀλλ' οὐχ ἧττον ἐζητήσατο τὴν κατάργησιν αὐτῶν διὰ τὴν παραδυχῆς τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου ἕνεκα τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν.

Εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου ἐπερώτησε τὸν ὑπουργὸν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ προκατόχου του διενεργηθεισῶν ὑποτροφιῶν. Πρὸ τινων ἡμερῶν, ἐπεῖπεν ὁ ῥήτωρ, λόγος ἐγένετο μ' εὐχαριστησιν μου πολλὰ περὶ τῶν διαταγμάτων τοῦ κοινοβουλίου· τλὴν ἀλλ' ὅμως ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ εἶναι ἀσήκωτος ἢ νεκρά, ἐὰν δὲν ἔχωσι δικαιοδοσίαν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ἰδοὺ τινων, ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ παρουσιάσῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν γενομένων ὑποτροφιῶν ἀρτίως, περιέχοντα τὸ ὄνομα, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα ὡς καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς διορίσθησαν, ἐπιφυλαξάμενος νὰ λαλήσῃ ἐκτενῶς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ καὶ ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἐπερώτησις.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ πρώην ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς, ὑπεμίμνησεν, ὅτι ἐποιήσατο νόμιμον χρῆσιν τῶν κληροδοτημάτων τῇ κοινῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργείου. Ἐπειδὴ εἰς 28 χιλ. δ' χρ-

μὰς μόνον ἀνέρχεται ἡ δαπάνη τῶν ὑπ' αὐτοῦ συσταθεισῶν ὑποτροφιῶν, ἐνῷ οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ ἀνεβίβασαν τὸ ποσὸν εἰς 166 χιλ. δραχ. Τὸ διορίζειν ὑποτρόφους, προσέθηκεν, εἶναι δικαίωμα τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ δὲ ἀντιπροσωπεία δικαιοῦται μόνον νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ἐντὸς τῶν κειμένων νόμων διωρίσθησαν οὗτοι, τοῦθ' ὅπερ εἶμαι ἕτοιμος ν' ἀποδείξω, παρέχων ἅμα τὸν λόγον τῆς συστάσεως ἑκάστης ὑποτροφίας. Ἐν τοσούτῳ αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι ἐπέβαλον ἡμῖν τὴν κατάργησιν αὐτῶν.

Μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καθ' ἣν ἕτερος βουλευτὴς ἠτήσατο νὰ προσαχθῇ ἐν καταλλήλῳ ἡμέρᾳ κατάλογος τῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου γενομένων ὑποτρόφων, φέρων ἐπακριβῶς τὰ ὀνόματα τὴν ἡλικίαν, καὶ πάντα τ' ἀπαιτούμενα, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προσαχθῇ οὗτος κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καθυπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὸ ἔτος **1871**.

2) Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος **1871**.

3) Περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ ἔτος **1871**.

4) Περὶ χορηγίας διμήνου πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου διὰ τὸ ἔτος **1871**.

5) Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν εσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος **1871** καὶ

6) Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος **1871**.

Ἅπαντα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου **1861** ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν τε δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐν γένει συνταξιούχων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου **1861**, ὑπὸ στοιχεῖον ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατείνεται καὶ δι' ὅλον τὸ **1871** ἔτος.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρονόμεναι στρατιωτικαί, ναυτικαί, πολιτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἐν γένει συντάξεις τοῦ κράτους ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ά. Ἰανουαρίου ε. ε. εἰς τὰς ἐλαττώσεις τὰς ὁριζομένας διὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικοῦ ἐπαλλήλου τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου **1871**.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ »

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐν γένει καὶ τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος **1871**.

Παρατηρῶ δ' ὅτι ἡ κακὴ πολλῶν ἐνοικιαστῶν πίστις εἰς τὰς μιτὰ τοῦ δημοσίου συναλλαγάς των καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων πλαστὰ καὶ εἰκονικὰ διπλότυπα, τὰ ὁποῖα ἰδίως ἐπολλαπλασιάσθησαν ἀπὸ τοῦ **1867** ἔτους, ὅτε καθιερώθη ἡ ἀρχὴ νὰ παραδέχηται τὸ δημόσιον εἰς πίστωσιν τῶν ἐνοικιαστῶν καθυστεροῦντα παρὰ φορολογουμένων, ὑπηγόρευσαν τὴν ἀνάγκην νὰ διατυπωθῶσιν ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ νομοσχεδίῳ τροποποιήσεις τινές, ἀφορῶσαι τὰς περὶ ὑπογραφῆς τῶν διπλοτύπων καὶ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις, καὶ ὑποσχόμεναι ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἡ πλαστότης τῶν διπλοτύπων, εἰ καὶ ὁλοτελῶς δὲν θέλει ἐκλείψει, θέλει περιορισθῇ ὅμως ἐπαισθητῶς· ἐπομένως ἡ βεβαίωσις τῶν φόρων θέλει γίνεσθαι ὅσον ἔνεστιν ἀκριβὴς, καὶ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν ἔγκαιρος καὶ ταχτική.

Ὅθεν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα εὐθεωρήθη ἀπολύτως ἀναγκαῖον,

ά) Νὰ ὑπογράφωνται τὰ διπλότυπα ἐν γένει ἀπὸ δύο μέν, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο, μάρτυρας, ἀλλ' ὁ εἷς νὰ ᾖ ἱερεὺς ἢ δημοτικὸς σύμβουλος, ἢ δημαρχικός, ἢ εἰδικός, ἢ εἰρηνοδικειακὸς πάρεδρος, διότι εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ εὑρίσκονται ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων ἐγγυήσεις, ἢ εἰς τοὺς τυχόντας μάρτυρας, οὓς οἱ ἐνοικιασταὶ μετεχειρίζοντο πρότερον.

β') Νὰ δημοσιεύωνται ἐπιτοπίως καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως των τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων, καὶ τοῦτο, ἵνα οἱ ἐνδιαφερόμενοι φορολογούμενοι, ἐγκαίρως εἰδοποιούμενοι, προσβάλλωσι κἂν τὸ

πλαστὸν καὶ τὸ εἰκονικὸν, καὶ οὕτως ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πλαστοῦ διπλοτύπου.

γ') Νὰ γίνηται πρόχειρος ἡ διαδικασία, καὶ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, διὰ τοὺς ἀνάκοπος τῶν φορολογουμένων κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν· καὶ

δ') Νὰ θεωρῶνται ὑπεύθυνοι οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ δι' ὅσους φόρους δὲν πληρώσωσιν οἱ φορολογούμενοι μέχρι τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς, ἐὰν ἡ εἴσπραξις τῶν καθυστερημάτων, ἥτις δύναμει τοῦ ἰδίου νομοσχεδίου ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐνοικιαστάς, ἢ εἰς τοὺς παρ' αὐτῶν προταθέντας ἀντιπροσώπους, δὲν κατορθωθῇ ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας, ὅπως κανονίζει τὸ ῥηθὲν νομοσχέδιον.

Προστίθημι δ' ἐνταῦθα, ὅτι διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἡ στρεμ. φορολογία τῶν καπνῶν τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους καταργεῖται ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον. Ἀντ' αὐτῆς ἐπιβάλλεται ἔγγειος φόρος λ. 7 ἐφ' ἑκάστης ὁκάδος, εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν. Τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ πράξω διὰ μόνην τὰ καπνὰ τῶν ῥηθεισῶν ἐπαρχιῶν, διότι, καθ' ἃς ἔχω ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐξωδίκως πληροφορίας, τὸ ὅλον σχεδὸν παραγόμενον ποσὸν ἐξοδεύεται ἕνεκα τῆς φυσικῆς του ποιότητος ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς· ἑπομένως ὅ,τι ποσὸν εἰσέπραττεν ἄχρι τοῦδε τὸ δημόσιον ἐτησίως ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, ὅπερ κατὰ μέσον ὅρον προϋπολογίζεται περὶ τὰς 27,000 δραχμάς, πέπεισμαι, ὅτι θὰ τὸ ἀπολαμβάνῃ, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης καὶ ἐνοχλήσεως τῶν φορολογουμένων καὶ τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίας τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

Προέβην δὲ εἰς τὴν ἀνωτέρω μετοβολὴν συνεπείᾳ τῶν διὰ τῆς ὑπηρεσίας ὑποβληθέντων παραπόνων τῶν φορολογουμένων κατὰ τῆς στρεμ. φορολογίας τῶν καπνῶν των, καὶ τῶν εὐχῶν, τὰς ὁποίας τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀμφοτέρων τῶν ἐπαρχιῶν διὰ πράξεών των περὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ἐξέφρασαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1871.

Ἄρθρ. 1. Διὰ τὸ ἔτος 1871, ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται·

α.) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 8 τοῖς 0/0, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0/0.

β.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν ἔγγειος φόρος, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς ὄρωσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 3 τὴν ὁκάν. Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 0/0 εἰς ἔλαιον, καὶ λεπτὰ 3 τὴν ὁκάν ἐπὶ τῶν εἰς ὄρωσιν χρησίμων ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 12 τὴν ὁκάν.

γ'.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταριδαμπέλων 10 τοῖς 0/0.

δ'.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταριδένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσήνης, Πυλίας καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς πρὸς δραχ. 1 καὶ λεπτὰ 50 κατὰ στατῆρα (καντάριον), εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Ἡ ἐκ γεγενείσα κατὰ τὸ 1867 ἐκτίμησις τῶν παραχθέντων ἀπὸ ἰδιοκτητικὰ συκοδένδρα σύκων κατὰ τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσήνης καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1871. Ἐπιτρέπεται μ' ὅλον τοῦτο τοῖς ἰδιοκτήταις νὰ ζητήσωσι νέαν ἐκτίμησιν, ἀναμενόμενοι ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου. Γενικὴν ἢ καὶ σποραδικὴν ἐκτίμησιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ δημόσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΡΜΑ'. Νόμου καὶ ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ὑπ' αὐτοῦ προθεσμίας, ἥτις ἐν ἀνάγκῃ, τῇ προτάσει τοῦ ἐφόρου, δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ε') Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσβέστου καὶ λοιπῶν δασι-

κῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πριονοκαλλίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0|0. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ΣΟΖ'. Νόμου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

ς'.) Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προσδιορίζεται εἰς 5 τοῖς 0|0.

ζ'.) Ἐπὶ τῶν μεταλλείων 5 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυχείων καὶ λατομείων 10 τοῖς 0|0, ἁπάντων δὲ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Χλ' νόμου τῆς 22 Αὐγούστου 1861.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐφ' ἧς ἐπιβάλλεται ὁ φόρος, κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωρεοδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁρίζεται εἰς λεπτὰ 5 κατὰ δένδρον.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς·

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος Δ.	Ἔγγειος φόρος Λ.	Δικαίωμα ἐπικαρπ. Δ.	Δικαίωμα ἐπικαρπ. Λ.
Ἀμπέλια	Μέχρι τῶν δρ. 10		70		70
	Ἀπὸ δρ. 11 ἕως 20	1	50	1	50
	» » 21 » 30	2	50	2	50
	» » 31 » 40	3	50	3	50
	» » 41 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3	..	3	..
	Ἀπὸ δρ. 45— 74	6	..	6	..
	» » 75 » 104	9	..	9	..
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12		12	

Ἀμυγδαλέαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2	..	2	..
Λαχανόκηποι, συκῶνες, γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόρδα	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	2	40	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45—64	4	40	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	6	40	12	..
Γραμίδια καὶ τριφύλλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	1	60	3	..
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	2	80	5	25
Καπνὰ καὶ κοκκάρια	Ἔλαττον τῶν δραχ. 30	2	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	3	20	6	..
	» » 50 » 69	4	80	9	..
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	6	40	12	..
Βαμβάκια	Ἔλαττον τῶν δρ. 20				90
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29			1	80
	» » 30 » 39			2	70
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα			3	60

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα·

Εἶδος προϊόντος.	Ἔγγειος φόρος Δ.	Ἔγγειος φόρος Λ.	Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. Δ.	Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. Λ.
Σταφὶς δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσήνης, Πυλίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἤλειας ἀνὰ δραχ.	11	..	..	
ἑπτάκις ἡ φόρτωσις γίνεται ἐν τινι λιμένι τῆς ἐπαρχίας διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἡ φόρτωσις τῆς σταφίδος τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐν Κατακώλῳ τῆς Ἤλειας.				
Δι' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀνὰ δραχ.	13	..	..	
Βαμβάκια κατὰ καντάριον.				
Ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ	9	..	..	
Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθαρίστου	3	..	..	

Βαλανίδια ἐφ' ἑκάστου κανταρίου.				
1. Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν, Λακεδαίμονα, Ἀττικὴν καὶ Ἄνδρον	1	20		
2. Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους	..	..	2	50
Κικκίδια ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς.	..	..	..	25
Πρινοκόκκιον » »	..	..	3	
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου κανταρίου	3	..	..	
Ξηρὰ σῦκα » »	1	50	..	
Λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος.....	1	..	..	
Πορτοκάλλια καὶ μανταρίνια ἐφ' ἑκάστης χιλ.	2	..	..	
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς.....	..	3	..	
Κουκούλια » »	1	50	..	
Οἶνος Θήρας καὶ Θηρασίας ἐφ' ἑκάστης βαρέλας ἐκ 48 ὁκάδων συγκειμένης	1	20	..	
Καπνὸς τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς		7		

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω οἴνου εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·

1. Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 12 τὴν ὁκᾶν καὶ

2. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 0|0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν εἰς χρήματα 8 0|0.

Ἄρθρ. 7. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν περιελθοῦσαι εἰς τὸ δημόσιον ἄμπελοι.

Ἄρθρον 8. Ἀπαλλάσσονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1) Τὰ ἄγυρα.

2) Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν μέχρις ἑνὸς στρέμματος,

ὅπου καὶ ἂν κεῖνται. Τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

3) Τὰ σποράδην ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς καὶ τὰς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπέλους ἢ σταφιδαμπέλους εὑρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κραμμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτήτων συκαμινομορεῶν.

7) Ἡ ῥόβη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάβουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

Ἄρθρ 9. Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας οἱ ἀγοράσαντες παρὰ τοῦ δημοσίου ἐθνικὰ κτήματα ἢ γαίας, ἂν παρεδόθη εἰς αὐτοὺς τὸ παραχωρητήριον ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1871.

Ἄρθρ. 10. Τοὺς ἀγραμμάτους φορολογουμένους δι' ὅλας τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 10 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου περιπτώσεις, ὡς καὶ τοὺς ἀρνουμένους νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων ἐν γένει, ὑπογράφουσι δύω μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἱερεὺς τοῦ οἰκείου χωρίου ἢ δημοτικὸς σύμβουλος, ἢ δημαρχικὸς ἢ εἰδικὸς ἢ εἰρηνοδικειακὸς πάρεδρος.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀποστέλλοντες τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου, ὑποχρεοῦνται νὰ συνοδεύωσι ταῦτα μὲ καταλόγους εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸν ἕνα ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, ἵνα δημοσιεύσηται ἀμέσως εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα ἢ χωρίον πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν διπλοτύπων ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἁρμόδια νὰ δικάσωσι τὰς ἀνακοπὰς εἶσι τὰ εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας, ἔνθα κεῖνται οἱ ἀγροί, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητόν των, γνωστοποιοῦντες τοῦτον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου· ἄλλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου δικαστηρίου.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου διαδικασία μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου· ἡ δ' ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ἀποτελεῖ διδιακασμένον κατὰ τοῦ δημοσίου.

Οἱ ταμίαι, οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσι λογαδοσίαν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς.

Οἱ ἐνοικιασταὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι καὶ καταδιώκονται οὐ μόνον διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματά των, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσους φόρους δὲν πληρώσωσι μέχρι τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς οἱ φορολογούμενοι.

Ἐν τούτοις πᾶς ἐνοικιαστὴς δημητριακῶν καρπῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὀμαστικὸν κατάλογον τῶν τοιούτων καθυστερημάτων καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ἀνατεθῇ ἡ εἰσπραξις εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλο ἐγγράμματον πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του ὑπ' εὐθύνην του.

Ὁ κατάλογος ἐξιλεγχθεὶς παρὰ τοῦ ἐφόρου κηρύσσεται ἐκτελεστὸς καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ διορίσῃ εἰσπράκτορα τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ προταθέντα.

Ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος οὔτε μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ποσοστὸ, θεωρεῖται δὲ ὡς δημόσιος ὑπόλογος καὶ ὀφείλει νὰ ἐμβάζῃ ταχτικῶς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν κατακράτησιν χρημάτων, ἢ ἄλλην παράβασιν, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Διὰ τὰ τοιαῦτα καθυστερήματα χρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι, ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς πρωτοκόλλου τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν καὶ ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὸν τῆς ὑπερημερείας τόκον.

Διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπεστάλη ὀνομαστικὸς κατάλογος εἰς τὸν ταμίαν, ἀναστέλλεται ἡ καταδίωξις κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Ἐὰν δὲ οὗτος, ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ προταθείς, δὲν κατορθώσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ τὰ εἰσπράξῃ καὶ παραδώσῃ ὁλοσχερῶς εἰς τὸ ταμεῖον, καταδιώκεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ὅτι κτήματα ἐκ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων ἐσημειώθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἢ τὸν πραγματικὸν ἰδιοκτήτην ἢ κάτοχον, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῶν θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Ἄρθρον 12. Αἱ περὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ ΣΟΖ', παγίου νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐθνικῶν γαιῶν παραγόμενα

καπνὰ τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ἡ διὰ ξηρᾶς μεταφορὰ τοῦ καπνοῦ ἐκτὸς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τῇ προηγουμένῃ πληρωμῇ τοῦ ἐγγείου φόρου. Πᾶσα παράβασις τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ'. νόμου.

Ἄρθρον 13. Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ'. νόμου ἐπελθοῦσαι τροποποιήσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ ἀπὸ ὀκτὼ Ἰανουαρίου 1866 νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἔγγειος φορολογία ἐν Ἑπτανήσῳ διατηρεῖται εἰς κατὰ τὸ 1866. Ἐπιβάλλεται δὲ δασμὸς, εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, 1) ἐπὶ τοῦ σάπωνος πρὸς λεπτὰ 6 κατ' ὀκάν· 2) ἐπὶ τῆς ἐλαιώδους ὕλης, ἥτις παράγεται δι' ἀτμομηχανῶν ἀπὸ ἀγρίττους ἐλαιοπυρῆνας πρὸς λεπτὰ δύω κατ' ὀκάν.

Ἄρθρον 15. Ὁ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1867 ΣΠΓ'. νόμος περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ μολύβδου καὶ τῶν σκωριῶν Λαυρίου ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1871.

Ἄρθρον 16. Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1871.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. »

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφιον τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1871.

Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον οὐδόλως διαφέρει ἀπὸ τὸν περυσινὸν νόμον. Ἐτροποποιήθη μόνον ἐν αὐτῷ, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἀποριθμήσεως, καθὼς ἀπολήψιμα, βεβαιοῦνται ὁμοῦ μὲ τὸν ἁπλοῦν φόρον. Ἐπομένως δὲν ἔχω νὰ φέρω καμμίαν παρατήρησιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπείγεται ἡ ἐφαρμογή του, παντοτῶ εἰς τὴν Βουλὴν

αὐτὸ ὡς λίαν κατεπείγον, καὶ παρακαλῶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ ἔτος 1871.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος καὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ ἔτος 1871 προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων πρὸς λεπτὰ 30 κατὰ κεφαλήν.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων πρὸς λεπτὰ 70 κατὰ κεφαλήν.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων πρὸς δραχ. 1 καὶ λεπ. 20 κατὰ κεφαλήν.

4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων πρὸς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ὑπάγονται εἰς φόρον·

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων, καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρις ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Τὰ ἀφοριζόμενα κατὰ γένη.

4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

5) Τὰ ζῶα ἐν γένει καὶ τὰ μελίσσια τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεδρευόντων ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ὁπλαρχίων κανονίζεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δήμαρχος, παραπέμπων τὰ στελέχη τῶν δηλώσεων, ὀφείλει νὰ διορίζῃ καὶ κοινοποιῇ ταυτοχρόνως εἰς τὸν ἔφορον τὸν παρεδρεύοντα ἢ τὸν δικαστικὸν σύμβουλον, ὅστις μέλλει νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν κατὰ τὸ ἄρθρον ὃν τοῦ ΠΑ΄. νόμου.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἀμελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν γνωστοποίησιν ἢ ὁ διορισθεὶς πάρεδρος ἢ ὁ δημοτικὸς σύμβουλος ὀφθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν συμπρᾶξίν του, ὁ ἔφορος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του, ἐνεργεῖ μόνος τὴν ἀπαρίθμησιν, τὰ δὲ πρωτόκολλα, ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου, ἔχουσιν ἰσχὺν δημοσίων ἐγγράφων καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς, καθὼς ὁρίζει τὸν ἁπλοῦν χάρτην καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοτρόφος ἦναι ἀγράμματος, τόσον δὲ οὗτος καθὼς καὶ ὁ συμπράττων δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀπορρίπτονται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ἔ.

Ἄρθ. 1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ἔ. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1871 χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις ἴση πρὸς δύο δωδεκατημόρια τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διανομὴ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1871.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1871 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα δύο ἑκατομμύρια, τετρακοσίας ἑβδομήκοντα ἓξ χιλιάδας, ἀριθ. 32,476,000 κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προσκρατηθέντα διακριτικὰ φύλλα.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐσόδων θέλει ἐνεργεισθαι διὰ τὴν χρῆσιν 1871 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων καὶ τῶν περὶ τινων ἐσόδων ἐκδοθησομένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1871.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1871 ὑπολογίζονται εἰς ὀραχμὰς τριάκοντα τρία ἑκατομμύρια, ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας, τριακοσίας ὀγδοήκοντα πέντε, ἀριθ. 33,197,385.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς Ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων αὐτῷ ἀναλυτικῶν φύλλων, ὡς ἑξῆς·

Α'. Εἰς χρέος Δημόσιον.

Χρέος ἐξωτερικὸν		1,300,000
» ἐσωτερικὸν		6,233,667
Συντάξεις		2,541,743
		10,075,410
Β'. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν		1,125,000
Γ'. Εἰς ἔξοδα Βουλῆς		400,000
Δ'. *Εἰς τὴν Γεν. ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων.*		
Τῶν Ἐξωτερικῶν	824,217	
Τῆς Δικαιοσύνης	2,383,509	
Τῶν Ἐσωτερικῶν	3,286,312	
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	1,542,283	
Τῶν Στρατιωτικῶν	7,141,708	
Τῶν Ναυτικῶν	1,606,772	
Τῶν Οἰκονομικῶν	1,093,490	17,883,351
Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας		2,030,621
Τ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς		1,683,000
Τὸ ὅλον ὀραχ.		33,197,385

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἐρεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ διατροφὴν ὑποδίκων.
Δι' ἀποζημιώσεις συνέδρων.
Δι 'ἀποζημιώσεις μαρτύρων.
Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.
» γραφείου καὶ ἀποσκευῆς Κακουργιοδικείων.
» μεταφορᾶς ἀνακριτῶν.
» ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.
Διὰ διατήρησιν τῶν καταδίκων.
Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.
Δι' » » τηλεγραφικῶν τελῶν.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξεων.
Διὰ ποσοστὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.
Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου.
Διὰ ποσοστὰ γραμματοσήμου.
Δι' ἔξοδα ἐξορύξεως ὀρυκτῶν.
Δι' ἔξοδα καλλιεργείας ἁλυκῶν καὶ μεταφορᾶς ἁλάτων.
Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.
Δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων.
Δι' ἀπόδοσιν κεφαλαίων ὁδοποιΐας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἐκθέμενος κατόπινά ὑπουρ. τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Ἔθνους κατάστασιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1861 μέχρι σήμερον δι' ἀριθμῶν καὶ εἰσηγήσεως μακρᾶς ἐν ᾗ κατέδειξε τὰς παραμονὰς αἰτίας τῆς διαταράξεως τῶν οἰκονομικῶν, τὰς προσπαθείας τῶν διαφόρων κυβερνήσεων πρὸς ἄρσιν τῶν ἀνωμαλιῶν διὰ διαφόρων μέτων, καὶ τὰς δυσκολίας ἐνώπιον τῶν ὁποίων εὑρέθη ἡ παροῦσα κυβέρνησις, διετυπώνετο τὸ φρόνημα, ὑφ' οὗ ὡδηγήθη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐνέργειται ὡς πρὸς μὲν τὰ ἔσοδα εἰς δρ. 32,376,000, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα εἰς δρ. 33,197,385, διέσχυρισθείς, ὅτι πέραν τοῦ σημείου τούτου δὲν ἠδύναντο νὰ προβῶσι.

Καὶ τὰ μὲν ἔσοδα, ἠκολούθησεν ὁ ὑπουργός, ἀνερχόμενα εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσόν, εἶναι μὲν κατώτερα τῶν ἐτῶν 1869 καὶ 1870, πλὴν δὲν ἐστηρίχθημεν εἰς τὰ βεβαιωθησόμενα, ἀλλ' εἰς τὰ εἰσπραχθησόμενα. Πεποιθα δέ, ὅτι θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο νῦν, ὅτε ἡ ἐν Πελοποννήσῳ λῃστεία κατεστράφη καὶ ἡ φορολογία ἐξυλείφθη, ἕνεκα τῶν ἐποίων ἡ ὑπηρεσία θέλει διενεργεῖσθαι ἐλευθέρως, προμηνύεται, δὲ εὐρωπαϊκὸν ἐλαιοκάρπου καινοτομία εἰσάγονται εἰς τὸν ἐπέτειον φορολογικὸν νόμον, δι' ὧν θὰ προληφθῶσι κατὰ μέγα μέρος αἱ καθυστερήσεις, αἱ δὲ εἰσπράξεις θὰ ἐνεργηθῶσι κατὰ τὸν ἐν περὶ καταβιβάσεως τῶν καθυστερουντων νόμου.

Τὰ δὲ ἔξοδα ἀνερχόμενα εἰς τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ποσὸν εἶναι κατώτερα τῶν τοῦ ἔτους 1870 κατὰ 2,800 χιλ. δραχμῶν. Πλὴν ἐκ τῶν ἐν τοῖς καθέκαστα ἐπενεχθεισῶν οἰκονομιῶν τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ὑπερβῆ τὰ 3 ἑκατομμύρια, ἐνῷ τὸ ἔλλειμμα δὲν θέλει ἀνέλθει εἰς 500 χιλιάδας.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ σᾶς πτοῇ, διότι διὰ τοῦ περὶ φοτείων καὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου θὰ εἰσαχθῶσι διάφορα ποσὰ προκαταβολῶν ἐξ ὧν θὰ ἐπέλθῃ ἐπιζήμια εἰς τὰ οἰκονομικά. Ἐὰν μᾶλιστα ἐπιψηφισθῇ ὁ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμος, δι' οὗ λύεται μέγα κοινωνικὸν πρόβλημα, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ δουλοπαροίκου ἀποκαθίσταται ἀληθὴς πολίτης, καὶ ἡ γῆ μεταβάλλεται εἰς κινητὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει τίτλους ἀπαραγράπτους ἐκατὸν περίπου ἑκατομμυρίων. Μετ' ὀλίγον δὲ θέλω παρουσιάσει νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος, ὅπερ ἀπεδείχθη ἐλαττωματικόν.

Ἐπίσης ἡ περιοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐστράφη καὶ εἰς τὸ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοθέτημα, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ ἀνακουφώσωμεν ἐκ τῶν καθυστερουμένων 60 ἑκατομ., ὅτε ἂν θεωρηθῶσιν ὡς παραλείμματα. Διὰ τῶν νομοθετημάτων τούτων ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς αἱ οἰκονομικαὶ ἡμῶν ἀνάγκαι θεραπεύονται, ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς χειραφετεῖται καὶ ἐπέρχεται ἡ ἀποκέντρωσις.

Βουλευτοῦ δέ τινος ἐκ Μεγαλοπόλεως ἐρωτήσαντος τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν περὶ τινων φυγοδίκων καὶ ὑποδίκων, περὶ ὧν πληροφορεῖται, ὅτι περιφέρονται ἐλευθέρως ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἀθηνῶν καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι οὐδὲν καταδέχεται νὰ ἀποκρύπτῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀποδιδομένην ταύτην

συκοφαντίαν, ἀλλ' ὅτι ἀγνοῶν, ἂν περιτρέχωνται φυγάδικοι ἐλευθέρως, εἰς οὐδὲν ἄλλο ὑπηρετοῦσι ἢ εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν παραλειπουσῶν τὸ καθῆκόν των ἀρχῶν, ὅπερ θέλει πράξει μετὰ συνθυμίας καὶ τῆς νομίμου αὐστηρότητος. Ἐπανέλαβε προσθήκας, ὅτι θέλει ἐνεργήσει αὐστηρῶς καὶ περὶ ὅσων ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ ἀτοπημάτων ἐκ μέρους δημοτικῶν τινων ἀρχῶν ἐν Μεσσηνίᾳ ἀνέφερεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν ἐκ Καλαμῶν, καθόσον, ὡς εἶπε, σκοπεῖ νὰ ἀποχωρίσῃ ἐντελῶς τὴν διοίκησιν ἀπὸ τῆς τοπικῆς, καὶ ἅτινα ἀνάγονται εἰς παρελθοῦσαν ἐποχὴν ἀπὸ τὴν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, περιελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπιστασίας τοῦ σιδηροδρόμου, τοῦτέστι περὶ τῶν αἰτίων τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη, καθότι ἀποπερατώθησαν ἤδη αἱ περὶ Ἀχαΐας ἀνακρίσεις καὶ τὸ ἔτι τῶν ἐβόωκε τὸ περὶ τούτου βούλευμα. Κατακλείων δὲ παρεκάλεσε τὸν τότε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ὅπως φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς τὰς ἐν τισι πρὸς τοῦτο πρωθυπουργὸν ἐγγράφους του ἀναφερομένας ἀποδείξεις, περὶ τῶν προσκομμάτων τοῦ τότε ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἀχαΐου.

Τῷ τότε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι ἑτοίμως ἔχει πρὸς τοῦτο, ἡ Βουλὴ ὥρισε νὰ ἄρχῃσῃ ἡ συζήτησις μετὰ τὸ περὶ λῃστείας νομοσχέδιον.

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀναπεφώτισται ἡ ἐπιτροπεία διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ λῃστείας νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρ. 30, ἀνέστη εἷς ἐκ Ναυπακτίας βουλευτὴς εἰπὼν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι σπουδαῖον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ καθιερουμένην ταχύτητα τῆς ἐνεργείας καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ποινῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἔπρεπεν εἶναι ἀληθῶς ἔκτακτος, ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος εἶναι ἔκτακτος. Ἐὰν τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀπαλειφθῇ, οὐδὲν ἄλλο πράττομεν, ἢ ὅτι νομοθετοῦμεν ἔκτακτα μέτρα κατὰ τῶν λῃστοσπόρων καὶ κοινὰ κατὰ τῶν λῃστῶν. Διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐξαλειφομένης τῆς λῃστείας, ἀποφεύγομεν τὸν ἐκτοπισμόν, ὅστις εἶναι ἀληθὴς παραλλοίωσις εἰς τοὺς χωρικούς. Ἄλλως δὲ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ σύνταγμα, ἀλλὰ δικαιολογεῖται διὰ προηγουμένων καθιερουμένων ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἡμῶν. Καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ἡ ἐλευθερία εἶναι θεός τις, ὅταν ἐνδιαφέρηται ἡ τάξις τὰ

ἐγγλήματα εἰσάγονται διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἡ ποινὴ παρίσταται φυσερά.

Μεθ' ὃ γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὸν ψηφολέκτην Μ. Παρίσσην, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν συνεμερίσθη καὶ τὸ ὑπουργεῖον, διὰ ψήφων 68 κατὰ 27, ἀρνηθέντων 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ 30 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου,

ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου. . . . . O	Ἰω. Σαφάκας. . . . .
Α. Κ. Μιχαλόπουλος . . . . . N	Ν. Κατσικαπῆς . . . . .
Ἀντ. Βιτζέλος.	Ἀριστ. Διδωρίκης . . . . .
Ἀναγ. Γιαννουλίδης.	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Ν. Π. Καΐρης . . . . . N	Ἰω. Καπετσίνης. . . . .
Μ. Α. Καΐρης Ὀρφανός. . . .	Γ. Μίλησης . . . . . O
Ν. Τζώκρης. . . . . O	Α. Σ. Μήτσας . . . . . O
Α. Ζαΐμης . . . . . O	Δ. Τσιτσάρας . . . . . N
Α. Δανόπουλος.	Γ. Γιαλδάσης . . . . .
Ἰω. Λέκας. . . . . O	Π. Μανωλίδης . . . . . N
Δημ. Καλλιφρονᾶς. . . . . O	Εὐθ. Γουδέλης . . . . . O
Σκαρλ. Σούτσος. . . . . O	Κ. Λομβάρδος . . . . . Ἀρν.
Περ. Α. Πετράκης.	Α. Γαΐτας Φωσκάρδις . . . N
Στυλ. Κολιάτσος. . . . . O	Σπ. Λεονταράκης . . . . . O
Α. Ἴσκος.	Ἰω. Σούλης Βάρκας . . . .
Ἰω. Καραγιαννόπουλος. . . .	Α. Γκοΐσκος . . . . . N
Δ. Γρίβας	Ἀνδρ. Αὐγερινός . . . . . O
Π. Πετιμέζης.	Α. Κρεστενίτης . . . . . O
Α. Μαγγίνας. . . . . O	Θ. Δαραλέξης . . . . .
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Ἐπ. Κριστινίτης . . . . .
Κ. Πλακούτας.	Α. Πιτταλίδης . . . . .
Α. Δ. Ἀνωνόπουλος. . . . O	Δ. Κλίμακας . . . . .
Χ. Ῥαγκόπουλος. . . . . O	Α. Κατσίνας. . . . .
Ἰω. Ῥαλλῆς. . . . . O	Ἀναγ. Δημητρίου . . . . .
Κ. Λαμπρινόπουλος . . . . N	Γ. Δελένδας . . . . .
Κ. Κοτσονάκος. . . . . O	Σπ. Μαλακατίνας . . . . .
Θ. Τζανετάκης. . . . . O	Γ. Μ. Βαλλιάνος . . . . . O

Κ. Δ. Πεταλᾶς . . . . . O	Γ. Λάππας . . . . . O
Μ. Παΐζης . . . . . O	Φ. Ι. Φίλωνος . . . . .
Θρ. Ζαΐμης . . . . . O	Γερ. Σέρβος . . . . . N
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . . O	Σπυρ. Βαλαωρίτης . . . . . O
Α. Διαμαντόπουλος . . . . N	Α. Σταματόπουλος . . . . .
Γ. Παπαδαΐτης . . . . . O	Δ. Τσαμόπουλος . . . . . O
Ἰω. Σοφιανόπουλος . . . . . O	Θ. Γεωργίου . . . . .
Γ. Περρωτής	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος . . . O
Κ. Δαγρές . . . . . O	Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . . .
Ἰω. Φλέσσας . . . . . Ἀρν.	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . . . O	Δ. Ζέγγελης . . . . . O
Δ. Δένωσης	Π. Κ. Μανέτας . . . . . O
Γ. Παπαν κολάου . . . . . N	Πρ. Φλέσσας . . . . . O
Ἰω. Μπαλάφας . . . . . N	Ἀθ. Κατριβάνος . . . . . O
Ν. Μ. Κοζαδῖνος	Ἰω. Πανούσης . . . . .
Ν. Ἀγγελίδης . . . . . O	Γ. Μαλέας . . . . . N
Ἰάκ. Πολυλᾶς . . . . . N	Ν. Παγκράτης . . . . . N
Λ. Παπαδάτος	Κ. Κοκκινώρης . . . . . N
Ἰω. Τοπάλης	Ν. Καρύδης . . . . . ἀρν.
Ἰω. Δεληγιάννης	Ἐπ. Δεληγεώργης . . . . .
Ἐπ. Καμπερόπουλος . . . . . O	Γ. Γουλιμᾶς . . . . . O
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . . . . O
Σπ. Α. Νοταρᾶς . . . . . O	Περ. Μπρῶτος . . . . . N
Ἀναστ. Δημητριάδης	. . . . .
Α. Μιτζᾶς . . . . . O	Ἰω. Πρωτοπαπαδάκης . . . . . O
Σ. Μονόπωλης	Ἰω. Ταταράκης . . . . . O
Ἀγ. Μαντζαβῖνος . . . . . O	Α. Ῥαυτόπουλος . . . . .
Γ. Δρακοντοειδής . . . . . O	Μ. Δαμιράλης . . . . .
Δ. Ῥαπτάκης . . . . . O	Κ. Κρίσπης . . . . . O
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος. O	Ν. Φαρμάκης . . . . . O
Κ. Πανᾶρετος . . . . . O	Ἀθ. Ῥαντόπουλος . . . . . N
Α. Καρδαρᾶς	Εὐθ. Πλαστήρας . . . . .
Θ. Θεμιστοκλέους	Γρηγ. Δημητριάδης . . . . .
Γ. Βασιλόπουλος	Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος . . . .
Δ. Σαββιγιάννης	. . . . .
Ν. Βαρδιτζιώτης . . . . . O	Κίμων Χριστοδούλου . . . . .
Ἰω. Βλασσόπουλος	Δ. Σαράβας . . . . . O
Ν. Θ. Λεώπουλος	Α. Καπετανάκης . . . . .
Ἀναστ. Κυριωτάκης	Μιχ. Καπετανάκης. . . . .
Σπ. Κοπανίτσας	Ἰω. Κατσάκος . . . . .

Χ. Χριστόπουλος	Δ. Χρηστίδης . . . . .
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος	Π. Σεβαστόπουλος . . . . .
Α. Παπαλέξης	Α. Βαριαδάκης . . . . .
Π. Κωνσταντᾶς . . . . . N	Ἰω. Ζαλώνης . . . . .
Θ. Ῥωμαῖος . . . . . N	Μ. Ε. Παρίσης . . . . . O
Ν. Λούβρος . . . . . N	Ἰάκ. Παξιμαδῆς . . . . .
Γ. Ἰακωβάτος	Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . O
Χ. Ἰακωβάτος	Δ. Ν. Πονηρόπουλος . . . .
Μ. Χαριτάτης	Ἀθ. Γρηγοριαδης . . . . . N
Α. Μουρίκης	Β. Σκαλτσοδῆμος . . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Κ. Στεργιαλόπουλος . . . . N
Α. Καραλίβανος . . . . . N	Στ. Κορίζης . . . . .
Π. Τζαμάλος	Ν. Πιπίνος . . . . .
Περ. Καλαμογδάρτης . . . . O	Δ. Γ. Ποϋλιγάρης . . . . .
Θ. Κανακάρης . . . . . O	Ἰω. Καλογιάννης . . . . .
Γ. Ῥοῦφος	Θ. Ν. Γλίκας . . . . . O
Γ. Πράτσικας	Δ. Χατζίσκος . . . . . N
Αθ. Μισυρλῆς . . . . . O	Δ. Τσιριμῶκος . . . . . O
Δ. Τριγγέλας	Γ. Δυοβουνιώτης . . . . .
Γ. Δελλαπόρτας . . . . . O	Γ. Κ. Ζουλούμης . . . . . O
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος . .	Δ. Κριεζώτης . . . . . O
Ἰω. Δεσσούνης . . . . . O	Δ. Οἰκονόμου . . . . . O
Κ. Ἐπιφανίου	Κ. Πετσάλης . . . . .
Γ. Α. Γεωργιάδης	Μ. Ἀβέρωφ . . . . .
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Κ. Νικόδημος . . . . . N
Γ. Κούτσης	Ἰω Κοτσιᾶς . . . . . O
Γ. Μπούμπουλης . . . . . O	

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 31, 32 καὶ 33 ἀπερρύφθησαν δι' εἰδικῆς εἰς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Τὸ ἄρθρον 34, ἀναγνωσθέν, ἐγένετο δεκτόν, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἄνευ ἀντιρρήσεως, τεθὲν δὲ ὡς 30, ἔχει ὡς ἑξῆς·

« ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκδίκασις τοῦ ἐγκλήματος τῆς ληστείας.

«Ἄρθρον 30. Τοῦ πλημμελήματος τῆς συνεργείας εἰς ληστείαν, ὡς καὶ τοῦ κακουργήματος τῆς συνεργείας ἢ συναιτιότητος αὐτοῦ, διατάσσεται ὁ χωρισμὸς τῆς δίκης ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐγκλήματος διὰ βουλεύματος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ πλημμέλημα εἰσάγεται εἰς τὸ ἁρμόδιον πλημμελειοδικεῖον.»

Τὸ ἄρθρον 35 ἐγένετο δεκτὸν ὡς 31, μὲ τὴν διασάφησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τὰ τυχαῖα ἐγκλήματα δὲν τιμωροῦνται· ἔχει δὲ οὕτω·

«Ἄρθρον 31. Κἂν ἀπὸ τῶν φυλακῶν ἢ τῶν εἱρκτῶν ἀποδρᾷ ληστὴς καὶ δὲν ὑπάρχει δεινοτέρα τις τοῦ δικαίου παραβασις, τιμωρεῖται πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ φυλαξ καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχιφύλαξ μὲ φυλάκισιν τοὐλαχίστον τριῶν μηνῶν καὶ συγχρόνως ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ δὲ ἀξιωματικός, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ ἄμεσος διοίκησις ἢ ἐπιτήρησις, τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς θέσεως.»

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 36 ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν ἀντὶ 32, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρ. 32. Ἡ καταγινώσκουσα κεφαλὴν ποινὴν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας αὐτῆς, ἂν δὲν ἀπονεμηθῇ Β. χάρις.»

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ 37 ἄρθρου, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλεν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον, ὅπερ, διατυπωθὲν καὶ γενόμενον δεκτὸν ὡς 33, ἔχει ὡς ἑξῆς·

« ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 33. Ὁ ἐπικηρυχθεὶς ληστὴς διατελεῖ εἰς κατάστασιν νομίμου ἀπαγορεύσεως, νόμιμος δὲ κηδεμὼν πρὸς διοίκησιν τῆς περιουσίας του εἶναι ὁ οἰκεῖος δήμαρχος.

Ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ ἐπικηρυχθέντος ληστοῦ εἶναι ὑπέγγυος εἴς τε τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ζημιωθέντων καὶ τὰς τοῦ δημοσίου, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδα τῆς καταδιώξεως.

Ἐκκαθαρίζονται δὲ αὗται προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 921 τῆς πολιτικῆς δικονομίας), ἡ δὲ περὶ τούτου πρᾶξις αὐτοῦ ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης.

Αἱ ἐν ἰσχύϊ περὶ καταδιώξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερούντων διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τοῦ ἐπικεκηρυγμένου ληστοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων.»

Ἀκολούθως ἀναγνωσθὲν τὸ 38 ἄρθρον ἀποῤῥιφθεισῶν δὲ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροποποιήσεων διαφόρων βουλευτῶν, ἐγένετο τὸ ἄρθρον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, μὲ τὴν διασάφησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ τελευταία

αὐτοῦ § ἐννοεῖ, ὅτι ἐξαιροῦνται ἀρχιλῃσταὶ καὶ λῃσταὶ ἐπικεκηρυγμένοι, ὡς ὁ Τάκος καὶ λοιποί· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς, τεθὲν ἀντὶ 34·

«Ἄρθρον 34. Λῃσταί, οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν τριῶν, συλλαβόντες καὶ προσαγαγόντες ἀρχιλῃστὴν ἢ φονεύσαντες αὐτόν, ἐὰν προσέλθωσιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ φόνου εἰς μίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους, δημοσίαν ἢ δημοτικήν, τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν δι' ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις, ὧν κατέστησαν ἔνοχοι. Τ' αὐτὰ κρατοῦσι καὶ περὶ παντὸς λῃστοῦ, ὅστις ἤθελε συλλάβει καὶ προσαγάγει ἢ φονεύσει λῃστὴν ἐπικεκηρυγμένον καὶ προσέλθει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ φόνου εἰς μίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

Ἡ προκειμένη διάταξις δὲν ἰσχύει ἐπέκεινα τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὐδ' ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς μετ' αὐτὴν ἐπιδοθησομένους εἰς τὸν λῃστρικὸν βίον, ὡς καὶ εἰς τοὺς φονεῖς, οἵτινες μετὰ τὸν φόνον κατέστησαν λῃσταί.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς διατάξεως ταύτης ἀρχιλῃσταὶ καὶ λῃσταὶ ἐκ τῶν ἐπικεκηρυγμένων. »

Ἀνεγνώσθησαν εἶτα αἱ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῆς ἐπιτροπῆς γενικαὶ διατάξεις, συγκείμεναι ἐκ τῶν ἄρθρων 28, 29 καὶ 30, ἐξ ὧν τοῦ μὲν 28 καὶ 29 παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν ἀπάλειψιν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἀνέβαλε δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ 30 ἄρθρου συζήτησιν εἰς τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὑπέβαλε δύο νομοσχέδια περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ ποινικῆς διατιμήσεως, καὶ περὶ ὁρισμοῦ τῶν δικαστικῶν κλητήρων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τασσομένων, ἔχοντα ὡς ἑπεται·

« ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως

Τὸ ἄρθρ. 66 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Δι' ἕκαστον μυριόμετρον (δύο ὡρῶν δρόμον), τὸ ὁποῖον διατρέχουσιν ἐντὸς τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ, λαμβάνουσιν·

1) Οἱ ἰατροὶ	δραχ.	2
2) Οἱ χειρουργοί, ἐμπειροτέχναι καὶ ἐρμηνεῖς	»	1
3) Αἱ μαῖαι καὶ οἱ μάρτυρες λεπ.....		50

Ἀθήνησι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ Κράτους ἐνόμισα, ὅτι δυνάμεθα νομοθετικῶς νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς μᾶλλον καταλλήλους οἰκονομίας ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς πορείας ἰδίως τῶν μαρτύρων, καθόσον τὰ περὶ τῶν δικαστικῶν κλητήρων, ὡς πρὸς τὰς ποινικὰς ἐπιδόσεις, πρόκειται ἤδη νὰ νομοθετηθῶσιν ἄλλως.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 66, συνδυαζόμενον πρὸς τὸ ἄρθρον 65 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, τὰ αὐτόθι μνημονευόμενα πρόσωπα, ἀπομακρυνόμενα τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των πλειότερον τῶν δύο χιλιομέτρων (ἡμισείας ὥρας διαστήμα), ἀλλὰ μὴ ἐξερχόμενα τοῦ δήμου εἰς ὃν ἀνήκουσι, λαμβάνουσιν ἀνὰ πᾶν μυριόμετρον, λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν πορείαν αὐτῶν, οἱ μὲν ἰατροὶ δρ. δύω, οἱ δὲ χειρουργοί, ἐμπειροτέχναι καὶ ἑρμηνεῖς δραχμὴν μίαν, καὶ αἱ μαῖαι, οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κλητῆρες λεπτὰ πεντήκοντα· ὅταν ὅμως τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐξέρχωνται τοῦ δήμου των, λαμβάνουσι τὴν αὐτὴν ἀποζημίωσιν ηὐξημένην κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἡ διαφορὰ αὕτη τῶν ἀποζημιώσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ δήμου ἀπελεύσεως, ἥτις, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς μάρτυρας ἰδίως, ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον ταμεῖον μὲ τὴν πληρωμὴν πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, δὲν φαίνεται ἀρκούντως δεδικαιολογημένη, καθ' ὅσον οὐχὶ μόνον εἰς τὰς πλείστας τῶν περιστάσεων οὐδεὶς θέλει ὑπάρχει λόγος ὑποστηρίζων τὴν αὔξησιν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκτὸς τοῦ δήμου ἀπελεύσεως τοῦ μάρτυρος, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας θέλουσι μᾶλλον ὑπάρχει λόγοι δικαιολογοῦντες τὴν μείωσιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀποζημιώσεως, διότι, ὅταν π. χ. ὁ μάρτυς ἀπέλθῃ ἀπὸ ἑνὸς μέρους τοῦ δήμου αὐτοῦ εἰς ἄλλο καὶ δὲν διανύσῃ πλειότερον τοῦ ἑνὸς μυριομέτρου, θέλει οὐδὲν ἧττον δαπανήσει ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅμως δὲν θέλει λάβει ἡ δραχμὴν μίαν διὰ τὴν προτέλευσιν καὶ ἐπάνοδον ὁμοῦ, ἐνῷ ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ δήμου καὶ διανύσῃ, φέρ' εἰπεῖν, δύω μυριόμετρα, θέλει λάβει δραχ. δύω διὰ προτέλευσιν καὶ ἐπάνοδον ὁμοῦ, εἰ καὶ τὴν αὐτὴν μίαν ἡμέραν μόνον θέλει δαπανήσει, καὶ περιπλέον θέλει λάβει καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἡμιόλιον.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι εἰς περίπτωσιν μακρᾶς πορείας ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος μάρτυς θέλει λάβει ἀναλόγως μικροτέραν ἀποζημίωσιν, ἀλλ' αἱ μακρὰν αὗται ἐφ' ὁλοκλήρους ἡμέρας διαρκοῦσαι πορεῖαι δὲν ἀποτελοῦσι τὸν κανόνα, εἰς δὲ τὰς περι-

στάσεις ταύτας ἰδίως θέλουσι προστίθεσθαι καὶ τὰ δικαιώματα τῆς διατριβῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐξετάσεως, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀναπληροῖ τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν περὶ τὴν ἀποζημίωσιν ἀνισότητα· ἄλλως τε ὁ πάντων ἀψευδέστερος ὁ δηγὸς, ἡ πεῖρα, διδάσκει ὅτι τὰ μαρτυρικὰ δικαιώματα ἐθεωρήθησαν πολλάκις τοὐλάχιστον πλέον ἢ ἐπαρκῆ διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ δήμου ἀπερχομένους, διότι οὐχὶ σπανίως συνέβη νὰ γείνωσι μηνύσεις δι' ἀνύπαρκτα ἐγκλήματα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ὠφελείας τῶν μαρτύρων ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δικαιωμάτων πορείας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, φρονῶ, ὅτι δύναται νὰ τροποποιηθῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος 66 ἄρθρον τῆς ποινικῆς διατιμήσεως καὶ νὰ περιορισθῶσιν ἐπομένως τὰ δικαιώματα πορείας τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρῳ μνημονευομένων προσώπων, ὅταν οὗτοι ἐξέρχωνται τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ διδομένου ἤδη αὐτοῖς ἡμιολίου, γινομένης οὕτω σπουδαίας οἰκονομίας, ἥτις διὰ μόνους τοὺς μάρτυρας ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς περίπου ἑξήκοντα τρεῖς χιλιάδας.

Ὅθεν ὑποβάλλων εἰς τὴν Βουλὴν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἀθήνησι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. »

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν δικαστικῶν κλητήρων πολλαχῶς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνυομένην ἀποτυχίαν καὶ τὰ ἐντεῦθεν προκύπτοντα δυσάρεστα καὶ ἐπιζήμια διά τε τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀποτελέσματα, ἐθεώρησα λυσιτελὲς νὰ περιβάλω τὴν εἰρημένην ἐκλογὴν διά μείζονός τινος ἐγγυήσεως, ἥτις, κατ' ἐμέ, θέλει προκύπτει ἐκ τῆς προηγουμένης τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου. Ἀποβλέπων δὲ εἰς τὸ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπίσης ἀποδειχθὲν πλημμελὲς σύστημα τοῦ τρόπου τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαστικῶν κλητήρων, ὡς πρὸς τὰς κοινοποιήσεις τῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀφορώντων ποινικῶν δικογράφων, ἐθεώρησα προτιμητέον νὰ ἐνεργῆται ἡ κατὰ τὰ εἰρημένα κοινοποίησις ὑπὸ κλητήρων, ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ

τούτῳ διοριζομένων καὶ μηνιαίαν λαμβανόντων ἀποζημίωσιν, καθ' ὅσον διὰ τοῦ μέτρου τούτου καὶ τὸ ἐλαττήριον τῶν πολυειδῶν τῶν κλητήρων παρεκτροπῶν θέλει ἀφαιρεθῇ εἰς τὸ μέλλον καὶ οἰκονομία λόγου ἀξία ὑπὲρ τοῦ δημοσίου θέλει ὁμολογουμένως ἐπιτευχθῇ. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐξάγω ἐκ πληροφοριῶν, αἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπ' ἐμὲ ὑπουργείου ὑπὸ τῶν διαφόρων δικαστικῶν συμβουλίων καὶ τῶν εἰσαγγελίων τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν πληροφοριῶν στηρίζονται καὶ αἱ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν, ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ διατάξεις· ὅπως μὴ διακοπῶσι δὲ ἡ ἐνέργεια τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐξ ἀσθενείας ἢ ἄλλου κωλύματος τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τὴν κοινοποίησιν τῶν ποινικῶν δικογράφων ἐπιτετραμμένων κλητήρων, ἐθεώρησα σκόπιμον τὴν περὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν ὑπ' ἄλλων τῆς αὐτῆς περιφερείας κλητήρων περιεχομένην ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξιν.

Ἐπὶ τῶν λόγων τούτων στηρίζεται τὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἀθήνησι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. »

« ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν κλητήρων καὶ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν διατασσομένων.

Ἄρθρον 1. Ὅπως διορισθῇ τις δικαστικὸς κλητὴρ ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς διατεταγμένους ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 26 Ἰουλίου 1868 Β. Δ ατάγματος ἐξετάσεις καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον τοῦ ἀρμοδίου διαστρίου τῶν Πρωτοδικῶν. Τοιαύτη γνωμοδότησις ἀπαιτεῖται καὶ ὅπως ἀπολυθῇ τις τῆς θέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος· εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου προκαλεῖ ὁ Εἰσαγγελεύς.

Ἄρθρον 2. Ἡ κοινοποίησις τῶν ποινικῶν δικογράφων καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐνταλμάτων καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 51 καὶ ἑπόμενα τῆς ποινικῆς διατι-

μήσεως, γίνεται διὰ δικαστικῶν κλητήρων ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων καὶ λαμβανόντων, ἀντὶ τῶν διὰ τῆς ποινικῆς διατιμήσεως κανονιζομένων δικαιωμάτων, μηνιαίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 3. Παρ' ἑκάστῳ πλημμελειοδικείῳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις τῶν Πρωτοδικῶν, τῶν Ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀρείου πάγου, παρ' ἑκάστῳ Εἰρηνοδικείῳ καὶ παρὰ τῷ Πταισματοδικείῳ Ἀθηνῶν διορίζονται δικαστικοὶ κλητῆρες, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποινικῆς ὑπηρεσίας. Οἱ παρ' ἅπασι τοῖς εἰρηνοδικείοις καὶ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν δικαστικοὶ κλητῆρες ἐκτελοῦσι καὶ τὰς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγομένας παραγγελίας τῶν παρ' αὐτοῖς δημοσίων κατηγόρων.

Ἄρθρον 4. Παρ' ἑκάστῃ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων δικαστικῶν ἀρχῶν διορίζεται ἀνὰ εἷς δικαστικὸς κλητὴρ διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποινικὴν ὑπηρεσίαν, δύνανται ὅμως νὰ διορισθῶσι καὶ πλειότεροι, ἂν ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη βεβαιωθῇ διὰ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, ἥτις προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως· ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰρημένων δικαστικῶν κλητήρων δύναται νὰ ὑπερβῇ,

Ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Ἀθηνῶν τὸν ἀριθ. τῶν 24.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Χαλκίδος τὸν ἀριθ. τῶν 15.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Λαμίας τὸν ἀριθ. τῶν 15.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Παρνασσίδος τὸν ἀριθ. τῶν 10.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Σύρου τὸν ἀριθ. τῶν 27.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Ναυπλίου τὸν ἀριθ. τῶν 25.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Τριπόλεως τὸν ἀριθ. τῶν 25.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Σπάρτης τὸν ἀριθ. τῶν 20.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Καλαμῶν τὸν ἀριθ. τῶν 29.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Πατρῶν τὸν ἀριθ. τῶν 15.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Μεσολογγίου τὸν ἀριθ. τῶν 22.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Ζακύνθου τὸν ἀριθ. τῶν 8.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Λευκάδος τὸν ἀριθ. τῶν 8.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Ἠλείας τὸν ἀριθ. τῶν 10.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Κερκύρας τὸν ἀριθ. τῶν 10.
Καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Κεφαλλ. τὸν ἀριθ. τῶν 11.

Ἄρθρον 5. Ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διοριζομένων κλητήρων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς· α.) τῶν μὲν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς Πλημμελειοδικείοις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις, παρὰ τοῖς ἐν ταῖς ἕδραις τῶν νομῶν εἰρηνοδικείοις καὶ παρὰ τῷ πταισματοδικείῳ Ἀθηνῶν εἰς δραχμὰς πεντήκοντα· β.) τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν εἰρηνοδικείοις, πλὴν τῶν Παξῶν, καὶ πρὸ πάντα παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Πειραιῶς, Ἀλιβερίου, Φαρῶν, Λύμης, Πρόνων, Ἐρέτριας, Θουρίας, Παμίσου, Ἐρανῆς, Οἰνοῦντος, Τρικάλων, Καλαμπάκας, Φαλάρου καὶ Μακρακώμης εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα· καὶ γ.) τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς λοιποῖς εἰρηνοδικείοις εἰς δραχμὰς τριάκοντα, ἐκτὸς τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Παξῶν, Μυκώνου, Κέας, Κύθνου, Σιφνου, Πάρου, Πανόρμου, Καρβίου, Γαυρίου, Σίρνου, Κιμώλου, Φολεγάνδρου, Σικίνου, Καλλίστης, Ἴου, Ἀμοργοῦ καὶ Ἀνάφης, ὧν ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσιν.

Ἄρθρον 6. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διωρισμένοι δικαστικοὶ κλητῆρες ὀφείλουσι, προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, νὰ ἐκτελῶσι, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰς παραγγελίας πάσης ἄλλης ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἑδρευούσης δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐκείνης παρ' ᾗ εἰσὶν εἰδικῶς διωρισμένοι.

Ἄρθρον 7. Ἀσθενοῦντας ἢ ἄλλως πως κωλυομένους τοὺς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένους κλητῆρας, ἀναπληροῖ ἕτερος κλητὴρ διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ἑδρεύει Πρωτοδικεῖον, καὶ λαμβάνων τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀσθενοῦντος ἢ κωλυομένου κλητῆρος ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ κώλυμα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. Τὰ ποινικὰ δικαιώματα, τὰ μέχρι τοῦδε πληρονόμενα εἰς τοὺς κλητῆρας, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 53 καὶ ἑπόμενα τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, ἐκκαθαρίζονται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 9. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένων κλητήρων γίνεται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 1, ἀλλ' οἱ παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίαις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετῶν κλητῆρες διορίζονται καὶ παύονται μόνον ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 10. Πᾶσα διάταξις τοῦ τε ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.

Ἀθήνησι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. »

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.
Ὁ ἀντιπρόεδρος:
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἄγ. Μαυτζαβίνος.
Κ. Κοσμονάκος
Μιχ. Ε. Παρίσης.
Π. Μπούτος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

Τῆς 10 Φεβρουαρίου 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν μέ τινα διόρθωσιν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ ὁ Γεώργιος Ἀγγελόπουλος ἀπευθύνουσι πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράν, ὅπως αὕτη ἐκφράσῃ εὐχὴν περὶ μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου εἰς τὴν γενέτειραν γῆν, καὶ ἐνεργήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὥστε δέον πρὸς ταχυτέραν ἐκπλήρωσιν τῆς εὐχῆς ταύτης. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐστράφθη, ἵνα συντελῇ στενῶς εἰς ὁλοκλήρωσιν τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀναφορά, ἵνα λάβῃ αὕτη ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὸ περιεχόμενον, φροντίσῃ δὲ περὶ τῆς ταχυτέρας πραγματοποιήσεως τῆς ἀνωτέρω εὐχῆς.

Εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων χορηγουμένων δυνάμει τοῦ ΦΛΣΤ'. νόμου.

2) Περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων δυνάμει τοῦ ΦΝ'. νόμου.

3) Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ περὶ συνενώσεως τῶν ἐνεργητικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμου.

Ἔχουσι δὲ οὕτω·

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων.

Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦνται αἱ ὑπὸ τὰ ἐδάφια α, β', γ', δ', ε καὶ ἡ διατάξεις τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου ΦΛΣ'. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ ὑπὸ τὸ ἐδάφιον ζ' διάταξις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τὴν μηνιαίαν χορηγίαν δραχμῶν 20 εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς κοπῆς τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν τῷ στρατιωτικῷ σχολείῳ.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1 τοῦ Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1871.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων.

Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦνται αἱ ὑπὸ τὰ ἐδάφια α, καὶ δ', διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 νόμου ΦΝ', προσδιοριζομένων τῶν γραφικῶν ἐξόδων διὰ μὲν τὸ Ἀρχεῖον τῆς Νομοφυλακῆς εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα κατὰ μῆνα, διὰ δὲ τοὺς ἀντισυνταγματάρχας ἐπιθεωρητὰς εἰς δραχμὰς δέκα κατὰ μῆνα, καθ' ἃς καιρῶν ἐνεργοῦσι τὰς ἐπιθεωρήσεις.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ περὶ συνενώσεως τῶν ἐνεργητικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμου.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 8 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΣΕ'. νόμου τῆς 7 Ἀπριλίου 1867 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ὁ ἔλεγχος τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ἐξασκούμενος παρ' ἑνὸς τῶν παρὰ τῷ στρατιωτικῷ λογιστηρίῳ ἐπιξεργαστῶν, ἐκπληροῦντος συνάμα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου πληροῦνται κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἀναλογίαν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α, β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ μερίσματα τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς ἀποστρατείαν μεταβαινόντων ἀξιωματικῶν, τὰ ὁλοθήματα τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους χρεωλυσίων αἰχμαλώτων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, τὰ εἰς τὸ ἐπιστρεφόμενα μετοχικὰ κεφάλαια ἀναλογοῦν πρόσαυξημα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ ΧΟΔ'. νόμου, καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταμείου, ἐκτὸς τῆς τοῦ γραμματέως.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

Ἐπομένως ὁ πρόεδρος ὑπομνήσας τὴν ἐν τινι παρελθούσῃ συνεδριάσει ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὅτι οἱ βουλευταὶ δέον νὰ ἔρχωνται τὴν 1 ὥραν μ. μ. ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὑποβληθεῖσα προσθήκη ὡς ἀκροτελεύτιον ἄρθρον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθείσης τῆς προσθήκης ταύτης, εἷς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος, ἀναστάς, κυχαρίστησε πρῶτον τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ἀκολούθως ὑπεστήριξε διὰ μακρῶν τὴν ἑαυτοῦ τροπολογίαν περὶ συστάσεως διοικητικῆς ἀστυνομίας ἐν ταῖς μεθορίοις ἐπαρχίαις καὶ περὶ διοργανώσεως εἰδικῶν σωμάτων πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας. Ἡ σύστασις διοικητικῆς ἀστυνομίας συντελεῖ μεγάλως εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ τῆς λῃστείας, διότι ἡ καταδίωξις κανονίζεται δι' ὀργάνων, ἅτινα εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσκωσι τὰς φωλεὰς καὶ τὰς σχέσεις τῶν λῃστῶν. Ἡ σύστασις δὲ εἰδικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἀποβλέπει συνάμα καὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ εἰς τὸ συμφέροντα τοῦ στρατοῦ· διότι ὁ στρατὸς διαμελιζόμενος κατὰ διάφορα ἀποσπάσματα καὶ εἰς διάφορα μέρη, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς παρεκτρίπεται εἰς καταχρήσεις καὶ ἀπόλυτει τὴν πειθαρχίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀσκεῖται εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια. Καταλήγων, παρακάλεσε τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν περὶ τούτων ἀναγκαίαν δαπάνην.

Λαβὼν τὸν λόγον ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παρετήρησε, ὅτι τὰς τροπολογίας ταύτας, ῥιζικὰς οὔσας καὶ σπουδαίας, δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις ἀμέσως καὶ ἄνευ τῆς προηγουμένης σκέψεως νὰ παραδεχθῇ, οὐδὲ πρέπει τοιαῦτα μέτρα νὰ συνδεθῶσι μετὰ νόμου προσκαίρου, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις σκοπεύει ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν μόνιμον λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου. Ἄλλως δὲ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ σήμερον καθίσταται ἀδύνατος ἕνεκα λόγων οἰκονομικῶν.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ὁ ἐκ Φθιώτιδος βουλευτὴς ἀπέσυρε τὰς τροπολογίας αὐτοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὴν προσθήκην ὡς ἀκροτελεύτιον ἄρθρον, μὲ τὴν διασάφησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἀπαγορεύεται εἰς τὸν στρατιώτην νὰ εἰσέρχηται εἰς τὰς οἰκίας τῶν πολιτῶν, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιστάσει τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου του. Ἡ προσθήκη αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Ἡ πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας τεταγμένη στρατιωτικὴ δύναμις τοποθετηθήσεται εἰς μονίμους στρατιωτικοὺς σταθμούς.

Ὁ ἀριθμός, ἡ θέσις καὶ ἡ περιφέρεια τῶν σταθμῶν ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, αἱ δ' ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου αὐτῶν ἐνεδρεῖαι καὶ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ κινήσεις θέλουν ἐνεργεῖσθαι χωρὶς νὰ εἰσέρχωνται οἱ περιπολοῦντες στρατιῶται ἐν τοῖς χωρίοις.

Ἡ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομημάτων τῶν μονίμων σταθμῶν, ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν ὑπαρχόντων κτιρίων ἀπαιτουμένη δαπάνη καταλογισθήσεται ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Β, ἄρθρου 1, τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1871. »

Ἀναγνωσθὴ κατόπιν καὶ ἡ περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἐπὶ τῇ καταδιώξει τῆς λῃστείας ἀριστευσάντων ἀξιωματικῶν πρότασις ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς. Ἡ δὲ Βουλή, ἀποῤῥίψασα τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν, παρεδέξατο ταύτην ὡς τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἀκροτελευτίου ἄρθρου, μὲ τὴν διασάφησιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως ταύτης δὲν χορηγεῖται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς ἀξιωματικούς· εἶναι καὶ κατὰ βούλησιν, ἀλλ' ὅτι, ὁπόταν πρόκηται νὰ πληρωθῇ δυνάμει τοῦ νόμου κενὴ τις θέσις, ἡ συμπλήρωσις νὰ γίνηται δι' ἑνὸς τῶν ἀριστευόντων κατὰ τὰς λῃστείας ἀξιωματικῶν, ἐξαιρουμένων οὕτω τῶν συνήθων τῆς ἀρχαιότητος διατυπώσεων. Ἡ προσθήκη αὕτη ἔχει ὡς ἑπεται·

« Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προβιβάσῃ στρατιωτικοὺς κατ' ἐκλογὴν ἀποδεδειγμένους ἀριστεύσαντας καὶ φονεύσαντας ἢ συλλαβόντας λῃστὴν ἐπικηρυγμένον, ὁπόταν χρεία θέσις ἐν τῷ στρατῷ. »

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου, ἐν ᾗ συνεδριάσει μείναντος ἐκκρεμοῦς, ἐπενεχθεῖσαι τροπολογίαι τῆς Κυβερνήσεως, ἃς ἡ Βουλή, μετὰ βραχείαν συζήτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ γ' ἐδαφίου, παρεδέξατο· καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς τὸ ἄρθρον·

« Ἄρθρ. 9. Διοικητικοὶ, δικαστικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἢ ἄλλοι ὑπάλληλοι δημόσιοι ἢ ὑπηρέται, ἐπιτετραμμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἢ καλούμενοι ἀρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μερίμνων ἀναγομένων εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτῆς, καὶ ἀλιγωροῦντες περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τούτων, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ καταδίωξις συνεπάγεται τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν καὶ τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ τρία τοὐλάχιστον ἔτη.

ἔτη. Ἡ καταδίκη τῶν στρατιωτικῶν συνεπάγει τὴν εἰς ἀργίαν μεταθεσιν δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς θέσεως.

Αἱ ποιναὶ αὗται καταγινώσκονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ὑποτέθη δημόσιοι λειτουργοὶ ἤθελον τιμωρηθῆ πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν.

Τὰ περὶ στρατιωτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν νεονομοθετημένα διατηροῦνται ἐκ πλείστει ἰσχύϊ, πλὴ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀφείλει, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ § τοῦ παρόντος ἄρθρου παραπτωμάτων, νὰ ὑποβάλλῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται νὰ διατάξῃ, ἂν ἐγκρίνῃ, περαιτέρω ἀνάκρισιν ὡς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τοῦ κατηγορουμένου στρατιωτικοῦ.»

Ἤρξατο εἶτα ἡ ἐπὶ τῆς τροπολογίας εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἑνὸς τῶν βουλευτῶν ψυχωτέρας συζητήσεως. Ὁ ὑποβαλὼν τὴν τροπολογίαν βουλευτὴς, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι δέον νὰ διακρίνωμεν τὰ ἀδικήματα τῶν στρατιωτικῶν, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ὑποβάλλονται κατ' ἀνάγκην εἰς τὰ στρατοδικεῖα, ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων, ἅτινα, διαπραττόμενα κατὰ πολιτῶν, πρέπει νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, καθόσον τοῦτο δὲν ἅπτεται τῶν στρατιωτικῶν νόμων, οὐδὲ ἐγγίζει τὴν φιλτάτην τοῦ στρατοῦ.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι πρὸ τοῦ συμφέρον τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κλάδου ἀνάγκην νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐπιθυμῶ, ἠκολούθησε, τὴν ἄρσιν τῶν διακρίσεων καὶ τῶν προνομίων ἀπὸ τῆς ἐλλ. κοινωνίας, πλὴν δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ψηφίσωμεν νόμον γενικὸν περὶ τούτου· ζητεῖται νὰ ὑπαγάγωμεν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ στρατοῦ, ὅπερ, κακοηχούμενον καὶ προκαλοῦν τὴν ἰδίαν ζωήν, ῥρουρεῖ τὴν δημοσίαν τάξιν. Καὶ ἀληθές, ὅτι συμβαίνουσιν ἀτοπήματά τινα, ἀλλ' ἐκ τούτων δὲν πρέπει νὰ ἀχθῶμεν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ἥτις, ἐνσπείρουσα τὴν δυσπιστίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως στρατιώτην διὰ τῆς νέας ταύτης δικαιοδοσίας, δύναται νὰ χαλαρώσῃ τὴν καταδίωξιν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν λιποταξίαν· ἄλλως δὲ τοιαῦτα μέτρα, καθιερούμενα ἐς νόμων ἔκτακτον καὶ πρόσκαιρον, εἶναι πεπλασμένα καὶ ἐπικίνδυνα.

Μετὰ μακρὰν εἴσετι συζήτησιν, καθ' ἣν πολλοὶ ἐλάλησαν ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον καὶ ὑπεστηρίξαν τινὲς μὲν τούτων

τὴν ὑπαγωγὴν τῶν κατὰ πολιτῶν ἐγκληματούντων στρατιωτῶν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ὡς ἡ χωροφυλακή, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν ἀστυνομικήν, ἄλλοι δέ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς συζήτησιν στρατιωτικοῦ γενικοῦ νόμου καὶ δὲν εἶναι συνετὸν δι' ἑνὸς νόμου πρόσκαιρου νὰ διχοτομήσωμεν τὸν στρατόν, γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Στεργιόπουλον καὶ Βαρδιτζιώτην, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε, κατὰ τὸ εἰς πρωτόκολλον ψηφοφορίας, τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 65 κατὰ 31, ἀρνηθέντων 5.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Ταρσιμώκου ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

Χ. Μ. Θεοδώρου ..... Ο	Κ. Λαμπρινόπουλος .....
Δ. Κ. Μιχαλόπουλος ..... ἀρν.	Κωνστ. Κοσμοπάκος ..... Ο
Ἀντ. Βενιζέλος	Θεόδ. Τσαντιτάκης ..... Ο
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	Ἰωάν. Σαφάκας .....
Ν. Π. Καΐρης	Ν. Κατσιακιώνης .....
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ν	Ἀριστ. Λυδωρίκης .....
Ν. Τσώκρης ..... Ο	Ν. Παπαμιχαλόπουλος .....
Α. Ζαΐμης ..... Ο	Ἰω. Καπιτσίνης .....
Α. Δακιόπουλος	Γ. Πλάτης ..... Ν
Ἰω. Λέκας ..... Ο	Α. Σ. Μήτσας ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Δ. Τσιτσάρας ..... Ν
Σκαρλ. Σούτσος ..... Ο	Κ. Γιαλλάσης .....
Ἡρ. Α. Πετράκης ..... Ο	Ι. Μανωλίδης ..... Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ν	Εὐθ. Γουδέλης ..... Ο
Α. Ἴσκος	Κ. Λομβάρδος .....
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Α. Γαΐτης, ψωμοκάρδης .....
Δ. Γριβέας	Σπ. Λεοντιάρακης ..... Ο
Π. Πετιμεζᾶς	Ἰω. Σπύλιος Βάρκας .....
Α. Μαγγίνας ..... Ο	Ι. Γρυπάκης ..... Ν
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Ἀνδρ. Λάγιανος ..... Ο
Κ. Πλυμπούτας	Α. Κριεζιώτης ..... Ο
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο	Θ. Δαμαλίζης .....
Χ. Ῥηγόπουλος ..... Ν	Ἐπ. Κρεστενίτης .....
Ἰω. Ῥούλιος ..... Ν	Α. Πετραλιάς .....

Δ. Κλίμακας	Δ. Σαρρηγιάννης .. .. Ο
Λ. Κατσίνας	Ν. Βαρδιτζιώτης .. .. Ο
Άναγ. Δημητρίου	Ίω. Βαλασόπουλος .. .. ..
Γ. Δελένδας	Ν. Θ. Δεώπουλος ..... Ο
Σπ. Μαλασπίνας ..... Ν	Άναστ. Κορφιωτάκης .. ..
Γ. Μ. Βαλλιάνος ..... Ο	Σπ. Κοπανίτσας .....
Κ. Δ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Γ. Λάππας ..... Ο
Μ. Παΐζης ..... Ο	Φ. Ι. Φίλωνος .. ..
Θρ. Χαΐμης ..... Ο	Γερ. Σίρδος ..... Ο
Άθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Σπ. Βαλαωρίτης .. .. Ο
Α. Διαμαντόπουλος ..... Ο	Α. Σταματόπουλος .. .. ..
Γ. Παπαδαῖος ..... Ο	Δ. Τσαμόπουλος .. .. Ο
Ίω. Σοφιανόπουλος .. .. Ο	Θ. Γεωργίου .. ..
Γ. Περρωτᾶς	Ίω. Παπαζαφειρόπουλος .... Ν
Κ. Δαγρὲς .. .. Ν	Ίω. Ταμπακόπουλος .....
Ίω. Φλέσσας	Χ. Α. Χριστόπουλος .....
Α. Κοντόσταυλος ..... Ο	Δ. Ζέγγελης .. .. Ο
Δ. Λένωσας	Π. Κ. Μανέτας .. .. Ο
Γ. Παπανικολάου ..... Ο	Ήλ. Φλέσσας .. .. Ν
Ίω. Μπαλάρας .. .. Ο	Άθ. Κατριβάνος .. .. Ο
Ν. Μ. Κοζαδῖνος	Ίω. Παναΐσης .....
Ν. Άγγελίδες ..... Ο	Γ. Μαλέας .. .. Ο
Ι. Πολυλᾶς ..... Ν	Ν. Παγκράτης .. .. Ο
Α. Παπαδᾶτος	Κ. Κοκκινώρης .. .. Ν
Ίω. Τοπάλης	Ν. Καρύδης ..... Ο
Ίω. Δεληγιάννης	Έπ. Δεληγεώργης .....
Έπαμ. Καμπερόπουλος	Γ. Γουλιμᾶς ..... Ν
Άνδρ. Νοταρᾶς	Άλεξ. Κουμουνδοῦρος .. .. Ο
Σ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο	Περ. Μπούτος ..... Ο
Άναστ. Δημητριάδης	.. ..
Α. Μεταξᾶς ..... ἀρν.	Ίω. Προβελέγγιος .. .. Ο
Σ. Μονόπωλης	Ίω. Ταταράκης .. .. Ν
Α. Μαντζαβῖνος .. .. ἀρν	Α. Ῥαυτόπουλος .. ..
Γ. Δρακονταειδὴς ..... Ν	Μ. Δαμιρᾶλης .....
Α. Ῥαπτάκης ..... Ν	Κ. Κρίσπης .. .. Ο
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο	Ν. Φαρμάκης .. ..
Κ. Πανάρετος ..... Ο	Α. Γουντήρης .. ..
Α. Καρδαμᾶς	Εὐθ. Πλαστήρας .....
Θ. Θεοδωρογιάννας	Γρηγ. Δημητριάδης .. .. ..
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν	Κ. Εὐθυμιόπουλος .. ..

.. ..	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .... ..
Κίμων Χριστοδούλου .. .. Ο	Γ. Κούτσης .. ..
Δ. Σαράβας ..... Ο	Γ. Μπούμπουλης ....
Α. Καπετανάκης	Δ. Χρηστίδης .. ..
Μιχ. Καπετανάκος .. .... Ο	Π. Σεβαστόπουλος .....
Ίω. Κατσάκος	Α. Βαφιαδάκης ..... Ν
Χ. Χριστόπουλος	Ίω. Ζαλώνης .....
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .. .... Ο	Μ. Ε. Παρίσης .... Ο
Α. Παπαλέξης ..... Ο	Ἰάκ. Παξιμαδῆς ....
Π. Κωσταντᾶς ..... Ν	Σ. Σωτηρόπουλος .. .. Ο
Θ. Ῥωμαῖος .. .. Ν	Δ. Πονηρόπουλος .....
Ν. Λοῦβρος ..... Ν	Άθ. Γρηγοριάδης .. .. Ο
Γ. Ἰακωβάτος	Β. Σκαλτσοδῆμος .....
Χ. Ἰακωβάτος	Κ. Στεργιαλόπουλος .. .... Ν
Μ. Χαριτάτος	Στ. Κοριζῆς .....
Α. Μουρίκης	Ν. Πιπῖνος .. ..
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..
Λ. Καραλίβανος .. .. Ο	Ίω. Καλογιάννης .....
Π. Τζαμάλας .. .. Ο	Θ. Γκίκας .. .. Ο
Περ. Καλαμογδάρτης .. .. Ο	Δ. Χατζῖτκος .....
Θ. Κανακάρης ..... Ν	Δ. Τσιριμῶκος .. .. Ν
Γ. Ῥοῦφος	Γ. Δυοβουνιώτης .. ..
Γ. Πράτσικας	Γ. Ζουλούμης .. .. Ο
Α. Μισυρλῆς .. .. Ο	Δ. Κριεζώτης .... Ο
Δ. Τριγγέτας	Δ. Οἰκονόμου .. .. Ο
Γ. Δελλαπόρτας .. .. Ν	Κ. Πετσάλης .. .. Ο
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ..	Μ. Λβέροφ .....
Ίω. Δεστούνης ..... ὀρν.	Κ. Νικόδημος ..... Ν
Κ. Ἐπιφανίου	Ίω. Κοτσιᾶς ..... Ν
Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ν	

Μεθ' ὃ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Ἄγγ. Μαντζαβῖνος.

Κ. Κοσσοβάκος.

Μ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

τῆς 12 *Φεβρουαρίου* 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 1 μ. μ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπάρχει προσθήκη γραφεῖσα δι' ἄλλης χειρὸς, ἥτις δὲν δύναται νὰ μονογραφηθῇ, ἔχουσα οὕτω· «Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεράνθη νὰ συστηθῇ στενῶς εἰς ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀναφορὰ, ἵνα λάβῃ αὕτη ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν τὸ περιεχόμενον, φροντίσει δὲ περὶ τῆς ταχυτέρας πραγματοποιήσεως τῆς ἀνωτέρω εὐχῆς.»

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Σύρου ὑπέβαλε πρότασιν νόμου, ὡς ἕπεται, περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπαγορευομένων γάμων, ἣν ἐδικαιολόγησε διὰ βραχέων.

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον 1. Οἱ συναφθέντες ἐν τῇ πλαγίᾳ γραμμῇ γάμοι μεταξὺ μὲν τῶν ἐξ αἵματος ἀπὸ τοῦ πέμπτου μετὰ τῶν ἑπομένων, μεταξὺ δὲ τῶν ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν ἀπὸ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ μετὰ τῶν ἑπομένων, ὧν ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ δὲν προεκάλεσε τὴν ἀκύρωσιν ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτῶν, ἀπολαμβάνουσι διὰ τῆς τοιαύτης τοῦ ῥηθέντος χρόνου παρελεύσεως ὅλας τὰς ἐννόμους συνεπείας τῶν μὴ κεκωλυμένων γάμων.

Ἄρθρον 2. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἑνὸς ἐκ τῶν συζύγων δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ εἰσαχθῇ παρ' ὁποιουδήποτε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων αἴτησις περὶ ἀκυρώσεως τοιούτου γάμου, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν παρῆλθεν ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτοῦ τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τελεσθέντας γάμους.

Ἄρθρον 4. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ βουλευταὶ

Γ. Μπούμπουλης.
Κ. Θεοδώρου.
Γ. Μ. Βαλλιάνος.
Μιχ. Παρίσης.
Ν. Νοταρᾶς.
Α. Βαφιαδάκης.
Ἰακ. Παζιμαδῆς.
Κ. Κοσμάκος.
Ν. Κατρῆς.
Θ. Κανακάρης.»

Τοῦ δὲ προέδρου ὑπομνήσαντος εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ, τὰ κανονίζοντα τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς τῶν προτάσεων, ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν πρότασιν ταύτην εἰς τύπωσιν.

Ἀναγνωσθείσης εἶτα ἀναφορᾶς τινος τοῦ Δημητρίου Μαρκίδου, ἐνοικιαστοῦ ὑδρομύλου ἐν Ἀμφίσσῃ, ἐξαιτουμένου τὴν ὑπαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπιψηφισθέντα νόμον περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως, καὶ παραπεμφθείσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἠτήσατο νὰ προταχθῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, καὶ νὰ ἐπιταχθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν. Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινεν, ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσε νὰ ἰσχύῃ ἀπὸ τῆς 1 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου τὸ περὶ ἀμοιβῶν τῶν φονευθέντων ἐν τῇ καταδιώξει τῆς λῃστείας ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ὑπεσχέθη νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατάλογον τῶν φονευθέντων ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου περὶ λῃστείας νόμου.

Συζητήσεως γενομένης καὶ ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας καὶ τεθείσης εἰς ψηφοφορίαν τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἡ διάρκεια τοῦ νόμου ὁρίζεται εἰς δύω ἔτη, παρῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων. Εἶπε δὲ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε τὸν νόμον προσωρινὸν, διότι ἀντίκειται πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ποινικοῦ Λικαίου, ὅτι ἡ λῃστεία θὰ καταστραφῇ, ἐὰν καὶ ἡ ὅμορος ἐπικράτεια συμπράξῃ εἰλικρινῶς, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἔπραξεν, ἀντὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς διακοινώσεις καὶ νὰ ἐπιῤῥίπτῃ δι' ἀκριβῶν ἐκθέσεων καθ' ἡμῶν μομφὴν ἀδίκου κατηγορίας. Ἀναγράφοντες τὴν προσωρινότητα τοῦ νόμου, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ἐν τῷ νόμῳ, ἀνομολογοῦμεν τὴν μέριμναν ἡμῶν πρὸς καταστροφὴν τῆς λῃστείας· ἐνῷ, καθιεροῦντες τὸν νόμον τοῦτον ὡς διαρκῆ νόμον τοῦ κράτους, ἀναγράφομεν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἀρχὰς ἀλλοτρίας πρὸς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην. Θεωρήσας τελευταῖον ἀνεπαρκῆ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου διὰ δύω ἔτη, ὡς ἔχει τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπρότεινε νὰ αὐξηθῇ ἡ διάρκεια αὐτοῦ εἰς ἔτη τέσσαρα.

Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποδεχθέντος τὴν πρότασιν αὐτοῦ, ἑτέρου δὲ ὑποστηρίξαντος τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων.

Οὕτω δὲ τὸ τελευταῖον ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ παράντος Νόμου ὁρίζεται εἰς τέσσαρα ἔτη. »

Ἀρξαμένης ἑπομένως συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ μεταλλείων τοῦ Λαυρίου, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀναβὰς τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ συσταθεῖσα πρὸς ἐξέτασιν τῶν μεταλλείων, ὑπέβαλεν ἔκθεσιν πολύπλοκον ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον εἰσέτι δὲν ἐσχημάτισεν ὡρισμένην γνώμην· ἠτήσατο δὲ ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ὅπως τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἐπὶ ὠφελίμῳ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ λαοῦ. Ἀκολούθως διεξῆλθεν ἱστορικῶς τὴν ὑπόθεσιν προσθείς, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ, ὑποβαλὼν αἴτησιν περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων ἐνθείου μολύβδου, ἔλαβε τὴν παραχώρησιν. Ἐπίσης δι' ἑτέρας αἰτήσεως ἔλαβε καὶ ἑτέραν ἔκτασιν μεταλλείων, τὸ δὲ ποσὸν τῆς παραχωρηθείσης αὐτῷ ἑκτάσεως ἀναβαίνει εἰς 14,550 στρέμματα γῆς· ἀλλὰ μετά τινα χρόνον ἡ Κυβέρνησις, ἕνεκα διαφόρων πληροφοριῶν, ἀπέστειλεν εἰς Λαύριον Γάλλον τινὰ γεωλόγον, ὅστις, ἐξετάσας τὸ μεταλλεῖον τῶν ἐκτάσεων ἐκείνων καὶ ἀναλύσας μέρος τῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χωμάτων, ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχον ποσότητα ἀργύρου σχετικῶς πρὸς τὴν ἐμπεριεχομένην ἐν ταῖς σκωρίαις, καὶ ἀπεφάνθη, ὅτι τὰ τῆς ἐπιφανείας χώματα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μεταλλεῖα ὑπαγόμενα εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον. Συνεπείᾳ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς Παρισσίους πρὸς ἀνάλυσιν ἐκ τῶν χωμάτων ἐκείνων, τὸ δὲ ἐξαχθὲν ποσὸν τοῦ ἀργύρου ὑπερεβῆ πᾶσαν προσδοκίαν· ἀλλὰ θεωρεῖται ὡς πιθανὸν τὸ λειανθησόμενον τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναλύσεως. Πρὸς τοῦτο δὲ ἠκολούθησεν ὁ ὑπουργὸς συνεστήθη καὶ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ, ἥτις ὑπελόγισε τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας χώματα εἰς 6 ἑκατομμύρια καὶ 700 χιλ. τόνων καὶ ἀνεκάλυψε δι' ἀναλύσεως, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ἐξ αὐτῶν ἐξαγομένου μετάλλου ὑπερβαίνει κατὰ τόνον τὸ δεκαπλάσιον ποσὸν τοῦ μετάλλου, ὅπερ περιέχουσιν αἱ σκωρίαι, ἢ κατ' ἐλάχιστον ὅρον τὸ διπλάσιον. Δύω, προσέθηκε, ζητήματα προκύπτουσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· πρῶτον μέν, ἐὰν τὰ χώματα ὦσι μεταλλεῖον, ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ μόνον κατὰ νόμον 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἢ δέκα τοῖς 0|0, ἐὰν τὸ μεταλλεῖον κεῖται ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς· δεύτερον δὲ, ἐὰν τὸ μεταλλεῖον περιέχῃ ἔνθειον μόλυβδον κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς ἑταιρίας, ἢ ἀνθρακικὸν, ὡς ἀπεφάνθησαν οἱ

ἐξετάσαντες τὸ μεταλλεῖον. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι τὰ χώματα ταῦτα δὲν θεωροῦνται μεταλλεῖον, καὶ ὅτι ὁ μόλυβδος εἶναι ἀνθρακικός· ἑπομένως, ὅτι ἡ ἑταιρία Ῥοῦ οὐδὲν ἔχει ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα. Πρὸς τὴν ἔκθεσιν δὲ ταύτην συμφωνεῖ καὶ ἑτέρα ἐπιτροπὴ νομομαθῶν ὡς καὶ ὁ δικαστικὸς σύμβουλος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς προσθέτει ἐπὶ τούτοις, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ἐξαχθησόμενον ποσὸν ἐκ τῶν χωμάτων ἐκείνων θέλει ὑπερβῆ τὰ 224 ἑκατομμύρια δραχ. καὶ ὑπολογίζει τὰ ἔξοδα τῆς ἀνακαμινεύσεως εἰς 94 ἑκατομμύρια, πλὴν ἀντὶ πάντων τούτων ἡ ἑταιρία Ῥοῦ ἰσχυρίζεται, ὅτι τὰ βεβαιούμενα στερεῦνται ὑποστάσεως καὶ προτείνει δι' ἀναφορᾶς νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐπὶ τῶν μεταλλείων καὶ τὰ ἐργοστάσιά της ἀντὶ 20 ἑκατομ. πληρωτέων εἰς 10 ἔτη. Ἡ δὲ Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς δισταγμοὺς περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἑτέρου ἐρωτήσαντος, ἂν ἐλήφθησαν μέτρα προληπτικὰ κατὰ τῆς ἀνακαμινεύσεως τῶν χωμάτων, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἀρνηθέντος νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐπερωτήσας. Πρόκειται, εἶπε, περὶ σπουδαιοτάτου ζητήματος, ἐφ' οὗ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα σύντονα, ὅπως προλάβῃ μεγάλην ζημίαν. Ἡ ἑταιρία Ῥοῦ δὲν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν χωμάτων, ἅτινα δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον, καὶ δὲν ἔπρεπε διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ πλοῦτον ἐθνικόν. Τὰ χώματα ταῦτα δὲν ἀπαιτοῦσι κόπους καὶ δαπάνας, ἀλλ' εἶναι ἕτοιμος θησαυρὸς, παραδοθεὶς εἰς ξένας χεῖρας. Ὅθεν ἡ Βουλὴ δικαιοῦται νὰ ἀναλάβῃ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ὅ,τι ἀφηρέθη παρανόμως ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου· προβάλλουσα τὸν νομικὸν ὅρον τῆς ὑπερόγκου βλάβης, δύναται νὰ στερήσῃ τὴν ἑταιρίαν τὸ παραχωρητήριον· ἀλλὰ δὲν πρέπει εἰς τοῦτο νὰ βραδύνῃ, διακινδυνεύουσα σπουδαῖα συμφέροντα. Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε,

α) Νὰ ἐμποδισθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς πᾶσα ἀνακαμίνευσις τῶν χωμάτων.

β) Νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος πᾶσα παραχώρησις, διότι ἀντιβαίνει εἰς τὸν νόμον ὡς πρόξενος ὑπερόγκου βλάβης.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν ἐνιοι μὲν ὑπεστήριζαν τὴν πρότασιν τοῦ ἐπερωτήσαντος, ἄλλοι δὲ ἐξέθηκαν τὰς σπουδαίας ὠφελείας, ἃς ἡ ἑταιρία Ῥοῦ ἀπολαμβάνει ἐκ τῆς ἀνακαμινεύσεως τῶν χωμάτων καὶ ἕτεροι, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ

ἀναμιχθῇ εἰς τὰ δικαιώματα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, παραδεχομένη τὴν πρότασιν τοῦ ἐπερωτήσαντος, ἀλλὰ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν σπουδαίαν πρόνοιαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων κατὰ τὴν 22 τρέχοντος μηνός.

Κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ κηρύξῃ πατεπείγον τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον αὐτοῦ περὶ πιστώσεις τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου τοῦ 1871. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῇ καὶ συζητηθῇ κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Μετὰ τοῦτο ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου περὶ τῶν λόγων τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη· ἀλλὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν θεωρήσαντος ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀσθενοῦντος, ἡ Βουλὴ, τῇ ἐπινεύσει τοῦ ἐπερωτήσαντος, ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν 18 τοῦ Φεβρουαρίου ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ δώσῃ τὰς δεούσας πληροφορίας ἐν ἀνάγκῃ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐὰν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν δυνηθῇ νὰ παρευρεθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην.

Ἤρξατο τελευταῖον ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ἐθνικῆς γῆς θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γεωργικῆς τάξεως· ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πᾶσαι αἱ Κυβερνήσεις καὶ αἱ Συνελεύσεις εἰργάσθησαν σπουδαίως, ἡ δὲ Κυβέρνησις τοῦ πρώην βασιλέως ἐνόμισεν, ὅτι ἔλυσε τὸ ζήτημα διὰ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως, ὅστις παντελῶς ἀπέτυχε, διότι οἱ συντάξαντες αὐτὸν, ἀγνοοῦντες τὸν τόπον, ἐνεφοροῦντο μόνον ὑπὸ ταμιευτικοῦ πνεύματος. Σεβόμενος, προσέθεκε, τὰς ἀποφάσεις τῆς τελευταίας Συνελεύσεως, ἥτις ἀνέγραψεν εἰς τὸ Σύνταγμα τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἐμελέτησα ἐπὶ πολὺ αὐτὸ καὶ συνέταξα νομοσχέδιον, ὅπερ, ὑποβληθὲν εἰς τὸ καταργηθὲν συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐμελετήθη ἐμβριθῶς. Τὸ συμβούλιον μάλιστα συνέταξεν ἔκθεσιν ἀξίαν πολλῶν ἐπαίνων καὶ κατάρτισε νομοσχέδιον· ἀλλὰ τὸ ἤδη ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιόν μου διαφέρει τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου, διότι δὲν ἀπαιτεῖ τὴν καταμέτρησιν τῆς γῆς. Παραδέχθην, ὅτι ἡ διανομὴ τῆς γῆς δύναται νὰ παραχωρηθῇ

ἄνευ καταμετρήσεως, διότι ἄλλως ὑπῆρχεν ἀκατόρθωτος, ἐλλειπόντων μέσων καὶ μηχανικῶν· ἐπίσης παρεδέχθην, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δικαστικὰς διενέξεις, περὶ ὧν ἠθέλησε νὰ προνοήσῃ τὸ συμβούλιον, ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸ ἀνεύθυνον εἰς πᾶσαν δικαστικὴν διαφοράν. Τὸ συμβούλιον ὡσαύτως ἐπροτίμησε τὴν ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν ἑκάστου τεμαχίου γῆς, ἀλλ' ἐγὼ διῄρισα τὰς γαίας ἑκάστου χωρίου εἰς δύο τάξεις, εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικὰς ἐπ' εὐκολίᾳ τῶν ἐκτιμήσεων. Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου μία μόνον παρουσιάσθη τροπολογία, ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ναυπακτίας, ἥτις δύναται νὰ καταστρέψῃ τὴν γεωργικὴν τάξιν. Προτείνει τὴν δωρεὰν παραχώρησιν τῶν γαιῶν εἰς πάντα Ἕλληνα· ἀλλ' ἡ δωρεὰ δὲν συνάδει μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ εἶναι ἄδικος καὶ ἄτοπος. ἅ. μὲν, διότι τὰ ἔθνη δὲν δύνανται ὡς τὰ ἄτομα νὰ χαρίζωσι τὴν περιουσίαν των, β'. δὲ διότι ἕκαστος δὲν συνεισφέρει ἐξίσου εἰς τὰ δημόσια βάρη· ἑταμένως δὲν πρέπει νὰ λάβῃ ἴσον μερίδιον. Ἐθνικὴ γῆ, ἀκολούθησε, διαθέσιμος ὑπάρχει μόλις 4 ἑκατομ. στρεμμάτων, ἀναλογοῦσι δὲ 10 στρέμματα εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν· ὥστε ἐὰν 50 χιλ. γεωργικαὶ οἰκογένειαι λάβωσιν ἀνὰ 10 στρέμματα, θέλουσι ζημιωθῇ ἐπαισθητῶς, μὴ δυνάμεναι νὰ ζήσωσι διὰ τοσούτου ποσοῦ γαιῶν· αἱ ἄλλαι, αἱ μὴ γεωργικαὶ οἰκογένειαι, μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποκατασταθῶσι διὰ 10 στρέμματα γῆς, θὰ πωλήσωσιν αὐτὰ ἀντὶ τιμῆς εὐτελοῦς εἰς περδοσκόπους, οἵτινες, ἀποκτῶντες μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν, θὰ καταστήσωσι τοὺς γεωργοὺς δουλοπαροίκους.

Τελευταῖον κατέκρινε τὸ σύστημα τῆς ἐκποιήσεως τῆς γῆς διὰ δημοπρασίας, εἰπὼν, ὅτι ἡ γῆ δὲν διατίθεται ὡς τὰ ἄλλα πράγματα, ἀνέφερε δὲ διάφορα ἔθνη, ἅτινα, διαθέσαντα ἄλλως τὴν γῆν, ἀπεκατέστησαν τοῦτο ἕνεκεν τὴν ἑαυτῶν εὐημερίαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἶναι α'. ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ β'. ἡ συζήτησις περὶ πιστώσεων τῶν ἐξόδων Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου τοῦ 1871, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Κοσσοναχος,
Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

τῆς 13 *Φεβρουαρίου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς ἀπαρτίαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπικυρώθησαν

Ἐν τρώτοις ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὰς αἰτήσεις δύο Βουλευτῶν ἐκ Σάμης καὶ Λευκάδος, ἐξαιτουμένων ἄδειαν ἀπουσίας.

Εἶτα δὲ ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ πολλῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ πληρεξουσίων τῆς Κρήτης, αἰτούντων περίθαλψιν χρηματικὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἣν ἡ Βουλή, ἀποδεχθεῖσα εὐμενῶς, παρέπεμψεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω σύμβασιν μεταξὺ τοῦ κ. Σταυροπούλου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣν ὁ μὲν Σταυρόπουλος ὑπόσχεται ν' ἀποκαλύψῃ ἐφευρέσεις, καθιστώσας εὐωνοτέραν κατὰ πολὺ τὴν καλλιέργειαν τῶν σταφιδαμπέλων, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀμοιβὴν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν ἐφευρετὴν μετὰ διετῆ ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν τῶν ἐφευρέσεών του, παρεκάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ θεωρήσῃ αὐτὴν κατεπείγουσαν καὶ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς ἐπιψήφησίν της.

Τῆς Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτ. ὑπουργοῦ, ἡ σύμβασις ἀνεγνώσθη διὰ πρώτην φορὰν καὶ ἐγένετο δεκτή.

Ἐπομένως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ζητήσαντος νὰ προτιμηθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον αὐτοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 130 χιλιάδων πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἀμφιτρίτης, καὶ τῆς Βουλῆς ἀποδεχθείσης τὴν αἴτησίν του, ἀνέβη τὸ βῆμα εἰς τῶν Βουλευτῶν, ὅστις κατέκρινε τὸ νομοσχέδιον, εἰπών, ὅτι τὸ σκάφος εἶναι σαθρὸν καὶ ἐπικίνδυνον καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐπισκευασθῇ ἐνταῦθα, λόγῳ οἰκονομίας, ἀντὶ νὰ ἀποσταλῇ πρὸς ἐπισκευὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, διότι ἐνταῦθα καὶ ὑλικὸν ὑπάρχει κάλλιστον καὶ οἱ τεχνῖται θέλουσι προαχθῇ, ἐνῷ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δαπανηθήσεται ματαίως ὑπέρογκον ποσόν. Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ πλοῖον εἰς τὸν ἐν Πόρῳ ναύσταθμον. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀπήντησεν εἰς τὸν προλαλήσαντα, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἀρκούντως στερεόν, διότι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐξετάσαντος αὐτὸ εἰδήμονος καὶ τιμίου ναυπηγοῦ θέλει διατηρηθῇ δεκαετίαν ὅλην, ἤτοι πλέον τῶν νέων λεβήτων αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θὰ ἐπισκευασθῇ δι' ὀλιγωτέρας δαπάνης, τῆς αἰτουμένης πιστώσεως ἀρκούσης εἰς ὅλα τὰ ἔξοδα, καὶ ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Ναυσταθμου, ὢν λίαν

περιωρισμένον δι' οἰκονομίαν, δὲν ἔχει τεχνίτας διὰ τοιαῦτα ἔργα.

Μετὰ βραχείαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ Βουλευτὴς Νέων Ψαρρῶν ἀπέσυρε τὴν πρότασίν του, τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1871 χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχ. ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 130,000, καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «Κατασκευὴ λεβήτων Ἀμφιτρίτης».

Μετὰ τοῦτο ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε. Ἡ δὲ Βουλή, θεωρήσασα τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἑπομένως συζητήσιμον ἐφ' ἅπαξ, παρεδέχθη αὐτὸ ἄνευ ἀντιρρήσεως κατ' ἄρχὴν, κατ' ἄρθρον καὶ ἐν συνόλῳ, ἔχων ὡς ἑπεται·

«Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1871 χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις ἴση πρὸς δύο δωδεκατημόρια τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διανομὴ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως.»

Τελευταῖον ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως ἐθνικῆς γῆς.

Λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἠρώτησεν ἐν πρώτοις, ἂν ὑπάρχωσι διαγράμματα ὅλης ἢ μέρους τῆς ἐθνικῆς γῆς, πρὸς δὲ καὶ προσωπικὸν μηχανικῶν καὶ γεωμετρῶν ἀνάλογον πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου· τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι διαγράμματα μὲν ἐλλείπουσι, γεωμέτραι δὲ καὶ μηχανικοὶ εἰσὶ περὶ τοὺς τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα, ἠκολούθησεν, ὅτι ἐν ἐλλείψει διαγραμμάτων καὶ γεωμετρῶν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀπορρίψῃ κατ' ἀρχὴν ἢ τουλάχιστον νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς καταλληλοτέραν ἐποχὴν, διότι ἤδη τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀπραγματοποίητον καὶ διότι καθιερῷ κτηματίας μίαν μόνην τάξιν πολιτῶν, ἐνῷ αἱ κατὰ καιροὺς βουλαὶ καὶ συνελεύσεις ἠθέλησαν κτηματίας ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας. Καταλήγων, ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Έτερος, βουλευτὴς Ναυπακτίας, ἀπέσυρε τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ, εἰπών, ὅτι ἀποσύρει αὐτήν, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔλαβεν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν, καὶ τοι παραδέχεται τὰς βάσεις της, καὶ θεωρεῖ τὸ νομοσχέδιον ὡς σύλησιν τῆς περιουσίας τοῦ λαοῦ, φρονῶν, ὅτι ἡ γῆ ἀνήκει εἰς τοὺς πολίτας καὶ οὐχὶ εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄλλος δὲ ἠρώτησε τί θὰ λάβωσιν οἱ ἀγωνισταὶ, ὑπὲρ ὧν ἐργάζηται ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγῶνος, ἀφοῦ ἡ ἐθνικὴ γῆ διανεμηθῇ.

Πρὸς τοὺς προλαλήσαντας ἀπήντησε ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι οὐδαμῶς εἶναι ἐφικτὴ ἡ διανομὴ τῆς γῆς εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, οὔσης ἀδυνάτου τῆς ἐξώσεως τῶν κατόχων, ὅτι διὰ τῶν ὑπαρχόντων γεωμετρῶν δύναται νὰ παραγματοποιηθῇ ἡ διανομὴ τῆς γῆς κατὰ μικρόν, ὅτι ἡ γῆ δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς πολίτας, ἀλλ' εἰς τὸ δημόσιον, περιελθοῦσα εἰς αὐτὸ δικαιώματι πολέμου καὶ διατιθεμένη ὑπ' αὐτοῦ ἐλευθέρως ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως· ἑπομένως οὐδεμία σύλησις θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν καὶ ὅτι οἱ ἀγωνισταὶ δύνανται ἢ νὰ λάβωσιν ἀκαλλιεργήτους γαίας, ἢ τίτλους χρηματικοὺς ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆς, διότι μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγῶνος θέλει γίνει εἰδικὸς νόμος ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν.

Μετὰ βραχεῖαν ἀκόμη συζήτησιν ἐγένετο ἔνστασις ὑπό τινος, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ μὴ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 15 Φεβρουαρίου 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 Μ. Μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς·

1.) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25, ἐδάφ. 2 τοῦ ΦΛΒ'. τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

2.) Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας τοῦ ἔτους 1871.

3.) Ὑπὸ τινὸς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου πρότασις νόμου περὶ ἐπιβολῆς ἰσοβίων δεσμῶν εἰς ἃς περιστάσεις κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ συντάγματος ἡ κεφαλικὴ ποινή.

4.) Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ περὶ συγχωνεύσεως τῶν συμβολαιογραφείων εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖα γ'. καὶ δ'. τάξεως.

5.) Ὑπὸ ἐννέα βουλευτῶν πρότασις νόμου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐκ τῶν συνταξιούχων τῆς Ἰονίου πολιτείας· καὶ

6.) Ὑπὸ ἓξ βουλευτῶν ἑτέρα πρότασις νόμου περὶ περιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπουργείων εἰς τὸν ἀριθμόν, ὅστις ὑπῆρχε κατὰ τὸ ἔτος 1850.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὰ εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς κατὰ τὸν κανονισμόν, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25, *ἐδαφ.* 2, *τοῦ νόμου ΦΛΒ'. τῆς στρατιωτικῆς ποιν. νομοθεσίας.*

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 25, ἐδάφ. 2, τοῦ νόμου ΦΛΒ'. περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἀπὸ 19 Μαΐου 1860 τροποποιεῖται ὡς ἕπεται·

«Ὁ πρόεδρος, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Οἱ δικασταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν τῇ φρουρᾷ τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, δύνανται δὲ νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων μετὰ ἐνιαύσιον δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν παύσωσι νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ φρουρᾷ ταύτῃ.»

Ἀθῆναι, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ. »

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ 1871 *ἔτος.*

Ὑποβάλλοντες πρότασιν νόμου περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, προστίθεμεν τὰς ἐξῆς διασαφήσεις σχετικῶς μὲ τὸν περὶ αὐτῶν νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ δύναμις ὁρίζεται κατὰ 1800 ἄνδρας ἐλάσσων τῆς τακτικῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἡ διαφορὰ δὲ αὐτὴ τῆς ἐλαττώσεως προέκυψεν ὡς ἐκ τῶν ληφθέντων οἰκονομικῶν μέτρων.

Ἡ δὲ στρατολογία ὁρίζεται εἰς 2,500 ἄνδρας, ὡς ἡ διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν νομοθετηθεῖσα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν διὰ τῆς ἀπογραφῆς συμπληρουμένων Σωμάτων ἀπαιτοῦνται διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 3700 περίπου ἄνδρες, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐλπίζεται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν κωλυστερούντων κληρωτῶν τῶν διαφόρων ἀπογραφῶν περὶ τοὺς 1200, διὰ τοῦτο αἰτοῦνται διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους οἱ ὡς ἀνωτέρω 2500. Τηροῦνται δὲ καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 μέχρι τοῦ 11, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, ποιναὶ διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ ἔτους 1851, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ΦΗΒ'. νόμον τῆς 19 Μαΐου 1860· πρὸς τούτοις δὲ καὶ αἱ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως διατάξεις τοῦ ΡΟΑ'· νόμου τῆς 30 Ἰανουαρίου 1867 περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας.

Ἀθῆναι, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1871.

Ἄρθρον 1.

Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1871 εἰς δωδεκα χιλιάδας ἑβδομήκοντα τρεις ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μουσικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1871 ἔτος εἰς δισχιλίους καὶ πεντακοσίους ἄνδρας.

Οἱ κληροῦχοι διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τοῦ κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις μέχρι τοῦ 11, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1871, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ΦΗΒ'. νόμον τῆς 19 Μαΐου 1860.

Ἰσχύουσι πρὸς τούτοις διὰ τὸ 1871 ἔτος αἱ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως διατάξεις τοῦ ΡΟΑ'. νόμου τῆς 30 Ἰανουαρίου 1867 περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Συντάγματος κατήργησε μὲν τὴν θανατικὴν ποινὴν ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, παρέλειψεν ὅμως νὰ ἐκφράσῃ τίνα ποινὴν ἤννόει ν' ἀντικαταστήσῃ εἰς τὴν τέως ἐπιβαλλομένην, καὶ ἐντεῦθεν σπουδάζει περὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ προέκυψαν ἀμφισβητήσεις.

Ἡ εἰς τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου τούτου βασιζομένη γνώμη, λαμβάνουσα ἐπίκουρον τὴν θεμελιώδη τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἀρχήν, ὅτι ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου προηγουμένως ὁρίζοντος αὐτήν, ἀρχή, ἣν πολὺ πρὶν ἡ τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα ἀναγράψῃ εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον τῶν Ἑλλήνων εἶχε καθιερώσει ὁ ποινικὸς νόμος, πρὸ πάσης ἄλλης αὐτοῦ διατάξεως αὐτὴν προτάξας, ὑπεστήριζεν εὐπροσώπως, ὅτι, προκειμένου περὶ ἐπιβλητέας ποινῆς, δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἀναπληρωθῇ ἡ σιωπὴ τοῦ νομοθέτου διὰ τῆς λογικῆς ἑρμηνείας, καὶ κατέληγεν ἑπομένως εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἰς τὰ μὲ θανατικὴν ποινὴν τιμωρούμενα πολιτικὰ ἐγκλήματα, οὐδεμία ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ μετὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Συντάγματος καινοτομηθέντα. Ἡ δὲ ἐναντία γνώμη ἐπεκαλεῖτο τὸν ἀναμφισβήτητον ἰσχυρισμόν, ὅτι

ὁ νομοθέτης τοῦ 1864, καινοτομήσας περὶ τὴν ποινὴν τῶν πολιτικῶν ἐκλημάτων, δὲν ἐσκόπει ἀναντιρρήτως ν' ἀφήσῃ αὐτὰ ἀτιμώρητα, καὶ ἐπομένως ἡ εἰς αὐτὰ ἐπιβλητέα ποινὴ ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ ἦναι ἡ ἀμέσως ἑπομένη τῆς καταργηθείσης.

Ἐπὶ τῶν γνωμῶν τούτων προκληθεὶς νὰ ἀποφανθῇ ὁ Ἄρειος Πάγος, ἠσπάσθη, ὡς εἰκός, τὴν ἔχουσαν ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸν νοῦν τοῦ νομοθέτου καὶ εἰς ἄτοπα μὴ ἀπάγουσαν. Ἵνα ὅμως ἐκλείψῃ ἐφεξῆς πᾶς δισταγμὸς περὶ τοῦ ἀξιοποίνου τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἀναγκαῖον ἔκρινα ὅπως ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου δοθεῖσα ἑρμηνεία περιβληθῇ νομοθετικὸν κῦρος· εἰς τοῦτο ἐνισχύθην ἔτι μᾶλλον, ὁπόταν παρετήρησα, ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς εὑρεθέντες περιστάσεις, τὸ αὐτὸ ἔλαβον μέτρον. Καὶ ἐκεῖ ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις τοῦ 1848 διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Συντάγματος κατήργησε τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, χωρὶς ῥητῶς νὰ ὑποκαταστήσῃ ἄλλην τινὰ ποινήν· καὶ ἐκεῖ ἡ αὐτὴ ἀμφισβήτησις ἐγεννήθη, καὶ τὸ Ἀκυρωτικὸν διὰ τῆς ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1849 ἀποφάσεώς του ἔλυσεν αὐτὴν ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν ὁ Ἄρειος Πάγος· καὶ ἐκεῖ τέλος, προκειμένου περὶ ζητήματος, ἀφορῶντος τὸ ἀξιόποινον τῶν βαρυτέρων κατὰ τῆς πολιτείας ἐγκλημάτων, δὲν ἐνόμισαν φρόνιμον νὰ ἐπαναπαυθῶσιν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἀλλ' ἐκύρωσαν αὐτὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1850 νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συνετάχθη τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν ψῆφον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Οἰτύλου
Δ. ΣΑΡΑΒΑΣ.»

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Συντάγματος, θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1849 νόμος, τροποποιήσας τὸ ἄρθρον 235 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καθ' ὃ οἱ εἰρηνοδίκαι δὲν ἐλάμβανον μισθὸν προσδιορισμένον, ἀλλὰ τὰ τέλη καὶ τὰ δικαιώ-

ματά των, ἀφωμοίωσεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους· διαιρέσας δὲ τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τέσσαρας τάξεις, ἐκανόνισε μιᾶς ἑκάστης τὴν μισθοδοσίαν. Παρῆλθον ἔκτοτε δύο δεκάδες καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, αἱ ἀνάγκαι τοῦ βίου ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἐπαισθητῶς ὑπερετιμήθησαν, καὶ οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης ὑπαλλήλων, οἵτινες εἰσὶ μὲν οἱ τελευταῖοι ἐν τῇ δικαστικῇ ἱεραρχίᾳ, ἀλλ' ὅμως περιβέβληνται καθήκοντα λίαν σπουδαῖα καὶ μεγάλως ἐπιδρῶσιν ἐπί τε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινοτικοῦ βίου καὶ τὴν διάπλασιν τῶν δημοσίων ἠθῶν.

Ὀλιγωρία τοιαύτη, ἐξακολουθοῦσα καὶ μετὰ τὸν νόμον τῆς 28 Μαΐου 1859, δι' οὗ, ἐν ᾧ πυξήθησαν οἱ μισθοὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, σμικρόν τι προσετέθη εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν εἰρηνοδικῶν Β'. τάξεως, καὶ τῶν τῆς Γ'. καὶ Δ'. τάξεως εἰρηνοδικειακῶν γραμματέων, ἤθελεν εἶσθαι ἀντικρυς ἀδικία.

Ἡ ἀνωμαλία αὕτη δὲν διέλαθε τὴν προσοχὴν τῆς τελευταίας Ἐθνικῆς Συνελεύσεως· ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1864 ἐπιτροπὴ κατέδειξε τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν εἰρηνοδικείων, ἀλλ' ἐμφορουμένη ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῶν μεγάλων οἰκονομιῶν, δὲν ἠδύνατο νὰ προτείνῃ αὔξησιν δαπάνης καὶ ἠρκέσθη νὰ συστήσῃ ἵνα, ἐμέχρις οὗ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους ἐπιτρέψωσι ῥιζικωτέραν τοῦ πράγματος θεραπείαν, καταργηθῶσιν αἱ θέσεις τῶν συμβολαιογράφων, τί μὴ εἰς πάντα, τοὐλάχιστον εἰς τὰ Γ'. καὶ Δ'. τάξεως εἰρηνοδικεῖα, καὶ ἀνατεθῶσι τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, οἵτινες οὕτω, πρὸς τῇ διὰ τοῦ νόμου τῆς 29 Ἰανουαρίου 1849 κανονισθείσῃ ἀνεπαρκεῖ μισθοδοσίᾳ των, θ' ἀπήλαυον καὶ τοῦ αὐτοῖς ἀναλογοῦντος μερίσματος ἐκ τοῦ ἐν τῇ συμβολαιογραφικῇ αὐτῶν ὑπηρεσίᾳ καταναλισκομένου ἐνσήμου χάρτου. Ἡ γνώμη αὕτη ἐγένετο δεκτὴ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄνευ τινος ἀντιρρήσεως, ἀλλὰ μὴ περιβληθεῖσα νομοθετικὸν κῦρος δὲν ἔλαβε πρακτικὴν ἐφαρμογήν· εἰς τοῦτο ἀποσκοπεῖ τὸ εἰς τὴν Ὑμετέραν ψῆφον ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, ἔχον ὡδέ πως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Οἰτύλου

Δ. ΣΑΡΑΒΑΣ.»

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ συγχωνεύσεως τῶν συμβολαιογραφείων εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα Γ'. καὶ Δ'. τάξεως.

Τὸ ἄρθρ. 168 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑπομένως·

Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου εἰρηνοδικείου καθεδρεύει τοὐλάχιστον εἷς συμβολαιογράφος· ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς τὰ Γ'. καὶ Δ'. τάξεως εἰρηνοδικεῖα, καθὼς καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει διωρισμένος συμβολαιογράφος, τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐκπληροῖ ὁ εἰρηνοδίκης· κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τακτικοῦ συμβολαιογράφου.»

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον μοναδικόν.

Αἱ χορηγηθεῖσαι καὶ χορηγηθησόμεναι συντάξεις εἰς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας δι' ὑπηρεσίας προσενεχθείσας εἰς αὐτὴν δὲν ἐπιβαρύνουσι τὸ Ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων τῆς Ἑπικρατείας, ἀφ' οὗ χρόνου τοῦ ταμείου ἐκείνου ἡ περιουσία ἐξηντλήθη.

Γ. Α. Βακαλόπουλος, Α. Μιχαλόπουλος, Ι. Β. Ῥοΐλὸς, Α. Ἀντωνόπουλος, Χ. Ῥηγόπουλος, Α. Ι. Κρεσσενίτης, Φ. Ἰω. Φίλωνος, Σπ. Μαλασπίνας.»

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπουργείων περιορίζεται εἰς ὃν ἀριθμὸν ἀνέβαινε τὸ 1850.

Γ. Α. Βακαλόπουλος, Α. Μιχαλόπουλος, Χ. Ῥηγόπουλος, Α' Διαμαντόπουλος, Φ. Ἰω. Φίλωνος, Σπ. Μαλασπίνας.»

Εἶτα ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κληροδοτημάτων, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν, καὶ ἔχει οὕτω·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἐπιτροπὴ ἐπεξεργαθεῖσα τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαι-

δεύσεως ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, δι' οὗ καταργοῦνται αἱ παρὰ τὰ κείμενα χορηγηθεῖσαι ἐκ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων ὑποτροφίαι, καὶ ὁρίζονται 100 000 δραχμαί, εἶνα δαπανῶνται δὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἐν πρώτοις μὲν ἀπονέμει τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἥτις, συνειδυῖα τὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὴ καλῶς γενομένην μέχρι τοῦδε χρῆσιν τῶν ἱερῶν τούτων χρημάτων, ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην.

Παραδεχομένη δὲ ὡς δικαίαν τὴν κατάργησιν τῶν ὑποτροφιῶν, διότι δὲν ἐχορηγήθησαν αὐταὶ διὰ διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ κείμενα, μεταρρυθμίζει μὲν τὸ πρῶτον ἄρθρον ὡς ἔπεται· προσδοκῶσα δὲ τὴν ὅσον οὔπω ἐπιψήφισιν τοῦ εἰδικοῦ νόμου περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον χρήσεως τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων, ἀπέχει ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου.

« Ἄρθρον 1.

Αἱ ὑφισταμέναι ἐκ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων ὑποτροφίαι καταργοῦνται. Δὲν ὑπάγονται δὲ εἰς κατάργησιν αἱ χορηγηθεῖσαι·

α') Εἰς ὑποτρόφους σπουδάζοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ.

β') Εἰς ὑπότροφα κοράσια, διδασκόμενα ἐν τῇ Φιλεκπαιδευτικῇ Ἑταιρίᾳ ἢ παρθεναγωγείῳ τινί, ὅμως αὐταὶ διατηροῦνται μέχρι τέλους τοῦ παόντος σχολικοῦ ἔτους.

γ') Εἰς ὑποτρόφους διορισθέντας κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς τελευταίας θελήσεως τῶν ἀειμνήστων κληροδοτῶν.»

Ἓν δὲ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς προτείνει· 1) αἱ μὲν χορηγηθεῖσαι τῶν ὑποτροφιῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τ. ἔ. καὶ ἐντεῦθεν νὰ καταργηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε, αἱ δὲ προγενέστεραι ἀπὸ τῆς 30 τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου· 2) Εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σπουδάζοντας, καταργουμένης ὡσαύτως τῆς ὑποτροφίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἂν οὗτοι δὲν ἐγένετο κατὰ τὰ κείμενα, νὰ χορηγηθῶσι δι' ἔξοδα ἐπανόδου δραχμαὶ 100· 3) Αἱ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ ὑποτροφίαι ὡσαύτως νὰ καταργηθῶσιν ἀπὸ τῆς 30 τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου, ἂν δὲν ἐγένοντο κατὰ τὰ κείμενα· 4) Νὰ προστεθῇ 2 ἄρθρον, ἀπαγορεῦον ἀπολύτως δαπάνην ἐκ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων.

Κατὰ ταῦτα μεταρρυθμίζεται τὸ νομοσχέδιον οὕτω·

« Ἄρθρ. 1. Τῶν ἐκ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων ὑποτροφιῶν αἱ μὲν χορηγηθεῖσαι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ ἐντεῦθεν καταργοῦνται ἀπὸ τοῦδε, αἱ δὲ προγενέστεραι ἀπὸ τῆς 30 τοῦ

προσεχοῦς Ἰουνίου. Δὲν ὑπάγονται εἰς κατάργησιν αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς ὑποτρόφους ὁριζομένους διὰ τῆς τελευταίας βελήσεως τῶν ἀειμνήστων κληροδοτῶν.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σπουδάζοντας ὑποτρόφους χορηγοῦνται δι' ἔξοδα ἐπανόδου δραχμαὶ τετρακόσιαι.

Ἄρθρ. 3. Μεχρισοῦ νόμος εἰδικὸς κανονίσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων τόκων πᾶσα δαπάνη ἀπαγορεύεται.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1871.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Α. Βακαλόπουλος. Α. Καραλίβανος.
Α. Α. Μπουρλῆς. Ι. Δεστούνης.
Ν. Βαρβιτσιώτης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Α. Διαμαντόπουλος.

Ἐπίσης δὲ ὑπεβλήθη αἴτησις ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Κυκλαδίας, δι' ἧς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησ. ὑπουργεῖον παρακαλεῖται νὰ παρουσιάσῃ κατάλογον τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ τῇ Ῥιζαρίῳ σχολῇ ὑποτρόφων, ἐπιστατῶν κτλ. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ταύτης εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργεῖον.

Ἀναγνωσθείσης κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ Α. Βελέντζα, ἀπομάχου ἐπιλοχίου, δι' ἧς αἰτεῖται τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεώς του κατὰ τὴν 20 ἑκάστου μηνὸς καὶ παραπεμφθείσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν, εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν ἑκάστου σώματος πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων· ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν συνήνεσεν εἰς τοῦτο.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν εἰς παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ἵνα αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης παρουσιάσωσιν ἐνώπιον αὐτῆς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου. Ἐπειδὴ δέ, καὶ τοι παρελθούσης τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἡ ἔκθεσις αὕτη δὲν προσήχθη, παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἐγγράψῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο νομοσχέδιον εἰς τὴν ἡμερησίαν διατοξίν, καὶ νὰ προβῇ εἰς συζήτησιν αὐτοῦ κατὰ τὰ προαποφασισθέντα **ἄνευ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπιτροπῶν.**

Γενομένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργοῦ, καθ' ἣν πολλοὶ μὲν εἶπον, ὅτι αἱ ἐπιτροπαί, καὶ ἰδίως ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Δικαιοσύνης, κατεγίνοντο εἰς ἐπεξεργασίαν, καὶ ἠτήσαντο τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου, ἄλλοι δὲ ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο κατεπείγει, διότι ἄνευ αὐτοῦ οἱ νόμοι περὶ φυτειῶν καὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς, οὐ μόνον θέλουσιν καταστῇ ἀνεφάρμοστοι, ἀλλὰ θέλουσι δημιουργήσει καθυστερήσεις πολλῶν ἑκατομμυρίων, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ παρεδέχθη νὰ ἐγγραφῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἑπομένως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν παρακαλέσαντος τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου, εἷς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας συνέστησε τὴν ταχείαν ἐκτύπωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Λαυρίου ἐγγράφων, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρεκάλεσε νὰ ἀνατεθῇ αὐτῷ ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῶν, εἰς ὃ ἡ Βουλὴ συνήνεσε.

Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς. Ἐξαντληθείσης τῆς συζητήσεως εἰς παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἥτις ἀπερρίφθη δι' ἀναστάσεως.

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ 1 ἄρθρου, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν οἰκονομικῶν ὑπεστήριξε τὴν ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφ. τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς εἰπών, ὅτι πολλοὶ ἐνήλικες ζῶντες ἐν τῇ οἰκογενείᾳ δὲν πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσι παντὸς δικαιώματος, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν συνήνεσεν εἰς τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνας νὰ ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ 2 ἐδαφ. ἡ φράσις «ἐκτὸς τῆς πατρικῆς οἰκίας καὶ».

Ἕτερος ἐθεώρησε μετὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην περιττὸν τὸ ἀ ἐδάφιον καὶ ἀπέκρουσε τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς· ἄλλος δὲ ἐζήτησε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 2 ἐδαφίου.

Μετὰ ὀλιγοχρονίαν δὲ συζήτησιν τὸ ἄρθρ. 1 ἐγένετο δεκτόν,

ἀπαλειφθείσης τῆς φράσεως « ἐκτὸς τῆς πατρικῆς οἰκίας καὶ» καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον 1. Δικαίωμα μετοχῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσι·

ά.) Πᾶς πολίτης Ἕλλην ἔγγαμος.

β'.) Πᾶς πολίτης Ἕλλην ἐνῆλιξ, ζῶν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἢ περιουσίας.

γ'.) Πᾶσα χήρα πολίτου Ἕλληνος.

δ'.) Τὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἀνήλικα ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς, ὡς καὶ τὰ ὀρφανὰ χήρας, ἐλθούσης εἰς δεύτερον γάμον.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀτέκνου χήρας περιορίζεται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἡ ἔχουσα τέκνα χήρα, ἐλθοῦσα εἰς δεύτερον γάμον, στερεῖται παντὸς δικαιώματος. Ἐὰν δ' ἐξήσκησεν ἤδη τὸ δικαίωμα διαρκούσης τῆς χηρείας της, αἱ δυνάμει αὐτοῦ ἀποκτηθεῖσαι γαῖαι διανέμονται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων τοῦ πρώτου γάμου ἐξίσου».

Ἀναγνωσθέντος καὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ἠρώτησεν εἰς, ἂν οἱ πωλήσαντες γῆν ἐθνικὴν, δικαιοῦνται νὰ λαβωσιν ἑτέρας ἐθνικὰς γαίας. Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἐπανεύσαντος καὶ προσθέντος, ὅτι οἱ κάτοχοι φυτειῶν δύνανται νὰ λάβωσι καὶ ἐκ τῆς ἐθνικῆς γῆς μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁριζομένου πασῶν ἐν τῷ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς νομοσχεδίῳ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον, ἔχον ὡς ἕπεται·

« Ἄρθρον 2. Δὲν μετέχουσιν εἰς τὴν διανομὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν·

ά.) Οἱ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον προικοδοτηθέντες καὶ μὴ παραιτήσαντες τὰς εἰς προικοδότησιν λαχθείσας παρ' αὐτῶν γαίας κατὰ τὸν ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1855 περὶ τῶν ἐκπροικοκτησιῶν καθυστερούντων νόμον.

β'.) Οἱ Κρῆτες καὶ λοιποὶ ἄποικοι, οἵτινες ἔλαβον δωρεὰν ἐθνικὰς γαίας.

γ'.) Οἱ κάτοχοι φυτειῶν ἐπὶ ἐθν. ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν.

Ὅσοι ὅμως ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω τρισὶν ἐξαιρέσεσιν ἔλαβον ἢ κατέχουσιν ἐκτάσεις κατωτέρας τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 διαλαμβανομένης, δύνανται νὰ λάβωσι καὶ ἑτέρας γαίας μέχρι συμπληρώσεως».

Γενομένης μακρᾶς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὰς ἐπὶ τοῦ ά., β'. καὶ γ'. ἐδαφ. προπολογίας τῆς

ἐπιτροπῆς, ἀρεσθεῖσα εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφίου, ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν ἐξημερωθεῖσαι καὶ ἀναπτυχθεῖσαι ἀγριελαῖαι δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς συστάδην κειμένας ἀγριελαίας, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ γ'. ἐδαφίου, ὅτι περὶ τῶν ἐργαζομένων δύναται νὰ προστεθῇ διάταξις εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ὅτι αἱ πρὸ 10 ἐτῶν μὴ καλλιεργηθεῖσαι γαῖαι δὲν θεωροῦνται πρώτης ποιότητος καὶ ἑπομένως δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἔχοντας πιστωτικὰ γραμμάτια κτλ. Παρεδέχθη δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ δ'. ἐδαφίου τὴν ὡς ἕπεται προσθήκην· « Ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ τὸ δημόσιον δύναται νὰ τὴν ζητήσῃ πρὸ τῆς λήξεως.»

Ὡσαύτως παρεδέχθη ὡς 5 καὶ 6 ἐδάφ. τοῦ 3 ἄρθρου τας ἑξῆς προτάσεις, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

« Αἱ ἐπὶ δικαιοπραξίαις γαῖαι, αἱ παραχωρηθεῖσαι δυνάμει πιστωτικῶν γραμματίων ἢ ἄλλων νομίμων δικαιωμάτων, ἐκτὸς ἂν ἡ παραχώρησις ἀκυρωθῇ δικαστικῶς.

Ὅσαι ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι δὲν ἀνήκουσιν ἐν ὅλῳ εἰς τὸ δημόσιον, μέχρις οὗ διανεμηθῶσι.

Διὰ τὰς ἐξαιρουμένας, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τῆς παραχωρήσεως ἐθνικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς γαίας, περὶ ὧν διέλαβον αἱ § ε. καὶ ς'., ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ παρόντος νόμου, ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐποχῆς αἱ γαῖαι αὗται περιέλθουσιν ὁριστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, ὅπερ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπουρ. τῶν οἰκονομικῶν.»

Ἐπίσης παρεδέχθη καὶ 7 ἐδάφ., ὅπερ, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Αἱ μετὰ τὴν διανομὴν περιελευσόμεναι εἰς τὸ δημόσιον γαῖαι παραχωροῦνται εἰς ἅπαντας τοὺς κατόχους τῆς ἀδιανεμήτου ἐκτάσεως ἀναλόγως τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα κατεῖχεν ἕκαστος πρὸ τῆς διανομῆς.

Ὁ τρόπος τῆς παραχωρήσεως θέλει κανονισθῇ διὰ βασιλικοῦ Διατάγματος.»

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ προσθηκῶν καὶ μεταρρυθμίσεων κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον·

« Ἄρθρον 3. Διανεμηταὶ εἰσὶν ἅπασαι αἱ καλλιεργούμεναι καὶ καλλιεργήσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι, ὡς καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μονῶν καὶ ἐπισκοπῶν. Ἐξαιροῦνται,

ά.) Τὰ δάση κατὰ τὰ προσδιωρισμένα ἢ προσδιορισθησόμενα ὅρια αὐτῶν καὶ αἱ συστάδην κείμεναι ἀγριελαῖαι.

δ΄.) Αἱ γαῖαι, ὅσας ἡ κυβέρνησις διὰ Β. Διατάγματος ἤθελε προσδιορίσει πρὸς δημόσιον ἢ δημοτικὸν σκοπόν.

γ΄.) Αἱ γαῖαι, ὅσαι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς πραγματοποίησιν γραμματίων φαλαγγιτῶν, Κρητῶν, πυρπολητῶν, ὀρφανῶν ἢ ἄλλων, ἐὰν οἱ φέροντες τὰ γραμμάτια ταῦτα ὑποβάλωσι τὴν περὶ πραγματοποιήσεως αἴτησίν των πρὶν ἢ διὰ τὰς αὐτὰς γαῖας δοθῇ δήλωσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

δ΄.) Αἱ πολυετῶς ἐκμισθωμέναι ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ ἐκμίσθωσις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ λόγος διαλύσεως αὐτῆς.

Δύνανται ὅμως οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν ἐχόντων δικαιώματα ἐπὶ τῆς διανομῆς νὰ ζητήσωσιν ἐπ' αὐτῶν τὴν μερίδα των, ἀλλ' ἡ παραχώρησις δὲν ἐνεργεῖται, εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως, ἐκτὸς ἐὰν οἱ μισθωταὶ συναινέσωσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου, ἢ ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ δύναται τὸ δημόσιον νὰ τὴν ζητήσῃ πρὸ τῆς λήξεως.

ε.) Αἱ ἐπίδικοι γαῖαι, αἱ παραχωρηθεῖσαι δυνάμει πιστωτικῶν γραμματίων ἢ ἄλλων νομίμων δικαιωμάτων, ἐκτὸς ἂν ἡ παραχώρησις ἀκυρωθῇ δικαστικῶς.

ς΄. Ὅσαι ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι δὲν ἀνήκουσιν ἐν ὅλῳ εἰς τὸ δημόσιον, μέχρις οὗ διανεμηθῶσι.

Διὰ τὰς ἐξαιρουμένας, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τῆς παραχωρήσεως ἐθνικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς γαίας, περὶ ὧν διέλαβον αἱ παράγραφοι ε. καὶ ς΄., ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐποχῆς αἱ γαῖαι αὗται περιέλθωσιν ὁριστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, ὅπερ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

Αἱ μετὰ τὴν διανομὴν περιελευσόμεναι εἰς τὸ δημόσιον γαῖαι παραχωροῦνται εἰς ἅπαντας τοὺς κατόχους τῆς ἀδιανεμήτου ἐκτάσεως ἀναλόγως τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα κατεῖχεν ἕκαστος παρὰ τῆς διανομῆς.

Ὁ τρόπος τῆς παραχωρήσεως θέλει κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγμ.»

Ἐνταῦθα παρατηρήσαντός τινος, ὅτι παρὰ τὸν Πειραιᾶ ὑπάρχει ἐθνικὴ ἔκτασις ἐθνικῆς γῆς, παραχωρηθεῖσα κατὰ νόμον πρὸ εἰκοσαετίας εἰς τοὺς κατοίκους καὶ ἐρωτήσαντος ἂν καὶ ἡ γῆ αὕτη θὰ ὑπαχθῇ εἰς τοὺς περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμους, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι ἡ καταληφθεῖσα ἔκτασις θέλει παραχωρηθῆ εἰς τοὺς δαπανήσαντας ἐπ' αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου γενομένης ἐρωτήσεως ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, τινὲς μὲν συνέστησαν τὴν εἰς πλείονας τάξεις διαίρεσιν τῆς γῆς· ἄλλοι δὲ τὴν διαίρεσιν ἣν ὁρίζει τὸ νομοσχέδιον καὶ ἄλλοι νὰ τεθῇ ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς τιμῆς ἑκάστου στρέμματος εἰς 60 δραχ. πρὸς ἀποσόβησιν τῶν καταχρήσεων. Ἡ δὲ Βουλὴ κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρεδέχθη, ἀντὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου περὶ φυτειῶν μὲ τὴν προσθήκην, ὅτι αἱ ποτιστικαὶ γαῖαι διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις καὶ αἱ ξηραὶ εἰς τρεῖς. Οὕτω τὸ ἄρθρ. 4 ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 4. Αἱ διανεμόμεναι ἐκκλησιαστικαὶ καὶ ἐθνικαὶ γαῖαι διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικάς· καὶ ἡ μὲν κλάσις τῶν ποτιστικῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τάξεις, ἡ δὲ τῶν ξηρικῶν εἰς τρεῖς.

Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπή, συγκειμένη ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ἕνα δημαρχικὸν πάρεδρον ἢ τὸν ἀρμόδιον εἰδικὸν καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, διαιρεῖ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου χωρίου εἰς γενικὰς τοποθεσίας, ὄχι πλείονας τῶν ἓξ, καὶ περιγράφει ἐν πρωτοκόλλῳ ἀκριβῶς τὰ ὅρια ἑκάστης τοποθεσίας. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντάσσεται εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, τὸ δὲ ἕτερον κατατίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ ἑνὸς τῶν εὐπολητοτέρων καὶ νομιμοφρονεστέρων πολιτῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γαιῶν, προσδιορίζουσα κατὰ χωρίον ἓν μόνον τίμημα διὰ τὰς γαίας ἑκάστης τάξεως· συνάμα δὲ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῶν τοποθεσιῶν, ἀποφαίνεται εἰς ποίαν τάξιν πρέπει νὰ καταταχθῶσιν αἱ γαῖαι ἑκάστης τοποθεσίας.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον, ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημαρχεῖον καὶ τὸ οἰκεῖον παρίδρειον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου.

Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως δύναται πᾶς πολίτης νὰ φέρῃ ἐγγράφους ἐνστάσεις, παραδίδων τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν του εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν οἰκονομ. ἔφορον, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω δεκαημέρου προθεσμίας.»

Τὸ ἄρθρον 5 ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν μὲ τὴν ἐξήγησιν, ὅτι τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπαρχ. συμβουλίου δύναται νὰ ἀναπληρῇ καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἔχει δὲ ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρον 5. Γενομένων ἐνστάσεων, ἢ ἂν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κρίνῃ ἀναγκαῖον, γνωμοδοτεῖ ἑτέρα ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ὑφ' ἑνὸς πρωτοδίκου, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχ. συμβουλίου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δὲ γνωμοδοτήσεων ἀποφαίνεται τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἢ παραδεχόμενον τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζον ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν. Ἡ κατὰ τὴν γνώμην τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική, ὅταν δὲν γείνωσι κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμήσεως· ἐὰν αἱ γνῶμαι τῶν δύο ἐπιτροπῶν ὦσι σύμφωνοι, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων γνωστοποιοῦνται διὰ δηλοποιήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἐπὶ τέλους ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἄρθρ., εἷς ἐπρότεινε νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τῶν παραχωρουμένων γαιῶν εἰς 20 στρέμμ., ὅπως λάβωσι πλειότεροι πολῖται ἐκ τῶν ἐθν. γαιῶν, ἕτερος δὲ ἐπρότεινε νὰ αὐξηθῇ εἰς ἑκατὸν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 60 στρεμ. δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς γεωργικὰς οἰκογενείας καὶ ἄλλος νὰ ὁρισθῇ, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν γαιῶν, ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς τρεῖς χιλιάδας δρ., ὅπως κατ' αὐτὸν ὑπάρξῃ ἀκριβεστέρα καὶ δικαιοτέρα διανομή. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέκρουτε τὰς προτάσεις ταύτας, εἰπών, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ ποσοῦ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν θέλει ἐπιφέρει σκάνδαλα καὶ δυσκολίας, διότι οἱ κάτοχοι τῶν ἐθνικῶν γαιῶν θέλουσι παρεμβάλει μυρία προσκόμματα εἰς τὴν ἐφαρμογήν, καπηλευόμενοι τὸν νόμον, ἡ δὲ αὔξησις θέλει καταστήσει πολλοὺς γεωργοὺς ἀνικάνους εἰς τὴν καλλιέργειαν μεγάλης ἐκτάσεως γαιῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας καὶ οὐχὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς, ἠκολούθησεν, θέλων ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Τριπόλεως, ἐὰν αἱ γαῖαι ἐξετιμῶντο ἐκ τῆς παραγωγικῆς αὐτῶν δυνάμεως, ἀλλὰ πολλάκις τὴν ἀξίαν προσδιορίζει ἡ θέσις, ἡ ἔλλειψις γαιῶν καὶ ἄλλαι περιστάσεις. Ὥστε παραδεχόμενοι τὴν κατ' ἀξίαν διανομήν, θέλομεν καταστῆ προξενοι ἀδικημάτων, διότι ἄλλοι μὲν θὰ λάβωσι ὑπέρογκον ἔκτασιν γαιῶν, ἄλλοι δὲ ἐλαχίστην, μὴ δυναμένην νὰ διαθρέψῃ αὐτούς. Γενομένης ἔτι μακρᾶς συζητήσεως, καθ' ἣν

οἱ μὲν ὑπεστήριζαν τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, οἱ δὲ τὴν αὔξησιν τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως εἰς ἑκατὸν στρέμματα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνήνεσεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 80 στρεμμάτων. Οὕτω δὲ ὁ βουλευτὴς Περνασσίδος ἀπέσυρε τὴν πρότασιν αὐτοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ποσὸν τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως εἰς τὸ ποσὸν 80 στρεμ., ἀποβλέψασα πᾶσαν ἄλλην τροπολογίαν. Οὕτω τὸ ἄρθ. 6 ἐγένετο δεκτόν, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 6. Ὡς μέγιστος ὅρος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως γαιῶν εἰς ἕκαστον πολίτην Ἕλληνα ὁρίζεται ποσὸν ὀγδοήκοντα στρεμμάτων ξηρικῶν· αἱ ποτιστικαὶ λογίζονται ἀντὶ ξηρικῶν διπλασίας ἐκτάσεως.

Μεθ' ὃ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης,
Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 16 *Φεβρουαρίου* 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 μ. μ., ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀναβάλλεται ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν, ἐπειδὴ τὰ ἄρθρ. 2 καὶ 4 τοῦ περὶ διαθέσεως τῆς γῆς νομοσχεδίου, μὴ συμφωνολογηθέντα ἐγκαίρως, δὲν ἀντεγράφησαν ἐν αὐτοῖς.

Ἐν πρώτοις παρεχωρήθη εἰς τινα τῶν βουλευτῶν Ἠλείας ἄδεια δεκαπενθημέρου ἀπουσίας. Εἶτα δὲ ἕτερος βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 12 Ἰανουαρίου ὑπέβαλε πρότασιν νὰ χαρακτηρισθῇ ἐθνικὴ ὁδὸς ἡ φέρουσα ἀπὸ Ἀταλάντης εἰς Νέαν Ἑλλάνη, ἐζήτησε δὲ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο. Ἐγένετο δὲ δεκτὸν νὰ ἐγγραφῇ ὡσαύτως καὶ ἡ περὶ ἀπὸ Θουρίας μέχρι Μεγαλοπόλεως κατασκευῆς ὁδοῦ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Καλαμῶν.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἐπρότεινεν ἐπίσης τὴν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγραφὴν τῶν νο-

μοσχεδίων τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ἐπιτροπή, προσκληθεῖσα, δὲν συνῆλθεν, ὅπως τὰ ἐπεξεργασθῇ. Ἡ Βουλὴ συνήνεσεν ἐπίσης καὶ εἰς τοῦτο.

Ἄλλου παρακαλέσαντος τὴν Βουλὴν νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἀπολογισμὸν τῶν κεφαλαίων τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι ὑπεβλήθησαν οἱ ἀπολογισμοὶ δύο ἐτῶν, ὅτι κατασκευάζονται ἀμαξιτοὶ ὁδοὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ὅτι μόνον ἑνὸς ἔτους ἀπολογισμὸς ὑπολείπεται, ἕτερος ἠτήσατο νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ποῖον ποσὸν εἰσπράττεται ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ ποῖα τὰ ἐν αὐτῇ κατασκευαζόμενα ἔργα.

Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποσχεθέντος νὰ δώσῃ τὰς δεούσας πληροφορίας ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει, ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἠτήσατο νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ νομοσχέδιον αὐτοῦ περὶ προσώπων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀφοῦ εἰσέτι δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Ἀπαντήσαντος δέ τινος, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσις συνετάχθη καὶ ὑπολείπεται μόνον ἡ ὑπογραφὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅτι πρέπει νὰ ὑποβληθῇ προηγουμένως ἡ ἔκθεσις, ὅπως προβῇ εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ νομοσχέδιον περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν κατ' ἄρθρον καὶ ἐν συνόλῳ ἄνευ ἀντιρρήσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ εἷς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ 1867 εἶχεν ὑποβάλει πρότασιν σχετικὴν μὲ τὸ περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων νομοσχέδιον. Ὑποβάλλει δὲ καὶ ἤδη αὐτὴν ὡς προσθήκην ἀκροτελευτίων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν πρότασιν ταύτην εἰς τύπωσιν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Σταυροπούλου, δεικνύοντος, ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν σύμβασις δὲν προῆλθεν ἐξ ἰδιοτελείας αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος κοινῆς ὠφελείας, ἀνεγνώσθη διὰ δευτέραν φορὰν καὶ ἡ μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Κων. Σταυροπούλου σύμβασις, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ κατ' ἀρχὴν, κατ' ἄρθρον καὶ ἐν συνόλῳ. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δέ τινος, ὅτι ἐν τῇ συμβάσει ταύτῃ δὲν συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ἄλλαι ἀνακαλύψεις, ἃς ὑπό-

σχεται ὁ Σταυρόπουλος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι θὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν νόμον περὶ προνομίων, ὁ δὲ Σταυρόπουλος ἀξιοῖ προνόμιον ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνακαλύψεών του.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 7 ἄρθρ. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς συνήνεσεν εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ προπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ὅπως τεθῇ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου ἔχουσα ὡς ἑξῆς· «πᾶσα πώλησις κατοχῆς ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς εἶναι ἄκυρος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρ. ἐγένετο δεκτόν, ἔχον ὡς ἑπεται·

«Ἄρθρον 7. Προτιμῶνται εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν γαιῶν ἑκάστου χωρίου· α') πᾶς κάτοχος ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων γαιῶν· καὶ β') οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, οἱ μὴ κατέχοντες ἐθνικὰς γαίας, ἢ κατέχοντες ἑκτασιν κατωτέραν τῆς ὁριθείσης ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν διαθεσίμων γαιῶν παραχωρεῖται ἄνευ τινὸς προτιμήσεως. Πᾶσα πώλησις κατοχῆς ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς εἶναι ἄκυρος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.»

Ἐπὶ τοῦ 8. ἄρθρ. εἷς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας ὑπέβαλε προσθήκην, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότεινε νὰ συζητηθῇ αὕτη εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο, παραπέμψασα αὐτὴν εἰς τύπωσιν. Ἐπρότεινε δὲ ἐπίσης νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις «ἴσας δόσεις» ἡ φράσις «κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προσθήκης τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 8. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 προκαταβολῶν, ἀποδίδεται εἰς εἰκοσιὰξ ἐτησίας ἴσας δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας· ἑκάστη δόσις συνίσταται εἰς χρεωλύσιον 3 τοῖς ἑκατὸν καὶ 2 τοῖς ἑκατὸν τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος, πληρώνεται δὲ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παραχωρήσεως. Οἱ λαβόντες ὅμως τὰ παραχωρητήρια μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου πληρώνουσι τὴν πρώτην δόσιν τὴν 1 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὑποχρεοῦνται δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον.»

Τὸ ἄρθρ. 9 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 9. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῶν παραγωρουμένων γαιῶν δικαίωμα ὑποθήκης, ἀποκτώμενον διὰ τακτικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

Ἐὰν ἕνεκα καθυστερήσεως δόσεων γενῇ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος οὐ μόνον τὰς ληξάσας δόσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἐπομένων πρὸς ὁλοσχερῆ τοῦ τιμήματος ἐξόφλησιν· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐκπλειστηριάσμα δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπότισιν ὅλων τούτων, ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου· ὁσάκις δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ληξασῶν δόσεων, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὀφειλομένου ἔτι κεφαλαίου, ὁ νέος ἀγοραστὴς δύναται νὰ κρατήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων καὶ νὰ πληρώνῃ αὐτὰς κατὰ τὴν λῆξίν των· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ προσυπογράψῃ τὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων τούτων καὶ ν' ἀναλάβῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα κατατίθεται ἀμέσως καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀρχικὸν ὀφειλέτην.»

Ἐπὶ τοῦ 10 ἄρθρ. εἷς τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ἀντὶ «τριῶν μηνῶν» «ἓξ μηνῶν» διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν γεωργῶν. Τοῦ ὑπουργοῦ συναινέσαντος εἰς τοῦτο, τὸ ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῆς τροπολογίας, ἔχον ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρον 10. Πᾶς κάτοχος ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7, ἐὰν θέλῃ νὰ μεταστῇ τοῦ εἰς τὸν κάτοχον ἀπονεμομένου δικαιώματος, ὀφείλει ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖνται αἱ παρ' αὐτοῦ κατεχόμεναι γαῖαι, δήλωσιν περιέχουσαν·

α') Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β') Τὸ προσὸν ἐφ' οὗ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 στηρίζει τὸ δικαίωμά του.

γ') Τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν εἰς βασιλ. στρέμματα τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων γαιῶν, ὡς καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ κεῖνται.

δ') Ἐὰν ἡ γῆ ἦναι ποτιστικὴ ἢ ξηρική.

ε') Ἐπὶ τίνος τεμαχίου πρωτίμᾳ νὰ λάβῃ τὴν μερίδα του ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατέχει ἔκτασιν γαιῶν ἀνωτέραν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 μεγίστου ὅρου.»

Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θεωρήσαντος περιττὴν τὴν ἐπὶ τοῦ 11 ἄρθρ. τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ὑπονοουμένην, ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν καὶ τὸ 11 ἄρθρ., ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 11. Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυναψῇ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς δι' ἃς παρ' αὐτοῦ δηλωθείσας πρὸς ἀπόκτησιν γαίας, τριῶν μὲν δραχμῶν διὰ τὰς ποτιστικάς, μιᾶς δὲ καὶ ἡμισείας δραχμῆς διὰ τὰς ξηρικὰς κατὰ στρέμμα. Δήλωσις ἄνευ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἐὰν ὁ δηλῶν ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος τῆς ἐκλογῆς του.»

Ἐπὶ τοῦ 12 ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρόθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῇ συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον τροποποιηθὲν ἔχει οὕτω·

«Ἄρθρον 12. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος, ὀφείλοντα νὰ βεβαιώσῃ·

α') Τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ· καὶ

β') Ἐὰν ἔχῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσόντα.

Ἐκ τῶν δηλώσεων ἡ μία θεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἐπάρχου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δ' ἄλλη μένει παρὰ τῇ Ἐφορίᾳ. Αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ καὶ ἀποσπάσματα εἰς τ' ἀνάκοντα Παρεδρία.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ δημάρχου ὅπως βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος, ὁ δηλῶν κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του εἰς τὸν δήμαρχον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις ὀφείλει ἐπὶ ἀποδείξει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν δηλώσαντα ἐντὸς δύο ἡμερῶν προσυπογεγραμμένην τὴν δήλωσιν. Ἡ κοινοποίησις καὶ τὰ ἐπιδοτήρια συντάσσονται ἐπ' ἁπλοῦ χάρτου.»

Τὸ ἄρθρ. 13 ἐγένετο ὡσαύτως δεκτόν, μεταβληθείσης μόνον τῆς λέξεως «τριμήνου» εἰς «ἑξαμήνου» ἔχει δὲ ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 13. Οἱ μὴ δηλώσαντες κατοχοι ἐντὸς τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας θεωροῦνται ὡς παρητημένοι τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως, δυνάμενοι τοῦ λοιπου να ἐξασκήσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ μὴ κατόχου· αἱ δὲ παρ' αὐτῶν κατεχόμεναι γαῖαι διατίθε-ται ὡς καὶ αἱ μὴ κατεχόμεναι. Εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν τάσσονται καὶ αἱ κατ' ὑπέρβασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 μεγίστου ὅρου κατεχόμεναι.»

Ἐπὶ τοῦ 14 ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὴ ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς να τεθῇ, ἀντὶ τοῦ «Εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης», «Κἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας», καθὼς καὶ ἡ ἑτέρα τροπολογία νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ φράσις «καὶ τὰς ληξιπροθέσμους δόσεις» καὶ νὰ τεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «προκαταβολὴν» ἡ φράσις «δικαιοῦται ὅμως διὰ τὰς πληρωθείσας δόσεις ἀπὸ τὸν δικαστικῶς δικαιωθέντα.» Οὕτω δὲ τροποποιηθὲν τὸ 14 ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 14. Πᾶσα διένεξις περὶ κατοχῆς μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων, ἀξιούντων αὐτὴν, λύεται δικαστικῶς. Ἐν τούτοις διὰ τὰς ἀμφισβητουμένας παρ' αὐτῶν γαίας τὸ παραχωρητήριον ἐκδίδεται ὑπὲρ ἐκείνου, ὃν ἤθελε κρίνει δικαιούμενον ἐπιτροπὴ, συγκροτουμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας.

Ἂν δικαιωθῇ δικαστικῶς ἕτερος παρὰ τὸν λαβόντα, τὸ παραχωρητήριον ἀκυροῦται· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ ἀπόλλυσι μὲν τὴν προκαταβολὴν, δικαιοῦται ὅμως διὰ τὰς πληρωθείσας δόσεις ἀπὸ τὸν διὰ δικαστικῶς δικαιωθέντα.

Ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ περὶ πάσης διενέξεως, φερούσης τὰ ὅρια τῶν χωρίων.

Τὰ ἄρθρ. 15, 16 καὶ 17 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 15. Τὸ δημόσιον οὐδόλως εὐθύνεται, ἐὰν δηλωθεῖσαι καὶ παραχωρηθεῖσαι γαῖαι ἐκκινηθῶσιν ὑπὸ τούτου. Ὁ δὲ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ὑπογρεοῦται οὐχ ἧττον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπεφωνημένου τιμήματος.

Ἄρθρον 16. Ὁ ἁρμόδιος οἰκονομικὸς ἔφορος, τῇ συμπράξει ἑνὸς γεωμέτρου ἢ ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως, ἀφ' οὗ καταστα θῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν γαιῶν.

Διὰ πᾶν τεμάχιον συντάσσεται ἴδιον πρωτόκολλον καταμετρή-

σεως καὶ προθεσίας, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ τάξις εἰς ἣν ἀνήκει ἡ γῆ, τὰ πλευρικὰ μετρητὰ ὅρια, ἡ θέσις καὶ τὸ τυπογραφικὸν σχέδιον.

Ἄρθρον 17. Τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως μετὰ τῆς δηλώσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδίδει τὰ παραχωρητήρια καὶ διαβιβάζει αὐτὰ εἰς τὸν οἰκον. ἔφορον, ἀφοῦ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.»

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 18 ἄρθρου, εἰς ὑπεστήριξε τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰπών, ὅτι δέον νὰ συντάσσεται ἓν παραχωρητήριον δι' ὅσα δήποτε τεμάχια γῆς κατέχει ὁ γεωργὸς εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι τοῦτο θὰ γίνηται ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφικτὸν, εἰς ὃ ἀπέβλεψε καὶ ἡ Βουλή. Ἕτερος ἐπρότεινεν, ἀντὶ τῆς φράσεως «ἐντὸς δέκα ἡμερῶν» νὰ τεθῇ ἡ φράσις «ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν», ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέχθη. Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἐπρότεινε νὰ προστεθῶσιν ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου καὶ τὰ β'. καὶ γ'. § τοῦ 14 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου περὶ φυτειῶν διαγραφομένης ἐκ τῆς γ'. § τῆς φράσεως «καὶ αἵτινες ἐνεργοποιήθησαν μεταγενεστέρως.» Τῆς Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν προσθήκην τοῦ ὑπουργοῦ, τὸ ἄρθρ. 18 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν ἐγένετο δεκτὸν, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 18. Ὁ οἰκον. ἔφορος ἅμα λάβῃ τὰ παραχωρητήρια προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τὸν κάτοχον, ἵνα ὑπογράψῃ ἐντὸς 20 ἡμερῶν τὴν χρεωστικὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας μεταγράφει τὸ παραχωρητήριον, ἐγγράφει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν, καὶ παραδίδει τὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλεσι τοῦ χαρτοσήμου, τὰ δικαιώματα τῆς μεταγραφῆς καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης.

Ἐὰν ἐντὸς 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως δὲν ἐκδοθῶσι τὰ παραχωρητήρια, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐπικαρπίας ὅσοι τῶν κατόχων καταβάλωσι τὴν ἐνιαυσίαν δόσιν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως των.

Εἰς κύριοι γραμματίων οἱασδήποτε κατηγορίας, οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου προκαλέσαντες πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν τὴν καταμέτρησιν ἀσκεπῶν γαιῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξεδόθησαν παραχωρητήρια, ὁρίζουν νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀξιώσεις των ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν γαιῶν

τούτων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀναβάλλεται ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς.»

Τὸ ἄρθρ. 19 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 19. Ἐὰν ὁ κάτοχος δὲν ὑπογράψῃ τὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις, ἀπόλλυσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 προκαταβολὴν καὶ θεωρεῖται παρατηρούμενος τοῦ δικαιώματος τοῦ κατόχου, οἱ δὲ γαῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μὴ κατεχομένων.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 20 ἐγένετο δεκτή, τῇ συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ προσθήκη τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ἐπ' αὐτῆς τροπολογίαν· ἔχει δὲ οὕτω τὸ ἄρθρον ὡς διατυπώθη·

«Ἄρθρον 20. Ὅστις τῶν ἐχόντων προσόντα τοῦ ἄρθρου 1 πολιτῶν δὲν κατέχει ἐθνικὰς γαίας, ὡς καὶ ὁ κάτοχος γαιῶν κατωτέρας ἐκτάσεως τῆς ὁρισθείσης ἐν τῷ ἄρθρῳ 6, ἐὰν θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πλεονεκτημάτων ἐπὶ γαιῶν κειμένων ἐν τῷ χωρίῳ τῆς κατοικίας του, ὀφείλει ἐντὸς μηνός, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξετέθη ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 12, νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκον. ἔφορον δήλωσιν, περιέχουσαν,

α) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β) Τὸ χωρίον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου προτιμᾷ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ δικαίωμά του.

Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυναφθῇ πιστοποιητικὸν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου βεβαιοῦντος, ὅτι κέκτηται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου προσόντα, πρὸς δὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὁριζομένης προκαταβολῆς.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ δηλοῦντος, καὶ ἂν ἦναι ἀγράμματος ὑπὸ ἑτέρου τῆς ἐκλογῆς του· ἐκ τῶν δηλώσεων ἡ μία, θεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἐπιστρέφεται ἀμέσως εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δὲ ἑτέρα μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ.

Ἀριθμοῦνται τοῦ δημάρχου, ὁ ὁποῖος κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, δι' ἧς προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ βεβαιώσῃ τὰ προσόντα του, καὶ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει ὁ δήμαρχος ἐπὶ ἀποβολῇ νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν δήλωσίν του, ἐν ᾗ θὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεώς του. Ἐν

τούτων. Ἐν περιπτώσει ψευδοῦς διαβεβαιώσεως, ἐκτὸς τῆς ποιν. καταδιώξεως, ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσεις, δυναμένου τοῦ δηλοῦντος νὰ ζητήσῃ τὴν βεβαίωσιν τῶν προσόντων του ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας.»

Τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχοντα οὕτω·

«Ἄρθρον 21. Αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον ἴδιον δι' ἕκαστον δῆμον κατὰ σειράν, τὴν δὲ ἐσπέραν ἑκάστης ἡμέρας τὸ βιβλίον ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐφόρου καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ, περιλαμβάνον τὰς δηλώσεις ἑκάστης ἡμέρας, τοιχοκολλᾶται τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς ἐφορίας καὶ τοῦ δημαρχείου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 22. Ἐὰν τὴν αὐτὴν ἡμέραν δύο ἢ καὶ πλείονες ζητήσωσι διὰ τῆς δηλώσεως τὰς αὐτὰς γαίας, τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης καὶ πρὸ τῆς παραδοχῆς νέων δηλώσεων, αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσι κλήρωσιν δημοσίᾳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐφορίας, παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες ἐπὶ τούτῳ ὀφείλουσι νὰ παραμείνωσι.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κληρώσεως συντάσσεται πρωτόκολλον ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τῶν δηλώσεων, ὅπερ ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων· ἐὰν δὲ ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται περὶ τούτου μνεία. Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν παρευρεθῶσιν εἰς τὴν κλήρωσιν, προσκαλεῖται ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πρωτευούσης, ὅστις συμπράττει εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ ὑπογράφει τὸ πρωτόκολλον.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 23 προστεθὲν μετὰ τὴν λέξιν «ἐπιστρέφεται» ἡ λέξις «ἀμέσως» κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου ἡ φράσις «ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως». Οὕτω διατυπωθὲν τὸ ἄρθρ. 23, ἐγένετο δεκτὸν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 23. Εἰς τοὺς ἀποτυχόντας εἰς τὴν κλήρωσιν ἐπιστρέφεται ἀμέσως ἡ πληρωθεῖσα προκαταβολὴ καὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδώσωσιν ἑτέραν δήλωσιν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως.»

Τὰ ἄρθρα 24, 25, 26, 27, 28 καὶ 29 ἐγένοντο δεκτὰ ἐπίσης, προστεθεισῶν ἐπὶ μὲν τοῦ 26 ἄρθρ. τῶν λέξεων «τριῶν μηνῶν» ἀντὶ «ἑνὸς μηνός», ἐπὶ δὲ τοῦ 27ου ὁ ἀριθμὸς «23» μετὰ τὸν ἀριθμὸν «20», καὶ ἐπὶ τοῦ 28 αἱ λέξεις «τοῦ με-

φαλαίου» ἀντὶ τῶν λέξεων «τῆς ὀφειλῆς του». Τὰ ἄρθρα ταῦτα, οὕτω διατυπωθέντα, ἐγένοντο δεκτὰ καὶ ἔχουσιν ὡς ἕπονται·

«Ἄρθρον 24. Τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ ταμίου, καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ, ἀποσπάσματα δ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνήκοντα παραδρεῖα.

Ἄρθρον 25. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 16, 17, 18 καὶ 19 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν μὴ κατεχομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 26. Οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 1 πολῖται, μὴ κατέχοντες ἐθνικὰς γαίας ἢ κατέχοντες κατωτέρας ἐκτάσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁριζομένης, καὶ θέλοντες νὰ μετάσχωσι τῶν δικαιωμάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ γαιῶν κειμένων εἰς ἄλλα χωρία παρὰ τὸ τῆς κατοικίας των, ὀφείλουσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξετέθη ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ τὸ κατὰ ἄρθρον 24 ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον δήλωσιν.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 20—25 περὶ συντάξεως τῆς δηλώσεως, περὶ πληρωμῆς τῆς προκαταβολῆς, περὶ κληρώσεως κλπ. ἐφαρμόζονται ὁλοσχερῶς καὶ ἐπὶ τῶν δηλώσεων τούτων.

Ἄρθρον 27. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10, 20, 23 καὶ 26 προθεσμιῶν οὐδεμία δήλωσις πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν γαιῶν ἐκ τῶν παραχωρουμένων δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γίνεται δεκτή.

Ἄρθρον 28. Πᾶς ἐκ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δύναται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν εἴκοσιν ἐξ ἐτῶν νὰ ἐξαφλίσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 29. Αἱ ἀδιάθετοι μείνασαι γαῖαι μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διατίθενται εἴτε δι' ἐκποιήσεως κατὰ τοὺς περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμους, εἴτε δι' ἐκμισθώσεως».

Γενομένης δὲ βραχείας συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 30 ἄρθρου, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς ἐννοεῖται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ δικαίου. Ἕτερος δὲ ἐπρότεινε νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ τοῦ 22 ἄρθρ. τοῦ νόμου

περὶ φυτειῶν. Οὕτω ἡ Βουλὴ, τῇ ἐπινεύσει καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, παρεδέχθη ὡς ἄρθρ. 30 τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ νόμου περὶ ἐμπυτεύσεων μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ πηγάζῃ ἐκ δόλου ἢ βαθυμίας, ἀλλως οὐδὲν δικαίωμα παρέχει εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, ὅταν νομίσῃ ὑπερβολικὴν τὴν ἐκτίμησιν τῆς κατοχῆς· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 30. Πάντα τὰ μέλη τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιτροπῶν καὶ οἱ δημόσιοι καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος, ἐθέλουν δείξει ἀσυγγνώστον ἀμέλειαν ἢ καὶ ἁπλῆν βαθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν».

Ἑτέρου προτείναντος νὰ προστεθῇ εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις ὅτι οἱ ἔχοντες ἐξ ἀδιαιρέτου γαίας μὲ τὸ δημόσιον πρέπει νὰ πληρώσωσι μόνον τὴν γῆν τὴν ἀνήκουσαν μόνον εἰς τὸ δημόσιον, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀντέταξεν, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον δι' ἑτέρου ἄρθρου, καὶ ὅτι οἱ κατοχοὶ οἱ ἔχοντες συγκυριότητα μὲ τὸ δημόσιον θὰ λαμβάνουσι τὴν παραχώρησιν τῶν κατοχῶν αὐτῶν μὲ τὴν ἡμίσειαν τιμήν.

Εἶπε πρὸς τούτοις, ὅτι δέον νὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν φυλαγγιτικῶν γραμματίων ὁ περὶ φθαρτῶν κτημάτων νόμος, καὶ νὰ διαγωνίζωνται οἱ κατοχοὶ τοιούτων γραμματίων ἐν δημοπρασίᾳ, μὴ καταβάλλοντες τὸ πεμπτημόριον· ἐπρότεινε δὲ προσθήκην, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ὡς τριακοστὸν πρῶτον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχουσα οὕτω·

«Ἄρθρον 31. Εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν πρὸς πραγματοποίησιν τῶν πιστωτικῶν γραμματίων, περὶ ὧν διελάβεν ἡ § γ'. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων.»

Τελευταῖον ἐπρότεινεν ὡς 32 ἄρθρον τὸ 23 ἄρθρον τοῦ νόμου περὶ φυτειῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ πιστωτικὰ γραμμάτια, περιελθόντα εἰς χεῖρας τρίτων ἀντὶ εὐτελῶν τιμῶν, δὲν πρέπει νὰ ὦσι δεκτὰ εἰς πληρωμὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Συζητήσεως βραχείας γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 23 ἄρθρον τοῦ νόμου περὶ φυτειῶν, ὡς 32 τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 32. Εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος τῶν ἐθνικοῦ διοικητείων γαιῶν δὲν εἶναι δεκτὰ οὐδενὸς εἴδους πιστωτικὰ γραμμάτια τοῦ δημοσίου.»

Μετὰ ταῦτα ὑπεβλήθη ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν, ἔχουσα ὡς ἕπεται·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καθ' ὅσον διὰ τούτου θεραπεύεται σπουδαία κοινωνικὴ ἀνάγκη, καὶ ἐκπληροῦται εἷς ῥητὸς ὅρος τῆς ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν παρὰ τοῦ συντάγματος καθιερωθείς.

Ἐνῷ δὲ μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως εἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου, δὲν δύναται ἐξ ἄλλου νὰ ἀποσιωπήσῃ, ὅτι ταῦτο ὤφειλον νὰ πράξωσιν αἱ κυβερνήσεις ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ συντάγματος, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ ἀφήσωσι νὰ παρέλθῃ τοσοῦτος χρόνος καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ προσόντων νόμου. Εὔχεται δὲ ἡ ἐπιτροπή, ὅπως ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλῃ καὶ ἕτερα σχετικὰ νομοσχέδια περὶ προσόντων ἁπάντων ἐν γένει τῶν δημοσίων λειτουργῶν, καθότι ἡ καθιέρωσις προσόντων εἶναι τὸ μόνον μέσον πρὸς διοργάνωσιν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ πρὸς μόρφωσιν δημοσίων λειτουργῶν, οἵτινες νὰ ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὸν προορισμόν των.

Αἱ τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ἄρθρων τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου εἰσὶν αἱ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἀναφέρει ποσῶς περὶ προσόντων τῶν ὑπογραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων, ἐνῷ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐνασκοῦσιν οὐχ ἧττον σπουδαίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἡ καταλληλότης αὐτῶν οὐκ ὀλίγον ἐπηρεάζει τὴν ἀκριβῆ ὑπηρεσίαν τῶν δικαστηρίων. Αἱ μέχρι τοῦδε γινόμεναι καταχρήσεις τῶν προϊσταμένων τῶν δικαστικῶν γραφείων περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων, καὶ ἡ παρὰ πάντων ὁμολογουμένη ἀνικανότης τινῶν ὑπογραμματέων τῶν δικαστηρίων ἔπεισαν τὴν ἐπιτροπήν, ὅπως ἀναγράψῃ ἐν

τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καὶ προσόντα περὶ ὑπογραμματέων πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ γραμματέων εἰρηνοδικείων, καθόσον μάλιστα ἡ διάταξις αὕτη περιεἰχετο εἰς δύω ἕτερα νομοσχέδια ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ἔτει 1865 καὶ 1867. Ἡ δὲ καθιέρωσις προσόντων περὶ τῶν ἀνωτέρω ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων οὐ μόνον συντελεῖ εἰς τὴν μόρφωσιν ἱκανῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἀνοίγεται στάδιον εἰς πτωχοὺς νέους, οἵτινες δὲν δύνανται ἢ δὲν εὐκολύνονται νὰ ἀκροασθῶσι πανεπιστημιακὰ μαθήματα. Τούτων ἕνεκεν ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως ἐνέκρινεν ὅπως προταχθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου τὸ ἑξῆς ἐδάφιον·

« Ὑπογραμματεὺς δὲ πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς τοιοῦτος ὑπηρετήσας».

Ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως προσόντων περὶ τῶν ἀνωτέρω ὑποδεεστέρων δικαστ. ὑπαλλήλων ὑπαγορεύεται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ ἄρθρῳ α. τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, ἐν τῷ ὁποίῳ, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ὡς προσὸν θεωρεῖται ἡ ὑπηρεσία τινὸς ὡς ὑπογραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἢ γραμματέως εἰρηνοδικείου, ἐξ ἄλλου δὲν ἀναγράφονται προσόντα περὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων. Τὴν σπουδαίαν ταύτην ἔλλειψιν φρονεῖ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ἀναπληροῖ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου παρετήρησε τὰ ἑξῆς·

Ὅτι κυρίως καθιεροῖ τέσσαρα εἴδη προσόντων διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ συμβολαιογράφου, τοὐτέστι, 1) ἡλικίαν 25 ἐτῶν, 2) δίπλωμα πανεπιστημίου, 3) ἐξετάσεις καὶ ἐγκύμνασιν ἐπὶ ἓν ἔτος, 4) ὑπηρεσίαν ἑνὸς ἔτους ὡς δικηγόρου ἢ ὡς γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου. Συνάμα δὲ θεωρεῖ ὡς προσὸν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τινὸς εἰς ἀνωτέρας δικαστικὰς θέσεις τῆς τοῦ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου τούτου, ὅπερ ἄλλως τε τυγχάνει πως δυσνόητον ἐκ τῆς ἀταξίας περὶ τὴν κατάταξιν τῶν προσόντων καὶ ἐκ τῆς μὴ σαφηνείας περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν ἐξετάσεων οὐ μόνον οἱ διπλωματοῦχοι καὶ δικηγόροι, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς γραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων, καὶ ὅτι ὁρ-

θὸν εἶναι νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις καὶ εἰς ἐγκύμνασιν μόνον οἱ φέροντες ἁπλῶς ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὅπως ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προστεθῇ καὶ ἕτερον πρόσον διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ συμβολαιογράφου, ἤτοι τὸ τῆς ὑκταετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὴν θέσιν ταύτην, καθότι φρονεῖ, ὅτι τὸ πολυχρόνιον τοῦτο διάστημα καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς πείρας πρέπει νὰ τίθεται εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὰ ἕτερα προσόντα τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἄρθρῳ. Ἡ ὑκταετὴς δ' αὕτη ὑπηρεσία εἶναι ἀρκοῦσα ἐγγύησις καὶ πρέπει νὰ ἀπαλλάσσῃ καὶ αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως ἔκρινε τὴν προσθήκην ὡς προσόντος καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τινὸς ἐπὶ τριετίαν ὡς συμβολαιογράφου, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος νὰ μὴ ἀπαλλάσσηται τῶν ἐξετάσεων. Ἡ προσθήκη αὕτη ἐράνη αὐτῇ ὀρθὴ καὶ δικαία, καθότι εἶναι δίκαιον ὁ ἐπὶ τρία ὡς συμβολαιογράφος ὑπηρετήσας ἔτη νὰ ἐξομοιωθῇ τοὐλάχιστον πρὸς τὸν ἔχοντα ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὡσαύτως ἀνεγνώρισεν, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 176 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀπαιτουμένη ἐγγύησις παρὰ τῶν συμβολαιογράφων εἶναι ἐλαχίστη, παραβαλλομένη πρὸς τὰς συνεπείας τῶν σπουδαίων λειτουργειῶν τοῦ συμβολαιογράφου, ἡ πρακτικὴ δ' ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ποσὸν δὲν εἶναι ἀρκοῦσα ἐγγύησις διὰ τὰς τυχὸν καταχρήσεις τοῦ ὑπαλλήλου τούτου· ἡ ἐπιτροπὴ ἐπομένως δὲν ἐδίστασε νὰ προσθέσῃ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ ἐγγύησις αὕτη ὁρίζεται ἀπὸ 1000—6000 δραχ. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἤδη διορισμένους συμβολαιογράφους. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἡ κοινωνία ἐξασφαλίζεται ὁπωσοῦν διὰ πᾶσαν τυχὸν κατάχρησιν τῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν πίστεως.

Συνωδὰ πρὸς τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἄρθρ. 2 τροποποιεῖται ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον καὶ εὐκρινέστερον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 2. Συμβολαιογράφος διορίζεται ὅστις συμπληρώσας τὸ 25ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, 1) ἔχει περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν του δίπλωμα τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου Πανεπιστημίου, 2) ἢ ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς δικηγόρος ἢ γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ εἰς ἀνωτέρας θέσεις τῆς τοῦ γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου, 3) ἢ ὑπηρέτησεν ὡς συμβολαιογράφος ἐπὶ ὑκταετίαν, 4) ἢ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου ἐγυμνάσθη συναμα παρά τινι συμβολαιογράφῳ ἐπὶ ἓν ἔτος, ἢ μετὰ προηγουμένην τριετῆ ὑπηρεσίαν ὡς συμβολαιογράφος, ὑπεβλήθη εἰς τας

»πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ τοῦ συμβολαιογράφου λειτούργημα »ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν εἰρηνοδικῶν, »ὡς ὁρίζει τὸ Β. Διάταγμα ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866.

»Ἡ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, κατὰ τὸ ἄρθρον 176 τοῦ ὀργ. »τῶν δικαστηρίων, διδομένη ἐγγύησις ὁρίζεται ἀπὸ 1000— »6000 δραχμῶν.»

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε περιττὸν νὰ κάμῃ μνείαν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ, ὅτι ἡ ἐγγύησις αὕτη ὁρᾷ καὶ τοὺς ἤδη διωρισμένους συμβολαιογράφους, ἠκέσθη δὲ νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὡσαύτως παρετήρησεν, ὅτι ἡ λέξις *ὁμοταγοῦς*, ἡ ἀναφερομένη ἐν τοῖς πλείστοις ἄρθροις, περιττεύει, καθότι τὰ ἐν ξένοις ἐπικρατείαις πανεπιστήμια εἶναι τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἢ καὶ ἀνώτερα τοῦ ἡμετέρου ἐθνικοῦ.

Ἐννοεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι τινῶν σχολῶν τῆς Εὐρώπης τὰ διπλώματα, αἵτινες δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα *πανεπιστήμιον*, δέον ταῦτα νὰ ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰ διπλώματα τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου, ὡς λ. χ. τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Αἰξ καὶ τῆς Toulouse καὶ ἄλλων.

Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τούτοις ἔκρινε περιττὸν νὰ προσθέσῃ εἰδικὸν ἄρθρον ἢ νὰ ἀναγράψῃ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅτι τὸ δίπλωμα τῶν νομικῶν σπουδῶν τῆς πρώην ἐν Κερκύρᾳ Ἀκαδημίας ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου πανεπιστημίου, καὶ ὅτι τὸ ἀπολυτήριον τῶν λυκείων τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ ἀπολυτήριον γυμνασίου, καθόσον μάλιστα ἡ τοιαύτη ἐξομοίωσις εἶναι ἤδη παραδεδεγμένη καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐνεγράφησαν φοιτηταὶ πάντες οἱ φέροντες ἀπολυτήρια τῶν πρώην λυκείων· ἀρκεῖται ἐπομένως εἰς τὴν ἁπλῆν μνείαν τούτου.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἔχει, μὲ μόνην τὴν τροποποίησιν, ὅτι *ἡ δικαστὴς* ὡς γραμματέως εἰρηνοδικείου ὑπηρεσία ἢ ὡς ὑπογραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου δέον νὰ διαττωθῇ *εἰς ἕξαετῆ*, καθόσον εἶναι ἀρκοῦσα ἐγγύησις τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀναγραφόμενα προσόντα, ἤτοι τὸ ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ αἱ ἐξετάσεις. Παρατηρεῖ πρὸς τούτοις καὶ συνάμα συστέλνει ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας, ὅπερ εἶναι σπουδαῖον, προτιμένου περὶ δικαστοῦ πρὸς ὃν τοσοῦτον σπουδαῖαι λειτουργίαι παρὰ τοῦ νόμου ἀνατίθενται· ὀρθὸν ἐπομένως εἶναι νὰ συστήσῃ ἡ Βουλὴ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως διορίζωνται εἰρηνοδίκαι ὡρίμου ἡλικίας.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐπιτροπὴ ὡσαύτως παρεδέχθη ὡς ἔχει καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἀντὶ τῶν λέξεων «ἀπὸ τῆς

ἀποφοιτήσεώς του» νὰ τεθῇ «ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διπλώματός του». Ὡρμήθη δὲ εἰς τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι πράγματι ὁ διπλωματοῦχος πρέπει νὰ ἐγκυμνάζηται παράτινι δικηγόρῳ, ὅπερ δὲν συνέβαινεν, ἐὰν ἤθελε παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει· διότι ὁ ἀποφοιτῶν ὑποτίθεται, ὅτι καταγίνεται εἰς τὰς μελέτας του καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πρακτικὴν τῆς ἐπιστήμης.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐννοεῖ, ὅτι διὰ νὰ διορισθῇ τις πάρεδρος παρ' ἐφέταις καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ πρέπει νὰ διατελῇ δικηγόρος παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ταύτοις, ὅπερ δὲν ἐξάγεται σαφῶς ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 6. Ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὸ 1 ἐδάφ. ὡς ἔχει, ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἐδάφ. ἔκρινεν ὀρθὸν νὰ προστεθῇ κατόπιν τῆς λέξεως «εἰσομακρυνθέντες» ἡ φράσις «καὶ ἓν ἔτος ὑπηρετήσαντες ὡς *πρόεδροι* κτ.λ.» Εἰς τοῦτο ὡρμήθη ἐπιτροπὴ ἕνεκα τοῦ ἀτόπου, ὅπερ ἠδύναντο νὰ συμβῇ, ἐάν τις, διοριζόμενος ἐπ' ὀλίγας μόνον ἡμέρας ὡς πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν, ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ διορισμὸν δικηγόρου παρ' ἅπασι τοῖς δικαστηρίοις.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ 1 ἐδάφ. ἠλάττωσε τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας, ἀντὶ τῶν «*δύω ἐτῶν*» τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, εἰς «*ἓν ἔτος*», καθότι ἐθεώρησε τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἱκανὸν πρὸς ἐκγύμνασιν, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διάταξιν, ὅπως γίνῃ τις δικηγόρος ἀπαιτεῖται νὰ ἐκγυμνασθῇ ἐπὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διπλώματός του.

Ὡσαύτως ἐν τῷ 2 ἐδάφ. τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας τῶν 5 ἐτῶν ηὔξησεν ἡ ἐπιτροπὴ φρονοῦσα, ὅτι ὁ μὴ διπλωματοῦχος πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς πολὺ ἀνώτερον διάστημα πρακτικῆς. Ὅθεν προτείνει ἀντὶ τῶν λέξεων «*ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη*» νὰ τεθῇ «ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη.» Ὡς πρὸς δὲ τὸ τελευταῖον ἐδάφ., ὅπερ διαλαμβάνει περὶ τῆς ἡλικίας τῶν τε πρωτοδικῶν καὶ ἀντεισαγγελέων, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει δι' ἀμφοτέρους, ὅτι ἀπαιτεῖται τὸ 25 ἔτος, καθότι ἡ θέσις τοῦ ἀντεισαγγελέως εἶναι σπουδαία διά τε τὰ καθήκοντα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ· ἑπομένως πρέπει καὶ οὗτος νὰ ᾖ ὡριμώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν. Ὅθεν τὸ 3 τοῦτο ἐδάφιον δέον νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς·

«*Διά τε τοὺς πρωτοδίκας καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ* 25 *τῆς ἡλικίας ἔτους.*»

Ἄρθρον 8 καὶ 9. Ἡ ἐπιτροπὴ τὰ παρεδέχθη ὅπως ἔχουσι.

Ἄρθρον 10. Ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησεν, ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὑπάρχει δυσαναλογία τις ἐπὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς

ὑπηρεσίας, καθότι τὸ ἄρθρον ἀναφέρει, ὅτι δύναταί τις νὰ διορισθῇ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρίου Πάγου ἢ πρόεδρος παρ' Ἐφέταις, ἐὰν ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς Ἀρειοπαγίτης, ἐνῷ ἐν τῷ 3 ἐδαφ. ἐξ ἄλλου καθιεροῖ, ὅτι *ὁ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς ἐφέτης ὑπηρεσίας διορίζεται καὶ πρόεδρος ἐφετῶν*, καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον 9 ἄρθρον, διὰ νὰ διορισθῇ τις ὡς Ἀρειοπαγίτης ἀπαιτεῖται ἑπταετὴς ὡς ἐφέτου ὑπηρεσία, τοὐτέστιν ὁ ἀρειοπαγίτης ὁ ἐξ ἐφέτου τοιοῦτος διοριζόμενος πρέπει νὰ διανύσῃ 13 ὅλα ἔτη εἰς τὰς θέσεις ταύτας, ὅπως διορισθῇ πρόεδρος ἐφετῶν, ἐνῷ τοὐναντίον ὁ ἁπλοῦς ἐφέτης δύναται νὰ διορισθῇ ἀπευθείας πρόεδρος ἐφετῶν μετὰ 10ετῆ μόνον ὑπηρεσίαν ὡς ἐφέτου. Οὐχ' ἧττον ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει, καθότι ἡ διάταξις αὕτη δὲν ὁρᾷ μόναν τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ τὸ παρελθόν, ἤτοι ἀναφέρεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη διωρισμένους ἀρειοπαγίτας.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον διὰ τὸ σαφέστερον ἡ ἐπιτροπὴ τροποποιεῖ ὡς ἑξῆς·

«*Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπηρετήσαντες εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν δὲν διορίζονται πρόεδροι αὐτῶν, ἐὰν δὲν ὑπηρέτησαν ὡς ἔφεται ἐπὶ τετραετίαν ἢ ὡς πρόεδροι πρωτοδικῶν ἐπὶ ἐξαετίαν.*»

Ἄρθρον 11 καὶ 12. Ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ταῦτα ὡς ἔχουσι.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ὀρθὸν νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις «*ἱκανότητι διακρινόμενοι*» καὶ ἡ φράσις «*εὐδοκιμήσαντες ὡς δικηγόροι*» καὶ τοῦτο, διότι δὲν πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσιν οἱ πράγματι δόκιμοι δικηγόροι, οἵτινες εἰς τὰ διάφορα δικαστήρια τοῦ Κράτους διακρίνονται ἐπὶ δικανικῇ ἱκανότητι.

Ὡσαύτως ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν ἔκρινεν ἀναγκαιότατον νὰ προσθέσῃ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἐν τέλει τὰ ἑξῆς·

«Ἐὰν, προσκλήσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, περὶ τούτου γνωμοδοτήσῃ προηγουμένως ἐπιτροπή, συγκειμένη ἐκ τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν καὶ τοῦ κοσμήτορος τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθν. Πανεπιστημίου.»

Ἡ προσθήκη τοῦ ἐδαφ. τούτου ἐκρίθη σύμφωνος πρὸς τὰς πολιτικὰς δοξασίας τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀποκεντρώσεως καὶ ἐξ ἄλλου παρέχει ἀποχρώσας ἐγγυήσεις περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς Θέμιδος, προκειμένου νὰ ἐκλέγωνται οὗτοι ἐκ τῶν συλλόγων τῶν δικηγόρων τοῦ κράτους, οἵτινες δὲν φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ προσόντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου διαγραφόμενα.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἔχει μὲ τὴν ἐξῆς τροποποίησιν, ἀντὶ τῆς λέξεως « ἑκατὸ » νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις « ἓν ἔτος. » Τοῦτο ἀπαράσισεν ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν, φρονοῦσα, ὅτι ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος ὑπηρεσία πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἱκανὸν προσὸν πρὸς ἀνάκτησιν τῆς θέσεως, ἣν τις προηγουμένως καθεῖχεν.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε κατάλληλον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ νὰ προσθέσῃ καὶ εἰδικὴν διάταξιν περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν κλητήρων, καθότι καὶ οὗτοι ὡς σπουδαῖα ὄργανα τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ περιβάλλωνται μὲ προσόντα παρέχοντα ἐγγυήσεις διὰ τὴν κατάλληλον αὐτῶν ἐκλογήν. Ἑπομένως ἡ ἐπιτροπή, πλὴν τῶν ἐξετάσεων τῶν διατασσομένων διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἔτους 1866, διὰ τοῦ ἑπομένου προσθετέου ἄρθρου προτείνει ὁ διοριζόμενος δικαστικὸς κλητὴρ νὰ ἦ ἐφωδιασμένος καὶ μὲ πτυχίον ἑλληνικοῦ σχολείου· ἐξαιρεῖ δὲ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τοὺς μέχρι τοῦδε ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετήσαντας δικαστικοὺς κλητῆρας. Τὸ προτεινόμενον ἄρθρον 15ον ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρ. 15. Κλητὴρ διορίζεται, ὅστις ὑπεβλήθη εἰς τὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦ ἔτους 1866 καὶ συνάμα φέρει πτυχίον ἑλληνικοῦ σχολείου. Τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως ἀπολλάσσονται οἱ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετήσαντες».

Ἄρθρ. 16. Οἱ μὴ ἀπολαύοντες τοῦ δικαιώματος τῆς ἰσοβιότητος δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν εἰμὴ μετὰ μίαν τουλάχιστον πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας.

«Οἱ δὲ παρὰ τοῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις ὑπογραμματεῖς δὲν δύναται ν' ἀπολυθῶσιν εἰμὴ τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου παρ' ᾧ διατελοῦσιν».

Ἡ ἐπιτροπὴ προσέθεκε τὸ ἀνωτέρω 16ον ἄρθρον, καθόσον φρονεῖ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐξασφαλισθῶσι καὶ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ μὴ ἀπολαύοντες τοῦ τῆς ἰσοβιότητος δικαιώματος, ἀπὸ πᾶσαν τυχὸν αὐθαίρετον καὶ ἀδικαιολόγητον παῦσιν ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των, ἐξαιρέσας δὲ τοὺς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους ὅρους ὡς ἀποχρῶντας πρὸς δικαιολόγησιν τῆς παύσεώς των.

Ἄρθρ. 17. Ὡς 17ον ἄρθρον μετὰ τὴν προσθήκην τῶν δύο ἀνωτέρω ἄρθρων τίθεται τὸ ὡς 15ον σημειούμενον ἐν τῷ ὑπουργικῷ νομοσχεδίῳ, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται ὡς ἔχει.

Ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὅλου τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐπρότεινεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ προστεθῇ καὶ ἓν ἕτερον ἄρθρον περὶ τῶν ὑποδικηγόρων τῆς Ἑπτανήσου, ὅπως οὗτοι ἐξομοιούμενοι τοὐλάχιστον πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας, συμφώνως πρὸς τὸ εἴδαρ. 2ον τοῦ ἄρθρου 7ου τοῦ νομοσχεδίου, δύνανται, μετὰ ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν ὡς ὑποδικηγόροι, νὰ διορίζωνται δικασταὶ ἢ ἀντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν, ἀφοῦ ὑποστῶσι τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 § 2 διατασσομένας ἐξετάσεις. Ἡ διάταξις εἶναι δικαιοτάτη, ἱκανοποιοῦσα ὁλόκληρον τάξιν δικανικῶν, οἵτινες πρὸ πολλοῦ ἀδικοῦνται καὶ παραγκωνίζονται, ἐνῷ τοσαῦται συστάσεις ἐγένοντο παρὰ τῶν βουλευτῶν εἰς πάλλας περιόδους τῆς Βουλῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ ἑνὸς μέλους αὐτῆς, ἀλλὰ παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν κρίσιν καὶ δικαιοσύνην τοῦ σώματος, ἔνθα θέλει ἐκφράσει τὴν γνώμην της.

Τὸ προτεινόμενον πρόσθετον τοῦτο ἄρθρον ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 18. Οἱ ὑποδικηγόροι τῆς πρώην Ἑπτανήσου καὶ νῦν δικαγόροι παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις διορίζονται δικασταὶ καὶ ἀντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν, ἐὰν ὑπηρέτησαν ὡς τοιοῦτοι ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη καὶ ἐξετασθέντες ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς τῶν δικηγόρων ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 7ου τοῦ παρόντος νόμου».

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ εἰς τοὺς κυρίους Βουλευτὰς πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, ὅτι ἡ Βουλή, ψηφίζουσα τὰς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διατάξεις, δὲν ἐννοεῖ νὰ θεωρῶνται αὐτοδικαίως πεπαυμένοι οἱ ἤδη διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ψηφιζομένου νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς αὐτούς, ἐὰν ἀπολυθῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. ΣΑΡΑΒΑΣ.

Τὰ μέλη

Α. Κατριβάνος, Α. Ι. Οἰκονόμου, Δ. Σαρίγιαννης, μὲ τινας ἐπιφυλάξεις ὡς πρός τινα ἄρθρα κτλ.»

Ὁ Εἰσηγητὴς

Α. Κ. ΜΕΓΑΞΑΣ.»

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΖΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.
Κ. Κοσονάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 17 *Φεβρουαρίου* 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προπαρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν. Ἡ δὲ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν ἕνεκα τῆς μὴ ἀντιγραφῆς αὐτῶν.

Εἶτα ἀναβὰς τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Κυκλαδίας εἶπεν, ὅτι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καταργοῦνται ὑπεράριθμοι θέσεις διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ μάθῃ τίνι τρόπῳ μισθοδοτοῦνται οἱ ὑπεράριθμοι οὗτοι καὶ τίνες οἱ διορίσαντες αὐτοὺς παρὰ τὸν νόμον. Εἶπε πρὸς τούτοις, ὅτι λόγῳ οἰκονομίας καταργοῦνται πολλὰ σχολεῖα καὶ παύονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Μαρτίου πολλοὶ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων· ἐθεώρησε δὲ τοῦτο μὴ ὀρθὸν καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ὡς μὴ ἐπαρκούντων ἓξ καθηγητῶν πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων μαθημάτων.

Ἐπὶ τέλους δὲ ἐπρότεινε νὰ παρουσιάσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς κατάλογον, πότοι εἰσὶν οἱ ὑπεράριθμοι δημοδιδάσκαλοι, ἑλληνοδιδάσκαλοι, καὶ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων, πότε καὶ παρὰ τίνος διωρίσθησαν, καὶ ἐκ τίνος κεφαλαίου ἐπληρώθησαν καὶ πληρώνονται νῦν. Ἔτι δὲ πόσοι δημοδιδάσκαλοι ἐπαύθησαν καὶ μετετέθησαν, πόσοι ἑλληνοδιδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἐντεῦθεν.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ὀκτὼ ὑπεράριθμοι καθηγηταὶ διωρίσθησαν ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατ' ἀνάγκην ἐπήνεγκεν οἰκονομίας καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους, καὶ ὅτι κατὰ νόμον ἀπαιτοῦνται 5 καθηγηταὶ δι' ἕκαστον γυμνάσιον· ἐπομένως ἡ παῦσις τῶν ὑπεραρίθμων

καθηγητῶν ἐπιβάλλεται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ νόμου. Ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις, προσέθηκε, δὲν θέλει βλαφθῇ ἐκ τῶν οἰκονομιῶν· ἀναγνωρίζω δὲ τὸ ἐκ τῶν μεταθέσεων κακὸν καὶ προτίθεμαι νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν Βουλὴν νόμον, ὅπως μὴ μετατίθενται οἱ διδάσκαλοι πρὸ τῶν διακοπῶν.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατάλογον τῶν παύσεων καὶ μεταθέσεων, ὅσαι ἐγένοντο κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη.

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων.

Ἑπομένως δὲ ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Παρελθών τις ἐπὶ τὸ βῆμα εἶπεν, ὅτι ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς ἐσκόπει τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγωνισθέντων κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, πλὴν τὰ χρέη καὶ τὰ ἄλλα βάρη ἐπήνεγκαν εἰς τὸ ἔθνος κρίσιν οἰκονομικήν, ἡ δὲ Κυβέρνησις μεθ' ὅλης αὐτῆς τὰς προσπαθείας ἀδυνατεῖ νὰ κατορθώσῃ ἰσορροπίαν τῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐσόδων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· ἀλλὰ διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν δὲν θέλουσιν ἀποκατασταθῇ οἱ γεωργοὶ ἄνευ προσφόρων μέσων, ἤτοι γεωργικῶν τραπεζῶν, δανειζουσῶν πρὸς 4 0|0. Καταλήγων, ἐπρότεινε νὰ διατεθῶσι τὰ 2|3 τοῦ χρεωλυσίου ἤτοι τὰ 2|5 τοῦ ὅλου τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς κεφαλαίων εἰς σύστασιν γεωργικῆς τραπέζης, κοινωφελῆ ἔργα καὶ ἀπόσβεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν.

Ἕτερος, ὑποστηρίξας τὸν προλαλήσαντα, προσέθηκεν, ὅτι τὸ πνεῦμα πασῶν τῶν συνελεύσεων ἦτο νὰ διατεθῇ ἡ γῆ ἐπ' ὠφελείᾳ πάντων τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ κατορθωθῇ κατὰ τὸ ἐφικτόν, καὶ ὅτι οὐ μόνον ἡ γεωργία, ἀλλὰ καὶ ἡ ναυτιλία δέον νὰ ὑποστηριχθῇ· πρὸς τοῦτο δὲ ἐπρότεινε νὰ κατατεθῇ τὸ 1|3 τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν πρὸς σύστασιν γεωργικῆς, ναυτοδανειστικῆς καὶ βιομηχανικῆς τραπέζης.

Ἄλλου προτείναντος νὰ διατεθῶσι 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν κεφαλαίων ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀντέλεξεν, ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει πολλὰς ἀνάγκας, ὥστε καλὸν εἶναι νὰ διαθέσῃ μέρος τῶν ἐθνικῶν κεφαλαίων ὑπὲρ αὐτῶν· ἀλλ' ὅτι δὲν εἶναι γνωστὸν τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθησομένων, ἀφοῦ ὀλίγα εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς γῆς καὶ τῶν φθαρτῶν κτημάτων· θεωρῶ, προσέθηκε, πρόωρον πᾶσαν ἐπὶ

τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων σκέψιν, διότι πρέπει νὰ περιμείνωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν εἰσπράξεων. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἐπρότεινε νὰ κατατεθῇ τὸ 1|3 τοῦ τιμήματος τῶν ἐθνικῶν γαιῶν πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.

Γενομένης μακρᾶς συζητήσεως, καθ' ἣν εἷς μὲν ὑπεστήριξε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῶν προτάσεων, ἕτεροι δὲ τὴν σύστασιν γεωργικῶν τραπεζῶν καὶ ἄλλοι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ὡς τὴν πρώτην ἀνάγκην τοῦ τόπου, πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπαύξησιν τῶν κεφαλαίων, ὁ πρόεδρος ἔθηκεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν καὶ Μαντινείας περὶ καταθέσεως τοῦ τρίτου τῶν εἰσπραττομένων ἐτησίως κεφαλαίων εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς κοινωφελῆ ἔργα, κανονισθησόμενα διὰ νόμου.

Ψηφοφορίας γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Διαμαντοπούλου καὶ Π. Μανέτα, ἀπερρίφθη αὕτη, κατὰ τὸ ἐφεξῆς προσαρτώμενον πρωτόκολλον, διὰ ψήφων 77 κατὰ 22, ἀρνηθέντος ἐκ.

α Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Δαγρῆ, συγχωνευθεῖσαν μετ' αὐτῆς τοῦ Κ. Ζέγγελη, ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου. . . . . O	Δ. Γρίβας . . . . .
Α. Κ. Μιχαλόπουλος . . . . . N	Π. Πετιμέζης. . . . .
Ἀντ. Βεϊζέλος.	Α. Μαγγίνας. . . . . O
Ἀναγ. Γιαννουλίδης. . . . . O	Θ. Π. Δηλιγιάννης . . . . .
Ν. Π. Καΐρης . . . . . O	Κ. Πλαπούτας. . . . .
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός. . . . . O	Α. Α. Ἀντωνόπουλος. . . . . O
Ν. Τζώκρης. . . . . O	Χ. Ρηγόπουλος. . . . . N
Α. Ζαΐμης	Ἰω. Ῥοΐλός. . . . . N
Α. Δανόπουλος. . . . . O	Κ. Λαμπρινόπουλος . . . . . O
Ἰω. Λέκας. . . . . N	Κ. Κοσμάκος. . . . . O
Δημ. Καλλιφρονᾶς . . . . . ἀρν.	Θ. Τζανετάκης. . . . . O
Σκαρλ. Σούτσος. . . . . O	Ἰω. Σαφάκας. . . . .
Περ. Α. Πετράκης. . . . . O	Ν. Κατσικαπῆς. . . . .
Στυλ. Κολιάτσος.	Ἀριστ. Λιδωρίκης . . . . .
Α. Ἴτσος.	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . . .
Ἰω. Καραγιαννόπουλος. . . .	Ἰω. Καπετσίνης. . . . . O

Γ. Μίλησης . . . . . O	Ἰω. Τοπάλης . . . . .
Α. Σ. Μήτσης . . . . . O	Ἰω. Δεληγιάννης . . . . .
Δ. Τσιτσάρας	Κ. Καμπερόπουλος . . . . .
Κ. Γιολδάσης	Ἀνδρ. Νταράς . . . . .
Π. Μανωλίδης . . . . . O	Σπ. Α. Νταράς . . . . . O
Εὐθ. Γουδέλης . . . . . O	Ἀναστ. Δημητριάδης . . . . .
Κ. Λομβάρδος . . . . . O	Α. Μεταξᾶς . . . . . O
Α. Γαΐτας Φωκάρδας . . . . O	Σ. Μονόπωλης . . . . .
Σπ. Δεονταράκης . . . . . N	Ἀγ. Μαντζαβῖνος . . . . . O
Ἰω. Σούλης Βάρκας	Γ. Δρακονταειδής . . . . . O
Α. Γκοῦσκος	Δ. Ραπτάκης . . . . .
Ἀνδρ. Αὐγερινός . . . . . O	Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος.
Α. Κρεστενίτης	Κ. Πανάρετος . . . . . O
Θ. Δαμαλίζης	Δ. Καμβαρᾶς . . . . .
Ἐπ. Κρεστενίτης . . . . . O	Θ. Θεριμαγιάννης . . . . .
Α. Πετμεζᾶς	Γ. Βασιλόπουλος . . . . . N
Δ. Κλίμακας	Δ. Σαρρηγιάννης . . . . . O
Α. Κατσίνας	Ν. Βαρδιτζιώτης . . . . . O
Ἀναγ. Δημητρίου	Ἰω. Βασσόπουλος . . . .
Γ. Δελένδας	Ν. Θ. Λεώπουλος . . . . .
Σπ. Μαλασπίνας . . . . . N	Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . . . .
Γ. Μ. Βαλλιάνος . . . . . N	Σπ. Κοπανίτσας . . . . .
Κ. Δ. Πεταλᾶς . . . . . O	Γ. Λάππας . . . . .
Μ. Παΐζης . . . . . O	Φ. Ι. Φίλωνος . . . . .
Θρ. Ζαΐμης . . . . . O	Γερ. Σέρβος . . . . . O
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . . O	Σπυρ. Βαλαωρίτης . . . . .
Α. Διαμαντόπουλος . . . . O	Δ. Σταματόπουλος . . . . .
Γ. Παπαδαῖος . . . . . O	Δ. Τσαμόπουλος . . . . . O
Ἰω. Σοφιανόπουλος . . . . . O	Θ. Γεωργίου . . . . .
Γ. Πέρρωτής	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος . . . O
Κ. Δαγρές . . . . . N	Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . . . N
Ἰω. Φλέσσας	Χ. Α. Χρηττόπουλος . . . . .
Α. Κοντόσταυλος	Δ. Ζέγγελης . . . . . N
Δ. Λένωσης	Π. Κ. Μανέτας . . . . . O
Γ. Παπανικολάου . . . . . O	Πλ. Φλέσσας . . . . . N
Ἰω. Μπαλάφας . . . . . O	Ἀθ. Κατριβάνος . . . . . O
Ν. Μ. Κοζαδῖνος . . . . . N	Ἰω. Πανούσης . . . . . N
Ν. Ἀγγελίδης . . . . . O	Γ. Μαλέας . . . . . O
Ἰάκ. Πολυλᾶς . . . . . O	Ν. Παγκράτης . . . . . O
Α. Παπαδάτος	Κ. Κωκκινώρης . . . . . O

Ν. Καρύδης ..... Ο	Γ. Πράτσικας .. ..
Ἐπ. Δελιγεώργης	Αθ. Μισυρλῆς .. .. Ο
Γ. Γουλιμῆς ..... Ο	Δ. Τριγγέτας .. ..
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ο	Γ. Δελλαπόρτας .. ..
Περ. Μποῦτος .. .. Ο	Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ..
.....	Ἰω. Δεστούνης ..... Ο
Ἰω. Προβελέγγιος ..... Ο	Κ. Ἐπιφανίου .. ..
Ἰω. Ταταράκης ..... Ο	Γ. Α. Γεωργιάδης .....
Α. Ῥαυτόπουλος	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .. ....
Μ. Δαμιράλης	Γ. Κούτσης ..... Ο
Κ. Κρίσπης ..... Ο	Γ. Μπούμπουλης .. ..
Ν. Φαρμάκης	Δ. Χρηστίδης .. ..
Ἀθ. Ῥοντήρες	Π. Σεβαστόπουλος .....
Εὐθ. Πλαστήρας	Α. Βαριαδάκης .....
Γρηγ. Δημητριάδης .. .... Ν	Ἰω. Χαλώνης .....
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος	Μ. Ε. Παρίσης ..... Ο
.. ..	Ἰακ. Παξιμάδης .....
Κίμων Χριστοδούλου	Σ. Σωτηρόπουλος .. .. Ο
Δ. Σαράβας ..... Ο	Δ. Ν. Πονηρόπουλος .. ....
Α. Καπετανάκης .. .. Ο	Ἀθ. Γρηγοριάδης .....
Μιχ. Καπετανάκος. .. .... Ο	Β. Σκαλτσοδήμος .....
Ἰω. Κατσάκος	Κ. Στεργιαλόπουλος ..... Ο
Χ. Χριστόπουλος	Στ. Κοριζῆς .....
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .. .... Ο	Ν. Πιπῖνος .. .. Ν
Α. Παπαλέξης	Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..
Π. Κωνσταντᾶς	Ἰω. Καλογιάννης ..... Ν
Θ. Ῥωμαῖος ..... Ο	Θ. Ν. Γκίκας .. .. Ν
Ν. Λούβρος .. .. Ο	Δ. Χατζίσκος .. .. Ο
Γ. Ἰακωβάτος	Δ. Τσιριμῶκος .. .. Ο
Χ. Ἰακωβάτος	Γ. Δυοβουνιώτης .. ..
Μ. Χαριτάτος ..... Ο	Γ. Κ. Ζουλούμης .. .. Ο
Α. Μουρίκης	Δ. Κριεζώτης .. .. Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ν	Δ. Οἰκονόμου .. .. Ο
Α. Καραλίβανος ..... Ν	Κ. Πετσάλης .. .. Ο
Π. Τζαμάλας	Μ. Ἀβέρωφ ..... Ν
Περ. Καλαμογδάρτης .. .... Ν	Κ. Νικόδημος ..... Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ο	Ἰω. Κοτσιᾶς .. .. Ο
Γ. Ῥοῦφος	

Ἐγένετο δὲ δεκτὴ (δι' ἀναστάσεως ἡ πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ

τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις ἐτέθη ὡς 33 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 33. Τὸ πεμπτημόριον τῶν εἰσπραττομένων ἐτησίων δόσεων θέλει κατατίθεσθαι εἰς τινα τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ἐντόκως διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.»

Ὡσαύτως ἀπερρίφθη καὶ ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Νέων Ψαρῶν, δι' ἀναστάσεως, περὶ διαθέσεως 5 τοῖς 0|0 ἐκ τοῦ τιμήματος ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Αἰτήσαντος κατόπιν τοῦ προτείναντος ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἡ Βουλὴ δὲν ἐδέχθη καὶ τὴν πρότασιν ταύτην.

Μετὰ ταῦτα ἔλυσεν ὁ πρόεδρος τὴν συνεδρίασιν, ἐπινευούσης τῆς Βουλῆς, περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.
ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.
Κ. Κοσσονάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τῆς 18 *Φεβρουαρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύω τελευταίων συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν κατόπιν ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου τὰ ἑξῆς ἐγγραφα·

1) Ἀναφορὰ τοῦ Κοσμᾶ Λευκαδίτου περὶ ἀγορᾶς ἀντιτύπων τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος Γαλλιστὶ βιβλίου «Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα».

2) Ὁμοία τοῦ Ἰωάννου Σκαλτσούνη πληρεξουσίου τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου, ἀνασκευάζοντος τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ δημάρχου Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου.

3) Ὁμοία πολλῶν συνταξιούχων πολιτικῶν περὶ προσθήκης πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, πρὸς πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων συντάξεων τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ πρὸς τακτο-

ποίησιν τῶν πληρωμῶν τοῦ ἀρξαμένου· πρὸς δὲ καὶ περὶ συντάξεως νόμου κανονίζοντος τὴν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν συντάξεων προκύπτουσαν ἀνωμαλίαν, καὶ

4) Ἐγγραφαν ἐπίσημον τοῦ δημάρχου Πειραιῶς βεβαιοῦντος, ὅτι διὰ τῆς εἰσαχθείσης εἰς τὴν Βουλὴν συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐνταῦθα σιδηροδρόμου παραβλάπτονται τὰ δικαιώματα τοῦ ἐφ' οὗ προίσταται δήμου, καὶ ἐξαιτουμένου τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως μέχρις οὗ τυπωθῶσι τὰ ἐγγραφα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ δίκαια τοῦ δήμου Πειραιῶς.

Ἡ μὲν ἀ. παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἡ δὲ γ΄. εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ι. Σκαλτσούνη καὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ δημάρχου Πειραιῶς, γενομένης βραχείας συζητήσεως, ἀπεφασίσθη ἡ ἀναβολὴ τῆς γ΄. συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ σιδηροδρόμου μέχρι τῆς τυπώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ δημάρχου Πειραιῶς ἀναφερομένων ἐγγράφων.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀναβὰς τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει, γενομένου λόγου περὶ Λαυριακῶν, ἠρώτησαν πολλοὶ, ἐὰν τὸ δημόσιον φορολογῇ τὸν ἐξαγόμενον μόλυβδον ἐκ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐὰν ὑπῆρχε, προσέθηκε, μόλυβδος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τὸ δημόσιον ἤθελε λαμβάνει, πλὴν τῶν 10 τοῖς 0/0, 20 εἰσέτι τοῖς 0/0 δικαιώματι ἰδιοκτησίας· ἀλλὰ τὸ δημόσιον, ἀπωλέσαν τὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν γαιῶν ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν αἱ σκωρίαι, διεξεδίκει τὴν κυριότητα δικαστικῶς· ὁ δὲ Ἄρειος Πάγος παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Ἐφετεῖον πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων. Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπῄτησε παρὰ τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον δικαίωμα ἐπικαρπίας· ἀρνηθείσης τῆς ἑταιρίας καὶ ἐπικαλεσθείσης τὴν συνδρομὴν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς πρεσβείας, ὁ ὑπουργὸς εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάσισε νὰ κινήσῃ κατὰ τῆς ἑταιρίας ἀγωγὴν, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. Καταλήγων, εἶπεν, ὅτι κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἡ ὑπόθεσις ἐπισπεύδεται.

Τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι ἀ. ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου περὶ τῶν αἰτίων τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη, ἀναστὰς ὁ ἐπερωτήσας εἶπεν, ὅτι εἷς τῶν διαφερομένων πρώην ὑπουργὸς ἀποδημεῖ εἰς

Κέρκυραν· περιμένεται δὲ σήμερον ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του. Διὰ τοῦτο ἠτήσατο τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέξατο.

Ἐνταῦθα καταλαβόντος τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου, ἡ Βουλὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸ β΄. ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς.

Εἷς τῶν βουλευτῶν Καρυστίας εἶπεν, ὅτι πολλαὶ ἐθνικαὶ γαῖαι ἀνήκουσι κατὰ τὸ ἥμισυ ἢ τὸ τρίτον εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὅτι πρέπει οἱ κάτοχοι αὐτῶν νὰ ὑποχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· ὑπέβαλε δὲ πρότασιν, ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ δύω βουλευτῶν Χαλκίδος, ἵνα ἡ Βουλὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἐδέξατο ὡς 34 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου· ἔχει δὲ οὕτως·

«Ἄρθρον 34.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτησιῶν γαιῶν, τῶν ὁποίων εἶσι κύριοι οἱ καλλιεργηταὶ μετὰ τοῦ δημοσίου ἀδιαιρέτως· θέλει δὲ πληρωθῆ κατὰ τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθείσας δόσεις καὶ προθεσμίας τόσον ποσὸν ἐκ τοῦ τιμήματος, ὅσον εἶναι τὸ μέρος τῆς κυριότητος τοῦ δημοσίου.»

Ἐπίσης καὶ τὸ 31 τοῦ νομοσχεδίου, γενόμενον 35, ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 35.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἅπασαι αἱ ἀντικείμεναι εἰς αὐτὸν διατάξεις καὶ ῥητῶς αἱ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836 περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμοι, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 περὶ παραστάσεως τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς φαλαγγίτας προθεσμίας κτλ.»

Ὑπομένως ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη τῆς γ΄. συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Κ. Σταυροπούλου καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς ἠτήσατο νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἄκαιρον καὶ μὴ τελεσφόριον, ἄλλος δέ, ὅτι ὁ Κ. Σταυρόπουλος ἐμπνέεται ὑπὸ ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ ὅτι, ἀδιαφόρων περὶ τῆς ἀμοιβῆς, πρότιθεται νὰ ἀποκαλύψῃ καὶ τὰς ἄλλας ἐφευρέσεις του, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον μετὰ τῆς συμβάσεως ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ὁρισθῶσι πρὸς δοκιμασίαν τῆς ἐφευρέσεως, ἀντὶ δύω ἐτῶν, ἕξ. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ τούτου νὰ παρουσιάσῃ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς διατετυπωμένον τὸ νομοσχέδιον εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἀρξαμένης ἀκολούθως τῆς τρίτης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων νομοσχεδίου, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινός, ἂν ὁ νόμος οὗτος θέλει ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν, ἀπήντησεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο περιέχει πολλὰς διατάξεις τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυόντων νόμων περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων, αἵτινες θέλουσιν ἰσχύει ὡς καὶ πρότερον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπολοίπους διατάξεις, αἵτινες εἰσάγουσι νέον σύστημα εἰσπράξεως δέχομαι, προσέθηκε, νὰ ἰσχύωσι διὰ τὸ μέλλον, ἂν ἡ Βουλὴ προέλθῃ εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν.

Ἕτερος ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρι τῆς 22 Φεβρουαρίου, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως, δεχθεῖσα τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως εἰς γ'. συζήτησιν ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Λοκρίδος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Νέας Ἑλλης μέχρις Ἀταλάντης, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, ὁδὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἐθνικὴ καὶ ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ αὐτῆς κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας νόμον. »

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτά, μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν, εἰς ά. ἀνάγνωσιν,

ά.) Ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Καλαμῶν περὶ κατασκευῆς κατὰ προτίμησιν τῆς ἀπὸ Θηρίας εἰς Μεγαλούπολιν δημοσίας ὁδοῦ.

β'.) Τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου καὶ

γ'.) Τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν συστήσαντος εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, ά.) Περὶ χωρισμοῦ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου. β'.) Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καὶ γ'.) Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀναγομένων εἰς τὰ ἔξοδα τῶν κεκλεισμένων χρήσεων, ἕτερος βουλευτὴς ἠτήσατο νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ πρὸ μηνὸς ὑποβληθεῖσα πρότασις νόμου περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ βουλευτοῦ Λευκάδος, δρίσασα ἅμα προ-

θεσμίαν πέντε ἡμερῶν τῇ ἁρμοδίᾳ ἐπιτροπῇ πρὸς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς.

Οὕτω ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης ἔσονται Α'. ἡ ά. ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, Β'. ἡ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας κτλ., ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἄγγ. Μαντσαβίνος.

Κ. Κοσσονάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

τῆς 19 *Φεβρουαρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις εἰπέ τις, ὅτι ἐπὶ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ὁ ὑπαξιωματικὸς Πετροτσόπουλος προσήνεγκε πολλὰς ὑπηρεσίας ἐν τῇ καταδιώξει τῆς λῃστείας, ἀλλ' ἔμεινεν ἄνευ ἀμοιβῆς, ἀνταμοιφθέντων ἄλλων ἀναξίως· ἠρώτησε δὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, διατί δὲν ἀντεμείφθη ὁ ἐν λόγῳ ὑπαξιωματικός. Καταλήγων, προσέθηκεν, ὅτι ἤθελε προτείνει, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουσιν οἱ νόμοι, τὴν ἀναψηλάφισιν τῆς ὑποθέσεως, ὅπως ἀνταμειφθῇ ὁ ἀδικηθεὶς καὶ τιμωρηθῶσιν οἱ ἀνταμειφθέντες παρανόμως.

Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι ἤδη δὲν δύναται νὰ παράσχῃ τῇ Βουλῇ σύδεμίαν περὶ τούτου πληροφορίαν, καθ' ὃ μὴ λαβόντα εἰσέτι τὰ ἔγγραφα τῆς περὶ ἧς πρόκειται ὑποθέσεως, ἡ Βουλὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Δεκτοῦ γενομένου εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν ἄνευ ἀντιρρήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ νομοσχέδιον περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἐν συνόλῳ δι' ἀναστάσεως, προσεθεισῶν μόνον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 21 μετὰ τὴν λέξιν «ἀδελφοὶ» τῶν λέξεων «καὶ ἀδελφαί». Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἄρθρου ἐγένετο διασάφησις, ὅτι ἡ λέξις «ἐπικηρυγμένου» ἐννοεῖ οὐ μόνον

τοὺς ἐπικηρυχθησομένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς τέως ἐπικηρυχθέντας λῃστάς.

Οὕτω τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχει ὡς ἑξῆς·

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπικήρυξις καὶ ποιναὶ λῃστῶν καὶ συνεργῶν.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικήρυξις τῶν λῃστῶν γίνεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος, στηριζομένου ἐπὶ ἐκθέσεως, συντεταγμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας.

Ἄρθρον 2 Πλὴν τῶν τεταγμένων κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τῆς λῃστείας ποινῶν, πᾶσα ἕνωσις δύο ἢ πλειόνων πρὸς ἐκτέλεσιν λῃστρικῶν πράξεων, οὐχὶ ἐξ ἐλευθέρας θελήσεως παραλειφθεισῶν, ἐπάγει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου μὲν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐπικεκηρυγμένων λῃστῶν, τὴν τῶν ἰσοβίων δὲ δεσμῶν κατὰ τῶν συμμορητῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπαλλάσσονται τῆς ποινῆς, ἂν πρὸ πάσης λῃστρικῆς πράξεως ἀποστῶσι τῆς ἑνώσεως καὶ συνάμα καταγγείλωσιν αὐτήν· ἂν δὲ δὲν καταγγείλωσιν αὐτήν, τιμωροῦνται διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἀποπείρας τῶν συμφωνηθεισῶν πράξεων.

Μὲ θάνατον τιμωρεῖται πᾶς λῃστὴς ἐνόπλως ἀνθιστάμενος.

Ἄρθρον 3. Ἡ ὑπὸ λῃστῶν χάριν ἐκδιάσεως ἁρπαγὴ τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ καταδικάζονται λῃσταὶ ἀπολύσαντες ἑκουσίως ἄνευ λύτρων τὸν ἁρπαγέντα.

Ἄρθρον 4. Ὁ λαβὼν γνῶσιν τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς λῃστοῦ ἢ λῃστρικῆς συμμορίας, ἐὰν ἐγκαίρως δὲν ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀξιωματικὸν ἢ ὑπαξιωματικόν, ἢ εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικήν, διοικητικὴν ἢ δημοτικὴν ἀρχήν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 5. Ὁ ἐν γνώσει καὶ ἄνευ κινδύνου τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ἢ τῶν συγγενῶν ζωῆς τροφοδοτῶν λῃστὴν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον τριῶν ἐτῶν. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα ὁ νοσοῦντα λῃστὴν νοσηλεύων ἢ θεραπεύων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἀναγγέλλων εἰς λῃστὴν ἢ λῃστρικὴν συμμορίαν τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρον 7. Ὁ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου καὶ δικαιολογημένης

ἀνάγκης ἐρχόμενος εἰς συνέντευξιν μετὰ λῃστοῦ ἢ λῃστρικῆς συμμορίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ποιναὶ καὶ ἀμοιβαὶ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας.

Ἄρθρον 8. Πᾶς δημότης ἡλικίας 20—50 ἐτῶν ὀφείλει, τῇ προσκλήσει τοῦ δημάρχου, νὰ ὑπηρετῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπουσπασματάρχου εἰς περιπολίας πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας, τρεῖς ἡμέρας κατ' ἀνώτατον ὅρον καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ ἐντὸς μόνον τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει, πλὴν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἡ ἐκτίμησις τῶν ὁποίων ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δημάρχου. Ὁ ἀπειθῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5—50 δραχμάς. Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ δημοτικοῦ νόμου μνημονευόμενοι.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ὑποχρέων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς σειρᾶς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν δήμαρχον. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο πραχθησομένη ὑπ' αὐτοῦ ἀδικία τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου 25—100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 9. Διοικητικοί, δικαστικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἢ ἄλλοι ὑπάλληλοι δημόσιοι ἢ ὑπηρέται, ἐπιτεταραμμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἢ καλούμενοι ἁρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μέτρων ἀναγομένων εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτῆς, καὶ ὀλιγωροῦντες περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τούτων, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ καταδίκη συνεπάγει τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν καὶ τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ τρία ἕως ἓξ ἔτη. Ἡ καταδίκη τῶν στρατιωτικῶν συνεπάγει τὴν εἰς ἀργίαν μετάθεσιν δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς θέσεως.

Αἱ ποιναὶ αὗται κατεγινώσκονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ἀνωτέρω δημόσιοι λειτουργοὶ ἤθελον τιμωρηθῆ πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν.

Τὰ περὶ στρατιωτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν νομοθετήματα διατηροῦνται ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ § πρώτῃ τοῦ παρόντος ἄρθρου παραβάσεων, νὰ ὑποβάλλῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται νὰ διατάξῃ, ἂν ἐγκρίνῃ, περαιτέρω ἀνάκρισιν ὡς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τοῦ κατηγορουμένου στρατιωτικοῦ.

Ἄρθρ. 10. Δήμαρχοι, δημαρχεύοντες πάρεδροι, εἰδικοὶ πάρε-

δροι καὶ ἀστυνόμοι, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως ὑποκρύπτονται ἢ διαιτῶνται λῃσταί, γινώσκοντες τοῦτο καὶ μὴ λαμβάνοντες μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας τὰ πρὸς ἔγκαιρον κατάδειξιν καὶ καταδίωξιν αὐτῶν μέτρα, ἀνάλογα πρὸς τὴν ἰδιότητα ἑκάστου καὶ κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων καὶ τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν μέσα, τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μὲ προσωρινὴν παῦσιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν, γινώσκοντες τοὺς ὑποθάλποντας, ὑποκρύπτοντες ἢ προφαδοτοῦντες λῃστὰς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ των, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτούς.

Ἄρθρ. 11. Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ὁ δήμαρχος ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ πρὸς καταδίωξιν πρόσφορα μέτρα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰδοποιῶν ἀμελητὶ καὶ τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν καὶ διοικητικὴν ἀρχήν, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν ἐν αὐτῷ ὡρισμένην ποινήν.

Ἄρθρ. 12. Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδειξιν, τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον ἑκάστου λῃστοῦ, ὁρίζεται διὰ τοῦ περὶ ἐπικηρύξεως διατάγματος χρηματικὴ ἀμοιβή.

Ὁσάκις ἡ κατάδειξις ἀποβαίνει ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀπόκεινται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ν' ἀποφαίνηται, ἂν καὶ κατὰ ποσὸν ὁ καταδείκτης δικαιοῦται εἰς ἀμοιβήν.

Ἄρθρ. 13. Περὶ τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον συντάσσεται ἐντὸς 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν πρωτόκολλον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ ἐπάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας ἢ τῆς ὑπομοιραρχίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀπουσπασματάρχου καὶ τοῦ οἰκείου δημάρχου.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἑπομένων εἴκοσιν ἡμερῶν.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, κατατίθεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ τόπου καὶ χρησιμεύει ὡς μόνον ἀποδεικτικὸν μέσον τῆς ἐγερθησομένης τυχὸν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ δημοσίου.

Πᾶς δόλος τῶν ἀνατέρω ὑπαλλήλων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δεινοτέρα τις τοῦ δικαίου παράβασις. Πᾶς δόλος ἐπίσης χορηγεῖ εἰς τὸν ἀδικηθέντα ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως. Πᾶς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δικαιούμενος εἰς ἀμοιβήν, δὲν

συμπράττει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ διαληφθέντος πρωτοκόλλου.

Ἄρθρ. 14. Τὸ περὶ ἀμοιβῆς τοῦ καταδείκτου πρωτόκολλον συντάσσεται ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω δημοσίων λειτουργῶν, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ μνεία ἐν αὐτῷ τοῦ ὀνόματος τοῦ καταδείκτου. Τὸ δ' ἔνταλμα τῆς πληρωμῆς ἐκδίδεται καὶ ἐξοφλεῖται ἐπ' ὀνόματι τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου καὶ παρ' αὐτοῦ λαμβάνει ὁ καταδείκτης τὴν ἀμοιβήν, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος συγκατατεθῇ εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ὀνόματός του ἢ προστήσῃ ἕτερον ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτε μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ καταδείκτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ἑπομένως τὸ ἔνταλμα ἐκδίδεται κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἀποκαλύψας τὸν καταδείκτην ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του ὑπάλληλος τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν.

Ἄρθρ. 16. Ὁ καταδείκτης συμμορίας λῃστρικῆς ἀποκτᾷ δικαίωμα διορισμοῦ ἐπὶ πενταετίαν ἐθνοφύλακος μὲν μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 30, ἐὰν ἐκ τῆς καταδείξεως προῆλθε φόνος ἢ σύλληψις ἑνὸς τοὐλάχιστον λῃστοῦ· ὁδηγοῦ δὲ μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 50, ἐὰν προῆλθε φόνος ἢ σύλληψις πλειοτέρων λῃστῶν ἢ ἑνὸς ἀρχιλῃστοῦ.

Ἄρθρ. 17. Ἡ ὡρισμένη ἀμοιβὴ διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον λῃστοῦ δύναται νὰ δοθῇ καὶ ὅταν ὁ λῃστὴς φονευθῇ ἐντὸς τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας καὶ ὑπ' ἀλλοδαπῶν, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ὁ φόνος λάβῃ χώραν ἐντὸς τῶν παρορίων ἐπαρχιῶν αὐτῆς. Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος τοῦ λῃστοῦ καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀμοιβῆς κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 18. Πολίτης ἢ ἐθνοφύλαξ, πληγωθεὶς ἐν συμπλοκῇ μετὰ λῃστῶν, λαμβάνει παρὰ τοῦ δημοσίου πρὸς ἴασιν καὶ διὰ τὰς ἡμεραργίας του δραχμὰς 200—500· ἀλλ' ἐὰν καταστῇ διαρκῶς ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν μὲν ἡ ἔγγαμος, σύνταξιν μηνιαίαν δραχμῶν 50, ἐὰν δ' ἄγαμος, δραχμὰς 30· ἡ σύνταξις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτ. ὑπαλλήλων νόμου· ἂν δὲ ἦναι ἄγαμος, ἡ σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς γονεῖς· ἐν ἐλλείψει δ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων, εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφούς του. Τὰ περὶ συντάξεως ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον 19. Ἡ χήρα πολίτου ἢ ἐθνοφύλακος στρατιώτου ἢ ὑπαξιωματικοῦ, φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ λῃστῶν, ἢ ἀποθανόντος ἐκ πληγῆς, ἣν ἐν τοιαύτῃ συμπλοκῇ ὑπέστη, ἐφ' ὅσον

διατελεῖ ἐν τῇ χηρείᾳ αὐτῆς λαμβάνει μηνιαίαν σύνταξιν δραχ. 30· τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ λαμβάνουσι, τὰ μὲν ἄρρενα μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου, δρ. 15 ἕκαστον.

Τὰ θήλεα προικίζονται προσέτι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ δραχ. 500 ἕκαστον, πληρωτέων μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου.

Ἄρθρον 20. Πᾶς καταδεί̓κτης, ἐάν, συνεπείᾳ τῆς γενομένης παρ' αὐτοῦ καταδείξεως ἔλαβε χώραν καταδίωξις, κατόπιν πάθη ὑπὸ τῶν λῃστῶν, ἐὰν μὲν ὑποστῇ ἁπλῶς τραῦμα, λαμβάνει λόγῳ ἐξόδων τῆς ἰάσεως δρ. 100 καὶ ἀποζημίωσιν ἡμεραργίας δρ. 100 μέχρι 300· ἂν δὲ καταστἀθῇ ἀνίκανος διὰ βίου πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου σύνταξιν, ἐὰν μὲν ἡ ἔγγαμος, δρ. 50 κατὰ μῆνα, ἐὰν δὲ ἡ ἄγαμος, δραχ. 30, καὶ ἐὰν ἀπωλέσῃ τὴν ζωὴν, σύνταξις ἐκ δραχ. 20 δίδεται εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ. Τὰ θήλεα ὀρφανὰ προικίζονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου μὲ δρ. 500 ἕκαστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκτόπισις ὑπόπτων λῃστοδοχῆς καὶ εἰθέτη βλαχοποιμένων.

Ἄρθρ. 21 Συγγενεῖς ἀνιόντες, σύζυγος, τέκνα, ἀδελφοί, καὶ ἀδελφαί, πενθερὸς καὶ πενθερὰ λῃστοῦ ἐπικεκηρυγμένου ἐκτοπίζονται ἀπὸ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς τὰς Νήσους ἢ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἔνθα δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τόπον διαμονῆς. Ἡ νῆσος Εὔβοια θεωρεῖται ὡς ἀποτελοῦσα μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 22. Ἡ ἐκτόπισις διατάσσεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Τριάκοντα δὲ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτοπίσεως κοινοποιεῖται ἡ διαταγὴ πρὸς τοὺς ἐκτοπιστέους διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πραγματοποιεῖται ἡ ἐκτόπισις ἀνυπερθέτως, πλὴν ἂν ἐκλείψῃ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ λόγος τῆς ἐκτοπίσεως. Ὁ ἐκτοπιστέος δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἧς ἐν τούτοις δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, ἐνώπιον παντὸς εἰρηνοδίκου, προτείνων ἐν τῇ ἀνακοπῇ τὸν λόγον αὐτῆς καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ μέσα· ὁ εἰρηνοδίκης διευθύνει τὴν ἀνακοπὴν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν διαταγὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις διαβιβάζει αὐτὴν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα μετὰ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς

ἀνακοπῆς νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας κλήσεις πρὸς τὸν ἀνακόπτοντα καὶ τοὺς προταθέντας τυχὸν παρ' αὐτοῦ μάρτυρας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνώτερος τῶν τριῶν, καὶ εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

Τὸ δικαστήριον ἀποφαίζει ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς μετὰ συζήτησιν, καθ' ἣν εἶναι παραδεκτὸν πᾶν μέσον ἀποδείξεως τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀνακόπτοντος. Ἡ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται πλὴν τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 23. Ὁ ἐκτοπισθείς, ἐπανερχόμενος αὐτογνωμόνως ὀπίσω ἐξετοπίσθη, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ, μὲ φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 24. Ἀποθανόντος, φονευθέντος, συλληφθέντος, προσελθόντος ἢ προσφυγόντος τοῦ λῃστοῦ εἰς ἄλλο κράτος, ἐπανέρχονται εἰς τὰ ἴδια, δυνάμει ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, οἱ ἐκτοπισθέντες συγγενεῖς αὐτοῦ.

Ἂν ἐλλείψει πραγματικῶν ἀποδείξεων περὶ τοῦ θανάτου ἢ τῆς προσφυγῆς τοῦ λῃστοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἡ ἐκτίμησις τῶν περὶ τούτων ἐνδείξεων ἀνήκει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 25. Εἰς τοὺς βλαχοποιμένας καὶ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιουμένους σκηνίτας ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὡς καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν ἐπικεκηρυγμένων λῃστῶν, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, περὶ ὧν βαρεῖαι περὶ λῃστοδοχίας ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι, ἐπιβάλλεται ἀζυνομικὴ ἐπιτήρησις ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους· ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς ἁπλοῦς ποιμένας καὶ ἀγροφύλακας κοινότητός τινος, ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς συμβῇ λῃστεία καὶ ὑπάρχωσι βαρεῖαι κατ' αὐτῶν ὑπόνοιαι συνεργείας.

Ἄρθρον 26. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ καταγγελίᾳ συμβουλίου, συγκειμένου ἐκ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου προεδρεύοντος, τοῦ διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ, τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας ἢ ὑπομοιραρχίας καὶ τοῦ σχετικοῦ δημάρχου, συνταττομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται πλὴν τοῦ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἀποθανόντος, φονευθέντος, συλληφθέντος, προσελθόντος ἢ προσφυγόντος εἰς ἄλλο κράτος τοῦ λῃστοῦ, ἐπὶ ὑποθάλψει τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον ὑπόνοιαι, αἴρεται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24

ὁριζόμενον τρόπον ἡ ἐπιβληθεῖσα ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καίτοι μὴ παρελθόντος τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου ὁρισθέντος χρόνου. Παρατείνεται δὲ καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἀριζόμενον τρόπον.

Ἄρθρον 27. Πᾶσαι αἱ ἐντὸς τοῦ δήμου παραθερίζουσαι ἢ παραχειμάζουσαι ποιμενικαὶ ὁμάδες (τζελιγκάτα) εὑρίσκονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποιμνίων καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 3000 δραχμῶν εἰς ἀποζημίωσιν παντὸς ὑπὸ λῃστῶν ζημιωθέντος ὁπωσδήποτε. Ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ τέλος τῆς θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἐξαμηνίας, πρὶν ἀπέλθωσιν ἀπὸ τῶν θερινῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἑκάστη ὁμὰς προσφέρει ἀξιόχρεων ἔγγυητὴν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, ὑπόχρεων πρὸς ἀπότισιν τῆς ζημίας καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ εὐεργέτημα τῆς διζήσεως. Εἰς τὴν ἀρνηθεῖσαν ἢ μὴ δυνηθεῖσαν νὰ παράσχῃ ἐγγυητὴν ὁμάδα ἀπαγορεύεται ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν θερινῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ ἀξιόχρεων αὐτῆς ἀποφασίζονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ὡς ἐγγυητὴς γίνεται δεκτὸς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ποιμενικῆς ὁμάδος (τσέλιγκας).

Ἀπαλλάττονται τῆς προκειμένης εὐθύνης αἱ λοιπαὶ ὁμάδες, ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι μέλη μιᾶς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν ἐν τῷ δήμῳ ὁμάδων συνήργησαν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐπιζήμιον λῃστρικὴν πρᾶξιν, καὶ ἂν μόνον ἐτροφοδότησαν τοὺς διαπράξαντας αὐτὴν λῃστάς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐθύνεται εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος μόνη ἡ ὁμάς, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ μέλη ταῦτα ἀνήκουσιν.

Ἄρθρον 28. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ακηνιτῶν ἐλαχοποιμένων ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποκατασταθῶσιν ἔν τινι χωρίῳ καὶ κατοικίσωσιν αὐτόθι μονίμως καὶ διαρκῶς τὴν οἰκογένειάν των.

Ἄρθρον 29. Ἡ Κυβέρνησις θέλει προνοήσει ὑπὲρ τῆς πρωτωρινῆς συντηρήσεως τῶν ἐκτοπιζομένων, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐπιτήρησιν ἀστυνομικὴν ὑποβαλλομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκδίκασις τοῦ ἐγκλήματος τῆς λῃστείας.

Ἄρθρον 30. Τοῦ πλημμελήματος τῆς συνεργείας εἰς λῃστείαν, ὡς καὶ τοῦ κακουργήματος τῆς συνεργείας ἢ συναιτιότητος αὐτοῦ, διατάσσεται ὁ χωρισμὸς τῆς δίκης ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐγκλήματος διὰ βουλεύματος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ πλημμέλημα εἰσάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον πλημμελειοδικεῖον.

Ἄρθρον 31. Ἐὰν ἀπὸ τῶν φυλακῶν ἢ τῶν εἱρκτῶν ἀποδράσῃ λῃστὴς καὶ δὲν ὑπάρχῃ δεινοτέρα τις τοῦ δικαίου παραβάσις, τιμωρεῖται πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ φύλαξ καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχιφύλαξ μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ συγχρόνως ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ δὲ ἀξιωματικός, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ ἄμεσος διοίκησις ἢ ἐπιτήρησις, τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς θέσεως.

Ἄρθρον 32. Ἡ καταγινώσκουσα κεφαλικὴν ποινὴν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας αὐτῆς, ἂν δὲν ἀπονεμηθῇ Β. χάρις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 33. Ὁ ἐπικηρυχθεὶς λῃστὴς διατελεῖ εἰς κατάστασιν νομίμου ἀπαγορεύσεως, νόμιμος δὲ κηδεμὼν πρὸς διοίκησιν τῆς περιουσίας του εἶναι ὁ οἰκεῖος δήμαρχος.

Ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ ἐπικηρυχθέντος λῃστοῦ εἶναι ὑπέγγυος εἴς τε τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ζημιωθέντων καὶ τὰς τοῦ δημοσίου, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδα τῆς καταδιώξεως.

Ἐκκαθαρίζονται δὲ αὐταὶ προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 921 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας), ἡ δὲ περὶ τούτου πρᾶξις αὐτοῦ ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης.

Αἱ ἐν ἰσχύϊ περὶ καταδιώξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερούντων διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τοῦ ἐπικηρυγμένου λῃστοῦ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων. (Ἡ πρὸς εἰσπραξιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ζημιωθέντων καὶ τοῦ δημοσίου καταδίωξις γίνεται μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως).

Ἄρθρον 34. Λῃσταί, οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν τριῶν, συλλαβόντες καὶ προσαγαγόντες ἀρχιλῃστὴν ἢ φονεύσαντες αὐτόν, ἐὰν προσέλθωσιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ φόνου εἰς μίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους, δημοσίαν ἢ δημοτικήν, τιμωροῦνται μὲ εἱρκτὴν δι' ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις, ὧν κατέστησαν ἔνοχοι, τ' αὐτὰ κρατοῦσι καὶ περὶ παντὸς λῃστοῦ, ὅστις ἤθελε συλλάβει καὶ προσαγάγει ἢ φονεύσει λῃστὴν ἐπικεκηρυγμένον καὶ προσέλθει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ φόνου εἰς μίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

Ἡ προκειμένη διάταξις δὲν ἰσχύει ἐπέκεινα τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὐδ' ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς μετ' αὐτὸν ἐπιδοθησομένους εἰς τὸν ληστρικὸν βίον, ὡς καὶ εἰς τοὺς φονεῖς, οἵτινες μετὰ τὸν φόνον κατέστησαν λῃσταί.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς διατάξεως ταύτης ἀρχιλῃσταὶ καὶ λῃσταὶ ἐκ τῶν ἐπικεκηρυγμένων.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Ἡ πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας τεταγμένη στρατιωτικὴ δύναμις τοποθετηθήσεται εἰς μονίμους στρατιωτικοὺς σταθμούς.

Ὁ ἀριθμός, ἡ θέσις καὶ ἡ περιφέρεια τῶν σταθμῶν ὁρισθέντα διὰ Β. Διατάγματος, αἱ δὲ ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου αὐτῶν ἔνδειαι καὶ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ κινήσεις θέλουν ἐνεργεῖσθαι χωρὶς νὰ εἰσέρχωνται οἱ περιπολοῦντες στρατιῶται ἐν τοῖς χωρίοις.

Ἡ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομημάτων τῶν μονίμων σταθμῶν, ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν ὑπαρχόντων κτιρίων ἀπαιτουμένη δαπάνη καταλογισθήσεται ἐπὶ τοῦ Κεφ. 3, ἄρθρ. 1, τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους **1871**.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προβιβάσῃ στρατιωτικοὺς κατ' ἐκλογὴν ἀποδεδειγμένως ἀριστεύσαντας καὶ φρυάξαντας ἢ συλλαβόντας λῃστὴν ἐπικεκηρυγμένον, ὁσάκις χρεύει θέσις ἐν τῷ στρατῷ.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 22 ὁριζόμεναι περὶ ἐκτοπίσεως διατάξεις ἐφαρμόζονται μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως· αἱ δὲ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 18, 19 καὶ 20 ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τ. ἐ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ὁρίζεται εἰς τέσσαρα ἔτη.»

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β'. ἀναγνωσιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ Θουρίας εἰς Μεγαλούπολιν.

2) Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου.

3) Περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου.

Τὸ δὲ νομοσχέδιον, τὸ ἀφορῶν τὴν μεταξὺ Κ. Σταυροπούλου καὶ κυβερνήσεως σύμβασιν, ἐγένετο δεκτὸν ἐν συνόλῳ δι' ἀναστάσεως καὶ ἔχει ὡς ἑπεται·

«Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ

κ. Κ. Σταυροπούλου ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα σύμβασις ἐξ ἄρθρων 4 καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν, ἐπεκτεινομένης τῆς ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ προθεσμίας τῶν δύω ἐτῶν εἰς ἔτη ἓξ».

«ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Κ. Ἀλεξ. Κουμουνδούρου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. Κ. Σταυροπούλου, ἀφ' ἑτέρου συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα·

Ἄρθρον 1.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀποδειχθῇ διὰ τῆς ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη καλλιεργείας τῶν σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, ὅτι ὁ παρὰ τοῦ κ. Κ. Σταυροπούλου ἐφευρεθεὶς οἰκονομικώτερος τρόπος καλλιεργείας αὐτῶν εἶναι πραγματοποιήσιμος, τοὐλάχιστον ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς παραλίους δήμους τοῦ Κράτους κειμένων σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, καὶ δὲν ἐπιφέρει σύδεμίαν βλάβην εἰς τὰς σταφιδαμπέλους καὶ ἀμπέλους, οὔτε ἐλαττόνει τὴν παραγωγὴν αὐτῶν ἢ παραβλάπτει τὴν ποιότητα τῶν σταφυλῶν, τὸ δημόσιον θέλει χορηγήσει τῷ εἰρημένῳ κυρίῳ ἀμοιβὴν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων.

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη χορηγηθήσεται εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ τῆς καλλιεργείας τῶν σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, κατά τε τὸ σκάφιμον καὶ σκάλισμα αὐτῶν, δαπάναι κατὰ στρέμμα εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον κατώτεραι τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κύριος Σταυρόπουλος ὑποχρεοῦται, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἐφεύρεσίν του καὶ ἐκθέσῃ σαφῶς τὰς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας ὁδηγίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προθεσμία τῶν δύω ἐτῶν ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐνεργηθῇ ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δημοσίευσις τῆς ἐφευρέσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα ὑποβληθήσεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τὴν 13 Φεβρουαρίου 1871 καὶ, ἀναγνωσθεῖσα, ὑπεγράφη παρ' ἀμφοτέρων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΑΛ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Κ. Σταυρόπουλος.

Εἶτα ἤρξατο ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Γενομένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν. Λαλῶν, εἶπε, κατὰ τῆς ἀρχῆς, δὲν ἐπιθυμῶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀλλὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀσύλου τοῦ πολίτου, ὅπερ προστατευόμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων νόμων, καταπατεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἔχον διάταξιν ὑπὲρ τοῦ πολίτου, ἀνατρέπει ἅπασαν τὴν νομοθεσίαν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, προσέθηκε, προβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ἄνευ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐπιτροπῶν, τίθησιν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ τὸν κακῆς μετὰ τοῦ καλῆς πίστεως ὀφειλέτου. Προβαίνων δὲ ἀντέκρουσε διάφορα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα τὴν προσωπικὴν κράτησιν, τὸ νέον σύστημα τῆς δι' ἐργολαβίας εἰσπράξεως τῶν φόρων, καὶ τὸ ἄρθρον τὸ ἀποκρούσαν τὸν μὴ συμψηφισμὸν τῆς ἀμοιβαίας ὀφειλῆς. Ἐπὶ τέλους δὲ κατέκρινε τὸν νόμον ὡς ἐλαττωματικὸν καὶ ὡς περιέχοντα διατάξεις δεομένας πρὸς μελέτην χρόνου καὶ κόπου πολλοῦ, θεωρήσας τὰ παλαιὰ χρέη ἀκαθάριστα, ἀμφισβητήσιμα, καὶ προελθόντα ἐκ πλαστῶν τίτλων.

Τὸν προλαλήσαντα ἀντέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, εἰπών, ὅτι πλεῖσται διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ἐλήφθησαν ἐκ τῶν προγενεστέρων νόμων, ὧν ἡ αὐστηρότης μάλιστα ἠλαττώθη ὑπὲρ τοῦ πολίτου, ἀφοῦ δι' αὐτῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πολίτην ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ δικαστήρια, ἥτις ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

Ἡ διάταξις, προσέθηκε, ἡ ἀπαγορεύουσα τὸν συμψηφισμὸν μετηνέχθη εἰς τὸ νομοσχέδιον ἐκ προγενεστέρου νόμου, δύο δὲ μόνον διατάξεις νέας κατέκρινεν ὁ προλαλήσας. Πρῶτον μὲν τὴν φυλάκισιν τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου, δεύτερον δὲ τὸ σύστημα τῆς δι' ἐργολαβίας εἰσπράξεως. Ἀλλ' ὅμως ἡ φυλάκισις ἐθεωρήθη ἀναγκαία, διότι τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς ψηφισθέντας νόμους πωλεῖ τὰ κτήματα αὐτοῦ, λαμβάνον τὸ ἀντίτιμον

εἰς μακρὰς προθεσμίας· ὥστε πολλοὶ τῶν ἀγοραστῶν δὲν θέλουσιν ἐπιζήσει μέχρι τοῦ ὁρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος πρὸς ἀπότισιν τῆς ὀφειλῆς των. Διὰ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον ἐπεκτείνει τὴν προσωπικὴν κράτησιν μέχρι τῶν κληρονόμων, οἵτινες δύνανται ἐν τούτοις νὰ ἀπαλλαγῶσι αὐτῆς, ἐκουσίως ἀπαλλοτριούμενοι τοῦ κτήματος. Τὸ δὲ εἰσαγόμενον σύστημα τῆς εἰσπράξεως, καὶ τοι παρ' ἡμῖν πρωτοφανές, εἶναι παραδεδειγμένον ὑπὸ πολλῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ δὲν ἐπιφέρει κατὰ τοῦ πολίτου καταπίεσιν ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργολάβου, ἀφοῦ καὶ ὁ πολίτης, ἔχων ἐκτελεστοὺς τίτλους, δύναται νὰ ἐκτελέσῃ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους προσωπικὴν κράτησιν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Περαίνων δὲ εἶπεν, ὅτι αἱ εἰσπράξεις δὲν δύνανται διὰ τῶν ἰσχυόντων νόμων νὰ ἐνεργηθῶσι, καὶ ὅτι ἤδη συζητεῖται ἡ ἀρχή· ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθέκαστα θέλει ἀποδεχθῇ, πειθόμενος, τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις.

Ἕτερος εἶπεν, ὅτι ὑπάρχουσι πολλὰ καθυστεροῦντα κατὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ἔκθεσιν τοῦ πρώην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ᾐτήσατο παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλήν, πρὸς φωτισμὸν αὐτῆς, τίνες εἰσὶν οἱ μεγάλοι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, παρουσιάζων κατάλογον τῶν διαφόρων ὀφειλετῶν· διότι, ὡς πιστεύει, οὐχὶ ὁ λαός, ἀλλὰ τάξις τις πολιτῶν ποιεῖται κατάχρησιν τοῦ δημοσίου πλούτου.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ἐλάλησαν κατὰ τῆς ἀρχῆς, ἄλλοι δὲ ὑπὲρ αὐτῆς, ἀνέβη τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργός. Οἱ λόγοι, εἶπε, ὧν ἕνεκα συνεπάχθη τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, συνδέονται μὲ τὸ οἰκονομικὸν καὶ πολιτικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως. Λυποῦμαι δὲ παρατηρῶν, ὅτι παρανοεῖται τὸ πνεῦμα, ἀφ' οὗ ὡρμήθη ἡ κυβέρνητις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν συναίσθησιν τῆς δυνάμεώς του, καταπιεζόμενος ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἕνεκεν τῶν καθυστερήσεων καὶ τοῦ ἐλαττωματικοῦ συστήματος, ὅπερ μέχρι σήμερον διέπει τὰς εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων, προάγον τὴν ἀθλιότητα τοῦ λαοῦ πολιτικῶς, κοινωνικῶς, καὶ οἰκονομικῶς. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐπέσπευσεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν σύνταξιν νόμου νέου περὶ τῶν εἰσπράξεων, διότι ἄνευ τακτικῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων, ὁ λαὸς ἔσεται δοῦλος, ὑποπίπτων εἰς τὴν πίεσιν τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν καταχρήσεων. Ἓν τέλει δὲ ἀπέκρουσε πᾶσαν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀ-

ναστάσεως, ὁ δὲ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἰσί,

1) Ἡ συζήτησις περὶ τῶν αἰτίων τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη,

2) Ἡ ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου,

3) Τὸ περὶ τῆς παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου,

4) γ'. συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ ἀπὸ Θουρίας εἰς Μεγαλούπολιν,

5) Περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσιως· ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.
Κ. Κοσσοναῖκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΣΤ'.

Τῆς 20 *Φεβρουαρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα εἰς τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν, ἀναστὰς, ἀνήγγειλεν, ὅτι ἠπειλήθη χθὲς πρὸ τοῦ βουλευτηρίου, θεωρήσας τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπειλὴν προσβολὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς Βουλῆς· ὁ προσβολεύς, προσέθηκεν, εἶναι ἀδελφὸς βουλευτοῦ, μεθ' οὗ ἀντήλλαξα χθὲς λόγους ἐκ τοῦ βήματος. Ἐπομένως ἡ Βουλὴ ὀφείλει, κηδομένη τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῆς, νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα· διότι ἀφορμὴ τῆς ἀπειλῆς ὑπῆρξαν αἱ ἀγορεύσεις μου κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν.

Ἄλλοι, ἐνδιαφερόμενοι, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει, προκαλουμένη, νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ πραγμάτων οὐδόλως ἀφορώντων εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ προσβολή, ἂν τοιαύτη ὑπῆρξεν, ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ κοινοβουλίου. Κατέληξε τελευτῶν, εἰπὼν, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ, ἂν νομίζῃ, ὅτι ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν προσεβλήθη δι' ἰδίας, ἃς ἐξέφερεν ἀπὸ τοῦ βήματος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς συζητήσεως· ἄλλως, ἐὰν πιστεύῃ, ὅτι ἡ προσβολὴ προῆλθεν

ἐκ λόγων προσωπικῶν, ὀφείλει νὰ ἀποστῇ πάσης ἀποφάσεως.

Παρετήρησεν ὁ πρωθυπουργὸς κατόπιν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ προσβολέως, ἐπεμβαίνουσα εἰς τὰ δικαιώματα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ νὰ συστήσῃ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα διὰ τοῦ ὑπουργείου τὸ ἔγγραφον αὐτῆς, ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι τὸ ἐπιτρέπουσιν, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου μετὰ ταῦτα ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου περὶ τῶν αἰτίων τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη, ὁ ἐπερωτήσας ἀνέβη τὸ βῆμα. Ἡ Βουλὴ, εἶπεν, ἐπελαμβάνεται πάλιν πολιτικοῦ ζητήματος, θὰ εἴπῃ ἡ σχολὴ, ἥτις ποθεῖ νὰ βλέπῃ αὐτὴν περιστρεφομένην διαρκῶς ἐν τῷ κύκλῳ τῶν νομοθετικῶν ζητημάτων. Ἀλλ' ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει πρωτίστην ἀποστολὴν τὴν ἐξέτασιν πολιτικῶν ζητημάτων. Ἡ ἐπερώτησίς μου περιέχει δύο ζητήματα, ἀ. διατί παρῃτήθη τὸ ὑπουργεῖον Ζαΐμη, καίτοι ἔσχε τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς λήξεως τῆς παρελθούσης συνόδου.

Ἀντεπολιτεύθην, ἠκολούθησε, τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο, ἐπομένως δὲν ἐλαύνομαι ὑπὸ κομματικοῦ συμφέροντος· ἀλλ' ὡς δὲν πρέπει νὰ παίζωμεν μὲ τοὺς διαλύτας τῶν Βουλῶν, οὕτω δὲν πρέπει νὰ παίζωμεν καὶ μὲ τὰς διαλύσεις τῶν Κυβερνήσεων. Καίπερ μεταρρυθμισθὲν τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου, εἶχε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ξένων δυνάμεων, ὥστε ἵστατο στερεὸν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Εἰς μίαν τῶν δυνάμεων παρεχωρήθησαν πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις, ἃς αὐτὴ δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ ἐπιβάλῃ οὐδὲ ἐν ταῖς κτήσεσιν αὐτῆς. Ἐν τούτοις ὁ Βασιλεὺς προσκαλεῖται ἐκ Κερκύρας, μαθών, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Βαλαωρίτης δὲν θέλει νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν συναδέλφων του. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἔμαθε τὰ κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἐκείνην κρίσιν· ἀλλ' ἐγὼ ἐπίστευον, ὅτι θέλει ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐξουσίας ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, εἰδὲ παραιτούμενον ὁλόκληρον τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ βουλευτὴς Σοῦτσος, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ζαΐμη, εἶπεν ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ, ὅτε εἶδε περὶ αὐτὸν αὐτὸ τὸ σύστημα ῥαδιουργίας καὶ συκοφαντίας. Ὁ κ. Ζαΐμης λοιπὸν ὀφείλει νὰ πλησιάσῃ ἡμᾶς περὶ τοῦ συστήματος ἐκείνου καὶ ἂν αὐτὸ ἐπένεγκε τὴν πτῶσίν του. Β'. δὲ ζήτημα εἶναι τὸ ἑξῆς·

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη, ἐδημοσιεύθη εἰς ἐφημερίδα, διερμηνεύουσαν τὰς δοξασίας αὐτοῦ, ὅτι ἡ παραίτησις

ἐγένετο διὰ λόγους συνταγματικούς. Εἰς τὴν ἐφημερίδα δὲ ἐκείνην ἀπήντησεν ὁ κ. Βαλαωρίτης, δημοσιεύσας καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεώς του, δι' οὗ κατήγγειλε τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ, ὅτι παρενέβαλλον προσκόμματα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ἐν τῇ ὑποθέσει τῶν δηλιακῶν, παρασχὼν οὕτω τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι διαστρέφονται αἱ ἀνακρίσεις ὑπὲρ τῶν κακούργων. Ἐκ τούτου προῆλθεν εὐρεῖα δημοσιογραφικὴ διαμάχη, καθ' ἣν καὶ ὁ κ. Σαράβας, πρώην ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ἔγραψεν, ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Βαλαωρίτου περιπλέκει τὴν Ἑλλάδα. Δὲν εἶναι ἐπομένως παραίτησις ἁπλῆ ἡ τοῦ κ. Βαλαωρίτου, ἀλλὰ ῥητὴ καταγγελία, ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὸν Βασιλέα. Διὰ τοῦτο ἐπερωτῶ καὶ τὸν κ. Βαλαωρίτην καὶ παρακαλῶ νὰ ἀποδείξῃ τὰ παρεμβληθέντα προσκόμματα, ἀφοῦ τὸ τέρμα, καθ' ὃ ὑπεσχέθη τὴν ἀποκάλυψιν, ἐπῆλθε, περατεθεισῶν τῶν ἀνακρίσεων. Καταλήγων, προσέθηκεν, ὅτι δὲν πρέπει ἴσως νὰ κατακρίνηται ἡ Ἀγγλία διὰ τὴν διαγωγὴν αὐτῆς· ἤκουσεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνισχύει τὸν Τάκον· εἶδεν ἐπὶ τούτοις ἔγγραφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑποστηρίζον τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ, καταγγέλλων αὐτὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὡς ὑποστηριζούσαν τὴν λῃστείαν. Ἴστε ἂν ὁ κ. Βαλαωρίτης, τοιαῦτα γράψας, εἶχε δίκαιον, εἶναι ἡ μέγας πατριώτης, θεὶς ὑπεράνω πάντων τὴν τιμὴν καὶ τὸ καθῆκον, ἢ ἔνοχος ἰσχάτης προδοσίας.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ἐνδιαφερόμενος, πρώην πρωθυπουργός, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 15 Ἰανουαρίου δὲν ἐλάλησεν ἐπὶ δύω ζητημάτων, τῆς παραδοχῆς τῶν Ἄγγλων ἐν ταῖς ἀνακρίσεσι καὶ τῆς παραιτήσεώς του· διασαφίζων τὴν ἀγόρευσίν του κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην, ὡμολόγησεν, ὅτι ἡ πολιορκία τῶν λῃστῶν ἐν Ὠρωπῷ δὲν ἐγένετο κατ' εἰσήγησιν, ἀλλὰ τῇ συγκαταθέσει τῶν πρέσβεων· ἀλλ' ὅτι κατέφυγεν εἰς τὸ μέτρον ἐκεῖνο ἐξ ἀνάγκης, βλέπων προβληματικὴν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως· οἱ δὲ πρέσβεις τὸ ἀπεδέχθησαν.

Ἀφεὶς δὲ τὴν ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τῶν Ἄγγλων νομομαθῶν ἐν ταῖς ἀνακρίσεσιν ἀπάντησιν εἰς τὸν τότε συνάδελφόν του, ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς αἰτιάσεως, ὅτι ἐπεβλήθη αὐτῷ ὡς ὑπουργὸς ὁ κ. Βαλαωρίτης· διότι, ἐπὶ 17 μῆνας κυβερνήσας, εὗρε πάντοτε τὸν Ἠγεμόνα συνταγματικώτατα πολιτευόμενον καὶ ἀφιέμενον αὐτῷ τὴν εὐθύνην πάσης ἐνεργείας. Παρητήθη δὲ τὸ ὑπουργεῖον οὗ πρώτιστην, ἠκολούθησε, διότι, καίτοι ἀπολαῦον τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἀντιπροσωπείας,

εὑρέθη εἰς διαφωνίας· αἱ δὲ διαφωνίαι καταλήγουσι πολλάκις εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς παραιτήσεως. Αἱ διαφωνίαι ἡμῶν ἐξετέθησαν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ προεῖδε εἰς ὅ,τι ἤθελε θεωρήσει, κρίνει ὀρθὸν καὶ δίκαιον, ἐνεργήσας ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων. Οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως ἐξετέθησαν ἐν τῇ δημοσιότητι· κρίνω δὲ περιττὸν νὰ τοὺς ἐπαναλάβω αὖθις καὶ θεωρῶ περιττὴν πᾶσαν περὶ τούτου πρόκλησιν. Προσέθηκεν ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, περὶ οὗ ἐποιήσατο λόγον ὁ ἐπερωτήσας, οὐδὲ πόρρωθεν παρέχει ὑπονοίας κατὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένων, καὶ ὅτι ὁ κ. Βαλαωρίτης δύναται νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς του.

Ἄλλος ἐνδιαφερόμενος, πρώην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἶπεν, ὅτι εὐχαρίστως δίδει εὐθύνας ἐπὶ ὑποθέσεως, ἥτις πολυτρόπως κατεχρίθη. Τὸ γενικὸν πένθος, ἐπέφερεν, ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν αἰχμαλώτων δὲν ἴσχυσε νὰ πραΰνῃ τὸ Ἀγγλικὸν δημόσιον, τὸ ὁποῖον ἐπεξέτεινε τὴν εὐθύνην καθ' ὅλου τοῦ ἔθνους· ναὶ μὲν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης δὲν συνεμερίζετο τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐδίαζον πολλοὶ αὐτὴν δι' ἐπερωτήσεων, αὐτὴ δὲ ἀπήντα, ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἔργα, ὅταν σαφηνισθῇ ἡ ὑπόθεσις διὰ τῶν ἀνακρίσεων. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ζαΐμη, καὶ ἐκ καθήκοντος καὶ ἐκ τῆς συναισθήσεως τοῦ δικαίου, ἐξέφρασε διὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ ἡμῶν τὸ γενικὸν πένθος τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἀνάσσης ἀπήντησεν, ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος θέλει πραΰνθῇ, ἐὰν διὰ ἀκριβοῦς ἀνακρίσεως τιμωρηθῶσιν οἱ ἔνοχοι, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὦσι. Ἐν τούτοις παρεξηγήσεις συνετέλεσαν νὰ πεισθῇ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος, ὅτι τὸ ἔγκλημα δὲν ἦτο μεμονωμένον· πάντα τὰ μέσα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν· τέσσαρες ἀνακριταὶ εἰργάζοντο ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως· ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, μὴ ἱκανοποιουμένη, ἀπῄτησε νὰ γνωρίζῃ διὰ τοῦ πρέσβεώς της τὰ γινόμενα ἐν τῇ ἀνακρίσει. Ὡς ὑπουργὸς ἀπήντησα, ὅτι τὴν ἀπαίτησιν δὲν ἐπιτρέπουσιν αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας· ἀλλ' ἡ ἀπάντησίς μου δὲν εὗρε τὴν προσήκουσαν ὑποδοχήν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐνέμενεν ἐπιμόνως καὶ μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν ἀρνητικὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως. Ἐπὶ τέλους ὅμως τὸ ζήτημα κατήντησεν εἰς τύπον διεθνοῦς διαφορᾶς. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ τοιούτων ζητημάτων, ἐπικρατεῖ ἀτυχῶς τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυροῦ. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις καὶ μετὰ ἕνα πόλεμον,

συνταράξαντα τὴν Εὐρώπην, ἐξηκολούθησε νὰ ἐπιμένῃ, καὶ ἀνήγγειλεν ἡμῖν τὰς συνεπείας τῆς ἀντιστάσεως. Ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἐνέδωκεν, εὑρεθεῖσα εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ νὰ θυσιάσῃ ἕνα δικονομικὸν τύπον, ἢ νὰ ὑποστῇ τὸ ἔθνος τὰς φοβερὰς συνεπείας. Κατ' ἐπίμονον ἐρώτησιν βουλευτοῦ, ὁ ἀγορεύων ἀπήντησεν, ὅτι μία τῶν συνεπειῶν τῆς ἀρνήσεως τοῦ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν αἴτησιν τῆς παραστάσεως τῶν Ἄγγλων νομικῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει, θὰ ἦτον ἡ κατοχή. Περαίνων, προσέθηκεν, ὅτι τὸ ἐγγραφον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας περὶ παραδοχῆς τῶν Ἄγγλων νομομαθῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει δὲν περιέχει μεγάλας παραχωρήσεις, διότι οὐδεὶς νόμος ἀπαγορεύει τὸ νὰ συγκοινωνῇ τις μὲ μάρτυρας ἢ κατηγορουμένους καὶ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐγγράφων, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ὅταν δὲν παραβλάπτεται ἡ ἀλήθεια. Κρίνατε, εἶπεν, ἐκ τῶν ὑστέρων, ἵνα ἐννοήσητε, ὅτι ἡ ὑποχώρησις ἦτο πολιτικωτάτη, ἀφοῦ καὶ ἤδη ἀποδοκιμάζονται αἱ ἀνακρίσεις, αἱ γενόμεναι ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἄγγλων νομομαθῶν.

Ἐπέφερεν ἕτερος, ἐνδιαφερόμενος, πρώην ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ζαΐμη ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὴν παρέμβασιν τῶν Ἄγγλων νομομαθῶν ἐν τοῖς ἀνακρίσεσι, διότι καὶ οἱ πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων μὲ συνεβούλευσαν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἐνδώσῃ ἵνα μὴ χαθῇ, ὅτι συνέπεια τῆς ἀρνήσεως ἤθελεν εἶσθαι ἡ κατοχή, καθόσον ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐναυλόχει ἐν Κρήτῃ, αἱ ἄλλαι δυνάμεις δὲν ὑπεστήριζον τὰ δίκαια ἡμῶν καὶ ἡ Εὐρώπη ἦτο διατεθειμένη καθ' ἡμῶν. Ὁ κυριώτερος λόγος τῆς παραιτήσεώς μου, εἶπεν, ἦτο, ὅτι οἱ συνάδελφοί μου ὑπεστήριζον τὴν περάττωσιν τῶν ἀνακρίσεων, ἐγὼ δὲ τοὐναντίον, διότι τὸ ζήτημα ἐσχετίζετο μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ ἀνακρίσει προσκόμματα, περὶ ὧν ἐποίησα λόγον εἰς τὸ ἐγγραφον τῆς παραιτήσεώς μου, ταῦτα ἀπεδείχθησαν διὰ τοῦ βουλεύματος; ἂν ἦναι ἀληθῆ ἢ ψευδῆ. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Γεωργίου Γιάννου, ἡ προτίμησις τῆς ἀμνησικακείας ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν λύτρων καὶ τῆς σωτηρίας τῶν λῃστῶν δι' ἀγγλικοῦ πλοίου, παρέσχε μοι τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ὑπῆρχον πρόσωπα, ἐπιθυμοῦντα νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἐπιρωτήσας ἀντέκρουσε τοὺς προλαλήσαντας· ἀπορῶ, εἶπε, πῶς ὁ κ. Ζαΐμης ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν κυρίων ζητημάτων· ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραιτήσεώς του, κινηθέντος ἐπὶ φωτισμῷ τοῦ κοινοῦ, παρενέβαλε τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως,

περὶ οὗ δὲν πρόκειται εἰς τοὺς συνταγματικοὺς θεσμούς, πλὴν ἐγώ, ζητήσας νὰ μάθω τὰ αἴτια τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου, οὐδόλως ἀνέφερά τι περὶ βασιλέως· ἐζήτησα νὰ μάθω προσέτι τὸ σύστημα τῆς βαδιουργίας, ὅπερ ὑπῆρξεν αἴτιον τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Σούτζου· διότι τὸ βῆμα τοῦτο ἔχει ἀποστολὴν νὰ φωτίζῃ τὸν λαὸν καὶ τὸν ἡγεμόνα. Ὁ κ. Σαράβας διὰ μακρῶν πρὸς τούτοις ἀγορεύσας, συνεπέρανεν, ὅτι ἡ πρᾶξις του πρέπει νὰ κριθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν· ἐὰν σήμερον ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἀνακρίσεων, ὡς λέγουσιν, θὰ συμβουλεύσῃ ἆρά γε τὴν παραδοχήν; ἐγὼ διαφωνῶ.

Παρεβιάσθη εἰς ἁπλοῦς δικονομικὸς τύπος, εἶπεν ἐπὶ τέλους, ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ ὁποίου εἰσήχθη νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν· καὶ ἐγὼ αὐτὸς δὲν τὸν ὑποστηρίζω· ἀποκρούω ὅμως τὸν τρόπον τῆς παραβιάσεως· καὶ πιστεύω, ὅτι θὰ ἀπεχώρει ἡ Ἀγγλία, ἂν μὴ ἐνέβιδεν ἡ Κυβέρνησις.

Ὁ κ. Βαλαωρίτης, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, εἶπεν, ὅτι ἡ ἄρνησις ἤθελεν ἔχει ἀποτέλεσμα τὴν κατοχήν, ἀλλὰ μὲ τὸν Βαλαωρίτην διαφωνῶ ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος· διότι γινώσκω ὅτι οἱ Ἄγγλοι σέβονται τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἔννομον ἀντίστασιν. Ἐπὶ 1849, μὴ δυνηθέντες νὰ ὑποστηρίξωσι ἐν Πάτραις τὸν Μερεντίτην, ἠθέλησαν, παραλαβόντες αὐτόν, νὰ τὸν ἀποβιβάσωσιν εἰς Κέρκυραν· πλὴν ἀπέστησαν τοῦ σκοποῦ, ἀντιστάσης τῆς Ἰονίου Γερουσίας. Ὁ κ. Βαλαωρίτης εἶπεν ἐπὶ τούτοις, ὅτι καὶ οἱ Πρέσβεις τῶν ἄλλων Δυνάμεων συνεβούλευσαν τὴν ὑποχώρησιν, ἀλλὰ τοῦτο ἔπραξαν γινώσκοντες τὴν περιπλοκὴν εἰς ἣν ἤθελεν ἐμβάλει αὐτὰς ἡ διαγωγὴ τῆς Ἀγγλίας. Εἶπεν ὡσαύτως, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης ἦτο διατεθειμένη καθ' ἡμῶν· ἀλλὰ τίς διέθεσεν αὐτὴν κακῶς, ἢ μὴ τὸ ἔγγραφον αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καταδεικνύον, ὅτι οἱ λῃσταὶ ἐκ προμελέτης διεπράξαντο τὸ ἔγκλημα, ὅπως παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν; Τελευτῶν δέ, προσέθηκεν, ὅτι εὐχαριστεῖ αὐτὸν ἡ ἐξήγησις τοῦ κ. Βαλαωρίτου, ὅτι διὰ τῆς παραιτήσεώς του δὲν ἐσπόπει νὰ κατηγορήσῃ τοὺς συναδέλφους του ὡς παρεμβαίνοντας εἰς τὴν ἀνάκρισιν, διότι ἡ κατηγορηθεῖσα Κυβέρνησις δικαιοῦται νῦν.

Παρῆλθε τελευταῖον ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ προλαλήσας, πρώην πρωθυπουργός. Εἶπε δὲ ὅτι ὑπεχώρησεν εἰς τύπον δικονομικὸν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κατοχῆς, διότι ἡ Ἑλλάς, οὔτα ἀσθενής, ὀφείλει νὰ ἀποφεύγῃ τὴν πάλην μετὰ μεγάλης δυνάμεως, ἐπειδὴ πολ-

λάκις, ἰδίως ἐπὶ Πάρκερ καὶ Μουσούρου, ὑπέστη συμφορὰς, καὶ τοι ἔχουσα τὸ δίκαιον. Περαίνων, εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του ἠθέλησε νὰ καταδείξῃ εἰς τὸν κόσμον ἀθῶαν τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς παρουσίας τῶν Ἄγγλων Νομομαθῶν, καὶ ὅτι ὁ κ. Σούτσος, ἔχων χαρακτῆρα ἱπποτικὸν, παρητήθη, διότι ἐσυκοφαντήθη ὡς μὴ διαθέσας ἀνάλογον στρατιωτικὴν δύναμιν κατὰ τῶν ληστῶν.

Μεθ' ὃ ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, εἰπὼν, ὅτι τὰ λεχθέντα εἰσὶν ἱκανὰ, καὶ ἑτέρου μὴ ἀντιλέξαντος, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6ην μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.
ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Ἄγγ. Μαντσαβίνος.
Κ. Κοσσονάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΖ'.

Τῆς 22 *Φεβρουαρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν μετὰ τῶν γενομένων ἐν αὐτοῖς διορθώσεων. Εἶτα παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν, ἀφοῦ προηγουμένως εἶπεν, ὅτι εἰσὶν ἱκανὰ τὰ λεχθέντα καὶ οὐδεὶς ἀντέλιξε. Τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἐπιβεβαιώσαντος τὴν παρατήρησιν τοῦ προλαλήσαντος, ἡ τελευταία παράγραφος τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας διωρθώθη οὕτω·

«Μεθ' ὃ ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, εἰπὼν, ὅτι τὰ λεχθέντα εἰσὶν ἱκανὰ καὶ ἑτέρου μὴ ἀντιλέξαντος, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.»

Μετὰ τοῦτο ἀνέβη τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, ἐπήνεγκε δὲ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς τῆς διορθώσεως παραγράφου εἰπὼν, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20 Φεβρουαρίου ἐγένετο ἁπλῆ συζήτησις ἄνευ ἀποφάσεως, ὡς γίνεται καὶ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ καθ' ὡρισμένας ἡμέρας. Συνέστησε δὲ τῇ Βουλῇ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν συζητήσεων. Ὅταν ἐπερώτησα, προσέθηκε, περὶ τῶν αἰτίων τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη, ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου ἀπεσιώπησε τὰ αἴτια τῆς πτώ-

σεώς του, ὁ δὲ κ. Βαλαωρίτης εἶπεν, ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν ὑπόνοιαν κατὰ τῶν συναδέλφων του, ὅτι παρενέβαλον προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Δηλίου ἀνακρίσεων. Τούτου ἕνεκα οὐδὲν ὑπάρχει θέμα, ὅπως ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Καταλήγων δὲ, προσέθηκεν, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἐξαντληθεῖσαν τὴν ἐπὶ τῶν Δηλιακῶν συζήτησιν, καὶ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει ἐπαναληφθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Ἀναγγελθέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐπερώτησις περὶ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου, παρῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργός. Ἡ Βουλὴ γινώσκει, εἶπεν, ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐγγράφων τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς πρόκειται. Ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ παραχωρηθέντος μεταλλείου τῆς ἑταιρίας Ροῦ ὑπάρχουσι χώματα, ἐκμεταλευόμενα ὑπ' αὐτῆς μετὰ τῶν σκωριῶν· τὸ δημόσιον ἐζητκολούθη νὰ λαμβάνῃ τὸν κανονισμένον φόρον ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκμεταλλεύσεως· ἀλλ' ἡ ἑταιρία ἀντίστη, ἀξιοῦσα, ὅτι ὁ φόρος εἶναι ὑπερβολικὸς, ὅτι τὰ ἔξοδα προϋπελογίσθησαν κακῶς, καὶ ὅτι τὰ χώματα εἰσὶ μεταλλεῖον, ὑπαγόμενον εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον.

Μέχρι τούτου ὑπῆρχεν ἡ ὑπόθεσις, ὅτε τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη, ἀναλαβὸν τὴν ἐξουσίαν, διώρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκμεταλλευομένων χωμάτων· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως εἶναι γνωστόν.

Τρία ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναφύονται ζητήματα· ἆ τὰ χώματα εἰσὶ μεταλλεῖον ἢ οὔ; Ἐὰν ὦσι μεταλλεῖον ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον, καὶ ἑπομένως οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, ἀντιβαίνον εἰς τὸν νόμον. Οἱ ἐπισημότεροι τῶν νομομαθῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐσχάτως ὁ βουλευτὴς Σαράβας ἐγνωμοδότησαν, ὅτι τὰ χώματα εἰσὶ μεταλλεῖον· ἀπεναντίας ἑτέρα ἐπιτροπὴ νομομαθῶν ἀπεφάνθη, ὅτι τὰ χώματα ταῦτα ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς σκωρίας, καὶ ἑπομένως δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μεταλλεῖον, διότι τὰ μεταλλεῖα εἰσὶν ἀδιαιρέτως ἡνωμένα μὲ τὴν γῆν· τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἠσπάσθη καὶ τὸ ὑπουργεῖον.

Β'. ζήτημα εἶναι, ἂν τὰ χώματα ἐμπερέχονται εἰς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικὰς γαίας. Ἐπὶ μὲν τῶν ἐν ἰδιοκτήτοις γαίαις περιλαμβανομένων χωμάτων κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου ἐπιβάλλεται ὁ μέχρι τοῦδε νενομισμένος φόρος. Ἴδιος δὲ νόμος θέλει κανονίσει τὰ χώματα, ἅτινα κεῖνται ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν.

γ'. ζήτημα εἶναι, ἐὰν ἐκ τῶν προτέρων πρέπῃ νὰ κανονισθῇ

ὁ φόρος διὰ νόμου· ἐνομίσαμεν δὲ, ὅτι πρέπει κατ' ἔτος νὰ ἐρευνῶνται ἡ ἀξία καὶ αἱ δαπάναι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων νὰ κανονίζηται ὁ φόρος. Ἐπὶ τέλους ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν ἐκβολάδων καὶ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην αὐτοῦ. Τὸ νομοσχέδιον, παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν, ἔχει ὡς ἑξῆς·

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ Χ

Περὶ φορολογίας τῶν ἐκβολάδων.

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ ἀργυρούχου μολύβδου, τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῶν παλαιῶν ἐκβολάδων, ἤτοι τῶν μεταλλούχων χωμάτων, τῶν ἐξορυχθέντων παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ εὑρισκομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐπιβάλλεται φόρος 10 ἐπὶ τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἄρθρον 2. Ἡ καθαρὰ πρόσοδος τοῦ ἐξαγομένου μολύβδου ἀπό τε τὰς ἐκβολάδας καὶ τὰς σκωρίας, μεθ' ὧν συγκαμινεύονται καὶ ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται ὁ αὐτὸς φόρος 10 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου κατὰ τὸν νόμον ΣΠΓ', τῆς 11 Ἀπριλίου 1867, θέλει προσδιορίζεσθαι ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τοὺς προέδρους τῆς Βουλῆς, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύω καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δύο ἀξιωματικοὺς τοῦ μηχανικοῦ, διοριζομένους διὰ Βασ. Διατάγματος.

Διὰ τὸν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ε. ε. μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς διὰ τὸ 1871 ἐξαχθησόμενον μόλυβδον θέλουν λαμβάνεσθαι λόγῳ προκαταβολῆς δραχμαὶ τριάκοντα κατὰ τόνον.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ θέλει ἐξακριβώσει τὸ ποσὸν τῶν μέχρι τοῦδε ἀναμιχθέντων μετὰ τῶν σκωριῶν καὶ καμινευθέντων χωμάτων καὶ προσδιορίσει τὴν ἐκ τῆς ἀναμίξεως ταύτης προελθοῦσαν αὔξησιν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐξαχθέντος μολύβδου, διὰ νὰ ληφθῇ καὶ ἐπὶ ταύτης ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 φόρος.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἀνωτέρω φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μετοφοράν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ αὐτὸς φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκβολάδων· ἡ καθαρὰ τούτων πρόσοδος προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιεχομένου εἰς αὐτὰς μολύβδου καὶ ἀργύρου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν κείμεναι ἐκβολάδες θέλουσι

διατηθεῖ δι' εἰδικοῦ νόμου, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται πᾶσα αὐτῶν χρῆσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐπερωτήσας. Λυποῦμαι, εἶπε» διότι τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐγκαταλειφθὲν ὑπὸ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα δεινῶν, ἀφέθη εἰς ἐμέ. Ἐν Λαυρίῳ διενεργεῖται ἁρπαγὴ ἐθνικοῦ πλούτου. Διαρπάζεται ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ δημοσίου, ἥτις δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς γῆς ὅπως θεωρηθῇ μεταλλεῖον καὶ παράσχῃ δικαιώματα εἰς τὴν ἑταιρίαν Ῥοῦ, ἥτις μέχρι τοῦδε ἐξεμεταλλευσε 10 μὲ χιλιάδας τόνων, καθ' ἃς ἔχω ἐγὼ πληροφορίας, 20 δὲ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἑταιρία αὕτη καλεῖ σωροὺς τὰ χώματα ταῦτα, ὅπως βασισθῇ ἐπὶ τοῦ νόμου, ἀλλ' οἱ σωροὶ τῶν μεταλλείων, κατὰ τὸν Γαλλικὸν νόμον, ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὴν γῆν καὶ οὐχὶ ἐπ' αὐτῆς. Προσέθηκεν ἐπὶ τούτοις, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀπόφασιν περὶ τῶν χωμάτων, ἅτινα κεῖνται ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁ φόρος δύναται νὰ ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου. Περαίνων δὲ, ὑπέβαλε πρότασιν νόμου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, παραπεμφθεῖσαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Α. Μιχαλοπούλου, περὶ Λαυρίου.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ὥριμον καὶ περιεσκεμμένην συζήτησιν ἀποφαίνεται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 1. Οἱ κατὰ πᾶσας τὰς Λαυριακὰς χώρας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας κείμενοι σωροὶ καὶ γήλοφοι ἀργυρομολυβδούχων χωμάτων, ὡς προϊόντα μεταλλουργικῆς ἐργασίας τῶν προγόνων, εἶναι καθαρὸν κτῆμα τοῦ Ἔθνους, εἰς ὠφέλειαν ὑποκειμένου παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 2. Ἐντέλλεται τῇ Κυβερνήσει τὴν ἐντελῆ καταλληλίαν καὶ ἄγρυπνον φύλαξιν αὐτῶν ἁπάντων ἀπὸ παντὸς ὀρυκτερισμοῦ καὶ ὑπεξαιρέσεως, ὅπως χρησιμοποιηθῶσι σύμφωνα πρὸς τὰς μεγάλας ἀνάγκας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3. Ἐντέλλεται τῇ Κυβερνήσει τὴν ταχυτέραν ὑποβολὴν νόμου εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς τούτων ἀναλύσεως ὡς ἐθνικῆς διορυχανίας.

Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ».

Γενομένης ἔτι μακρᾶς συζητήσεως, ἧτις περιεστράφη ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐξ εἴκοσι καὶ ἑνὸς μελῶν καὶ ἀνέβαλε τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Οὕτω δὲ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ.μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Κοσονάκος,
Ν. Βαρβιτζιώτης,
Ἀγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΗ'.

Τῆς 23 *Φεβρουαρίου* 1871.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2. μ. μ., τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν·

1) Ἀναφορὰ Β. Ζεώτου, Ἠπειρώτου, ἐξαιτουμένου χρηματικὴν συνδρομὴν, ὅπως περιηγηθῇ διὰ φιλολογικοὺς σκοποὺς τὴν Ἤπειρον καὶ Ἀλβανίαν.

2) Ὁμοία Στυλιανοῦ Χαλκωματᾶ, τελωνοφύλακος, ἐξαιτουμένου νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου εἴκοσι λίρας στερλίνας ἐτησίως, ἃς ἐψήφισεν ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου πατρός του ἡ Βουλὴ τῆς πρώην Ἰουνίου πολιτείας.

Ἀμφότεραι παρεμπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

3) Ἀναφορὰ συνταξιούχων ἀξιωματικῶν, ἐξαιτουμένων νὰ μὴ ὑποβληθῶσιν αἱ συντάξεις αὐτῶν εἰς κρατήσεις κατὰ τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ

4) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ περὶ ἑνώσεως τῶν εὐεργετικῶν Ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμου καὶ περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Συνελθοῦσα ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπὴ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπεξεργάσθη τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ὑποβληθέντα νομοσχέδια περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ περὶ συνεστάσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμου καὶ περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ συμφέρων καὶ δίκαιον, ἐπειδὴ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ εὐεργετικοῦ ταμείου θέλει δίδεται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, νὰ διορίζηται τὸ προσωπικὸν τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, προτάσει πάντοτε τοῦ προέδρου τοῦ ταμείου. Προτείνει ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ νὰ τεθῇ ἐν τῷ τέλει τοῦ 8 ἄρθρου ἡ ἑξῆς προσθήκη·

«Τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ ταμείου, πλὴν τοῦ γραμματέως, διορίζεται προτάσει τοῦ προέδρου καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ΣΒ'. νόμου».

Ὡς πρὸς δὲ τὸ περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων ἄρθρον παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι τὸ 1 ἐδάφιον δύναται νὰ περιορισθῇ οὕτω·

«Καταργοῦνται αἱ ὑπὸ τὰ ἐδάφια α. καὶ δ'. διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 νόμου ΦΝ', αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἐπιμίσθια διοικήσεως»,

παραλειπομένου ἐκ τοῦ ἐδαφίου τούτου τοῦ ἐπιλοίπου μέρους, τοῦ πραγματευομένου περὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ ἀρχηγείου τῆς χωροφυλακῆς καὶ περὶ τοῦ δικαβράχμου ἐπιμισθίου τῶν συνταγματαρχῶν ἐπιθεωρητῶν, διότι περιλαμβάνονται ταῦτα ἀκριβῶς ἐν τῷ τοῦ 1859 νόμῳ ΦΝ'.

Ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν δὲ τοῦ ἐπιμισθίου τῶν 20 δραχμῶν κατὰ μῆνα τῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀξιωματικῶν τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου ἡ ἐπιτροπὴ συναινεῖ μόνον ἐφ' ὅσον οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι δὲν ἐκτελοῦσι συνάμα καὶ τὰ τοῦ ὑφηγητοῦ καθήκοντα, ὅτε καὶ πρὸς ἀγορὰν βιβλίων εἰσὶν οὗτοι ἠναγκασμένοι νὰ δαπανῶσι καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν λίαν ἐπιπονωτέρα τῆς τῶν πρώτων καθίσταται. Προτείνει ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ τὴν προσθήκην τῶν ἀκολούθων λέξεων ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου ἐδαφίου·

«Πλὴν τῶν ἐπιφορτισμένων καὶ τὰ τοῦ ὑφηγητοῦ συνάμα καθήκοντα».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Φεβρουαρίου 1871.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Σοῦτζος,
Δ. Κριεζώτης,
Α. Καπετανάκης,
Γ. Μ. Βαλλιάνος,
Α. Μήτσας,
Ι. Δ. Λεκας.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Μαγγίνας.»

Ἀκολούθως ἐνεγράφησαν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, τῇ αἰτήσει διαφόρων καὶ τῇ συνενέσει τῆς Βουλῆς, τὰ ἑπόμενα· ἀ. τὸ νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῶν ὑποτροφιῶν, β'. τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, γ'. τὸ περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν ψήφων ἐχόντων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δ'. ἡ πρότασις νόμου περὶ συστάσεως ἕδρας ὀδοντοϊατροῦ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ, καὶ ε'. ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἀναγγελθέντος ἐπομένως, ὅτι ἀ. ἀντικείμενον τῆς ἡμ. διατάξεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ἐκβολάδων νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως, εἶπέ τις, ὅτι πρέπει τὸ προεδρεῖον νὰ προσκαλέσῃ τοὺς προέδρους τῶν ἐπιτροπῶν νὰ ἐκλέξωσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ δέον νὰ περιέχωνται οἱ ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἐντεῦθεν ὑπάρξαντες ὑπουργοί· ἕτερος ἀντεῖπεν, ὅτι πρέπει νὰ μὴ ψηφοφορηθῶσιν ἐκ τῶν μελῶν πάντες οἱ πρώην ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἐργασθέντες ἢ γνωμοδοτήσαντες ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων, νὰ τηρηθῶσι δὲ αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ἐν τῇ ψηφοφορίᾳ.

Ἄλλοι δέ, ἐν οἷς καὶ ὁ πρωθυπουργός, προσέθηκαν, ὅτι οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς ἐκλογῆς, ὅτι προγραφὴ δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ ῥητῆς κατηγορίας καὶ ὅτι οἱ ἔχοντες ἀντίθετον γνώμην πρέπει νὰ ὦσι ἐντὸς τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ἰδεῶν προάγεται ἡ ἀλήθεια.

Τελευταῖον ἀπέσυρε τὴν πρότασιν αὐτοῦ ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος.

Μεθ' ὃ παρετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάλπαι, ἤρξατο δὲ ἡ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ι. Λέκα καὶ Σ. Νοταρᾶ, καθ' ἣν ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 116.

Μετὰ δὲ τὴν διαλογήν, μὴ οὔσης ἀπαρτίας, ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης ἔσονται τὰ περιλειπόμενα ἐν τῇ σημερινῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὡς καὶ τ' ἀνωτέρω προστεθέντα, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Μιχ. Ε. Παρίσης.

Ἀγ. Μαντακούνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.

Τῆς 24 Φεβρουαρίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἐξελέχθησαν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ἐκβολάδων νομοσχεδίου οἱ ἑξῆς· 1) Α. Δανόπουλος διὰ ψήφων 107, 2) Δ. Καλλιφρονᾶς διὰ ψήφων 106, 3) Ἀνδ. Μιχαλόπουλος διὰ ψήφων 106, 4) Σ. Ἀσαντaράκης διὰ ψήφων 106, 5) Ἀγ. Μεταξᾶς διὰ ψήφων 104, 6) Ν. Βαρβιτσιώτης διὰ ψήφων 103, 7) Ἰάκ. Πολυλᾶς διὰ ψήφων 103, 8) Ἰω. Λέκας διὰ ψήφων 103, 9) Π. Κωνσταντᾶς διὰ ψήφων 102, 10) Εὐθ. Κεχαγιᾶς διὰ ψήφων 101, 11) Γ. Σέρβος διὰ ψήφων 101, 12) Π. Μανέτας διὰ ψήφων 101, 13) Στ. Κολιάτσος διὰ ψήφων 101, 14) Ἀθ. Κατριβάνος διὰ ψήφων 100, 15) Γ. Μίλκσης διὰ ψήφων 100, 16) Δ. Ζέγγελης διὰ ψήφων 100, 17) Α. Αὐγερινὸς διὰ ψήφων 99, 18) Ε. Δελιγεώργης διὰ ψήφων 98, 19) Δ. Σαράβας διὰ ψήφων 95, 20) Δ. Χρηστίδης διὰ ψήφων 95, 21) Δ. Βούλγαρης διὰ ψήφων 93.

Εἶτα ὁ βουλευτὴς Ἠλείας Ἀνδ. Αὐγερινὸς ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Σῶμα, ὅτι, ἀναχωρῶν διὰ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, δὲν θέλει μετάσχει τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἕτερος ᾐτήσατο νὰ ὁρισθῇ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Γενομένης δὲ συζητήσεως καθ' ἣν, ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν ταύτην, ἄλλοι δέ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐπεξεργασίας, ἀλλὰ νὰ συσταθῇ ἡ ταχύτης αὐτῆς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὸ σπουδαῖον καὶ κατεπείγον τῆς ὑποθέσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἰδέαν ταύτην, ἀπορρίψασα τὴν πρότασιν τοῦ νὰ ὁρισθῇ προθεσμία εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεκοινώθησαν κατόπιν·

1) Ἀναφορὰ Χ. Μανασχάκα, ἐξαιτουμένου τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τῆς σμύρδος εἰς δραχ. 1 κατὰ καντάριον, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἠλείας κατάλογος τῶν ὑποτροφιῶν ἐν γένει, παραπεμφθεὶς εἰς τύπωσιν καὶ διανομήν·

3) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας βοηθείας πρὸς τοὺς ἐκ σιτοδείας πάσχοντας κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Βονίτσης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου, ὅπερ διὰ τὸ κατεπείγον ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ χορηγίας βοηθείας πρὸς τοὺς ἐκ σιτοδείας πάσχοντας κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Βονίτσης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἑξ δραχ. ὀγδοήκοντα χιλιάδων, καταλογισθησομένη ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους **1871** τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει διανεμηθῆ πρὸς βοήθειαν τῶν ἐκ σιτοδείας πασχόντων ἐνδεῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν Βονίτσης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ἕκαστον ἀρχηγὸν οἰκογενείας χορηγεῖται βοήθεια ἐκ δραχ. δώδεκα μετὰ προσθήκης δραχ. τεσσάρων δι' ἕκαστον τῶν ἀνηλίκων μελῶν τῆς οἰκογενείας.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.	Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Μετὰ ταῦτο, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι πολλὰ φορτία ἀφγυρομολυβδούχων σκωριῶν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ ἀπεφάλησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ ἀνακαμινεύσει, ὥστε τὸ δημόσιον ἐστερήθη τῶν ἐπ' αὐτῶν νομίμων φόρων. Ἠρώτησε δὲ τὸ ὑπουργεῖον, ἂν ἔχῃ περὶ τούτου ἀκριβεῖς πληροφορίας, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἂν ἔτυχεν ἱκανοποιήσεως ὁ κακοποιηθεὶς ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ὀρυκτολόγος Γόβανς, ὃν ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀποστείλει εἰς Λαύριον. Καταλήγων, παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ζητήσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληροφορίας περὶ τῶν ἐν λόγῳ φορτίων τῶν σκωριῶν.

Ἕτερος, ὑποστηρίξας τὸν προαγορεύσαντα, προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἑταιρία διεπράξατο πολλὰ ἀδικήματα, ὅτι αἱ ἐκβολάδες ἁφαιροῦνται, δέον δὲ νὰ λνφθῶσι μέτρα, καὶ ὅτι οἱ ἐν Λαυρίῳ δημόσιοι ὑπάλληλοι λαμβάνουσι παρανόμως ἐπιμίσθια παρὰ τῆς ἑταιρίας.

Πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι

ἀγνοεῖ, ἂν φορτία σκωριῶν ἐστάλησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὅτι περὶ τῶν ἀργυρούχων χωμάτων ὑπάρχει δίκη ἐκκρεμὴς καὶ ὅτι οὐδὲν μέτρον εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ, διότι ἡ ἑταιρία θεωρεῖ ἰδιόκτητα τὰ χώματα.

Μετὰ βραχείαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς, πρώην ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ὁ προσβληθεὶς ὀρυκτολόγος συνεβιβάσθη μὲ τὴν ἑταιρίαν καὶ ὅτι ὁ πρώην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Κ. Δελιγιάννης ἀπέστειλεν εἰς τὴν Εὐρώπην δείγματα ἀργυρούχων χωμάτων πρὸς ἐξέτασιν, ἅτινα ἐθεωρήθησαν παρά τινων φορτία σκωριῶν, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι πᾶσα αἴτησις περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν λαυριωτικῶν πρέπει ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὴν ἐκλεχθεῖσαν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, καὶ ἡ Βουλὴ συνήνεσεν.

Ἀνηγγέλθη ἐπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἀναγνωσθὲν τὸ **1** ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Οἱ φορολογούμενοι προσκαλοῦνται εἰς ἀπότισιν τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας παρὰ τοῦ ταμίου ἢ τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος, διὰ γενικῆς προσκλήσεως, περιεχούσης τὸ εἶδος τοῦ χρέους καὶ τὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἀνήκει.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἀποστέλλεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ δημοσιεύῃ αὐτὴν παραχρῆμα διὰ κηρύξεως ἐπ' ἐκκλησίας, ἀναγνώσεως καὶ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων χωρίων.»

Κατὰ δὲ τὴν συζήτησιν τοῦ 2 ἄρθρου, γενομένης ἐνστάσεως ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνοματικὸς κατάλογος καὶ μὴ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 π. μ.

Ὁ πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀγγ. Μαντσαβίνος.

Κ. Κοσσοναράκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 25 Φεβρουαρίου 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 Μ. Μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν ἀναφορὰ συνταξιούχων ἐκ Τήνου, ἐπικαλουμένων τὴν ἀρωγὴν τῆς Βουλῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς συντάξεώς των, καθυστερουμένης πρὸ πολλοῦ, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης λαβών ἀφορμήν, εἶπέ τις, ὅτι τὰ αἴτια τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων εἰσὶ σπουδαῖα, διότι τὸ ταμεῖον τοῦτο ἐπεβαρύνθη διὰ τῆς προσθήκης τῶν συνταξιούχων τῆς Ἰονίου Πολιτείας· ληφθήσεται δὲ πρόνοια πρὸς θεραπείαν αὐτῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἑτέρου ἐπιπόντος, ὅτι ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων θὰ ὑποβληθῇ προσεχῶς νομοσχέδιον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον πολλοὶ μετ' αὐτοῦ ἠτήσαντο παρὰ τῆς κυβερνήσεως νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν στατιστικὴν τῶν συνταξιούχων, καταδεικνύουσαν πόσοι ἐξ αὐτῶν μισθοδοτοῦνται διὰ τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, πόσοι οἱ καταβαλόντες καὶ οἱ μὴ καταβαλόντες εἰς τὸ ταμεῖον χρηματικὰ κεφάλαια καὶ πόσοι οἱ συνταξιοῦχοι τῆς Ἰονίου Πολιτείας, καθ' ὧν ὑπάρχουσι παράπονα. Τὴν πρότασιν ταύτην, ἠκολούθησεν, ὑποβάλλω ἐκ νέου, παρακαλῶν τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσθέσῃ ἐν τῇ στατιστικῇ ταύτῃ καὶ τὰ ποσά, ἅτινα τυχὸν ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων διὰ δημοσίους ἀνάγκας.

Ἄλλος ἐπίσης συμφωνήσας μὲ τὸν προλαλήσαντα προσέθηκεν, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ σημείωσις τῶν κεφαλαίων, ἅτινα ὑπῆρχον ἐν τῷ ταμείῳ τῶν συντάξεων τῆς Ἰονίου Πολιτείας, ἐπειδὴ γινώσκει, ὅτι ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ, ὅπερ ἤδη ἐξηντλήθη, καὶ ὅτι οἱ Ἑπτανήσιοι συνταξιοῦχοι ζητοῦνται τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου καὶ πωλοῦσιν αὐτὴν ἀντὶ τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ. Καταλήγων, εἶπεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν τοσοῦτοι ἱκανοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἰονίου Πολιτείας, παρεκάλεσε δὲ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ ταχέως τὸ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθείσης ἀκολούθως ἀναφορᾶς τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας Φοῦ καὶ Σερπέρη, παρακαλοῦντος τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν αὐτοῦ πρὸς παραχώρησιν τῶν ἀργυρομολυβδούχων γωμάτων καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς διακήρυξιν τοῦ νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας, ὧν διαθέτει 150 ἀντίτυπα, καὶ αἴτινες δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰ δημοσιευθέντα περὶ Λαυρίου ἔγγραφα, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ἡ ἐπεξεργαζομένη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκβολάδων ἐπιτροπὴ ἤρξατο τῶν ἔργων αὐτῆς ἀπὸ σήμερον· ἀνέγνω δὲ ἐπιστολὴν τοῦ Βουλευτοῦ Ἐπ. Δελληγεώργη, εἰδοποιοῦντος τὴν Βουλήν, ὅτι δὲν δύναται ἕνεκα σπουδαίου λόγου νὰ μετάσχῃ τῶν ἔργων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἠτήσατο νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκβολῆς τῆς χήρας Λόϋδ. Γενομένης δὲ συζητήσεως περὶ τούτου, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἀποσταλῇ πρὸς ἐξέλεγξιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεκτὸν εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκβολῆς πρὸς τοὺς κατοίκους Βονίτζης, Βάλτου καὶ Ξηρομέρου· αἱ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαι τροπολογίαι ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ διανομήν.

Ἀναγγελθέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἔλαβέ τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ 2ου ἄρθρου. Εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν διατάξεων, ὅσαι ἐλήφθησαν ἐκ προγενεστέρων νόμων καὶ ἐφαρμόζονται μέχρι σήμερον· συμπεραίνων δὲ, προσέθηκεν, ὅτι τὸ 2ον ἄρθρον δέον νὰ ἐπιψηφισθῇ ὡς ἔχει, ἐπειδὴ ὑπῆρχε εἰς προγενέστερον νόμον.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ ἐπρότεινε νὰ ἐπιδίδεται ἡ πρόσκλησις παρουσίᾳ τοῦ γείτονος πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὀφειλέτου, ἢ νὰ τυγχάνῃ ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου.

Τούτων ἀντέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι τὰ προτεινόμενα μέτρα εἰσὶν ἐπιβλαβῆ, διότι, ἂν ὁ γείτων ἦναι ἀγράμματος, ἢ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀρνῶνται νὰ ὑπογράψωσι τὸ ἐπιδοτήριον, θὰ παρακωλύηται ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων, παρεμβαλλομένων πολλῶν κωλυμάτων καὶ ἀσκόπου χρονοτριβῆς.

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, καθ' ἣν εἷς μὲν εἶπεν ὅτι τὸ ἄρθρον 2 περιλαμβάνει οὐχὶ τοὺς φορολογουμένους, ἀλλὰ τοὺς ὀφειλέτας ἐκ διαφόρων ἄλλων αἰτιῶν, αἵτινες δὲν ἀγνοοῦσιν οὔτε τὸ χρέος των, οὔτε τὴν προθεσμίαν τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ, ἕτερος δέ, ὅτι πρέπει νὰ εἰδοποιῇ ὁ δήμαρχος διὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοὺς ἀπόντας, τοὺς ἔχοντας γνωστὴν διαμονήν, ἄλλος δὲ ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 2 ἄρθρου, ἡ Βουλή, ἀποῤῥίψασα τὰς τροπολογίας, παρεδέχθη τὸ 2ον ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον 2. Πάντες οἱ λοιποὶ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέται, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχηται τὸ χρέος των, προσκαλοῦνται ἐγγράφως ἰδίᾳ ἕκαστος, ἅμα καταστασθῇ ληξιπρόθεσμον τὸ χρέος των, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμείου ἵνα ἀποτίσωσιν αὐτό.

Ἡ πρόσκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην διὰ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου, τῶν δικαστικῶν κλητήρων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἐν γένει· ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἦναι ἀπών, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ οἰκοῦντας συγγενεῖς ἢ ἄλλους συνοίκους.

Διὰ πᾶσαν ἐπίδοσιν συντάσσεται ἐπιδοτήριον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος.

Ἐὰν οὐδεὶς εὑρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ οἱ ἐν αὐτῇ ἐνοικοῦντες ἦναι ἀγράμματοι ἢ ἀρνοῦνται τὴν παραλαβήν, ἡ πρόσκλησις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς μάρτυρος, προσυπογραφομένου εἰς τὸ ἐπιδοτήριον, ἐὰν γινώσκῃ γράφειν.

Τοῦ ὀφειλέτου ἀπουσιάζοντος ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ἔχοντος δὲ ἐν αὐτῇ πληρεξούσιον, ἡ πρόσκλησις δύναται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοῦτον. Ἀγνώστου δὲ οὔσης τῆς διαμονῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν δήμαρχον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας αὐτοῦ. »

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 3ου ἄρθρου, ἀνέβη τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας. Εἶπεν, ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου εἶναι τὸ σπουδαιότατον τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸ Σύνταγμα δικαιωμάτων καὶ ἑπομένως ἀντιτάσσεται κατὰ τοῦ καταναγκαστικοῦ μέσου τῆς προφυλακίσεως. Δὲν πρέπει, ἠκολούθησε, νὰ προφυλακίζωνται οἱ ὀφειλέται ἄνευ εἰδοποιήσεως· ἄλλως τε ἡ προσωπικὴ κράτησις, συντηρητικῶς γινομένη, οὐδεμίαν ἔχει πρακτικὴν ὠφέλειαν, εἰμὴ μόνον ὑπαρχούσης ὑποψίας ἀποδράσεως. Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ 6'. ἐδαφίου μετὰ τὰς

λέξεις « καταναγκαστικῶν μέσων » ἡ ὁρᾶσις « πλὴν τοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ».

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι πρέπει νὰ κοινοποιῆται πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἡτιολογημένη ἀπόφασις κατὰ τὴν ὥραν τῆς συλλήψεως, ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἡ προθεσμία τῶν 8 ἡμερῶν δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τοὺς ὀφειλέτας, διότι οἱ δήμαρχοι πιθανὸν νὰ μὴ κοινοποιῶσιν ἐγκαίρως τὰς γενικὰς προσκλήσεις, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἀποστολὴ τῶν γενικῶν προσκλήσεων πρὸς τὸν δήμαρχον οὐδέποτε συμπίπτει μὲ τὴν δημοσίευσιν. Ἐπρότεινε δὲ νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἀ. ἐδάφιον οὕτω· « ἐὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 κοινοποιήσεως τῶν γενικῶν προσκλήσεων ἡ τῆς ἐπιδόσεως τῶν εἰδικῶν κλπ. »

Ἐπρότεινεν ἐπίσης τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 6'. ἐδαφίου, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ φατριασμὸς νὰ μεταβάλῃ, ἰδίως ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, τὴν ἐν αὐτῷ περιλαμβανομένην ἐξαίρεσιν εἰς κανόνα γενικόν, ἢ τὴν χρῆσιν τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ τῶν ὀφειλόντων ποσὸν κατώτερον τῶν 90 δραχ.

Ὡσαύτως ἄλλος, ὑποστηρίξας τὸν προλαλήσαντα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀ. ἐδαφίου τροπολογίαν αὐτοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ τέως ἰσχύοντες νόμοι περὶ εἰσπράξεως ἐσόδων κανονίζουσιν ἐπαρκῶς τὰ περὶ κοινοποιήσεως τῶν προσκλήσεων, ἀντέκρουσε τὴν ἰδίαν τῆς ἀπαλείψεως τοῦ 6'. ἐδαφίου, εἰπών, ὅτι τὸ 6'. ἐδάφιον, παραληφθὲν ἐκ τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου τοῦ 1855, οὐδεμίαν παρεισάγει καινοτομίαν.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς μὲν ἐπρότεινε τὴν αὔξησιν τῆς προθεσμίας τῶν 8 ἡμερῶν εἰς 15, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν αὔξησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς τὴν προθεσμίαν 15 μὲν ἡμερῶν διὰ τοὺς φορολογουμένους, 8 δὲ διὰ τοὺς λοιποὺς ὀφειλέτας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῶν προσκλήσεων εἰς τὸν δήμαρχον, ἡ Βουλὴ ἀπέῤῥιψε δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ ἀπαλείψεως τοῦ 6'. ἐδαφίου πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ εἰς τὸ ἀ. ἐδάφιον καὶ μὴ εὐρεθείσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5ην μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Κοσπονάκος
Ν. Τσώκρης
Ἄγγ. Μαντζαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

τῆς 26 Φεβρουαρίου 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι εἷς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος ἠτήσατο ἄδειαν ὑγιείας ἀπουσίας, ὅπως ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

Εἶτα δὲ ἀνεκοινώθησαν,

1.) Ἀναφορὰ τῆς χήρας Π. Κακλαμάνου, ἀντισυνταγματάρχου τῆς φάλαγγος, περὶ προικοδοτήσεως τῶν δύο ἀνηλίκων θυγατέρων αὐτῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅτι πρέπει νὰ συνταχθῇ στενῶς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

2.) Ἀναφορὰ τοῦ δημάρχου Γαυρίου τῆς Ἄνδρου, αἰτοῦντος νὰ ἐπιψηφίσῃ ἡ Βουλὴ ποσόν τι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς σύστασιν δύο δημοτικῶν σχολείων ἐν τῷ δήμῳ, οὗ προΐσταται, ἅτις παρεπέμφθη μετὰ συστάσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον.

3.) Ἔγγραφον τοῦ βουλευτοῦ Δ. Βούλγαρη πρὸς τὸν πρόεδρον, ἀναγγέλλον, ὅτι δὲν δύναται νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν ἐπιτροπῆς.

4.) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ζαλλώνη, δι' ἧς προτείνεται ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων.

5.) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μιχαλοπούλου περὶ προσθήκης 4 καὶ 5 ἄρθρου εἰς τὴν προηγουμένως ὑποβληθεῖσαν πρότασιν του περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων.

Ἀμφότεραι αἱ προτάσεις αὗται παρεπέμφθησαν εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν ἐπιτροπήν.

6.) Νομοσχέδιον περὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν, λιμνῶν καὶ τελμάτων, παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν.

Αἱ προτάσεις τῶν βουλευτῶν Ζαλώνη καὶ Μιχαλοπούλου καθὼς καὶ τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«Ἐπειδὴ, ὅπως ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῶν Λαυριακῶν ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας, κρίνῃ δὲ περὶ τοῦ δικαίου τοῦ δημοσίου ἢ τῆς ἑταιρίας μετὰ δικαιοσύνης αὐστηρᾶς καὶ ἀμερολήπτου, δέον νὰ μελετηθῶσι καὶ ἐξακριβωθῶσι τὰ περὶ τοῦ μεταλλείου ἐπιστημονικῶς ὅσον ἔνεστι τελειότερον,

Προτείνω

Ν' ἀναβληθῇ τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τῆς περὶ Λαυριακῶν διασκέψεως τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ κληθῶσιν ὅσον τὸ ἐφικτὸν ταχύτερον ἐκ τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης, δημοσίᾳ δαπάνῃ, δύω τῶν ἐπιφανεστάτων ὀρυκτολόγων, καὶ δύω χημικῶν, εἰς οὓς νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐπιτοπίως ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τοῦ μεταλλείου, καὶ ἡ δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως διαφώτισις τῆς Βουλῆς.

Νὰ παύσῃ δὲ πρὸς τὸ παρὸν πᾶσα χρῆσις ἐπὶ τῶν μεταλλοφόρων χωμάτων.

Μετὰ τοῦτο, νομίζω, δυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ καθῆκον ἡμῶν συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Τήνου.

ΙΩ. ΖΑΛΛΩΝΗΣ. »

Α' ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Λαυριακῶν, ἵνα σταλῇ πρὸς τύπωσιν καὶ διανομὴν καὶ συζητηθῇ ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ Νομοσχεδίου.

Κύριε πρόεδρε !

Ἐνιττάμενος κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς,

Α'. Διότι διὰ τῆς ἐπιβολῆς φόρου, καὶ τούτου ἐν μέρει, ἐπικυροῖ δικαιώματα *χρήσεως*, ἅτινα κατὰ καινοτέρας ἀρτυρούχων χωμάτων τῇ ἑταιρίᾳ, ἣν καὶ νομικοὶ καὶ ἐπιστήμονες καὶ ὑπουργεῖον καὶ ἡ κοινωνία ἐκήρυξαν ἐκτὸς παντὸς δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀπολύτως (πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν παλαιῶν σκωριῶν, τῶν διὰ νόμου τῆς Βουλῆς αὐτῇ παραχωρηθεισῶν), ὡς ἐὰν ἦμεν ξένων δικαιωμάτων οἱ συνήγοροι, ἢ ὡς εἰ ἐκαλούμεθα σήμερον νὰ νομοθετήσωμεν σύμβασιν, καὶ οὐχὶ ὅπως ἐκφέρωμεν ἐπὶ τῶν τετελεσμένων ἀπόφασιν ἐθνικήν.

Β'. Διότι ἡ ἐπιτροπὴ, διαχωρίζουσα μεταξὺ *ἰδιωτικῶν* καὶ *ἐθνικῶν*, προκειμένου περὶ θησαυροῦ, οὗ ἡ κυριότης καὶ διάθεσις ὑπάγεται πάντοτε εἰς τὸ δημόσιον, θεωρεῖ πλημμελῶς ὡς ἀμφι-

σβητήσιμον τὴν τοιαύτην κυριότητα, ἢ ὡς ζήτημα διὰ τὴν βουλὴν, ἐνῷ ἄλλοθεν, περὶ ἰδιοκτήτου τῶν δῆθεν ἀμφισβητουμένων γαιῶν οὐδεὶς ὑπάρχει καὶ οὐδεὶς μέχρι τοῦδε *νόμιμος* τίτλος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐπαρουσιάσθη.

Γ'. Διότι καὶ ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος 30|00 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν *ἑτοίμων ἀργυροφύχων* χωμάτων (ἐκβολάδων κατ' εὐφημισμὸν) ὑποβιβάζων τὴν ἀξίαν τούτων κάτω τῆς ἀξίας τῶν ἁπλῶν σκωριῶν, (τῶν δὶς ἐκκαμινευμένων καὶ μὴ περιεχουτῶν ἄργυρον, καὶ μάλιστα τετραπλασίονος ἀξίας τοῦ μολύβδου, ὅπως τὰ χώματα, ἀπαιτουσῶν δὲ καὶ δαπάνην διπλασίαν διὰ τὴν τῆξίν των, ἢ ἡ ἁπλῆ ἀνάλυσις τῶν χωμάτων) εἶναί τι προφανῶς ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινὴν αἴσθησιν καὶ τὴν ἰδίαν ἑκάστου πεποίθησιν ἀπᾴδον. Τὸ δὲ 30|00 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς 10 μόνον· ἐνῷ ἡ ἐν λόγῳ ἀργυροφόρος κόνις ἐν σωροῖς (ἧς δεῖγμα μικρὸν εἰς τὸ προεδρεῖον καταθέτω) περιέχει, κατὰ τὰ ἐνώπιόν μας ἐπίσημα ἐξαγόμενα, 90 ἐπὶ τοῖς 0|0 ἀξίαν εἰς ἄργυρον καὶ μόλυβδον ὁμοῦ!! Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει πρωτιμοτέρα πάντως ἡ ἐξ ἡμισείας μετὰ τοῦ δημοσίου ἀνάλυσίς των. Προτιμοτέρα καὶ αὐτὴ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξωγκομένων 20 ἑκατομμυρίων, ἣν ἡ ἑταιρία προτείνει, (σκεπαζομένη διὰ μετοχῶν ἔτησίας δόσεως) ὡς ἱκανοποιοῦσα ἠθικῶς τὸ ἔθνος.

Δ'. Διότι δύσκολος καὶ ὅλως ἀκατόρθωτος ἡ ἐπιτήρησις, καὶ δυσκολοτέρα ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀξίας κατά τε τὴν (δι' ὀργάνων τῆς ἑταιρίας) ἀνάλυσιν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν, δι' ἄλλα τε πολλὰ καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐν ἀναποχωρίστῳ καὶ διαλανθανούσῃ ἀναλογίᾳ συνεζάγεται μετὰ τοῦ μολύβδου ὁ ἄργυρος, καὶ συντήκονται σκωρίαι μετὰ χωμάτων· ἐκτὸς ἐὰν *εἰς εἶδος* λαμβάνηται τὸ τοῦ δημοσίου δικαίωμα.

Ε'. Διότι κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὡρισμένως οὐδεμία πρόνοια λαμβάνεται πρὸς ἀσφάλειαν δι' ἐγγυοδοσίας ἢ ἀπαγορεύσεως νομικῆς, ἢ ποιν. ῥήτρας ἐν ὑποτροπῇ, ἢ ἐξαναγκασμοῦ πρὸς ἀπότισιν ὀφειλῆς καὶ ζημιῶν τοῦ δημοσίου, ἢ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν σφετεριστθέντων πρὸ ἐτῶν, καθὼς μηδὲ περὶ τῆς καθυστερουμένης πληρωμῆς τοῦ ἐπὶ τῶν σκωριῶν φόρου τῆς ἐπικαρπίας, κατὰ τὰς ἀνεκτελέστους ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων.

Ϛ'. Διότι, προκειμένου περὶ 1000! ἴσως ἑκατομμυρίων ἑτοίμων, ἡ κοινὴ ἐπιθυμία οὐδεμίαν ἄλλην λύσιν παραδέχεται ὡς δικαίαν καὶ ὡς ἐθνικὴν, ἢ τὴν *διὰ μεγάλης ἐθνικῆς διομηχανίας*, ὑπηρετουμένης δι' Ἑλληνικῶν χειρῶν, ἐκδηλωθεῖσαν· πᾶσα

δὲ ἄλλη λύσις προδίδει ἀδυναμίαν ἐθνικὴν ἢ κακὴν θέλησιν, ὡς μὴ δυναμένης τῆς Βουλῆς ν' ἀποκρούσῃ δι' ἐξώσεως ἁπλοῦν ἐργολάβον *κακῆς πίστεως* διὰ βίας καὶ ἐξ ἁπάτης εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐγκαθιδρυθέντα, διαρπάζοντα τὰς προσόδους μας καὶ πάντοτε ἀθετήσαντα καὶ νόμους καὶ δικαστικὰς ἀποφάσεις, ὀχυρούμενον δ' ἑκάστοτε ὄπισθεν τοῦ χρυσοῦ, ὃν ἀφειδῶς διαχέει, καὶ τῆς ἰσχυρᾶς προστασίας ξένης Κυβερνήσεως (ὡς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐπισήμως ὡμολογήθη). Ἄλλως δὲ, διὰ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ παρουσιαζομένου εἰς τὴν ἐπιψήφισίν της, ἡ Βουλὴ προδικάζει οἱονεὶ ὑπὲρ δικαίων τῆς ἑταιρίας, περὶ ὧν ἀπέσχον εἰσέτι νὰ ἐκφέρωσι τὴν γνώμην των τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια, δυνατὸν δὲ ταῦτα αὔριον, ἐκόμενα τῇ ἀποράσει τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, προαναγνωριζούσῃ τοιαῦτα, ν' ἀναγνωρίσωσι τῇ ἑταιρίᾳ *ἰδιοκτησίας δίκαια* ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐν Λαυρίῳ γαιῶν, ἀφοῦ καὶ ἡ Βουλὴ, ἐν ἀμφισβητησίμῳ θέσει εὑρεθεῖσα, ἀπέτυχε νὰ ἐκφέρῃ τὴν ὑπερτάτην θέλησιν τοῦ ἔθνους ὁριστικῶς, μεθ' ὅλας τὰς ἐνώπιόν της νομικὰς καὶ πραγματικὰς ἀποδείξεις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, μόνον καὶ μόνον διότι πρὸς δίδραχμον κατὰ στρέμμα χωρικοί τινες κάτοχοι μετεβίβασαν, ἀγορασθέντες, ἰδιοκτησίας δικαιώματα, εἰς οὐδένα τίτλον νόμιμον στηριζομένης ὑπὸ τὸν ἐν τοῖς δῆθεν συμβολαίοις ἀγοραπωλησίας ῥητῶς περιεχόμενον ὅρον ν' ἀπὸ μὴ ὠσιν ὑπόχρεοι ἀποζημιώσεως διὰ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν τοῦ δημοσίου, (τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγκληματικὴν ἐνοχὴν τεκμηριοῖ), τοιαύτη δὲ ἀναγνώρισις ποιεῖ τὴν Ἑλλάδα ἀποικίαν, χώραν, ὡς εἰπεῖν, κατακτήσεως νομιμοποιημένης. Διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ ἐνιστάμενος κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ σχεδίου,

Προτείνω αὐθις εἰς τὴν Βουλὴν,

1. Νὰ κηρύξῃ ἀδιαιρέτως πᾶν τὸ ἔδαφος τὸ Λαυριακὸν καὶ πᾶσαν ἀργυροῦχον γῆν αὐτοῦ *ἰδιοκτησίαν ἐθνικὴν ἀπαραχώρητον*, περιοριζομένης τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν σκωριῶν νόμιμα δικαιώματά της, καὶ ὑποχρεουμένης, ἐπὶ ἀπειλῇ ἐκπτώσεως αὐτῆς, εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ καθυστερουμένου φόρου ἐπικαρπίας συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων.

2. Νὰ αἰτηθῇ ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἄνευ νόμου καὶ δικαιώματος ἀφαιρεθέντα, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰς Λαύριον μεταβάσης ἐπιτροπῆς.

3. Νὰ ληφθῇ κυβερνητικῶς πρόνοια πρὸς σχηματισμὸν ἐν Λαυρίῳ διομηχανίας ἀργυρομεταλλευτικῆς (περὶ ἧς καὶ ἀναφορὰ δίδεται εἰς τὴν Βουλὴν), καὶ

4. Νὰ σταθμεύσῃ ἐκεῖ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα.

Παρακαλῶ, κύριε πρόεδρε, νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἡ πρότασίς μου.

Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. »

« ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν, ἑλῶν καὶ τελμάτων καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν γαιῶν ἀπὸ πλημμυρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀποξηράνσεως ἐθνικῶν ἑλῶν καὶ τελμάτων.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκδίδῃ εἰς ἐργολαβίαν τὴν ἀποξήρανσιν ἐθνικῶν ἑλῶν καὶ τελμάτων, συνομολογοῦσα πρὸς τοῦτο συμβάσεις, ὧν ἡ ἐπικύρωσις θέλει γίνεσθαι διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἡ παραχώρησις περιλαμβάνει μόνον τὸ συνήθως καταλυζόμενον καὶ ἀνεπίδεκτον καλλιεργείας ἔδαφος.

Ἄρθρον 2. Ὑπὲρ τῶν ἀναλαβόντων τὴν ἀποξήρανσιν δύνανται νὰ γίνωσι κατ' ἀνώτατον ὅρον αἱ ἑξῆς παραχωρήσεις·

α. Δικαίωμα ἰδιοκτησίας μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀποξηρανθησομένων γαιῶν·

β'. Ἡ ἐπικαρπία τοῦ παραχωρουμένου ὑπολοίπου ἐδάφους μέχρι 40 ἐτῶν·

γ'. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ πενταετίαν, κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως.

Ἄρθρον 3. Αἱ περὶ ἀποξηράνσεως προτάσεις συνοδεύονται μὲ διαγράμματα, συντεταγμένα καὶ ὑπογεγραμμένα ὑπὸ ἐπιστήμονος ἀναγνωρισμένου μηχανικοῦ, φέροντα δὲ καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ αἰτοῦντος τὴν παραχώρησιν.

Τὸ γενικὸν διάγραμμα περιλαμβάνει ὅλας τὰς γαίας, ἐφ' ὧν ἡ ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως ὠφέλεια μέλλει νὰ ἐκταθῇ, καὶ παριστᾷ ἀκριβῶς τὰς περιμέτρους τῶν συνήθων καὶ ἐκτάκτων πλημμυρῶν. Ἐν τῇ περιμέτρῳ τῶν συνήθων πλημμυρῶν περιλαμβάνονται μόνον αἱ ἀνεπίδεκτοι καλλιεργείας γαῖαι.

Ἄρθρον 4. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν δύω περιμέτρων γίνεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἧς 2 μέλη διορίζει ὁ ἁρμόδιος Νομάρχης, 2 ἕτερα ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἀποξήρανσιν, πέμπτον δὲ μέλος εἶναι ὁ ἁρμόδιος μηχανικός.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ διαιρέσῃ τὰς ἐντὸς τῶν δύω περιμέτρων γαίας εἰς τάξεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ᾖ οὔτε ἐλάσσων τῶν τριῶν, οὔτε μείζων τῶν ἓξ. Αἱ τάξεις σχηματίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διαφόρου βάθους τῆς πλημμύρας.

Αἱ περίμετροι τῶν διαφόρων τάξεων χαράσσονται ἐπὶ τοῦ γενικοῦ διαγράμματος, σημειοῦται δ' ἐπ' αὐτοῦ ἑκάστη ἰδιοκτησία κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

Ἄρθρον 5. Τὸ οὕτω συμπληρωθὲν διάγραμμα ἐκτίθεται ἐπὶ ἕνα μῆνα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ προσκαλοῦνται, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἵνα λάβωσι γνῶσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6. Ὅσοι τῶν ἰδιοκτητῶν ἰσχυρίζονται ὅτι αἱ γαῖαι αὐτῶν κακῶς περιελήφθησαν ἐντὸς τῶν δύω περιμέτρων, ἢ ὅτι κατετάχθησαν ἐν ἄλλῃ παρὰ τὴν προσήκουσαν τάξει, δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν διόρθωσιν δι' ἀγωγῆς, εἰσαγομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίας, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἡ ἀγωγὴ ἐπιδίδεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον· ἀντίγραφον δ' αὐτῆς ἐπιδίδεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν.

Ἡ δίκη θεωρεῖται κατεπείγουσα καὶ ἡ διαδικασία εἶναι συνοπτική.

Τὸ πρωτοδικεῖον ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γαιῶν, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν δύο περιμέτρων, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἀποξήρανσιν ἀποζημίωσιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἓν τρίτον τῆς ὡς ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως προσγενομένης βελτιώσεως.

Οἱ ἰδιοκτῆται δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν χρηματικὴν ἀποζημίωσιν διὰ παραχωρήσεως μέρους ἐκ τῶν ἀποξηρανθεισῶν γαιῶν αὐτῶν, ὁριζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁριστικῆς ἀποφασισθείσης ἀξίας αὐτῶν καὶ τοῦ ἐπιβαλλοντος ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἕνεκα τῆς μείζονος ἀξίας.

Ἡ ἀξία τῆς βελτιώσεως ταύτης κατὰ στρέμμα, ἐὰν δὲν προσδιορισθῇ συμβιβαστικῶς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, θέλει ὁρισθῇ ὑπὸ 3 πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑφ' ἑκατέρου τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.

Ἐάν τις τῶν ἐνδιαφερομένων, προσκληθεὶς ἀρμοδίως, δὲν διορίσῃ ἐγκαίρως τὸν ἑαυτοῦ πραγματογνώμονα, διορίζεται καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου.

Αἱ ἐντὸς τῶν δύω περιμέτρων κείμεναι τυχὸν γαῖαι τοῦ δημοσίου δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 8. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀποξηράνσεως, καθὼς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐργολάβων, κανονίζονται διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 συμβάσεων. Δύναται δὲ ν' ἀπαιτηθῇ παρὰ τοῦ ἐργολάβου χρηματικὴ ἐγγύησις ἀνάλογος πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιχειρήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀποξηράνσεως ἰδιοκτήτων ἑλῶν καὶ τελμάτων.

Ἄρθρον 9. Ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὁσάκις κρίνει ἀναγκαῖον, νὰ διατάξῃ τὴν ἀποξήρανσιν ἰδιοκτήτων ἑλῶν καὶ τελμάτων, ἐκδιδομένης περὶ τούτου καὶ δημοσιευομένης διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 10. Τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν αὗται, προσδιορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Ἂν ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἡ πλειονοψηφία αὐτῶν, δηλώσωσιν ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως, ὅτι ἀναδέχονται τὸ ἔργον ἐπὶ τοῖς προσδιορισθεῖσιν ὅροις, ἡ προτίμησις ἀνήκει εἰς αὐτούς. Ἄλλως τὸ ἔργον ἐκχωρεῖται εἰς ἐργολαβίαν, ἐφαρμοζομένων τῆς τε § ά. τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν ἄρθρων 3—9 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἰδιοκτήτης ἢ ἰδιοκτῆται μέρους τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἕλους ἢ τέλματος ἀναλάβωσι τὴν ἀποξήρανσιν, ὅτε τὰ κατὰ τὴν § ά. τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὸ ἄρθρον 7 δικαιώματα αὐτῶν ἐπεκτείνονται ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς ἰδιοκτήτας ἀνηκουσῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 11. Διαρκούντων τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, αἱ διώρυγες, αἱ τάφροι, οἱ αὐλακες τὰ προχώματα καὶ λοιπὰ ἔργα θέλουσι συντηρεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν παράδοσιν τῶν ἔργων, ἡ φύλαξις καὶ συντήρησις ἐπιβαρύνει τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐπιβάλλοντος ἑκάστῳ τῶν ἰδιοκτητῶν ποσοῦ ἐναυσίου καταβολῆς γίνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 5, τῶν δύω ἐκ τῶν 5 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διοριζομένων ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν παρόντων ἰδιοκτητῶν.

Ὁ κανονισμὸς τῶν ἀφορόντων εἰς τὴν συντήρησιν καὶ φύλαξιν τῶν ἔργων ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Οἱ φύλακες διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἰδιοκτητῶν, ἡ δὲ ἐπιτήρησις καὶ διεύθυνσις ἀνήκει εἰς τὸν μηχανικόν.

Τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως καὶ φυλάξεως προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ εἰσπραξις τῶν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ὀφειλομένων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον ἰσχυόντων ἑκάστοτε νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐξαφανίσεως καταλιζομένων γαιῶν ἀπὸ πλημμυρῶν.

Ἄρθρον 12. Ἡ Κυβέρνησις δύναται, κατὰ τὸν ἐν ἄρθροις 9 καὶ 10 ὁριζόμενον τρόπον, νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπὸ πλημμυρῶν γαιῶν περιοδικῶς καταλιζομένων.

Ἄρθρον 13. Ὑπὲρ τῶν ἀναλαβόντων τὰς ἐργασίας ταύτας ἰδιοκτητῶν ἢ ἐργολάβων δύναται νὰ παραχωρηθῇ δικαίωμα ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκ τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως ἐπιγεννησομένης εἰς τὰς περιοδικῶς καταλυζομένας γαίας μείζονος ἀξίας, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ, καὶ ἀναλόγως, τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 4, 9 καὶ 11 τοῦ παρόντος νόμου.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 14. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν νόμου τῆς 26 Ἀπριλίου 1867 καταργοῦνται, ἐφαρμοζομένων καὶ ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν εἰς ἐργολαβίαν τῶν ἀποξηράνσεων λιμνῶν τῶν ἄρθρων 1—8 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 15. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν νόμου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐργολάβων τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παραχωρουμένων ἔργων.

Οἱ ὑπουργοὶ

Τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. »

Ἡ δὲ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας ἐν ἑτέρᾳ συνεδριάσει ἀντιφρασία τοῦ πρώην ἐλεγκτοῦ Ἀρνοπούλου, αἰτιῶντος ὑλικὴν ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Βουλῆς, δι' ἧς κατέβαλε κόπους ἐπὶ τῆς ἐν Ναυρίῳ ὑποθέσεως, παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἀναγγελθέντος κατόπιν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐνισχύσεως πρὸς τοὺς ἐκ σιτοδείας πάσχοντας κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Βονίτσης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου, ἐπρότεινέ τις νὰ προστεθῶσιν ἔτι 20 χιλιάδες δρχ. εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἐνισχύσεως, ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κυρτωνίας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ὡρισμένη ἐκείνη ἐπαρχία πάσχει συνήθως ἐκ σιτοδείας, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν αὐτοῦ, εἰπών, ὅτι ἡ ἐνίσχυσις αὕτη παρέχεται πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος συνεπείᾳ ἐπισήμων πληροφοριῶν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἐνίσχυσις αὕτη, ὡς ἀπαιτοῦσι πολλοί, ἕνεκεν τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον παρεδέχθη μόνον ὡς ὁρίζει τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Γαλιμῆ, τοῦ νὰ αὐξηθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἐνισχύσεως εἰς 100 χιλιάδας δρχ. ὅπως μετάσχωσιν αὐτοῦ οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου καὶ τοῦ χωρίου Καλυβίων τῆς Τριχωνίας.

Κτῆμος προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἐνίσχυσις πρέπει νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν χωρικῶν, καὶ οὐχὶ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων, οἵτινες οὔτε ὑπὸ τῶν λῃστῶν, οὔτε ὑπὸ τῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων ἔπαθον. Οὕτω ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀπέρριψε δὲ τὰς τροπολογίας τῶν βουλευτῶν Τριχωνίας καὶ Εὐρυτανίας, παραδεχθεῖσα τὰς τροπολογίας τῶν βουλευτῶν Δωρίδος καὶ Μεσολογγίου.

Συνεπείᾳ τούτου τὸ 1 ἄρθρον, ἀναγνωσθέν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἀντικατασταθέντος τοῦ ἀριθμοῦ 80 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 100.

Τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο ἐπίσης δεκτόν, προστεθείσης ἐντέλει αὐτοῦ τῆς φράσεως «Μεσολογγίου καὶ Καλυβίων Τριχωνίας, ἐξαιρουμένων τῶν πόλεων Ἀστακοῦ, Βονίτσης, Μεσολογγίου Αἰτωλικοῦ καὶ Κραβασαρᾶ.»

Ὡσαύτως ἐν τῷ ἄρθρ. 3 ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινος, ὅτι τὸ ὁριζόμενον ποσὸν τῶν διανυμῶν δὲν θέλει ἐπαρκέσει εἰς τὸ ποσὸν τῶν οἰκογενειῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις «ἕκα» διὰ τῆς λέξεως «μέχρι», νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ λέξις

«ἀνηλίκων» καὶ νὰ προστεθῇ ἐν τέλει ἡ φράσις «πλὴν τῶν ἐνηλίκων ἀρρένων.» Οὕτω δὲ τροπολογηθὲν καὶ τὸ 3 ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τοῦτο εἷς τις, ὅτι πρέπει νὰ κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν ζωοθρεμμάτων, ὅπως λάβωσιν οἱ πράγματι δεόμενοι αὐτῶν, καὶ νὰ συσταθῇ ἐν ἑκάστῳ δήμῳ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ δημάρχου, τοῦ ἀστυνόμου, ἂν τυχὸν ὑπάρχῃ, καὶ τοῦ ἀ. ἐπιλαχόντος ὑποψηφίου δημάρχου κατὰ τὰς παρελθούσας δημοτικὰς ἐκλογάς.

Τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπαντήσαντος, ὅτι θέλει κανονισθῇ τὸ τοιοῦτον διὰ Β. Διατάγματος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ προστεθῇ καὶ 4 ἄρθρ. ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ τὰ περὶ συστάσεως ἐπιτροπῶν πρὸς διανομήν.»

Ἀναγνωσθὲν ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων καταλογισθησομένη ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1871 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει διανεμηθῇ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐκ σιτοδείας πασχόντων ἐνδεῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν Βονίτζης, Ξηρομέρου, Βάλτου, Μεσολογγίου καὶ Καλυβίων Τριχωνίας, ἐξαιρουμένων τῶν πόλεων Ἀστακοῦ, Βονίτζης, Μεσολογγίου, Αἰτωλικοῦ καὶ Κραβασαρᾶ.

Ἄρθρον 3. Εἰς ἕκαστον ἀρχηγὸν οἰκογενείας χορηγεῖται ἐνίσχυσις μέχρι δραχμῶν δώδεκα μετὰ προσθήκης δραχμῶν τεσσάρων δι' ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, πλὴν τῶν ἐνηλίκων ἀρρένων.

Ἄρθρον 4. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ τὰ περὶ συστάσεως ἐπιτροπῶν πρὸς διανομήν.»

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως ὑπηρετικῶν εἰσόδων.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ 3 ἄρθρου, ὅπερ ἤμειπεν ἐκκρεμὲς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῶν ψηφολεκτῶν Ῥηγοπούλου καὶ Κατσικαπῆ ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Ἐμμανουὴλ ἐπὶ τοῦ ἀ. ἐδαφ., ἣν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε διὰ ψήφων 61 κατὰ 52, ἀρνηθέντων 4 κατὰ τὸ ἐρωτηθὲν πρωτόκολλον ψηφοφορίας παραδεχθεῖσα τὴν τροπολογίαν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ «ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 κοινοποιήσεως τῶν γενικῶν προσκλήσεων», ναὶ ἢ ὄχι ;

Κ. Μ. Θεοδώρου ..... Ο	Δ. Τσιτσάρας .. ..
Α. Κ. Μιχαλόπουλος ..... Ο	Κ. Γιαλδάσης ..... Ν
Ἀντ. Βενιζέλος .. .. Ν	Π. Μανωλίδης ..... Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης ..... Ο	Εὐθ. Γουδέλης ..... Ν
Ν. Π. Καΐρης	Κ. Λομβάρδος .. .. Ο
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ν	Α. Γαΐτας Φωσκάρδης .... Ο
Ν. Τσώκρης ..... Ο	Σπ. Λεονταράκης .. .. Ο
Α. Ζαΐμης	Ἰω. Σούλης Βάρκας .. ....
Α. Δανόπουλος ..... Ο	Λ. Γκοῦσκος ..... Ο
Ἰω. Λέκας ..... Ο	Ἀνδρ. Αὐγερινὸς .. .. Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Λ. Κρεστενίτης .. ..
Σκαρλ. Σοῦτσος	Θ. Δαραλέξης .....
Περ. Α. Πετράκης ..... Ο	Ἐπ. Κρεστενίτης .. ..
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο	Α. Πετραλιᾶς ....
Α. Ἴσκος. ..... Ν	Δ. Κλίμακας .....
Ἰω. Καραγιαννόπουλος .. .. Ν	Δ. Κατσίνας .....
Δ. Γρίβας	Ἀναγ. Δημητρίου ..... Ο
Π. Πετιμέζης	Γ. Δελένδας .. ..
Α. Μαγγίνας ..... Ο	Σπ. Μαλασπίνας ..... Ο
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Γ. Μ. Βαλλιάνος ..... Ν
Κ. Πλαπούτας	Κ. Δ. Πετκλᾶς ..... Ο
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ν	Μ. Παΐζης ..... Ο
Χ. Ῥηγόπουλος .. .. Ν	Θρ. Ζαΐμης ..... Ν
Ἰω. Ῥοΐλὸς ..... Ν	Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Κ. Λαμπρυνόπουλος ..... Ν	Α. Διαμαντόπουλος ..... Ο
Κωνστ. Κοσσονάκος ..... Ο	Γ. Παπαδαῖος .....
Θεόδ. Τσιννετάκης	Ἰω. Σοφιανόπουλος .. .... Ο
Ἰωάν. Σαφάκας	Γ. Περρωτὴς .. .. Ο
Ν. Κατσικαπῆς .. .. Ο	Κ. Δαγρὲς .. .. Ν
Ἀριστ. Λιδωρίκης	Ἰω. Φλέσσας .. .. Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Α. Κοντόσταυλος ..... Ο
Ἰω. Καπιτσίνης .. .. Ο	Δ. Λένωσης .....
Γ. Μίλησης ..... Ν	Γ. Παπανικολάου ..... Ο
Α. Σ. Μήτσας ..... Ν	Ἰω. Μπαλάφας .. ..

Ν. Μ. Κοζαδῖνος ..... Ν	Ἰω. Πανούσης .....
Ν. Ἀγγελίδης ..... Ο	Γ. Μαλέας .. .. Ο
Ἰ. Πολυλᾶς ..... Ν	Ν. Παγκράτης .. .. Ο
Α. Παπαδάτος	Κ. Κοκκινώρης .. .. Ο
Ἰω. Τοπάλης .. .. Ν	Ν. Καρύδης ..... Ο
Ἰω. Δεληγιάννης	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Ἐπαμ. Καμπερόπουλος	Γ. Γουλιμᾶς ..... Ν
Ἀνδρ. Νοταρᾶς ..... Ο	Ἀλεξ. Κουμουνδοῦρος .. .. Ο
Σ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο	Περ. Μποῦτος .... Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης	.. ..
Α. Μεταξᾶς	Ἰω. Προβελέγιος .. .. Ο
Σ. Μονόπωλης	Ἰω. Ταταράκης .. .. Ν
Α. Μαντζαβῖνος .. .. Ο	Α. Ῥαυτόπουλος .. ..
Γ. Δρακονταειδὴς ..... Ν	Μ. Δαμιράλης ....
Δ. Ῥαπτάκης .. .. Ν	Κ. Κρίσπης .. .. Ν
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο	Ν. Φερμάκης .. ..
Κ. Πανάρετος	Α. Ῥοντήρης .... ἀρν.
Α. Καρδαρᾶς .. .. Ο	Εὐθ. Πλαστήρας ....
Θ. Θερμογιάννης ..... Ο	Γρηγ. Δημητριάδης .. .. .. Ο
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν	Κ. Εὐθυμιόπουλος .....
Δ. Σαρρηγιάννης	.. ..
Ν. Βαρδιτζιώτης ..... Ο	Κίμων Χριστοδούλου .. .. Ο
Ἰω. Βαλασόπουλος .. .... Ν	Δ. Σαράβας .....
Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ν	Α. Καπετανάκης .. .. Ο
Ἀναστ. Κορφιωτάκης	Μιχ. Καπετανάκος .. .... Ο
Σπ. Κοπανίτσας	Ἰω. Κατσάκος .....
Γ. Λάππας	Χ. Χριστόπουλος .....
Φ. Ι. Φίλωνος	Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .. .... Ν
Γερ. Σέρβος ..... Ν	Α. Παπαλέξης ..... Ο
Σπ. Βαλαωρίτης .. .. Ν	Π. Κωσταντᾶς ..... Ν
Α. Σταματόπουλος .. .... Ν	Θ. Ῥωμαῖος .. .. Ν
Δ. Τσαμόπουλος .. .. Ο	Ν. Λοῦβρος ..... Ν
Θ. Γεωργίου	Γ. Ἰακωβάτος .. ..
Ἰω. Παπαζαφειράπουλος .... Ν	Χ. Ἰακωβάτος .. ..
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Μ. Χαριτάτος ..... Ν
Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ν	Α. Μουρίκης .. .. ἀρν.
Δ. Ζέγγελης .. .. Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς .....
Π. Κ. Μανέτας	Δ. Καραλίβανος ..... Ο
Ἰλ. Φλέσσας .. .. Ν	Π. Τζαμάλας .. .. Ν
Ἀθ. Κατριβάνος .. .. Ο	Περ. Καλαμογδάρτης .. .. Ν

Θ. Κανακάρης	Δ. Πονηρόπουλος .....
Γ. Ῥοῦφος	Ἀθ. Γρηγοριάδης .....
Γ. Πράτσικας ..... ἀρν.	Β. Σκαλτσοδῆμος .....
Α. Μισυρλῆς ..... Ο	Κ. Στεργιαλόπουλος ..... Ο
Δ. Τριγγέτας	Στ. Κοριζῆς ..... Ν
Γ. Δελλαπόρτας	Ν. Πιπῖνος ..... Ο
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος .. Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Ἰω. Δεστούνης	Ἰω. Καλογιάννης .....
Κ. Ἐπιφανίου	Θ. Γκίκας ..... Ο
Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ν	Δ. Χατζίσκος ..... Ο
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Δ. Τσιμῶκος .....
Γ. Κούτσης ..... Ο	Γ. Δυοβουνιώτης .....
Γ. Μπούμπουλης	Γ. Ζουλούμης ..... Ο
Δ. Χρηστίδης	Δ. Κριεζώτης ..... Ο
Π. Σεβαστόπουλος ..... Ν	Δ. Οἰκονόμου ..... Ο
Α. Βαφιαδάκης ..... Ν	Κ. Πετσάλης .....
Ἰω. Ζαλώνης ..... Ο	Μ. Ἀβέρωφ ..... Ν
Μ. Ε. Παρίσης ..... Ο	Κ. Νικόδημος ..... ἀρν.
Ἰάκ. Βαξιμάδης	Ἰω. Κοτσιάς ..... Ν
Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο	

Ἐπίσης ἀπέῤῥιψε πάσας τὰς ἐπὶ τοῦ Ϛ'. ἐδαφίου τροπολογίας, παραδεχθεῖσα μόνον τὴν τροπολογίαν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ, νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «παρελεύσεως», ἀντὶ τῆς φράσεως «τῶν 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς», ἡ ἑξῆς περικοπὴ τῆς νομίμου προθεσμίας. Ἂν δὲ ὁ ὀφειλέτης δώσῃ ἀξιόχρεων ἔγγυητὴν ἐξαιρεῖται τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.» Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον·

«Ἄρθρον 3. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν γενικῶν προσκλήσεων εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ 8 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῶν εἰδικῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς ὀφειλέτας δὲν ἐκτίσωσι τὸ χρέος των, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτῶν τὰ καταναγκαστικὰ μέσα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἑπομένου κεφαλαίου.

Ἐὰν ὅμως ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος, ὁ ταμίας, σκεπτόμενος μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ὅπου δὲν εὑρεθῇ τοιαύτη μετὰ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δύναται κατ' ἀπόρρητον, διὰ πλειονοψηφίας σχηματιζομένην, νὰ προβῇ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν καταναγκαστικῶν μέσων καὶ ἄνευ προηγουμένης προσκλήσεως ἢ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς νομίμου προθεσμίας· ἂν δὲ ὁ ὀφειλέτης δώσῃ ἀξιόχρεων ἔγγυητήν, ἐξαιρεῖται τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως».

Τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 5 διεγράφη κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τὸ 2 ἐδάφιον· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 5. Οἱ ἐκ ποινικῶν ἐξόδων ὀφειλέται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς των μεταφέρονται εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους των, ἐὰν δὲν ἀποδείξωσιν, ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη αὐτό.

»Διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὀφειλετῶν δὲν ἀπαιτεῖται προηγουμένη πρόσκλησις κατὰ τὸ ἄρθρον 2».

Ἐπίσης τὸ ἄρθρον 6 ἐγένετο δεκτὸν ὡς διετυπώθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 7 προετέθη ἐν τέλει, κατὰ πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μεγαλοπόλεως, ἡ φράσις «ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 7 μετεῤῥυθμίσθη ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 7. Ἡ χρῆσις τῶν καταναγκαστικῶν μέσων ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος ταμίου ἢ εἰσπράκτορος, δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ εἴτε ὅλα ὁμοῦ εἴτε ἓν ἕκαστον τούτων, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12».

Ὡσαύτως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 8 ὡς ἔχει ἄνευ ἀντιῤῥήσεως.

Γενομένης δὲ μακρᾶς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου, εἰς ἐπρότεινε νὰ τροποποιηθῇ τὸ δ'. ἐδάφιον αὐτοῦ οὕτω· «δ'. Ἐπὶ γεωργῶν, δύο ἀροτριώντων ζεῦγα δέκα πρόβατα ἢ δέκα οἶες, καὶ ἓν φορτηγὸν ζῶον, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.» ἕτερος δὲ ἐν τῷ τέλει τῆς τροπολογίας ταύτης νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «καὶ 5 κοιλὰ σπόρου,» καὶ ἄλλος ἐν τῷ τέλει τοῦ ε. ἐδαφίου ἡ φράσις «καὶ τὰ 3/4 τῶν συντάξεων». Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 9. Ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως·

α.) Τὰ ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ ἑκτὼ ἡμέρας διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἀναγκαία διατροφή.

δ'.) Ἐπὶ χειροτεχνῶν, τὰ πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

γ'.) Ἐπὶ λογίων, τὰ βιβλία των, τὰ ἐργαλεῖα ἢ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν ἀσχολίαν των σκεύη μέχρι τῆς τιμῆς 500 δραχμῶν κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.

δ'.) Ἐπὶ γεωργῶν, δύω ἀροτριῶντα ζῶα, δέκα πρόβατα ἢ δέκα αἶγες καὶ ἓν φορτηγὸν ζῶον, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου, καὶ πέντε καιλὰ σπόρου.

ε.) Ὅλος ὁ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐπιμισθίων παντὸς ἀπὸ τοῦ δημοσίου μισθοδοτουμένου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τρία τέταρτα τῶν συντάξεων».

Τὰ Ἄρθρα 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22 ἐγένοντο ἐπίσης δεκτά, δι' εἰδικῆς εἰς ἕκαστον ἀναστάσεως, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος τελευταίου τοῦ 23 ἄρθρου, ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου μετηνέχθη ἐκ προγενεστέρου νόμου· διότι, ἀριεμένου ἐλευθέρου τοῦ φορολογουμένου νὰ προσφεύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια ἐν πάσῃ περιστάσει, ἡ εἰσπραξις τῶν δημοσίων εσόδων θέλει ἀπαντήσει ἀνυπέρβλητα προτκόμματα. Οὐχ ἧττον, θεωρήσας τὴν διάταξιν λίαν αὐστηράν, προσέθηκεν, ἐπέτρεψα τὴν προσφυγὴν μόνον κατὰ δύο περιστάσεις· ἀλλ' ἰδίων, ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἐπειεικείας ταύτης ἤθελον ἐπέλθει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, προσθέτω ἤδη, ὅτι ἡ ἀναστολὴ ἀποφασίζεται οὐχὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀλλ' ὑφ' ὅλου τοῦ δικαστηρίου.

Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροποποίησιν· μετὰ τὴν λέξιν «ἐξωφλήθη», ἀφαιρουμένης ὁλοκλήρου τῆς ἑπομένης φράσεως, νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «ὅτε τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ μόνον τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ.»

Ἑτέρου ὑποστηρίξαντος ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον, ἄλλος ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τῆς τελευταίας περιόδου αὐτοῦ ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ὑπουργοῦ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἡ Βουλὴ, ἀπορρίψασα τὴν τὴν περὶ ἀπαλλήψεως πρότασιν, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 23 μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 23. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῆς κατασχέσεως κινητῶν δὲν εἶναι δεκτὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἐνώπιον τῶν ταμτικῶν δικαστηρίων, εἰμὴ μόνον ἐὰν ὁ ἀνακόπτων ἰσχυρίζηται, ὅτι δὲν ὑπάρχει τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπισπεύδε αι

ἡ ἐκτέλεσις, ἢ ὅτι ἐξωφλήθη. ὅτε τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ».

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβίνος,
Μιχ. Ε. Παρίσσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 27 Φεβρουαρίου 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς ἀπαρτίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεκοινώθη ἀναφορὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ καὶ Στρπιέρη περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν λαυριωτικῶν ἐπιτροπήν.

Εἶτα δὲ ὑπεβλήθησαν τὰ ἑξῆς·

α) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀτελείας εἰς τὰ πρὸς κατεργασίαν ἐν Ἑλλάδι εἰσαγόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βάμβακα καὶ σιτηρά.

β) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, καὶ

γ) Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Τὰ νομοσχέδια ταῦτα, παραπεμφθέντα εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ χορηγήσεως ἀτελείας εἰς τὰ πρὸς κατεργασίαν ἐν Ἑλλάδι εἰσαγόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βάμβακα καὶ σιτηρά.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Εἰς Στυλίδα καθιδρύθη, ὡς γνωστὸν, οὐχὶ πρὸ πολλοῦ, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ δημοσίου, βιομηχανικὸν ἀτμοκίνητον κατάστημα, σπουδαίαν ὑποσχόμενον ἀνάπτυξιν εἰς τὰς ἐργασίας του ἕνεκεν τῆς ἰδιαζούσης θέσεώς του. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἀτμοκινήτους μηχανὰς ἀλευρομύλου, ἐκκοκκιστικὰς τοῦ βάμβακος, πιεστικὰς τῶν δεμάτων, κλωστικῆς καὶ

σιδηρουργείου, δύναται, ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ τόπος δὲν προσφέρει εἰς αὐτὸ ἀρκούσαν ἐργασίαν, νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἐργασίας του, ἐκκοκκίζον τὸν ἐκ τῶν ὁμόρων ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν εἰσαγόμενον ἐπὶ ἐξαγωγῇ βάμβακα, καθὼς καὶ νὰ μεταποιῇ εἰς ἄλευρα τὰ ἐκεῖθεν ἐρχόμενα σιτηρά, καὶ οὕτω μεταποιημένα νὰ τὰ ἐξάγῃ τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ διὰ νὰ προβῇ εἰς τοιαύτας ἐργασίας, εἶναι ἀνάγκη ὥστε τὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα παραλαμβάνει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ οὐχὶ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἀλλὰ πρὸς κατεργασίαν, νὰ ἦναι ἐλεύθερα παντὸς δασμοῦ.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1867 περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμου ἐπιτρέπει κατ' ἀρχὴν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους διὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς πρώτης ὕλης, ὅταν τὰ ἐξ αὐτῶν κατασκευαζόμενα προϊόντα τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἐξάγωνται τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐθεωρήθη ἱκανὴ ὅπως ἐκπληρώσῃ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, 1) διότι ἀπαιτεῖται προκαταβολὴ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν πρὸς κατεργασίαν εἰσαγομένων εἰδῶν, 2) διότι δὲν προνοεῖ περὶ τῶν ἄλλων πόρων, δι' ὧν ἐπιβαρύνονται τὰ εἰσαγόμενα, οἷον δημοτικῶν, φόρων προλυμαίας κτλ., 3) διότι ὁ βάμβαξ ὑποβάλλεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς πληρωμὴν ἐγγείου φόρου· προκειμένου δὲ περὶ Στυλίδος, δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οὔτε αἱ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1865 Β. Διατάγματος περὶ ἐξαγωγῆς διαμετακομιστικῶς ἀποταμιευμένου σίτου, μεταποιουμένου δὲ εἰς ἄλευρα ἢ ζυμαρικὰ καὶ δίπυρα διατάξεις, διότι ἐλλείπει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εὐκολία τῆς ὑπὸ ἐγγύησιν καὶ ἄνευ καταβολῆς τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἢ ἄλλου δασμοῦ εἰσαγωγῆς τῶν δύω πρώτων ὑλῶν, τοῦ βάμβακος πρὸς ἐκκόκκισιν καὶ τῶν σιτηρῶν πρὸς μεταποίησιν εἰς ἄλευρα, καὶ ἡ ἐξαγωγὴ αὐθις τῶν εἰδῶν αὐτῶν οὕτω μεταποιημένων, ἄνευ τῆς πληρωμῆς ἐγγείου φόρου διὰ τὸν βάμβακα.

Τὴν εὐκολίαν δὲ ταύτην ἐθεωρήθη καλὸν νὰ καταστήσωμεν γενικὴν δι' ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου εἶναι καθιδρυμένα τοιαῦτα ἀτμοκίνητα ἐργοστάσια, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον εἶναι γενικόν. Θέλει δὲ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια ὅπως διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθῶσι, διατυπώσεις ἐγγυώμεναι τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων συμ-

φερόντων ἄνευ τοῦ περιορισμοῦ τῆς νομίμου ἐλευθέρας κινήσεως τοῦ ἐμπορίου.

Πέποιθα δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει παραδεχθῇ πρότασιν, σκοποῦσαν τὴν παροχὴν τῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν συνδρομῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΧΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον μόνον.

Ὅπου ὑπάρχουν ἀτμοκίνητοι ἐκκοκκιστικαὶ μηχαναὶ καὶ ἀτμοκίνητοι ἀλευρόμυλοι ἀπαλλάσσονται κατά τε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ παντὸς ἄλλου δημοσίου ἢ ἐγχωρίου φόρου ὁ βάμβαξ καὶ ὁ σῖτος, ἄτινα εἰσάγονται προσωρινῶς πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκκοκκισθῶσιν ἢ νὰ ἀλεσθῶσι καὶ νὰ ἐξαχθῶσι πάλιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ αἱ διατυπώσεις καθ' ἃς θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἥ τε εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τῶν εἰδῶν αὐτῶν, αἱ ἐγγυήσεις εἰς ἃς θέλουν ὑποβάλλεσθαι οἱ εἰσάγοντες αὐτὰ καὶ ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΧΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τὸν ΧΟΓ'. Νόμον τῆς 8 Αὐγούστου 1861, τροποποιηθέντα διὰ τοῦ ΣΛΑ'. τῆς 29 Ἀπριλίου 1867, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ὡρίσθησαν εἰς 123 στρατηγοὺς καὶ ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς, καὶ 620 ὑποδεεστέρους,

Ἕνεκεν ὅμως τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων, εἰς ἃς εὑρισκόμεθα, πρωτείνω ὅπως οἱ ἀριθμοὶ τῶν στρατηγῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐλαττωθῶσι καὶ πρὸς τοῦτο ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν Ὑμῶν πρότασιν Νόμου, καταβιβάζοντος αὐτοὺς εἰς 111, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν διατηρουμένου τοῦ

αὐτοῦ, καὶ τοι μόλις ἐπαρκούντων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀθῆναι, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρον 1. Οἱ διὰ τῶν ΧΟΓ'. Νόμων τῆς 8 Αὐγούστου 1861 καὶ τῆς 29 Ἀπριλίου 1867 ὁρισθέντες ἀριθμοὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ μεταβάλλονται ὡς ἑξῆς·

Στρατηγὸς	1
Ἀντιστράτηγοι	2
Ὑποστράτηγοι	5
Συνταγματάρχαι	10
Ἀντισυνταγματάρχαι	40
Ταγματάρχαι	53
Ὑποδεέστεροι ἀξιωματικοὶ	620

Ἀθῆναι, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

Ἀκολούθως εἷς τις ὅτι ἡ Βουλὴ εἰς παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἀπήτησε δι' ἀποφάσεώς της νὰ συνταχθῇ νομοσχέδιον περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, κανονίζον τὸν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ὅπως θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸ αὐθαίρετον τῶν ὑπουργῶν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς. Ἀλλά, προσέθηκε, τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Βουλῆς. Ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τούτου, ἂν μὴ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν αὐτῆς νομοσχέδιον, συντεταγμένον κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἐνόησεν οὕτω τὴν ἀπόφασιν τοῦ σώματος καὶ ὅτι ἡ διαίρεσις τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ εἶναι ἔργον οὐχὶ τῆς νομοθετικῆς, ἀλλὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἡ ἀντιπολίτευσις ᾐτήσατο ἐπίτηδες νομοσχέδιον, κανονίζον τὸν διοργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, ἡ δὲ κυβέρνησις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπεσχέθη, προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου θέλει σκεφθῇ τὸ ὑπουργεῖον. Ἤδη δὲ παρακαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ προβῇ εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, ὅπως ἐπέλθωσιν αἱ δυναταὶ οἰκονομίαι, ἀφίνουσα τελευταίαν τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐπομένως τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν λαυριωτικῶν ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ μὴ γίνῃ συνεδρίασις κατὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν, ὅπως περαιώσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς, ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνηγγέλθη κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Τὰ ἄρθρα 24, 25, 26, 27, 28, 29 καὶ 30 ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 31 ἄρθρου, εἶπεν εἷς τῶν βουλευτῶν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν διατελεῖ εἰς συνάφειαν πρὸς τὸ 23 ἄρθρον, ἔνθα ὁρίζονται οἱ λόγοι τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐπέτρεψεν ἕτερος ὅσον ἀφορᾷ τὸ γ'. ἐδάφιον, ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀξία καὶ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνακοπὴ εἰς τὸν ἔχοντα κτῆμα, τιμώμενον πλέον τῶν 1000 δραχ.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι εἰδικὸς καὶ οὐχὶ ἐξαιρετικός· ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸν δικαστὴν ἡ ἑρμηνεία τοῦ νόμου, καὶ ὅτι δέον νὰ τεθῇ, μετὰ τὴν λέξιν «πλειστηριασμοῦ», ἡ φράσις «καὶ ἕνεκα οὐσιαστικῶν λόγων ὡς πρὸς τὴν ὀφειλήν».

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως καθ' ἣν εἷς μὲν εἶπεν, ὅτι ὁ νόμος ἐνταῦθα ποιεῖται λόγον περὶ τῶν ἐξαιρέσεων, μὴ μεταβάλλων τὴν τάξιν τῶν ζητημάτων τῆς οὐσίας, ἕτερος δέ, ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ ῥητὴ μνεία, ὅπως μὴ ἀμφιβάλῃ ὁ δικαστής, τὸ ἄρθρον 31 ἔμεινεν ἐκκρεμές, ὅπως διατυπωθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 32 παρατήρησέ τις, ὅτι καθιεροῦνται δύο εἴδη διαδικασίας, τὸ μὲν διὰ τὸν ἰδιώτην, τὸ δὲ διὰ τὸ δημόσιον, ὅπερ ἄτοπον, κατ' αὐτόν.

Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι κατ' οὐσίαν οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει, ὅτι τὸ ἄρθρον μετηνέχθη

ἐκ τοῦ καταστατικοῦ τῆς τραπέζης, καὶ ἑπομένως τὸ δημόσιον δὲν ἀπολαμβάνει ἐκ ταύτου εἰμὴ τὰ δικαιώματα τοῦ πιστωτικοῦ καταστήματος, καὶ ὅτι ὁ ἰδιώτης δανειστὴς θέλει ἐξακολουθεῖ τὴν κατάσχεσιν, ἀφ' οὗ τὴν ἐγκαταλείπει ὁ ταμίας.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 32 ἄρθρ. δι' ἀναστάσεως ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 33· ἐπὶ δὲ τοῦ 34 ἄρθρου ἀντεκατεστάθησαν αἱ λέξεις «τριῶν ἡμερῶν» διὰ τῶν λέξεων «πέντε ἡμερῶν». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 34. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἄνευ νεωτέρας πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως, ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ταμεῖον ἄνευ ἐλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ τῆς κατασχέσεως, εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι τὸ δημόσιον δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσόν, ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, τὸ διαφέρον τοῦτο ἀποδίδοται ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον.»

Τὰ ἄρθρα 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, καὶ 42 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 43 ἐτέθη ἡ λέξις «ὁδηγοῦνται» ἀντὶ τῆς λέξεως «ἀπάγονται», ἀπερρίφθη δὲ ἡ περὶ ἀπαλείψεως πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Πατρῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπ' αὐτοῦ προπολογία. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον δεκτὸν γενόμενον, ἔχει ὡς ἕπεται, μὲ τὴν ἐξῆς προσθήκην, τεθεῖσαν ἐν τέλει αὐτοῦ· «κατὰ τῶν φορολογουμένων δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα, οἱ δὲ ἐν ταῖς φυλακαῖς εὑρισκόμενοι φορολογούμενοι προσωρινῶς ἀπολύονται.»

«Ἄρθρον 43. Ὁ ταμίας ἐκτελεῖ τὰ ἐντάλματα διὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, τῶν δικαστικῶν κλητήρων, τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, τῶν εἰδικῶν κατασχετῶν, τῶν τελωνοφυλάκων καὶ τῶν δασοφυλάκων. Οἱ ὀφειλέται, συλλαμβανόμενοι, ὁδηγοῦνται εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐπιστάτην ἐπὶ ἀποδείξει. Κατὰ τῶν φορολογουμένων δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα, οἱ δὲ ἐν ταῖς φυλακαῖς εὑρισκόμενοι φορολογούμενοι προσωρινῶς ἀπολύονται.»

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ 44 ἄρθρ. καθ' ἣν εἷς εἶπεν, ὅτι τὸ ἄρθρ., ὡς εἶναι συντεταγμένον, οὐδαμῶς χρησιμεύει, διότι οὐδεὶς δήμαρχος θέλει δώσει πιστοποιητικὸν ἀκτημοσύνης, πιστοποιοῦν, ὅτι ὁ ἀκτήμων οὐδεμίαν ἔχει περιουσίαν καθ' ὅλον τὸ

κράτος· ἕτερος δὲ, ὅτι τὸ ἄρθρον πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ὡς ἀνωφελὲς, ἄλλος, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ, ὅτι θεωρεῖται ἀκτήμων καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν 200 πήχεων, καὶ ἄλλος, ὅτι αἱ ἐγγυήσεις, καὶ τοι δύσκολοι, οὐχ ἧττον ἐκτελοῦνται, καθότι οἱ μικροὶ φορολογούμενοι ἔχουσι στερεὰν κατοικίαν, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέμεγκον, ὅτι τὸ δημόσιον δεικνύεται ἐπιεικὲς εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ πληρώσωσιν, ἀλλ' οὐχ ἧττον πρέπει νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀκτημοσύνης αὐτῶν, καὶ ὅτι οἱ ὀφειλέται εἰσὶ δύο κατηγοριῶν· οἱ φορολογούμενοι τοὺς ὁποίους καλῶς γινώσκουσιν ὁ δήμαρχος καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ τόπου των, ἑπομένως δύνανται ἐν συνειδήσει νὰ πιστοποιήσωσι περὶ τῆς ἀκτημοσύνης αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφειλέται ἐξ ἐνοικιάσεων καὶ ἄλλων αἰτίων, οἵτινες, καὶ τοι ἔχοντες περιουσίαν, δύνανται νὰ θέσωσιν ἐν ἀχρηστίᾳ τὸ μέτρον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, πολιτογραφούμενοι ἐν ἑτέρῳ δήμῳ.

Τελευταῖον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρεδέχθη νὰ τεθῶσιν ἐν τέλει τοῦ 1 ἐδαφίου τοῦ 44 ἄρθρου, ἀντὶ τῶν λέξεων «πέραν τοῦ μηνὸς», αἱ λέξεις «πέραν τῶν 5 ἡμερῶν». Οὕτω δὲ τροποποιηθὲν τὸ ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 44. Ὀφειλέται ἐντελῶς ἀκτήμονες δὲν κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς πέραν τῶν πέντε ἡμερῶν.

Ἡ ἀκτημοσύνη εἶναι ἀποδεδειγμένη, ὅταν ὁ δήμαρχος, ὁ εἰδικὸς πάρεδρος καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ μέρους, ὅπου κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης, πιστοποιήσωσι τοῦτο ἐγγράφως, ἐπικυρωθῶσι δὲ αἱ ὑπογραφαὶ των ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν. Ἡ πιστοποίησις αὕτη, βεβαιοῦσα, ὅτι ὀφειλέτης οὐδαμοῦ τοῦ κράτους κέκτηται κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τὸν ἐφημέριον θεωρεῖται ὡς ἐνόρκως γενομένη· ἑπομένως οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν ἐπιορκίαν ποινάς, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ, ὅτι ἐν γνώσει ἐβεβαίωσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των πράγματα ψευδῆ ὡς ἀληθῆ.

Ἡ κατὰ τοῦ ἀκτήμονος ὀφειλέτου καταδίωξις ἐπαναλαμβάνεται, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Ἐπὶ τοῦ 45 ἄρθρου ἀπεκλείφθη κατὰ πρότασιν ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν Οἰτύλου, συναινέσαντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δ', περιττὸς τοῦ 1 ἐδαφίου, ἀρχομένη ἐκ τῶν λέξεων «ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει» καὶ καταλήγουσα εἰς τὴν λέξιν «ἐξόδων».

Οὕτω δὲ ἐγένετο τὸ ἄρθρον δεκτὸν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον·

«Ἄρθρον 45. Τὸ δημόσιον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προκαταβολὴν

ἐξόδων διατροφῆς τῶν προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ κρατούμενος ὀφειλέτης νὰ ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως.

Ὁ ὀφειλέτης δὲν ἀποφυλακίζεται καὶ ἐὰν ἀποτίσῃ ὁλόκληρον τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπροσωποκρατήθη, πρὶν ἢ πληρώσῃ καὶ τὰ καταβληθέντα δι' αὐτὸν ἔξοδα διατροφῆς.»

Τὰ ἄρθρα 46, 47, 48 καὶ 49 ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ ὡς διετυπώθησαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τέλους γενομένης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 50 ἄρθρ., εἷς τῶν Βουλευτῶν Ἀττικῆς, παραδεχθεὶς τὸν συμψηφισμὸν τοῦ χρέους, ἠτήσατο συνεπῶς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐκτραπῇ τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ παραδοχὴ τοῦ συμψηφισμοῦ, καὶ τοι ὀρθὴ καὶ δικαία, εἶναι καταστρεπτικὴ εἰς τὸ δημόσιον, ἔχον ἄπειρα ἀπαιτητὰ χρέη. Κατὰ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, προστεθήκε, δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ πιστώσεως ἡ πληρωμὴ τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου· διὰ τοῦτο κατ' ἔτος ψηφίζεται ἔκτακτος πίστωσις ἀνάλογος πρὸς τοὺς δημοσίους πόρους ἐπὶ πληρωμῇ χρεῶν ἀναγομένων εἰς κεκλεισμένας χρήσεις. Κατέληξε δὲ τελευταῖον, εἰπών, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ συζητουμένου ἄρθρου ἰσχύει ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ κράτους καὶ διατελεῖ ἐν χρήσει παρ' ἅπασι τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, περιστραφεῖσαν ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου, τὸ ἄρθρ. 50 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀγ. Μαντσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 2 *Μαρτίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν Λαυριακῶν ἐπιτροπή, ἀσχολουμένη μετ' ἐπιμελείας εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων, ἐλπίζει νὰ φέρῃ αὐτὸ

εἰς πέρας ἐντὸς τῆς σήμερον, καὶ ὅτι τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ συδηροδρόμου, διότι προτίθενται νὰ μετάσχωσι τῆς συζητήσεως αὐτῶν. Ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τοῦτο.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς·

1. Νομοσχέδιον περὶ τῶν σωματικῶς ἀνικάνων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

2. Περὶ τοποθετήσεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν.

3. Νομοσχέδιον συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἰατροῦ Χαντζάρα περὶ τῆς δι' ἐργολαβίας ἐκμισθώσεως τῶν λουτρῶν τῆς Κύθνου.

4. Νομοσχέδιον περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Ἀλιβέριον.

5 Πρότασις νόμου περὶ φορολογίας ἐλαίου καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ 6. Πρότασις νόμ. περὶ φορολογίας τοῦ εἰσαγομένου πετρελαίου.

Ἅπαντα τὰ νομοσχέδια ταῦτα καὶ αἱ προτάσεις παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς καὶ ἔχουσιν οὕτως·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ τῶν σωματικῶς ἀνικάνων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τῷ 1833, ὅτε Νόμος περὶ συντάξεων δὲν ὑπῆρχε, πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐν τῷ στρατῷ καθιστημένων σωματικῶς ἀνικάνων ὁπλιτῶν συνεστήθη ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ συντάξεων ΣΕ'. Νόμου τοῦ 1852 ἔπρεπεν ὁ λόχος οὗτος νὰ διαλυθῇ, νὰ ληφθῇ δὲ ἕτερον μέτρον πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ καθιστημένων ἀνικάνων ὁπλιτῶν, περὶ ὧν ὁ ῥηθεὶς Νόμος τῶν συντάξεων δὲν προέβλεπε. Καὶ ὅμως ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων διετηρήθη καὶ διατηρεῖται, καὶ τὴν σήμερον μετὰ διαφόρους αὐξομειώσεις ἀποτελεῖται ἐκ 247 ἀνδρῶν, οἵτινες, καὶ τοι μηδεμίαν ἀξίαν λόγου ὑπηρεσίαν παρέχοντες εἰς τὸ δημόσιον, λαμβάνουσι πλήρεις ἀποδοχὰς μαχίμου ὁπλίτου καὶ ἀποτελοῦσιν ἀένναον πηγὴν δικαιούχων συντάξεως ἀποστρατείας. Ἡ ὕπαρξις τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως καὶ μίαν ἄδικον ἀνωμαλίαν, διότι οἱ ἐλαφρότερον παθαίνοντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ εἰς τοῦτον μετα-

τιθέμενοι ἀμείβονται πολὺ περισσότερον τῶν ἔως ἐν αὐτῇ παθαινόντων καὶ τιθεμένων εἰς ἀποστρατείαν.

Τὸ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον σκοπεῖ νὰ κανονίσῃ ἐπὶ δικαίων βάσεων τὴν περιβολὴν τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ καθισταμένων σωματικῶς ἀνικάνων ὁπλιτῶν, μὴ δικαιουμένων δὲ εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας. Κατ' αὐτό, λόγος ἀπομάχων δὲν θέλει ὑπάρχει εἰς τὸ μέλλον, θέλουσι δὲ περιβάλλονται οἱ καταστάντες ἀνίκανοι, εἴτε τιθέμενοι εἰς ἀπόταξιν καὶ λαμβάνοντες τὰ 2|3 τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, εἴτε ἀπολυόμενοι μὲν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, λαμβάνοντες δ' ἐφ' ἅπαξ χρηματικόν τι χορήγημα (ἵνα ἐπιδοθῶσιν εἰς βιοποριστικόν τι ἔργον) ἀναλόγως τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας, τῆς μείζονος ἢ ἐλάσσονος βαρύτητος τοῦ παθήματος καὶ καθόσον ἔπαθον ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος.

Ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου οἰκονομία εἶναι σπουδαία, διότι διὰ σμικροτάτου ἐτησίου ποσοῦ συντάξεως ἀποτάξεως καὶ ἐλαχίστου χρηματικοῦ χρηγήματος θέλει ἀπορύγει τὸ δημόσιον τήν τε πληρωμὴν τῶν ἄεργων ἀπομάχων καὶ θέλει στειρεύσει μία πηγὴ δικαιούχων συντάξεως ἀποστρατείας, ἐλαχίστας παρασχόντων εἰς τὸ κράτος ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τῶν καθέκαστα διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου περιττὴ πᾶσα ἐξήγησις, διότι ἐκ τῆς ἁπλῆς αὐτοῦ ἀναγνώσεως καθίσταται πρόδηλος ὁ σκοπὸς ἑκάστης τούτων.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὴν Βουλὴν ὅπως ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον αὐτῇ Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Λ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τῶν σωματικῶς ἀνικάνων ὁπλιτῶν.

Οἱ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ καθισταμένοι σωματικῶς ἀνίκανοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, εἴτε ἕνεκα γήρατος, εἴτε ἕνεκα ἕλκους, ἐπισυμβάσης αὐτοῖς ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, μὴ κατηρτισμένοι δὲ τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, οὔτε δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ΨΛ'. νόμου, οὔτε ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων κατὰ τὸ ἐδάφιον Β'. τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΣΚ'.

νόμου, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, ἢ ἀπολύονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Περὶ τῶν ἐκ γήρατος ἀνικάνων.

Ἄρθρον 1. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ὅσοι, ἔχοντες συμπεπληρωμένην δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, ὑπερέβησαν τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, κατέστησαν δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ γήρατος ἐξαντλήσεως τῶν σωματικῶν αὐτῶν δυνάμεων ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, λαμβάνοντες ἰσοβίως τὰ δύω τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, ἂν δὲν προτιμῶσι τὴν ἀπόλυσίν των, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ Β'. ἐδαφίου τοῦ κατωτέρω 2ου ἄρθρου.

Περὶ τῶν ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ καθισταμένων ἀνικάνων.

Ἄρθρον 2. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, πληγέντες ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ ἕλκεσιν, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

α.) Ἐὰν μὲν ἔχωσι συμπεπληρωμένην δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, λαμβάνοντες ἰσοβίως τὰ δύω τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, ἐὰν δὲν προτιμῶσι τὴν ἀπόλυσίν των ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀμέσως ἑπομένου β'. ἐδαφίου.

β'.) Ἐὰν δὲ ἔχωσιν ὑπηρεσίαν ἐλάσσονα τῶν δώδεκα ἐτῶν, ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, λαμβάνοντες ἐφάπαξ κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των τὸ ἐν τῷ συνημμένῳ εἰς τὸν παρόντα Νόμον πίνακι ὁριζόμενον χρηματικὸν χορήγημα, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔχουσιν, ἵνα δι' αὐτοῦ ἐπιδοθῶσιν εἰς βιοποριστικόν τι ἔργον.

Περὶ τῶν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος καθισταμένων ἀνικάνων.

Ἄρθρον 3ον. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ παθόντες ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἕλκη, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν, οἱῳδήποτε ἂν ᾖ ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας αὐτῶν, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, λαμβάνοντες ἰσοβίως τὰ δύω τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, ἐὰν δὲν προτιμῶσι τὴν ἀπόλυσίν των ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀμέσως προηγουμένου β'. ἐδαφίου τοῦ 2ου ἄρθρου.

Ἄρθρον 4. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, παθόντες ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν,

α.) Ἐὰν μὲν ἔχωσι συμπεπληρωμένην δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, ἀπολύονται λαμβάνοντες κατὰ τὴν μείζονα ἢ ἐλάσσονα βαρύτητα τῆς βλάβης τὸ εἰς τὸ βαθμὸν των ἀντιστοιχοῦν μεῖζον ἢ ἔλαττον χρηματικὸν χορήγημα ἐκ τῶν ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι σημειουμένων,

β'.) Ἐὰν δὲ ἔχωσιν ὑπηρεσίαν ἐλάσσονα τῶν δώδεκα ἐτῶν, ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Περὶ τῶν ἐξ οἰκείας βουλήσεως καθισταμένων ἀνικάνων.

Ἄρθρον 5. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἵτινες ἐξ οἰκείας βουλήσεως ἐπήνεγκον εἰς ἑαυτοὺς οἱανδήποτε βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἐπασχολοῦνται εἰς ἐλαφρὰ στρατιωτικὰ ἔργα, συμβιβαζόμενα μὲ τὴν σωματικὴν αὐτῶν κατάστασιν, μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 6. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω 1, 2 καὶ 3 ἄρθρα εἰς ἀπόταξιν τιθέμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τίθενται εἰς ἀπόταξιν μὲ τὸν βαθμόν, ὃν εἶχον καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἡ ἐπαγαγοῦσα τὴν σωματικὴν ἀνικανότητα βλάβη, ἢ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἐκ τοῦ γήρως ἀνικανότης· χρηματικὸν δὲ χορήγημα δίδεται εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 ἀπολυομένους, τὸ ἀντιστοιχοῦν ἐπίσης πρὸς τὸν βαθμόν, ὃν ἐκέκτητο ὁ ἀνὴρ, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ ἐπενεγκοῦσα τὴν ἀνικανότητα βλάβη.

Ἄρθρον 7. Ἡ σύνταξις ἀποτάξεως πληρόνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ χρηματικὸν χορήγημα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 8. Ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων διαλύεται, ἅπαντες δ' οἱ εἰς τοῦτον νῦν κατατεταγμένοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται θέλουσιν ὑποχρεωθῆ εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν τοῦ παρόντος νόμου ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ αἱ βλάβαι αἱ εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 2—4 ἀναγόμεναι.

Ἄρθρον 10. Ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον προγενέστεραι διατάξεις καταργοῦνται.

ΠΙΝΑΞ

Ἐμφαίνων τὸ χρηματικὸν χορήγημα, εἰς ὃ δικαιοῦνται οἱ λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἀπολυόμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 τοῦ Νόμου.

ΒΑΘΜΟΣ	Χρηματικὸν χορήγημα διδόμενον εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον β'. τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου ἀπολυομένους καὶ τοὺς εἰς τὴν βαρυτέραν κατηγορίαν τοῦ ἐδαφίου α. τοῦ ἄρθρου 4 ὑπαγομένους	Χρηματικὸν χορήγημα, διδόμενον εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἐλαφροτέραν κατηγορίαν τοῦ ἐδαφ. α. τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Νόμου.
Ἀνθυπασπιστὴς	Δραχμὰς 600	Δραχμὰς 400
Ἐπίλοχίας	» 450	» 300
Λοχίας	» 400	» 275
Δεκανεὺς	» 350	» 225
Σαλπιγκτὴς ἢ στρατιώτης . .	» 300	» 200

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ ἀνθυπασπιστῶν.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1862 προεβιβάσθησαν εἰς τὸν στρατὸν μέγας ἀριθμὸς ἀνθυπασπιστῶν εἰς τὰ διάφορα ὅπλα καὶ σώματα χωρὶς νὰ τηρηθῇ ὁ περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν νόμος, κατέστη δὲ ἀνέφικτον νὰ τοποθετηθῶσιν οὗτοι εἰς νομοθετημένας θέσεις· ἕνεκα δὲ τούτου μὴ δυνάμενοι νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν κατήντησαν περιττοί.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναγκάζεται νὰ συντηρῇ τούτους, ἐπιβαρυνομένου τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν ἐκ μόνων τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἐκτήσαντο ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ, νὰ τύχωσι τῶν εὐεργετημάτων, τῶν καθιερουμένων ὑπὸ τῶν περὶ συντάξεως ἀποστρατείας νόμων, θεωρῶ σκόπιμον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου συντελοῦν, ἵνα προτείνω νόμον περὶ αὐτεπαγγέλτου μεταθέσεως αὐτῶν εἰς ἀποστρατείαν μὲ ἕνα βαθμὸν ἀνώτερον, διότι τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ἡ πληθὺς τῶν ὑπεραρίθμων τούτων ἀνθυπασπιστῶν ἐκλείπει καὶ οἱ τεθησόμενοι εἰς ἀποστρατείαν ἐν μέρει ἱκανοποιοῦνται, αἱ δὲ τάξεις τοῦ στρατοῦ ῥυθμίζονται, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ καταστατικὰ τοῦ στρατοῦ.

Λαμβάνω ὅθεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ περὶ οὗ ἀνέφερον νομοσχέδιον,

Ἀθήνησι, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΣΚΗΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 1. Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἀνθυπασπιστῶν τοῦ πεζικοῦ, ἱππικοῦ καὶ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, ἐκλέγονται καὶ τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκιμήσαντες καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Ἀπριλίου 1867 ὁριζόμενα προσόντα· ἡ τοποθέτησις ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν καὶ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐξαιρετικῶς δὲ τοποθετοῦνται ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ οἱ ἀποδεδειγμένως ἐκ τῶν ἀνθυπασπιστῶν διαπρέψαντες εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς λεγεῶνος.

Ἄρθρον 2. Μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἀναγκαίων ἀνθυπασπιστῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ σχολαρχείοις ἐκπαιδευομένων νέων, οἱ μένοντες ἄνευ θέσεως ἀνθυπασπισταὶ μετατίθενται εἰς ἀποστρατείαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ οἱουδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἡ εἰς ἀποστρατείαν μετάθεσις αὐτῶν ἀπορρέει ὑπὸ τοῦ Βασιλέως προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3. Ἡ σύνταξις τῶν μὲν κτησαμένων τὸ πρὸς μετάθεσιν εἰς ἀποστρατείαν δικαίωμα κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΗΑ΄. νόμου τῆς 13 Νοεμβρίου 1864 ἀνθυπασπιστῶν ὑπολογίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κατὰ τὸν ἀνωτέρω νόμον, ὑπολογιζομένης διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου.

Ἄρθρον 4. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου μετατιθέμενοι εἰς ἀποστρατείαν ἀνθυπασπισταὶ δὲν μετέχουσι τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ μεταχικοῦ ταμείου τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἅτινα παρέχονται τοῖς ἀποστράτοις ἀξιωματικοῖς, ταῖς οἰκογενείαις καὶ τοῖς ὀρφανοῖς αὐτῶν· τηροῦσιν ὅμως ἀκέραιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολαυῆς τῶν ἐσοδημάτων τῶν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπαξιωματικῶν χορηγουμένων δυνάμει τοῦ νόμου ΣΕ΄. τῆς 7 Ἀπριλίου 1867.

Ἄρθρον 5. Ἐκ τῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς ἐν τοῖς σώμασι τούτοις στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ ἀρχαιότεροι.

Οἱ μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω τοποθέτησιν μένοντες ἄνευ θέσεως τίθενται εἰς ἀόριστον ἄδειαν, λαμβάνοντες μηνιαῖον μισθὸν δραχμὰς τετταράκοντα.

Οἱ εἰς ἀόριστον ἄδειαν διατελοῦντες ἀνακαλοῦνται κατ' ἀρχαιότητα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς σώμασι κενουμένων θέσεων.

Ἄρθρον 6. Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐν ταῖς ἀπολυτηρίοις ἐξετάσεσι μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς οἱ μᾶλλον εὐδοκιμήσαντες κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν πρὸς πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἀνθυπασπιστῶν. Οἱ δὲ τυχὸν πλεονάζοντες, ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, κέκτηνται τὸ δικαίωμα, ἅμα

κενωθῶσι θέσεις ἀνθυπασπιστῶν, τοῦ νὰ καταχθῶσιν ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς σχολῆς καὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐν ταῖς ἀπολυτηρίοις ἐξετάσεσι.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν μαθητῶν τούτων ἐκ τῆς σχολῆς.

Πᾶσα διάταξις περὶ ἀνθυπασπιστῶν ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Λ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς περὶ παραχωρήσεως εἰς ἐργολαβίαν τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν Κύθνου συμβάσεως.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ συνημμένη ἐξ ἄρθρων 8 σύμβασις μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἀγγελῆ Χαντζάρα, περὶ παραχωρήσεως ἐπὶ εἰκοσαετίαν τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν Κύθνου, ἐπικυροῦται.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἀγγελῆ Χατζάρα περὶ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν Κύθνου.

Ἄρθρον 1. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἰατρὸν Ἄγγελον Χαντζάραν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἡ χρῆσις τῶν δημοσίων λουτρῶν Κύθνου.

Ἄρθρον 2. Ἀντὶ τῆς παραχωρήσεως ταύτης ὁ ἐργολάβος ἀναλαμβάνει τὰς ἑξῆς ὑποχρεώσεις·

α.) Νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως ἢ ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, δι' ἐπιστήμονος ἰατροῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ ἰατρικοῦ συνεδρίου, τὸ κατάστημα τῶν λουτρῶν.

β.) Νὰ διατηρῇ ἐτησίως ἕνα τοὐλάχιστον φύλακα, ἐπὶ τοὺς ἓξ δὲ μῆνας τρεῖς τοὐλάχιστον ὑπηρέτας καὶ προσέτι μίαν τοὐλάχιστον ὑπηρέτριαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν γυναικῶν.

γ.) Νὰ καταβάλλῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν καθαριότητα τοῦ καταστήματος, δι' ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐπίπλων καὶ ἐν γένει καὶ διὰ τὴν πλήρωσιν ὅλων τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως τοῦ καταστήματος. Τῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀκριβῆ σημείωσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης περιόδου τῶν λουτρῶν.

δ'.) Νὰ ἐνεργῇ κατ' ἔτος τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως τὰς ἀπαιτουμένας εἰς τὸ κατάστημα ἐπισκευάς, ὅπως τοῦτο καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ διατηρῶνται ἐν καλῇ καταστάσει.

Ἡ πρὸς τοῦτο ἐπιβαρύνουσα τὸν ἐργολάβον ἐτησία δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 1000.

ε.) Νὰ χορηγῇ δωρεὰν εἰς τοὺς πάσχοντας ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ εἰς τοὺς πένητας τὴν χρῆσιν τῶν λουτρῶν καὶ τ' ἀπαιτούμενα πρὸς θεραπείαν φάρμακα, προσέτι δὲ καὶ κατοικίαν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἑκάστου ἔτους.

ς'.) Νὰ ἐνεργήσῃ δι' ἰδίων ἐξόδων ἐντὸς τοῦ πρώτου τῆς ἐργολαβίας ἔτους τὰς ἐν τῷ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ε. ε. προϋπολογισμῷ τῆς διευθύνσεως τοῦ νομοῦ Κυκλάδων λεπτομερῶς περιγραφομένας καὶ ἀπολύτως ἀναγκαίας θεωρουμένας ἐπισκευάς, ὧν ἡ ἀξία ὡρίσθη εἰς δραχ. 25,256,86.

ζ'.) Νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐντὸς τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἐργολαβίας τὰς ἐν τῷ αὐτῷ προϋπολογισμῷ περιγραφομένας βελτιώσεις τοῦ καταστήματος, ὧν ἡ ἀξία ὡρίσθη εἰς δραχ. 20,842,3.

η.) Νὰ ἐνεργήσῃ ἐντὸς τοῦ πέμπτου τῆς ἐργολαβίας ἔτους καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρω σημειωθέντι προϋπολογισμῷ περιγραφομένας προσθήκας νέων οἰκοδομῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γενικοῦ σχεδίου, ὧν ἡ ἀξία ὑπελογίσθη εἰς δραχ. 21,773,88.

θ'.) Νὰ ἐνεργήσῃ δι' ἰδίων ἐξόδων τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων μηχανημάτων τῆς ὑδροθεραπευτικῆς, θερμομέτρων, βαρομέτρων καὶ λοιπῶν ἀναγκαιούντων ἐργαλείων, ὧν κατάλογος ὑποβληθήσεται εἰς τὸ ἰατρικὸν συνέδριον, ὑποχρεούμενος νὰ δαπανήσῃ πρὸς τοῦτο μέχρι δραχμῶν τρισχιλίων.

ι.) Νὰ καταχωρίζῃ ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, ἀριθμημένῳ καὶ μονογραφημένῳ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἰατρικοῦ συνεδρίου, νοσολογικὰς ἱστορίας τῶν σπουδαιοτέρων νοσημάτων τῶν προσερχομένων πασχόντων, μετὰ τῶν ἀναγκαίων παρατηρήσεων, προσέτι δὲ μετεωρολογικὰς, θερμομετρικὰς καὶ βαρομετρικὰς παρατηρή-

σεις, ὅπως ἐξακριβόνηται δι' αὐτῶν ἡ αὐξομείωσις τῶν ὑδάτων καὶ ἡ ἰαματικὴ αὐτῶν δύναμις. Νὰ ὑποβάλλῃ δὲ κατ' ἔτος εἰς τὸ ἰατρικὸν συνέδριον λεπτομερῆ ἔκθεσιν ὅλων τούτων τῶν ἐπιστημονικῶν σημειώσεων, ὑποχρεούμενος, χάριν τῆς ἀκριβείας τῶν νοσολογικῶν παρατηρήσεων, νὰ διατηρῇ ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν πασχόντων.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος, δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν λουτρῶν, ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἰατρικοῦ συνεδρίου λεπτομερῆ διατύπωσιν τῆς τε χρήσεως τῶν ὑδάτων, σχετικῶς πρὸς τοὺς διαφόρους τρόπους αὐτῆς, τοῦ ἐνοικίου τῶν κοιτώνων, κτλ.

Ἡ διατύπωσις αὕτη ἰσχύει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνιαυσίου περιόδου.

Ἄρθρον 4. Ὁ νομάρχης Κυκλάδων δικαιοῦται νὰ ἐκδώσῃ, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐργολάβου, ἰδιαίτερον κανονισμόν, ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν καὶ τάξιν τοῦ καταστήματος, τὴν ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησιν τῶν ὑδάτων, τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν χρῆσιν, τὴν ἀπαγόρευσιν πάσης προτιμήσεως κατὰ τὸν προδιορισμὸν τῆς ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν χρήσεως τῶν λουτήρων καὶ λοιπῶν ὑδροθεραπευτικῶν μέσων κλπ.

Ὁ κανονισμὸς οὗτος ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, γνωμοδοτοῦντος τοῦ ἰατρικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 5. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐκδοθῶσι νόμοι ἢ γενικοὶ κανονισμοί, ἀφορῶντες εἰς τὰ ἰαματικὰ ὕδατα ἐν γένει, ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται πρὸς αὐτὰς ἀπαρεγκλίτως.

Ἄρθρον 6. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐν ἐδαφίοις γ'. ζ'. καὶ ἡ. τοῦ ἄρθρου 2 ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου Κυκλάδων, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Σύρου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μηχανικοῦ.

Ἐπὶ τῇ βεβαιώσει δὲ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ὅτι ὁ ἐργολάβος δὲν ἐξεπλήρωσεν ἀκριβῶς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, προσκαλεῖται οὗτος ὑπὸ τοῦ νομάρχου νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὰς ἢ νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν τὸ πολύ.

Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἀμελήσῃ, κηρύττεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος, αἱ δὲ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γενόμεναι τυχὸν ἐπισκευαί, βελτιώσεις, προσθῆκαι ἢ προμήθειαι μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 7. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰκοσαετίας ἡ χρῆσις τῶν ἰαματικῶν ὑδάτων περιέρχεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου, προσέτι δὲ μένουσιν εἰς ὄφελος αὐτοῦ πᾶσαι αἱ γενόμεναι ἐπισκευαί, βελτιώσεις καὶ προσθῆκαι ὡς καὶ τὰ προμηθευθέντα ἔπιπλα, σκεύη καὶ ἐργαλεῖα.

Ἄρθρον 8. Ἡ παροῦσα σύμβασις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς.

Ἀθῆναι, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1871

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἐργολάβος
Ἄγγελος Χαντζάρας.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἐγκλείστως σχέδιον νόμου περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ ἐγκρίσεως κατασκευῆς αὐτῆς τῆς ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Χαλκιδέων εἰς τὸν λιμένα Λιβερίου ἀγούσης καὶ ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ. Προέβην δὲ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο θεωρήσας ἀναπόφευκτον τὴν διευκόλυνσιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἐν τῷ νομῷ Εὐβοίας, εἰς ὃν αἱ μεταλλευτικαὶ ἐργασίαι ἔλαβον μεγίστην τὴν ἀνάπτυξιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Χαλκιδέων εἰς τὸν λιμένα Λιβερίου ἀγούσης.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Χαλκιδέων μέχρι τοῦ λιμένος Λιβερίου ὁδὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἐθνικὴ καὶ ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ αὐτῆς κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας νόμον.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

«Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰς ὅλον τὸ Κράτος εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα, ὁρίζεται δὲ εἰς δραχ. 10 δι' ἑκάστην βαρέλλαν ἐκ 18 ὀκάδων ἢ 16 τοῖς 100 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.

Δ. Κριεζώτης, Γ. Ι. Κούτζης, Ι. Ταταράκης, Α. Α. Μυσηρλῆς, Θ. Κανακάρης, Σ. Κοριζῆς, Ν. Πιπῖνος, Ν. Ἀγγελίδης, Χ. Γηγόπουλος, Γρ. Δαμητριάδης, Κ. Δαγρές, Ἐπαμ. Κρεστενίτης.»

«Ἐπὶ τοῦ πετρελαίου ἐπιβάλλεται φόρος εἰσαγωγῆς λεπτὰ 50 ἐρ'ἑκάττης ὀκάδος.

Δ. Κριεζώτης,
Γεώργιος Ἰωάν. Κούτζης,
Κωνστ. Δαγρές.»

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἐν συνόλῳ τὸ νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως ἐθνικῆς γῆς.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ 3 ἄρθρου ἡ τελευταία παράγραφος ἐτέθη ὡς τελευταία περίοδος τῆς προηγουμένης παραγράφου κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρ. ἀφῃρέθησαν αἱ παρενθέσεις ἐκ τῶν λέξεων «δημαρχικὸν,» «ἐν πρωτοκόλλῳ,» «δημαρχεῖον,» «τῶν τοποθεσιῶν», παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς, ὅτι αἱ λέξεις αὗται ἐτέθησαν λόγῳ σαφηνείας.

Ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπὶ τοῦ 14 ἄρθρου ἀφῃρέθη ἡ παρένθεσις ἐκ τῆς λέξεως «πρωτευούσης».

Ὡσαύτως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ μετατεθῶσιν ἡ δ'. καὶ γ'. παράγραφος τοῦ 18 ἄρθρου εἰς τὸ ἄρθρον 17 μετὰ τὴν 1 παράγραφον.

Ἐπὶ τοῦ 19 ἄρθρ. ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως «ἀπόλλυσι» διὰ τῆς λέξεως «ἀποβάλλει» καὶ ἐπὶ τοῦ 25 ἄρθρου ἡ προσθήκη τοῦ ἀριθμοῦ 15 πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ 16.

Ἐπὶ τέλους ἀφῃρέθη ἐκ τοῦ 32 ἄρθρου ἡ παρένθεσις ἡ περικλείουσα τὴν φράσιν «παραχωρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου γαιῶν».

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἑξῆς·

«ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐπὶ τῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 1. Δικαίωμα μετοχῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσι·

α) Πᾶς πολίτης ἔγγαμος.

β') Πᾶς πολίτης Ἕλλην ἐνήλιξ, ζῶν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἢ περιουσίας.

γ') Πᾶσα χήρα πολίτου Ἕλληνος.

δ') Τὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἀνήλικα ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος πατρός, ὡς καὶ τὰ ὀρφανὰ χήρας ἐλθούσης εἰς δεύτερον γάμον.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀτέκνου χήρας περιορίζεται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἡ ἔχουσα τέκνα χήρα, ἐλθοῦσα εἰς δεύτερον γάμον, στερεῖται παντὸς δικαιώματος. Ἐὰν δ' ἐξήτησεν ἤδη τὸ δικαίωμα διαρκούσης τῆς χηρείας της, αἱ δυνάμει αὐτοῦ ἀποκτηθεῖσαι γαῖαι διανέμονται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων τοῦ πρώτου γάμου ἐξίσου.

Ἄρθρον 2. Δὲν μετέχουσιν εἰς τὴν διανομὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν,

α) Οἱ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον προικοδοτηθέντες καὶ μὴ παραιτήσαντες τὰς εἰς προικοδότησιν ληφθείσας παρ' αὐτῶν γαίας κατὰ τὸν ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1855 περὶ τῶν ἐκ προικοκτησιῶν καθυστερούντων νόμον.

β') Οἱ Κρῆτες καὶ λοιποὶ ἄποικοι, οἵτινες ἔλαβον δωρεὰν ἐθνικὰς γαίας.

γ') Οἱ κάτοχοι φυτειῶν ἐπὶ ἐθν. ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν.

Ὅσοι ὅμως ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω τρισὶν ἐξαιρέσεσιν ἔλαβον ἢ κατέχουσιν ἐκτάσεις κατωτέρας τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 διαλαμβανομένης, δύνανται νὰ λάβωσι καὶ ἑτέρας γαίας μέχρι συμπληρώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διανεμητέων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἄρθρον 3. Διανεμητέαι εἰσὶν ἅπασαι αἱ καλλιεργούμεναι καὶ καλλιεργήσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι, ὡς καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μονῶν καὶ ἐπισκοπῶν. Ἐξαιροῦνται·

α) Τὰ δάση κατὰ τὰ προσδιωρισμένα ἢ προσδιορισθησόμενα δρια αὐτῶν καὶ αἱ συστάδην κείμεναι ἀγριελαῖαι.

β') Αἱ γαῖαι, ὅσας ἡ κυβέρνησις διὰ Β. Διατάγματος ἤθελε προσδιορίσει πρὸς δημόσιον ἢ δημοτικὸν σκοπόν.

γ') Αἱ γαῖαι, ὅσαι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς πραγματοποίησιν γραμματίων φαλαγγιτῶν, Κρητῶν, πυρπολιτῶν, ὀρφανῶν ἢ ἄλλων, ἐὰν οἱ φέροντες τὰ γραμμάτια ταῦτα ὑποβάλωσι τὴν περὶ πραγματοποιήσεως αἴτησίν των πρὶν ἢ διὰ τὰς αὐτὰς γαίας δοθῇ δήλωσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

δ') Αἱ πολυετῶς ἐκμισθωμέναι ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ ἐκμίσθωσις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ λόγος διαλύσεως αὐτῆς.

Δύνανται ὅμως οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐπὶ τῆς διανομῆς νὰ ζητήσωσιν ἐπ' αὐτῶν τὴν μερίδα των, ἀλλ' ἡ παραχώρησις δὲν ἐνεργεῖται, εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως, ἐκτὸς ἐὰν οἱ μισθωταὶ συναινέσωσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου, ἢ ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ δύναται τὸ δημόσιον νὰ τὴν ζητήσῃ πρὸ τῆς λήξεως.

ε') Αἱ ἐπίδικοι γαῖαι, αἱ παραχωρηθεῖσαι δυνάμει πιστωτικῶν γραμματίων ἢ ἄλλων νομίμων δικαιωμάτων, ἐκτὸς ἂν ἡ παραχώρησις ἀκυρωθῇ δικαστικῶς.

ς') Ὅσαι ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι δὲν ἀνήκουσιν ἐν ὅλῳ εἰς τὸ δημόσιον μέχρις οὗ διανεμηθῶσιν.

Διὰ τὰς ἐξαιρουμένας ἐπὶ τοῦ παρόντος τῆς παραχωρήσεως ἐθνικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς γαίας, περὶ ὧν διέλαβον αἱ παράγραφοι ε. καὶ ς'. ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐποχῆς αἱ γαῖαι αὐταὶ περιέλθωσιν ὁριστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, ὅπερ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

Αἱ μετὰ τὴν διανομὴν περιελευτόμεναι εἰς τὸ δημόσιον γαῖαι παραχωροῦνται εἰς ἅπαντας τοὺς κατόχους τῆς ἀδιανεμήτου ἐκτάσεως ἀναλόγως τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα κατεῖχεν ἕκαστος πρὸ τῆς διανομῆς.

Ὁ τρόπος τῆς παραχωρήσεως θέλει κανονισθῇ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διαιρέσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν γαιῶν.

Ἄρθρον 4. Αἱ διανεμόμεναι ἐκκλησιαστικαὶ καὶ ἐθνικαὶ γαῖαι διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, εἰς ποτιστικὰς καὶ ξηρικάς, καὶ ἡ μὲν κλάσις τῶν ποτιστικῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τάξεις, ἡ δὲ τῶν ξηρικῶν εἰς τρεῖς.

Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ἕνα δημαρχιακὸν πάρεδρον ἢ τὸν ἀρμόδιον εἰδικὸν καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, διαιρεῖ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου χωρίου εἰς γενικὰς τοποθεσίας, ὄχι πλείονας τῶν ἓξ καὶ περιγράφει ἐν πρωτοκόλλῳ ἀκριβῶς τὰ ὅρια ἑκάστης τοποθεσίας. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντάσσεται εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸν

Οἰκονομικὸν ἔφορον, τὸ δὲ ἕτερον κατατίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Ἡ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ ἑνὸς τῶν εὐπορωτέρων καὶ νομιμοφρονεστέρων πολιτῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γαιῶν, προσδιορίζουσα κατὰ χωρίον ἓν μόνον τίμημα διὰ τὰς γαίας ἑκάστης τάξεως· συνάμα δὲ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῶν τοποθεσιῶν ἀποφαίνεται εἰς ποίαν τάξιν πρέπει νὰ καταταχθῶσιν αἱ γαῖαι ἑκάστης τοποθεσίας.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον, ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημαρχεῖον καὶ τὸ οἰκεῖον παρεδρεῖον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως δύναται πᾶς πολίτης νὰ φέρῃ ἐγγράφους ἐνστάσεις, παραδίδων τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν του εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω δεκαημέρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 5. Γενομένων ἐνστάσεων, ἢ ἂν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κρίνῃ ἀναγκαῖον, γνωμοδοτεῖ ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ὑφ' ἑνὸς πρωτοδίκου, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δὲ γνωμοδοτήσεων ἀποφαίνεται τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἢ παραδεχόμενον τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν. Ἡ κατὰ τὴν γνώμην τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική, ὅταν δὲν γείνωσι κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμήσεως· ἐὰν αἱ γνῶμαι τῶν δύο ἐπιτροπῶν ὦσι σύμφωνοι, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων γνωστοποιοῦνται διὰ δημοσιεύσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 6. Ὡς μέγιστος ὅρος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως γαιῶν εἰς ἕκαστον πολίτην Ἕλληνα ὁρίζεται ποσὸν ὀγδοήκοντα στρεμμάτων ξηρικῶν· αἱ ποτιστικαὶ λογίζονται ἀντὶ ξηρικῶν διπλασίας ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 7. Προτιμῶνται εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν γαιῶν ἑκάστου χωρίου· ἀ) πᾶς κάτοχος ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων γαιῶν· καὶ β) οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου οἱ μὴ κατέχοντες ἐθνικὰς γαίας, ἢ κατέχοντες ἔκτασιν κατωτέραν τῆς ὁρισθείσης ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν διαθεσίμων γαιῶν παραχωρεῖται ἄνευ τινὸς προτιμήσεως. Πᾶσα πώλησις κατοχῆς ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς εἶναι ἄκυρος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 προκαταβολῶν ἀποδίδεται εἰς εἰκοσιἑξ ἐτησίας ἴσας δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας· ἑκάστη δόσις συνίσταται εἰς χρεωλύσιον 3 τοῖς ἑκατὸν καὶ 2 τοῖς ἑκατὸν τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος, πληρόνεται δὲ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παραχωρήσεως. Οἱ λαβόντες ὅμως τὰ παραχωρητήρια μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου πληρόνουσι τὴν πρώτην δόσιν τὴν 1 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὑποχρεοῦνται δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν πληρωμὴν διαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον.

Ἄρθρον 9. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῶν παραχωρουμένπν γαιῶν δικαίωμα ὑποθήκης, ἀποκτώμενον διὰ τακτικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

Ἐὰν ἕνεκα καθυστερήσεως δόσεως γενῇ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ δημόσιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος οὐ μόνον τὰς ληξάσας δόσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἑπομένων πρὸς ὁλοσχερῆ τοῦ τιμήματνς ἐξόφλησιν· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπότισιν ὅλων τούτων, ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον πλήρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου· ὁσάκις δὲ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ληξασῶν δόσεων, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὀφειλομενου ἔτι κεφαλαίου, ὁ νέος ἀγοραστὴς δύναται νὰ κρατήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν μήπω ληξασῶν δόσεων καὶ νὰ πληρόνῃ αὐτὰς κατὰ τὴν λῆξιν των· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ προσυπογράψῃ τὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων τούτων καὶ ν' ἀνανεώσῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα κατατίθεται ἀμέσως καὶ ἀποδίδοται εἰς τὸν ἀρχικὸν ὀφειλέτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ παραχωρήσεως εἰς κατόχους.

Ἄρθρον 10. Πᾶς κάτοχος ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7, ἐὰν θέλῃ νὰ μετάσχῃ τοῦ εἰς τὸν κάτοχον ἀπονεμομένου δικαιώματος, ὀφείλει ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖνται αἱ παρ' αὐτοῦ κατεχόμεναι γαῖαι, δήλωσιν περιέχουσαν·

ἀ) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β'.) Τὸ ποσὸν ἐφ' οὗ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 στηρίζει τὸ δικαίωμά του.

γ'. Τὴν θέσιν, τὰ ὅρια, καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν εἰς Βασιλ. στρέμματα τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων γαιῶν, ὡς καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ κεῖνται.

δ'. Ἐὰν ἡ γῆ εἶναι ποτιστικὴ ἢ ξηρική.

ε. Ἐπὶ τίνος τεμαχίου προτιμᾷ νὰ λάβῃ τὴν μερίδα του ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατέχει ἔκτασιν γαιῶν ἀνωτέραν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 μεγίστου ὅρου.

Ἄρθρον 11. Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ δηλωθείσας πρὸς ἀπόκτησιν γαίας, τριῶν μὲν δραχμῶν διὰ τὰς ποτιστικὰς, μιᾶς δὲ καὶ ἡμισείας δραχμῆς διὰ τὰς ξηρικὰς κατὰ στρέμμα. Δήλωσις ἄνευ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἐὰν ὁ δηλῶν ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος τῆς ἐκλογῆς του.

Ἄρθρον 12. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος, ὀφείλοντα νὰ βεβαιώσῃ,

ἀ) Τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ· καὶ

β'.) Ἐὰν ἔχῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσόντα.

Ἓν τῶν δηλώσεων ἡ μία, θεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐφόρου, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δὲ ἄλλη μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ· αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ οἰκονομικοῦ

ἐφόρου. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ καὶ ἀποσπάσματα εἰς τ' ἀνήκοντα παρεδρεῖα.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ δημάρχου ὅπως βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλοῦντος, ὁ δηλῶν κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του εἰς τὸν δήμαρχον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις ὀφείλει ἐπὶ ἀποδείξει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν δηλώσαντα ἐντὸς δύο ἡμερῶν προσυπογεγραμμένην τὴν δήλωσιν. Ἡ κοινοποίησις καὶ τὰ ἐπιδοτήρια συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 13. Οἱ μὴ δηλώσαντες κάτοχοι ἐντὸς τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας θεωροῦνται ὡς παρητημένοι τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως, δυνάμενοι τοῦ λοιποῦ νὰ ἐξασκήσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ μὴ κατόχου· αἱ δὲ παρ' αὐτῶν κατεχόμεναι γαῖαι διατίθενται ὡς καὶ αἱ μὴ κατεχόμεναι· εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν τάσσονται καὶ αἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 μεγίστου ὅρου κατεχόμεναι.

Ἄρθρον 14. Πᾶσα διένεξις περὶ κατοχῆς μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων ἐξιούντων αὐτὴν λύεται δικαστικῶς. Ἐν τούτοις διὰ τὰς ἀμφισβητουμένας παρ' αὐτῶν γαίας τὸ παραχωρητήριον ἐκδίδεται ὑπὲρ ἐκείνου, ὃν ἤθελε κρίνει δικαιούμενον ἐπιτροπή, συγκροτουμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας.

Ἂν δικαιωθῇ δικαστικῶς ἕτερος παρὰ τὸν λαβόντα, τὸ παραχωρητήριον ἀκυροῦται· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ ἀποβάλλει μὲν τὴν προκαταβολήν, δικαιοῦται ὅμως διὰ τὰς πληρωθείσας δόσεις ἀπὸ τὸν δικαστικῶς δικαιωθέντα.

Ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ περὶ πάσης διενέξεως ἀφορώσης τὰ ὅρια τῶν χωρίων.

Ἄρθρον 15. Τὸ δημόσιον οὐδόλως εὐθύνεται, ἐὰν δηλωθεῖσαι καὶ παραχωρηθεῖσαι γαῖαι ἐκνικηθῶσιν ὑπὸ τρίτου. Ὁ δὲ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ὑπόχρεως οὐχ ἧττον εἰς τὴν πλήρωμὴν τοῦ συμφωνηθέντος τιμήματος.

Ἄρθρον 16. Ὁ ἁρμόδιος οἰκονομικὸς ἔφορος, τῇ συμπράξει ἑνὸς γεωμέτρου ἢ ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως, ἀφοῦ καταστραθῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν γαιῶν.

Διὰ πᾶν τεμάχιον συντάσσεται ἴδιον πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ὁροθεσίας, ἐνῷ σημειοῦται ἡ τάξις εἰς ἣν ἀνήκει ἡ γῆ, τὰ πλευρικὰ μέτρα, τὰ ὅρια, ἡ θέσις καὶ τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον.

Ἄρθρον 17. Τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως μετὰ τῆς δηλώσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδίδει τὰ παραχωρητήρια καὶ διευθύνει αὐτὰ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἀφοῦ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως δὲν ἐκδοθῶσι τὰ παραχωρητήρια, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐπικαρπίας ὅσοι τῶν κατόχων καταθέσωσι τὴν ἐνιαύσιον δόσιν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεώς των.

Οἱ κύριοι γραμματίων οἱαδήποτε κατηγορίας, οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου προκαλέσαντες πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν τὴν καταμέτρησιν ἀσκεπῶν γαιῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξεδόθησαν παραχωρητήρια, ὀφείλουν νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀξιώσεις των, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀναβάλλεται ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς.

Ἄρθρον 18. Ὁ οἰκ. ἔφορος, ἅμα λάβῃ τὰ παραχωρητήρια, προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τὸν κάτοχον ἵνα ὑπογράψῃ ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν τὴν χρεωστικὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας μεταγράφει τὰ παραχωρητήρια, ἐγγράφει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν καὶ παραδίδει τὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, τὰ δικαιώματα τῆ μεταγραφῆς καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρον 19. Ἐὰν ὁ κάτοχος δὲν ὑπογράψῃ τὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις, ἀποβάλλει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 προκαταβολὴν καὶ θεωρεῖται παρητημένος τοῦ δικαιώματος τοῦ κατόχου, αἱ δὲ γαῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μὴ κατεχομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ παραχωρήσεως εἰς μὴ κατόχους.

Ἄρθρον 20. Ὅστις τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 1 πολιτῶν δὲν κατέχει ἐθνικὰς γαίας, ὡς καὶ ὁ κάτοχος γαιῶν κατωτέρας ἐκτάσεως τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 6, ἐὰν θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πλεο-

νεκτημάτων ἐπὶ γαιῶν κειμένων ἐν τῷ χωρίῳ τῆς κατοικίας του, ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξετέθη ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 12, νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκον. ἔφορον δήλωσιν περιέχουσαν·

α.) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸν δῆμον εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β'.) Τὸ χωρίον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου προτιμᾷ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ δικαίωμά του.

Ἐν τῇ δηλώσει ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ πιστοποιητικὸν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου βεβαιοῦντος, ὅτι κέκτηται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου προσόντα, πρὸς δὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὁριζομένης προκαταβολῆς.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ δηλοῦντος καὶ ἂν ἦναι ἀγράμματος ὑπὸ ἑτέρου τῆς ἐκλογῆς του· ἐκ τῆς δηλώσεως ἡ μία, θεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἐπιστρέφεται ἀμέσως εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δὲ ἑτέρα μένει παρὰ τῇ ἐφορίᾳ.

Ἀρνουμένου τοῦ δημάρχου, ὁ δηλῶν κοινοποιεῖ τὴν δήλωσίν του διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, δι' ἧς προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ βεβαιώσῃ τὰ προσόντα του καὶ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει ὁ δήμαρχος ἐπὶ ἀποδείξει νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν δήλωσίν του, ἐν ᾗ θὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεώς του. Ἐν περιπτώσει ψευδοῦς διαβεβαιώσεως, ἐκτὸς τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσεις, δυναμένου τοῦ δηλοῦντος νὰ ζητήσῃ τὴν βεβαίωσιν τῶν προσόντων του ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας.

Ἄρθρον 21. Αἱ δηλώσεις ἐγγράφονται κατὰ χωρίον εἰς ἐπίτηδες βιβλίον ἴδιον δι' ἕκαστον δῆμον κατὰ σειράν, τὴν δὲ ἑσπέραν ἑκάστης ἡμέρας τὸ βιβλίον ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐφόρου καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ, περιλαμβάνον τὰς δηλώσεις ἑκάστης ἡμέρας, τοιχοκολλᾶται τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς ἐφορίας καὶ τοῦ δημαρχείου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 22. Ἐὰν τὴν αὐτὴν ἡμέραν δύο ἢ καὶ πλείονες ζητήσωσι διὰ τῆς δηλώσεως τὰς αὐτὰς γαίας, τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης καὶ πρὸ τῆς παραδοχῆς νέων δηλώσεων, αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσι κλήρωσιν δημοσίᾳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐφορίας,

παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες ἐπὶ τούτῳ ὀφείλουσι νὰ παραμείνωσι.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κληρώσεως συντάσσεται πρωτόκολλον ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τῶν δηλώσεων, ὅπερ ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων· ἐὰν δὲ ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται περὶ τούτου μνεία. Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν παρευρεθῶσιν εἰς τὴν κλήρωσιν, προσκαλεῖται ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πρωτευούσης, ὅστις συμπράττει εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ ὑπογράφει τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 23. Εἰς τοὺς ἀποτυχόντας εἰς τὴν κλήρωσιν ἐπιστρέφεται ἀμέσως ἡ πληρωθεῖσα προκαταβολὴ καὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδώσωσιν ἑτέραν δήλωσιν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως.

Ἄρθρον 24. Τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ Ἐφόρου καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ, ἀποσπάσματα δ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνήκοντα παρεδρεῖα.

Ἄρθρον 25. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 15, 16, 17, 18 καὶ 19 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν μὴ κατεχομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 26. Οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 1 πολῖται, μὴ κατέχοντες ἐθνικὰς γαίας ἢ κατέχοντες κατωτέρας ἐκτάσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁρισθείσης, καὶ θέλοντες νὰ μετάσχωσι τῶν δικαιωμάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ γαιῶν κειμένων εἰς ἄλλα χωρία παρὰ τὸ τῆς κατοικίας των, ὀφείλουσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξετέθη ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ τὸ κατὰ ἄρθρον 21 ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 20—25 περὶ συντάξεως τῆς δηλώσεως, περὶ πληρωμῆς τῆς προκαταβολῆς, περὶ κληρώσεως κλπ. ἐφαρμόζονται ὁλοσχερῶς καὶ ἐπὶ τῶν δηλώσεων τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 27. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10, 20, 23 καὶ 26 προθεσμιῶν οὐδεμία δήλωσις πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν γαιῶν ἐκ τῶν παραχωρουμένων δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γίνεται δεκτή.

Ἄρθρον 28. Πᾶς ἐκ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δύναται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν εἴκοσιν ἐξ ἐτῶν νὰ ἐξορλήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 29. Αἱ ἀδιάθετοι μείνασαι γαῖαι μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διατιθενται εἴτε δι' ἐκποιήσεως κατὰ τοὺς περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμους, εἴτε δι' ἐκμισθώτεως.

Ἄρθρον 30. Πάντα τὰ μέλη τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐπιτροπῶν καὶ οἱ δημόσιοι καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος, ἤθελον δείξει ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν ἢ καὶ ἁπλῆν ῥαθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 31. Εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν πρὸς πραγματοποίησιν τῶν πιστωτικῶν γραμματίων περὶ ὧν διέλαβεν ἡ § γ'. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 32. Εἰς τὴν πλήρωμὴν τοῦ τιμήματος τῶν παραχωρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου γαιῶν δὲν εἶναι δεκτὰ οὐδενὸς εἴδους πιστωτικὰ γραμμάτια τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 33. Τὸ πεμπτημόριον τῶν εἰσπραττομένων ἐτησίων δόσεων θέλει κατατιθεσθαι εἴς τινα τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ἐντόκως διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 34. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων γαιῶν, τῶν ὁποίων εἰσὶ κύριοι οἱ καλλιεργηταὶ μετὰ τοῦ δημοσίου ἀδιαιρέτως. Θέλει δὲ πληρωθῇ κατὰ τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθείσας δόσεις καὶ προθεσμίας τόσον ποσὸν ἐκ τοῦ τιμήματος, ὅσον εἶναι τὸ μέρος τῆς κυριότητος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 35. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸν διατάξεις καὶ ῥητῶς οἱ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836 περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμοι ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1843 περὶ παρατάσεως τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς φαλαγγίτας προθεσμίας, κλπ.»

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ εἰς Ε'. μὲν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως· εἰς πρώτην δὲ ἀνάγνωσιν·

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῶν ὑποτροφιῶν.

2) Τὸ περὶ προστόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

3) Τὸ περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἐφέδρων δικαστῶν καὶ τῶν ὑπηρ ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

4) Τὸ περὶ τροφολογίας ζώων καὶ μελισσίων, καὶ

5) Τὸ περὶ χορηγίας βοηθείας 290 χ. λιάδων δρα. τῇ χήρᾳ Λόϋδ.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τελευταίου τούτου νομοσχεδίου, λαβών τις τὸν λόγον, ἠτήσατο νὰ καταθέσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν πάντα τὰ ὑπάρχοντα σχετικὰ ἔγγραφα, διότι τὸ ζήτημα, λέγει, εἶναι σπουδαῖον καὶ πρέπει νὰ συζητηθῇ ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις αὐτοῦ. Ἡ δὲ Κυβέρνησις συνῃνεσεν εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ βουλευτοῦ Καλαμῶν.

Ἕτερος ὑπέβαλε τροπολογίαν δι' ἧς προτείνει νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅτι ἡ χορηγουμένη βοηθεια πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἀνέπαφος ὑπὲρ τῶν τέκνων Λόϋδ, ἡ δὲ ἐξ αὐτῆς πρόσοδος νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ.

Εἶτα ἀναγνωσθεῖσα ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ ἐκ Βάλτου περὶ προσθήκης ὀδοντιατροῦ ἐν τῇ Ἀστυαλινκῇ, ἥτις ὑπεβλήθη εἰς τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον, παρεπέμφθη εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπήν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. Γενομένης δὲ συζητήσεως ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀναφορῶν, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν ὡς ἑφεξῆς·

Τὴν ἀναφορὰν τοῦ Α. Γούδα παρέπεμψε νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὴν τῶν κατοίκων Τριφυλλίας ἀνέβαλε διὰ τὴν αὔριον, ὅπως συζητηθῇ ὡς ἀ. ἀντικείμενον.

Τὴν τοῦ Ἰωάννου Δριβοπούλου παρέπεμψεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὴν τοῦ Γ. Λεσβίου συνέστησεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον.

Τὴν τοῦ Νικήτα Γκιτάκου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὴν δὲ ἀναφορὰν τοῦ Λ. Ἀναμογιάννη ἔκρινεν ἀπορριπτέαν, παραδεχθεῖσα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἰωάν. Καρύδου, Νικολάου Δάσκα, Ν. Βασίλη, καὶ Ἰωάννου Γκύμπα, παρεδέχθη νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως νόμου περὶ τῆς

προποποιήτεως τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πρώην χωροφυλάκων τῆς Ἑπτανήσου νόμου, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἄλλων Ἑπτανησίων συνταξιούχων περὶ ὧν ἐν τέλει ποιεῖται λόγον ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. Τὰς ἀναφορὰς τῆς Αἰκατερίνης χήρας Πρίφτη καὶ τοῦ Δ. Β. Χώτου Ἱππιάτου παρέπεμψεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἀνδρέα Βελεντζάκη παρεδέχθη, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συσταθῇ αὕτη τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῷ. Ὡσαύτως παρεδέχθη ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Δημητρίου Μαρκίδου τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ ὑπαχθῇ καὶ ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπιψηφισθέντα νόμον περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως.

Τὴν ἀναφορὰν τῆς χήρας Ὀρλάνδου παρέπεμψεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἀπέρριψε δὲ τὴν τοῦ Κοσμᾶ Λευκαδίτου, δεχθεῖσα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὴν δὲ ἀναφορὰν τῆς χήρας Α. Α. Κάσκαρη παρέπεμψεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ τὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ὑποβληθεῖσαν ἀναφορὰν τῆς χήρας Σπηλιάδου, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ἐπομένως ἐδέξατο νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει,

1) Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων τοῦ ἔτους 1869 ὅπως ἀναγνωσθῇ αὖριον εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.

2) Τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

Μεθ' ἃ, εἰπόντος τινός, ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῇ ὁ πρόεδρος τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔσονται κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν τὰ σήμερον ἀποφασισθέντα νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειούμενα, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀγγ. Μαντσαβίνος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ.

Τῆς 3 Μαρτίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης ἀναγνώστης καὶ ἐπαυ ὡδήτη.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν, ἀναστὰς, εἶπεν, ὅτι εἰς ἄλλην συνεδρίασιν ἠτήσατο, ἐπινευούσης τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι οἱ σκηνῖται βλαχοποιμένες, οἱ μὴ ἔχοντες μόνιμον κατοικίαν δὲν δύνανται βλαχοποιμένες, οἱ μὴ ἔχοντες μόνιμον κατοικίαν δὲν δύνανται νὰ μετάσχωσι τῆς βοηθείας, ἣν ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ὑπὲρ ἐλλοῦσι μετάσχωσι τῆς βοηθείας, ἣν ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ὑπὲρ ἐπαρχιῶν τινων τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων, παρακαλεῖ νὰ καταχωρισθῇ ἐν τοῖς παροῦσι πρακτικοῖς.

Ἄλλος ἐπέτρεψεν, ὅτι ἡ πρότασις περὶ προσθήκης ὀδοντοϊατροῦ ἐν τῇ ἀστυκλινικῇ, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψε χθὲς εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν, ὑπάρχει ἐν τοῖς στενογραφημένοις πρακτικοῖς τῆς παρελθούσης συνόδου, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲ, προσέθηκεν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη χθὲς νὰ συζητηθῇ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν, ἐὰν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἀνεγνώσθη δὶς, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ δεχθῇ νὰ τεθῇ ἡ πρότασις αὕτη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ἀναγνωσθῇ σήμερον διὰ πρώτην φοράν.

Βραχείας γενομένης συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὴν αἴτησιν τοῦ προλαλήσαντος. Οὕτω δὲ ἡ πρότασις περὶ προσθήκης ὀδοντοϊατροῦ ἐν τῇ ἀστυκλινικῇ, ἐγγραφεῖσα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐγένετο δεκτὴ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν τὰ ἑξῆς·

ἀ.) Ἀναφορὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος περὶ πληρωμῆς τῆς εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν μισθοδοσίας των, καὶ μὴ ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸν νόμον περὶ κρατήσεων, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν, καὶ

β.) Πρότασις νόμου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27 Ἰανουαρίου τ. ἐ. παρεκάλεσα τὴν Βουλὴν, ὅπως συσταθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνάλογον πρόνοιαν περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ, ὅπως μὴ κατακλύζωνται περιοδικῶς ὑπ' αὐτοῦ αἱ εὔφοροι πεδιάδες τῆς φθιωτίδος, γινομένου τούτου προξένου μεγάλων ζημιῶν εἴς τε τοὺς κατοίκους καὶ εἰς τὸ δημόσιον, καθὼς καὶ εἰς τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως Λαμίας καὶ τῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν χωρίων τοῦ ἐν λόγῳ ποταμοῦ.

Ἤδη λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σχετικὴν πρότασιν Νόμου καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν ὅπως ἐπιψηφίσῃ αὐτήν· ἐπιφυ-

λάσσομαι δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν, χρείας τυχούσης, νὰ ὑποστηρίξω προφορικῶς τὰς ἐν τῇ κατωτέρῳ προτάσει διαφόρους διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1871.

Ὁ Βουλευτὴς Φθιώτιδος

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους Λαμίας, Ἡρακλειωτῶν, Παραχειλωϊτῶν, Ὑπάτης, Σπερχειάδος καὶ Μακρακώμης, νὰ ἐπιβάλλωσιν ἔκτακτον φόρον, ἐν ἐπὶ τοῖς 0/0, ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ΞΗ΄. νόμου τοῦ 1847, πρὸς ἐκκαθάρισιν καὶ πλάτυνσιν τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ πλευστὸς ἀπὸ τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβολῶν αὐτοῦ μέχρι τῶν ἐκατέρωθεν κειμένων χωρίων Ἀγᾶ καὶ Βαρμπόπης πρωτευουσῶν τῶν δήμων Σπερχειάδος καὶ Μακρακώμης, πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων γεφυρῶν καὶ πρὸς κανονικὴν διεξαγωγὴν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ.

Ἄρθρον 2. Ὁ φόρος οὗτος προσδιορίζεται διὰ εἴκοσιν ἔτη, εἰσπραττόμενος δὲ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων θέλει κατατίθεται ἐτησίως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐντόκως, ἐπιμελείᾳ καὶ ὑπὸ εὐθύνην τῶν ἁρμοδίων δημάρχων.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους θέλουν περιλαμβάνεσθαι ἐτησίως δέκα χιλιάδες δραχμῶν, αἵτινες, ψηφιζόμεναι, θέλουν κατατίθεσθαι εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐντόκως, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου ἔργου μετὰ τοῦ πρειόντος τοῦ ἀνωτέρου δημοτικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 4. Συμπεριλαμβανόντος τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἐκ τοῦ δημοτικοῦ φόρου καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ δημοσίου, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, θέλει γίνει ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως τῶν προκειμένων ἔργων, προτιμωμένης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ.

Ἄρθρον 5. Πρὸς ἐξακολούθησιν καὶ περαίωσιν τῶν ἔργων, δύνανται οἱ μνησθέντες δῆμοι νὰ συνομολογήσωσι δάνειον, ἐνεχυριάζοντες τὰς κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον εἰσπράξεις τοῦ ἐτησίου φόρου, καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐπιχορήγησιν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 6. Τὴν δαπάνην διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀναγκαίων μηχανικῶν καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ὑδραυλικῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων θέλει καταβάλλει τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 7. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐν γένει τῶν προκειμένων ἔργων καὶ τὰ περὶ τῶν διαπορίων δικαιωμάτων.»

Ἀκολούθως ἀναστὰς ἕτερος βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι, καθ' ἃ μανθάνει ἐξ ἐπιστολῆς προσώπου καλῆς πίστεως, ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ γραμματεὺς τοῦ Προξενείου κ. Πανᾶ, διαπράττει πολλὰς καταχρήσεις καὶ παραβλάπτει σπουδαίως τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ· παρεκάλεσε δὲ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς παθόντας, τιμωρῶν τὸν ὑπάλληλον ἐκεῖνον, ἐὰν πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν κατ' αὐτοῦ λεγομένων. Πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι οὐδεμία ἔτι ἐπίσημος μαρτυρία τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ γραμματέως ὑπάρχει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, καὶ ὅτι θέλει ἐνεργήσει περὶ τούτου τὰ δέοντα.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι καὶ σήμερον ἡ ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, ἡ Βουλὴ μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οὕτω δὲ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν,

α.) Τὸ νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῶν ὑποτροφιῶν.

β.) Τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

γ.) Τὸ περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἐποβίων δικαστῶν καὶ τῶν ψήφον ἐχόντων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

δ.) Τὸ περὶ χορηγίας βοηθείας δραχ. 290 χιλ. τῇ χήρᾳ Λ. Οὐδ, καὶ

ε.) Τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1871.

Ἀνεβλήθη δὲ ἡ συζήτησις τῆς ἀναφορᾶς τῶν Τριφυλλίων διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν,

α.) Τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1871.

β.) Τὸ περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 350 χιλ. ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1869.

γ.) Τὸ περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 426, 273 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1870 καί.

δ.) Τὸ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων.

Τελευταῖον δὲ ἡ Βουλὴ συνήνεσε, κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς αὔριον ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι, τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμε-

ρησίας διατάξεως θέλουτιν ἀριθῆ, ἐν ᾗ εὑρίσκονται τάξει, ἐκτὸς τῶν γενομένων κατὰ τὴν παροῦσαν συνεδρίασιν μεταβολῶν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

ὁ πρόεδρος

Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Μιχ. Ε. Παρίσης.
Μ. Καπεταναάκος.
Ἀγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'.

Τῆς 4 Μαρτίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἐνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς, τὸ νομοσχέδιον περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν,

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν·

1) Ἀναφορὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας Ροῦ καὶ Σερπιέρη, ὑποβάλλοντος ἀντίγραφον ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

2) Ἀναφορὰ πολλῶν Ἀθηναίων, ἐξαιτουμένων νὰ ἐπιψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς νόμος περὶ ἐξώστεως τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, καὶ

3) Πρότασις νόμου περὶ ἐξώσεως τῶν μισθωτῶν, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον 1. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν καθίσταται ἁρμόδιος νὰ διατάξῃ τὴν ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ τοῦ μισθωθέντος κτήματος, κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 634—637 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐκτελουμένης προσωρινῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 639 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ καὶ ἔφεσις.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἀπόφασις εἶναι μόνον προσωρινὴ καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην, ἥτις εἰσάγεται, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, εἰς πλήρες τὸ δικαστήριον, κατὰ τὰ ἄρθρα 618 καὶ ἑπόμενα, εἰς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν.

Οἱ Βουλευταὶ

Σ. Κολιάτσος.
Α. Μεταξᾶς.
Ἰω. Δ. Λέκκας.
Γ. Σέρβος.
Σ. Λεονταράκης.
Μ. Ε. Παρίσης.
Σ. Σαΐτζος.
Γ. Α. Βακαλόπουλος.
Ἰ. Κ. Κοτζιᾶς.
Δ. Σαράβας. »

Κατόπιν ἡ Βουλὴ μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἀρξαμένης τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων νομοσχεδίου, ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως. Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουτιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Κατὰ δὲ τὴν συζήτησιν τοῦ 3 ἄρθρου εἷς εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ ὑπογράφῃ δημοτικὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀπαριθμητοῦ, καὶ ἐπρότεινε τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ σχετικοῦ νόμου τοῦ 1844.

Ἑτέρου ἀποφηναμένου τὴν αὐτὴν γνώμην, ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι οἱ ἀπαριθμηταὶ διαπράττουσιν ἀληθῶς πολλὰ ἀδικήματα, ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ πρωτόκολλα τῶν ἀπαριθμητῶν κατὰ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἀντιπάλων.

Ἐπὶ τέλους ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, καίτοι ἀναγνωρίσας, ὅτι οἱ ἀπαριθμηταὶ διαπράττουσι καταχρήσεις, ἀπέδωκε τὴν αἰτίαν εἰς τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα, καὶ ἐγνωροδότησε νὰ ἀφεθῇ ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον, ἀφοῦ μάλιστα τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ νόμου τοῦ 1844 ἀπέτυχε, δοκιμασθέν, καὶ ἀφοῦ μετ' ὀλίγον θέλει ἐπέλθει ῥιζικὴ μεταβολὴ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος· καταλήγων δὲ ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ 3 ἄρθρου, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Ἀκολούθως συζητηθείσης τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Τριφυλλίας, εἷς τις, ὅτι τὰ γενόμενα ἐγκλήματα κατὰ τὴν μεσοβασιλείαν εἶσι πολιτικά, διότι λόγοι πολιτικοί, ἡ ἐκλογὴ τῶν πληρεξουσίων τὰ προεκάλεσεν, ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε νὰ συσταθῇ ἡ ἐν λόγῳ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀφορμούσεώς του.

Ἑτέρου ὑποστηρίξαντος τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος, ὁ πρωθυπουργὸς ἐπέφερεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶσὶ διατελεῖ ἐκκρεμὴς

ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει πράξει τὸ κατὰ νόμον δυνατόν. Τελευτῶν συνέστησε τὴν παραδοχὴν τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Εἶτα ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 51 ἄρθρου, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσῃ σαφεστέραν τὴν διάταξιν αὐτοῦ καὶ νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα τῆς εἰς τὰ δικαστήρια προσφυγῆς, εἰσάγει τροπολογίαν, περιλαμβάνουσαν καὶ τὸ 31 ἄρθρον, ὅπερ δύναται νὰ μείνῃ ὡς ἔχει, συμπληρούμενον διὰ τῆς διατάξεως τοῦ συζητουμένου ἄρθρου. Οὕτω δὲ τὸ 51 ἄρθρον ἔμεινεν ἐκκρεμὲς, παραπεμφθεῖσης τῆς τροπολογίας εἰς τύπωσιν.

Ἀναγνωσθέντος καὶ τοῦ 52 ἄρθρου προσῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός· εἶπε δέ, ὅτι ἡ προσωπικὴ κράτησις εἶναι ζήτημα ἂν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου καὶ ἐπαρουσίασεν ἔκθεσιν τριῶν νομομαθῶν συνηγορούντων ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐνόμισα, ἠκολούθησεν, ὅτι πρέπει νὰ διασαφίσω τὸ ζήτημα διὰ τῆς προσθήκης ταύτης. Ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐπιβάλλεται εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις· ἀλλὰ τὰ χρέη τοῦ δημοσίου εἰσὶν ὑποχρεώσεις ἱεραί, καὶ ἑπομένως οὐδεμία περίπτωσις ἀπαλλάσσει τοὺς κληρονόμους τῆς προσωπικῆς κρατήσεως· ἄλλως τε οἱ κληρονόμοι δύνανται νὰ ἀποφύγωσι τὴν προσωπικὴν κράτησιν, παραιτούμενοι τῆς κληρονομίας.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι καὶ ἐν ἐποχῇ ἀκράτου ἐλευθερίας οἱ φόροι ἐθεωρήθησαν καθῆκον ἱερόν· ἀλλὰ πρέπει νὰ τεθῇ ἐν ὅριον εἰς τὴν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου αὐστηρότητα. Ἡ δὲ διάταξις αὕτη ὑπερπηδᾷ τὰ ὅρια τοῦ δικαίου καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἀντὶ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων. Ἐπὶ τέλους, προσεθήκεν, ἡ προσωπικὴ κράτησις, καταργηθεῖσα ἀλλαχοῦ, δὲν πρέπει ἐν Ἑλλάδι νὰ ἐπικταθῇ καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀντικρούσας τὸν προλαλήσαντα ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ καθιερώσῃ τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἐπὶ τῶν κληρονόμων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων ἐκ φυτειῶν καὶ γαιῶν. Διότι ἄλλως οἱ πλείστοι τῶν ἤδη κατόχων δὲν θέλουσιν ἐπιζήσει τῆς εἰκοσιπενταετείας, οἱ δὲ κληρονόμοι των δύνανται νὰ δυστροπήσωσι.

Ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου προέρχεται ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ταχείας κυκλοφορίας αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο δέον νὰ ἐνεργῆται λίαν

περιωρισμένως, ἀφοῦ μάλιστα τὰ δικαστήρια οὐδέποτε ἐφήρμοσαν αὐτὸ κατὰ τῶν κληρονόμων τῶν ὀφειλετῶν.

Κατόπιν ὁ πρωθυπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἐτέθη καλῶς· διότι ἐνταῦθα δὲν προσωποκρατεῖται ὁ κληρονόμος, ἀλλ' ὁ καρπούμενος ἐθνικὴν περιουσίαν. Εἶπον, ὅτι ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐπιτρέπεται εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων εἶναι ἔκτακτος περίστασις, διότι ἡ παρακώλυσις αὐτῆς φέρει μείζονα στάσιν τῆς τοῦ ἐμπορίου. Ὑπέβαλε δὲ πρότασιν νὰ ἐπιβάλληται προσωπικὴ κράτησις κατὰ τῶν κληρονόμων διὰ χρέη προερχόμενα ἐκ τῶν ἐνιαυσίων δόσεων τῶν ἐκποιουμένων ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσαι ἔληξαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κληρονομουμένου.

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, καθ' ἣν εἷς εἶπεν, ὅτι οἱ κληρονόμοι πρέπει νὰ ὑπόκεινται εἰς προσωπικὴν κράτησιν ἕκαστος κατὰ τὸ ἀνάλογον τῆς ὀφειλῆς του· ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ ἄτοπον τὴν ἰδέαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐπειδὴ ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος δὲν ὑποβάλλεται εἰς προσωπικὴν κράτησιν, ἀλλ' ὁ μὴ ἐξ ἀπογραφῆς, ἄλλος ὑπεστήριξε τὴν τροπολογίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἄλλος, νὰ ἐπεκταθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις καὶ ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν, ὅσοι καθυστεροῦσι χρέη ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἔχον ὡς ἑπεται·

« Ἄρθρον 52. Ὅσα ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐφαρμόζονται, 1) κατὰ τῶν ἐγγυητῶν καὶ 2) κατὰ τῶν κληρονόμων τῶν ὀφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν, ἐκτὸς ἂν οἱ κληρονόμοι ἦναι ἐξ ἀπογραφῆς.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν κληρονόμων εἰμὴ διὰ χρέη προερχόμενα ἀπὸ τὰς ἐνιαυσίους δόσεις τῶν ἐκποιουμένων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ὅσαι ἔληξαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κληρονομουμένου. »

Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 53, 54, 55, 56, 57 καὶ 58 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς διετυπώθησαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ 59 ἄρθρου ὑπέβαλε τροπολογίαν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός· ἕτερος δὲ ἐπρότεινε νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου τούτου διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἀναβολῆς διά τινας ἐπαρχίας· καὶ ἄλλος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ Γ'. Κεφαλαίου. Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔμεινεν ἐκκρεμές, ὅτως συζητηθῇ κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν, ἀπορριφθείσης τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ Γ'. Κεφαλαίου.

Τὰ ἄρθρα 60 καὶ 61 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 61 προστεθῇ, μετὰ τὴν λέξιν «ταμίας», ἡ φράσις «μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς». Οὕτω καὶ τὸ ἄρθρον 61 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον·

«Ἄρθρον 61. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσάγῃ τοὐλάχιστον κατὰ δεκαήμερον εἰς τὸ ταμεῖον τὰ εἰσπραττόμενα παρ' αὐτοῦ χρήματα.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν δὲν συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν, ὅπερ ὤφειλε νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον, ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἐξ ἰδίων του τὸ ἔλλειπον· ἐὰν δὲν πράξῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, χρεοῦται μὲ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν, ὅπερ ἀνεδέχθη νὰ εἰσπράξῃ, καὶ καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν αὐτοῦ ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, ὁ δὲ ταμίας μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δύναται νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἔκπτωτον τῆς ἐργολαβίας καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξιν διὰ δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκπτώτου, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου λογίζονται οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ποσοστὰ τῶν εἰσπρακτόρων ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα.»

Τὰ ἄρθρα 65, 66, 67 καὶ 68 μετὰ τινας παρατηρήσεις ἀφέθησαν ἐκκρεμῆ, ὅπως συζητηθῶσι κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6ην Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 5 Μαρτίου 1871.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς Μαυρόπωλης, ὑποβαλὼν πιστοποιητικὸν ἀσθενείας, ἠτήσατο παράτασιν τῆς ἀδείας του. Ἐπίσης δὲ ὅτι οἱ βουλευταὶ Στεριωτόπουλος καὶ Ραπτάκης ζητοῦσιν ἀπουσίας ἀδείαν.

Ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα·

1) Πρότασις νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας χορηγουμένων ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου χρηματικῶν συνδρομῶν, καὶ

2) Πρότασις νόμου περὶ τῆς μὴ παύσεως τῶν δημάρχων ἕνεκα τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων πρὸ τῆς διανύσεως τῆς τετραετίας. Ἀμφότεραι δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουν ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Περὶ ἀπαγορεύσεως πληρωμῶν εἰς ἐφημερίδας λόγῳ συνδρομῆς κλ.

Μακρὰ καὶ λυπηρὰ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ πληρωμαὶ εἰς ἐφημερίδας ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε λόγῳ συνδρομῶν, εἴτε λόγῳ καταχωρίσεως ἐγγράφων, συνεπάγονται κακὰ καὶ ἀξιοκατάκριτα ἀποτελέσματα. Οὐ μόνον δαπανῶνται ὡς δὲν πρέπει χρήσιμα χρήματα, οὐ μόνον παραβιάζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, γινομένων μεταφορῶν χρημάτων ἀπὸ κεφαλαίου εἰς κεφάλαιον, ἀλλὰ, ὅπερ τὸ χείριστον καὶ λυπηρότερον, διαστρέφεται ἡ δημοσιογραφία καὶ ἐκπίπτει τοῦ ἐκυτῆς προορισμοῦ. Τούτου ἕνεκα καὶ ἐπὶ σκοπῷ νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν ἐν λόγῳ κατάχρησιν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παρὰ πόδας πρότασιν νόμου, πεποιθώς, ὅτι θὰ τύχῃ προθύμως καὶ ἀσμένως τῆς ἐπιψηφίσεώς της.

Ἀθήνῃσι, τῇ 5 Μαρτίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Κυκλαδίας
Θ. ΘΕΡΜΟΓΙΑΝΝΗΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Οὐδεὶς ὑπουργὸς δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους νὰ διατάξῃ ὑπὲρ ἐφημερίδος τινὸς ἐγχωρίου πληρωμὴν ἀνωτέραν τῆς συνδρομῆς δύο τὸ πολὺ φύλλων αὐτῆς.

Ἄρθρον 2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ πληρωμῇ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου καταχώρισις οἱουδήποτε ἐγγράφου εἰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων, ὧν ἡ δημοσίευσις διατάσσεται ῥητῶς ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 3. Διὰ πᾶσαν παραβίασιν τῶν διατάξεων τοῦ 1 καὶ 2 ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου καθίστανται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι, ὅ τε ὑπουργός, ὁ ἐκδοὺς τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα, καθὼς καὶ ὁ ταμίας ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐξόρλησιν αὐτοῦ.

« ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ παρὰ τῆς Συνελεύσεως, ἐνεργούσης ὡς ἐξουσίας νομοθετικῆς, συνταχθεὶς δημαιρεσιακὸς νόμος, ὁρίσας τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημάρχων τετραετῆ, ἐσκόπει νὰ δεσμεύσῃ εἰς τὸ μέλλον πᾶσαν κατ' αὐτῶν κυβερνητικὴν ἐπίθεσιν.

Ἡ ἐπίσημος αὕτη καὶ θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς χειροφετήσεως τῶν δήμων καὶ ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας δύναται νὰ διακινδυνεύσῃ, ὅταν τὴν περὶ τῆς τετραετοῦς διαρκείας διάταξιν δύνανται νὰ συντομεύσωσιν αἱ κυβερνήσεις, παρερμηνεύουσαι τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ δήμου τινὸς διατάσσουσαι νέας ἐκλογάς.

Καὶ οὐ μόνον προβιάζεται τότε ὁ περὶ τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων νόμος, ἀλλὰ καὶ εἷς ἕτερος, σπουδαῖος, ὁ περὶ τοῦ συγχρόνου τῶν ἐκλογῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Διότι οἱ οὕτω διὰ διαιρέσεως καὶ μετασχηματισμοῦ ἐκ νέας ἐκλογῆς προερχόμενοι δημοτικοὶ ἄρχοντες, ἂν δὲν θέλουν διαιύσει τὸ τετραετὲς διάστημα κατὰ τῶν νόμων, ἢ θέλουσι παρατείνει τὴν ὑπηρεσίαν των πέραν τοῦ γενικοῦ ὁρίου, κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου περὶ τοῦ συγχρόνου τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν· τότε δὲ μόνον ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν οἱ τοιοῦτοι, ὅτι δὲν ἐξελέχθησαν διὰ τετραετίαν, ὅταν ἤθελον διαδεχθῇ δήμαρχον παυόμενον, τοῦ ὁποίου καθ' ὃ διάδοχοι δέον νὰ διανύσωσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς τετραετοῦς ὑπηρεσίας ἐκείνου διάστημα.

Καὶ δὲν δύναται μὲν ἡ Βουλὴ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὰς κυβερνήσεις ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τας ἐκ τῆς παρερμηνείας νόμου τινὸς τελουμένας ἀντινομίας καὶ ὑπερβάσεις, τὰς θυσιαζούσας πᾶν δημοτικὸν δικαίωμα καὶ πᾶσαν τὰ δημοτικὰς ἐλευθερίας μετὰ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ.

Κἂν λοιπὸν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, νὰ δώσῃ ἐλευθερίαν ἐνεργείας τοῖς δημάρχοις, μειζόνων τοὐλάχιστον τῆς τῶν ἐπάρχων καὶ ὑγειονομοσταθμαρχῶν, ἔλθετε εἰς ἐπικοινωνίαν τῶν νόμων διὰ νέας ὀρθῆς καὶ λογικῆς διατάξεως ἐπὶ τῶν συνπειῶν τῆς παρεξηγήσεως τοῦ πνεύματος ἑνὸς τῶν οὐσιωδεστάτων.

Ἐπὶ τῇ δικαίᾳ πεποιθήσει ταύτῃ, δίκτυπῶ ὡς ἐρεξῆς τὴν πρότασιν, ἧς τὴν παραδοχὴν ἐξαιτοῦμαι ἀπὸ τὴν συνετὴν καὶ πατριωτικὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς.

« Ὁ μετασχηματισμὸς τῶν δήμων δὲν συνεπάγεται νέαν ἐκλογὴν πρὸ τῆς διανύσεως τῆς τετραετίας τῶν ὑπαρχουσῶν δημοτικῶν ἀρχῶν. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1871.

Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. »

Ἐνεγράφη κατόπιν μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξώσεως τῶν μισθωτῶν, ὡς καὶ ἡ ὑποβληθεῖσα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Διαμαντοπούλου περὶ ἐπιτηδευμάτων.

Τὸ δὲ νομοσχέδιον περὶ ἐκμισθώσεως τῶν λουτρῶν τῆς Κύθνου παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰκείαν ἐπιτροπὴν ὅπως ὑποβάλῃ αὐτὴ τὴν ἔκθεσίν της ἐντὸς δύο ἡμερῶν.

Ἀκολούθως ἀναστὰς εἷς τῶν Βουλευτῶν Μεγαλουπόλεως ἐπέφερεν, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἀνεγνώσθη δὶς νομοσχέδιον περὶ τῆς Στρατιωτικῆς σχολῆς, ἠτήσατο δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἂν διανοῆται νὰ εἰσαγάγῃ ἐκ νέου τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον ἢ ἄλλο σχετικόν. Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν αἴτησίν του.

Ἀναγγελθέντος ἐπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου, ἀντέκρουσε τὴν ἐν παρελθούσῃ συνεδριάσει προταθεῖσαν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου καὶ ὑπέβαλεν ἰδίαν πρότασιν νὰ προσκαλῇ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν δημοτικὸν ὑπάλληλον, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου, ἀρνουμένων δὲ αὐτῶν νὰ ἐνεργῇ μόνος τὰ ἔργα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι οὐδεμία θεραπεία θέλει ἐπέλθει ἐκ τούτου ἐνόσῳ ἡ ὑπηρεσία διεμεύεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς, ἄλλος συνεφώνησε μὲ τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἐπρότεινεν, ὅτι ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος πρέπει νὰ προσκαλῆται ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, καὶ ἄλλος νὰ ἐνεργῆται ἡ ἀπαρίθμησις ὑπὸ τῶν ἐφόρων, τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν ταμιῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των· διότι κατ' αὐτὸν αἱ καταχρήσεις ἐν ταῖς ἀπαριθμήσεσι συμβαίνουσιν οὐχὶ ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀπαριθμητῶν.

Ἀπορριφθείσης τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Καλαβρύτων δι' ἀναστάσεως, ἐγένετο δεκτὴ ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ

Βάλτου ἔχουσα οὕτω· «προσκαλεῖ ἐπὶ ἀποδείξει τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρ. 3 ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, ἥτις ἐτέθη ἐν τῷ 3 ἐδαφίῳ μετὰ τὰς λέξεις «ἀντιπρόσωπός του», ἀφαιρεθεισῶν τῶν λέξεων «ἐνεργεῖ μόνος».

Τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ἀναστάσεως ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος καὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ ἔτος 1871 προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων πρὸς λεπτὰ 30 κατὰ κεφαλήν.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων πρὸς λεπτὰ 70 κατὰ κεφαλήν.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων πρὸς δραχμὴν 1 καὶ λεπτὰ 20 κατὰ κεφαλήν.

4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων πρὸς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην.

Ἄρθρον 2. Δὲν ἀπάγονται εἰς φόρον·

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων, καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρις ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Τὰ ἀροτριῶντα κτήνη ἐν γένει.

4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

5) Τὰ ζῶα ἐν γένει καὶ τὰ μελίσσια τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοδευόντων τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ὁπλοφόρων καταγίζεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη τῶν δηλώσεων ὀφείλει νὰ διορίζῃ καὶ κοινοποιῇ ταυτοχρόνως εἰς τὸν ἔφορον, τὸν πάρεδρον ἢ τὸν δημοτικὸν σύμβουλον, ὅστις μέλλει νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΥΜ'. νόμου.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἀμελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν γνωστοποίησιν ἢ ὁ διορισθεὶς πάρεδρος ἢ ὁ δημοτικὸς σύμβουλος ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύμπραξίν του, ὁ ἔφορος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του, προσκαλεῖ ἐπὶ ἀποδείξει τὸν εἰδικὸν πάρεδρον ἑκάστου χωρίου καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, τὰ δὲ πρωτόκολλα, ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοτρόφου ἔχουσιν ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοτρόφος ἦναι ἀγράμματοι, τόσον δὲ οὗτοι καθὼς καὶ συμπράττων δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 4. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.»

Ἤρξατο τελευταῖον ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Καὶ τὸ μὲν 31 ἄρθρον, μεῖναν ἐκκρεμὲς εἰς παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς διετυπώθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 51 ἄρθρου ἀνεγνώσθη ἡ τροπολογία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Γενομένης δὲ μακρᾶς συζητήσεως ἐπ' αὐτῆς, ἐπρότεινέ τις νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ δ'. περίοδος τοῦ ἀ. ἐδαφίου ὡς καταστρέφουσα τὴν πρώτην περίοδον· ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀ. ἐδαφίου δὲν παραβλάπτει τὸ δικαίωμα τοῦ ὀφειλέτου, ἀφοῦ μάλιστα ὁ νόμος τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ὁρίζει πῶς ἀποδεικνύεται ἡ ἐξόφλησις τοῦ δημοσίου χρέους· ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι τὸ 31 ἄρθρ. συγκρούεται πρὸς τὸ 51, ἑπομένως πρέπει νὰ τεθῇ τὸ 51 ὡς ἐδάφιον τοῦ 31. Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσέθηκεν, ὅτι ἐν τῇ διατάξει τοῦ 51 ἄρθρ. πρόκειται οὐχὶ περὶ ἀγωγῆς, ἀλλὰ περὶ ἀνακοπῆς, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἔνστασις πρέπει νὰ ἦναι ἐκκαθαρισμένη. Καταλήγων, εἶπεν, ὅτι μετὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακοπῆς ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἐλεύθερος νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς μὲν τῶν προλαλησάντων ἐθεώρησε περιττὸν τὸ 23 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἐμπεριεχόμενον ἐν τῷ 51, καὶ ἐγνωμοδότησεν ἢ νὰ συμπυχθῶσιν ἀμφότερα καὶ νὰ τεθῶσιν ὡς ἐδάφια τοῦ 31, ἢ νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ 23, καθὸ περιττόν, ἕτερος δὲ ἀντεπρότεινε τὸ ἀπαράδεκτον τῆς προτάσεως αὐτοῦ, διότι προσκρούει εἰς τὸ δεδικασμένον κατὰ τὸν κανονισμόν, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, πρὸς ἄρσιν πάσης διαφωνίας, προσέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀ. παραγράφου μετὰ τὴν λέξιν «ὀφειλέτου» τὴν φράσιν «ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων ἢ ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως». Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς 51 ἄρθρου, ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 51.

Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων, ἢ ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως, εἶναι δεκτὴ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις·

1) Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἰσχυρίζεται ἢ ὅτι δὲν ὀφείλει ἢ ὅτι ἐξώφλησε τὸ χρέος δι' ὃ καταδιώκεται. Ἡ περὶ ἐξοφλήσεως ἔνστασις πρέπει νὰ ἦναι ἐκκαθαρισμένη.

2) Ἐὰν ἰσχυρίζηται, ὅτι παρελείφθη ἐντελῶς πρᾶξίς τις ἐκτελέσεως, ἥτις κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ. Ἀκυρότης κατὰ τῶν τοιούτων πράξεων δύναται νὰ προταθῇ μόνον ἂν ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως.

3) Ἐὰν ἐπὶ ἀκινήτων προτείνεται, ὅτι ἔλαβε χώραν ἀταξία τις ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν· ἀλλὰ προκειμένης ἐκτελέσεως ἐπὶ τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, δύναται τὸ δικαστήριον, γενομένης αἰτήσεως, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ.»

Ἐπὶ τοῦ 59 ἄρθρου, μείναντος ἐπίσης ἐκκρεμοῦς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέκρουσε τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ἄργους, εἰπών, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν νέων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου νομίζει, ὅτι διευκολύνεται ἡ εἰσπραξις· ἀλλὰ κατὰ τὰς περιστάσεις δύναται νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ἄλλο σύστημα εἰσπράξεως, ὅπως φθάσῃ ἐπιτυχέστερον εἰς τὸν σκοπόν της. Ἂν τέλει ὑπέβαλε προσθήκην, ἥτις ἐτέθη ὡς Β'. περίοδος τοῦ 3 ἐδαφίου καὶ ἔχει οὕτω·

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ χρεῶν ἀναγομένων εἰς τὰς πρὸ τοῦ 1871 χρήσεις.»

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, ὁ Βουλευτὴς Ἄργους ἀπέσυρε τὴν πρότασιν αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 59 ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 59. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παραχωρῇ διὰ δημοπρασίας, καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τῶν 10 0|0, εἰς τραπεζίτας ἢ ἐργολάβους τὴν εἰσπραξιν·

α) Τῶν παρὰ τῶν φαραλογουμένων ὀφειλομένων φόρων,

β) Τῶν ἐνιαυσίων δόσεων τῶν ἐκποιουμένων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων καὶ τῶν ἀνανεουμένων δημοσίων χρεῶν, καὶ

γ) Τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῶν προστίμων, ἐξόδων ἀπαριθμήσεως καὶ ἄλλων τοιούτων.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ χρεῶν ἀναγομένων εἰς τὰς πρὸ τοῦ 1871 χρήσεις.»

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως καὶ τοῦ 65 ἄρθρου, εἷς τῶν βουλευτῶν Παρνασσίδος ἐπρότεινε νὰ λαμβάνῃ τὸ δημόσιον ἐγγύτην, δι' ὑποθήκης εἴτε καὶ διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως, παρὰ τῶν ἐργολάβων ἴσην πρὸς τὸ χορηγηθὲν ποσὸν τῆς εἰσπράξεως· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀντέκρουσε τὴν πρότασιν ταύτην, εἰπών, ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου θέλει ματαιωθῇ τὸ εἰσαγόμενον σύστημα, τῶν ἐργολάβων μὴ δυναμένων νὰ προσαγάγωσιν ἐγγυήσεις ἐπὶ μεγάλων ποσῶν. Ἡ εἴσπραξις, ἐξακολούθησε, θὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ταμιῶν, οἱ δὲ ἐργολάβοι, ἐκτὸς τῆς προκαταβολῆς τοῦ δεκατημορίου, εἰς ἣν ὑποχρεοῦνται, ὑπόκεινται καὶ εἰς ποινικὴν καταδίωξιν. Ὥστε νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῶν ἐργολάβων τὰς ἐγγυήσεις, ἃς τὸ δημόσιον ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν ἄλλων ἐνοικιαστῶν. Καταλήγων, συνήνεσε νὰ δίδωσιν οἱ ἐργολάβοι ἐγγύησιν καὶ διὰ δύω ἔτι δεκατημόρια ἐπὶ τοῦ ὅλου ποσοῦ πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου.

Μετὰ βραχείαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ἕτερος εἶπεν, ὅτι ἡ εἴσπραξις, χάριν ἀσφαλείας, πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἀπὸ μέρους τῶν ἐργολάβων διὰ διπλωτούτων, ἐξοφλουμένων ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν ἐνώπιον τοῦ ταμίου, τὸ ἄρθρον 65 ἔμεινεν ἐκκρεμές.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως διαμένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει, προστιθεμένων ἐρεξῆς τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν συνεδρίασιν ἀποφασισθέντων νὰ ἐγγραφῶσι νομοσχεδίων, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀγγ. Μαντσαβίνος.
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.

Τῆς 6 *Μαρτίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς·

1) Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Λαχουρίου τῆς Ψωρίδος, ἐξαιτουμένων χρηματικὴν συνδρομὴν πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ πυρπο-

λυθέντος ναοῦ των, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Ἀναφορὰ Ἀγγελῆ Οἰκονόμου, ἐξαιτουμένου νὰ τῷ δοθῇ ὁ ἐν τῷ μητρώῳ σημειούμενος βαθμὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ, ἥτις ἐπίσης παρεπέμφθη εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπήν.

3) Ἀναφορὰ διαφόρων κτηματιῶν Μεσσήνης, παραπονουμένων διὰ τὴν ἐπιβολὴν διοδίων καὶ ὅταν μεταβαίνωσιν εἰς τὰ κτήματά των διὰ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Μεσσήνην, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

4) Αἴτησις τοῦ βουλευτοῦ Μιχαλοπούλου, αἰτοῦντος νὰ πληροφορήσῃ αὐτὸν ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς 1) τί ὀφείλει τὸ δημόσιον δυνάμει ἀποφάσεων καὶ τί δικαιοῦται νὰ λάβῃ, 2) Πόσα ὀφείλει εἰς δικηγόρους, καὶ 3) πόσας δίκας ἔχει ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν διαφόρων δικαστηρίων τοῦ Κράτους καὶ ἰδίως πόσας εὗρεν ἐκκρεμεῖς ὁ δικαστικὸς σύμβουλος, καὶ πόσαι ἐκινήθησαν ἀπὸ τὸν διορισμόν του κτλ.

5) Πρότασις νόμου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Βουραϊκοῦ ποταμοῦ.

6) Ἑτέρα πρότασις περὶ οἰκονομιῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

7) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν νομοσχέδιον περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1871.

8) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 1) νομοσχέδιον περὶ ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, καὶ 2) περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνιακῶν θέσεων.

9) Ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1871· καὶ

10) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἅπαντα τὰ νομοσχέδια, αἱ προτάσεις καὶ αἱ ἐκθέσεις παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Βουραϊκοῦ ποταμοῦ.

Κύριοι Βουλευταί.

Ἡ γόνιμος εἰς δημητριακοὺς καὶ ἀμπέλους κοιλὰς τῶν δύω συνεχομένων δήμων τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, Καλλιφωνίας καὶ Καλαβρύτων, διαχίζεται ἀπὸ δυσμῶν καὶ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς, καθ' ἅπαν τὸ μῆκος αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Βουραϊκοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἔλαχε τῆς μικρᾶς κλίσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἐλλειπούσης ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης του, μετατρέψας ἀνεπαι-

σθήτως εἰς ἀδιάβατον τέλμα τὴν πλείστην τῆς ἐν λόγῳ κοιλάδος ἔκτασιν, πρὸς βλάβην μεγίστην τὸ μὲν τῆς δημοσίας ὑγιείας, τὸ δὲ τοῦ δημοσίου καὶ δημοτικοῦ πλούτου.

Τῆς διπλῆς ταύτης βλάβης τὴν ὀλεθρίαν ἐπήρειαν ἡ Κυβέρνησις πρὸ 15ετίας περίπου κατιδοῦσα, προσήνεγκεν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ποσὸν 15,000 δραχμῶν περίπου ὡς βοήθημα εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς κοίτης τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ποταμοῦ.

Ἀλλ' ἔκτοτε κακῶς καὶ ἀτελῶς πάνυ τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐπιτελεσθέντος, ἡ στασιμότης τῶν ὑδάτων σὺν τῷ χρόνῳ προϊόντι τοιαύτη ἐπῆλθεν, ὥστε οὐ μόνον ἡ παραγωγὴ τῆς γῆς ἐμειώθη κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου, ἀλλὰ καὶ ἡ δημοσία ὑγεία τοιαύτην ἔπαθε τὴν ἐλώδη ἐκφύλισιν, ὥστε ἡ αὔξησις τῶν κατοίκων ἐσταμάτησε κατὰ πληθυσμόν, ἀλγεινὸν θῦμα κακοήθων ἑλωδῶν ἐνδημιῶν γενομένη.

Οἱ εἰρημένοι λόγοι ἀρκοῦντως, πέποιθα, συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς σπουδαίας καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἥτις ἠνάγκασέ με νὰ ὑποβάλω τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον. Εὐελπιστῶ δὲ, ὅτι τόσῳ ἡ φιλοπατρία, ὅσῳ καὶ ἡ φιλανθρωπία τῶν κυρίων βουλευτῶν θέλουσι προθύμως συντελέσει εἰς τὴν οὕτω παραγωγὸν ταύτην ὑπόθεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων
ΑΡΓ. Θ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον 1. Ἐπιβάλλεται ἐπὶ ὀκταετίαν φόρος ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν τῶν δήμων Καλαβρύτων καὶ Καλλιφωνίας.

Ἄρθρον 2. Καταβάλλεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον τρ. ἔτους τὸ κεφάλαιον 30,000 δραχμῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς κοίτης τοῦ Βουραϊκοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν εἰς ταύτην εἰσβαλλόντων χανδάκων.

Ἄρθρον 3. Τὸ ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1ον φόρου ἑκάστοτε εἰσπραττόμενον χρηματικὸν ποσὸν παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταβληθέντος ποσοῦ, μέχρι τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ, μετὰ τοῦ νομίμου τόκου τοῦ ἰδίου, ἐνῷ τὸ ἐπίλοιπον ἥμισυ θεωρεῖται ὡς μερίσματος μεταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου χάριν τῆς ὠφελείας, ἣν τὸ δημό-

σιον τοῦτο ἀναμένει διὰ τῆς τοῦ ἔργου τούτου πραγματοποιήσεως.

Ἄρθρον 4. Τὸ μετὰ τὴν ἀπότισιν τῶν 15,000 δραχμῶν καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον ἐνιαύσιον περίσσευμα κατατίθεται εἰσπραττόμενον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐντόκως διὰ νὰ χρησιμεύῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ ἔργου.»

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Περὶ οἰκονομιῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

1. Καταργησις (κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον) τοῦ κεφαλαίου Δημοσίου ἀσφαλείας, ὡς ἐκτελουμένης ταύτης διὰ τοῦ μισθοδοτουμένου στρατοῦ. 2. Τῶν Πρεσβειῶν. 3. Τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς. 4. Τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. 5. Τῆς ἀλυσιτελοῦς θέσεως τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν δικαστικοῦ Ἐπιτρόπου. 6. Ἐλάττωσις κατὰ τὸ τρίτον τοῦ προσωπικοῦ τῶν κατὰ τὸ κράτος ὑπηρετῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ὑπουργικῶν γραφείων. 7. Ἐλάττωσις τῶν μισθοδοσιῶν ἀναλόγως, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐξόδων τοῦ ὑλικοῦ μέχρι τῶν ὑπουργικῶν ἁμαξῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν κλητήρων, τῆς τῶν βουλευτῶν (συντεμνομένου τοῦ χρόνου τῶν ἐργασιῶν των), τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν, στρατιωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν λειτουργῶν. Εἰς ταῦτα προστεθῆναι δύναται τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον δασονόμων, δασαρχῶν καὶ δασοφυλάκων.

Ἡ ἀναπτυξις κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1871.

Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλω συνημμένως ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον Νόμου περὶ τῆς διὰ τὸ τρέχον ἔτος δυνάμεως τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, παρατηρῶν εἰς αὐτήν, ὅτι ἕνεκα τῆς διαλύσεως πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων, Β. Ὄλγας, Γλαύκου, Ναυτίλου, Πολυδεύκους καὶ ἀνωνύμου Λιβυρνίδος δὲν ἀπαιτοῦνται πλέον τῶν πεντήκοντα κληρούχων ναυτῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐνδεχομένων κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1871.

Ἄρθρον 1. Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1871 εἰς χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἄνδρας, ἀριθ. 1137, ἤτοι 159 ἀξιωματικούς, 201 ὑπαξιωματικούς, 25 μηχανικούς, 64 θερμαστάς, 561 ναύτας καὶ παῖδας, 104 τεχνίτας καὶ μαθητιῶντας καὶ 20 βοηθοὺς λιμεναρχείων.

Ἄρθρον 2. Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1871 προδιορίζεται εἰς πεντήκοντα, ἀριθ. 50, ἄνδρας.

Ἄρθρον 3. Αἱ κεναὶ τάξεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι πληρωθῆ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληρούχων ναυτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς Νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.

Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι.

Γνωστὴ εἶναι ἡ ἀθλία κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφθασε τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, καὶ ἡ δύσκολος θέσις εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ πολυπληθεστάτη καὶ ἐνδεεστάτη τάξις τῶν συνταξιούχων, μὴ δυναμένων νὰ λαμβάνωσι τακτικῶς τὴν μικρὰν σύνταξιν, ἐκ τῆς ὁποίας περιμένουσι νὰ συντηρήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Μελετήσας τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου τούτου εἰς τὰ καθέκαστα, παρετήρησα, ὅτι, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς τοῦ τελευταίου ἔτους 1869 διαχειρίσεως, κατηρτισμένους ἤδη καὶ ἀποδιδομένους εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ ταμεῖον τοῦτο ἔχει ἐτήσια ἔσοδα, ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων κρατήσεις, ἀπὸ τὴν ἐκ τοῦ δημοσίου χορηγίαν κλπ., ἀναβαίνοντα εἰς δραχμὰς 884,294, ἐν ᾧ ὀφείλει νὰ πληρώνῃ ἐτησίως· α) εἰς συνταξιούχους ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα διὰ τῆς προσθήκης τῶν

ἐτῶν τῆς ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι ὑπηρεσίας.....	δραχ.	302,000
β) Εἰς συνταξιούχους ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα δι' εἰκοσιπενταετοῦς μετὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας.....	»	514,000
γ) Εἰς συνταξιούχους ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα δι' εἰκοσαετοῦς ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Βασιλείου ὑπηρεσίας.....	»	192,000
Καὶ δ) Εἰς συνταξιούχους Ἑπτανησίους δι' ὑπηρεσίας των ἐπὶ τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας..	»	252,000
Τὸ ὅλον.....	»	1,260,000

Ἡ σύγκρισις τῶν ἐξόδων τούτων πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα τοῦ ταμείου παρίστησιν ἔλλειμα ἐκ δραχ. 375,706, ὅπερ δὲν ἔχει τὸ ταμεῖον ἄλλους πόρους ν' ἀναπληρώσῃ. Ἔχει μὲν περιουσίαν διαθέσιμον, ἀπὸ ὑπόλοιπα παρελθουσῶν διαχειρίσεων σχηματισθεῖσαν καὶ συνισταμένην·

1) Εἰς δραχμὰς 669,600, ἃς ἔλαβεν ἄλλοτε ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰς καθυπεχρέωσεν εἰς τὸ ἐθνικὸν δάνειον τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων, τοῦ ὁποίου οἱ τίτλοι, ἤτοι 6,696 ὁμολογίαι εὑρίσκονται εἰς τὸ ταμεῖον.

2) Εἰς δραχμὰς 53,300 ἀξίαν τεσσαράκοντα καὶ μιᾶς μετοχῶν τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπιβεβαρυμένων καὶ τούτων μὲ χρέος τεσσαράκοντα μιᾶς χιλ. δραχμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν.

3) Εἰς δραχμὰς 78,945 ἐντόκων ὁμολόγων τῆς ἐγχωρίου διαχειρίστως Κερκύρας, παραδοθὲν ἀντὶ μετρητῶν ἀπὸ τὸ συγχωνευθὲν ταμεῖον τῆς Ἑπτανήσου.

Τῆς περιουσίας ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ γενῇ χρῆσις εἰς τὰς τοῦ ταμείου ἀνάγκας, διότι αἱ μὲν ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων δὲν εἶναι εὔκολον ν' ἀπαλλοτριωθῶσι, τῆς δὲ ἐγχωρίου διαχειρίσεως Κερκύρας τὸ ὁμόλογον δὲν κατωρθώθη μέχρι τοῦδε νὰ ἐξαργυρωθῇ, διότι ἡ πλειονοψηφία τῆς διαχειριστικῆς τῶν ἐγχωρίων ἐκείνων ἐπιτροπῆς ἠρνήθη τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ.

Ἡ ταυτότη τοῦ ταμείου τῶν ἐσόδων ἀνεπάρκεια ὑπεχρέωσε τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἐσόδων τοῦ 1870 εἰς πληρωμὰς τῶν καθυστερησασῶν συντάξεων τοῦ 1869, καὶ ἐξωφλήθησαν μὲν αὗται καθ' ὁλοκληρίαν δι' ἐκείνων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας πάλιν τῶν ἐσόδων τοῦ 1870 ἐξωγκώθη τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος καὶ μένουσι καθυστεροῦσαι ὀκτὼ μηνῶν τοῦ 1870 συντάξεις. Ἐντεῦθεν τὰ παράπονα τῶν συνταξιούχων,

οἱ πολλοὶ τῶν ὁποίων πενόμενοι καὶ δυσπραγοῦντες, χῆραι καὶ ὀρφανά, προσέχοντα. εἰς τὸ ταμεῖον μὲ δάκρυα ζητοῦντες τὸν ἄρτον αὐτῶν, ὑπερεπλεόνασαν καὶ ἐκορυφώθησαν. Τὰ δὲ παράπονα αὐτῶν συνίστανται πρῶτον διότι τὸ ταμεῖον πληρόνει ἤδη ἐτησίως δραχμὰς 302,000 εἰς συνταξιούχους ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα διὰ τῆς τῶν ἐτῶν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος προσθήκης, ἐνῷ ἡ ἐκ τοῦ δημοσίου χορηγουμένη πρὸς τοῦτο βοήθεια, περιορίζεται εἰς δραχμὰς 150,000.

Παρατηρεῖται δέ, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς του ἐπλήρωσεν εἰς συνταξιούχους τῆς κατηγορίας ταύτης περὶ τὰ 2,000,000 δραχμῶν μέχρι τέλους τοῦ 1869, ἐνῷ αἱ ἐκ τοῦ δημοσίου χορηγίαι κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ διάστημα συνίσταντο εἰς 1,000,000, καὶ ἐξάγεται ἐντεῦθεν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐὰν ἡ χορηγία τοῦ δημοσίου ἦτον ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀπονεμηθείσας συντάξεις τῆς εἰρημένης κατηγορίας, ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου ἤθελεν εἶσθαι ἀλλοία καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοσοῦτον παθητική.

Δεύτερον, διότι διὰ τοῦ νόμου ΡΛΘ' ἐπιβαρύνθη τὸ ταμεῖον μὲ τὰς συντάξεις τῶν Ἑπτανησίων, δι' ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐπὶ τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας, ὧν τὸ ἐτήσιον ποσὸν ἀνῆλθε κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1869 εἰς δραχμὰς 252,000 ἀπέναντι τῶν ὁποίων οὐδεμία παρεσχέθη ἐκ τοῦ δημοσίου χρηματικὴ βοήθεια εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, ἂν καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἑνώσεως καὶ τῶν συνθηκῶν ἡ ἐπικράτεια ἀναλαβοῦσα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ ἔσοδα, ἀνέλαβε συγχρόνως καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας. Ἔφερε μὲν τὸ συγχωνευθὲν διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ταμεῖον τῆς Ἑπτανήσου περιουσίαν συνισταμένην εἰς δραχμὰς 1,023,076, ἀλλ' εἶναι ἤδη ἐξαντλημένον τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς πληρωμὰς συντάξεων τῶν Ἑπτανησίων καὶ μένει μόνον ἐκ τῶν ὁμολόγων τὸ ἐκ δραχ. 78,945, περὶ οὗ ἀνωτέρω ἐρρέθη. Διϊσχυρίζονται δὲ οἱ παραπονούμενοι συνταξιοῦχοι, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε λογικόν, οὔτε δίκαιον νὰ πληρόνωνται οἱ Ἑπτανήσιοι συνταξιοῦχοι, ἀπὸ τὰς κρατήσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἄλλων συνταξιούχων χωρὶς νὰ παρέρχηται ἀνάλογος πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρηματικὴ βοήθεια.

Ἡ συγχώνευσις τοῦ ταμείου τῶν Ἑπτανησιακῶν συντάξεων ἔβλαψε καὶ δι' ἄλλον λόγον τὸ γενικὸν ταμεῖον τῶν συντάξεων, διότι ἡ ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπή, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐν Ἑπτανήσῳ 12 μόνων ἐτῶν ὑπηρεσία ἤρκει ὅπως ἀποκτή-

σῃ τις τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, περιώρισεν ἐν γένει τὸν χρόνον ἀπὸ 25 εἰς 20 ἔτη, αἱ δὲ συντάξεις τῶν δι' εἰκοσαετοῦς ὑπηρεσίας κατασταθέντων συνταξιούχων ἀναβαίνουσιν εἰς δραχ. 192,000.

Καὶ ἄλλη ἀξίωσις ἐκ μέρους τῶν συνταξιούχων δὲν φαίνεται ἀδικαιολόγητος, αὕτη δ' ἐστὶ τὸ ὅτι τὸ δημόσιον ταμεῖον ἔχει εἰσπεπραγμένον σπουδαῖον ποσὸν κρατήσεων ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι τοῦ 1850, ὅπερ κατὰ τοὺς διέποντας τὰς κρατήσεις ἐκείνας νόμους ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

Διασκεφθεὶς ἐπὶ τούτων πάντων καὶ θεωρῶν ἀπαραίτητον καὶ κατεπείγουσαν μάλιστα τὴν ἀνάγκην τῆς θεραπείας τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ταμείου συντάξεων δυσχερειῶν, εὑρίσκω μὲν δίκαιον νὰ ἔλθῃ τὸ δημόσιον εἰς ἀρωγὴν τοῦ εἰδικοῦ τούτου ταμείου δι' αὐξήσεως τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τοῦ κράτους δὲν ἐπιτρέπουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦτο, περιορίζομαι νὰ προτείνω, 1) ὅπως ἀνταλλαχθῶσιν αἱ παρὰ τῷ ταμείῳ τούτῳ εὑρισκόμεναι 6696 ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων, διὰ τὰς ὁποίας ἐπληρώθησαν παρὰ τοῦ ταμείου δραχ. 669,600 διὰ 2989 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 28,000,000, αἱ ὁποῖαι φέρουσι πραγματικὸν κεφάλαιον πρὸς δραχ. 224 ἑκάστη κατὰ δραχμ. 669,536· διὰ τῆς τοιαύτης ἀνταλλαγῆς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων δύναται νὰ λάβῃ ταχέως τὰ χρήματά του, καθόσον αἱ ὁμολογίαι αὗται εὐκόλως ἐκποιοῦνται, καὶ 2) ὅπως αὐξηθῇ εἰς 25 τοῖς 0|0 δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς συνταξιούχους ἡ ἀπὸ τοῦ 1866 ἐπιβληθεῖσα κράτησις ἀπέναντι τοῦ πρὸς τὸ ταμεῖον χρέους τῶν συνταξιούχων διὰ τὰς πρὸ τοῦ 1861 ὑπηρεσίας των.

Ἐκτὸς τῶν διατάξεων τούτων, αἵτινες προὐκάλεσαν τὴν σύνταξιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ συμπεριληφθῇ ἐν αὐτῷ καὶ ἑτέρα διάταξις ἀφορῶσα τὴν ἁπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 περιεχομένη.

Ἀντὶ νὰ εἰσπράττῃ τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων διὰ τῶν ἄλλων ταμείων τοῦ Κράτους τὴν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων κεκανονισμένην κράτησιν τῶν 5 0/0, ὅπερ ἐπιφέρει δυσκολίας καὶ περιπλοκάς, θέλει εἰσάγει αὐτὴν εἰς τὸ ταμεῖον διὰ χρη-

ματικῶν ἐνταλμάτων ἑκάστου τῶν ὑπουργείων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς φορολογουμένης μισθοδοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Μαρτίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκδώσῃ 2989 νέαν ὁμολογίαν ἐπὶ τῇ βάσει καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1867 Νόμου περὶ τοῦ δανείου τῶν 28,000,000. Αἱ ὁμολογίαι αὗται θέλουσι δοθῆ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν παρ' αὐτῷ εὑρισκομένων 6696 ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν δραχμ. 6,000,000.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΡΛΘ'. Νόμου τῆς 7 Ἰανουαρίου 1866 κρατήσεως εἰς τοὺς πολιτικοὺς συνταξιούχους διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων χρεῶν των, αὐξάνονται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1871 εἰς 25 ἐπὶ τοῖς 0|0 δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς συνταξιούχους.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ κανονιζομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 18 § 2 τοῦ ΤΝΒ'. Νόμου κράτησις τῶν 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων θέλει ἐκπίπτεσθαι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1871 ἔτους καὶ πληρόνεσθαι δι' ἐνταλμάτων τῶν ὑπουργείων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ εἰδικὸν ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, ἐκ τοῦ διαλαμβανομένου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ὁλικοῦ ποσοῦ μισθοδοσίας τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1871

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου διὰ τὸ ἔτος 1871.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἐπιληφθεῖσα τῆς ἐξετάσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1871, ἐθεώρησεν ἀναγκαίας τὰς ἑξῆς προσθήκας.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. β'. ἄρθρου 1 ὡς πρὸς τὴν πρότασιν τῶν κυρίων βουλευτῶν τὴν ἀφορῶσαν τὸν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, βεβαίωσιν καὶ πληρωμὴν ἐγγύειον φόρον τοῦ ἐλαίου, παρατηρεῖ ὅτι εἶναι συμφέρουσα καὶ δέον νὰ παραδεχθῇ, μολονότι ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπέρογκος ὁ ὁρισθεὶς φόρος εἴτε τῶν 10 δραχμῶν ἐφ' ἑκάστης βαρέλας, εἴτε τῶν 16|00. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ πιστεύει, ὅτι οἱ παραγωγοὶ ἐλαίου θὰ ἀποδεχθῶσιν ἀγογγύστως τὴν θυσίαν ταύτην, διότι συνεπάγει τὴν μεταβολὴν τῆς βεβαιώσεως καὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου· διὸ ἀποφεύγουσι τὰς ἐνοχλήσεις τῆς ἐπικρατούσης μέχρι τοῦδε φορολογίας παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἡ ἰδέα δέ τινων τοῦ ὅτι καταναλίσκεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἱκανὴ ποσότης, ἥτις κατὰ τὸ προτεινόμενον σύστημα μένει ἀφορολόγητος, καὶ ἐντεῦθεν θὰ προκύψῃ ἐλάττωσις τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Βουλήν, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀντὶ 10|00 θὰ πληρώνῃ τὸ ἔλαιον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν 16|00· ὥστε ἡ προσθήκη τῶν 6|00 εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ δημόσιον διὰ τὸ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καταναλισκόμενον ἔλαιον, ὅπερ μένει ἀφορολόγητον, ἀλλὰ καὶ διότι ἀπομακρύνει τὴν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν κατάθλιψιν τῶν φορολογουμένων καὶ τὰς ἐνδεχομένας καθυστερήσεις, ζήτημα, ὅπερ ὀφείλει νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Βουλήν, διότι αὐτὸ τοῦτο ἐπασχολεῖ αὐτὴν ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας, καὶ ἐνῷ τὸ δημόσιον θὰ ἔχῃ βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, ἡ Βουλὴ δὲν θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ψηφίζῃ νόμους λίαν αὐστηροὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων φόρων.

Ἐκτὸς δὲ τούτων, ἅτινά εἰσιν ἱκανῶς πειστικά, ὑπάρχουσι καὶ λόγοι ἠθικοί, οἵτινες ὑπαγορεύουσι τὴν μεταβολὴν ταύτην καὶ τὴν καθιέρωσιν τῆς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν φορολογίας, διότι τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα

ἐπὶ διαφόρων προϊόντων, ὡς τὸ τῆς σταφίδος, τῶν σύκων κα ἐν μέρει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου δὲ εἰς τὴν Ὑπάτην καὶ εἰς τὰς δύω ἐπαρχίας τῆς Λακωνίας, τοῦ Οἰτύλου καὶ Γυθείου. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προτεινομένου συστήματος ἀφομοιοῦμεν τοὺς λαοὺς ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς ἀδελφοποιοῦμεν οὕτως εἰπεῖν, ὥστε ἐκλείπουσιν οἱ λόγοι, οἵτινες τοὺς διαχωρίζουσι καὶ διατηροῦσι τοὺς λαοὺς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας εἰς ἐχθρότητα, ὅπερ δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ τις, ὅτι ἡ διαφορὰ τῆς φορολογίας καὶ ἡ ἀνισότης τῶν δημοσίων βαρῶν διαιρεῖ τοὺς λαοὺς καὶ ἠθικῶς ἐπενεργεῖ ἐπ' αὐτῶν.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἑτέραν πρότασιν, δι' ἧς προτείνεται ἡ αὔξησις τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ πετρελαίου εἰς λεπτὰ 50 ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς, παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ παραδεχθῇ καὶ αὕτη, διότι δυστυχῶς ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ καθιερώθη καὶ εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι ξένα προϊόντα, ἅτινα κατὰ πρατίμησιν καταναλίσκονται, καὶ τούτου ἕνεκα ἡ κατανάλωσις τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἐλαττοῦται. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι τόπος ὅστις παράγει ἱκανὸν ἔλαιον καὶ ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ τόσον αὐτό, ὅσον καὶ ἄλλα προϊόντα ἐγχώρια. Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἔξωθεν εἰσαγομένη ποσότης τῶν ἐλαίων δὲν εἶναι ὀλίγη, οἱ δὲ πληρονόμενοι φόροι κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἶναι ἀσήμαντοι.

Γελοῖον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἀπαντήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τοὺς διϊσχυριζομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον νομίζουν, ὅτι εἶναι προϊὸν τῆς διανοητικῆς ἀνεπτύξεως τοῦ παρόντος καιροῦ. Τούτους ἡ ἐπιτροπὴ παραπέμπει εἰς τὴν φιλελευθέραν καὶ δημοκρατουμένην Ἀμερικὴν, ἥτις ἐπιβάλλει φόρους ὑπερόγκους εἰς τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα προϊόντα, ὡς τὸν ἐξ Ἑλλάδος π. χ., παραγόμενον σταφιδοκαρπὸν, δι' ὃν πληρόνεται φόρος ἐν Ἀμερικῇ ἀνώτερος ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς πρώτης ποιότητος τῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς προσφερομένης.

Καὶ ἂν τὸ παράδειγμα τῆς δημοκρατουμένης Ἀμερικῆς δὲν εἶναι ἰσχυρὸν, ἂς ἰσχύσῃ τῆς αὐτοκρατορουμένης Ῥωσσίας, ἥτις ἐπίσης εἰς ἕτερον προϊὸν τῆς Ἑλλάδος, τὰ σύκα τῆς Μεσσηνίας, ἐπιβάλλει φόρον ὡσαύτως ὑπέρογκον καὶ περισσότερον κατὰ πολὺ τῆς εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς προσφερομένης τιμῆς.

Περὶ τούτου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἐγένετο πολὺς λόγος ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπως ἡ Κυβέρνησις μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ αὐτοκρατορικῇ Κυβερνήσει τῆς Ῥωσσίας, ἵνα κατορθωθῇ ἐλάττωσίς τις τοῦ ὑπερόγκου καὶ ὅλως ἀδίκου φόρου τούτου. Εἶναι

ἀληθὲς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ἐγκαίρως κατέβαλε πολλὰς καὶ ἱκανὰς προσπαθείας, ἀλλ' ὅλαι ἀπέβησαν μάταιαι, καὶ ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σύκων ἔμεινεν οἷος ἦτον. Ἀφοῦ ἡ πλουσία Ἀμερικὴ καὶ Ῥωσσία, κατόπιν δὲ καὶ ἡ Ἀγγλία, καὶ ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἐπιβάλλουσι φόρους ἐπὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων προϊόντων χωρὶς νὰ παράγῃ ὁ τόπος των, δὲν ὀφείλει ἡ πτωχὴ Ἑλλὰς νὰ κάμῃ τὸ αὐτό, ἀφοῦ παράγει ὁ τόπος προϊόντα τοιαῦτα, δυνάμενα νὰ ἀναπληρώσουν τὰ ξένα;

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι δέον νὰ γείνωσιν ἀποδεκταὶ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις αὗται.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. δ'. § 1 τοῦ ἄρθρ. 2 περὶ νέας ἐκτιμήσεως τῶν παραχθησομένων ἀπὸ ἰδιόκτητα συκοδένδρα σύκων νὰ γίνῃ ἡ προσθήκη ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου, ὀφειλούσης νὰ παραδεχθῇ καὶ ἐνεργήσῃ ταύτην» τουτέστι τὴν αἴτησιν περὶ νέας ἐκτιμήσεως, διότι ἐνδέχεται νὰ συμβῇ, ὥστε ὁ μὲν φορολογούμενος νὰ κάμῃ ἐμπροθέσμως τὴν αἴτησίν του πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, αὕτη δὲ νὰ ἀδιαφορήσῃ πρὸς ζημίαν του.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου πολλὰ καὶ διάφορα ἐλέχθησαν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ὁ ἔγγειος φόρος τῶν σύκων εἶναι ἐπαχθὴς· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέφυγε νὰ ἐπιφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀφήσασα νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 8 νὰ τροποποιηθῇ οὕτω· «οἱ λαχανόκηποι »τῶν γεωργῶν μέχρις ἑνὸς στρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κῆται, τῇ »ἐκλογῇ τοῦ γεωργοῦ.»

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ νὰ προστεθῶσι καὶ δύω ἕτεροι παράγραφοι, 8 καὶ 9, ὡς ἑξῆς·

«§ 8. Πεντήκοντα ὀκάδες ἐλαῖαι πρὸς ἔρωσιν δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἐλαιῶν.»

«§ 9. Τὰ ἐντὸς περιτειχισμένων ἐκ τοῦ συστάδην δένδρων γρασίδια, χρησιμεύοντα πρὸς τροφὴν τῶν ζώων τῶν γεωργῶν.»

Τὴν κατὰ προσθήκην § 8 ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὸ νομοσχέδιον, διότι δὲν εἶναι δίκαιον κατὰ τὴν γνώμην της νὰ φορολογῶνται καὶ αἱ ἐλαῖαι ἐκεῖναι ἃς τινας ὁ ἰδιοκτήτης μεταχειρίζεται πρὸς χρῆσίν του.

Εἰς τὴν προσθήκην τῆς § 9 ἡ ἐπιτροπὴ ἐδίσταξεν καὶ παρεδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν αὐτὴν, διότι οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν προσθήκην τῆς § ταύτης ἰσχυρίσθησαν, ὅτι καὶ τὰ γρασίδια, ἅτινα σπείρονται ἐντὸς περιτειχισμένων ἐκ τοῦ συστάδην δένδρων

καὶ οὐδεμίαν πρόσοδον δίδουσιν εἰς τὸν γεωργὸν, ἀλλὰ χρησιμεύουσι διὰ τροφὴν τῶν ζώων του καὶ φύλαξιν τῶν δένδρων ἀπὸ τὰς ζημίας, δὲν εἶναι ὀρθὸν, ἀλλ' οὐδὲ δίκαιον νὰ φορολογῶνται, ἀφοῦ φορολογοῦνται τὰ ἐκ τῶν δένδρων παραγόμενα προϊόντα.

Ἐν τέλει τῆς § 1 τοῦ ἄρθ. 10 νὰ προστεθῇ πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων «ἐπὶ ἀποδείξει». Τὴν προσθήκην ταύτην ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἦναι ὑπόχρεοι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ ἔφορος νὰ πέμπῃ τοὺς καταλόγους εἰς τὸν δήμαρχον, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ δήμαρχος νὰ μὴν ἀμελῇ καὶ δὲν τοὺς δημοσιεύσει.

Ἐν τῇ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ν' ἀπαλειφθῶσιν αἱ λέξεις «δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον κατὰ τοῦ δημοσίου» καὶ νὰ προστεθῶσιν «ἡ δ' ἐκδοθησομένη ἀπόφασις, τελεσίδικος καταστᾶσα, ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ταμείου».

Ἐν τῇ § 7 τοῦ ἰδίου ἄρθ. νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις «οὔτε» καὶ να προστεθῇ τὸ ἑξῆς· «ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος μισθὸν δὲν λαμβάνει ἢ τὰ ποσοστὰ, ὡς καὶ οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες»· διότι δὲν εἶναι δίκαιον ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ διοριζόμενος ὡς εἰσπράκτωρ καὶ ἀπασχολούμενος ἀπὸ τὰ ἔργα του ἐπὶ μῆνας διὰ νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους τοῦ δημοσίου να μὴ ἀπολαμβάνῃ ποσοστὰ, ἐνῷ οἱ εἰσπράττοντες τοὺς αὐτοὺς φόρους δημόσιοι εἰσπράκτορες λαμβάνουσι καὶ μισθὸν καὶ ποσοστά.

Ἐν τῇ § 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ προστεθῇ ἀντὶ «τριῶν μηνῶν» «ἓξ», διότι τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν τριῶν μηνῶν δὲν ἀρκεῖ πρὸς εἰσπραξιν τῶν καθυστερουμένων ἀπὸ φορολογουμένους καὶ μάλιστα εἰς τμήματα, ἀποτελούμενα ἀπὸ πολλὰ χωρία.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «δημάρχου» καὶ τὸ «τιμωρουμένου ἐν περιπτώσει ἀρνήσεώς του πρὸς ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ, ἢ τοῦ ψευδοῦς πιστοποιήσεως κατὰ τὰς »διατάξεις τοῦ ποιν. νόμου· δύναται δὲ ὁ φορολογούμενος ἐν »περιπτώσει ἀδικίας νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου »κατὰ τοῦ δημοσίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου »10 τοῦ νόμου.»

Τὴν προσθήκην ταύτην ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν ἡ ἐπιτροπὴ, ἵνα καταστήσῃ ὑπόχρεων καὶ ὑπεύθυνον τὸν δήμαρχον νὰ ἐκδίδῃ ζητούμενος τὸ πιστοποιητικὸν, καὶ εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ὁ δήμαρχος ἀπὸ φατριασμὸν ἐξέδωκε πιστοποιητικὸν μὴ ἀληθὲς, ὁ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐσημειώθησαν κτήματα κατὰ στρέμμα φορολογούμενα καὶ μὴ ἀνήκοντα αὐτῷ εἴτε λόγῳ κυριότητος εἴτε κατοχῆς, νὰ δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ εἰρηνοδι-

κεῖον διὰ νὰ ἀποδεικνύῃ, ὅτι ἀνήκουν εἰς ἄλλον, εἴτε ὡς ἰδιοκτήτην, εἴτε ὡς κάτοχον.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1871.

Ὁ πρόεδρος
Κ. Νταγρές.

Τὰ μέλη

Σ. Νοταρᾶς, Ι. Α. Καβαλλιεράτος, Ἰω. Σοφιανόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ἰω. Ῥοϊλός. »

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπή, συγκειμένη ὑπὸ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων μελῶν, συνελθοῦσα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς κατωτέρω μνημονευομένας ἀναφορὰς, ἐφ' ἑκάστης τῶν ὁποίων ἐξήνεγκε τὴν ἑαυτῆς γνώμην ὡς ἕπεται·

Α΄.) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Στυλιανοῦ Χαλκωματᾶ, αἰτοῦντος ἵνα ἡ Βουλὴ διατάξῃ τὴν πληρωμὴν εἴκοσι λιρῶν ἀγγλικῶν, ἃς ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Πέτρος, οὗ εἶναι καὶ κληρονόμος, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Μαΐου 1862 θεσπίσματος τῆς Ἰονίου Βουλῆς, ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ ἡ αἴτησις αὕτη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως τοῦτο πράξῃ ἐπ' αὐτῆς ὅ,τι νόμιμον καὶ δίκαιον.

Β΄.) Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Χατζῆ Χριστοδούλου Μανασχάλα, αἰτουμένου ὅπως, ἵνα ἐξορύξῃ ἐκ τοῦ ἐν Σικύῳ ἀγροῦ αὐτοῦ τὴν ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσαν σμύριδα, περιορίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸν ἐπὶ τῆς σμύριδος φόρον ἀπὸ 5 εἰς μίαν δραχμὴν κατὰ στατῆρα, ἡ ἐπιτροπὴ θεωροῦσα ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη καὶ εἰς τὸν νόμον ἀντιβαίνει καὶ εἰς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, γνωμοδοτεῖ τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς.

Γ΄.) Ἐπὶ τῆς τοῦ Β. Δ. Ζώτου αἰτήσεως τοῦ νὰ δοθῇ αὐτῷ συνδρομὴ ἀπὸ τῆς Βουλῆς εἰς ἔκδοσιν Ἱστορίας Ἀρχαιολογίας καὶ Γεωγραφίας τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας, ἡ ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ Κράτους καὶ παρατηροῦσα ὅτι τὰ τοιαῦτα συγγράμματα ἐκδίδονται τῇ συνδρομῇ ἰδιωτῶν, φρονεῖ, ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ.

Δ΄.) Ἐπὶ δὲ τῆς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐνεργητικῆς φάλαγγος καὶ κατοίκων Ἀθηνῶν αἰτήσεως, αἰτούντων τὴν εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν μισθοδοσίαν αὐτῶν καὶ τὴν μὴ ὑπαγωγὴν εἰς τὸν ὑποβληθέντα περὶ κρατήσεως Νόμον, ἡ ἐπιτροπή, φρονοῦσα, ὅτι ἁρμόδιος ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τυγχάνει, γνωμοδοτεῖ πρὸς τοῦτον ν' ἀποταλῇ ἡ αἴτησις αὕτη, ὅπως γνωμοδοτήσῃ ἐπ' αὐτῆς.

Ε΄.) Ἐπὶ δὲ τῆς αἰτήσεως διαφόρων τῶν Ἀθηνῶν κατοίκων, αἰτούντων νὰ ψηφισθῇ νόμος περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, ἡ ἐπιτροπή, θεωροῦσα, ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη βάσιν ἔχει τὴν δικαιοσύνην, σκοποῦσα τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς ἰδιοκτησίας διὰ τοῦ προτεινομένου νὰ εἰσαχθῇ καὶ ψηφισθῇ νόμου, γνωμοδοτεῖ ἵνα ἡ αἴτησις αὕτη πεμφθῇ παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης, πρὸς ὃν ἡ Βουλὴ νὰ συστήσῃ τὴν εἰς αὐτὴν εἰσαγωγὴν προτάσεως νόμου τοιούτου.

ΣΤ΄.) Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἀθ. Ἀρνοπούλου, πρώην τελώνου ἐν Λαυρίῳ, αἰτοῦντος ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, ὡς ἀδίκως καὶ παρὰ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτεθειμένων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κατακεχωρισμένων ἐπισήμων ἐγγράφων προκύπτει, ὅτι ὁ μνησθεὶς Ἀρνόπουλος οὐ μόνον τίμιος καὶ δραστήριος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπῆρξεν, ἀλλὰ καὶ σπουδαίτης ἐνεργείας ἐτέλεσεν ἐπὶ τῆς τοῦ Λαυρίου ὑποθέσεως, καὶ εἶναι, βεβαίως, ὁ μόνος καὶ ὁ πρῶτος, ὅστις διεφώτισε τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἴτως ἄνευ αὐτοῦ οὔτε μέχρι τοῦδε δὲν ἤθελε γνώσκει ἡ κυβέρνησις τὸ περὶ τῶν ἀργυρούχων χωμάτων ζήτημα, καὶ ἐπειδὴ, πρὸς τούτοις, οὔτε ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἄνευ τῶν πληροφοριῶν τούτου ἠδύνατο νὰ σχηματίσῃ ὀρθὴν γνώμην περὶ τῶν ῥηθέντων χωμάτων, ἐντεῦθεν δὲ προκύπτοντος, ὅτι ἡ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἀπαλλαγὴ, καὶ περ ἔχοντος τοῦ ὑπουργοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπολύειν ὡς καὶ τοῦ διορίζειν, εἶναι πρᾶξις δι' ἧς οὐχὶ μόνον ἀδικεῖται ὑπάλληλος τίμιος καὶ δραστήριος, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου βλάπτεται, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ δίκαιον ἵνα ἡ Βουλὴ συστήσῃ θερμῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπαναγάγῃ τὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ προτέρᾳ αὐτοῦ θέσει, καὶ, ἐπειδὴ, ἕνεκεν τῆς στερήσεως τῆς θέσεως αὐτοῦ, ὁ Ἀρνόπουλος περιῆλθεν εἰς οἰκονομικὴν ἀμηχανίαν καὶ χρέη, νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ βοήθειά τις ἀνά-

λογος πρὸς οὓς ἐστερήθη ἄχει τοῦδε ἀπὸ τῆς παύσεως αὐτοῦ μισθούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1871.

Ὁ Πρόεδρος	Τὰ μέλη
Ν. Κατρης.	Μάρκος Παΐζης,
	Ν. Λοῦβρος,
	Γ. Παππανικολάου,
Ὁ εἰσηγητὴς	Γ. Δ. Ζουλούμης.
Κ. Κοκκινώρης.»	

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἠτήσατο νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ νομοσχέδιον περὶ τακτοποιήσεως τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων χρεῶν τοῦ δημοσίου, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἀείγνω ἀναφορὰν χηρῶν τινων ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, ἐξαιτουμένων νὰ μὴ ὑπαχθῶσιν αἱ συντάξεις αὐτῶν εἰς τὸν νόμον περὶ κρατήσεων, καὶ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἀπαλλάξῃ τὰς συντάξεις αὐτῶν τοῦ μέτρου τῆς κρατήσεως, ἐξευρίσκουσα ἀλλοθεν οἰκονομίας.

Ἀναγγελθέντος ἑπομένως, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, εἷς τῶν βουλευτῶν Παρνασσίδος ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 60 ἄρθρου, μείναντος ἐκκρεμοῦς εἰς παρελθοῦσαν συνεδρίασιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέκρουσε τὴν τροπολογίαν ταύτην εἰπών, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ἐξασφαλίζουσιν ἀρκούντως τὸ δημόσιον· διότι οἱ φόροι, παραχωρούμενοι εἰς τοὺς ἐργολάβους, δὲν θέλουσι περιλαμβάνεσθαι πάντες ἐν ἑνὶ καταλόγῳ, οὐδὲ ἔσονται ἀπαιτητοὶ διὰ μιᾶς, ὥστε ἡ ἐγγύησις δι' ὅλον τὸ ποσὸν ἔσται πολλῷ μεγαλειτέρα τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ. Καταλήγων, ὑπέβαλε τροπολογίαν νὰ δίδῃ ὁ ἐργολάβος ἐγγύησιν διὰ τὰ 9/10 τοῦ ποσοῦ, τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ παραδιδομένῳ καταλόγῳ ὑπὸ τοῦ ταμίου εἰς τὸν ἐργολάβον.

Μεθ' ὃ ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἀπέσυρε τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀντὶ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς· «Νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν, ἡ τίτλους τῶν δύο Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, ἢ δημοσίων δανείων, ἀνομολογηθέντων ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἐντεῦθεν, ἀξίας ἴσης μὲ τὰ 9|10 τοῦ εἰσπρακτέου

ποσοῦ, τοῦ περιεχομένου εἰς τοὺς παραδιδομένους πρὸς αὐτοὺς καταλόγους». Ἐπίσης παρεδέχθη νὰ τεθῇ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου καὶ ἡ προσθήκη ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Καρυθίας, ἔχουσα ὡς ἑξῆς· «Ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 65 τροπολογηθὲν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 65. Οἱ ἐργολάβοι, θεωρούμενοι ὡς δημόσιοι ὑπόλογοι ἔχουσι τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ὅταν ἐπιβάλλονται κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας. Ὀφείλουσιν ἐπομένως· 1) Νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν ἢ τίτλους τῶν δύο Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἢ δημοσίων δανείων, ἀνομολογηθέντων ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἐντεῦθεν, ἀξίας ἴσης μὲ τὰ 9|10 τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ περιεχομένου εἰς τοὺς παραδιδομένους πρὸς αὐτοὺς καταλόγους· 2) Νὰ ὑποβάλλωσι τὰ βιβλία των καὶ λοιπὰ ἐγγραφά των ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ταμίου καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς· 3) Νὰ ἐνεργῶσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεών των τὰς πληρωμὰς, ὅσας ὁ ἁρμόδιος ταμίας ἤθελε παραγγείλει· καὶ 4) Νὰ παραδίδωσιν εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν τοῦ ταμίου τὰ ἀνὰ χεῖρας των χρήματα.

»Ἐν περιπτώσει κατακρατήσεως δημοσίων χρημάτων ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν ἐργολάβων αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 199 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτῶν ποινικῆς καταδιώξεως».

Τὸ 66 ἄρθρον ἐτροπολογήθη κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἑξῆς· ἀντὶ τῆς ἀπαλειφθείσης φράσεως τῆς τελευταίας παραγράφου αὐτὸ ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 16—18 διαλαμβανομένων», προσετέθη· «Ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ζητήσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅτε ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διαλαμβανόμενα».

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔπεται·

«Ἄρθρον 66. Πρὸς εἴσπραξιν τῶν δημοσίων χρημάτων οἱ ἐργολάβοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ὁ παρὼν νόμος χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον δυνάμενοι νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοπροσώπως ὅσα καὶ οἱ εἰσπράκτορες δύνανται κατὰ τὸν παρόντα νόμον νὰ ἐνεργήσωσιν.

»Οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ἄνευ τινὸς ἀντιρρήσεως νὰ ἐκτελῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐργολάβων τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 8, 13, 24, 26, 37 καὶ 42 ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα, ἰδίως δὲ, 1) νὰ διορίζωσιν ἐπὶ τῇ προτάσει παντὸς ἐργολάβου τοὺς ἀναγκαίους

κατασχετάς, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνώτερος τῶν τριῶν κατὰ δῆμον· καὶ 2) νὰ ἐκδίδωσι καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν ἐργολάβον τὰ ζητούμενα παρ' αὐτοῦ ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως.

»Ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ πλειστηριάσῃ· ἡ δὲ ἐκποίησις καθίσταται ὁριστικὴ διὰ τῆς κατακυρώσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ζητήσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὴν ἐπαναληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅτε ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διαλαμβανόμενα».

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 67 ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῆς ἐν τέλει προσθήκης ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ἄργους, καὶ ἔχει οὕτω·

«Ἄρθρον 67. Ὁ ἐργολάβος δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν εἰς αὐτὸν παραδοθέντα κατάλογον εἰσπρακτέων φόρων, ὅταν ἀποδειχθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι εἰς ἢ καὶ πλείους ἐκ τῶν εἰς τὸν κατάλογον συμπεριλαμβανομένων φορολογουμένων ἢ δὲν ὑπῆρξαν ἢ εἶναι ἐστερημένοι πάσης κινητῆς ἢ καὶ ἀκινήτου περιουσίας, εἰς τρόπον καθιστῶντα ματαίαν πᾶσαν κατ' αὐτῶν καταδίωξιν, ἢ ὅτι κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 51 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ὀφείλουσιν ἢ ἐπλήρωσαν».

Τὸ ἄρθρον 68 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσέθετο ἄρθρον 69 γενόμενον δεκτὸν καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 69. Ἐπὶ χρεῶν, ὧν ἡ εἴσπραξις ἀνετέθη εἰς ἐργολάβους, πάντα τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως προκαταβάλλονται παρὰ τῶν ἐργολάβων, κατὰ τῶν ὁποίων ἀπευθύνονται καὶ πᾶσαι αἱ ἐκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν ἀνακοπαί, προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἄνευ εὐθύνης τινὸς τοῦ δημοσίου».

Ἐνταῦθα, προτείναντος ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Χαλκίδος νὰ παραγράφεται ἡ ὀφειλὴ, ἧς ἡ εἴσπραξις ἀνατίθεται εἰς ἐργολάβους, ὡς καὶ ἡ ὀφειλὴ τῶν ἐνοικιαστῶν μετὰ πενταετίαν, ἀφ' ἧς κατασταθῇ ἀπαιτητὴ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνήνεσε νὰ παραγράφεται διὰ τὸν ἐργολάβον καὶ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ διὰ τὸ δημόσιον. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος, εἶπε, δὲν εἰσπράξῃ τὰ καθυστεροῦντα ἐντὸς 5 ἐτῶν, οὐδὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ μετὰ ταῦτα· ἀλλὰ τὸ δημόσιον ζέλει τηρεῖ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ ἐργολάβου.

Δεχθεῖσα ἡ Βουλὴ τὴν ἀνωτέρω πρότασιν κατὰ τὸ πνεῦμα

τοῦ ὑπουργοῦ, ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς διὰ τὴν αὔριον, ὅπως διατυπωθῇ ὡς ἄρθρον 70.

Κατόπιν προετέθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἄρθρον 71 γενόμενον δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 71. Τὸ ἄρθρον 48 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ χρεῶν ἀναγομένων εἰς τὰς πρὸ τοῦ 1867 χρήσεις».

Ἀκολούθως ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος ἐγένετο δεκτὴ κατ' ἀρχὴν παμψηφεί, ὑπέβαλε δὲ εἰς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου ἐπ' αὐτῆς ὑποτροπολογίαν. Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν ὁ πρωθυπουργὸς ἠτήσατο τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Ἑπομένως ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ νομοσχέδιον τῆς ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν ἐπιτροπῆς περὶ ἐκβολάδων, ὅπερ, παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν, ἔχει οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Λαυρίου ἐκλεχθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, συνελθοῦσα καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τό τε ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν περὶ φορολογίας τῶν ἐκβολάδων νομοσχέδιον καὶ τὴν περὶ Λαυρίου πρότασιν τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ Α. Μιχαλοπούλου, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα μὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο σχετιζόμενα ἔγγραφα καὶ τὰς δεούσας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις παρὰ τῶν ἁρμοδίων μηχανικῶν, σπεύδει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν περὶ τούτου γνώμην της.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀναφύεται τὸ ζήτημα «ἂν αἱ ἐκβολάδες, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ νομοσχέδιον, ὑπάγωνται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου.»

Ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι κατὰ τὸν περὶ μεταλλείων νόμον (ἄρθρ. 1 καὶ 2) τὰ μεταλλεῖα παρουσιάζονται εἰς κοιτάσματα, φλέβας καὶ εἰς σωρούς (amas), ἀλλ' αἱ ἐκβολάδες προδήλως μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κοιτασμάτων καὶ φλεβῶν, οὔτε εἰς τὴν τῶν σωρῶν ὑπάγονται, διότι οἱ σωροὶ (amas) εἶναι μεταλλικαὶ μᾶζαι σχήματος ἀκανονίστου, ἀπαντώμεναι εἴτε εἰς στιβάδας εἴτε εἰς ἔκχυτα πετρώματα· διακρίνονται δὲ οὗτοι·

1) Σωροὶ ἀνάμικτοι συνεστῶτες ἐκ πετρωμάτων διατρήτων ὑπὸ πλήθους φλεβιδίων μεταλλοφόρων, διασταυρουμένων κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν.

2) Σωροὶ ἐστρωμένοι ἢ μᾶζαι παρεμπεσταγμέναι ἐντὸς χεί-

σωμάτιον στρωσιγενῶν, μὴ διαφερόντων ἀπὸ στρώματα γεωγνωστικά, εἰμὴ ὅτι εἶναι μικρᾶς ἐκτάσεως.

3) Σωροὶ ἐπιμήκεις ὁμοιάζοντες πρὸς φλέβας παχείας λίαν ἢ πρὸς εἰσοιδήματα μεταλλοφόρων φλεβῶν καὶ ὑπάρχοντες ἐν γένει μεταξὺ δύο πετρωμάτων στιβαδωτοῦ καὶ ἐκχύτου· αἱ δὲ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκβολάδες εἰς οὐδεμίαν τῶν διακρίσεων τούτων ὑπάγονται, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἀρχαίων ἐξορυχθεῖσαι, χειρὶ ἀνθρωπίνῃ μετηνέχθησαν ἐν ᾧ ἥδε κεῖνται χώρῳ·

Ἀποφαίνεται παρεψηφισμένη, ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκβολάδες δὲν ὑπάγονται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου, ἑπομένως ὁ εἰς ὃν παραχωρήθη μεταλλεῖον οὐδὲν δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα χρήσεως τῶν ἐκβολάδων τῶν εὑρισκομένων ἐπὶ τοῦ χώρου τοῦ παραχωρηθέντος μεταλλείου.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Α. Μιχαλοπούλου τέσσαρα μὲν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξαν τὴν γνώμην, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ χώματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀπόλυτον κυριότητα τοῦ δημοσίου, ὡς προερχόμενα ἐξ ἀνορύξεως καὶ ἐργασίας τῶν ἀρχαίων καὶ μήπω διαβιβασθέντα νομίμως εἰς ἄλλον, οὐδὲ τὸν κύριον ἢ κάτοχον τῆς ἐφ' ἧς κεῖνται γῆς, παραδεχόμενα, ὅτι ἐπὶ τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον μεταβιβάσεως τῶν ἐφ' ἃς κεῖνται γῆς δικαιωμάτων οὐδαμῶς ἐνυπῆρχεν ἡ διάνοια εἰς τε τὸν μεταβιβάζοντα καὶ τὸν ἀποκτῶντα τῆς καὶ τούτων παραχωρήσεως ἢ ἀποκτήσεως· τρία δὲ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐρρήθησαν· ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξ ἑνδεκα τῶν μελῶν αὐτῆς συγκειμένη, ἐθεώρησεν ὡς ἀντικείμενον τὴν γνώμην του εἰς τὰς γενικὰς περὶ ἰδιοκτησίας ἀρχὰς καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπρότεινε τὴν γνώμην, ἐφ' ἧς ἐρείδεται τὸ νομοσχέδιον.

Μετὰ τὴν λύσιν τῶν δύο τούτων ζητημάτων ἡ ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐξετάσεως τοῦ πρώτου ἄρθρου δύο γνῶμαι, ἀφορῶσαι τὸ εἶδος τῆς φορολογίας, ἂν τουτέστιν ὁ φόρος πρέπῃ νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου ἢ τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἀνεφύησαν. Καὶ ἄλλα μὲν τῶν μελῶν αὐτῆς ὑπεστήριξαν ὅπως ὁ φόρος ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, ἄλλα δὲ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς.

Τὸ παραδεχόμενα τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου κατὰ 15 τοῖς 0|0 ἐστήριξαν τὴν γνώμην των οὐ μόνον, διότι τὸ σύστημα τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὰς δυσχερείας, αἵτινες παρουσιάζονται περὶ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀληθῶν δαπανῶν

τοῦ παραγομένου ἀργυρούχου μολύβδου καὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπή, καὶ τοι παραδεχομένη τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τούτων, οὐδὲν ἧττον κατὰ σύστημα πρεσβεύουσα τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ ἐπιβάλλωνται οἱ φόροι ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου, ὅπερ εὔχεται νὰ ἐφαρμοσθῇ καθόλου ἐν Ἑλλάδι, καὶ πιστεύουσα, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει κατορθώσει τοῦ λοιποῦ, ὅπως ἐξακριβῶνται αἱ ἀληθεῖς δαπάναι καὶ ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ παραγομένου, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ ἐπιβληθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου. Σκεφθεῖσα, ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκβολάδες εἶναι ἀντικείμενον 1) θετικὸν, ἐλεύθερον τῶν σπουδαίων δαπανῶν τῆς ἐξευρέσεως καὶ ἀνορύξεως, ἀπηλλαγμένον τῶν κινδύνων τῆς ἀποτυχίας, 2) λίαν πλούσιον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ταύτου ἐπιχείρησις ἔχει βέβαια καὶ μεγάλα τὰ κέρδη, ὁμοφώνως, πλὴν ἑνός, ἐθεώρησεν, ὅτι ὁ φόρος, ὁριζόμενος πρὸς 30 τοῖς 0|0, εἶναι ἀνάλογος· συνεπῶς δὲ πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐτροποποίησε τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου ἡ ἐπιτροπὴ, πλὴν τῆς ἀναγκαίας συναρμολογίας αὐτοῦ πρὸς τὸ προηγούμενον, σκεφθεῖσα, ὅτι ἦτο δυνατὸν τὸ παραχθησόμενον ἀντικείμενον, κατὰ τὰς ἑπομένας ἐποχὰς τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους, ὅτε κατ' αὐτὸ γίνεται ἡ ἐξακρίβωσις τῆς καθαρᾶς προσόδου, νὰ ἔχῃ ἀξίαν μεζονα, εἴτε λόγῳ ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν, εἴτε λόγῳ τῆς κατὰ πλείονα ποσότητα ἐκ τῶν ἐν λόγῳ χωμάτων ἐνότητος αὐτῶν μετ' ἄλλων οὐσιῶν, εἴτε λόγῳ τῆς κρείττονος ἀξίας τῶν διαφόρων θέσεων τῶν χωμάτων, διότι ταῦτα διάφορα εἰσὶ τὴν ἀξίαν, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε περὶ τούτου πληροφορίας, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον ὅπως διατηρήσῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸν προσδιορισμὸν τῆς καθαρᾶς προσόδου, ὁσάκις τοιαύτη ἀνάγκη παρουσιάζεται καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους· συνεπῶς δὲ πρὸς ταῦτα ἐτροποποίησε καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου ἐτροποποίησεν ὡσαύτως συμφώνως πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, ὃν ἐδέχθη ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ καὶ τοιουτοτρόπως ἀπεφάνθη ὅπως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ νόμου μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ παραγομένου ἀντικειμένου λαμβάνωνται λόγῳ προκαταβολῆς δραχ. 90 κατὰ τόνον.

Ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου ἐδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅπως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μετὰ σκωριῶν καμινευθέντων ἀργυρούχων χωμάτων, μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν αὐτοῦ, ληφθῇ φόρος

30 τοῖς 0|0 συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 1 ἄρθρου, καὶ τοῦτον ἐθεώρησε καὶ δίκαιον καὶ διότι ἡ ἕνωσις τούτων κατὰ τὴν ἐκκαμίνευσιν ἐγένετο παρὰ τῆς ἑταιρίας ἐν αὐθαιρέτῳ γνώμῃ καὶ ἐν πάσῃ ἀποκρύψει μάλιστα τῆς ἀληθοῦς ἀξίας αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγκαῖον ὅπως προνοήσῃ καὶ περὶ τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς τοῦ παραχθησομένου ἀντικειμένου καὶ οὕτω προσέθετο καὶ τοῦτο.

Τὰ 5 καὶ 6 ἄρθρα ἐδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς εἶχον ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ὡ, σύμφωνα πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας παρεδέξατο· διέλαβε δὲ καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων θέσεων, οὐ μόνον διότι τὸ ἐκ τούτων δικαίωμα τοῦ δημοσίου εἶναι σημαντικὸν καὶ κατὰ συνέπειαν ὤφειλεν ὅπως προνοήσῃ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι, καθ' ἃς εἶχε πληροφορίας, αἱ τοιαῦται γαῖαι, ἄλλαι μὲν καὶ δασώδη φύσιν ἔχουσιν, ἄλλαι δὲ, μετὰ τοῦ δάσους τὸ πάλαι ἐνοῦμεναι, αὐτοῦ ἀποτελοῦσι μέρος, καὶ κατὰ συνέπειάν εἰσιν ἐθνικαί.

Ὁμοφώνως δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καθῆκον ὅπως ἐκδηλοῦσα τὴν ἀπορίαν πῶς ἄχρι τοῦδε αὗται αἱ περὶ τῶν τοῦ Λαυρίου γαιῶν δίκαι δὲν ἐπεραιώθησαν εἰσέτι, οὔτε τὰ ἐπὶ τῶν ἐπιδικασθεισῶν ἐκ αὐτῶν δικαιώματα τοῦ δημοσίου δὲν εἰσεπράχθησαν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, εὔχεται καὶ πιστεύει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει καταβάλει πᾶσαν τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς τελεσφόρου περατώσεως ἀμφοτέρων, συνάμα δὲ διὰ τῶν ἀναγκαίων χωρογραφικῶν σχεδίων ἀσφαλίσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκτάσεως τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκουσῶν. Οὐδὲν ἧττον πιστεύει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι θέλουσι ληφθῆ πάντα τὰ πρόσφορα καὶ νόμιμα μέτρα ἵνα τὰ ἐν λόγῳ χώματα ἐπιτρῶνται ἀσφαλῶς καὶ οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι, περί τε τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐν λόγῳ ἀντικειμένου ἐπιβλέποντες, ἔχωσι τὰ ἀναγκαῖα προσόντα ἵνα διὰ πλήρους τιμιότητος, ἐπιμελείας καὶ ἀκριβοῦς γνώσεως ἧς ἐντέλλονται ὑπηρεσίας, ἐπιτελέσωσι τὸν κύριον σκοπὸν αὐτῆς, ὅστις ἐστὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν νομίμων δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου.

Συμφώνως δὲ πρὸς τὰς σκέψεις ταύτας συνέταξε τὸ ὑποβαλόμενον νομοσχέδιον, ὅπερ συνιστᾷ εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Βουλῆς καὶ εὔχεται ἵνα ἐπιψηφίσῃ αὐτό.

Ὁ εἰσηγητὴς

Δ. Γ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ.

Π. Κ. ΜΑΝΕΤΑΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν ἐκβολάδων.

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ ἀργυρούχου μολύβδου τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῶν παλαιῶν ἐκβολάδων, ἤτοι τῶν μεταλλούχων χωμάτων τῶν ἐξορυχθέντων παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ εὑρισκομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἴτε μόνα ἐκκαμινεύονται ταῦτα, εἴτε ἀναμιξ μετὰ σκωριῶν ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε οὐσιῶν καὶ καθ' ὁποιανδήποτε ἀναλογίαν, ἐπιβάλλεται φόρος 30 ἐπὶ τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἄρθρον 2. Ἡ καθαρὰ πρόσοδος τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐξαγομένου ἀργυρούχου μολύβδου προσδιορίζεται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὡς πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, τοὺς προέδρους τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύο καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δύο ἀξιωματικοὺς τοῦ μηχανικοῦ, διοριζομένους διὰ Β. Διατάγματος.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς τοῦ ἔτους, ὁσάκις ἡ κυβέρνησις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον.

Διὰ τὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διὰ τὸ 1871 ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐξαχθησομένων μολύβδων, θέλουν λαμβάνεσθαι λόγῳ προκαταβολῆς δραχμαὶ 90 κατὰ τόνον.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ θέλει ἐξακριβώσει τὸ ποσὸν τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀναμιχθεισῶν σκωριῶν καὶ καμινευθεισῶν ἐκβολάδων καὶ προσδιορίσει τὴν ἐκ τῆς ἀναμίξεως ταύτης προελθοῦσαν αὔξησιν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐξαχθέντος μολύβδου, διὰ νὰ ληφθῇ καὶ ἐπὶ ταύτης ὁ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ φόρος.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἀνωτέρω φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Ἄρθρον 5. Ὁ αὐτὸς φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκβολάδων· ἡ καθαρὰ τούτων πρόσοδος προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιεχομένου εἰς αὐτὰς μολύβδου καὶ ἀργύρου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἐπὶ ἐθνικῶν καὶ μοναστηριακῶν γαιῶν κείμεναι ἐκβολάδες θέλουσι διατεθῆ δι' εἰδικοῦ νόμου, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται πᾶσα αὐτῶν χρῆσις, τῶν δὲ ἐπὶ ἐπιδίκων κειμένων ἐκβολάδων ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις,

ἐάν, ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 πληρωμῆς τοῦ φόρου τῶν 30 τοῖς ἑκατὸν, ὁ ποιούμενος χρῆσιν αὐτῶν δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, ὅτι θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκδοθησόμενον εἰδικὸν νόμον.

Ἀθῆναι, 6 Μαρτίου 1871.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Τὰ μέλη

Δ. Γ. Ζέγγελης, Δ. Σαράβας, Δ. Καλλιφρονᾶς, Α. Δ. Αὐγερινὸς, Α. Κ. Μεταξᾶς, Α. Δανόπουλος, Δ. Ν. Κατριβένος, Ι. Δ. Λέκας, Σ. Ἀσανταράκης, Π. Β. Κωνσταντᾶς, Ε. Κεχαγιᾶς, Γ. Σέρβος, Π. Κ. Μανέτας, Σ. Κολιάτσος, Ἰάκ. Πολυλᾶς.»

Τελευταῖον ἐγένετο δεκτὸν εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ'. νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς βελτίωσιν τοῦ λιμένος Πειραιῶς, παρατεθεῖσα διὰ μεταγενεστέρου τοιούτου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1870, παρατείνεται ἐπὶ ἑτέραν δεκαετίαν.»

Ἀνεβλήθη δὲ ἡ πρότασις νόμου περὶ κατασκευῆς κατὰ προτίμησιν τῆς ἐκ Θουρίας εἰς Μιγαλούπολιν ἀγούσης ὁδοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβίνος.
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῆς 8 Μαρτίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2. μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα·

1) Διαφορὰ διαφόρων ἀπομάχων, ἐξαιτουμένων τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ περὶ αὐτῶν ὑποβληθέντος νομοσχεδίου.

2) Ἀναφορὰ Γ. Σιτδάρη, ἐξαιτουμένου ἀποζημίωσιν δι' ἃ ἡ Κυβέρνησις κατέλαβε κτήματά του, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

3) Πρότασις νόμου περὶ κατασκευῆς κατὰ προτίμησιν τῆς ἀπὸ Τριπόλεως μέχρι Σπάρτης ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἥτις, παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν, ἔχει ὡς ἑπεται·

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἡ ἀπὸ τῆς Τριπόλεως μέχρι Σπάρτης ἄγουσα ἐθνικὴ ὁδὸς θέλει κατασκευασθῇ κατὰ προτίμησιν· τὰ διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς προωρισμένα παρὰ τοῦ νόμου χρήματα τῶν ἐπαρχιῶν Μαντινείας καὶ Λακεδαίμονος θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Μαρτίου 1871.

Οἱ βουλευταὶ
Ν. ΒΑΡΒΙΤΖΙΩΤΗΣ.
ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἀκολούθως ὁ πρωθυπουργὸς, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἀπομάχων, συνέστησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπως διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ περισωθῶσιν αἱ ἐπενεχθεῖσαι οἰκονομίαι, ἀπειλούμεναι ἐκ τῶν διαφόρων ἀπαιτήσεων.

Ἕτερος ἐπέτρεπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προβαίνει μὲν εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς, πλὴν ἀπαιτεῖ τὴν ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καταστατικὴν τῶν σωμάτων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, ὅπως ἐργασθῇ μετὰ συνειδήσεως, διότι ἄλλως ἀποβαίνει περιττὴ καὶ ἡ ἐργασία τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ εἶναι μὲν διοικητικὰ πρᾶξις, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ζητεῖ τοιοῦτον σήμερον, διότι οὐδεμία τῶν μέχρι τοῦδε Κυβερνήσεων ἐμερίμνησε σπουδαίως περὶ τοῦ στρατοῦ, ἐν ᾧ οἱ βαθμοὶ, αἱ τιμαὶ καὶ αἱ θέσεις χορηγοῦνται δι' εὔνοιαν καὶ οὐχὶ δι' ἱκανότητα.

Ἐπομένως ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἐπωτερικῶν ἐπὶ τῆς συμβάσεως περὶ ἐκμισθώσεως τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, ἥτις, παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν, ἔχει οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξετάσασα τὸ εἰς αὐτὴν πεμφθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν περὶ ἐπικυρώσεως τῆς εἰς ἐργολαβίαν παραχωρήσεως τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν Κύθνου συμβάσεως, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἐπιτροπή, καίτοι ὁμοψήφως δεχθεῖσα κατ' ἀρχὴν τὸ πρακείμενον Νομοσχέδιον, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην, ἕνεκα ἐλλείψεως αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς νὰ ζητήσῃ τ' ἀπορρέοντα τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἔγγραφα. Κατὰ ταῦτα, εἰς δύο διακεκριμένα μέρη, ἡ σύμβασις, ἧς ζητεῖται ἡ κύρωσις, διαιρεῖται, εἰς τὸ τῆς ὑγιείας καὶ τῆς οἰκονομίας· καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς ἀποφεῦγον τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνῷ ἄλλως ἡ τακτοποίησις τῶν λουτρῶν θέλει καταστήσει ταῦτα προσφορώτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα πρὸς τὸν προωρισμένον σκοπόν, δὲν ἐξητάσθη, ὡς ἔδει, τὸ δὲ δεύτερον ἐξητάσθη μετὰ προσοχῆς, πρακειμένου τὸ δημόσιον ν' ἀπαλλοτριωθῇ τῶν ἐκ τῶν λουτρῶν εἰσοδημάτων. Ἐκ δὲ τῆς ἐξετάσεως ἀπεδείχθη, ὅτι ἐκ τῆς εἰκοσαετοῦς διαχειρίσεως τῶν λουτρῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἐξωμοιώθη τοῦτο ἐπέκεινα τῶν 45,000 δραχμῶν, πρὸς τὰς δαπάνας, ἃς κατέβαλε διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ καταστήματος· πλὴν δὲ τούτου τὰ λουτρά, μὴ διατηρούμενα καὶ ἐπιτηρούμενα ὡς ἔδει, δὲν ἀνταποκρίνοντο πρὸς τὸν σκοπόν των, ἁπλῆ δὲ ἀνάγνωσις τῆς συμβάσεως πείθει πάντα, ὅτι ἐξασφαλίζεται διὰ τῶν ὅρων αὐτῆς τὸ δημόσιον συμφέρον, τοῦτέστιν ἡ πλήρης ἐπισκευὴ τῶν λουτρῶν, καὶ καθίστανται ταῦτα λυσιτελῆ εἰς θεραπείαν τῶν πασχόντων.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ πρόεδρος

Φ. Ι. Φίλων.

Τὰ μέλη

Κ. Κοσσονάκος.
Μ. Ε. Παρίσης.
Κ. Πανάρετος.

Ὁ εἰσηγητὴς

Περ. Μπούτος.»

Ἀναγγελθέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εσόδων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλε διατετυπωμένον τὸ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν μείναν ἐκκρεμὲς 70 ἄρθρον, ὅπερ, ἀναγνωσθέν, ἐγίνετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 70. Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουσι νὰ εἰσπράξωσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθέντα ἔσοδα ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτητά· μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης παραγράφεται τὸ κατὰ τῶν ὀφειλετῶν δικαίωμά των.

Ἡ παραγραφὴ αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1871 καὶ ἐντεῦθεν καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων.»

Ἀκολούθως, ἀρξαμένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς συμπληρωτικῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἀνέβη τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων· ἐλάλησε δὲ κατ' αὐτῆς εἰπών, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἡ Βουλὴ περιέπεσεν εἰς χάος νομοθετικόν, διότι συνέχετε τὰς ἰδέας τῆς προτάσεως καὶ τῆς τροπολογίας. Τροπολογία καλεῖται, προσέθηκεν, ἡ τροποποίησις ἢ μεταβολὴ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου· ἤδη δὲ συζητεῖται τροπολογία, ἀλλὰ πρότασις αὐθυπάρκτος, ἥτις οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν κατ' ἀρχήν, πρέπει τοὐλάχιστον νὰ διατυπωθῇ εἰς ἴδιον νόμον.

Ἀλλ' ὅμως, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ἀποκρούω ἐν τῇ οὐσίᾳ τὴν ἐπιβολὴν πολιτικῆς ἀνικανότητος ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν, ὅσοι καθυστεροῦσι χρέη ἀναγόμενα εἰς τὸ παρελθόν, καὶ δέχομαι αὐτὴν διὰ τοὺς εἰς τὸ μέλλον ὀφειλέτας καὶ τοι οὖσαν μέτρου λίαν αὐστηρόν· διότι δὲν δυνάμεθα νὰ καθιερώσωμεν ποινὰς διὰ τὸ παρελθόν, τοῦ νόμου μὴ δυναμένου νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν δύναμιν· ἄλλως τε ἔπρεπε νὰ καθιερώσωμεν τὴν πολιτικὴν ἀνικανότητα καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, ἐὰν παρεδεχθῶμεν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος διὰ τὰ παρελθόντα χρέη. Τελευτῶν, εἶπεν, ὅτι θέλουσι προκύψει μεγάλαι δυσχέρειαι καὶ ἀνωμαλίαι ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς προτάσεως, διότι πολλαὶ χιλιάδες πολιτῶν θέλουσιν ὑποστῆ τὸ στίγμα τῆς πολιτικῆς ἀνικανότητος.

Ἀντέλαξεν ὁ πρωτείνας, ὅτι ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ εσόδων νομοσχεδίου ἐδέχθη τὴν πρότασιν αὐτοῦ, οὐχὶ ὡς πρότασιν αὐτοτελῆ, ἀλλ' ὡς τροπολογίαν ἢ προσθήκην τοῦ νομοσχεδίου, ὅτι τὴν ποινὴν τῆς πολιτικῆς ἀτιμίας δὲν θέλουσιν ὑποστῆ οἱ φορολογούμενοι πολῖται, ἀλλὰ τὰ-

ξις τις ὀφειλετῶν, ἀποζῶσα καὶ πλουτιζομένη ἐκ τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς καταχρήσεως τῆς δημοσίας περιουσίας, καὶ ὅτι διὰ τῆς προτάσεώς του ἐναι κυρίως ὀφειλέτας ἐκκαθαρισμένων χειρῶν.

Πρὸς τοῦτον ἁπάντων ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶπεν, ὅτι ἡ συζητουμένη πρότασις οὐδόλως σχετίζεται πρὸς τὸν ἐπιψηφισθέντα νόμον τῶν δημοσίων ἐσόδων, καὶ ὅτι ἀντιβαίνει πρὸς τὸ 70 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, στεροῦσα τὸν ὀφειλέτην τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι· προσέθηκε δὲ, περαίνων, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, οὖσα αὐτοτελὴς καὶ ἄσχετος, δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τάξιν, τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι, ἐπιψηφισθείσης κατ' ἀρχὴν τῆς προτάσεως, ἡ Βουλὴ δέον νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πᾶσαν πρότασιν ἀναγομένην εἰς τὸ ἀπαράδεκτον αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆς πολιτικῆς ἀνικανότητος δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα ἐπιτρέπει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιβάλῃ ποινὰς διὰ νόμου· νομοθετοῦντες ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀπομακρυνώμεθα τῆς ἠθικῆς ἰδέας, καθιεροῦντες τὴν ποινὴν τῆς πολιτικῆς ἀνικανότητος ἐπὶ ὀφειλετῶν, οἵτινες κατακρατοῦσι τὴν δημοσίαν περιουσίαν, περιφρονήσαντες τοσούτους νόμους ἐπιεικεῖς καὶ εὐεργετικούς. Ἐπὶ τούτοις ἡ ἰδέα τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος τοῦ συζητουμένου νόμου οὐδαμῶς ἀπαγορεύεται ἐνταῦθα, διότι πρόκειται οὐχὶ περὶ νόμου οὐσιαστικοῦ, ἀλλὰ περὶ τύπου δικονομικοῦ καὶ μέτρου ἐκτελέσεως τῶν εἰσπράξεων. Καταλήγων, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλή, παραδεχθεῖσα διὰ τοῦ νομοσχεδίου σκληροτέρας διατάξεις κατὰ τῶν φοροδιαφευγόντων, ὀφείλει νὰ δείξῃ συμπάθειαν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς τῶν δημοσίων θησαυρῶν, καὶ ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου.

Ἑτέρου παραδεχθέντος τὴν ἰσχὺν τῆς προτάσεως διὰ τὸ μέλλον, ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἡ πρότασις ἐψηφίσθη κατ' ἀρχήν, οἱ δὲ προσβάλλοντες τὸ ἀπαράδεκτον τὴν καταπολεμοῦσι πλαγίως, οὕτω δὲ προσβάλλουσι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ βουλευτοῦ. Ἡ πρότασις, ἀκολουθήσασα, ὡς εἰπεῖν, ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου, διότι σκοπεῖ τὴν εἰσπραξιν τῶν δημοσίων χρεῶν, καὶ ἂν ἐπιψηφισθῇ θέλει ἐτοιμάσει εὐάριστα ἀποτελέσματα.

Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν, περιστραφεῖσαν εἰς τὰ αὐτὰ, παρῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς· παραδέχομαι, εἶπεν, ὅτι ἡ

ἀρχὴ τοῦ νόμου τούτου ἔσται σωτηρία, ἐὰν μελετηθῇ ἐμβριθῶς, καὶ ἐξευρεθῶσι τὰ μέσα τῆς ὠφελίμου ἐφαρμογῆς της. Οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἀνάγονται εἰς διαφόρους κατηγορίας· διάφορα χρέη προῆλθον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀγῶνος ἐξ ἐνοικιάσεων εἰς ἃς κατέφυγον πολλοὶ τῶν ἀγωνιστῶν, ὅπως προσπορίσουν ἑαυτοῖς ἄρτον καὶ στέγην· ἄλλα χρέη προῆλθον ἐπίσης ἐκ τῶν ἀτελῶν νόμων τῆς καταδιώξεως, δι' ὧν οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνεργήσωσιν εἰσπράξεις· ἔπειτα ὁ νόμος περὶ προικοδοτήσεως καὶ αἱ ἐνοικιάσεις τῶν φθαρτῶν κτημάτων ἀρῆκαν οὐκ ὀλίγα καθυστερήματα, διότι πολλαὶ οἰκογένειαι, ἄλλως ἔντιμοι, περιέπεσαν εἰς ἀπορίαν· εἰς δὲ τὰ χρέη ταῦτα προσθετέον καὶ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν πλαστῶν διπλοτύπων καὶ τῆς ἐλαττωματικῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων· τούτου ἕνεκα δὲν δύνασθε νὰ ὑπαγάγητε εἰς μίαν κατηγορίαν τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου· διότι πρέπει νὰ διακρίνητε τοὺς καλῆς ἀπὸ τοὺς κακῆς πίστεως ὀφειλέτας, ὅπερ ἔσται δυσχερές, ἀφοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1861 ἁπλῆ ἔνστασις ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ ἀμφισβητήσιμον ο ονδήποτε χρέος. Ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν, ἠκολούθητεν, εἶναι ἡ στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ἐν τούτοις ἐπιδοκιμάζω αὐτὴν, ἐὰν δύνασθε νὰ τὴν ἐπιβάλητε δικαίως· μεγίστην μάλιστα ἀλήθειαν θέλετε πράξει ἐπιβάλλοντες αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς ἐγγυητάς. Καὶ ἡ τελευταία συνέλευσις ἀπέρριψεν ὁμοίαν πρότασιν ἀφορῶσαν εἰς ὀφειλέτας τοῦ παρελθόντος· ἡ δὲ Βουλὴ πρέπει νὰ μὴ παρτσχῃ διὰ νόμου εἰς τοὺς ἐργολάβους τῶν προσόδων μέσα πολιτικῶν δολοπλοκιῶν. Πρὸς τούτοις ἡ ποινὴ τῆς πολιτικῆς ἀνικανότητος ἔσται ἐπιβλαβὴς καὶ ἴσως δυσχεράνει τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, φέρουσα τὸ χάος εἰς τὴν οἰκονομικὴν νομοθεσίαν.

Προσέθηκε τελευταῖον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν πρότασιν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τα δὲ καθέκαστα νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐπισταμένην ἐρεύναν καὶ μελέτην ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ.

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, κατ' ἣν εἷς μὲν παρεδέχθη τὴν ἐπιβολὴν τῆς πολιτικῆς ἀνικανότητος εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ μέλλοντος, ἕτερος δὲ εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ παρελθόντος μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χρεῶν, ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπιοῦσαν καὶ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'

Τῆς 9 Μαρτίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἐνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

Εἶτα δὲ ἀνεκοινώθησαν·

1. Ἀναφορὰ διαφόρων ὁπλαρχηγῶν Κρητῶν, ἐξαιτουμένων νὰ χορηγηθῇ αὐτοῖς τακτικὴ μηνιαία συνδρομὴ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἥτις παρεπέρθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερ. ὑπουργεῖον.

2. Νομοσχέδιον συμβάσεως μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπίμπη, παρεπεμφθὲν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Ἰωάννη Μπίμπη υἱοὶ καὶ Σα» συνομολογηθεῖσα σύμβασις περὶ διατηρήσεως διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας τακτικῆς γραμμῆς συγκοινωνίας μεταξὺ διαφόρων λιμένων ἐξωτερικῶν καὶ τῶν λιμένων Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

Εἰς τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας καταπλέοντα ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης ἑταιρίας παραχωροῦνται αἱ συνήθεις λιμενικαί, ὑγειονομικαὶ καὶ τελωνειακαὶ ἀτέλειαι καὶ εὐκολίαι. Αἱ δὲ διατάξεις τῆς συμβάσεως, σαφεῖς καὶ ἁπλαῖ, δὲν χρῄζουσιν ἀναπτύξεώς τινος· ἄλλως δὲ εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι ἡ προστιθεμένη διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας ταύτης συγκοινωνία μεταξὺ τῶν λιμένων Πατρῶν καὶ Κερκύρας θέλει μεγάλως εὐκολύνει τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεις τῶν κατοίκων τῶν δύω πόλεων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Μαρτίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν

Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Ἰω. Μπίμπη υἱῶν καὶ Σας» συνομολογηθεῖσα ἀτμοπλοϊκὴ Σύμβασις ἐξ ἄρθρων 10, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Θ. Λεονάρδος Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δυνάμει πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὁ Κύριος Ἀντ. Ῥικάκης δικηγόρος, ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἰωάννης Μπίμπης υἱοὶ καὶ Σα δυνάμει πληρεξουσιότητος αὐτῆς, λαβόντες ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης ἑταιρίας σχέσεις καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία Ἰωάννη Μπίμπη υἱῶν καὶ Σας ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξαιρέσει ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, γραμμὴν συγκοινωνίας, τακτικὴν μὲν μεταξὺ Λιβερπούλ, Παλέρμου, Μεσσήνας, Πατρῶν, Κερκύρας, Ἀγκῶνος, Βενετίας καὶ Τεργέστης δὶς τοῦ μηνός, ἐκτακτον δὲ μεταξὺ Πατρῶν καὶ ἄλλων ἐξωτερικῶν λιμένων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἑταιρία δύναται νὰ προσθέτῃ καὶ ἀφαιρῇ ἕνα ἢ πλείονας ἐξωτερικοὺς λιμένας, ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως πάσης τοιαύτης μεταβολῆς.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Κερκύρας, ὡς καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀπ' αὐτῶν ἀναχωρήσεως κανονίζονται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας, ἥτις ὅμως ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως τὰ ταχυδρομεῖα Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, ἐκτελοῦντα τὴν ἣν διὰ τῆς παρούσης ἀναδέχονται συγκοινωνίαν, ἀπολαμβάνουσι, καταπλέοντα ἐν τοῖς λιμέσι Πατρῶν καὶ Κερκύρας, πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ καὶ λιμενικοῦ δικαιώματος, ὡς καὶ διαμεταξομιστικοῦ καὶ τελωνειακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων, τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπο-

τραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν καὶ προσδιωρίσθησαν, ἥτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, μήτε τέλος νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, κωλυσιπλοΐαν, παρεμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀτέλειαι παραχωροῦνται καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου ε. ε., ἀφ' ἧς δηλαδὴ ἤρχισαν τὰ ἀτμόπλοια τῆς εἰρημένης ἑταιρίας νὰ καταπλέωσιν εἰς τοὺς λιμένας Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς λιμένας Πατρῶν καὶ Κερκύρας, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἥ τε εἰσαγωγὴ ἢ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ, ἢ ἡ ἔξοδος εἶναι συγχεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τὰς τελωνιακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἔχει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας, τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλα ξένα ἀτμόπλοια τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐργασίαις αὐτῶν, ὅπως γίνηται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ἡ εἰρημένη ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἢ μετ' ἄλλης ξένης ἑταιρίας, ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, σύμβασιν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῶσι μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγὴ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἄνευ διακρίσεως τῆς προελεύσεως αὐτῶν ἐσωτερικῆς τε καὶ ἐξωτερικῆς, συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε, ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τοῦ λιμένος Πατρῶν καὶ Κερκύρας ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστικοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοίων δυναμένων νὰ συμπλησιάζωσιν ἵνα ἐναργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιστάσει τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας ἄνευ πληρωμῆς τινος διαμετακομιστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν,

α.) Νὰ μεταχομίζῃ δωρεὰν τοὺς περιέχοντας παντὸς εἴδους ἀλληλογραφίαν φακέλλους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια εἴτε ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομείου Πατρῶν πρὸς τὸ τῆς Κερκύρας καὶ τ' ἀνάπαλιν, εἴτε ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ταχυδρομείων τούτων πρὸς τὰ ξένα ταχυδρομεῖα καὶ τὰ Ἑλληνικὰ προξενεῖα, τὰ ἐδρεύοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τ' ἀνάπαλιν, τῶν φακέλλων τούτων παραδιδομένων, ἐννοεῖται, εἰς τὸν ὅρον των ἄμα τῇ εἰσόδῳ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν λιμένα.

β.) Νὰ μεταχομίζῃ δωρεὰν χρήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προερχόμενα καὶ διευθυνόμενα, εἴτε εἰς τοὺς λιμένας Πατρῶν καὶ Κερκύρας, εἴτε εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων. Τὸ βάρος τῶν δωρεὰν μεταχομιζομένων τούτων ἀντικειμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο τόνους δι' ἕκαστον ταξίδιον.

γ.) Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων νὰ παραχωρῇ δωρεὰν θέσεις ἐπιβατῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς διατροφῆς, καὶ' ἔτος τεσσαράκοντα μὲν α. καὶ β'. τάξεως μεταξὺ τῶν λιμένων Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ εἴκοσι ἀ. τάξεως μεταξὺ τῶν λιμένων τούτων καὶ τῶν ξένων, εἰς οὓς προσεγγίζουσι τὰ ἀτμόπλοια.

Ἄρθρ. 8. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται εἰς Πατρὰς καὶ Κέρκυραν, νὰ δέχωνται γράμματα ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 9. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως. Λῆξάσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε γείνει ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 10. Ἡ παροῦσα Σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως αὐτῆς, ἐπικυρωθήσεται παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῆς Διευθύνσεως

τῆς μνησθείσης ἐτειρίας, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται ἐν Ἀθήναις, ἐντὸς ἑνὸς μηνός, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν· οὕτως ἡ σύμβασις τεθήσεται ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ Φεβρουαρίου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ.

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

(Τ. Σ.) Α. ΡΙΚΑΚΗΣ. »

Ἑπομένως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β'. μὲν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς·

Εἰς ἀ. δὲ,

1. Τὸ περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν.

2. Τὸ περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν.

3. Τὸ περὶ τακτοποιήσεως τῶν εἰς τὰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων χρεῶν τοῦ δημοσίου.

4. Τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐπιτηδευμάτων.

5. Τὸ περὶ ἐκμισθώσεως τῶν λουτρῶν τῆς Κύθνου· καὶ

6. Τὸ περὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν, λιμνῶν καὶ τελμάτων.

Ἀναγγελθέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων νομοσχεδίου, ἀνέβη τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός. Ἐπικρατεῖ, εἶπε, παρὰ πολλοῖς ἡ ἰδέα, ὅτι πολλοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον· θεωρῶ τὴν ἰδέαν ταύτην ὑπερβολικήν· ἀληθεύει ὅμως, ὅτι δυσκόλως καταβάλλουσι τοὺς φόρους των οὐχὶ ἐκ δυστροπίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν ταμιῶν, οἵτινες δὲν ἀπαιτοῦσιν αὐτούς. Ἡ Βουλή, θεωροῦσα τὸν φόρον ὑποχρέωσιν ἱεράν, ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῶν φορολογουμένων καὶ οὐχὶ κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, οἵτινες ἐκτελοῦσι μὲ τὸ δημόσιον πρᾶξιν ἐμπορικὴν καὶ ἑπομένως ὑφίστανται πάσας τὰς περιπετείας τοῦ ἐμπορίου.

Νομίζω καλὸν διὰ τοῦτο, ἠκολούθησεν, οἱ ὑπάλληλοι, καὶ οἱ πολιτευόμενοι, οἱ μὴ ἀποτίοντες τοὺς φόρους των, νὰ τιμωρῶνται, ἀφαιρούμενοι τὴν θέσιν των· ἀλλ' ἡ διάταξις, δι' ἧς θέλει κανονισθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, πρέπει νὰ ἀφορᾷ εἰς τὸ μέλλον

καὶ νὰ μὴ ἔχῃ ἀναδρομικὴν δύναμιν. Τὰ παλαιὰ ὅμως χρέη, ἐκκαθαριζόμενα, θέλουσιν ὑπαχθῇ εἰς τὸ μέτρον τῆς πολιτικῆς ἀνικανότητος.

Προσέθηκε δὲ, καταλήγων, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, οὖσα αὐτοτελής, πρέπει νὰ συζητηθῇ ὡς εἰδικὸς νόμος καὶ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου. Δύναται, εἶπε, νὰ ἀναγνωσθῇ σήμερον εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν εἰς γ'. Ἐπὶ τέλους ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ ὑπεσχέθη ἐν ὀνόματι τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν καὶ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ἂν ἡ Βουλὴ ἀποδεχθῇ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος πρότασιν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς τροπολογίας αὐτοῦ.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ ποινὴ τῆς πολιτικῆς ἀνικανότητος πρέπει νὰ καθιερωθῇ οὐχὶ κατὰ τῶν ἀπόρων, ἀλλὰ κατὰ τῶν κακῆς πίστεως ὀφειλετῶν, ἀλλ' ὅτι ἡ τροπολογία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐξαιρεῖ τοῦ μέτρου τούτου τοὺς ἐνοικιαστάς, οἵτινες, παρορῶντες τοὺς νόμους, κατακρατοῦσι τὴν δημοσίαν περιουσίαν.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν ὁ πρόεδρος, παραχωρήσας τὴν ἕδραν του εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, ἀνέβη τὸ βῆμα· ἐπέφερε δὲ, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος ἐπεψηφίσθη κατ' ἀρχὴν ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ Σαββάτου, οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐγερθείσης ἐναντίον αὐτῆς. Ὥστε τὸ προεδρεῖον δὲν εὑρέθη εἰς ἀμηχανίαν, ὡς τινες διατείνονται· ἤδη, ἠκολούθησε, πρόκειται περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν ἄρθρων τῆς προτάσεως. Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον, καθότον οἱ ἀρνούμενοι τοὺς φόρους ἀρνοῦνται τὴν ὕπαρξιν τῆς πολιτείας· ἀτυχῶς δὲ εἰς πολλὰς ἐπαρχίας κατ' ἔτος αὐξάνουσι τὰ καθυστεροῦντα, ὥστε τὸ ἔθνος περιίσταται ὀσημέραι εἰς κρίσιμον σημεῖον, ὅπερ πρέπει νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἀντιπροσωπείας. Περαίνων, ἀπεδέξατο τὴν τροπολογίαν καὶ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θεωρήσας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δεσμεύεται ἐκ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ δύναται νὰ ἀποχωρίσῃ τὴν πρότασιν ἀπὸ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων νομοσχεδίου, ὅπως τὴν μεταβάλῃ εἰς ἰδιαίτερον νόμον.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ προέδρου πάλιν καταλαβόντος τὴν θέσιν του, ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου, ἔχουσαν οὕτω· «Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων ἡ περὶ ἀνικανότητος κτλ.

τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Χατζίσκου διὰ νὰ συζητηθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ὡς ἰδιαίτερος νόμος.»

Ἐπίσης παραδέχθη νὰ θεωρηθῇ ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως ἐν τῇ παρούσῃ συνεδριάσει ὡς Β'. ἀνάγνωσις αὐτῆς, καὶ νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς αὔριον εἰς γ'. συζήτησιν.

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 72 ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων νομοσχεδίου κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχον ὡς ἑξῆς· «Ἄρθρον 72. Ἀκυροῦνται πᾶσαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καὶ ἰδίως τὰ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1835, 14 Ἰουνίου 1837, 20 Ἰουλίου 1838 καὶ 1 Μαρτίου 1838 Β Διατάγματα, καὶ ὁ ἀπὸ 7 Μαΐου 1855 νόμος.»

Ἀκολούθως, ἀρξαμένης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου, ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐλέλησε κατὰ τῆς ἀρχῆς. Ἡ ἑταιρία, εἶπε, δαπανήτασα μόλις περὶ τὰς 900 χιλιάδας δραχμῶν, εἰσπράττει περὶ τὰς 365 χιλιάδας κατ' ἔτος· ὥστε ἤδη ἀπαιτεῖ νέας παραχωρήσεις οὐχὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῆς, οὐδόλως κινδυνευούσης, ἀλλ' ἐπὶ κερδοσκοπίᾳ. Ὁ δῆμος Πειραιῶς δικαιοῦται νὰ τύχῃ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν καταληφθεῖσαν δημοτικὴν πλατεῖαν· διότι, ὅτε ἐπὶ Βούλγαρη μετενέχθη, τῇ συγκαταθέσει τῆς ἑταιρίας, ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς ἐκ τοῦ λιμένος Ζέας, ὁ δῆμος οὐδεμίαν ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν ἐκτὸς τῆς ἰσοπεδώσεως δημοτικῆς τινος ὁδοῦ· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἐν Ἀθήναις σταθμὸν ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς ἐπ' εὐκολίᾳ τῆς πόλεως καὶ χάριν τοῦ Θησείου, τοῦ ὁποίου τὴν θέαν θέλει παραβλάψει ἡ ἀνέγερσις τοῦ μονίμου σταθμοῦ· ἄλλως δὲ ἡ ἑταιρία δύναται νὰ ἀνεγείρῃ τὸν σταθμὸν κατὰ βούλησιν ἐπὶ πέντε διαφόρων θέσεων· ὥστε αἱ περὶ ὑπερογκων ἀποζημιώσεων αἰτιάσεις αὐτῆς οὐδεμίαν ἔχουσιν ὑπόστασιν.

Ἀντέλεξεν ἕτερος πρωην πρωθυπουργὸς, ὅτι ἡ συζητουμένη σύμβασις εἶναι ἔργον δύο κυβερνήσεων, αἵτινες ἠθέλησαν νὰ σώσωσι τὴν ἑταιρίαν ἐκ τῆς χρεωκοπίας, ἣν παρεσκεύασαν αὐτῇ παράλογοι καὶ ἄδικοι ἀπαιτήσεις· ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ προλαλήσαντός εἰσιν ἀνακριβεῖς, διότι 60 χιλ. δραχ. κατὰ χιλιόμετρον δὲν ἐπαρκοῦσιν, ὅταν αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ διέρχωνται ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους, ἀπαιτοῦντος ὀρύγματα καὶ ἐπιχωματώσεις καὶ ὅτι ὁ δῆμος Πειραιῶς ἀπαιτεῖ ὑπέρογκον ἀποζημίωσιν 500 χιλιάδας δραχμῶν οὐχὶ διὰ πλατεῖαν κα-

ταστραφεῖσαν, ἀλλὰ διὰ τέλμα ἀποξηρανθέν, τὸ ὁποῖον μάλιστα ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον· ἀπέναντι, ἠκολούθησε, τοσούτων ἀπαιτήσεων ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισε καθῆκον αὐτῆς νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ νέων παραχωρήσεων τὴν ἑταιρίαν, ὅπως τὴν περισώσῃ ἐκ βεβαίας καταστροφῆς καὶ προσελκύσῃ νέα ἐξωθεν κεφάλαια ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας, ἣν στερεῖται ἐπὶ τοσοῦτον ἡ Ἑλλάς· ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις δὲν προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς νέας συμβάσεως ἀπερισκέπτως. Τὸ ὑπουργεῖο-Βούλγαρη εἶχεν ὑποσχεθῇ τῇ ἑταιρίᾳ, ὅτι οὐδεμίαν ἤθελεν ὑποστῇ ζημίαν ἐκ τῆς μεταφορᾶς τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐκ τοῦ λιμένος Ζέας εἰς τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου, βασισθὲν εἰς τὰς παρακλήσεις καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν κατοίκων καὶ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Πειραιῶς. Ὁ νομομαθὴς Πέτρος Παπαρρηγόπουλος, ὃν συνεβουλεύθη ἡ Κυβέρνησις, ἀπεφάνθη κατὰ τῶν ἀξιώσεων τοῦ δήμου Πειραιῶς· τὸ δὲ Ἐρετεῖον ἐδικαίωσε τὴν γνώμην αὐτοῦ δι' ἀποφάσεώς του· ὥστε τὸ δημόσιον ἐκ τῆς συμβάσεως οὐδόλως θὰ ζημιωθῇ.

Εἶπε τελευταῖον, ὅτι ἡ πρώην κυβέρνησις παρέσχε τῇ ἑταιρίᾳ δεκαετῆ προθεσμίαν, ἀλλ ἡ παροῦσα κατέστησε τὸν προσωρινὸν σταθμὸν διαρκῆ· δὲν βλέπει δὲ εἰς τοῦτο οὐδὲν ἄτοπον, παρακαλεῖ μόνον αὐτὴν νὰ συστήσῃ τῇ ἑταιρίᾳ προσοχὴν καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς θέας τοῦ Θησείου.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Μιχ. Ε. Παρίσης.

Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐν τῷ παρόντι τόμῳ περιεχομένων.

Σελ.

Πρακτικὸν ἐνάρξεως τῆς Συνόδου καὶ ἀναγόρευσις προσωρινοῦ προεδρείου 3

Β. Διάταγμα περὶ ἐνάρξεως τῆς Συνόδου 4

Συνεδρίασις Α'. τῆς 11 Δεκεμβρίου 1870.

Προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Βουλῆς. 5

Συνεδρίασις Β'. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1870.

Ἐκλογὴ Κ. Λομβάρδου ὡς ὁριστικοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ εὐχαριστήριος αὐτοῦ προσφώνησις 6

Συνεδρίασις Γ'. τῆς 18 Δεκεμβρίου 1870.

Ἐκλογὴ ἀντιπροέδρων Δ. Τσιριμώκου, Σ. Α. Νοταρᾶ καὶ Δ. Τσαμοπούλου· ἐπίσης Γραμματέων Κ. Κοσσονάκου, Μ. Ε. Παρίση, Ἀγγ. Μαντζαβίνου καὶ Π. Μπούτου· κλήρωσις εἰς τὰ τμήματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Οἰτύλου καὶ Σπετσῶν. 8

Συνεδρίασις Δ'. τῆς 21 Δεκεμβρίου 1870.

Ἀγόρευσις πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς πορείας τῆς Κυβερνήσεως. 9

Ἐπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος Δ. Χατζίσκου περὶ τοῦ ἐν Δηλίῳ στυγεροῦ δράματος καὶ περὶ τῆς παραιτήσεως τῶν δύω προηγηθεισῶν Κυβερνήσεων. 10

Ὑποβολὴ νομοσχεδίων τε καὶ ἐκθέσεων, α.) περὶ συστάσεως ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς καὶ β'.) περὶ ἀναπλη-

Σελ.

ρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 23,418 πρὸς ἀγορὰν γαιανθράκων. 11

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν..... 15

Προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀναπτυχθήσεται ἡ ἀνωτέρω ἐπερώτησις τοῦ Δ. Χατζίσκου..... 16

Ἐκλογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένων ἐπιτροπῶν. 17

Συνεδρίασις Ε'. τῆς 23 Δεκεμβρίου 1870.

Πρότασις περὶ τυπώσεως 1,000 ἀντιτύπων τῆς στενογραφικῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς καὶ συναίνεσις τοῦ Σώματος· πρότασις περὶ καταθέσεως τῶν περὶ Δηλίου διπλωματικῶν ἐγγράφων· ὑποβολὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας;..... 19

Ἐπίσης ὑποβολὴ νομοσχεδίων τε καὶ ἐκθέσεων, α) περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς, ... 33

β) Περὶ αὐθαιρέτων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἐπισκοπικῶν κτλ. γαιῶν. 48

γ) Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου..... 54

δ) Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870. «Διατήρησις καταδίκων»..... 56

ε) Ἐπίσης ἐκ δραχ. 216,225 ἐπὶ τῆς αὐτῆς χρήσεως. 58

ς) Περὶ ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1870 ἐκ δραχμῶν 426,273 60

ζ) Περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 271,000 τῆς αὐτῆς χρήσεως 63

η) Ἐπίσης περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1869 ἐκ δραχμῶν 350,000· .....

θ) Ἐπίσης ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 223,500 τῆς αὐτῆς χρήσεως. 67

ι) Περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασίδος δόσεως..... 69

Ἀναφορὰ Ν. Δάσκα, ἐξαιτουμένου σύνταξιν, καὶ περὶ ἐπιβληθείσης φορολογίας εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Καλαμῶν ἰδιοκτήτας 70

Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν καὶ ἀνακήρυξις Γ. Κούτση..... 71

Σελ.

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἰακ. Πολυλᾶ, καὶ πρώτη συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 23,418 πρὸς ἀγορὰν γαιανθράκων 72

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν βουλευτὴν Α. Καρδαρᾶν. 73

Συνεδρίασις Ϛ'. τῆς 28 Δεκεμβρίου 1870.

Προσφώνησις τοῦ προεδρείου πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἀντιφώνησις αὐτοῦ· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως, α) ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου 74

β) Νομοσχεδίου τε καὶ ἐκθέσεως περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 77

Χορήγησις ἀδείας καὶ αἴτησις στατιστικῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν τῶν αὐθαιρέτως γενομένων φυτειῶν. 90

Δευτέρα συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐξ 23,418 δραχμῶν 91

Πρότασις περὶ προσδιορισμοῦ ῥητῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος διὰ τὰς ἐπερωτήσεις, καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς..... 93

Συνεδρίασις Ζ'. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1870.

Κλήρωσις μεγάλης πρεσβεύσεως πρὸς τὰς ΑΑ. ΜΜ. ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ νέου ἔτους· ἐπερώτησις περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ σώματος τῶν Σκαπανέων καὶ περὶ ἀγορᾶς ὅπλων· ἑτέρα περὶ τοῦ ἀστυκοῦ κώδικος. 93

Ὑπόμνησις τοῦ περὶ κληροδοτημάτων νομοσχεδίου καὶ αἴτησις καταλόγου τῶν ὑποτρόφων· ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ καὶ παραπομπὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως 23,418 δραχμῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπήν. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου 94

Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀνακήρυξις Μ. Καπετανάκου· πρώτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασίδος δόσεως· καταργησις τῆς παρὰ τῇ Βουλῇ θέσεως λογιστοῦ καὶ ἄδεια τῆς προσθήκης γραφέων 96

Συνεδρίασις Η'. τῆς 8 Ἰανουαρίου 1871.

Ἀνακοίνωσις τῆς ἀποδιώσεως τοῦ βουλευτοῦ Ξηροχωρίου Ἀθ. Πετσάλη· ὁρκωμοσία τῶν βουλευτῶν Γ. Γκούτση καὶ Μ. Καπετανάκου, καὶ πρωτόκολλα ὁρκωμοσίας.... 97

Σελ.

Ἀνάκλησις τῆς παραιτήσεως Ἰακ. Πολυλᾶ· προσφώνησις τῆς μεγάλης πρεσβεύσεως καὶ ἀντιρώνησις τοῦ Βασιλέως· πρότασις περὶ προσθήκης 4 ἐργατῶν ἐν τῷ ἐθν. τυπογραφείῳ καὶ αὐξήσεως τῶν ἐκτυπουμένων ἀντιτύπων τοῦ στενογραφικοῦ φύλλου. 98

Παραδοχὴ τῆς προτάσεως καὶ ἀνάγνωσις ἀναφορῶν Α. Γούδα καὶ Δριβοπούλου· ὑπόμνησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν βλαχοποιμένων καὶ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως Δ. Χατζίσκου περὶ τοῦ ἐν Δηλίῳ δράματος κτλ. 99

Κατάθεσις ἐγγράφων ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς ὅπως τυπωθῶσι 102

Συνεδρίασις Θ΄. τῆς 11 Ἰανουαρίου 1871.

Ἐξηγήσεις περὶ τῆς τυπώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη 103

Ἀναβολὴ τῆς ἐπερωτήσεως· ἀνάγνωσις ἀναφορῶν, α) τῶν κατοίκων Τριφυλίας καὶ β) δύω νέων στενογράφων, καὶ ἐξηγήσεις περὶ τυπώσεως τῶν στενογραφημάτων 106

Σύστασις ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὑπαρχόντων στενογράφων· εἰσαγωγὴ 4 προτάσεων νόμου, α) περὶ παιδείας καὶ κληροδοτημάτων 107

β) Περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ φυτειῶν..... 182

Συζήτησις ἐπ' αὐτῆς. 185

Συνεδρίασις Ι΄. τῆς 12 Ἰανουαρίου 1871.

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τακτικῆς προσελεύσεως τῶν κ.κ. βουλευτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις· διόρθωσις τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν καὶ προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συζητηθήσονται τὰ περὶ Δηλίου· νέα εἰσαγωγὴ προτάσεων νόμου, α) περὶ κατασκευῆς ναυστάθμου· β) περὶ συντάξεως τῶν πυροληπτῶν καὶ γ) περὶ χορηγίας ἐθν. γῆς εἰς τοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνα διαπρέψαντας ναυτικούς· ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς προτάσεως περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς τῆς ἀπὸ Πέλλης μέχρις Ἀταλάντης ὁδοῦ· *δευτέρα* ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐθνικ. ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως, προπολογία ἐπ' αὐτοῦ καὶ παραδοχή..... 187

Πρώτη συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν· ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ προσεχοῦς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ληστείας..... 188

Σελ.

Συνεδρίασις ΙΑ΄. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1871.

Διόρθωσις τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν· ὑποβολή, α) σημειώσεως τῆς εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς φυτειῶν κτλ. 189

β) Νομοσχεδίου μετὰ σχετικῶν ἐγγράφων περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 290,000 πρὸς βοήθειαν τῆς χήρας Λόϋδ 191

Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων Παρνασσίδος δόσεως..... 193

Παραδοχὴ αὐτοῦ ὡς ἐπροπολογήθη· *Δευτέρα* συζήτησις τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν νομοσχεδίου 194

Συνεδρίασις ΙΒ΄. τῆς 14 Ἰανουαρίου 1871.

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τῆς γεννησομένης συζητήσεως ἐπὶ τῶν Δηλιακῶν· ὑποβολὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρων ὑπὲρ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ΡΒ΄. νόμου· ἐπερώτησις περὶ γενομένων δικαστικῶν διορισμῶν. 196

Ἀπάντησις ἐπ' αὐτῆς· ὡσαύτως ἀπάντησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν σταλέντων εἰς Εὐρώπην ἀξιωματικῶν πρὸς ἀγορὰν ὅπλων· σύστασις περὶ νομίμου συντάξεως τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου. 197

Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν 198

Συνεδρίασις ΙΓ΄ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1871.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου περὶ τῶν ἐν Δηλίῳ συμβάντων 199

Ἀπόρριψις τῆς προταθείσης ἀναβολῆς καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας 200

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως..... 203

Περαίωσις αὐτῆς..... 205

Συνεδρίασις ΙΔ΄. τῆς 16 Ἰανουαρίου 1871.

Προσδιορισμὸς τῆς τῶν συνεδριάσεων ὥρας· σύστασις ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων· ἐπερώτησις

Σελ.

περὶ τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατοίκους Τριπόλεως, κατηγορουμένους, καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ· εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἐνόρκων δικαστῶν, καὶ αἴτησις περὶ καταθέσεως τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τούτου.. 206

Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν.. 208

Παραδοχὴ τοῦ 1 ἄρθρου ὡς ἐτροποποιήθη..... 211

Συνεδρίασις ΙΕ'. τῆς 18 Ἰανουαρίου 1871.

Ἐξήγησις ὑπουργοῦ περὶ ἐκμεμισθομένων ἐμφυτεύσεων τῶν διαλελυμένων μονῶν· εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συγχωνεύσεως τῶν νόμων ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΙΙ'. περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀκινήτων ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὰ βαρῶν 212

Ἀνάγνωσις δύω ἀναφορῶν· σύστασις α) περὶ γνωμοδοτήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς χήρας Λοῦδ, καὶ β) περὶ παραπομπῆς εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τοῦ περὶ βλαχοποιημένων νομοσχεδίου· ἐξηκολούθησις τῆς Γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν νομοσχεδίου .. 269

Παραδοχὴ τοῦ 2 ἄρθρου καὶ ἐπιφύλαξις τῆς διατυπώσεως αὐτοῦ· ἐπιψήφισις τοῦ 3 ἄρθρου καὶ τροπολογία ἐπὶ τοῦ 4 271

Συνεδρίασις ΙΣ'. τῆς 19 Ἰανουαρίου 1871.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς. 272

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Ν. Γκιτάκου καὶ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν γενομένων νομίμων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν. 277

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς. 279

Παραδοχὴ τοῦ 4 ἄρθρου. 281

Παραδοχὴ τοῦ ἀναβληθέντος 2 ἄρθρου καὶ ὑποβολὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων τε καὶ ἐκθέσεων, α) περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσόδων..... 282

β) Περὶ χορηγίας ἐκτάκτων [πιστώσεων δι' ἐπισκευὴν

Σελ.

τῆς Ἀμφιτρίτης 306

γ) Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 324, 241:43 308

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας..... 309

Συνεδρίασις ΙΖ'. τῆς 21 Ἰανουαρίου 1871.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν Λιεύρη καὶ Ζώτου..... 315

Ἐπερώτησις περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων ἐπὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων καὶ προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ ὑπουργείου Δεληγεώργη..... 316

Συνεδρίασις ΙΗ'. τῆς 22 Ἰανουαρίου 1871.

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς δημοδιδασκάλων καὶ ἐξακολούθησις ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπερωτήσεως..... 320

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπερωτήσεως καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας.. 323

Συνεδρίασις ΙΘ'. τῆς 23 Ἰανουαρίου 1871.

Ὑποβολὴ νομοσχεδίου τε καὶ ἐκθέσεως περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 100,060 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς χρήσεως 1870 326

Ὑποβολὴ τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας· σύστασις περὶ ὑποβολῆς νόμου προνομίων ὑπὲρ τῶν ἐφευρετῶν· ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθν. γαιῶν νομοσχεδίου.. 330

Συνεδρίασις Κ'. τῆς 25 Ἰανουαρίου 1871.

Παρατηρήσεις βουλευτοῦ τινος περὶ ἐσφαλμένης τυπώσεως τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Στεναγραφ. ἐφημερίδι, καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τούτου 333

Αἴτησις συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἔλεγχον τῶν βιβλίων τοῦ γεν. λογιστηρίου καὶ ἐπιφύλαξις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Αἰγίου περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων, καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς· ἔναρξις α) συζητήσεως τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου 334

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθν. γῆς νομοσχεδίου· χορήγησις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν

Σελ.

ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν ὀλαχοποιμένων· ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν..... 335

Συνεδρίασις ΚΑ'. τῆς 26 Ἰανουαρίου 1871.

Διόρθωσις ἐπὶ τῶν στενογραφημάτων τῆς 21 Ἰανουαρίου, καὶ προσδιορισμὸς τῆς ὥρας τῆς ἐκτυπώσεως τῶν στενογραφημάτων· ὑποβολὴ προτάσεως, α) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τῶν πρώην χωροφυλάκων τῆς Ἑπτανήσου· β) Ὁμοίως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς..... 341

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας· ἀναβολὴ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων συνεπείᾳ καταθέσεως ἐγγράφων κτλ. *δευτέρα συζήτησις* τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου..... 344

Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθν. γῆς· ἐπίσης τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 170.000 πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἀμφιτρίτης· ἀνακοίνωσις ἀντιγράφου ἐπιστολῆς τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας ἀνθ' ἑτέρας, ἐσφαλμένως δημοσιευθείσης, περὶ τῶν Δηλιακῶν· σύστασις περὶ ταχυτέρας ἐπεξεργασίας τῶν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν..... 346

Ἀπόφασις περὶ τυπώσεως κλπ. τῆς προτάσεως νόμου περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως..... 347

Συνεδρίασις ΚΒ'. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1871.

Σύστασις πρὸς διεύθυνσιν τοῦ χειμάρρου Δαφνῶνος κλτ. καὶ εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περὶ κατασκευῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Μεγαλόπολιν..... 347

Ὁμοία πίστωσις ὑπὲρ τῶν πεδιάδων Μαντινείας καὶ Φθιώτιδος· ὑποβολὴ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας· σύστασις πρὸς εἰσαγωγὴν νόμου περὶ διαθέσεως τῶν κληροδοτημάτων..... 348

Ὑποβολὴ νομοσχεδίου τε καὶ ἐκθέσεως περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἐνόβιων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου..... 349

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς· ὡσαύτως τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100,000 δρ. διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς Ἀμφιτρίτης..... 363

Σελ.

Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας..... 364

Συνεδρίασις ΚΓ'. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1871.

Παραπομπὴ τῆς περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου εἰς τὴν ἐπιτροπήν· ὑποβολὴ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου περὶ τοῦ τελεσθησομένου μνημοσύνου· ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ καταργήσεως τοῦ σώματος τῶν ἐπιτάκτων τοῦ ναυτικοῦ, ἀπονεμηθέντων παρανόμως βαθμῶν κτλ..... 368

Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ φυτειῶν. 371

Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας..... 378

Συνεδρίασις ΚΔ'. τῆς 29 Ἰανουαρίου 1871.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας· ἀνάγνωσις καὶ παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς περὶ προικοδοτήσεως ἀναφορᾶς τῆς χήρας Ὀρλάνδου· ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου..... 382

Συνεδρίασις ΚΕ'. τῆς 1 Φεβρουαρίου 1871.

Αἴτησις περὶ ἀδείας ἀπουσίας καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς· ἀναβολὴ τῆς περὶ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου ἐπερωτήσεως· ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ λῃστείας νομοσχεδίου..... 386

Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ προσόντων τῶν ψήφων ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου..... 394

Συνεδρίασις ΚΣΤ'. τῆς 3 Φεβρουαρίου 1871.

Ἀναγγελία διορισμοῦ τοῦ μὲν Λ. Σμολένσκη ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ δὲ Ἀθ. Πετιμεζᾶ τῆς Παιδείας κλπ. ὑποβολὴ α) Νομοσχεδίου περὶ προσθέτων ἄρθρων εἰς τὴν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου σύμβασιν· β) τροπολογίας ἐπὶ τοῦ περὶ λῃστείας νομοσχεδίου· γ) ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων..... 396

δ' ἀναφορᾶς ὑποδικηγόρων Κεφαλληνίας, αἰτουμένων παρί-

Σελ.

τασθαι ὡς τοιούτων καὶ ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ, καὶ ε) ὁμοίας τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐλεήμονος ἑταιρίας περὶ παραχωρήσεως γῆς ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα τῶν Ἀσωμάτων Μονῆς· ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων ἐπερωτήσεως· ἐξακολούθησις τῆς γ΄. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ καταδειώξεως τῆς λῃστείας νομοσχεδίου 406

Συνεδρίασις ΚΖ΄. τῆς 9 Φεβρουαρίου 1871.

Ὑποβολὴ α) ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. 410

β) Νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῶν γενομένων ὑποτροφιῶν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων· ἐπερώτησις περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ προκατόχου ὑπουργοῦ τῆς παιδείας γενομένων ὑποτροφιῶν 413

Ὑποβολὴ νομοσχεδίων, α) περὶ ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσ. ὑπαλλήλων, β) περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, γ) ὁμοίως τῶν ζώων καὶ μελισσίων, δ) περὶ χορηγίας πιστώσεων τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε.ε, ε) περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1871, καὶ ς) ὁμοίως τῶν ἐξόδων.. 416

Ἐπερώτησις περὶ φονικῶν καὶ ὑποδίκων..... 430

Ὑπόμνησις τῆς περὶ τῶν αἰτίων τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργ. Ζαΐμη ἐπερωτήσεως καὶ προσδιορισμὸς πρὸς συζήτησιν αὐτῆς μετὰ τὸ περὶ λῃστείας· ἐξακολούθησις τῆς γ΄. συζητήσεως τοῦ περὶ λῃστείας νομοσχεδίου..... 431

Ὑποβολὴ νομοσχεδίων, 1) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 66 τῆς ποιν. διατιμήσεως, καὶ 2) περὶ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν κλητήρων κλπ.. 436

Συνεδρίασις ΚΗ΄. τῆς 10 Φεβρουαρίου 1871.

Αἴτησις Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ Γ. Ἀγγελοπούλου περὶ μετακομιδῆς τῶν λειψάνων Γρηγορίου τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὑποβολὴ νομοσχεδίων 1) περὶ καταργήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΦΛΣ΄. νόμου χορηγουμένων ἐπιμισθίων, 2) ὁμοίως ὑπὸ τοῦ ΦΝ΄. νόμου καὶ 3) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συνενώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ στρατοῦ νόμου 442

Ἐξακολούθησις τῆς γ΄. συζητήσεως τοῦ περὶ λῃστείας νομοσχεδίου 444

Σελ.

Συνεδρίασις ΚΘ΄. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1871.

Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶς ἀπαγορευομένων γάμων 450

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Δ. Μαρκίδου περὶ ὑπαγωγῆς καὶ αὐτοῦ εἰς τὸν περὶ ἐθνικ. ἐλαιοδένδρων Παρνασίδος νόμον· συζήτησις περὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερ. διατάξεως· ἐξακολούθησις τῆς γ΄. συζητήσεως τοῦ περὶ λῃστείας νόμου. 451

Συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ λαυριακῶν μεταλλείων ἐπερωτήσεως 452

Παραδοχὴ τοῦ κατεπείγοντος τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου νομοσχεδίου· ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ τῶν λόγων τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη ἐπερωτήσεως· τρίτη συζήτησις τοῦ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς νομοσχεδίου 454

Συνεδρίασις Λ΄. τῆς 18 Φεβρουαρίου 1871.

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας· ἀναφορὰ Κρητῶν περὶ χρημ. περιθάλψεως· ὑποβολὴ καὶ παραδοχὴ διὰ ἀ. φορὰν τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Σταυροπούλου συμβάσεως· τρίτη συζήτησις τῆς πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἀμφιτρίτης πιστώσεως. 456

Ἐξακολούθησις τῆς γ΄. συζητήσεως τοῦ περὶ ἐθν. γῆς νομοσχεδίου 457

Συνεδρίασις ΛΑ΄. τῆς 15 Φεβρουαρίου 1871.

Ὑποβολὴ 1) νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΦΙΒ΄. τῆς στρατ. ποιν. νομοθ. νόμου, 2) ὁμοίου περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ στρατολογίας τοῦ 1871, 3) προτάσεως νόμου περὶ ἐπιβολῆς ἰσοβίων δεσμῶν κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Συντάγματος, 4) ὁμοίας περὶ συγχωνεύσεως τῶν συμβολαιογραφείων εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα γ΄. καὶ δ΄. τάξεως, 5) ὁμοίας περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ταμείου τῶν πολιτ. συντάξεων ἀπὸ τῶν Ἰονίων συνταξιούχων, 6) ὁμοίας περὶ περιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπουργείων. 459

7) Ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ κληροδοτημάτων νομοσχεδίου 464

8) Αἰτήσεως περὶ παρουσιάσεως καταλόγου τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ τῇ Ριζαρίῳ σχολῇ ὑποτρόφων κτλ., 9) Ἀναφορᾶς Λ. Βιλέντζα ἀπομάχου περὶ πληρωμῆς τῆς συντάξιώς του, 10) αἰτήσεως εἰσαγωγῆς νομοσχεδίου

Σελ.

περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, 11) ὁμοίας ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νομοσχεδίου, 12) ὁμοίας ἐπισπεύσεως τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπεξεργασίας τοῦ περὶ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου νομοσχεδίου, 12) ὁμοίας ἐκτυπώσεως τῶν περὶ Λαυρίου ἐγγράφων. Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ διαθέτεως ἐθνικῆς γῆς νομοσχεδίου συζητήσεως ..... 466—467

Συνεδρίασις ΛΒ'. τῆς 16 Φεβρουαρίου 1871.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας· ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν 1) τῶν προτάσεων περὶ τῶν ἀπὸ Ἀταλάντης εἰς Νέαν Πάλλην καὶ ἀπὸ Θουρίας μέχρι Μεγαλουπόλεως ὁδῶν καὶ 2) τῶν νομοσχεδίων περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου καὶ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. Νόμου 473

Πρόκλησις ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν κεφαλαίων τῆς ὁδοποιΐας κλπ. ὡσαύτως πληροφοριῶν περὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰσπραττομένων κλπ. αἴτησις ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστ. ὑπαλλήλων νομοσχεδίου. Α'. ἀνάγνωσις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων νομοσχεδίου· ὑποβολὴ ἀκροτελευτίου ἄρθρου ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Σταυροπούλου. Β'. ἀνάγνωσις τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Σταυροπούλου συμβάσεως 474

Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νομοσχεδίου 475

Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου 484

Συνεδρίασις ΛΓ'. τῆς 17 Φεβρουαρίου 1871.

Πρόκλησις ὑποβολῆς καταλόγου περὶ τῶν ὑπεραρίθμων καθηγητῶν κλπ 492

Β'. ἀνάγνωσις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων νομοσχεδίου· ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νομοσχεδίου 493

Συνεδρίασις ΛΔ'. τῆς 18 Φεβρουαρίου 1871.

Ἀνακοίνωσις 1) ἀναφορᾶς Κ. Λευκαδίτου περὶ συνδρομῆς τοῦ συγγράμματός του, 2) ὁμοίας Ἰ. Σκαλτσούνη περὶ

Σελ.

τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου, 3) ὁμοίας πολιτικῶν συνταξιούχων περὶ τῶν συντάξεών των 497

4) Ἐγγράφου δημάρχου Πειραιῶς περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου· ἀναβολὴ τῆς γ'. συζητήσεως περὶ τοῦ ἀνωτέρω σιδηροδρόμου· ἀπάντησις τοῦ ὑπουρ. ἐπὶ τῆς γενομένης ἐρωτήσεως διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐκ τῶν ἐθν. γαιῶν μολύβδου· ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Χαΐμη ἐπερωτήσεως 498

Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νομοσχεδίου· γ'. συζήτησις τῆς μεταξὺ Σταυροπούλου καὶ κυβερνήσεως συμβάσεως 499

Ἀναβολὴ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων νομοσχεδίου· γ'. συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ τῆς ἀπὸ Νέας Πέλλης μέχρις Ἀταλάντης ὁδοῦ· α'. ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως περὶ τῆς ἀπὸ Θουρίας μέχρι Μεγαλουπόλεως ὁδοῦ, 2) τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου καὶ 3) τοῦ περὶ σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ· σύστασις περὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α') περὶ χωρισμοῦ τοῦ κεντρικοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς, β') περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ γ') περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ τῶν κεκλεισμένων χρήσεων ἔξοδα. Ὑπόμνησις τῆς περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως προτάσεως 500

Συνεδρίασις ΛΕ'. τῆς 19 Φεβρουαρίου 1871.

Ἐπερώτησις περὶ μὴ ἀμοιβῆς τοῦ ὑπαξιωματικοῦ Πετροπούλου· α'. ἀνάγνωσις τῆς περὶ καταργήσεως τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως προτάσεως. Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λιμνοτίας νομοσχεδίου 501

Β'. ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως περὶ τῆς ἀπὸ Θουρίας εἰς Μεγαλόπολιν ὁδοῦ, 2) περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου, καὶ 3) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου. Ἀναγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Σταυροπούλου συμβάσεως 510

Γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων 512

Σελ.

Συνεδρίασις ΛΣΤ'. τῆς 20 Φεβρουαρίου 1871.

Ἀναγγελία τῆς προσβολῆς πρὸ τοῦ βουλευτηρίου τοῦ βουλευτοῦ Δαγρὲ καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς 514
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη.. 515

Συνεδρίασις ΛΖ'. τῆς 22 Φεβρουαρίου 1871.

Διόρθωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας 520
Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ἐκβολάδων. 521
Συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ αὐτῶν ἐπερωτήσεως· ὑποβολὴ προτάσεως Α. Μιχαλοπούλου περὶ Λαυρίου..... 523

Συνεδρίασις ΛΗ'. τῆς 23 Φεβρουαρίου 1871.

Ἀνακοίνωσις 1) ἀναφορᾶς Β. Ζεώτου περὶ χορηγίας χρηματ. συνδρομῆς πρὸς περιήγησιν τῆς Ἠπείρου δ' ἀ φιλολογικοὺς σκοπούς, 2) ὁμοίας Στυλ. Χαλκωματᾶ περὶ χορηγίας αὐτῷ τῆς ψηφισθείσης ὑπὲρ τοῦ πατρός του χρηματικῆς ποσότητος, 3) ὁμοίας συνταξ. ἀξιωματικῶν περὶ μὴ ὑποβολῆς τῆς συντάξεώς των εἰς κρατήσεις, 4) ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἐνεργετικῶν ταμείων καὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων.. 524
Ἐγγραφὴ διαφόρων νομοσχεδίων καὶ προτάσεων ἐν τῇ ἡμερ. διατάξει. Συζήτησις περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπὶ τοῦ Λαυριακοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς καὶ ἐκλογὴ αὐτῆς.... 526

Συνεδρίασις ΛΘ'. τῆς 24 Φεβρουαρίου 1871.

Ἀναγγελία τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀνωτέρω ἐκλογῆς· παραίτησις Α. Αὐγερινοῦ ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς. Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς Χ. Μανασχόλα περὶ ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ τῆς Σμύρνης, 2) καταλόγου τῶν ὑποτρόφων, καὶ 3) νομοσχεδίου περὶ χορηγίας βοηθείας πρὸς τοὺς ἐκστοδείας πάσχοντας κατοίκους Βονίτσης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου· ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐξαχθέντων διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν σκωριῶν 527-528
Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσ. ἐσόδων νομοσχεδίου..... 529

Συνεδρίασις Μ'. τῆς 25 Φεβρουαρίου 2871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς συνταξιούχων ἐκ Τήνου περὶ πληρωμῆς τῆς συντάξεώς των· συζήτησις περὶ τῆς καταστάσεως

Σελ.

τοῦ ταμείου τῶν πολιτ. συνταξιούχων. Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Σερπιέρη περὶ παραχωρήσεως ἀργυρομολυβδούχων χωμάτων· ὡσαύτως ἐπιστολῆς Ἐπ. Δεληγεώργη περὶ ἀποχῆς του τῶν ἔργων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου· παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν τοῦ περὶ βοηθείας τῆς Λέσβου νομοσχεδίου. Β'. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ βοηθείας τῶν κατοίκων Βονίτζης Βάλτου καὶ Ξηρομέρου· ὑποβολὴ τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου νομοσχεδίου· ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου 531

Συνεδρίασις ΜΑ'. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1871.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας· ἀνακοίνωσις 1) ἀναφορᾶς χήρας Π. Καλλαμάνου περὶ πρικοδοτήσεως τῶν θυγατέρων της, 2) ὁμοίας δημάρχου Λαυρίου περὶ συστάσεως δημοτικῶν σχολείων, 3) ἐγγράφου Δ. Βούλγαρη περὶ ἀποχῆς του ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν ἐπιτροπῆς, 4) προτάσεως Μιχαλοπούλου περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων, 5) ὁμοίας Χαλλιώτη, καὶ 6) νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως ἐλῶν κλπ. 534
Παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀναφορᾶς Ἀργυρούλου περὶ τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Λαυρίου ἐκδουλεύσεών του. Γ'. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ βοηθείας πρὸς τοὺς κατοίκους Βονίτζης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου..... 542
Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου..... 543

Συνεδρίασις ΜΒ'. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1871.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς ἑταιρίας Ῥοῦ καὶ Σερπιέρη περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων, ὑποβολὴ α) νομοσχεδίου περὶ ἀτελείας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βαμβάκιων καὶ σιτηρῶν, β) ὁμοίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, καὶ γ) ὁμοίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ 549
Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων..... 553

Συνεδρίασις ΜΓ'. τῆς 2 Μαρτίου 1871.

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων περὶ εἰσ-

Σελ.

πράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου 556

Ὑποβολὴ 1) νομοσχεδίου περὶ τῶν σωματικῶς ἀνικάνων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, 2) ὁμοίου περὶ τοποθετήσεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν, 3) ὁμοίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ Χαντζάρα πρὸς ἐκμίσθωσιν τῶν λουτρῶν Κύθνου, 4) ὁμοίου περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς τῆς ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Ἀλιβέριον ὁδοῦ, 5) προτάσεως περὶ φορολογίας ἐλαίου, καὶ 6) ὁμοίας περὶ φορολογίας τοῦ εἰσαγωμένου πετρελαίου . . 557

Ἀνάγνωσις τοῦ συ ὅλου τοῦ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς νομοσχεδίου 568

Β'. Ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως περὶ καταργήσεως τῆς μοστικῆς ἀνακρίσεως. Α' ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῶν ὑποτροφιῶν, 2) τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστ. ὑπαλλήλων, 3) τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν, 4) τοῦ περὶ φορολογίας ζώων καὶ μελισσίων, καὶ 5) τοῦ περὶ χορηγίας βοηθείας τῇ Λόυδ· παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς περὶ προσθήκης ὀδοντοϊατροῦ ἐν τῇ ἀστυκλινικῇ προτάσεως· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. 579

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν 1) ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, 2) τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς· αἴτησις ὑποβολῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας 580

Συνεδρίασις ΜΔ'. τῆς 3 Μαρτίου 1871.

Α'. ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως περὶ προσθήκης ὀδοντοϊατροῦ ἐν τῇ ἀστυκλινικῇ· ἀνάγνωσις 1) ἀναφορᾶς ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος περὶ μὴ ὑπαγωγῆς τῆς μισθοδοσίας των εἰς τὸν περὶ κρατήσεως νόμον, καὶ 2) προτάσεως περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ 581

Ἐπερώτησις περὶ καταχρήσεων τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ προξενείου Πανᾶ. Β'. ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῶν ὑποτροφιῶν, 1) τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, 3) τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν κλπ., 4) τοῦ περὶ χορηγίας βοηθείας τῇ Λόυδ, καὶ 5) τοῦ περὶ

Σελ.

φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων· ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Τριφυλλίων. Α'. ἀνάγνωσις 1) τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, 2) τοῦ περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 350,000 τῆς χρήσ. 1869, 3) τοῦ ὁμοίου ἐκ δρ. 426,273 τῆς χρήσεως 1870. καὶ 4) τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων 583

Συνεδρίασις ΜΕ'. τῆς 4 Μαρτίου 1871.

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ περὶ τοποθετήσεως τῶν ἀνθ.πασπιστῶν νομοσχεδ.ου· ἀνακοίνωσις 1) ἀναφορᾶς Ἀθηναίων περὶ ψηφίσεως νόμου περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, 2) ὁμοίας Ῥοῦ καὶ Σερπιέρη περὶ τῆς ὑποβληθείσης εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀναφορᾶς τῆς ἑταιρίας των. Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἐξώσεως τῶν μισθωτῶν 584

Γ'. συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων νομοσχεδίου· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Τριφυλλίων 585

Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων νομοσχεδίου 586

Συνεδρίασις ΜΤ'. τῆς 5 Μαρτίου 1871.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας τοῖς βουλευταῖς Μανόπωλῃ, Στεργιαλοπούλῳ καὶ Ραπτάκῃ 588

Ὑποβολὴ 1) προτάσεως νόμου περὶ καταργήσεως τῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου συνδρομῆς τῶν ἐφημερίδων, 2) ὁμοίας περὶ μὴ νέας ἐκλογῆς δημάρχων ἕνεκα τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων πρὸ τῆς λήξεως τῆς τετραετίας . . 589

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξώσεως τῶν μισθωτῶν, καὶ 2) τῆς προτάσεως Διαμαντοπούλου περὶ ἐπιτηδευμάτων· παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ περὶ ἐκμισθώσεως τῶν λουτρῶν τῆς Κύθνου νομοσχεδίου. Ἐρώτησις βουλευτοῦ Μεγαλοπόλεως περὶ μελετωμένης εἰσαγωγῆς νομοσχεδίου περὶ στρατιωτικῆς σχολῆς· ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτοῦ 591

Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου 593

Σελ.

Συνεδρίασις ΜΖ'. τῆς 6 Μαρτίου 1871.

Ἀνακοίνωσις 1) ἀναφορᾶς κατοίκων Λαχουρίου τῆς Ψωφίδος περὶ χορηγίας χρηματικῆς συνδρομῆς, 2) ὁμοίας Λγ. Οἰκονόμου περὶ ἀπονομῆς τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπολοχαγοῦ, καὶ 3) ὁμοίας Μεσσηνίων περὶ τῶν ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Μεσσήνην διοδίων· ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Μιχαλοπούλου περὶ τῶν ὀφειλομένων τῷ δημοσίῳ δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ. Ὑποβολὴ 1) προτάσεως νόμου περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Βουραϊκοῦ ποταμοῦ, 2) ὁμοίας περὶ οἰκονομιῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, 3) νομοσχεδίου περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1871, 4) ὁμοίου περὶ ἀποδόσεως τῶν πρὸς τὸ ταμεῖον τῶν πολ. συντάξεων ὀφειλομένων, 5) ὁμοίου περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν τελωνειακῶν θέσεων, 6) ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου καὶ 7) ὁμοίας τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 596

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τακτοποιήσεως τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων δημοσίων χρεῶν· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς χηρῶν τινων ἀγωνιστῶν περὶ μὴ ὑπαγωγῆς τῶν συντάξεων των εἰς τὸν περὶ κρατήσεων νόμον· ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εσόδων 610

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου τῆς ἐπὶ τῶν Δαυριωτικῶν ἐπιτροπῆς περὶ ἐκβολάδων 613

Παραδοχὴ εἰς τρίτην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΡΒ'. νόμου περὶ ὑποβολῆς φόρων ὑπὲρ τοῦ λιμένος Πειραιῶς· ἀναβολὴ τῆς προτάσεως νόμου περὶ κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Θουρίας μέχρι Μεγαλουπόλεως ὁδοῦ 618

Συνεδρίασις ΜΗ'. τῆς 8 Μαρτίου 1871.

Ἀνακοίνωσις 1) ἀναφορᾶς ἀπομάχων περὶ μὴ παραδοχῆς τοῦ περὶ αὐτῶν ὑποβληθέντος νόμου, καὶ 2) ὁμοίας Γ. Σεϊδάρη περὶ ἀπαλλοτριώσεως αὐτοῦ διὰ τὰ καταληφθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κτήματά του 618

Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Τριπόλεως μέχρι Σπάρτης ὁδοῦ· σύστασις ἐπισπεύσεως τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπεξεργασίας τοῦ προϋπολογισμοῦ·

Σελ.

ὑποβολὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συμβάσεως περὶ ἐκμισθώσεως τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν 619

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσ. εσόδων νομοσχεδίου· συζήτησις ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως τοῦ Δ. Χατζίσκου 621

Συνεδρίασις ΜΘ'. τῆς 9 Μαρτίου 1871.

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν· ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς ὁπλαρχηγῶν Κρητῶν περὶ χορηγίας μηνιαίας συνδρομῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, 2) νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Πάμπα 624

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς· *πρώτη* ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν, 2) τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, 3) τοῦ νομοσχ. περὶ τακτοποιήσεως τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων δημ. χρεῶν, 4) τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐπιτηδευμάτων, 5) τοῦ περὶ ἐκμισθώσεως τῶν λουτρῶν Κύθνου, καὶ 6) τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως ἑλῶν λιμνῶν κτὶ τελμάτων· ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημ. εσόδων νομοσχεδίου καὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως Δ. Χατζίσκου 623

Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιὰ σιδηροδρόμου 630

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α'. ΤΟΜΟΥ.